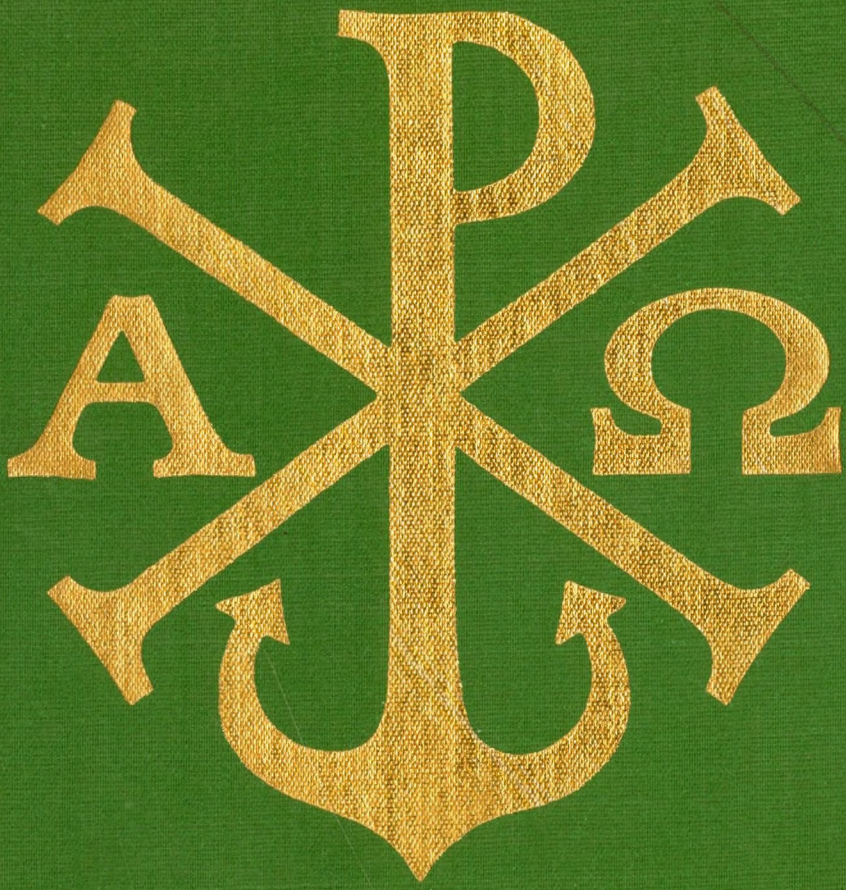

E2

ROMOS MIŠIOLAS

II VATIKANO SUSIRINKIMO NUTARIMU
REFORMUOTAS
POPIEŽIAUS PAULIAUS VI ĮSAKYMU IŠLEISTAS

VI

SKAITINIAI EILINIŲ ŠIOKIADIENIŲ MIŠIOMS

PORINIAI METAI

E2

LIETUVOS VYSKUPŲ KONFERENCIJA
„KATALIKŲ PASAULIO" LEIDYKLA
VILNIUS 1994

APPROBATIO

Praesens sextum volumen versionis MISSALIS ROMANI in linguam lituanam, a Commissione liturgica dioecesium Lituaniae paratae, continens Lectionarium pro feriis per annum, anno secundo, conformis est in omnibus exemplari a Congregatione pro Cultu Divino die 30 ianuarii 1987, prot. 292/87, confirmato, ideoque approbatur et uti typicum pro hac parte declaratur. Terminus a quo in usum officialem assumendum erit, a Conferentia nostra Episcopali statuetur, postquam typis impressum fuerit.

Similiter approbatur appendix formulas orationis universalis a praedicta Commissione liturgica paratas continens.

†VINCENTAS Card. SLADKEVIČIUS

Archiepiscopus Kaunensis,
Praeses Conferentiae Episcopalis
Lituaniae

Kaunas, die 30 maii 1989
Nr. 554

Omnia iura reservantur Conferentiae Episcopali Lituaniae

SACRA CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. N. 1758/70

DECRETUM

Ordine lectionum Missae approbato per Constitutionem Apostolicam MISSALE ROMANUM, a Summo Pontifice PAULO VI die 3 aprilis 1969 datam, Sacra haec Congregatio pro Cultu Divino, quae decreto diei 25 maii 1969 elenchum lectionum biblicarum iam evulgaverat, curavit ut Lectionarium quoque conficeretur, quod omnium lectionum integrum textum lingua latina exhiberet.

Praesentem nunc editionem latinam Lectionarii Missalis Romani haec Sacra Congregatio evulgat, eandemque typicam esse declarat.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Sacrae Congregationis pro Cultu Divino, die 30 septembris 1970, in festo S. Hieronymi.

BENNO Card. GUT
Praefectus

A. BUGNINI
a Secretis

CONGREGATIO
PRO CULTU DIVINO

Prot. 292/87

L I T U A N I A E

Instante Excellentissimo Domino Archiepiscopo Liudas Povilonis, Conferentiae Episcopalis Lituaniae Praeside, litteris die 22 ianuarii 1987 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, interpretationem l i t u a n a m Lectionarii Missalis Romani pro feriis temporis per annum (anno primo et secundo), prout exstat in exemplaribus adnexis, perlibenter probamus seu confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime abstantibus.

Ex aedibus Congregationis pro Cultu Divino, die 30 ianuarii 1987.

✝Vergilius NOE
Archiep. tit. Voncariensis
a Secretis

Petrus MARINI
Subsecretarius

EILINIS LAIKAS
PORINIAI METAI

PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 1, 1—8

Pavyduolė labai užgauliodavo Haną,
kad Viešpats jai nedavė vaikų

Pirmõsios Samuėlio knỹgos pradžià.

Kařtą gyvẽno žmogùs ìš Ramatajìmo, zufìtas ìš Efraìmo kalnýno. Vadìnosi jìs Elkanà ir̃ bùvo sūnùs Jerohãmo, vaikáitis Elìhaus, próvaikis Zùfo sūnaũs Tòhaus, efraimìtas.

Turė́jo dvì žmónas: vienà vadìnosi Hanà, kità — Peninà. Peninà turė́jo vaikų̃, õ Hanà — nė.

Tàs výras kàs mẽtai keliáudavo ìš sàvo miẽsto į̃ Šìlą pagárbinti kareivìjų Viẽšpaties ir̃ jám paaukóti atnašų̃. Viẽšpaties kunigaĩs teñ bùvo dù Èlio sūnūs: Hòfnis ir̃ Pìnhas.

Aukójimo diẽną žmónai Penìnai ir̃ jõs sūnùms beĩ dukterìms Elkanà dúodavo põ vieną dãlį. Õ Hãnai dúodavo dvìgubą dãlį, nès Hãną mylė́jo, nórs Viẽšpats jái bùvo užvė́ręs įščias. Bèt jõs varžõvė jã užgauliódavo ir̃ labaĩ žẽmindavo, kàd Viẽšpats jái bùvo įščias užvė́ręs.

Kàs mẽtai, eidamà į̃ Viẽšpaties namùs, Peninà jã užgauliódavo. Tàd Hanà veřkdavo ir̃ niẽko neválgydavo. Jõs výras Elkanà kařtą paklàusė: „Hãna, kõ tù verkì, kodė̃l gì niẽko neválgai ir̃ esì nusimìnusi? Ař àš táu nè daũg vertèsnis ùž dẽšimt sūnų̃?“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 115, 12—13. 14 ir 17. 18—19 (P.: 17a)

P. Táu, Viẽšpatie, padė́kõs aũką aukósiu.

A r b a: Aleliùja.

12 Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu
ùž vìsa gẽra, kã mán padãrė?
13 Išgãnymo taũrę pakélsiu,
Viẽšpaties vařdą kartósiu. —

P. Táu, Viẽšpatie, padėkõs aũką aukósiu.

14 Àš jám ãpžadus atitesė́siu
priẽš vìsą jõ taũtą.
17 Táu padėkõs aũką aukósiu,
šaũksiuosi Viẽšpaties vařdo. — **P.**

18 Àš Viẽšpačiui įžadus atitesė́siu
priẽš vìsą jõ taũtą
19 Viẽšpaties bū́sto atšlaĩniuos,
vidurỹ Jerùzalės miẽsto. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiařtino Diẽvo karalỹstė,—
sãko Viẽšpats.—
Atsiveřskite iř tikė́kite Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 1, 14—20

Atsiverskite ir tikėkite Evangelija

+ P a s i k l a u s ý k i t e
š v e n t õ s i o s E v a n g ė l i j o s p a g a Ĩ M õ r k ų.

Kaĩ Jõnas bùvo sùimtas, Jė́zus sugrį̃žo į̃ Galilė́ją iř ẽmė skélbti gẽrąją Diẽvo naujíeną: „Atė́jo mẽtas, prisiařtino Diẽvo karalỹstė. Atsiveřskite iř tikė́kite Evangèlija!"

Eĩdamas paleĩ Galilė́jos ẽžerą, Jė́zus pamãtė Sìmoną iř Sì-

mono brólį Andriẽjų, mẽtančius tiñklą į ẽžerą; bùvo màt žvejaĩ. Jézus tãrė: „Eĩkite pãskui manè! Àš jùs padarýsiu žmoniũ žvejaĩs". Ir tuojaũ, palìkę tinklùs, juõdu nuẽjo sù juõ.

Paėjėjęs trupùtį toliaũ, jìs pamãtė Zebediẽjaus sūnų Jokũbą ir jõ brólį Jõną taipõgi váltyje betaĩsant tinklùs. Tuõj pàt jìs pasìšaukė ir juõs. Palìkę sàvo tėvą Zebediẽjų sù samdiniaĩs váltyje, jiẽ sẽkė pãskui jį̃.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Sam 1, 9—20

Viešpats prisiminė Haną, ir toji pagimdė Samuelį

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Šilė̀ paválgiusi ir atsigė́rusi, Hanà pakìlo ir žeñgė priẽ Viẽšpaties. Kùnigas Èlis sėdė́jo sàvo kė́dėjė priẽ Viẽšpaties šventỹklos dùrų stãktų. Hanà nusimìnusi melḋėsi Viẽšpačiui ir gaĩliai vìrkavo. Padãrė įžadą, sakýdama:

„Kareivìjų Viẽšpatie, jéigu meilìngai pažvelḡsi į sàvo tarnáitės neláimę, jéigu manè prisimiñsi ir sàvo tarnáitės neužmiršì, jéi dovanósi mán sūnų, taĩ àš jį̃ visám gyvẽnimui paskìrsiu Viẽšpačiui. Tegùl jõ galvõs nepaliẽčia žìrklės".

Taĩp ištvermìngai jái melḋžiantis Viẽšpaties akìvaizdoje, jõs lūpas stebė́jo Èlis. Màt Hanà kalbė́jo tìk tỹliai: jõs lūpos krutė́jo, õ balsò nebùvo girdė́ti. Tàd Èlis palaĩkė ją̃ pasigė́rusia ir pareikalãvo: „Ar̃ tù dár ilgaĩ taĩp elḡsies, kaĩp pasigė́rusi? Išsiblaivýk gì!"

Hanà atkiř̃to: „Nè, gerbiamàsis! Àš — nelaimìnga móteris; vỹno ar̃ alaũs àš negė́riau, tìk šìrdį Viẽšpačiui lìejau. Todė̀l nelaikýk sàvo tarnáitės netìkusia móterim, nès àš tìk ìš dìdelio sielvarto ir nuliūdìmo šìtiek ilgaĩ meldžiaũsi".

Èlis atsìliepė: „Eĩk ramýbėje! Izraèlio Diẽvas išpìldys táu prãšymą, kuriuõ tù į̃ jį̃ kreipeĩsi".

Jinaĩ pasãkė: „Terañda tàvo tarnáitė malónę tàvo akysė". Iř moteriškė nuẽjo; jì vẽl paválgė iř jaũ nebebùvo nuliũdusio véido.

Jiẽ kìtą rýtą pakìlo ankstì iř pagárbino Viẽšpatį. Põ tõ susìruošė keliáuti atgaĩ iř sugrį̃žo namõ į̃ Rãmą. Elkanà pažìno sàvo žmóną Hãną; Viẽšpats prisìminė ją̃, iř Hanà tãpo nėščià. Atẽjus mẽtui, pagimdė jì sū̃nų iř pràminė Samueliù, „nès,— jì taĩp sãkė,— àš ìšmeldžiau jį̃ ìš Viẽšpaties".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Sam 2, 1. 4—5. 6—7. 8abcd (P.: Ia)

P. Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu, Gélbėtoju màno.

1 Màno širdìs džiaũgiasi Viẽšpačiu:
Diẽvas mán teĩkia stiprýbę.
Džiū̃gauju, priẽšus nuveĩkęs —
Viẽšpatie, tù mán padė́jai. — **P.**

4 Stipriū̃jų galýbė sudū̃žta,
silpnìeji jėgà apsijúosia.
5 Sotìeji darbúojas dė̃l dúonos,
jõs álkę daugiaũ nebeskuĩsta.
Tà, kurì bùvo bevaĩkė, pagimdo septýnis,
vaikìngoji štaĩ nužydė́jo. — **P.**

6 Mirtìs iř gyvýbė — ìš Viẽšpaties rañkų.
Mirtiẽs viešpatìjon nuvẽdęs, ìš jõs iř grąžìna.
7 Taĩ Viẽšpats padãro vargšù iř turtìngu,
jìs žmógų pažẽmina, jìs iř išáukštin. — **P.**

8 Jìs pàkelia vařgšą ìš dùlkių,
ìš pelenū̃ ištráukia betuřtį.

Jám sėstis kartù sù didžiūnais pasiūlo,
garbìngą jám pàrenka viẽtą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Tes 2, 13

P. Aleliùja.— Priimkite Diẽvo žõdį nè kaĩp žmogaũs žõdį,
bèt, kàs jìs ìš tìkro yrà,—
kaĩp Diẽvo žõdį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 1, 21—28

Jis mokė kaip turintis galią

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Kafarnáume šeštãdienį, nuẽjęs į̃ sinagògą, Jėzus pradėjo mókyti. Žmónės stebėjosi jõ mókymu, nès jìs mókė kaĩp tùrintis gãlią, õ nè kaĩp Rãšto áiškintojai.

Jų̃ sinagògoje tadà bùvo netyrõsios dvãsios apsėstas žmogùs. Jìs ẽmė šaũkti: „Kõ táu ìš mū̃sų reĩkia, Jėzau Nazaretiẽti? Gál atėjaĩ mū̃sų sunaikìnti? Àš žinaũ, kàs tù esì: Diẽvo šventàsis!"

Jėzus sùdraudė jį̃: „Nutìlk ir̃ išeĩk ìš jõ!" Tuomèt netyróji dvasià pradėjo jį̃ tąsýti ir̃, baĩsiai šaukdamà, išẽjo ìš jõ.

Visì didžiaĩ nustẽbo ir̃ klausinėjo vienas kìtą: „Kàs gì čià? Naũjas mókslas sù galià?! Jìs nètgi netyrósioms dvãsioms įsakinėja, ir̃ tõs jõ klaũso!" Gañdas apiẽ jį̃ greĩtai paskl̀ido põ vìsą Galilėjos šãlį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 3, 1—10. 19—20

Kalbėk, Viešpatie,— tavo tarnas klauso!

Iš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Jaunuõlis Samuėlis ẽjo tarnýbą Viẽšpačiui Ėlio priežiūroje. Anuõmet Viẽšpaties žõdis retaĩ pasigirsdavo, nebùvo dažnì nẽ regėjimai. Kařtą Ėlis ilsėjosi sàvo gùlte. Jõ ãkys bùvo miegùistos, jìs nebegalėjo matýti. Diẽvo žiburỹs dár nebùvo užgẽsęs, õ Samuėlis miegójo Viẽšpaties šventóvėje, kuř stovėjo Diẽvo skrynià.

Iř pàšaukė Viẽšpats Samuėlį, õ tàs atsìliepė: „Àš čià!" Tadà Samuėlis nubėgo pàs Ėlį iř pakartójo: „Àš čià! Tù šaukeĩ manè". Bèt Ėlis atsãkė: „Àš tavęs nèšaukiau. Eĩk iř miegók!" Tasaĩ nuẽjo iř vẽl atsìgulė miẽgo.

Õ Viẽšpats añtrąkart šaũkė: „Samuėli!" Tasaĩ pakìlo, nuẽjo pàs Ėlį iř tãrė: „Àš čià! Tù šaukeĩ manè". Bèt Ėlis atsãkė: „Àš tavęs nèšaukiau, màno sūnaũ. Eĩk iř miegók!" Samuėlis Viẽšpaties dár nepažìno, jám dár nebùvo apréikštas Viẽšpaties žõdis.

Õ Viẽšpats iř trẽčiąkart pàšaukė Samuėlį. Tasaĩ atsikėlė, nuẽjo pàs Ėlį iř tãrė: „Àš čià! Tù šaukeĩ manè". Tadà taĩ Ėlis suprãto, jóg šaũkęs jaunuõlį bùs Viẽšpats. Iř Ėlis pamókė Samuėlį: „Eĩk iř guĩkis miegóti! Õ jéigu iř vẽl tavè šaũktų, tadà atsiliẽpk: ‚Kalbėk, Viẽšpatie,— tàvo tařnas klaũso!'" Samuėlis nuẽjo iř àtgulė į sàvo viẽtą.

Õ Viẽšpats atvỹko, priẽjo iř, kaĩp praeitaĩs kařtais, sušùko: „Samuėli, Samuėli!" Samuėlis atsìliepė: „Kalbėk, Viẽšpatie,— tàvo tařnas klaũso!"

Samuėlis áugo, iř Viẽšpats bùvo sù juõ iř nẽ vieno ìš visų sàvo žõdžių nepalìko neįvýkdęs. Vìsas Izraėlis nuõ Dãno

ikì Beeršèbos suprãto, kàd Samuèlis yrà Viẽšpaties patvìrtintas prãnašas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 2 ir 5. 7—8a. 8b—9. 10 (P.: 8a ir 9a)

P. Viẽšpatie, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią.

2 Viẽšpaties àš lauktė láukiau,
iř jìs priẽ manęs pasìlenkė meĩliai.
5 Laimìngas žmogùs, kurìs Viẽšpačiu tìki,
nekrỹpsta priẽ išdidžiųjų, mẽlo klýstkeliais neĩna. — **P.**

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvérei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorė́jai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų̃.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!“ — **P.**

Knỹgoje apiẽ manè parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno šìrdžiai“. — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylė́jau,
lū̃pas sučiáupęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažį̀stu, iř jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 1, 29—39

Jis pagydė daugelį sergančių įvairiomis ligomis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Išėjęs iš sinagògos, Jėzus kartù sù Jokūbù ir Jonù nuėjo į Sìmono ir Andriėjaus namùs. Sìmono úošvė gulėjo karščiúodama, ir jiẽ tuojaũ apiẽ taĩ jám pasãkė. Jìs priėjęs pakėlė ją ùž rañkos; karštis palióvė, ir jì galėjo jiems patarnáuti.

Atėjus vãkarui, kaĩ sáulė nusiléido, pàs Jėzų sugabėno visùs ligónius ir dèmonų apsėstúosius; vìsas miẽstas bùvo susiriñkęs priẽ dùrų. Jìs pagýdė daũgelį seĩrgančių įvairiomìs ligomìs, išvãrė daũg dèmonų. Ir neléido dèmonams kalbėti, nès jiẽ žinójo, kàs jìs.

Labaĩ anksti, dár neišaũšus rýtui, Jėzus atsikėlęs nuėjo į negyvėnamą viẽtą ir tenaĩ meĩldėsi. Sìmonas ir jõ draugaĩ nùsekė ìš paskõs ir, surãdę jį, pasãkė: „Visì tavęs ieško".

Jìs atsãkė: „Eĩkime kituř, į grėtimus miesteliùs, kàd ir teñ skélbčiau žõdį, nès tám esù atėjęs". Ir keliãvo põ vìsą Galiléją, skélbdamas žõdį jų sinagògose ir išvarinėdamas dèmonus.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 4, 1b—11

Izraelis buvo nugalėtas, ir Dievo skrynia pagrobta

Ìš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Izraelìtai išėjo kariáuti sù filistiẽčiais. Jiẽ sàvo stovỹklą įrengė priẽ Eben-Esèro, õ filistiẽčiai stovėjo Afekė. Filistiẽčiai kautỹnių tvarkà išsirikiãvo priẽš Izraèlį. Kautỹnės bùvo pérmainingos. Izraèlis bùvo filistiẽčių nugalėtas, ir mūšio laukė krìto ikì keturiũ tūkstančių Izraèlio kariúomenės výrų.

Sugrįžus taũtai stovỹklon, Izraèlio seniũnai tãrėsi: „Kodėl gì Viẽšpats léido filistiẽčiams šiandiẽną mùs nugalėti? Parsi-

nèškime Viẽšpaties sándoros skrỹnią ìš Šìlo. Tè Viẽšpats ateĩna į̃ mū̃sų tárpą ir išgélbi mùs ìš priešų rañkų".

Taĩgi tautà pàsiuntė výrų į̃ Šìlą, ir jiẽ pargabẽno sándoros skrỹnią kareivìjų Viẽšpaties, kuris viešpatáuja kerubìnams. Abùdu Èlio sū̃nūs — Hòfnis ir Pìnhas — atlydėjo Diẽvo sándoros skrỹnią. Kaĩ Viẽšpaties skrynià atkeliãvo dabar į̃ stovỹklą, izraelìtai taĩp garsiai šaũkė ìš džiaũgsmo, jóg žẽmė dundėjo.

Filistiẽčiai, išgirdę dìdelį rìksmą, kalbėjo: „Kàs teñ peř triùkšmas hebrãjų stovỹkloje?" Kadà filistiẽčiai patýrė, jóg Viẽšpaties skrynià atkeliãvo stovỹklon, juõs àpėmė báimė. Jiẽ sãkė: „Pàs juõs į̃ stovỹklą atvỹko jū̃ Diẽvas. Vařgas mùms! Anksčiaũ niekadà tõ nebùvo! Vařgas mùms! Kàs mùs išgélbės ìš rañkų tõ galìngo Diẽvo? Taĩ Diẽvas, kuris visókiomis rýkštėmis plãkė Egìptą. Bū̃kite narsūs, filistiẽčiai, bū̃kite výrai, kàd jùms nereikėtų vergáuti hebrãjams, kaĩp tiẽ jùms vergãvo. Bū̃kite výrai — kovókite!"

Tadà filistiẽčiai stójo į̃ mū̃šį, ir izraelìtai bùvo nugalėti — visì išbėgiójo priẽ sàvo palapìnių. Taĩ bùvo baisùs pralaimėjimas: izraelìtų krìto trìsdešimt tū̃kstančių výrų. Diẽvo skrynià bùvo pagrobtà, ir žùvo abù Èlio sū̃nūs: Hòfnis ir Pìnhas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 43, 10—11. 14—15. 24—25 (P.: 27b)

P. Atpirk mùs, Viẽšpatie, dėl sàvo gerùmo.

10 Bètgi dabař mùs atstū̃mei, pažẽminti léidai,
sù mū̃sų kariuómene, Diẽve, nebežygiúoji.
11 Štaĩ mẽs apleistì bėgam nuõ priešų,
ir gróbia engėjai mū̃s turtą. — **P.**

14 Mùs niẽkinti léidi kaimýnams,
apliñk týčiotis, juõktis ìš mūsų.
15 Apiẽ mùs léidi pagónims pãsakas kùrti,
taũtos sù pãnieka gálvas lingúoja. — **P.**

24 Kõ dẽlei miegì? Viẽšpatie, kélkis!
Pabùski! Neléisk amžinaĩ mùms paniẽkintiems bū̃ti!
25 Kodẽl vìs slepì sàvo véidą?
kodẽl užmiršaĩ mū̃sų priespaudą, skuřdą? — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Mt 4, 23

P. Aleliùja.— Jė́zus skélbė karalỹstės Evangèliją
ir gýdė žmonė̀sė visókias ligàs.
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 1, 40—45

Raupsai pranyko, ir jis tapo švarus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pàs Jė́zų atẽjo raupsúotasis ir atsiklaũpęs maldãvo: „Jéigu nóri, galì manè padarýti švãrų". Jė́zus, pasigailė́jęs jõ, ìštiesė rañką, pàlietė jį̃ ir tãrė: „Nóriu, bū̃k švarùs!" Tuojaũ pàt raupsaĩ pranỹko, ir jìs tãpo švarùs.

Jė́zus liẽpė jám tuojaũ pasišãlinti ir smařkiai prigrasìno: „Žiūrė́k, kàd niẽkam niẽko nesakýtum! Eĩk pasiródyk kùnigui ir ùž pasveikìmą paaukók Mõzės įsakýtą ãtnašą jiems paliùdyti".

Õ šìs bekeliáudamas pradė́jo taĩp plačiaĩ skélbti ir skleĩsti įvykį, jóg Jė́zus nebegalė́jo viešaĩ pasiródyti miestè. Jìs laĩkėsi ùž miẽsto, negyvẽnamose viẽtose, bèt žmónės ìš visuř riñkosi pàs jį̃.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Sam 8, 4—7. 10—22a

Dėl savo karaliaus, kurį išsirinksit, jūs šauksitės pagalbos tą dieną, bet Viešpats neatsilieps jums tą dieną

Ìš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Visì Izraėlio seniūnai nuvỹko į Rãmą pàs Samuėlį ir jám paréiškė: „Esì jaũ sėnas, õ tàvo sūnūs nevaikšto tàvo keliaĩs. Todėl gì paskìrk mùms karãlių, kurìs mùs valdýtų — taĩp, kaĩp yrà kitosė tautosė!“ Tačiaũ Samuėliui nepatìko, kàd jiẽ reikalãvo: „Dúok mùms karãlių, kurìs mùs valdýtų!“ Todėl Samuėlis meĩdėsi Viẽšpačiui, ir Viẽšpats atsìliepė jám: „Klausýk tautõs baĩso vìsa kamė, ką jiẽ táu sãko. Jùk jiẽ nė tavė gì àtmetė, õ manė: àš nebeturį̃s jų̃ karãlius bū̃ti“.

Taũtai, kurì reikalãvo ìš jõ karãliaus, Samuėlis pérteikė visùs Viẽšpaties žodžiùs. Jìs sãkė: „Štaĩ tókios bùs téisės karãliaus, jùms viešpatáusiančio: jìs imṹs jū̃sų sūnus ir juõs panaudõs priẽ sàvo vežìmų ir žirgų̃; jiẽ turẽs bė́gti priẽš jõ vežìmą. Jisaĩ padarỹs juõs tūkstantìnių būrių̃ vyresniaĩsiais ir penkiasdešimtìnių būrių̃ vadaĩs. Turẽs jiẽ suárti jõ laũką ir suvėžti jõ derlių. Privalẽs jám gamìnti kariãvimo į̃rankius ir kãro vežìmų ãpkaustus. Jìs imṹs jū̃sų dùkteris, kàd jõs jám tẽpalus ruõštų, kàd vìrtų ir kèptų. Geriáusius jū̃sų laukùs, vynuogýnus ir alỹvų medýnus jìs atimṹs ìš jū̃sų ir išdaliñs sàvo pareigū̃nams. Nuõ jū̃sų pasė́lių ir vynuogýnų jìs riñks dešimtìnę ir jà apmokẽs dvariškiùs, pareigū̃nùs. Jū̃sų tarnùs ir tarnáites, jū̃sų geriáusią jaunìmą ir jū̃sų ãsilus jisaĩ pasiimṹs ir liẽps jiems darbúotis jõ náudai. Nuõ jū̃sų avių̃ jìs riñks dešimtìnę. Pãtys jū̃s tàpsite jõ vergaĩs! Dėl sàvo karãliaus, kurį̃ išsiriñksit, tą diẽną jū̃s šaũksitės pagálbos, bèt Viẽšpats neatsiliẽps jùms tą diẽną“.

Bèt tautà nenorė́jo klausýtis Samuèlio, tìk sãkė: „Nè, mùms privãlo viešpatáuti karãlius! Mẽs nórime bū̃ti kaĩp vìsos taũtos! Mū́sų karãlius tùri mùs teĩsti, mùms vadováuti ir̃ vèsti mū́sų karùs!“ Samuèlis išklaũsė vìsa, kã sãkė tautà ir̃ pérdavė Viẽšpačiui. Õ Viẽšpats Samuèliui pasãkė: „Klausýk jų̃ baĩso: paskìrk jiems karãlių!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 16—17. 18—19 (P.: plg. 2a)

P. Viẽšpatie, tàvo malónes giedósiu peř ámžius.

16 Laimìnga tautà, kurì tavè gárbinti móka džiaugsmìngai,
tàvo véido šviesõs apšviestà jì gyvẽna.
17 Nuõlat lìnksmina jã tàvo vařdas,
didžiúojas jì tàvo teisýbe. — **P.**

18 Jõs galýbę spindesỹs tàvo puõšia,
mẽs stìprūs tàvo malóne.
19 Jùk Viẽšpaties rañkoj yrà mū́sų skỹdas,
Visagãlio žiniõj ir̃ Izraèlio karãlius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja.— Dìdis prãnašas atsirãdo tařp mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 1—12

Žmogaus Sūnus turi galią atleisti žemėje nuodėmes

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Kaĩ Jézus vẽl atẽjo į̃ Kafarnáumą, žmónės išgirdo jį̃ ẽsant namuosè ir̃ taĩp gaũsiai susiriñko, jóg nẽ priẽ dùrų nebelìko viẽtos. Õ jìs skélbė jiems žõdį.

Tadà keturì výrai àtnešė paralyžiúotą žmõgų. Negalė́dami

dėl miniõs prinèšti jõ priẽ Jėzaus, jiẽ praplėšė stógą nãmo, kuř jìs bùvo, iř, padãrę skỹlę, nuléido žemỹn neštuvùs, añt kuriũ gulėjo paralyžiúotasis. Išvýdęs jũ tikėjimą, Jėzus kreĩpėsi į paralyžiúotąjį: „Sūnaũ, táu atléidžiamos núodėmės!"

Tenaĩ sėdėjo kẽletas Rãšto áiškintojų, kuriẽ svařstė sàvo širdyjė: „Kaĩp jìs drįsta taĩp kalbėti? Jùk jìs piktžodžiáuja! Kàs gì gãli atléisti núodėmes, jéi nè vienas Diẽvas?!"

Jėzus, ìš kařto sàvo dvasià pérpratęs jũ mintìs, tãrė: „Kám taĩp mãnote sàvo širdyjė? Kàs lengviaũ — ař pasakýti paralyžiúotam: „Taú atléidžiamos núodėmės", ař liẽpti: „Kélkis, pasiimk neštuvùs iř váikščiok"? Bèt, kàd žinótumėte Žmogaũs Sūnų tùrint gãlią atléisti žẽmėje núodėmes,— čià jìs tãrė paralyžiúotajam,— sakaũ táu: kélkis, imk sàvo neštuvùs iř eĩk namõ!"

Šìs atsikėlęs tuojaũ pasiėmė neštuvùs iř visų akysė nuẽjo sáu. Visì bè gãlo stebėjosi iř šlóvino Diẽvą, sakýdami: „Tokiũ dalỹkų mẽs niẽkad nėsame mãtę".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

A Sam 9, 1—4. 17—19; 10, 1a

Čia tas vyras, apie kurį kalbėjo Viešpats,—
Saulius viešpataus jo tautai

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Anuõmet tařp benjaminìtų gyvẽno žmogùs, vardù Kìšas, Abiėlio sūnùs, Zeròro vaikáitis, Afiãcho sūnaũs Bekorãto próvaikis, benjaminìtas, pasitùrintis výras. Turėjo sūnų, vardù Saũlių, stotingą iř grãžų; ùž jį gražėsnio nebùvo nẽ vieno tařp izraelìtų: ùž juõs visà gálva jìs bùvo aukštėsnis.

Kařtą Saũliaus tėvui Kìšui pasiklýdo ãsilės. Tàd Kìšas iř

tãrė sàvo sūnui Saũliui: „Pasiim̃k kurį nórs ìš tarnų ir léiskis sù juõ į keliõnę ieškóti ãsilių!“ Ir pérėjo juõdu Efraìmo kalnýną, išváikščiojo Šalìšos sritį, bèt jų nesurãdo. Keliãvo peř Šaalìmo sritį, bèt teñ jų nebùvo. Paskuĩ apkeliãvo Jèminio krãštą, bèt jų nẽ tenaĩ nesurãdo.

Kaĩ tìk Samuèlis pamãtė Saũlių, Viẽšpats jám dãvė supràsti: „Taĩ čià tàs výras, apiẽ kurį esù táu kalbėjęs: Tasaĩ viešpataũs màno taũtai“.

Saũlius, priẽjęs priẽ Samuèlio tařp vařtų, pakláusė: „Prãšom pasakýti, kuř aiškiarẽgio namaĩ!“ Samuèlis atsìliepė Saũliui: „Taĩ àš ir esù aiškiaregỹs. Eĩk sù manimì į viršų! Jùdu privãlote šiañdien sù maniḿ paválgyti. Rytój àš anksti išléisiu tavè į keliõnę — põ tõ, kaĩ bū́siu pasãkęs vìsa, kàs añt širdiẽs táu gùli“.

Paẽmęs aliẽjinį iñdą, Samuèlis išpýlė aliẽjų añt Saũliaus galvõs ir, jį pabučiãvęs, pasãkė: „Tavè štaĩ pàtepė Viẽšpats sàvo pãveldo kunigáikščiu. Tù viešpatáusi Viẽšpaties taũtai ir ją išvadúosi ìš jų sùpančių priẽšų rañkų“.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 20, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 2a)

P. Džiaũgiasi valdõvas, Viẽšpatie, tàvo galýbe.

2 Viẽšpatie, džiaũgiasi valdõvas, tàvo galýbe,
džiū́gaute džiū́gauja dẽl tàvo pagálbos.
3 Sùteikei jám, kõ širdìs pageidãvo,
neatsakeĩ, kõ maldãvo jõ lū́pos. — **P.**

4 Jį̃ ypatìnga paláima apdovanójai,
añt galvõs jám uždėjai grýno áukso vainìką.
5 Prãšė tavè, kàd gyvẽnimą dúotum, ir tù daveĩ jám,
daveĩ gyvẽnimą ìlgą, peř ámžius, peř ámžius. — **P.**

6 Didì jám garbẽ dẽlei tàvo pagálbos,
padareĩ jį̃ gařsų, didìngą.

7 Tù jį padarei ámžių palaima,
sàvo véido šviesà jám pàžėrei láimę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja.— Viẽšpats manè pàsiuntė
nèšti gerõs naujienos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 2, 13—17

Aš atėjau ne teisiųjų šaukti, o nusidėjėlių

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus vẽl nuẽjo į pãežerę. Ištisà minià riñkosi priẽ jõ, õ jìs juõs mókė. Praeĩdamas jìs pamãtė Lèvį, Alfiẽjaus sūnų, sėdintį muĩtinėje, iř tãrė jám: „Sèk pãskui manè!" Šìs atsikėlė iř nuẽjo sù juõ.

Jėzus Lèvio namuosè bùvo pasodìntas priẽ váišių stãlo, iř muĩtininkai beĩ nusidėjėliai váišinosi kartù sù Jėzumi iř jõ mokiniaĩs, nès daũg bùvo tokių, kuriẽ sẽkė pãskui jį. Rãšto áiškintojai ìš fariziẽjų tárpo, išvýdę jį válgantį sù nusidėjėliais iř muĩtininkais, prikìšo mokiniáms: „Kodẽl jìs válgo sù muĩtininkais iř nusidėjėliais?"

Taĩ išgirdęs, Jėzus atsìliepė: „Nè sveikiesiems reĩkia gýdytojo, bèt ligóniams! Àš atėjaũ nè teisiųjų šaũkti, õ nusidėjėlių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 15, 16—23

Klusnumas vertesnis už auksą.
Viešpats tave atmeta kaip karalių

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Samuèlis tãrė Saũliui: „Klausýk, àš táu pasakýsiu, ką̃ Viẽšpats mán šiãnakt kalbė́jo". Saũlius atsãkė: „Kalbė́k!" Tadà Samuèlis bylójo: „Nórs iř tarìesi esą̃s mažareĩkšmis, bèt ařgi nesì Izraèlio giminių galvà? Tavè gì Viẽšpats pàtepė Izraèlio karãliumi. Jìs tavè siuñtė į̃ žỹgį, sakýdamas: „Eĩk iř sutriùškink nusikaĩtėlius amalekitùs; tù káukis sù jaĩs, kõl juõs sunaikìnsi. Kodė̃l neklauseĩ gì Viẽšpaties baĩso, bèt púolei priẽ grõbio iř taĩ padareĩ, kàs Viẽšpačiui nepatiñka?"

Saũlius atkiřto Samuèliui: „Bèt àš paklausiaũ gì Viẽšpaties baĩso — išsìruošiau žỹgin, kuriñ manè Viẽšpats siuñtė; tegù iř parsìvedžiau Amalèko karãlių Agãgą, bèt amalekitùs àš sutriùškinau. Tautà gì pasìėmė kẽletą avių̃ iř galvìjų̃ iš grõbio — geriáusiąją dãlį iš tõ, kàs bùvo pàsmerkta žū̃ti, kàd ją̃ Gilgalė paaukótų Viẽšpačiui, tàvo Diẽvui".

Tačiaũ Samuèlis prabìlo:

„Ař ãtnašos Viẽšpačiui lýgiai patiñka, kaĩp paklusnùmas Viẽšpaties baĩsui?

Ìš tìkro klusnùmas vertèsnis ùž áuksą, paklaũsymas ãvino táukus pranóksta.

Neklaũsymas — núodėmė, kaĩp iř bũrìmas, õ užsispyrìmas — tikrà stabmeldỹstė.

Kadángi tù àtmetei Viẽšpaties žõdį, taĩ àtmeta Viẽšpats tavè kaĩp karãlių".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 8—9. 16bc—17. 21 ir 23 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

8 Nè dẽl aukų àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji.
9 Ìš tàvo tvárto nereĩkia mán veršio,
neĩ ózio ìš tàvo bandõs. — **P.**

16 Kám dár tù įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svíedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

21 Šìtaip elgíes iř manaĩ — àš tylėsiu?!
Manaĩ, kàd iř àš panašùs Į̃ tavè bũsiu?
Õ nè! Àš tavè bársiu,
tàvo darbaĩs akìs táu badýsiu.
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója, tàs màno gerbėjas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja.— Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 2, 18—22

Su jais yra jaunikis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Tuõ metù Jõno mokiniaĩ iř fariziẽjai pãsninkavo. Žmónės atėję kláusė Jėzų: „Kodẽl Jõno iř fariziẽjų mokiniaĩ pãsninkauja, õ tavíeji nè?"

Jėzus atsãkė: „Ar̃gi gãli vestùvių svečiaĩ pãsninkauti, kõl sù jaĩs yrà jaunìkis? Kõl jiẽ tùri sàvo tárpe jaunìkį, jiẽ negãli pãsninkauti. Bèt ateĩs diẽnos, kaĩ jaunìkis bùs ìš jų̃ àtimtas, ir̃ tadà, tomìs dienomìs, jiẽ pãsninkaus.

Niẽkas nėsiuva lõpo ìš nesuvélto mìlo añt palaĩkio drabùžio; kitaĩp lõpas atplė́štų nuõ jõ gãbalą (naũjas nuõ sẽno), ir̃ pasidarýtų dár didėsnė skylẽ. Taipõgi niẽkas nėpila jáuno vỹno į̃ senùs vỹnmaišius. Antraĩp vỹnas suplė́šytų vỹnmaišius, ir̃ nueĩtų niẽkais ir̃ vỹnas, ir̃ vỹnmaišiai. Jaunám vỹnui — naujì vỹnmaišiai!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Sam 16, 1—13

Samuelis patepė Dovydą jo brolių būryjė,
ir ant Dovydo nužengė Viešpaties dvasia

Ìš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Viẽšpats prabìlo į̃ Samuėlį: „Kiek tù gedėsi dár Saũliaus? Àš gì jį̃ àtmečiau kaĩp Izraėlio karãlių. Prisipìlk sàvo rãgą aliẽjaus ir̃ léiskis keliõnėn! Tavė̀ àš siunčiù pàs Izãjį Betliẽjun; sáu vienà ìš jõjo sūnų̃ išsiskýriau karãlium". Samuėlis paprieštarãvo: „Kaĩp àš galiù teñ keliáuti? Jùk, taĩ sužinójęs, Saũlius manė̀ nugalãbys". Bèt Viẽšpats atsãkė: „Pasiimk veršiùką ir̃ pasiskélbk: ‚Àš atėjaũ aukóti Viẽšpačiui atnašõs'. Pakviẽsk į̃ aukójimą Izãjį! Tadà àš táu dúosiu supràsti, ką̃ privalaĩ darýti; tìk tą̃ mán patėpsi, kurį̃ àš paródysiu".

Samuẽlis padãrė, ką̃ Viẽšpats jám liẽpė. Atvỹkusį jį̃ į̃ Betliẽjų sù báime pasitìko miẽsto seniũnai ir̃ kláusė: „Ar̃ tàvo, aiškiaregỹ, atėjìmas réiškia ką̃ gẽra?" Tasaĩ atsãkė: „Gẽra!

Àš atėjaũ aukóti Viẽšpačiui atnašų. Ir̃ jũs susišveñtę ateĩkite sù manimì aukóti!“ Jìs liẽpė susišvęsti ir̃ Izãjui beĩ jõ sūnùms ir̃ pàkvietė juõs į̃ aukójimą.

Tiems atẽjus, išvýdęs Elijãbą, jìs pagalvójo: „Tikriáusiai dabar̃ priẽš Viẽšpatį stóvi jõ pateptìnis!“ Bèt Viẽšpats Samuèliui pasãkė: „Žiūrėk nè jõ ìšvaizdos, nè áukšto jõ ūgio, nès šìtą menkaĩ àš tevértinu. Diẽvas màt žiū̃ri nè tõ, kõ žmogùs. Žmogùs žiū̃ri ìšorės, õ Viẽšpats žvelgia į̃ šìrdį“. Tadà, pasišaũkęs Abinadãbą Izãjis ãtvedė priẽ Samuẽlio. Tasaĩ pasãkė: „Nẽ šìto Viẽšpats neišsiriñko“. Izãjis pristãtė Šãmą. Õ tàs pasãkė: „Nẽ šìto Viẽšpats neišsiriñko“. Izãjis pristãtė Samuèliui septýnis sàvo sū̃nus, bèt Samuèlis jám tãrė: „Nẽ vieno ìš šìtų Viẽšpats neišsiriñko“.

Tadà Samuèlis pakláusė Izãjį: „Ar̃ taĩ ir̃ visì tàvo sū̃nūs?“ Tasaĩ atsãkė: „Trū̃ksta jaunẽlio: jìs gãno avìs!“ Samuèlis paprãšė Izãjį: „Pasiųsk jõ parvèsti, nès mẽs nesisė́sime pókylio, kõl jìs neateĩs“.

Taĩgi Izãjis pàsiuntė žmõgų jõ pavadìnti. Õ Dóvydas bùvo šviesių plaukų, gražių akių ir̃ šaũniai atródė. Ir̃ Viẽšpats tãrė: „Kélkis, patèpk jį̃! Jìs yrà tàs!“ Samuèlis, paẽmęs aliẽjaus rãgą, pàtepė Dóvydą jõ brólių būryjè. Nuõ tõs dienõs añt Dóvydo nùžengė Viẽšpaties dvasià ir̃ sù juõ pasilìko. Õ Samuèlis išvỹkęs sugrį̃žo atgaĩ į̃ Rãmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 20. 21—22. 27—28 (P.: plg. 21a)

P. Viẽšpats Dóvydą sàvo tarnù pasiriñko.

[20] Kìtkart tù, Viẽšpatie, regmė̃j sàvo bičiùliams kalbė́jai:
„Vainìką uždė́jau galiū̃nui,
išáukštinau liáudies rinktìnį. — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktą taĩrną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs,
jį̃ stìprins màno galýbė. —

P. Viẽšpats Dóvydą sàvo tarnù pasiriñko

27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tė́vas, tù màno Diẽvas
ir̃ priebėga mán išsigélbėt'.
28 Pirmãgimio téises àš jám suteĩksiu,
jisaĩ bùs aukščiáusias ìš žẽmės valdõvų". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja.— Mū̃sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus Tė́vas
teapšviẽčia mū̃sų dvãsios akìs,
kàd mẽs pažìntume, kokià yrà viltìs,
į̃ kurią̃ mẽs ẽsame pašaukti. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 2, 23—28

Šeštadienis padarytas žmogui, ne žmogus šeštadieniui

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Vieną šeštãdienį Jė́zus ẽjo peř javų̃ laũką, ir̃ jõ mokiniaĩ eidamì ẽmė skabýti várpas. Fariziẽjai priekaištãvo: „Žiū̃rėk, jiẽ dãro šeštãdienį taĩ, kàs draũdžiama".

Jė́zus atsãkė: „Nejaũ neskaĩtėte, ką̃ prireĩkus padãrė Dóvydas, kaĩ jìs ir̃ jõ palydõvai neturė́jo maĩsto ir̃ bùvo išálkę; priẽ vyriáusiojo kùnigo Abiatãro jìs į̇ė́jo į̃ Diẽvo namùs ir̃ válgė padė̀tinės dúonos ir̃ dãvė jõs válgyti sàvo palydõvams, nórs jõs niẽkam nevalià válgyti, tìk kunigáms".

Ir̃ pridū̃rė: „Šeštãdienis padarýtas žmõgui, nè žmogùs šeštãdieniui; taĩgi Žmogaũs Sūnùs yrà ir̃ šeštãdienio Viẽšpats".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Sam 17, 32—33. 37. 40—51

Dovydas nugalėjo filistietį laidykle ir akmeniu

Ìš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Priẽ Saũliaus àtvestas Dóvydas jám pasãkė: „Dẽl tõ filistiẽčio niẽkam nereĩkia nusiminti! Išeĩs tàvo tarnas ir kaũsis sù juõ". Saũlius prieštarãvo: „Gì tù negalĩ išeĩti priẽš tą filistiẽtį ir káutis: esì dár jaunuõlis, õ jìs — nuõ jaunỹstės kariũnas".

Dóvydas Saũliui kalbėjo: „Ištráukęs manè ìš liũto ir lókio lẽtenų, Viẽšpats išplẽš ir ìš tõ filistiẽčio rañkų". Ir Saũlius Dóvydui tãrė: „Eĩk, ir Viẽšpats teesiẽ sù taviḿ!"

Dóvydas pasìėmė lãzdą į rañką, išsitráukė ìš upẽlio peñketą apvaliũ akmenũ ir įsidėjo į sàvo piemenáutinį krẽpšį; paskuĩ, pasiẽmęs į rañką laidỹklę, išẽjo añt filistiẽčio. Õ tàs vìs artėjo priẽ Dóvydo; jõ ginklanešỹs žygiãvo jám priešais.

Filistiẽtis žvelgė į Dóvydą kùpinas pãniekos; màt Dóvydas bùvo labaĩ dár jáunas; jìs bùvo šviesiaplaũkis, stotìngas. Filistiẽtis jám tãrė: „Ar̃gi àš šuõ, kàd tù priẽš manè ateinì sù lazdà?" Jìs kéikė Dóvydą sàvo dieváičiais. Ir šaùkė: „Nà, eĩkš: numėsiu tàvo kũną padángių paũkščiams ir laũko žvėrìms sudraskýti".

Dóvydas jám atšóvė: „Tù priẽš manè išeinì sù kalavijù, dùrklu ir ietimi, õ àš priẽš tavè išeinù vardañ kareivìjų Viẽšpaties — Diẽvo Izraèlio kariúomenės, ìš kuriõs pasitýčiojai. Šiandiẽną Viẽšpats tavè atiduõs į màno rankàs. Užmùšiu tavè ir nukiřsiu táu gálvą. Dár šiañdien filistiẽčių kareĩvių lavónus àš atidúosiu padángių paũkščiams ir laũko žvėrìms sudraskýti, kàd vìsas pasáulis supràstų, jóg Izraèlyje ẽsama

Diẽvo. Visì, kuriẽ čià susiriñkę, turẽs supràsti, kàd pérgalę Viẽšpats suteĩkia nè kalavijù iř ìetimi; taĩ Viẽšpaties kãras, iř jìs atiduõs jùs į̃ mū̃sų rankàs".

Kadà filistiẽtis žygiãvo pirmỹn iř artė́jo priẽ Dóvydo, šìs greĩtai išbė́go priẽš jį̃ ìš izraelìtų rikiuõtės. Įkìšo rañką į̃ sàvo piemenáutinį krẽpšį, išsìėmė ãkmenį, paléido jį̃ ìš laidỹklės iř patáikė filistiẽčiui į̃ kãktą. Akmuõ praskė́lė jám kãktą, iř filistiẽtis kniū̃bsčias susmùko añt žẽmės. Šìtaip tàd Dóvydas nugalė́jo filistiẽtį laidyklė iř ãkmeniu; patáikė į̃ jį̃ iř ùžmušė, neturė́damas rañkose kalavìjo. Paskuĩ, pribė́gęs priẽ filistiẽčio, Dóvydas griẽbė ùž jõ kalavìjo, ištráukė jį̃ ìš makštiẽs, nukiřto jám gálvą iř šìtaip jį̃ prìbaigė.

Õ filistiẽčiai, pamãtę, kàd jū̃ stipruõlis negývas, mẽtėsi bė́gti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 143, 1. 2. 9—10 (P.: 1a)

P. Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!

1 Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!
Jìs mìklina màno rañką kautỹnėms,
kùmštį — grumtỹnėms. — **P.**

2 Jìs — mán pilìs, màno méilė,
priẽdanga iř vadúotojas màno.
Mán jisaĩ — prieglauda, skỹdas;
dãvė tautàs mán valdýti. — **P.**

9 Táu, Diẽve, naū̃ją gìesmę sukùrsiu,
skam̃binsiu táu dešimtstygė̀ árfa.
10 Mū̃sų valdõvams pérgales dúodi:
gélbėjai Dóvydą, sãvąjį tařną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 4, 23

P. Aleliùja.— Jėzus skėlbė karalỹstės Evangėliją
iř gýdė žmonėsė visókias ligàs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 3, 1—6

Ar šeštadienį leistina gelbėti gyvybę ar žudyti?

+ Pasi·klausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzus vėl atėjo į sinagògą, õ teñ bùvo žmogùs sù padžiūvusia rankà. Fariziẽjai stebėjo, ař jìs gýdys jį šeštãdienį, kàd galėtų apkáltinti.

Tuomèt Jėzus tãrė žmõgui sù padžiūvusia rankà: „Stók į vìdurį!" Õ juõs pakláusė: „Ař šeštãdienį léistina gẽra darýti, ař blõga? Gélbėti gyvýbę ař žudýti?" Bèt aniẽ tylėjo. Tadà, rūsčiai juõs apžvelgęs iř nuliūdęs dėl jų užsispyrìmo, tãrė tám žmõgui: „Ištiẽsk rañką!" Šìs ìštiesė, iř rankà atgìjo.

Išėję fariziẽjai tuojaũ ẽmė tařtis sù èrodininkais, kaĩp Jėzų pražudýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 18, 6—9; 19, 1—7

Mano tėvas Saulius sumanė tave nužudyti

Ìš pirmõsios Samuèlio knỹgos.

Grįžtant põ Dóvydo pérgalės priẽš filistiẽtį, pasitìkti karãliaus Saũliaus ìš visų Izraèlio miẽstų dainúodamos iř šókdamos išėjo móterys sù litáurais, džiaugsmìngais šūkiais iř cimbõlais. Jõs grójo iř kùpinos džiaũgsmo šaũkė:

„Saũlius nukóvė tũkstantį,
Dóvydas — tũkstančių dẽšimt".

Saũlius smarkiai įniršo, nès jám ši dainà nepatìko, ir tãrė: „Dóvydui priskiria dẽšimtį tũkstančių, õ mán tìk vieną tũkstantį. Dabar tìk karãliaus garbės jám betrũksta". Nuõ tõs dienõs jìs ėmė Dóvydu nepasitikėti.

Sàvo sūnui Jonatãnui ir visiems tarnáms Saũlius pradėjo kalbėti, kàd norį̃s Dóvydą žudýti. Bèt Saũliaus sūnùs Jonatãnas bùvo Dóvydui labaĩ atsidãvęs. Slaptà jìs pranešė jám: „Màno tėvas Saũlius sumãnė tavè nužudýti. Todė̃l rýt ìš rýto budėk ir bũk pasislė̃pęs! Õ àš išeĩsiu sù tėvu į̃ laũką ir teñ, kur tù bũsi pasislė̃pęs, àš sustósiu ir sù tėvu apiẽ tavè pakalbėsiu; pamãtęs, kokiẽ reikalaĩ, táu pranėšiu".

Tadà Jonatãnas, geraĩ apiẽ Dóvydą atsiliẽpęs tėvui, prabìlo: „Tegùl karãlius nenusìdeda sàvo tarnui Dóvydui, nès jìs táu niẽkuo nenusìžengė; jõ žỹgdarbis bùvo labaĩ táu naudìngas. Jìs stãtė pavõjun sàvo gyvýbę ir ùžmušė filistiẽtį. Per Dóvydą Viẽšpats visám Izraèliui sùteikė dìdelę pérgalę. Tù pàts taĩ mateĩ ir tuõ džiaugeĩsi. Kodė̃l tàd dabar nóri nusidėti — pralìeti nekaĩtą kraũją, bè jókio pãgrindo žudýti Dóvydą?" Saũlius paklaũsė Jonatãno kalbõs ir prisiekė: „Kaĩp gývas Viẽšpats, Dóvydas nebùs nužudýtas!"

Tadà, pasišaũkęs Dóvydą, Jonatãnas jám pranešė vìsą pókalbį. Põ tõ jìs nùvedė Dóvydą pàs Saũlių, ir Dóvydas vė̃l kaĩp pirmà tarnãvo pàs Saũlių.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 55, 2—3. 9—10ab. 10c—11. 12—13 (P.: 5b)

P. Dievù àš remiúosi — ir nebijósiu.

[2] Pasigailėk manę̃s, Diẽve: žmónės sutrỹpt manè nóri,
várgina, vìs puldinėja.

3 Bė paliovõs manė niẽkina priẽšai,
daugýbė jų manė púola. — **P.**

9 Táu žìnomas vìsas tremtiẽs màno kẽlias,
ódmaišy sùrinktas màno ãšaras sáugai:
arĝi knỹgose tàvo jõs nesurašýtos?! —
10 Todẽl màno priẽšai tuõj atgal̃ traũksis,
kaĩ tìk tavę̃s šaũksiuos. — **P.**

Jùk áiškiai žinaũ àš: manė Diẽvas užstója.
11 Dievù, kuriõ žõdžiais didžiúojuos,
Viẽšpačiu, kuriõ žõdžiais giriúosi. — **P.**

12 Tuõ Dievù àš remiúosi — iĩ nebebijósiu:
ką žmogùs mán galẽs padarýti?!
13 Àš turiù, Diẽve, výkdyt įžadus, táu padarýtus,
táu padėkõs aũką aukósiu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mũsų Išganýtojas Jėzus Krìstus
sunaikìno miĩrtį
iĩr nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 3, 7—12

Netyrosios dvasios šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!"
Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų

℣ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mõrkų.

Jėzus sù mokiniaĩs vẽl pasitráukė priẽ ẽžero. Į̃kandin sẽkė dìdelė minià ìš Galilėjos. Taĩp pàt ìš Judėjos, Jerùzalės iĩr Idumėjos, ìš anàpus Jordãno beĩ ìš Týro iĩr Sidòno šaliẽs atvỹko daugýbė žmonių̃, kuriẽ bùvo girdėję apiẽ jõ dárbus. Tuomèt Jėzus liẽpė mokiniáms laikýti jám pàruoštą váltį, kàd minià nesuspáustų.

Màt jìs bùvo daũgelį išgýdęs, ir visì, kã tìk várgino lìgos, veržėsi, norėdami prisiliẽsti. Taĩp pàt netýrosios dvãsios, võs tìk jį išvýdusios, parpùldavo priešais ir šaũkdavo: „Tù Diẽvo Sūnùs!" Bèt Jėzus griežtaĩ jàs draũsdavo, kàd jõ negársintų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Sam 24, 3—21

Aš rankos prieš jį nepakelsiu,
nes jis — Viešpaties pateptasis

Ìš pirmõsios Samuėlio knỹgos.

Pasiẽmęs trìs tūkstančius výrų, rinktìnių ìš vìso Izraėlio, Saũlius tráukė priẽ Óžio uolýno ieškóti Dóvydo ir jõ výrų. Pakeliuĩ priẽjo kẽletą aptvarų avìms. Teñ bùvo olà, ir Saũlius įẽjo į ją nusileñgvinti.

Olõs vidujė gì sėdėjo Dóvydas sù sàvo výrais. Tàd výrai Dóvydui tãrė: „Yrà taĩ dienà, apiẽ kurią táu Viẽšpats pasãkė: ‚Štaĩ tàvo priešą į tàvo rankàs atidúosiu, ir tù galėsi sù juõ pasielgti, kaĩp táu atródys teisìnga'". Pakìlęs Dóvydas slaptà nupjóvė Saũliaus apsiaũsto skveñą. Bèt Dóvydui greĩtai pradėjo prikáišioti sąžinė, kám jìs nupjóvęs Saũliaus apsiaũsto skveñą. Jìs tãrė výrams: „Tè Viẽšpats apsáugo manè, kàd sàvo valdõvui, Viẽšpaties pateptájam, ką nórs panašaũs padarýčiau, kàd rañką priẽš jį pakélčiau, nès jìs — Viẽšpaties pateptàsis". Ir Dóvydas smarkiai sùdraudė sàvo žmónes, neléisdamas jiems kėsìntis į Saũlių.

Kaĩ Saũlius, palìkęs õlą, ruõšėsi tęsti keliõnę, pakìlo taipõgi ir Dóvydas, palìko õlą ir Saũliaus liñkui sušùko: „Valdõve, màno karãliau!" Kaĩ Saũlius atsìgręžė, Dóvydas, réikšdamas pãgarbą, nusìlenkė jám lìgi žẽmės.

Põ tõ jìs prabìlo į̃ Saũlių: „Kodė̃l tù klausaĩsi žmonių̃, kuriẽ sãko: ‚Sáugokis, Dóvydas nóri tavė̀ pražudýti'? Jùk šiañdien gì sàvo akimìs galė́jai matýti, kàd Viẽšpats šiandiẽną tavė̀ olojè bùvo į̃ màno rankàs atidãvęs. Mán siū̃lė tavė̀ nužudýti, bèt àš tavė̀ palikaũ. Sakiaũ sáu: ‚Nekélsiu rañkos priẽš sàvo valdõvą, nès jìs — Viẽšpaties pateptàsis'. Štaĩ, màno tė́ve! Čià, màno rañkoje, tàvo apsiaũsto skveřnas. Jéigu àš tàvo apsiaũsto skveřną nupjóviau, õ tavę̃s nežudžiaũ, taĩ galì gì suprà̀sti, jóg àš neturiù priẽš tavė̀ piktų̃ kė́slų ir niẽkuo nesù táu nusikaĩtęs; õ tù gì atimti gyvýbę mán týkai. Tè Viẽšpats bùs mū̃sų teisė́jas; bèt màno rankà nepakiĩs priẽš tavè, kaĩp sãko senà patarlẽ: ‚Ìš nusikaĩtėlių piktadarỹstė', õ màno rankà priẽš tavè nepakiĩs. Tàd ką̃ gì sekióji, Izraèlio karãliau? Ką̃ gì vejíesi? Nudvė̃susį šùnį, vieniñtelę blùsą! Tè Viẽšpats bùs mū̃sų teisė́jas, tè jìs mùdu teĩsia. Tesvařsto ir tèveda mãnąją bỹlą, tegùl táu įródo màno teisùmą".

Kaĩ Dóvydas baĩgė Saũliui bylóti, Saũlius atsãkė: „Nejaũgi taĩ tàvo baĩsas, màno sūnaũ Dóvydai?" Ir Saũlius gařsiai pravìrko. Jìs Dóvydui tãrė: „Tù ùž manè teisingė̀snis, nès tù padareĩ mán gẽra, tuõ tárpu kaĩ àš táu blõga linkė́jau. Tù šiañdien įródei mán gẽra linkė́jęs: nórs Viẽšpats ir bùvo į̃ tàvo rankàs manè atidãvęs, bèt tù manę̃s nežudeĩ. Kàs gì, užklùpęs, priešą gerúoju paléistų toliaũ keliáuti? Tegùl táu Viẽšpats gerù atsimóka ùž taĩ, ką̃ mán padareĩ šiandiẽną. Dabař taĩ žinaũ, kàd tù bū̃si karãlius ir tàvo rañkose karalỹstė patveřs!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 56, 2. 3—4. 6 ir 11 (P.: 2a)

P. Pasigailė́k manę̃s, Diẽve, pasigailė́ki!

[2] Pasigailėk manęs, Dievе, pasigailėki!
Prie tavęs bėgu glaustis.
Po tàvo sparnais skubù slėptis,
kol praũš tà neláimė. —

P. Pasigailėki manęs, Dievе, pasigailėki!

[3] Aukštýbių Dievo šaukiúosi,
Dievo, kuris gėra mán dãro.
[4] Iš dangaũs jis mán teatsiunčia pagálbą,
suniekina màno engėjus,
sàvo gėrýbę, ištikimýbę paródo. — **P.**

[6] Aukštaĩ dangujè pàsiródyk sù sàvo didýbe,
spindėdamas apsiréikšk vìsai žẽmei!
[11] Nès dìdis, kaĩp dangùs, tàvo gerùmas,
ištikimýbė dẽbesis siekia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 5, 19

P. Aleliùja.— Dievas Kristuje sutáikino
sù savimì žmónes
ir patikėjo mùms sutáikinimo žìnią.
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 3, 13—19

Pasišaukė, kuriuos pats norėjo, kad jie būtų kartu su juo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus užkópė añt kálno ir pasìšaukė, kuriuõs pàts norėjo, ir jiẽ atėjo pàs jį̃. Ir jìs paskýrė Dvýlika, kàd jiẽ bũtų kartù sù juõ ir kàd galėtų siųsti juõs skélbti žõdžio ir jiẽ turėtų gãlią išvarinėti dèmonus.

Paskýrė Dvýlika: Sìmoną, pavadìnęs jį̃ Petrù; Zebediẽjaus sũnų Jokũbą ir Jokũbo brólį Jõną (juõs pavadìno Boanerg̃ės, taĩ yrà „griaustìnio vaikaĩ“); Andriẽjų, Pilỹpą, Baltramiẽjų,

Mãtą, Tòmą, Alfiẽjaus sūnų Jokūbą, Tãdą, kananiẽtį Sìmoną ir Jùdą Iskarijõtą, kuris vėliaũ jį išdavė.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 1, 1—4. 11—12. 17. 19. 23—27

Ak, didvyriai krito, kautynėms užvirus

Ìš antrõsios Samuėlio knỹgos.

Põ Saũliaus mirtiẽs Dóvydas ìš sàvo pérgalės priẽš amalekitùs bùvo pargrį̃žęs namõ ir dvì dienàs praléidęs Ciklagė̀, kaĩ trẽčiąją diẽną ìš Saũliaus stovỹklos atvỹko vyrìškis suplýšusiais drabùžiais ir dùlkina gálva. Priẽjęs jìs pàgerbė Dóvydą, parpùldamas priẽš jį añt žẽmės. Dóvydas jį pakláusė: „Ìš kuĩ atkeliáuji?“ Tàs jám atsãkė: „Pabė́gau ìš izraelìtų stovỹklos“. Dóvydas susidomė́jo: „Kokià tenaĩ padė́tis? Papãsakok mán!“ Tàs ir pasãkė: „Žmónės pabė́go ìš mū̃šio ir daũgel jų̃ krìto. Žùvo ir Saũlius beĩ jõ sūnùs Jonatãnas“.

Dóvydas, griẽbęs ùž sàvo drabùžių, pérplėšė juõs; tą̃ pãtį padãrė visì pàs jį ẽsantys výrai. Jiẽ ė̃mė veřkti, raudóti ir ikì vãkaro pãsninkavo dė̃l Saũliaus, jõ sūnaũs Jonatãno, dė̃l Viẽšpaties tautõs ir Izraèlio namų̃ — dė̃l krìtusių nuõ kalavìjo.

Dė̃l Saũliaus ir jõ sūnaũs Jonatãno Dóvydas šìtokią gė̃dulo ráudą giedójo:

„Tavóji garbė̃, Izraèli, ir džiaũgsmas
jaũ gùli añt tàvo kalvų̃ nugalė́ti...
Àk, dìdvyriai krìto!
Žavìngasis Saũlius, meilùs Jonatãnas
gyvẽnime neĩ mirtyjè nesiskýrė.

Greitì kaĩp erẽliai
iř stìprūs kaĩp liū̃tai.
Izraèlio dùkros, apveř̃kite Saũlių,
kurìs jùs linìniais iř puř̃puru reñgė,
kurìs jū́sų ãpdarą áuksu dabìno.
Àk, dìdvyriai krìto.
kautỹnėms užvìrus!
Skaudù mán dẽl tàvo mirtiẽs, Jonatãnai!
Mán gaĩla tavę̃s, màno bróli brangùsis!
Mán tù, Jonatãnai, ùž vìską meilèsnis —
tavę̃s neatstója nẽ móterų méilė.
Àk, dìdvyriai krìto,
jų̃ giñklai sulū́žo!"

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 79, 2—3. 5—7 (P.: 4b)

P. Tenušviñta, Viẽšpatie, véidas tavàsis,
iř mẽs išgélbėti bū́sim!

2 Õ Izraèlio ganõve, atidžiaĩ paklausýki!
Tù jùk vedì kaĩp kaĩmenę Juõzapo gìminę.
Tãvąjį sóstą laĩko sparnaĩ cherubìnų.
3 Suspindė́k Efraìmo, Benjamìno, Manãso liáudžiai!
Pakìlk sù didžiąja sàvo galýbe,
ateĩk mū́sų vadúoti! — **P.**

5 Dangaũs kariúomenių Diẽve,
ař ilgaĩ dár tù rū́stausi,
kaĩ tavè tàvo žmónės maldáuja?
6 Valgydinì juõs veř̃ksmo dúona,
ãšarom gaũsiai juõs gìrdai.
7 Tù léidi kaimýnams pèštis dẽl mū́sų;
vái, týčiojas priešai ìš mū́sų! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja.— Atvérk, Viẽšpatie, mū̃sų šìrdis
tàvo Sūnaũs žõdžiams.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 3, 20—21

Saviškiai sakė, kad jis išėjęs iš proto

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mõrkų.

Jė́zui sù mokiniaĩs sugrį̃žus namõ, vẽl susiriñko tíek žmoniū̃, kàd jiẽ nebegalė́jo nẽ paválgyti. Savìškiai, apiẽ taĩ išgiřd̃ę, ẽjo sulaikýti jõ, sakýdami, kàd jìs išẽjęs ìš prõto.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 5, 1—7. 10

Tu ganysi mano tautą Izraelį

Iš antrõsios Samuėlio knỹgos.

Visų Izraėlio giminių atstõvai nuvỹko Hebrònan pàs Dóvydą iř paréiškė: „Mẽs gi ẽsame tãvojo kūno iř kraũjo. Jaũ anksčiaũ, kaĩ mūsų karãliumi bùvo dár Saũlius, tù gi vèsdavai Izraėlį į mūšį iř vėl jį namõ parvèsdavai. Iř Viẽšpats yrà táu pasãkęs: ‚Tù ganýsi màno taũtą Izraėlį, tù būsi Izraėlio vadõvas'".

Visi Izraėlio seniūnai taipõgi atvỹko Hebrònan pàs karãlių. Karãlius Dóvydas Hebronė sudãrė sù jaĩs sùtartį Viẽšpaties akivaizdoje, iř jiẽ pàtepė Dóvydą Izraėlio karãliumi.

Dóvydas tãpo karãliumi būdamas trisdešimties mẽtų iř prakaraliãvo kẽturiasdešimt mẽtų. Septýnerius metùs iř šešis mėnesius išvaĩdė Jùdą Hebronė, õ Jerùzalėje trisdešimt trejùs metùs viešpatãvo visám Izraėliui iř Jùdui.

Kařtą karãlius sù výrais patráukė Jerùzalėn priẽš jebuzitùs, kuriẽ gyvẽno tamė kraštė. Bèt Dóvydui bùvo jų pasakýta: „Tù čià neįžeñgsi: aklì iř raišì tavė nuvỹs". Õ taĩ turėjo réikšti: „Dóvydas čià neprasiveřš". Iř vìs dėltõ Dóvydas ùžėmė Siòno pìlį, iř šióji patãpo Dóvydo miestù.

Dóvydas dãrėsi vìs galingėsnis, iř Viẽšpats, kareivìjų Diẽvas, bùvo sù juõ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 20. 21—22. 25—26 (P.: 25a)

P. Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę.

20 Kìtkart tù, Viẽšpatie, regmẽj sàvo bičiùliams kalbėjai:
„Vainìką uždėjau galiũnui,
išáukštinau liáudies rinktìnį. — **P.**

21 Àš Dóvydą, sàvo pasìrinktą tarną,
pašvéntinau sàvo šventúoju aliẽjum.
22 Màno rankà visuomèt sù juõ bùs.
jį stìprins màno galýbė. — **P.**

25 Jám ródysiu sàvo ištikimýbę, malónę,
pakilìs peř manè jõ galýbė.
26 Àš jõjo raňką ištiẽsiu añt Jūros,
taĩpgi añt Ùpių — jõ dešinẽs valdžią". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mūsų Išganýtojas Jėzus Kristus
sunaikìno miřtį
iř nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 3, 22—30

Šėtonui ateis galas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Atvỹkę ìš Jerùzalės Rãšto áiškintojai sãkė: „Jìs tùri Belzebùlą", iř: „Sù dėmonų kunigáikščio pagálba jìs išvãro dėmonus".

Õ Jėzus, pasivadìnęs juõs, ẽmė kalbėti palýginimais: „Kaĩp gãli šėtõnas išvarýti šėtõną? Jėi karalỹstė susiskáldžiusi, tokià karalỹstė neišsilaĩko. Iř jėi namaĩ suskìlę, tiẽ namaĩ neišliẽka. Todėl, jėi šėtõnas sukỹla pàts priẽš savė iř tam̃pa susiskáldęs, jìs neišsilaikỹs, jám ateĩs gãlas. Niẽkas neįsiveřžia į galiũno namùs iř nepasigleḿžia jõ turto, pirmiaũ nesurìšęs galiũno. Tìk tadà apiplėšia jõ namùs.

Ìš tiesų sakaũ jùms: bùs dovanóti žmonių vaikáms visì nusikaltìmai ir piktžodžiãvimai, kiek jiẽ bepiktžodžiáutų; bèt jéi kàs piktžodžiáutų Šveñtajai Dvãsiai, tám ámžiais nebùs dovanóta, ir jìs bùs kaĩltas ámžina núodėme". Jiẽ màt sãkė: „Jìs tùri netýrąją dvãsią".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 6, 12b—15. 17—19

Dovydas ir visas Izraelis, džiaugsmingai šūkaudami, nešė Viešpaties skrynią

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Dóvydas kùpinas džiaũgsmo gabẽno Diẽvo skrỹnią ìš Obèd-Edòmo namų į Dóvydo miẽstą. Kaĩ Viẽšpaties skrỹnios nešė́jai pàžengė šẽšetą žiñgsnių, jìs paaukójo jáutį ir nupenė́tą veršį. Dóvydas, vìsas atsidãvęs, šóko Viẽšpaties akìvaizdoje, apsivilkęs linìniù kunigų drabužiù. Taĩgi Dóvydas ir visì Izraèlio namaĩ, džiaugsmingai šūkaudami, trimìtais skardéndami, nẽšė Viẽšpaties skrỹnią į miẽstą.

Viẽšpaties skrỹnią įnešė́ į palapìnę, kurią jái bùvo pastãtęs Dóvydas, ir ją padė́jo į viẽtą viduĩ palapìnės. Dóvydas aukójo Viẽšpačiui dẽginamas ir padėkõs ãtnašas. Baĩgęs aukóti dẽginamas ir padėkõs ãtnašas, Dóvydas palaimino taũtą vardañ kareivìjų Viẽšpaties ir liẽpė padalýti vìsai liáudžiai, visiems izraelìtams, výrams ir móterims, põ riẽkę dúonos, datùlių pyrãgą ir razìnų pyrãgą. Põ tõ visì išsiskìrstė į sàvo namùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 7. 8. 9. 10 (P.: plg. 8a)

P. Kàs tàs garbìngas Valdõvas?
Taĩ galýbių Viẽšpats yrà garbìngas Valdõvas.

7 Atsikélkite, vařtai platieji,
atsidarýkit, senóvinės dùrys:
garbės Valdõvas tegù čià įžeñgia. — **P.**

8 „Kàs tàs garbìngas Valdõvas?"
— „Taĩ narsùsis, galìngasis Diẽvas!
Taĩ Viẽšpats, kautỹnių galiūnas!" — **P.**

9 Atsikélkite, vařtai platieji,
atsidarýkit, senóvinės dùrys:
garbės Valdõvas tegù čià įžeñgia. — **P.**

10 „Kàs tàs garbìngas Valdõvas?"
— „Taĩ visãtos galìngasis Viẽšpats —
taĩ jìs garbìngas Valdõvas!" — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovė̃ táu, Tė́ve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 3, 31—35

Kas tik vykdo Dievo valią,
tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Atė̃jo Jė́zaus mótina ir bróliai ir, atokiaũ sustójẹ, peř kitùs prãšė jį̃ iškviẽsti. Apliñk jį̃ sė́dėjo minià, kaĩ jám bùvo pránešta: „Štaĩ tàvo mótina ir bróliai beĩ sẽserys tenaĩ ieško tavę̃s".

Õ jìs atsãkė: „Kàs yrà màno mótina ir bróliai?" Ir, apžveĩgęs apliñk sė́dinčius, pasãkė: „Štaĩ màno mótina ir bróliai! Kàs tìk výkdo Diẽvo vãlią, tàs mán ir brólis, ir sesuõ, ir mótina".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Sam 7, 4—17

Aš tavo palikuonį paskirsiu tavo įpėdiniu
ir sutvirtinsiu jo viešpatavimą

Ìš antrõsios Samuėlio knỹgos.

Viẽšpats kalbėjo Natãnui: „Eĩk ir pranėšk màno tarnui Dóvydui: ‚Taĩ sãko Viẽšpats: Nejaũgi tù nóri pastatýti mán namùs, kàd juosè àš gyvénčiau? Nuõ tõs dienõs, kurią àš išvedžiau izraelitùs ìš Egìpto, niekadà ikì šiõl negyvenaũ namuosè, bèt draugė sù jumìs keliavaũ palapinėje. Tadà, kaĩ draugė sù izraelìtais basčiaũsi ìš viẽtos į viẽtą, arĝi anuõmet nepasakiaũ vienám ìš Izraèlio teisėjų, kuriuõs àš paskýriau kaĩp ganýtojus sãvajai taũtai: Kodẽl jũs mán nepastãtėte rũmų ìš kėdro?'

Todẽl pasakýk màno tarnui Dóvydui: ‚Taĩ sãko karẹivìjų Viẽšpats: Tavè àš pàėmiau ìš ganỹklos nuõ bandõs, kàd bũtum vadõvas màno taũtai Izraèliui. Visuosè tàvo žỹgiuose àš buvaũ sù tavim̃. Visùs tàvo priẽšus sunaikinaũ tàvo akysè ir išgársinau tàvo vařdą, kaĩp vařdą žẽmės didžiũnų. Sàvo taũtai Izraèliui parũpinau viẽtą ir įkùrdinau jã, kàd saũgiai galėtų gyvénti ir nebekẽstų báimės, kàd nedõrėliai jõs nebespáustų kaĩp anksčiaũ, taĩs laikaĩs, kadà sàvo taũtai Izraèliui paskýriau teisėjus.

Táu sùteikiau ramýbę sù visaĩs tàvo priẽšais. Tàd Viẽšpats táu pràneša, kàd pàts táu namùs pastatýsiąs. Kaĩ, pasibaĩgus tàvo dienóms, tù ilsėsies pàs tėvùs, àš tàvo pãlikuonį, kìlusį ìš tavẽs, paskìrsiu tàvo įpėdiniu ir sutvìrtinsiu jõ viešpatãvimą.

Jisaĩ pastatỹs màno vařdui namùs, õ àš jõ sóstą sutvìrtinsiu ámžiams. Àš jám bũsiu tėvas, õ jìs mán bùs sūnùs. Jéigu

jisaĩ prasižeñgtų, àš jį̃ nuplàkčiau rimbaĩs ir rýkštėm, kaĩp žmónės taĩ dãro. Bèt sàvo malónės àš jám neatimsiu, kaĩp Saũliui buvaũ ją̃ atẽmęs, kàd jį̃, táu mãtant, atstũmiau. Tàvo namaĩ ir valdžià màno globójami tveĩs ámžiais; tàvo sóstas visadà bùs tvìrtas'".

Natãnas pérsakė Dóvydui vìsa, kàs bùvo jám pasakýta ir apréikšta.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 4—5. 27—28. 29—30 (P.: 29a)

P. Àš bũsiu peĩ ámžius jám malonìngas.

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo taĩnui, prisiekiau:
5 ‚Gìminę tàvo ámžiams sukũriau,
kartų̃ kartomìs tvẽriantį sóstą táu pastatýsiu'". — **P.**

27 Jisaĩ mán sakỹs: ‚Tù màno Tė́vas, tù màno Diẽvas
ir priebėga mán išsigélbėt'.
28 Pirmãgimio téises àš jám suteĩksiu,
jisaĩ bùs aukščiáusias ìš žẽmės valdõvų. — **P.**

29 Àš bũsiu peĩ ámžius jám malonìngas,
tvirtà pasilìks sándora mũsų.
30 Jõ gìminei léisiu gyvúoti peĩ ámžius,
ilgaĩ kaĩp dangùs stovẽs jõjo sóstas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja.— Sė́kla — taĩ Diẽvo žõdis,
sėjė́jas — Krìstus.
Kàs jį̃ surañda, bùs gývas peĩ ámžius.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 1—20

Sėjė́jas išsirengė sė̀ti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus vėl ėmė mókyti paežerėjė. Priẽ jõ susiriñko didžiáusia minià, taĩp kàd jìs įlìpo į váltį ežerė ir sėdėjo añt vandeñs, õ visà minià lìko sausumojė paleĩ ẽžerą. Jìs mókė juõs daũgelio dalýkų palýginimais. Mókydamas bylójo:

„Paklausýkite! Antaĩ sėjėjas išsìrengė sė̀ti. Jám besėjant, dalìs grūdų̃ nukrìto paleĩ kẽlią, ir atskrìdę paũkščiai juõs sùlesė. Kitì grūdaĩ nukrìto į uolė̀tą dirvą, kuř bùvo mažaĩ žẽmių, ir greĩt išléido dáigus, nès neturė̀jo gilèsnio žẽmės slúoksnio. Bèt, sáulei užtekė̀jus, daigaĩ ìšdegė ir, neturė̀dami šaknų̃, sudžiūvo. Kitì krìto tarp erškẽčių; erškẽčiai išáugo ir ùžgožė juõs, ir jiẽ nėdavė derliaus. Dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę, sudýgo, užáugo ir dãvė derlių: vienì trisdešimteriópą grūdą, kitì šešiasdešimteriópą, tretì šimteriópą". Jìs dár pridė̀jo: „Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Kaĩ Jė̀zus pasilìko vienas, jõ palydõvai kartù sù Dvýlika ėmė klausinė̀ti apiẽ palýginimus. Jìs atsãkė: „Jùms atiduotà Diẽvo karalỹstės paslaptìs, õ pašalìniams vìskas sãkoma palýginimais, kàd jiẽ, regė̀ti regė̀tų, bèt nematýtų, girdė̀ti girdė̀tų, bèt nesupràstų, kàd neatsiveřstų ir nebū̃tų jiems atléista'".

Ir jìs pakláusė: „Nejaũ nesuprañtate šìto palýginimo? Taĩ kaĩpgi supràsite visùs kitùs palýginimus?

Sė̀jėjas — taĩ sė̀jantis žõdį. Paleĩ kẽlią sė̀jamas žõdis — taĩ žmónės, kurìems võs išgirdus žõdį, ateĩna šė̀tõnas ir išplė̀šia juosè pasė̀tąjį žõdį. Nè kitaĩp sù taĩs, kuriẽ pasė̀tì uolỹnėje. Išgirdę̀ žõdį, jiẽ tuojaũ sù džiaugsmù jį̀ priima. Bèt jiẽ netùri savyjè šaknų̃ ir yrà nepastõvūs. Ištìkus kókiai nẽgandai ař pérsekiojimui dė̃l žõdžio, jiẽ bemãtant pasipìktina. Yrà dár kitì — sėjamì tarp erškẽčių. Jiẽ išgirsta žõdį,

bèt pasáulio rūpesčiai, tuřto apgáulė iř įvaĩrios sukìlusios aĩstros nustelbia žõdį, iř jìs tam̃pa nevaisìngas. Gerojè žẽmėje pasėtà sėkla — taĩ tiẽ, kuriẽ išgiřsta žõdį, priìma jį̃ iř dúoda vaĩsių: trisdešimteriópą, šešiasdešimteriópą iř šimteriópą".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 7, 18—19. 24—29

Kas gi ašai, mano Viešpatie Dieve,
ir kas gi mano namai?

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Prãnašui Natãnui baĩgus kalbė́ti, karãlius Dóvydas nuẽjo iř, púolęs añt kẽlių priẽš Viẽšpatį, prabìlo: „Kàs gì ašaĩ, màno Viẽšpatie Diẽve, iř kàs gì màno namaĩ, kàd tù manè àtvedei ikì šiõs viẽtos? Kadángi iř tõ táu atródė peř mãža, Viẽšpatie Diẽve, taĩ tù sàvo tařno namáms išpranašavaĩ iř tólimą ãteitį. Ař taĩ nuródymas, tiñkamas žmõgui, màno Viẽšpatie Diẽve?

Tù Izraèlį ámžiams paskýrei savąja tautà iř pàts tù, Viẽšpatie, pasidareĩ jõ Diẽvas. Tõ dẽlei, Viẽšpatie Diẽve, padarýk, kàd tàvo žõdis, kurį̃ esì tãręs dẽl sãvojo tařno iř jõ namų̃, galiótų vìsą laĩką iř įvýkdyk, ką̃ pažadė́jai. Tadà tàvo vařdas bùs dìdis peř ámžius iř reĩkš: ‚Kareivìjų Viẽšpats yrà Izraèlio Diẽvas!' Iř tàvo tařno Dóvydo namaĩ bùs patvãrūs tàvo akìvaizdoj.

Jùk tù, kareivìjų Viẽšpatie, Izraèlio Diẽve, esì sàvo tařnui apréiškęs: ‚Àš táu namùs pastatýsiu'. Todẽl tàvo tařnas išdrį̃so táu šìtaipos melstis. Taĩp, màno Viẽšpatie Diẽve, esì gì vieniñtelis Diẽvas, iř tàvo žõdžiai teisìngi. Tù šìtokią

láimę išpranašavaĩ sàvo taĩnui. Dabaĩ malonìngai paláimink sàvo taĩno namùs, kàd tàvo apváizdoj jiẽ bū̃tų patvãrūs, nès tù, màno Viẽšpatie Diẽve, taĩ pažadė́jai ir̃ tàvo paláiminimu tàvo taĩno namaĩ bùs paláiminti ámžiams".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 131, 1—2. 3—5. 11. 12. 13—14. (P.: Lk 1, 32b)

P. Viẽšpats Diẽvas duõs jám jõ tė́vo Dóvydo sóstą.

1 Viẽšpatie, Dóvydą atmiñk malonìngai:
kiek jisaĩ vaĩgo padė́jo!
2 Kókią Viẽšpačiui prìesaiką dãvė,
kókį įžadą Jokū̃bo Galiū̃nui: — **P.**
3 „Kójos nekélsiu sàvo pastógėn,
lóvon negulsiu ilsė́tis,
4 nãktį akiū̃ nesudė́siu,
vokū̃ nesumérksiu,
5 kõlei suràsiu Viẽšpačiui viẽtą,
bū̃stinę gyvént Visagãliui!" — **P.**

11 Dóvydui Viẽšpats yrà prisiekęs,
neatšaũkiamą prìesaiką dãvęs:
„Pãlikuonį tàvo àš pasodìnsiu
añt tãvojo sósto. — **P.**

12 Jéi tàvo sū̃nūs màno Sándorą výkdys,
jéi prìesakų màno laikỹsis,
taĩ jū̃ aĩniai peĩ ámžius
sė́dės tàvo sóste". — **P.**

13 Viẽšpats tikraĩ pasiriñko Siòną,
jám čià patìko buveĩnę turė́ti.
14 „Štaĩ čià màno póilsio bū̃stas,
čià àš gyvénsiu,— tóks màno nóras. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 118, 105

P. Aleliùja.— Tavàsis žõdis
yrà màno žiñgsniams žibiñtas,
šviesà màno tãkui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 21—25

Žibintas atnešamas įstatyti į žibintuvą.
Kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus sãkė mìniai:

„Ar̃gi žibiñtas àtnešamas pakìšti põ rykù ar̃ põ lóva? Ar̃gi nè įstatýti į̃ žibintùvą?! Jùk nėrà niẽko slãpta, kàs neturėtų bũti atìdengta, ir̃ niẽko pàslėpta, kàs neišeĩtų aikštẽn. Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Jìs taĩp pàt jiems sãkė: „Įsidėmėkite, ką girdite: kókiu saikù seikėjate, tókiu ir̃ jùms bùs atseikėta ir̃ dár pridėta. Kàs tùri, tám bùs dúota, õ ìš netùrinčio bùs àtimta ir̃ taĩ, ką tùri".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 11, 1—4a. 5—10a. 13—17

Nepaisei manęs ir, pasiėmęs Urijo žmoną,
buvai ją savo žmona padaręs

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Apiẽ naujúosius metùs — laikù, kaĩ karãliai išvỹksta į̃ kãrą, Dóvydas ìšsiuntė Joãbą sù sàvo asmeñs sargýba ir̃ visù Izraeliù. Tiẽ nuniókojo amonìtų krãštą ir̃ àpgulė Rãbą. Pàts Dóvydas bètgi pasilìko Jerùzalėje.

Vieną vãkarą Dóvydas, pakìlęs ìš guõlio, váikščiojo añt

plókščio karãliškųjų rūmų stógo. Nuõ teñ jìs pamãtė besimáudančią móterį; jì bùvo bė gãlo gražì. Dóvydas pàsiuntė sužinóti, kàs tóji móteris. Ir̃ jám bùvo pranešta: „Taĩ Batšebà, Eliãmo duktė̃, hetìto Urìjo žmonà". Nusiuñtęs pãsiuntinius, Dóvydas jã atsivẽsdino pàs savė. Põ tõ jinaĩ sugrį̃žo namõ. Bèt tãpo nėščià ir̃ pàsiuntė žmõgų pàs Dóvydą, liepdamà jám pranèšti: „Esù nėščià".

Tadà Dóvydas pàsiuntė Joãbui įsãkymą: „Atsiųsk pàs manè hetìtą Urìją". Joãbas pàsiuntė. Urìjui atẽjus, Dóvydas ẽmė teiráutis, kaĩp laĩkosi Joãbas ir̃ žmónės, kaĩp sẽkasi kãras. Paskuĩ jìs tãrė Urìjui: „Nueĩk į̃ sàvo namùs nusimazgóti kójų". Urìjas palìko karãliaus namùs, ir̃ į̃kandin bùvo jám nešamà karãliaus dovanà. Tačiaũ Urìjas atsìgulė póilsio priẽ karãliaus rūmų vartų, pàs sàvo šeimininko žmónes, õ į̃ sàvo namùs neužẽjo. Kaĩ Dóvydui bùvo pranešta: „Urìjas į̃ sàvo namùs neužẽjo", Dóvydas pàkvietė jį̃ pàs savė paválgyti ir̃ pagérti; jìs bañdė nugìrdyti jį̃. Tačiaũ vakarė Urìjas išẽjęs ir̃ vẽl atsìgulė pàs sàvo šeimininko žmónes; į̃ sàvo namùs neužẽjo.

Sẽkantį rýtą Dóvydas parãšė láišką Joãbui ir̃ liẽpė įteĩkti jį̃ peř Urìją. Laiškė jìs rãšė: „Pastatýkite Urìją teñ, kuř kautỹnės aštriáusios, paskuĩ pasitráukite nuõ jõ, kàd būtų užpùltas ir̃ žūtų".

Taĩgi Joãbas, apžveĩlgęs àpgultą miẽstą, pastãtė Urìją į̃ viẽtą, kuř, jám atródė, stovė̀jo narsiáusi výrai. Kaĩ miẽsto žmónės dãrė ìšpuolį ir̃ stójo į̃ mū̃šį sù Joabù, krìto kẽletas Dóvydo výrų; žùvo taĩp pàt ir̃ hetìtas Urìjas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 5—6a. 6bc—7. 10—11 (P.: plg. 3a)

P. Viẽšpatie, būk gailestìngas: ẽsame táu nusidė̀jẹ.

3 Pasigailėk manęs, Diẽve:
tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo berìbis,—
naikìnki màno kaltỹbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dẽmę,
numazgók màno kaĩtę! — **P.**

5 Àš sàvo kaltýbę pažįstu,
mán vìs akysė manà nedorýbė.
6 Àš táu, tiktaĩ táu esù nusidėjęs:
dariaũ, ką̃ laikaĩ tù piktýbe. — **P.**

Todẽlei manè smerkì tù teisìngai,
teismė manè káltini, kaĩp yrà veř̃ta.
7 Dejà, àš iř̃ gìmęs esù nuodėmìngas,
sù núodėme mótinoj àš prasidėjau. — **P.**

10 Suteĩki mán džiaũgsmą, linksmýbę,
išvárgintiems káulams léiski pradžiùgti.
11 Nuõ màno kaltýbių nugrę̃žk sàvo véidą,
visàs núodėmes màno išdìldyk. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ̃ táu, Tė́ve,
dangaũs iř̃ žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 26—34

Žmogus beria dirvon sėklą ir miega, o sėkla auga, jam visiškai nežinant kaip

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zus kalbė́jo minióms:
„Sù Diẽvo karalystė yrà kaĩp sù žmogumì, kurìs bẽria diř̃-

von sėklą. Ar jis miẽga ar kẽliasi, ar nãktį ar diẽną, sėkla dýgsta ir áuga, jám vìsiškai nežìnant kaĩp. Žẽmė saváime dúoda vaĩsių: pradžiojė žélmenį, paskuĩ várpą, pagaliaũ pribréndusį grū̃dą várpoje. Deřliui prinókus, žmogùs tuojaũ ìmasi pjáutuvo, nès pjū̃tis atẽjo".

Jė́zus dár sãkė: „Sù kuõ gãlime palýginti Diẽvo karalỹstę? Arbà kókiu palýginimu jã pavaizdúosime? Jì — tařtum garstỹčios grū̃dẽlis, kurìs, sė́jamas dirvon, ẽsti mažiáusias ìš visų̃ sėklų žẽmėje, bẽt pasė́tas užáuga ir tam̃pa didèsnis ùž visàs daržóves, išléidžia plačiàs šakàs, taĩp kàd jõ pavė́syje gãli susisùkti lìzdą padárgių sparnuõčiai".

Daũgeliu tokių̃ palýginimų Jė́zus skélbė žmonė́ms žõdį, kiek jiẽ sugebė́jo suprąsti. Bė palýginimų jiems jìs nekalbė́davo, õ sàvo mokiniáms skỹrium viską išáiškindavo.

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 12, 1—7a. 10—17

Nusidėjau Viešpačiui

Ì š a n t r õ s i o s S a m u è l i o k n ỹ g o s.

Viẽšpats pàs Dóvydą siuñtė Natãną. Tasaĩ, nuẽjęs pàs jį̃, prabìlo: „Vienamė miestė gyvẽno dù výrai: vienas bùvo turtìngas, kìtas — varguõlis. Turtuõlis turė́jo labaĩ daũg avių̃ ir galvìjų, õ varg̃šas — tìk vieną avẽlę, kurią bùvo pirkęs. Augìno jã, ir tóji pàs jį̃ užáugo draugė sù jõ vaikaĩs. Jì ė́sdavo ìš jõ dubenẽlio ir gérdavo ìš jõ taurẽs, gulė́davo jám añt kẽlių — bùvo tarýtum tikrà jõ duktẽ.

Kařtą, apsilañkius svẽčiui, turtuõlis nesirýžo paimti vieną ìš sàvo avių̃ ar galvìjų ir paruõšti sàvo lankýtojui. Užtàt jìs varguõliui pačiùpo avẽlę ir pàruošė sàvo lankýtojui".

Čià Dóvydas smarkiai įniršo añt turčiaus ir tārė Natānui: „Kaĩp gývas Viẽšpats: šìtai padāręs výras tùri mir̃ti! Jìs tùri atsilýginti ùž avẽlę ketùrgubai, kàd šìtai padārė ir̃ nepagailė́jo".

Tadà Natānas Dóvydui tārė: „Tàs výras — taĩ tù! Dabar̃ niekadà nebeatstõs kalavìjas nuõ tàvo namų̃, nès nepáisei manę̃s — pasìėmei hetìto Urìjo žmóną ir̃ padareĩ sàvo žmóna. Taĩ sãko Viẽšpats: „Ašaĩ pasirū̃pinsiu, kàd ìš tàvo patiẽs namų̃ iškìltų táu neláimė: àš tàvo žmónas atim̃siu táu mãtant ir̃ jàs atidúosiu kitám, kurìs dienõs šviesojè gulẽs sù jomìs. Tù taĩ slaptà padareĩ, õ àš taĩ vìso Izraèlio akìvaizdoje ir̃ dienõs šviesojè padarýsiu".

Tadà Dóvydas tārė Natānui: „Nusidė́jau Viẽšpačiui". Natānas atsãkė: „Viẽšpats atléidžia tàvo núodėmę: tù nemir̃si. Bèt, kàd Viẽšpaties prìešams sùteikei prógą piktažodžiáuti, táu gìmsiąs sūnùs turẽs mir̃ti".

Põ tõ Natānas grį̃žo namõ. Õ Viẽšpats léido suñkiai susir̃gti kū̃dikiui, kurį̃ Urìjo žmonà bùvo pagim̃džiusi Dóvydui. Dė̃l vaĩko kreĩpėsi Dóvydas į̃ Diẽvą, laĩkėsi griežto pãsninko, õ nãktį nuẽjęs miegójo tiẽsiai añt žẽmės.

Namų̃ vyresnìeji sur̃adę jį̃ įkalbinė́jo kéltis nuõ žẽmės. Bèt jìs nenorė́jo; taĩp pàt ir̃ neválgė sù jaĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 12—13. 14—15. 16—17 (P.: 12a)

P. Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve.

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vái, neatstùmki manę̃s nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo Šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, iř bũsiu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
15 Nedõrėliams liẽpsiu keliù tàvo eĩti,
iř grį̃š pàs tavè nusikaĩtę. — **P.**

16 Išgélbėk nuõ kraũjo bausmẽs manè, Diẽve,—
õ màno vadúotojau Diẽve,—
iř àš džiugiaĩ skélbsiu tàvo teisùmą.
17 Tù màno lũpose, Viẽšpatie, bũsi,
manóji burnà tavè šlóvins. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

P. Aleliùja.— Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sũnų,
kàd kiekvienas, kurìs jį̃ tiki, nemìrtų,
bèt turėtų ámžinąjį gyvẽnimą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 4, 35—40

Kas gi jis toksai? Net vėjas ir ežeras jo klauso!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Vieną vãkarą, Jėzus tãrė mokiniáms: „Ìrkitės į̃ aną pùsę!“ Atléidę žmónes, jiẽ taĩp jį̃ iř pasìėmė, kaĩp jìs váltyje sėdė́jo. Draugė̀ plaũkė kẽlios kìtos váltys.

Tuomèt pakìlo didžiùlė vė́tra, iř bañgos ẽmė lietis į̃ váltį, taĩp kàd váltį jaũ sė́mė. Jėzus bùvo válties galė̀ iř miegójo añt pagálvio. Mokiniaĩ pažãdino jį̃, šaukdamì: „Mókytojau, táu nerũpi, kàd mẽs žũvame?“ Atbùdęs jìs sùdraudė vė́trą iř įsãkė ẽžerui: „Nutìlk, nusiramìnk!“ Tuõj pàt vė́jas nutìlo, iř pasidãrė vìsiškai ramù.

Õ Jėzus tãrė: „Kodẽl jũs tokiẽ baĩlūs? Arẽgi jùms dár tebestiñga tikė́jimo?“ Juõs pagãvo dìdelė báimė, iř jiẽ kalbė́jo vienas kitám: „Kàs gì jìs toksaĩ? Nèt vė́jas iř ẽžeras jõ klaũso!“

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 15, 13—14. 30; 16, 5—13a

Bėkime nuo Abšalomo!
Tegul Šimis keikia: matyt, jam Viešpats taip liepė

Iš antrõsios Samuėlio knỹgos.

Atėjo pàs Dóvydą pasiuntinỹs iř pránešė: „Izraelìtų šìrdys pakrỹpo į Abšalòmą!“ Tadà Dóvydas visiems sàvo tarnáms, tebebùvusiems sù juõ Jerùzalėj, sãkė: „Kélkitės, bėkime! Nėrà mùms išgélbėjimo nuõ Abšalòmo. Greičiaũ išžygiúokit, kàd jìs neužklùptų, atnèšdamas mùms neláimę, iř sàvo aštriù kalavijù nesumùštų miẽsto“.

Vaitódamas iř apsigóbęs gálvą, Dóvydas kópė į Alỹvų kálną; jìs ẽjo bãsas, iř visì sù juõ ẽsantys žmónės, apsigaũbę gálvas, kópė tolỹdžio vaitódami.

Kadà karãlius Dóvydas atẽjo į Bahurìmą, staigà ìš miẽsto išẽjo vyrìškis, vardù Šìmis, Gèro sūnùs, ìš Saũliaus namų giminiẽčių. Jìs kéikdamas ẽjo artỹn priẽ Dóvydo iř mėtė akmenimìs į jį beĩ karãliaus Dóvydo tarnùs, nórs ìš kairės iř dešinės bùvo priẽ jõ karìškiai iř visà jõ asmeñs sargýba.

Šìmis šaũkė iř kéikėsi: „Kàd tù kuř prapùltum, žudìke! Tù — niẽkšas! Kraũjo kaĩtę, krìtusią añt namų Saũliaus, kuriõ viẽtoje tapaĩ karãliumi, Viẽšpats léido dabař añt tavęs suvìrsti. Viẽšpats pérdavė karãlystę tàvo sūnui Abšalòmui. Ištìko tavė neláimė, nès tù — žudìkas!“

Cerùjos sūnùs Abišãjis kláusė karãlių: „Kõ tàs nudvėsėlis šuõ kéikia màno šeimininką, karãlių? Nukiřsiu priẽjęs jám gálvą“.

Bèt karãlius bylójo: „Ką sù jumìs mán darýti, Cerùjos sū-

nūs? Tegùl jìs kéikia! Jéi jám Viẽšpats įsãkė Dóvydą kéikti, taĩ kàs tadà gãli kláusti: ‚Kodẽl taĩ daraĩ?'" ir Dóvydas toliaũ bylójo Abišãjui ir sàvo tarnáms: „Tikràsis màno sūnùs kėsìnasi į̃ màno gyvýbę; tàd juõ labiaũ taĩ darýti tùri šìs benjaminìtas! Tegù jìs kéikia. Matýt jám įsãkė taĩ Viẽšpats. Gál Viẽšpats pažveĩgs į̃ màno neláimę ir vẽl siũs mán láimę, õ nè prakeikìmą, kuris manè šiañdien ištiñka".

Dóvydas ir jõ žmónės ẽjo sàvo keliù toliaũ, õ Šìmis, eĩdamas kálno ãtšlaite šalià, bè pérstojo plūdo, mėtė jį̃ akmenimìs ir drãbstė žẽmėmis.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 3, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 7b)

P. Viẽšpatie, kélkis, gélbėk manè!

2 Viẽšpatie, kíek daũg yrà užpuolìkų!
Gausìngi, kuriẽ priẽš manè kỹla.
3 Apiẽ manè daũgelis tãria:
„Diẽvas jõ neišgélbės!" — **P.**

4 Bèt tù, Diẽve, esì màno skỹdas,
tù màno garbė̃, tù pàkeli màno nusvìrusią gálvą.
5 Àš Viẽšpaties gařsiai šaukiúosi,
ir jìs atsiliẽpia nuõ sàvo šveñtojo kálno. — **P.**

6 Àš nuėjaũ ilsė́tis ir užmigaũ,
ir vẽl pabundù, nès manè Diẽvas palaĩko.
7 Nebaĩsūs mán tiẽ tū́kstančiai priešų, kuriẽ ratù manè sùpa.
Õ Viẽšpatie, kélkis, gélbėk manè, màno Diẽve! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja.— Dìdis prãnašas atsirãdo tarp mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 5, 1—20

Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus iř jõ mokiniaĩ prìplaukė ẽžero krañtą Geraziẽčių kraštė. Jám išlìpus ìš válties, tuojaũ priešais ìš kapinių atbėgo netyrõsios dvãsios apsėstas výras. Jìs gyvẽno kapų rūsiuosė, iř niẽkas negalėjo nẽ grandìnėmis jõ surakìnti. Nórs jìs jaũ daũg kařtų bùvo pánčiojamas iř grandìnėmis rakìnamas, bèt sudaužýdavo grandinės, nusitráukydavo pánčius, iř niẽkas negalėdavo jõ suvaldýti. Peř kiáuras naktìs iř dienàs jìs bastýdavosi põ kãpines iř põ kálnus, klỹkdamas iř daužýdamas savė akmenimìs.

Ìš tólo pamãtęs Jėzų, atbėgo, parpúolė priešais iř ẽmė gařsiai šaũkti: „Kõ táu reĩkia ìš manę̃s, Jėzau, aukščiáusiojo Diẽvo Sūnaũ? Dẽl Diẽvo, maldáuju, nekankìnk manę̃s!“ Jėzus màt bùvo paliẽpęs: „Išeĩk, netyróji dvãsia, ìš žmogaũs!“ Jėzus dár pakláusė: „Õ kaĩp tù vadiniesi?“ Jì atsãkė: „Màno vařdas — Legiònas, nès mūsų daũg“. Iř pradėjo labaĩ prašýtis nevarýti jų̃ ìš tõ krãšto.

Teñ pàt, atkálnėje, gãnėsi didžiùlė bandà kiaũlių. Dvãsios ẽmė prašýtis: „Pasiųsk mùs į̃ tàs kiaulės, kàd į̃ jàs sueĩtume!“ Jėzus léido. Išẽjusios netýrosios dvãsios apnìko kiaulės, iř visà bandà, apiẽ dù tūkstančius kiaũlių, ūmaĩ mẽtėsi nuõ skařdžio į̃ ẽžerą iř prigėrė ežerė.

Tiẽ, kuriẽ jàs gãnė, išsibėgiójo iř dãvė žìnią apiẽ įvykį miestė iř káimuose. Žmónės išẽjo pažiūrėti, kàs atsitìko. Jiẽ ateĩna priẽ Jėzaus, mãto sėdintį dèmonų apsėstąjį,— tą̃, kuris bùvo turėjęs Legiòną,— apsireñgusį iř sveĩko prõto, iř juõs pàėmė báimė. Mãčiusieji papãsakojo jiems, kàs bùvo nutìkę sù apsėstúoju, iř apiẽ kiaulės. Tadà žmónės ẽmė pra-

šýti Jė́zų pasišãlinti ìš jų̃ krãšto.

Jė́zui lìpant į̃ váltį, bùvęs apsė́stàsis prãšė léisti pasilìkti sù juõ, bèt Jė́zus nesutìko ir̃ pasãkė: „Eĩk namõ pàs saviškiùs ir̃ papãsakok, kokių̃ nuostabių̃ dalýkų Viẽšpats táu padãrė ir̃ kaĩp tavę̃s pasigailė́jo". Tadà jìs nuė̃jo sàvo keliù ir̃ Dekapòlyje ẽmė skélbti, kokių̃ didžių̃ dalýkų Jė́zus jám bùvo padãręs; ir̃ visì stebė́josi.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Sam 18, 9—10. 14b. 24. 31—19, 3

Mano sūnau, Abšalomai!
O, kad aš būčiau miręs vietoj tavęs!

Ìš antrõsios Samuė̀lio knỹgos.

Dóvydo výrai pamãtė Abšalòmą, jójantį añt asilė́no. Prabė́gant asilė́nui prõ dìdelį ąžuolą, Abšalòmas, gálva užkliùvęs ùž jõ šakų̃, pakìbo taĩp dangaũs ir̃ žẽmės, õ jõ asilė́nas nubė́go. Kažkàs taĩ mãtė ir̃ prànešė Joãbui: „Mačiaũ Abšalòmą añt ąžuolo kýbant!" Joãbas paẽmęs trìs ìetis sudū̃rė krūtìnėn Abšalòmui, kurìs ąžuolė́ dár gývas kabójo.

Dóvydas sėdė́jo taĩp dvejų̃ vartų̃. Õ žvalgas bùvo užkópęs añt vartų̃ stógo aukščiaũ sienos. Jisaĩ pasižvalgęs pamãtė ateĩnantį vieną vyrìškį. Paskuĩ atė́jo kušìtas ir̃ tãrė: „Màno valdõve karãliau, teĩkis išgirsti gẽrą naujíeną, kàd Viẽšpats táu šiañdien atstãtė teisýbę akìvaizdoje visų̃, kuriẽ bùvo priẽš tavė̀ sukìlę".

Karãlius pakláusė kušìtą: „Kaĩp sẽkasi jaunuõliui Abšalómui?" Kušìtas atsãkė: „Taĩp, kaĩp tám jaunuõliui, tesìseka mà-

no šeimininko karãliaus priešams — visiems, kurie, turėdami piktų kėslų, bùvo priẽš tavè sukìlę". Tadà karãlius sielvartingai susìgūžė, palìpo į viršutinę vařtų pãtalpą ir pravìrko. Vaitódamas jìs kalbėjo: „Màno sūnaũ, Abšalòmai, màno sūnaũ! Màno sūnaũ Abšalòmai! Õ, kàd àš būčiau mìręs viẽtoj tavęs, Abšalòmai, màno sūnaũ, màno sūnaũ!"

Ir bùvo prànešta Joãbui: „Karãlius veřkia: jìs gėdi Abšalòmo". Taĩp tą diẽną pérgalė viřto gėdulu visiems kariáutojams, kadángi tą diẽną kariūnai išgirdo: „Karãlius liūdi sàvo sūnaũs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 85, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 1a)

P. Viẽšpatie, atkreĩpk sàvo aũsį, manè išklausýki.

1 Viẽšpatie, kreĩpk sàvo aũsį, manè išklausýki:
àš — vařgšas, betuřtis.
2 Sáugok màno gyvýbę: àš táu atsidãvęs;
màno Diẽve, gélbėki tařną, kurìs tavim̃ vìlias. — **P.**

3 Viẽšpatie, manęs pagailėki,
bè paliovõs į tavè àš šaukiúosi.
4 Tù sàvo tařno sielą palìnksmink,
į tavè, Viẽšpatie, keliù sàvo dvãsią. — **P.**

5 Viẽšpatie, tù meilùs, malonìngas
ir gailestìngas visiems, kurie tavęs šaũkias.
6 Viẽšpatie, màno maldõs paklausýki,
pasidomėki, kõ garsiai maldáuju.

Posmelis prieš evangeliją

Mt 8, 17

P. Aleliùja.— Jìs pasìėmė mūsų nėgales,
sáu užsikróvė mūsų ligàs.— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 5, 21—43

Mergaite, sakau tau, kelkis!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzui pėrsikėlus váltimi į kìtą ẽžero pùsę, susiriñko priẽ jõ didžiùlė minià ir sulaĩkė jį paežerėjė. Šìt ateĩna vienas ìš sinagògos vyresniųjų, vardù Jajìras, ir, pamãtęs jį, púola jám põ kójų ir karštaĩ maldáuja: „Màno dukrẽlė mìršta! Ateĩk ir uždėk añt jõs rankàs, kàd pagýtų ir gyvéntų". Jėzus nuẽjo sù juõ. Ìš paskõs sẽkė gausì minià ir jį spaustė spáudė.

Teñ bùvo vienà móteris, jaũ dvýlika mẽtų seřganti kraujóplūdžiu. Nemãža iškentėjusi nuõ daũgelio gýdytojų ir išléidusi vìsa, ką turėjo, jì nẽ kiek nepasitaĩsė, bèt dár ẽjo blogỹn ir blogỹn. Išgirdusi apiẽ Jėzų, jì prasìskverbė prõ mìnią ir ìš ùžpakalio prisìlietė priẽ jõ apsiaũsto. Màt jì sáu kalbėjo: „Jėigu paliẽsiu beñt jõ drabùžį — išgýsiu!" Bemãtant kraũjas jái nustójo plūdęs, ir jì pajùto kū̃nu, kàd yrà pasveĩkusi ìš sàvo nẽgalės.

Õ Jėzus ìš kařto suprãto, kàd ìš jõ išẽjo jėgà, ir, atsigrįžęs į mìnią, pakláusė: „Kàs prisìlietė priẽ màno apsiaũsto?" Mokiniaĩ jám atsãkė: „Pàts mataĩ, kaĩp minià tavė spáudžia, ir dár kláusi: ‚Kàs manė pàlietė?'" Bèt Jėzus tebesidaĩrė tõs, kurì taĩp bùvo padãriusi. Móteris išẽjo į priekį išsigañdusi ir virpėdama, nès žinójo, kàs jái atsitìko, ir, púolusi priẽš jį añt kẽlių, papãsakojo vìsą teisýbę. Õ jìs tãrė jái: „Dùkra, tàvo tikėjimas išgélbėjo tavė, eĩk ramì ir bū̃k išgìjusi ìš sàvo ligõs".

Jám dár tebèkalbant, ateĩna sinagògos vyrèsniojo žmónės ir pràneša tám: „Tàvo duktẽ nùmirė, kám begaišinì Mókytoją?!" Išgirdęs tuõs žodžiùs, Jėzus sãko sinagògos vyresniá-

jam: „Nenusigąsk, vien tikėk!“ Ir niekam neleido eiti kartù, išskýrus Pėtrą, Jokūbą ir Jokūbo brólį Jõną.

Jiẽ ateĩna į sinagògos vyrèsniojo namùs, ir Jėzus mãto sujudìmą — verkiančius ir ráudančius žmónes. Įžeñgęs viduñ, jìs tãrė: „Kám tàs triùkšmas ir ãšaros?! Vaĩkas nėrà mìręs, õ miẽga“. Žmónės tìk juõkėsi ìš jõ.

Tadà, išvãręs visùs, jìs pasìėmė vaĩko tėvą ir mótiną, taĩp pàt sàvo palydovùs ir įẽjo teñ, kuř vaĩkas gulėjo. Jìs pàėmė mergáitę ùž rañkos ir sãko: „Talìta kum“; išverĩtus réiškia: „Mergáite, sakaũ táu, kélkis!“ Mergáitė tuojaũ atsikėlė ir ẽmė váikščioti. Jái bùvo dvýlika mẽtų. Visì nustẽro ìš núostabos. Jėzus griežtaĩ įsãkė, kàd niẽkas tõ nežinótų, ir liẽpė dúoti mergáitei válgyti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Sam 24, 2. 9—17

Tai aš nusidėjau, skaičiuodamas tautą;
o šitos avys, ką jos gi padarė?

Ìš antrõsios Samuèlio knỹgos.

Karãlius įsãkė kariúomenės vãdui Joãbui: „Pėreik visàs Izraèlio gìmines nuõ Dãno ikì Beeršèbos ir suskaitýk žmónes, kàd àš žinóčiau jų skaĩčių“. Joãbas karãliui pránešė tókius tautõs suskaĩtymo dúomenis: Izraèlis turį̃s aštúonis šimtùs tūkstančių kalavijù káutis gãlinčių výrų, õ Jùdas — penkìs šimtùs tūkstančių.

Paskuĩ gì Dóvydui pradėjo prikáišioti sąžinė, kám jìs skaičiãvęs taũtą. Todẽl jìs tãrė Viẽšpačiui: „Àš suñkiai tuõ nu-

sidėjau, kàd šìtaip dariaũ. Atléisk, Viẽšpatie, sàvo taĩnui kaltýbę, nès àš pasìelgiau labaĩ neprotìngai". Rýtą Dóvydui kẽliant, prãnašui Gãdui, Dóvydo žỹniui, pasigìrdo Viẽšpaties žõdis: „Eĩk ir pranèšk Dóvydui: Taĩ sãko Viẽšpats: Àš táu pateikiù trìs dalykùs. Vìeną ìš jų išsiriñk, ir taĩ išsipìldys".

Gãdas nuẽjo pàs Dóvydą ir, pérdavęs Viẽšpaties žõdį, pakláusė: „Taĩ kàs tùri ateĩti? Treji mẽtai bãdo tàvo kraštė? Arbà trỹs mėnesiai, kuriaĩs tavė pérsekios priẽšai, õ tù nuõ jų bėgsi? Arbà trỹs diẽnos mãro, kurìs siáutės tàvo kraštė? Geraĩ pagalvók, ką àš turiù atsakýti tám, kurìs manė siuñtė". Dóvydas Gãdui atsìliepė: „Labaĩ mán baugù. Geriaũ mùms pakliūti į Viẽšpaties rankàs, nès dìdis yrà jõ gailestingùmas; žmonėms į rankàs nenorėčiau patèkti".

Tàd Viẽšpats užléido Izraèliui mãrą; jìs tęsėsi nuõ anõ rýto ikì nustatýtos dienõs, ir tautojė nuõ Dãno lìgi Beeršèbos ìšmirė septýniasdešimt tūkstančių výrų.

Ištiẽsus ángelui rañką Jerùzalės liñkui, kàd ją pražudýtų, pagaĩlo Viẽšpačiui blõgio, ir tãrė jìs ángelui, ištiñkančiam žmónes: „Ganà! Nuléisk sàvo rañką!" Õ ángelas stovėjo šalià jebuzìto Araũnos klojìmo.

Išvýdęs ángelą, žùdantį žmónes, Dóvydas Viẽšpačiui tãrė: „Taĩ àš nusidėjau, nusìžengiau àš. Õ šìtos avẽlės, ką jõs gì padãrė? Tàd kélk sàvo rañką priẽš manė ir priẽš màno namùs!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 31, 1—2. 5. 6. 7 (P.: plg. 5c)

P. Atléisk mán, Viẽšpatie, nelémtą kaltýbę.

1 Laimìngas, kám neteisýbės atléistos,
kám Diẽvas uždeñgia kaltýbes.

[2] Laimìngas, kuriõ nekáltina Viẽšpats,
kuriõ vidujè nėrà apgáulės. — **P.**

[5] Pasisakiaũ táu nusikaĩtęs,
núodėmę lióviausi slẽpęs.
Tariaũ: prisipažìnsiu, Viẽšpatie, táu nusidėjęs,
iř tù mán atléidai nelémtą kaltýbę. — **P.**

[6] Todėl prireĩkus visì dievobáimingi žmónės
į̃ tavè kreĩpsis,
iř grėsmìngieji pótvynių vándens
negalės jų̃ pasiekti. — **P.**

[7] Tù prieglauda mán, nuõ sielvartų gìnsi,
išgélbėjęs džiaugsmaĩs apipìnsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, iř jõs sẽka pãskui manè.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 6, 1—6

Tik savo tėviškėje taip negerbiamas pranašas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus, mokinių̃ lýdimas, parkeliáuja į̃ sàvo tėviškę. Atẽjus šeštãdieniui, jìs pradėjo mókyti sinagògoje.

Daũgelis girdėdami stebėjosi iř sãkė: „Ìš kuř jám taĩ? Kàs peř išmintìs jám suteiktà, iř kàs peř stebùklai dãromi jõ rañkomis? Arĝi jìs nè dailìdė, nè Marìjos sūnùs, Jokū̃bo, Jõzės, Jùdo iř Sìmono brólis?! Arĝi jõ sẽserys negyvẽna čià, pàs mùs?!“ Iř jiẽ pìktinosi juõ.

Õ Jėzus jiems tãrė: „Tìk sàvo tėviškėje, taĩp sàvo giminių ir sàvo namuosė, taĩp negerbiamas prãnašas".

Ir jìs teñ negalėjo padarýti jókio stebùklo, tìk keliems ligóniams uždėjo rankàs ir juõs išgýdė. Jìs stebėjosi jų netikėjimu, ėjo per apýlinkės káimus ir mókė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 2, 1—4. 10—12

Aš irgi baigiu jau šios žemės kelionę;
būk tvirtas, Saliamonai, būk vyras!

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Artėjant laĩkui mirti, Dóvydas ãkino sūnų Saliãmoną: „Àš irgi baigiù jaũ šiõs žẽmės keliõnę. Būk tvìrtas, būk výras! Atlìk sàvo pãreigas Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui: žeñk jõ keliaĩs ir laikýkis visų jõ įsãkymų, liepìmų, taisỹklių beĩ pótvarkių, kuriẽ surašýti Mõzės Įstãtyme! Tadà taĩ sèksis táu vìsa, kã tù beveĩktum ir kõ besiimtum. Ir Viẽšpats įvýkdys sãvąjį žõdį, kurį̃ jìs mán dãvė, sakýdamas: „Jéi tàvo sūnūs laikỹsis sàvo kẽlio ir tiẽsiai visà širdimì, visà siela gyveñs màno akìvaizdoje,— táu niekadà nepritrūks įpėdinio Izraèlio sóste".

Dóvydas mìgęs išvỹko pàs tėvùs ir bùvo paláidotas Dóvydo miestė. Laĩkas, kurį̃ Dóvydas išviešpatãvo Izraèliui, trùko kẽturiasdešimt mẽtų: Hebronė jìs valdė septýnerius metùs, õ Jerùzalėje — trìsdešimt trejùs.

Į̃ sàvo tėvo Dóvydo sóstą sėdo Saliãmonas, ir jõ karaliãvimas labaĩ sutvirtėjo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė 1 Kr 29, 10. 11ab. 11cd. 12 (P.: 12b)

P. Viẽšpatie, tù viešpatáuji visãtai.

10 Šlovẽ táu, Viẽšpatie, (mūsų tėvo) Izraèlio Diẽve,
kaĩp bùvo nuõ ámžių, tebùs iř peř ámžius! — **P.**

11 Tàvo didýbė, galýbė, šlovẽ, spindesỹs iř aukštýbė.
Tàvo gi̇̀ vi̇̀sa, kàs tik dangujè iř kàs žẽmėj. — **P.**

Viẽšpatie, tàvo yrà karalỹstė,
tù — lýg galvà, viršum̃ vi̇̀sko iškìlus. — **P.**

12 Tuřtai, garbẽ — ìš tavẽs ateĩna,
tù viešpatáuji visãtai.
Tàvo rañkose jėgà iř stiprýbė,
tàvo rañkose valdžià iř didýbė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiařtino Diẽvo karalỹstė;
tikėkite Evangèlija! — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 7—13

Ėmė juos siuntinėti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus pasi̇̀šaukė pàs savè Dvýlika iř ẽmė siuntinėti juõs põ dù. Jìs dãvė jiems valdžią netyrósioms dvãsioms.

Liẽpė, bè lazdõs, niẽko neimti į keliõnę — neĩ dúonos, neĩ krẽpšio, neĩ pinigų diržė,— tìk apsiaũti kùrpėmis, bèt nesusivilkti dviejų tùnikų.

Iř mókė juõs: „Į kuriuõs namùs užeĩsite, teñ iř pasilìkite, kõlei išvỹksite. Jéi kuriojè vietóvėje jūsų nepriimtų iř neklausýtų, išeĩkite ìš teñ iř nètgi dùlkes nuõ kójų nusikra-

týkite, kaĩp liùdijimą priẽš juõs".

Jiẽ iškeliãvo, rãgino atsiveĩsti, išvãrė daũg dèmonų, daũgelį ligónių tẽpė aliẽjumi ir̃ išgýdė.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Sir 47, 2—11

Aukščiausiąjį Dovydas šlovino uoliai,
visa širdimi jis mylėjo Kūrėją

Ìš Siracìdo knỹgos.

2 Tarýtum taukaĩ ìš mėsõs paaukótos
išsìskiria Dóvydas ìš Izraèlio.
3 Sù liū̃tais jìs žaĩdė, lýg tiẽ bū̃tų óžkos,
ir̃ mẽškos jám bùvo nelýginant ãvys.
4 Dár bū̃damas jáunas, nudóbė galiū̃ną,—
išgélbėjo taũtą nuõ grẽsiančios gė́dos;
5 užtẽko rankà pamojúoti laidỹklę,
ir̃ štaĩ Galijõto didýbė subliū̃ško.
Kadángi jìs šaũkės aukščiáusiojo Diẽvo,
jõ dẽšinę Viẽšpats pripìldė galýbės
kariáuti įgùdusį výrą parblõkšti
ir̃ sãvajai taũtai padáuginti jẽ̃gą.
6 Todẽl jį̃ gražiaĩ apdainãvo mergìnos,
jám šaũkė: „Jìs ùžmušė tū̃kstančių dẽšimt!"
Nešiódams karū̃ną, sù priẽšais kariãvo —
7 visùs juõs apliñkui pažẽmino baĩsiai.
Jìs sùmušė filistiečiùs — sàvo priẽšus,
paláužė lìg šiõlei karìnę jū̃ gãlią.

8 Jìs žỹgdarbius sàvo giesmėm apgiedójo —
Aukščiáusiąjį Viẽšpatį šlóvino uõliai.
Visà širdimì jìs mylėjo Kūrė́ją —
kasdiẽn giesmėmìs teĩkė garbę Aukščiáusiam.
9 Jìs stỹginius grót priẽ altõriaus pastãtė,
sutvarkė giedójimą prìtariant árfom.
10 Jìs sùteikė šveñtėms blizgė́jimą šaũnų,
išgrãžino ìškilmes keĩčiantis mėtams.
Giedójimas šventájam Viẽšpaties vařdui
šventỹkloj aidė́davo jaũ nuõ pàt rýto.
11 Jám núodėmę Viẽšpats meilìngai atléido
ir jõ viešpatãvimą pàgrindė ámžiams.
Jám sùteikė téisę karãliumi bū̃ti,
jõ sóstą pastãtė tautõj Izraèlio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 17, 31. 47 ir 50. 51 (P.: plg. 47b)

P. Šlóvinkim Diẽvą, vadúotoją mū̃sų!

31 Nesùteptas Viẽšpaties kẽlias,
Viẽšpaties žõdis ugnimì valýtas.
Jìs sérgi visùs, kuriẽ priẽ jõ glaũdžias. — **P.**

47 Laĩ Viẽšpats gyvúoja, garbė̃ màno ramsčiui!
Šlóvinkim Diẽvą, vadúotoją màno!
50 Skélbsiu tautóms tàvo, Viẽšpatie, šlóvę,
tàvo garbei skam̃binsiu giesmes. — **P.**

51 Dúodi sàvo pastatýtam valdõvui didìngai laimė́ti.
Tù malonìngas savám pateptìniui —
Dóvydui ir jõ aĩniams peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja.— Paláiminti, kuriẽ Diẽvo žõdį išsáugo
gerojè širdyjè
ir dúoda vaĩsių kantrumù.— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 6, 14—29

Jonas, kuriam aš nukirsdinau galvą,— tai jis prisikėlė!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Karãlius Èrodas išgìrdo apiẽ Jézų, nès garsas apiẽ jį̃ plačiaĩ sklìdo ir žmónės kalbėjo: „Jõnas Krìkštytojas prisikėlė ìš numìrusių, ir todẽl jamè réiškiasi stebuklìngos jẽgos". Kitì tvìrtino: „Jìs — Elìjas!" Dár kitì sãkė: „Jìs prãnašas, kaĩp ir kitì pranašaĩ". Taĩ išgìrdęs, Èrodas nùtarė: „Jõnas, kuriám àš nukìrsdinau gálvą,— taĩ jìs prisikėlė!"

Pàts Èrodas bùvo įsãkęs suimti Jõną ir laĩkė jį̃ sukáustytą kalėjime dẽl sàvo brólio Pilỹpo žmonõs Erodiãdos, kurią bùvo vẽdęs. Jõnas màt sãkė Èrodui: „Nevalià táu gyvénti sù brólio žmóna". Taĩgi Erodiadà neàpkentė Jõno ir tróško jį̃ nužudýti, tačiaũ negalėjo, nès Èrodas Jõno bijójo, žinódamas jį̃ ẽsant teĩsų ir šveñtą výrą, ir todẽl jį̃ sáugojo. Girdėdamas Jõną kalbant, jìs blãškėsi, tačiaũ mielaĩ jõ klausýdavosi.

Próga pasitáikė, kaĩ Èrodas, švęsdamas sàvo gimìmo dieną, iškėlė pókylį sàvo didžiũnams, kariúomenės vadáms ir Galilėjos kilmìngiesiems. Erodiãdos duktẽ teñ įėjusi šóko ir patìko Èrodui beĩ jõ svečiáms. Karãlius tãrė mergáitei: „Prašýk ìš manęs, kõ tìk nóri, ir àš táu dúosiu". Ir jìs prisiekė: „Kõ tìk prašýtum, àš táu dúosiu, kàd ir pùsę sàvo karalỹstės!" Tuomèt jì išėjusi pakláusė sàvo mótiną: „Kõ prašýti?" Õ ši tãrė: „Jõno Krìkštytojo galvõs!"

Tóji, skubiaĩ atbėgusi pàs karãlių, ẽmė prašýti: „Nóriu, kàd mán tuojaũ dúotum dubenyjè Jõno Krìkštytojo gálvą“. Karãlius labaĩ nuliũdo, tačiaũ dẽl sàvo prìesaikos ir dẽl svečių nesirýžo atšaũkti jái dúoto pãžado. Jìs tuõj pàt pàsiuntė bùdelį ir įsãkė jám atnèšti Jõno gálvą. Šìs nuẽjęs nukirto Jõnui kalėjime gálvą ir, atnẽšęs ją dubenyjè, pàdavė mergáitei, õ mergáitė atìdavė ją sàvo mótinai.

Taĩ išgirdę, Jõno mokiniaĩ atẽjo, pasìėmė jõ kũną ir paláidojo kapè.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 3, 4—13

Duok savo tarnui nuovokią širdį,
kad jis tavo tautą mokėtų valdyti

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Saliãmonas nuvỹko į Gibeòną tenaĩ aukóti; čionaĩ màt bùvo žymiáusias aukãkalnis. Tũkstantį atnašų padėjo Saliãmonas añt jõ altõriaus. Gibeonè nãktį peř sãpną Saliãmonui pasiródė Viẽšpats ir sãko: „Prašýk, kõ tìk nóri, ir àš táu dúosiu“.

Saliãmonas tãrė: „Tù màno tėvui, sàvo tařnui Dóvydui paródei dìdelį maloningùmą, nès jìs gyvẽno tàvo akìvaizdoje ìštikimas, teisìngas ir tiesiašìrdis. Tù jám išsáugojai tą dìdelį maloningùmą ir padovanójai sũnų, kuris šiañdien sėdi jõ sóste. Taĩgi dabař, màno Viẽšpatie Diẽve, tù sàvo tařną paskýrei karãliumi viẽtoj jõ tėvo Dóvydo. Bèt àš tebesù labaĩ jáunas ir nemóku, kaĩp prìdera eĩgtis karãliui. Jùk tàvo tařnas vadovaúja taũtai, kurią tù esì išsiriñkęs; tái dìdelei taũtai, kuriõs dẽl gausýbės negãlima neĩ suskaitýti, neĩ nustatýti. Tàd dúok

sàvo taĩnui nuovõkią šìrdį, kàd jìs tàvo taũtą mokėtų valdýti iĩ gẽra nuõ pìkta atskìrti! Kitaĩp kàs įsténgtų valdýti šią taũtą didžiùlę?"

Iĩ Viẽšpačiui patìko, kàd Saliãmonas prãšė tókio dalỹko. Todẽl jám Diẽvas atsãkė: „Kadángi meldeĩ manè šìto, kadángi prašeĩ sáu nè ìlgo gyvẽnimo, turtų aĩ priẽšų mirtiẽs, bèt išmãnymo teisìngiems sprendìmams darýti, taĩ àš tàvo prãšymą nóriai paténkinsiu: àš dúodu táu šìrdį, tókią išmintìngą beĩ supratìngą, jóg ikì tavẽs dár nebùvo iĩ põ tavẽs nebùs tókio, kurìs táu prilýgtų. Bèt iĩ tõ, kõ tù neprašeĩ, àš táu dúosiu: tíek turtų iĩ garbẽs, jóg kõl gývas bũsi, nẽ vienas ìš karãlių táu neprilỹgs".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (P.: 12b)

P. Manè, Viẽšpatie, sàvo įsãkymų mókyk.

9 Kaĩp gãli jáunas sàvo kẽlią išsáugoti týrą?
Õgi klausýdamas tàvo žõdžių! — **P.**

10 Visà širdimì tavẽs ieškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjè slepiù tàvo žõdį,
kàd tavẽs neįžeĩsčiau. — **P.**

12 Bũk pašlóvintas, Diẽve,
manè sàvo įsãkymų mókyk. — **P.**

13 Sàvo lũpomis skélbsiu,
kàs tìk tàvo burnõs pasakýta. — **P.**

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ, nègu lõbiais didžiáusiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manè. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 6, 30—34

Jie buvo tarsi avys be piemens

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Apãštalai susiriñko pàs Jė́zų ir apsãkė jám vìsa, ką̃ bùvo nuveĩkę ir kõ mókę. Õ jìs tãrė jiems: „Eĩkite sáu vieni į negyvẽnamą viẽtą ir trupùtį pailsė́kite". Màt daugýbė žmoniũ ateĩdavo ir išeĩdavo, ir jiems nebū́davo kadà nẽ paválgyti.

Taĩgi jiẽ ìšplaukė váltimi į negyvẽnamą nuošãlią viẽtą. Žmónės pastebė́jo juõs išplaũkiant, ir daũgelis taĩ sužinójo. Ìš visų miẽstų žmónės subė́go tenaĩ pė̀stì ir nètgi pràlenkė mókinius.

Išlìpęs į krañtą, Jė́zus pamãtė didžiùlę mìnią, ir jám pagaĩlo žmoniũ, nès jiẽ bùvo taĩsi ãvys bè piemeñs. Ir jìs pradė́jo juõs ilgaĩ mókyti.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 8, 1—7. 9—13

Pastatė Viešpaties sandoros skrynią į Šventų Švenčiausiąją, ir šventovę debesis pripildė

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Karãlius Saliãmonas susišaukė į Jerùzalę Izraėlio seniūnùs — visùs giminių vyresniúosius iř izraelìtų šeimýnų gálvas,— norėdamas pérkelti Viešpaties sándoros skrỹnią iš Dóvydo miẽsto, taĩ yrà iš Siòno. Etanìmo mėnesyje (taĩ septintàsis mėnuo), peř šventės, pàs karãlių Saliãmoną susiriñko visì Izraėlio výrai. Dalyváujant visiems Izraėlio seniūnams, kunigaĩ pérnešė skrỹnią kartù sù apreiškìmo palapinė iř jojè bùvusiais šventaĩsiais iñdais. Kunigaĩ iř levìtai priėmė nešėjų tarnỹstę.

Saliãmonas iř visà Izraėlio bendrijà, susiriñkusi pàs jį priẽš skrỹnią, pjóvė avìs iř galvijùs, kurių dėl daugýbės nebùvo gãlima neĩ suskaitýti, neĩ apskaičiúoti. Taĩgi kunigaĩ pastãtė Viešpaties sándoros skrỹnią į jái skìrtą viẽtą, į Diẽvo buveĩnę tuosè namuosè, į Šventų Švenčiáusiąją, põ kerubìnų sparnaĩs. Màt kerubìnai laĩkė išskėtę sparnùs viršum viẽtos, kuř stovėjo skrynià, iř deñgė skrỹnią beĩ jõs kártis ìš viršaũs. Skrỹnioje bùvo tìk dvì akmeñs plõkštės, kuriàs Mõzė bùvo įdėjęs priẽ Horèbo,— plõkštės sándoros, kurią Viešpats bùvo sudãręs sù izraelìtais, išẽjus šiems ìš Egìpto.

Kadà kunigaĩ ìš šventỹklos išẽjo, šventóvę debesìs pripìldė. Dẽl tõ debesiẽs jiẽ nebegalėjo atlìkti tarnỹstės; màt Viešpaties šlovė pripìldė šventóvę.

Tadà Saliãmonas pasãkė:

„Padángėje Viẽšpats įkùrdino sáulę,
õ pàts panū̃do patámsy gyvénti.
Todẽl táu namùs pastačiaũ kuõ puikiáusius —
buveĩnę gyvénti peř ámžinus ámžius".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 131, 6—7. 8—10 (P.: 8a)

P. Viẽšpatie, pakìlk į̃ sàvo póilsio bū̃stą.

6 Štaĩ išgirdom jã ẽsant Efrãtoj,
Jaãro laukuõs mẽs jã rãdom.
7 Eĩkime teñ, kuř jìs apsistójęs,
pùlkime kniūpstì priẽ jõ papė́dės. — **P.**

8 Viẽšpatie, pakìlk į̃ sàvo póilsio bū̃stą,
tù, Viẽšpatie, iř tàvo galìngoji árka.
9 Tegù kunigaĩ iškilniaĩ pasipuõšia,
tegù tàvo liáudis džiū̃gauja, šaũkia.
10 Tù dẽlei Dóvydo, dẽl sãvojo tařno,
sàvo pateptìnio véido neniẽkink. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Mt 4, 23

P. Aleliùja.— Jė́zus skė́lbė karalỹstės Evangė̀liją
iř gýdė žmonė̀sė visókias ligàs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 6, 53—56

Kas tik jį paliesdavo, išgydavo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangė̀lijos pagaĩ Mõrkų.

Pė́rsiyrę peř ẽžerą, Jė́zus sù mokiniaĩs pasiekė Genezarė̀tą iř čià lìpo į̃ krañtą.

Jiems išlìpus ìš válties, žmónės tuojaũ pažìno Jė́zų, paskė́lbė vìsai apýlinkei iř pradė́jo gabénti neštùvais ligónius

teñ, kuř girdėjo jį ẽsant. Ir kuř Jėzus užeĩdavo į káimus, miestùs ař vienkiemius, jiẽ aikštėsė guldýdavo ligónius ir maldáudavo jį, kàd léistų jiems palytėti beñt sàvo drabùžio ãpvadą. Ir kàs tìk jį paliẽsdavo, išgýdavo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 8, 22—23. 27—30

Esi pasakęs, kad čia tavo vardas gyvensiąs.
Atsižvelk į savo tautos Izraelio maldavimus

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Šventỹklos pašvéntinimo diẽną Saliãmonas visõs Izraèlio bendrìjos akìvaizdoje žeñgė priẽ Viẽšpaties altõriaus ir, išskẽtęs rankàs į dañgų, meĩldė:

„Viẽšpatie, Izraèlio Diẽve! Tenaĩ, dangujè, ir čià, žẽmėje, nėrà tókio diẽvo, kuris kaĩp tù laikýtųsi sándoros ir ródytų palankùmą sàvo tarnáms, kuriẽ sù visà širdimì jõ akìvaizdoj gyvẽna.

Ař vìs dėltõ Diẽvas ìš tìkro gyvẽna žẽmėje? Štaĩ nèt ir dangùs, ir dangų dañgūs nepajẽgia tavęs aprėpti, taĩ ką gì kalbė́ti apiẽ šìtuos namùs, kuriuõs pastačiaũ! Priimk, màno Viẽšpatie Diẽve, sàvo tařno maldàs ir maldãvimą! Išgiřski šaũksmą ir maĩldą, kurią tàvo tařnas táu kaĩba šiandiẽną! Nãktį ir diẽną laikýk atmérkęs akìs añt šìtų namų̃, añt buveĩnės, apiẽ kurią esì sãkęs, kà čià tàvo vařdas gyvénsiąs. Išklausýki maĩldą, kurią tàvo tařnas atliẽka priẽ šìtos buveĩnės.

Atsižveĩk į sàvo tařno ir sàvo tautõs Izraèlio meldìmą, kadà jiẽ meĩsis priẽ šìtos buveĩnės! Išgiřski juõs dangujè — viẽtoje, kuř gyvenì! Išgiřski juõs ir bũk maloníngas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 83, 3. 4. 5 ir 10. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Siẽla mán iĩgisi, aĩpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs ir̃ màno kū̃nas
džiū̃gaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
10 Tù mū́sų skỹdas, õ Diẽve! Malõniai pažveĩki,
pažveĩki į̃ véidą sàvo patepti̇̀nio. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuos gerèsnė,
negù tū́kstantis kur̃ kitur̃.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namū̃ sleñksčio palìkti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešė́ti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 118, 36a. 29

P. Aleliùja.— Màno širdìs į̃ tàvo pótvarkius krỹpsta,
į̃ klýstkelius patèkti neléiski, Diẽve.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 7, 1—13

Atmesdami Dievo įsakymus,
jūs įsikibę laikotės žmonių padavimo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Pàs Jėzų susìrenka fariziẽjai ir̃ kelì Rãšto áiškintojai, atvỹkę ìš Jerùzalės. Jiẽ pamãto kaĩ kariuõs jõ mókinius válgant suterštomìs (taĩ yrà nemazgótomis) rañkomis.— Màt fariziẽjai ir̃ visì žỹdai, sekdamì prósenių padavimù, válgo tìk rūpestìngai nusiplóvę rankàs. Taĩp pàt, sugrį̀žę ìš tur̃gaus, jiẽ neválgo neapsiplóvę. Bè tõ, yrà dár daũg núostatų, kuriũ jiẽ laĩkosi, sekdamì padavimù, pãvyzdžiui, tauriũ, puodẽlių beĩ varìnių iñdų plovìmo.

Taĩgi fariziẽjai ir̃ Rãšto áiškintojai jį̀ kláusia: „Kodẽl tàvo mokiniaĩ nesilaĩko prósenių padavìmo ir̃ válgo suterštomìs rañkomis?"

Jìs atsãko jiems: „Geraĩ apiẽ jùs, véidmainius, pranašãvo Izaìjas, kaĩp parašýta: ‚Šì tautà šlóvina manè lūpomis, bèt jõs širdìs tolì nuõ manę̀s. Véltui jiẽ manè gárbina, mókydami žmoniũ išgalvótų priesakų'. Atmesdamì Diẽvo įsãkymą, jũs įsikìbę laĩkotės žmoniũ padavìmo".

Ir̃ jìs pridūrė: „Puĩkiai jũs apeĩnate Diẽvo įsãkymą, norė́dami išsáugoti sãvąjį padavìmą! Antaĩ Mõzė yrà pasãkęs: ‚Geř̃bk sàvo tė́vą ir̃ mótiną', ir̃: ‚Kàs kéiktų tė́vą ar̃ mótiną, mirtè tenumìršta'. Õ štaĩ jũs sãkote: ‚Jéi žmogùs pasãko sàvo tė́vui ar̃ mótinai: ‚Tebūniẽ Korbán (taĩ yrà: aukà Diẽvui), kuõ turė́čiau tavè sušelpti',— tuomèt jũs nebeléidžiate jám padė́ti tė́vui ar̃ mótinai, niekaĩs paversdamì Diẽvo žõdį vardañ sãvojo padavìmo, kurį̀ ẽsate pérėmę. Ir̃ daũg panašių dalỹkų jũs dãrote".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 10, 1—10

Sabos karalienė pažino visą Saliamono išmintį

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Sãbos karalienė, išgirdusi apiẽ Saliãmono garsą, išvỹko norėdama jį mįslėmis išbandýti. Jinaĩ atkeliãvo į Jerùzalę sù labaĩ gausinga palydà, sù kupranugãriais, nešančiais balzãmą, gausýbę áukso ir brángakmenių, užėjo pàs Saliãmoną ir pakalbėjo sù juõ apiẽ viską, kàs añt širdiẽs jái gulėjo. Saliãmonas atsãkė į visùs jõs kláusimus. Nebùvo niẽko, kàs būtų karãliui slaptinga ir kõ jis nebūtų galėjęs jái pasakýti.

Dabar, kaĩ Sãbos karalienė pažino viską Saliãmono išmintį, kaĩ pamãtė jõ pastatýtus rūmus, valgiùs añt jõ stãlo, jõ valdiniñkų kėdės, tarnų patarnãvimą ir jų ãprangą, jõ gėrimus ir ãtnašą, kurią jis aukójo Viẽšpaties namuosė, tadà jái ùžėmė kvãpą. Jì tãrė karãliui:

„Ką sàvo šalyjė buvaũ girdėjusi apiẽ tavė ir tàvo išmintį, taĩ tikrà teisýbė. Àš tuõ nenorėjau tikėti, kõlei patì atvykaũ ir sàvo akimis pamačiaũ. Bejė, nėtgi nẽ pùsės nebùvo mán prànešta: tàvo išmintìs ir kitì pranašùmai pranóksta viską, ką buvaũ girdėjusi.

Laimingi tàvo výrai, laimingi tiẽ tàvo tarnaĩ, kuriẽ visuomèt pàs tavė stóvi ir tàvo išmintį girdi. Šlovė tebūna Viẽšpačiui, tàvo Diẽvui, kuris pamìlo tavė ir į Izraèlio sóstą pasodìno. Ámžiams pamìlęs Izraèlį, Viẽšpats paskýrė tavė karãliumi, kàd výkdytum téisę ir teisingùmą".

Jì padovanójo karãliui šimtą dvìdešimt tãlentų áukso, bė tõ, gausýbę balzãmo ir brángakmenių. Daugiaũ niekadà nebebùvo atgabénta į šãlį tiek daũg balzãmo, kiek Sãbos karalienė dovanójo karãliui Saliãmonui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 36, 5—6. 30—31. 39—40 (P.: 30a)

P. Teisuõlio burnà ìšmintį skélbia.

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

30 Teisuõlio burnà ìšmintį skélbia,
liežùvis teisýbę bylója.
31 Jõ širdyjè Diẽvo Teisýnas,
iř jìs nesvyrúodamas žeñgia. — **P.**

39 Viẽšpats išgélbi teisiúosius
iř sáugo juõs priespaudos mẽtais.
40 Viẽšpats juõs gélbi, vadúoja,
láisvina juõs ìš bediẽvių,
kaĩ jiẽ prieglobsčio ieško. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja.— Tàvo, Viẽšpatie, žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Plg. Mk 7, 14—23

Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Sušaũkęs mìnią, Jėzus kalbėjo: „Paklausýkite manęs visì iř supràskite: nėrà niẽko, kàs, ìš laũko įẽjęs į žmõgų, galėtų jį sutèpti. Žmõgų sùtepa vien taĩ, kàs ìš žmogaũs išeĩna".

Kaĩ sugrįžo nuõ miniõs į namùs, jõ mokiniaĩ ẽmė klausinėti apiẽ palýginimą. Jìs sãko: „Nejaũgi iř jũs niẽko nesuprã-

tote? Ar̃gi neáišku jùms, kàd vìsa, kàs ateĩna į̃ žmõgų ìš laũko, negãli jõ suteř̃šti, nès nepateñka į̃ jõ šìrdį, bèt į̃ vìdurius ir̃ išeĩna laukañ?" (Taĩp jìs paskélbia visùs valgiùs ẽsant švariùs).

Jìs dár pasãkė: „Žmõgų suteř̃šia vien taĩ, kàs ìš jõ išeĩna. Ìš vidaũs, ìš žmonių̃ širdiẽs, išeĩna piktì sumãnymai, paleistuvỹstės, vagỹstės, žmogžudỹstės, svetimãvimai, godùmas, suktýbės, klastà, begėdỹstės, pavỹdas, šmeižtaĩ, puikýbė, neišmãnymas. Vìsos tõs blogýbės išeĩnа ìš vidaũs ir̃ suteř̃šia žmõgų".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 11, 4—13

Kadangi sulaužei mano sandorą, aš atimsiu iš tavęs karalystę, bet vieną giminę tavo sūnui paliksiu — Dovydo dėlei

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Kaĩ Saliãmonas ẽmė senė́ti, jõ žmónos sugùndė jį̃ gárbinti svẽtimus dievùs; tàd jìs nebebùvo visà širdimì atsidãvęs Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui, kaĩp jõ tė́vas Dóvydas. Jìs gárbino sidoniẽčių deĩvę Astártę ir̃ amonìtų dieváitį Milkòną. Dãrė, kàs Viẽšpačiui nepatìko — nebùvo taĩp vìsas jám atsidãvęs, kaĩp jõ tė́vas Dóvydas. Tuomèt kalnè į̃ rýtus nuõ Jerùzalės Saliãmonas pastãtė aũkurą moabìtų dieváičiui Kamòšui ir̃ amonìtų dieváičiui Molòchui. Tą̃ pãtį padãrė dė̃l visų̃ svetimtaũčių žmonų̃, kuriõs aukójo savìesiems dieváičiams smilkalus ir̃ pjáunamas ãtnašas.

Tàd Viẽšpats užsirū̃stino añt Saliãmono, kàd tõ širdìs nusìgręžė nuõ jõ, Izraèlio Diẽvo, kurìs jám dùkart bùvo apsiréiškęs ir̃ uždraũdęs svetimiems dievàms tarnáuti. Dejà, jìs

tõ nesilaĩkė, kõ Viẽšpats ìš jõ reikalãvo. Todẽl jám Viẽšpats prabìlo:

„Kadángi tù šìtaip darei, kadángi suláužei màno sándorą ir nesilaikeĩ įsãkymų, kuriuõs àš táu esù dãvęs, taĩ àš atimsiu ìš tavęs karalỹstę ir jã tàvo tarnui atidúosiu. Tiktaĩ tàvo tẽvo Dóvydo dẽlei àš tõ nedarýsiu, gyvám táu tebẽsant; tiktaĩ ìš tàvo sūnaũs jã atimsiu.

Vìs dėltõ àš nè vìsą karalỹstę ìš jõ išplėšiu: àš tàvo sūnui dár paliksiu vieną gìminę — màno tarno Dóvydo ir màno išsìrinkto miẽsto Jerùzalės dẽlei".

Taĩ Diẽvo žõdis:

Atliepiamoji psalmė

Ps 105, 3—4. 35—36. 37 ir 40 (P.: 4a)

P. Viẽšpatie, mùs atsimiñki, mylėdamas taũtą.

3 Láimė tám žmõgui, kuris jõ įsãkymus výkdo,
nuõlat elgias teisìngai.
4 Viẽšpatie, atsimiñki manè, mylėdamas taũtą,
lankýki manè sàvo pagálba. — **P.**

35 Jiẽ sù pagónimis ẽmė maišýtis
ir jũjų dárbus išmóko darýti.
36 Jiẽ jũ padìrbtus stabùs ẽmė gárbint,
kìlpą tuõ sáu užsinėrė. — **P.**

37 Jiẽ ẽmė sàvo sūnus aukóti
ir sàvo dukràs nelabájam.
40 Viẽšpaties rūstis įsiliepsnójo priẽš sàvo taũtą,
bjaũrūs tãpo jám savì žmónės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jok 1, 21

P. Aleliùja.— Sù romumù priimkite įdiegtąjį žõdį,
kuris gãli išgélbėti jūsų sielas.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 24—30

Šunyčiai po stalu ėda vaikų trupinius

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus nukeliãvo į Týro ir Sidòno sritìs. Užėjęs į vienus namùs, jìs norėjo, kàd niẽkas apiẽ taĩ nežinótų, bèt jám nepavỹko tõ nuslėpti.

Išgirdo apiẽ jį móteris, kuriõs duktė̃ bùvo apsėstà netyrõsios dvãsios, atėjo ir púolė jám põ kójų. Móteris bùvo graĩkė, kilìmo sirofenikiẽtė. Jì maldãvo išvarýti ìš jõs dukrẽlės dèmoną.

Jėzus tãrė jái: „Léisk pirmiaũ pasisótinti vaikáms. Jùk negražù imti vaikų dúoną ir mèsti šunýčiams".

Tačiaũ móteris atsãkė: „Taĩp, Viẽšpatie! Bèt ir šunýčiai põ stalù ėda vaikų trùpinius".

Tuomèt jìs tãrė: „Dẽl šìtų žõdžių eĩk namõ,— dèmonas jaũ išė̃jęs ìš tàvo dukterìs". Parėjusi namõ, jì rãdo sàvo mergáitę gùlinčią patalė̀ ir dèmoną pasišãlinusį.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 11, 29—32; 12, 19

Izraelis atkrito nuo Dovydo namų

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Anuõmet Jerobeãmas kařtą išė̃jo ìš Jerùzalės. Kelyjè jį sutìko prãnašas Ahìjas ìš Šìlo. Tàs bùvo užsiviĩlkęs naũją apsiaũstą.

Kaĩ dabař jiẽ vienì dù tebùvo atviramė laukė̀, Ahìjas nusiviĩlko naũjąjį apsiaũstą, paẽmęs suplė́šė jį į dvýlika gabalų ir tãrė Jerobeãmui: „Imk sáu dẽšimt gabalų; mãt šìtaip kaĩba

Viešpats, Izraėlio Diẽvas: ‚Atimsiu karalỹstę ìš Saliãmono ir dẽšimt giminių àš táu atidúosiu. Tìk vienà giminẽ tepaliẽka jám — màno tarno Dóvydo dẽlei ir Jerùzalės, màno ìš visų Izraėlio giminių išsìrinkto miẽsto, dẽlei'".

Izraėlis atkrìto nuõ Dóvydo namų ir põ šiái diẽnai tebėrà atsimẽtęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 80, 10—11ab. 12—13. 14—15 (P.: plg. 11a ir 9a)

P. Àš esù Viẽšpats, àš tàvo Diẽvas: klausýk màno balso!

10 Netikrų dievų neturėki,
negárbink svetimųjų dieváičių!
11 Àš esù Viẽšpats, àš tàvo Diẽvas,
išvẽdęs tavè ìš Egìpto neláisvės. — **P.**

12 Manóji tautà màno šaũksmo negìrdi,
nebeklaũso manęs Izraėlis.
13 Todẽl paliekù juõs vadováutis užkietėjusia šìrdžia,
tegù jiẽ saú eĩna pagal ùžmačias sàvo. — **P.**

14 Õ, kàd klausýtų manęs màno žmónės,
kàd màno keliaĩs Izraėlis žingsniúotų!
15 Bežiūrint prispáusčiau jų priešus,
pakreĩpęs priẽš juõs sàvo galìngąją rañką. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja.— Atvérk, Viẽšpatie, mūsų šìrdis
Tàvo Sūnaũs žõdžiams.— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 7, 31—37

Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Palìkęs Týro sritìs, Jėzus peř Sidòną atėjo priẽ Galilėjos ẽžero, į Dekãpolio krãšto vìdurį.

Teñ àtveda jám kuřčią nẽbylį iř prãšo uždė́ti añt jõ raňką. Jìs pasivėdėjo jį̃ nuošaliaũ nuõ miniõs, įdėjo sàvo pirštùs į̃ jõ ausìs, pàlietė séilėmis jõ liežùvį, pàžvelgė į̃ dañgų, atsidùso iř tãrė jám: „Ẽfata!", tai̇̃ yrà: „Atsivérk!" Iř tuojaũ atsivėrė jõ klausà, atsirìšo liežùvio ryšỹs, iř jìs kalbė́jo kai̇̃p rei̇̃kia.

Jėzus jiems liẽpė niẽkam šìto nepãsakoti. Bèt kuõ labiaũ jìs jiems draũdė, tuõ jiẽ plačiaũ jį̃ skélbė.

Žmónės bè gãlo stebė́josi iř kalbė́jo: „Jìs vìsa geraĩ padãrė! Jìs dãro, kàd kurtieji girdi iř nebyliaĩ kal̃ba".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 12, 26—32; 13, 33—34

Jerobeamas liepė nulieti du aukso veršius

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Jerobeãmas sáu vienas galvójo: „Karalỹstė gãli vė̃l pritàpti priẽ Dóvydo namų̃. Jéi šióji tautà eidinė̃s į̃ Jerùzalę aukóti atnašų̃ Viẽšpaties namuosè, tai̇̃ jõsios širdìs vė̃l atsigrį̃š į̃ sàvo valdõvą, į̃ Jùdo karãlių Rehebeãmą. Jiẽ manè nužudỹs iř sugrį̃š priẽ Jùdo karãliaus Rehebeãmo".

Geraĩ apgalvójęs, jìs liẽpė nuliẽti dù áukso veršiùs iř prabìlo į̃ taũtą: „Jũs jaũ perdaũg į̃ Jerùzalę prisiẽjote. Iz-

raèli, štaĩ čià tàvo Diẽvas, kurìs tavė ìšvedė ìš Egìpto". Ir̃ vieną veršį jìs pastãtė Bet-Èlyje, kìtą nugabẽno į̃ Dãną. Tasaĩ pasidãrė núodėmės próga. Tautà ẽmė eĩti lìg Dãno — priẽ vieno veršio.

Taĩp pàt jìs pastãtė aũkurus ir̃ paskýrė kùnigus, kìlusius ìš visų̃ tautõs dalių̃ ir̃ Lėvio sūnùms nepriklaũsiusius. Aštuñtojo mėnesio penkióliktą dieną Jerobeãmas sùrengė šveñtę, kurì atitìko šveñtę Judė. Jìs ẽjo priẽ aũkuro Bet-Èlyje aukóti sàvo patiẽs padìrbintiems veršiams. Bet-Èlyje liẽpė eĩti tarnỹstę ir̃ kunigáms, kuriuõs bùvo paskýręs priẽ aĩkų.

Jerobeãmas ir̃ põ šiõ įvykio nepasùko ìš sàvo pìktojo kẽlio. Jisaĩ ir̃ toliaũ skýrė priẽ aĩkų kùnigus ìš visų̃ tautõs dalių̃. Kiekvieną, kàs tõ norė̀jo, jìs skìrdavo aukštúoju kùnigu. Bèt šìtai Jerobeãmo namáms bùvo palaikýta núodėme, ir̃ bùvo jiẽ sunaikìnti — nušluotì nuõ žẽmės paviršiaus.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 105, 6—7a. 19—20. 21—22 (P.: 4a)

P. Viẽšpatie, mùs atsimiñki, mylė́damas taũtą.

6 Ẽsame táu nusikaĩtę, kaĩp mū̃sų senõliai,
bediẽviškai elgėmės, dãrėme blõga.
7 Mū̃sų tėvaĩ, ìš Egìpto išẽję,
tàvo stebùklų nepáisė. — **P.**

19 Horebė veršį jiẽ pasidìrbo,
gárbino stãbą auksìnį.
20 Ir̃, užúot šlóvinę Diẽvą,
leñkėsi galvìjui žolẽdžiui. — **P.**
21 Gélbėtoją Diẽvą užmiršo,
kurìs Egiptė didžiùs dáiktus jiems dãrė,
22 Chãmo šalỹ tiek stebùklų,
tiek šiurpulìngų darbų̃ tiẽs Raudonája jū̃ra. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 4, 4b

P. Aleliùja.— Žmogùs gývas nè vìen dúona,
bèt ir kiekvìenu žodžiù,
kuris išeĩna ìš Diẽvo lūpų.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 8, 1—10

Žmonės pavalgė iki soties

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Susiriñkus gaũsiai mìniai ir žmonėms netùrint kõ válgyti, Jėzus, pasišaũkęs mókinius, tãrė: „Gaĩla mán miniõs! Jaũ trỹs dienos žmónės pasiliẽka sù manimì ir netùri kõ válgyti. Jėi paléisiu juõs namõ álkanus, jiẽ nusilpstų kelyjè, nès kaĩ kuriẽ yrà atẽję ìš tolì".

Mokiniaĩ jám atsãkė: „Õ ìš kuř dykumojè gáuti dúonos jiems pavalgydìnti?"

Jėzus paklausė: „Kiek dúonos kepalẽlių tùrite?"

Jiẽ atsãkė: „Septýnis".

Tadà jìs liẽpė žmonėms susėsti añt žẽmės. Paẽmęs septýnis kepalėliùs, sukalbėjo padėkõs maĩldą, láužė ir dãvė mokiniáms dalýti, ir tiẽ padalìjo mìniai. Jiẽ dár turėjo keliàs žuvelės. Jėzus paláimino jàs ir taĩp pàt liẽpė dalýti.

Ir žmónės paválgė ikì sóties, ir mokiniaĩ dár suriñko septýnias pintinės likùčių. Õ bùvo apiẽ kẽturis tūkstančius žmonių.

Jìs atléido juõs ir netrùkus, įsėdęs sù mokiniaĩs į váltį, nùplaukė į Dalmanùtos srìtį.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 1, 1—11

Jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo ištvermę,
kad jūs taptumėte tobuli ir sveiki

Šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško pradžià.

Jokūbas, Diẽvo ir Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus tarnas, siuñčia svéikinimus dvýlikai giminių, gyvẽnančių tarp kitãtikių.

Laikýkite, bróliai, tikrù džiaugsmù, kàd pakliūvate į visókius išmėgìnimus. Supràskite: jūsų tikėjimo išmėgìnimas gimdo ìštvermę, õ ištvermė subrẽsta darbuosė, kàd jūs tàptumėte tobulì, sveikì ir niẽko nestokótumėte.

Jéi kuriám jūsų trūksta išmintiẽs, teprãšo Diẽvą, kuris visiems gaũsiai dúoda ir nepriekaištáuja, ir jám bùs sùteikta. Tegùl prãšo, tvirtaĩ tikėdamas, nė kiek neabejódamas, nès abejójantis žmogùs panašùs į jūros bangàs, kuriàs varinėja ir blãško vėjas. Toksaĩ žmogùs tegùl nemãno ką nórs gáusiąs ìš Viẽšpaties,— tóks dvilỹpis, visuosė sàvo keliuosė nepastovùs žmogùs.

Tegùl didžiúojasi žemiaũ stóvintis brólis sàvo išáukštinimu, õ turtingàsis — sàvo pažẽminimu, nès jìs išnỹks kaĩp laũko gėlė̃. Jùk pakỹla sáulė sù sàvo kaitrà, išdžiovìna žolýną, ir jõ žiedas nubỹra, jõ ìšvaizdos grožýbė pranỹksta. Taĩp sunỹks ir turtuõlis sàvo keliuosė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 67. 68. 71. 72. 75. 76 (P.: 77a)

P. Viẽšpatie, bũk gailestìngas, ir ašaĩ gyvénsiu.

67 Buvaũ àš nuklýdęs, tõ dẽlei kentė́jau,
bèt nūnaĩ klausaũ tàvo žõdžio. — **P.**

68 Kóks esì gẽras, kóks malonìngas!
Šviẽsk manè sàvo mókslu. — **P.**

71 Naudìnga mán pakentė́ti,
kàd tàvo pótvarkių tiẽsą supràsčiau. — **P.**

72 Mán tàvo paskélbtas Teisýnas — dìdelis tur̃tas,
brangèsnis ùž áuksą, sidãbrą. — **P.**

75 Žinaũ, Viẽšpatie, jóg teĩsūs tàvo sprendìmai,
manè tù teisìngai prispáudei. — **P.**

76 Tàvo gerùmas ir̃ manè tepagúodžia,
kaĩp esì sàvo tar̃nui žadė́jęs. —

P. Viẽšpatie, bū̃k gailestìngas, ir̃ ašaĩ gyvénsiu.

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 6

P. Aleliùja.— Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas,—
sãko Viẽšpats.—
Niẽkas nenueĩna pàs Tė́vą kitaĩp,
kaĩp tìk per̃ manè. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 8, 11—13

Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Priẽjo fariziẽjai ir̃ ẽmė sù Jė́zumi giñčytis. Spęsdamì jám pìnkles, jiẽ reikalãvo žénklo ìš dangaũs. Atsidùsęs ìš širdiẽs gilumõs, jìs pasãkė: „Ir̃ kám gì šì giminẽ reikaláuja žénklo? Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: žénklo šiái gìminei nebùs dúota!"

Ir̃, palìkęs juõs, jìs vė̃l sė́do į̃ váltį ir̃ nùplaukė į̃ kìtą krañtą.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 1, 12—18

Pats Dievas nieko negundo

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Paláimintas žmogùs, kurìs ìštveria išmėginimą, nès, kaĩ bùs išbandýtas, jìs gaũs gyvẽnimo vainìką, kurį Diẽvas yrà pažadėjęs jį mýlintiems.

Iř nẽ vienas gùndomas tenesãko: „Àš esù Diẽvo gùndomas". Diẽvas negãli bũti gùndomas į blõga iř pàts niẽko negùndo. Kiekvienas yrà gùndomas, sàvo geĩsmo pagróbtas iř suviliótas. Paskuĩ įsiliepsnójęs geĩsmas pagimdo núodėmę, õ užbaigtà núodėmė gimdo miřtį.

Nesidúokite suklaidìnami, màno mylimì bróliai! Kiekvienas gẽras davinỹs iř tikrà dovanà ateĩna ìš aukštýbių, nužeñgia nuõ šviesýbių Tėvo, kuriamè nėrà jokių atmainų iř nẽ šešėlio kitėjimo. Sàvo valià jìs pagimdė mùs tiesõs žodžiù, kàd mẽs bũtume tařsi pirmienos jõ kūrinių tárpe.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 93, 12—13a, 14—15. 18—19 (P.: 12a)

P. Laimingas žmogùs, kurį tù, Viẽšpatie, áukli.

12 Laimingas žmogùs, kurį tù, Viẽšpatie, áukli,
kurį sàvo įstãtymų mókai,
13 kàd neláimių dienõm jìs turėtų ramýbę. — **P.**

14 Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins,
neapleĩs pãveldo sàvo.
15 Teismaĩ pradẽs téisės laikýtis,
jã gerbs visì tiesiašìrdžiai.

18 Kaĩ, ródos, jaũ slýdo mán kójos,
tàvo malónė manė̃, Viẽšpatie, rẽmė.
19 Kaĩ màno širdìs pilnà rũpesčių ẽsti,
mán tàvo pagúoda sielai džiaũgsmą grąžìna. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manė̃ mýli, laikỹsis màno žõdžio,
iř màno Tė́vas jį̃ mylės̃;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime iř apsigyvénsime.
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 8, 14—21

Saugokitės fariziejų ir Erodo raugo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mõrkų.

Mokiniaĩ bùvo pamiršę pasiimti dúonos. Jiẽ teturė́jo sù savim̃ váltyje vieną kepalė̃lį. Õ Jė́zus juõs įspė́jo: „Žiūrė́kite, sáugokitės fariziẽjų ráugo iř Èrodo ráugo".

Jiẽ pradė́jo kalbė́tis, kàd neturį̃ dúonos.

Taĩ patýręs, Jė́zus tãrė: „Kám jũs tãriatės neturį̃ dúonos? Ar̃gi vìs dár niẽko neišmãnote iř nesupranãtate, iř vìs dár ẽsate bè núovokos? Tùrite akìs, iř nemãtote; tùrite ausìs, iř negiřdite?! Ar̃gi neatsìmenate, jóg penkìs kepalė́liùs àš suláužiau penkíems tū́kstančiams? Õ kíek pilnų̃ pintìnių likùčių jũs pririñkote?"

Jiẽ atsãkė: „Dvýlika".

„Õ kaĩ septýnis kepaliukùs suláužiau keturíems tū́kstančiams, kíek pririñkote pilnų̃ pintìnių likùčių?"

Jiẽ atsãkė: „Septýnias".

Tadà jìs tãrė: „Taĩ kaĩpgi vìs dár nesupranãtate?!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 1, 19—27

Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien klausytojai

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Žinókite, màno mylimì bróliai: kiekvienas žmogùs tebūna greĩtas klausýtis, bèt lėtas kalbėti, lėtas pỹkti. Žmogaũs rūstýbė nedãro Diẽvo teisýbės. Todėl, atsižadėję visų nešvarýbių beĩ piktýbės liẽkanų, sù romumù priimkite įdiegtąjį žõdį, kuris gãli išgélbėti jūsų sielas.

Būkite žõdžio výkdytojai, õ nè vien klausýtojai, apgaudinėjantys pãtys savė. Jéi kàs tėrà žõdžio klausýtojas, õ nè výkdytojas, taĩ jìs panašùs į žmõgų, kuris stẽbi sàvo gimtąjį véidą véidrodyje. Pasižiūrėjo ir nuẽjo, ir bemãtant pamiršo, kóks bùvo. Bèt kàs geriaũ įsižiūri į tóbuląjį láisvės įstãtymą ir jį prisìmena, kàs tam̃pa nèbe klausýtojas užúomarša, bèt dárbo výkdytojas, tàs bùs paláimintas ùž sàvo dárbą.

Jéi kàs mãno esąs maldingas ir nepažabója sàvo liežùvio, bèt apgaudinėja sàvo šìrdį, tõ maldingùmas tùščias. Týras ir nesùteptas maldingùmas Diẽvo, mūsų Tėvo, akysė yrà: šelpti našláičius ir našlės jų sielvarte ir sérgėti savė nesùteršta šiuõ pasáuliu.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 14, 2—3ab. 3cd—4ab. 5 (P.: 1b)

P. Viẽšpatie, kàs gyvénti galės tàvo šventãjame kalnė?

2 Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs elgias teisìngai,
kàs ìš širdiẽs kalba tiẽsą,
3 kàs liežuviù nẽ vieno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs, kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smeřkia,
õ Viẽšpaties bìjančius geřbia. — **P.**

5 Kàs bė palū̃kanų skõlina,
nepriìma kỹšių priẽš žmõgų nekaĩltą.
Kàs šìtaipos eĩgias,
bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja.— Mū̃sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus Tė́vas
teapšviẽčia mū̃sų dvãsios akìs,
kàd mẽs pažìntume, kokià yrà viltìs,
į̃ kurią mẽs ẽsame pašaukti.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 8, 22—26

Neregys tapo sveikas ir viską ryškiai matė

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zus iř jõ mokiniaĩ ateĩna į̃ Betsaìdą. Teñ àtveda pàs jį̃ vieną nẽregį iř prãšo jį̃ palytė́ti. Jìs pàėmė nẽregį ùž rañkos iř nusìvedė ùž káimo. Teñ pàtepė séilėmis jõ akìs, uždė́jo añt jõ rankàs iř pakláusė: „Ař ką̃ nórs mataĩ?" Šìs apsižvalgęs tãrė: „Regiù žmónes. Lýg kókius medžiùs mataũ juõs váikščiojančius".

Jė́zus vė̃l pàlietė rañkomis jõ akìs, iř jìs vìsiškai praregė́jo — tãpo sveĩkas iř vìską rỹškiai mãtė.

Jė́zus ìšsiuntė jį̃ namõ, sakýdamas: „Tìk neužeĩk į̃ káimą".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 2, 1—9

Ar Dievas neišsirinko vargdienių?
O jūs išdrįsote paniekinti vargšą!

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Màno bróliai, nesutèpkite mūsų šlovìngojo Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus tikėjimo atsižvelgimù į ãsmenis.

Štaĩ į susirinkìmą ateĩna žmogùs, auksìniais žiedaĩs apsimáustęs, puikiaĩs drabùžiais pasipuõšęs, taĩp pàt įžeñgia vargdiẽnis apskùrusiu ãpdaru. Jūs šokinėjate apiẽ tą, kuris puõšniai apsireñgęs ir sãkote: „Atsisėsk čià patõgiai", o vargdiẽniui tãriate: „Pastovėk teñ", arbà: „Sėskis priẽ màno kójų". Ar̃gi jūs nẽsate šãliški, ar̃gi netam̃pate kreivaĩs sumetìmais besivadováujantys teisė́jai?

Paklausýkite, màno mylimìeji bróliai: ar̃ Diẽvas neišsiriñko pasáulio akysè vargdiẽnių, kàd jiẽ būtų turtìngi tikė́jimu ir̃ paveldė́tų karalỹstę, pažadė́tą jį mýlintiems? Õ jūs išdrįsote paniẽkinti var̃gšą! Ar̃gi nè turtuõliai jùs várgina, ar̃ nè jiẽ tam̃po jùs põ teismùs? Ar̃ nè jiẽ niẽkina tą grãžų var̃dą, kuriuõ jūs vadìnatės?

Jéigu tìk výkdote karãliškąjį įstãtymą, kaĩp Rãštas reikaláuja: „Mylė́k sàvo ar̃timą, kaĩp savè pãtį", jūs geraĩ dãrote; bèt, jéigu vadováujatės palankumù atskiriems asmenìms, dãrote núodėmę ir̃ ẽsate įstãtymo káltinami kaĩp nusižeñgėliai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 33, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 7a)

P. Štaĩ var̃gšas šaũkės, ir̃ Viẽšpats išgir̃do.

[2] Àš visuomèt Viẽšpatį ger̃bsiu,
màno burnà šlóvins jį nuõlat.

3 Tuõ màno siela didžiuojas.
Tegù nuskriaustieji taĩ girdi ir džiaũgias. — **P.**

4 Sù manimì visì šlóvinkit Viẽšpatį,
áukštinkim Viẽšpaties vařdą, kaĩp vienas.
5 Viẽšpaties ieškau, jìs atsiliẽpia
ir išvadúoja manè ìš baisýbių. — **P.**

6 Žveĩkit į jį̃, ir jùms nušvìs véidas,
nebetèks raũsti ìš gėdos.
7 Štaĩ vařgšas šaũkės, ir Viẽšpats išgirdo,
ìš visų̃ bėdų̃ išvadãvo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Jn 6, 63b. 68b

P. Aleliùja.— Viẽšpatie, tàvo žõdžiai, yrà dvasià ir gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 8, 27—33

Tu esi Mesijas... Žmogaus Sūnui reikės daug iškentėti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus sù mokiniaĩs keliãvo į Pilỹpo Cezarėjos káimus. Kelyjè kláusė mókinius: „Pasakýkite, kuõ manè žmónės laĩko?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì — Jonù Krikštytoju, kitì — Elijù, tretì — dár kuriuõ ìš pranašų̃".

Tadà jìs pakláusė: „Õ jũs kuõ manè laĩkote?"

Pẽtras jám atsãkė: „Tù esì Mesìjas". Tuomèt Jėzus griežtaĩ įsãkė niẽkam apiẽ jį̃ nekalbėti.

Ir jìs ẽmė jiems áiškinti: „Žmogaũs Sūnui reikẽs daũg iškentėti, bũti seniū̃nų, aukštų̃jų kunigų̃ beĩ Rãšto áiškintojų atmestám, nužudýtam ir põ trijų̃ dienų̃ prisikélti ìš numìru-

sių". Jìs taĩ kalbėjo vìsiškai atviraĩ.

Tadà Pėtras, pasivadìnęs jį̃ į̃ šãlį, ẽmė jám priekaištáuti. Jėzus atsigrę̃žęs pažiūrėjo į̃ mókinius ir̃ sùbarė Pėtrą: „Eĩk šaliñ, šėtõne, nès tù galvóji nè apiẽ taĩ, kàs Diẽvo, õ kàs žmonių̃!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PẸNKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jok 2, 14—24. 26

Kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų

Ìš šveñtojo apãštalo Jokū̃bo láiško.

Kàs ìš tõ, màno bróliai, jéi kàs sãkosi turį̃s tikė́jimą, bèt netùri tikė́jimo darbų̃? Ar̃ gãli jį̃ išgélbėti tikė́jimas?

Jéi brólis ar̃ sesuõ netùri drabùžių ir̃ stokója kasdiẽnio maĩsto, ir̃ kàs nórs jūsų tar̃tų: „Eĩkite ramýbėje, sušìlkite, pasisótinkite", õ nedúotų, kàs reikalìnga jų̃ kū̃nui,— kàs ìš tų̃ žõdžių? Taĩp pàt ir̃ tikė́jimas: jéi netùri darbų̃, jìs savyjè mìręs".

Priešingai, kìtas pasakỹs: „Tù turì tikė́jimą, õ àš turiù dárbus. Paródyk mán bè darbų̃ sàvo tikė́jimą, õ àš táu darbaĩs paródysiu sàvo tikė́jimą. Tù tikì, jóg yrà vienas Diẽvas? Geraĩ daraĩ! Bèt ir̃ dèmonai tìki ir̃ drẽba. Ar̃ nóri žinóti, neišmintìngas žmogaũ, kàd tikė́jimas bè darbų̃ nevaisìngas? Ar̃gi nè darbaĩs bùvo nutéisintas mū̃sų tė́vas Abraõmas, aukódamas sàvo sū̃nų Izaõką añt aũkuro? Mataĩ — tikė́jimas veĩkė kartù sù jõ darbaĩs, ir̃ darbaĩ àtbaigė tikė́jimą. Taĩp išsipìldė Rãšto pósakis: ‚Abraõmas patikė́jo Dievù, ir̃ taĩ bùvo jám įskaitýta teisumù, õ jìs pràmintas Diẽvo bičiuliù'".

Jūs mãtote, kàd žmogùs nutéisinamas darbaĩs, õ nè vienu ti-

kė̀jimu. Kaĩp kū̃nas bè dvãsios mìręs, taĩp ir tikė̀jimas bè darbų̃ negývas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 111, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: plg. 1)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties įsãkymus mýli.

Arba: Aleliùja.

1 Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisìngųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosè — ìštaiga, didelì tuřtai,
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jìs nušviñta, geriesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

5 Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisìngai,
6 Jám niẽkad neteñka drebė́ti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 15b

P. Aleliùja.— Jùs draugaĩs vadinù,— sãko Viẽšpats,—
nès jùms vìską paskélbiau,
ką̃ buvaũ ìš sàvo Tė́vo girdė́jęs.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 8, 34—39—9, 1

Kas pražudo savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pasišaũkęs minią iř sàvo mókinius, Jézus prabìlo: „Jéi kàs nóri eĩti pãskui manè, teišsižada pàts savęs, tèima sàvo kryžių iř tèseka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, tàs jã praràs; õ kàs pražùdo sàvo gyvýbę dẽl manęs iř dẽl Evangèlijos, tàs jã išgélbės.

Õ kokià gì žmõgui naudà laimėti vìsą pasáulį, bèt pakeñkti sàvo gyvýbei? Arbà kuõ žmogùs galėtų išsipiřkti sàvo gyvýbę?!

Jéi kàs gėdijasi manęs iř màno žõdžių šiõs neištikimõs iř nuodėmìngos kartõs akìvaizdoje, tõ gėdysis iř Žmogaũs Sūnùs, atẽjęs sù sàvo Tė́vo šlóve, šventųjų angelų lýdimas".

Jìs dár jiems kalbė́jo: „Ìš tiesų sakaũ jùms: tařp čià stóvinčių yrà tokių, kuriẽ neragaũs mirtiẽs, kõl išvỹs didìngai ateĩnančią Diẽvo karalỹstę.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 3, 1—10

Liežuvio joks žmogus nepajėgia suvaldyti

Ìš šveñtojo apãštalo Jokū̃bo láiško.

Màno bróliai, nesisténkite daũgelis bū̃ti mókytojais. Žinókite, kàd mū̃sų láukia griežtèsnis teĩsmas. Jùk mẽs visì dažnaĩ nusižeñgiame.

Kàs nenusìdeda kalbà, tàs yrà tóbulas žmogùs; jìs sugebẽs pažabóti iř vìsą kū̃ną. Jéi mẽs įbrukame žąslus arkliáms į nasrùs, kàd mùms paklùstų, mẽs suvaĩdome iř vìsą jų kū̃ną. Štaĩ kàd iř laivaĩ: nórs jiẽ tokiẽ didelì iř smarkių vė́jų genamì, mažýtis vaĩras juõs pakreĩpia, kuř nóri vairinińkas.

Taĩp pàt iř liežùvis yrà mãžas narỹs, bèt móka gìrtis didžiaĩs dalỹkais. Žiūrė́kite, kokià mažà ugnẽlė pàdega didžiáu-

sią gìrią; ir liežùvis yrà ugnìs! Liežùvis, tarsi blõgio vìsetas, glūdi tarp mūsų narių, suteršia vìsą kūną, pàdega vìsą gyvẽnimo eĩgą, patsaĩ prãgaro pàdegtas.

Kiekvienà žvėrių, paũkščių, šliužų ir jūros gyvūnų veĩslė yrà sutrámdoma ir prijaukìnama žmogaũs prigimtiẽs jėgà. Õ liežùvio jóks žmogùs nepajẽgia suvaldýti; jìs liẽka vìs nerìmstanti blogýbė, pilnà mirtìngų nuodų. Juõ šlóviname Viẽšpatį, sàvo Tėvą, ir juõ kéikiame žmónes, kuriẽ sutvertì panãšūs į Diẽvą. Ìš tų pačių lūpų plaũkia ir láiminimas, ir prakeikìmas. Bèt taĩp, màno bróliai, netùri būti!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 11, 2—3. 4—5. 7—8 (P.: 8a)

P. Viẽšpatie, tù sáugosi mùs.

2 Viẽšpatie, gélbėk! Nýksta tàvo bičiùliai,
ištirpo dorieji žmonìjoj.
3 Kaimýnas kaimýnui melúoja,
širdìs veidmaĩnė ir lūpos klastìngos. — **P.**

4 Laĩ Viẽšpats aptálžo klastìngąsias lūpas,
puikýbės pìlną liežùvį.
5 Jiẽ sãko: „Galìngą tùrim liežùvį,
puikiàs tùrim lūpas,
kàs ùž mùs bė didėsnis?“ — **P.**

7 Viẽšpaties žõdžiai — pãtys tikrìausi,
taĩ tìkras, bė prìemaišų áuksas,
septýniskart išvalýtas.
8 Tù, Viẽšpatie, sáugosi mùs ir globósi
nuõ šiõs kartõs sérgėsi mùs peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mk 9, 7

P. Aleliùja.— Ìš debesiẽs nuskambėjo Tėvo baĩsas:

„Šìtas màno mylimàsis Sūnùs.
Klausýkite jõ!“ —
P. Aleliùja. —

Evangelija

Mk 9, 2—13

Jis atsimainė jų akivaizdoje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangẽlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zus pasiė́mė Pẽtrą, Jokū̃bą ir Jõną ir užsìvedė juõs vienus atskiraĩ į áukštą kálną. Teñ jìs atsimaĩnė jų̃ akìvaizdoje. Jõ drabùžiai ẽmė taĩp baltaĩ spindė́ti, kaĩp jų̃ išbãlinti negalė́tų jóks skalbė́jas žẽmėje. Jiems pasiródė Elìjas ir Mõzė, kuriẽdu kalbė́josi sù Jė́zumi.

Pẽtras ir sãko Jė́zui: „Rãbi, gẽra mùms čià bū̃ti. Pastatýkime trìs palapinės: vieną táu, kìtą Mõzei, trẽčią Elìjui“. Jìs nesižinójo, kã sãkąs, nės jiẽ bùvo pérsigandę.

Užė̃jo debesìs ir ùždengė juõs, õ ìš debesiẽs nuskambė́jo balsas: „Šìtas màno mylimàsis Sūnùs. Klausýkite jõ!“ Ir tuojaũ, vė̃l apsižvalgę, jiẽ niẽko priẽ savę̃s nebemãtė, tìk vieną Jė́zų.

Besiléidžiant nuõ kálno, Jė́zus liẽpė niẽkam nepãsakoti, kã jiẽ bùvo mãtę, kõl Žmogaũs Sūnùs prisikelìs ìš numìrusių. Jiẽ geraĩ įsidė́mėjo šį̃ pasãkymą ir svarstė, kã réiškia „prisikélti ìš numìrusių“.

Taĩgi jiẽ kláusė Jė́zų: „Kodė̃l Rãšto áiškintojai sãko, jóg pirmiaũ turį̃s ateĩti Elìjas?“

Jìs atsãkė: „Tikraĩ, Elìjas ateĩs pirmiaũ ir vìską pataisỹs. Bèt kaĩpgi parašýta apiẽ Žmogaũs Sū̃nų, jóg jìs daũg iškentė́siąs ir bū̃siąs paniẽkintas? Todė̃l àš jùms sakaũ: Elìjas bùvo atė̃jęs, ir jiẽ padãrė jám, kã norė́jo,— taĩp, kaĩp apiẽ jį̃ parašýta“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

SEPTINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 3, 13—18

Jeigu jūs savo širdyje puoselėjate savanaudiškumą, tuomet nesigirkite

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Kàs taĩp jūsų išmintìngas ir išmókslintas? Teparódo sàvo kiĩnų eĩgesį išmintìngo švelnùmo darbaĩs. Bèt jéigu jūs sàvo širdyjè púoselėjate kártų pavyduliãvimą ir savanaudiškùmą, tuomèt nesigìrkite ir nemelúokite tiẽsai.

Taĩ nėrà išmintìs, nužeñgusi ìš aukštýbių, bèt žẽmiškas, gývuliškas ir dèmoniškas gudrùmas. Kuĩ pavỹdas ir savanaudiškùmas, teñ ir netvarkà beĩ įvaĩrūs nedorì darbaĩ. Ìš aukštýbių kìlusi išmintìs pirmiáusia yrà tyrà, paskuì taikìnga, maloníinga, klusnì, pilnà gailestingùmo ir gerų vaĩsių, nesvyrúojanti, nuoširdì. Õ teisùmo vaĩsius sė́jamas taikojè tiems, kuriẽ nẽša taĩką.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (P.: 9a)

P. Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas: jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas, išmintiẽs móko varguõlį. — **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras, akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliái vìeno teisìngi. — **P.**

15 Màno kaĩbos iř màno miñtys tavè tepasiekia,
Viẽšpatie, táu tebũna malõnios —
táu, màno uõlai, vadúotojui màno. —

P. Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis.

Posmelis prieš evangeliją Plg. 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mũsų Išganýtojas Jėzus Kristus sunaikìno miřtį
iř nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 9, 14—29

Tikiu, Viešpatie! Padėk mano netikėjimui!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Sugrįžęs nuõ kálno pàs mókinius, Jėzus pamãtė apiẽ juõs susiriñkusią mìnią iř besiginčijančius sù jaĩs Rãšto áiškintojus. Võs pastebėjus Jėzų, mìnią pagãvo núostaba, iř visì bėgo jõ pasvéikinti. Jìs pakláusė: „Kõ giñčijatės sù jaĩs?"

Vienas ìš miniõs jám atsãkė: „Mókytojau, àš àtvedžiau pàs tavè sūnų, kurìs yrà nebylẽs dvãsios apsėstas. Kuř tìk sugriẽbusi, dvasià jį tąso, ìš burnõs jám eĩna pùtos, jìs griežia dantimìs iř stingsta. Àš prašiaũ tàvo mókinius išvarýti dvãsią, bèt jiẽ nesugebėjo".

Tadà Jėzus tãrė: „Õ nètikinti gìmine! Kiek mán dár reikẽs sù jumìs bũti? Kaĩp ilgaĩ jùs kęsti? Atvèskite jį pàs manè!" Jiẽ àtvedė. Võs pamãčiusi Jėzų, dvasià ẽmė tąsýti berniùką, šìs parpúolė añt žẽmės iř apsiputójęs pradėjo blaškýtis.

Jėzus pakláusė tėvą: „Ař nuõ seniaĩ jám taĩp dãrosi?"

Šìs atsãkė: „Nuõ pàt kūdikỹstės. Dvasià jį dažnaĩ į ùgnį įstùmdavo iř į vándenį, norėdama pražudýti. Tàd, jéi ką̃ galì, pasigailėk mũsų iř padėk mùms!"

Jėzus jám atsãkė: „‚Jėi ką̃ galì'?! Tìkinčiam vìskas gãlima!"

Vaĩko tėvas sušùko: „Tikiù! Padėk màno netikėjimui!"

Matýdamas susibėgančią mìnią, Jėzus sùdraudė netýrąją dvãsią: „Nebylì iĩ kurčià dvãsia, įsakaũ táu, išeĩk ìš jõ iĩr daugiaũ nebegrį̃žk!" Dvasià, klykdamà iĩr smarkiai jį̃ pùrtydama, išė̃jo. Õ berniùkas lìko tarsi lavónas, taĩp kàd daũgelis sãkė: „Jìs mìrė". Bèt Jėzus pàėmė jį̃ ùž rañkos, pakėlė, iĩr jìs atsistójo.

Kaĩ Jėzus grį̃žo namõ, mokiniaĩ, pasilìkę sù juõ vienì, kláusė: „Kodė̃l mẽs negalėjome jõs išvarýti?" Õ jìs atsãkė: „Tà veĩslė neišvãroma niekù kitù, tìk maldà".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 4, 1—10

Jūs prašote ir negaunate, nes blogai prašote

Ìš šveñtojo apãštalo Jokū̃bo láiško.

Ìš kuĩr atsirañda karaĩ, ìš kuĩr jūsų tárpe kivirčai? Nè ìš kuĩr kituĩr, tìk ìš jūsų ùžgaidų, kuriẽ nerìmsta jūsų sąnariuosė? Geĩdžiate iĩr netùrite? Tuomèt žùdote. Pavýdite iĩr negãlite pasiekti? Tuomèt kovójate iĩr kariáujate. Jūs netùrite, nès neprãšote. Jūs prãšote iĩr negáunate, nès blogaĩ prãšote, trokšdamì ténkinti sàvo įnorius.

Jūs svetimáutojos! Arĩgi nežìnote, kàd draugỹstė sù pasáuliu priešinga draugỹstei sù Dievù? Taĩgi kàs nóri bū̃ti pasáulio bičiùlis, tàs tam̃pa Diẽvo priešininkas. Gál mãnote, kàd Rãštas véltui sãko: „Ikì pavydùmo trókšta Dvasià, kurì gyvẽna mumysė". Bèt jìs dúoda dár didesnę malónę iĩr todė̃l sãkoma: „Diẽvas priešinasi išpuĩkėliams, õ nuolankiesiems teĩkia malónę".

Taĩgi būkite klùsnūs Diẽvui, õ priẽšinkitės vélniui, ir̃ jìs bẽgs nuõ jūsų. Ar̃tinkitės priẽ Diẽvo, ir̃ jìs ar̃tinsis priẽ jūsų. Nusimazgókite rankàs, nusidė́jėliai, nusivalýkite šir̀dis, besiblãškantieji! Nusižẽminę dejúokite, liūdė́kite ir̃ raudókite! Jūsų jūokas tepavir̃sta gẽdulu, õ džiaũgsmas — liũdesiu. Nusižẽminkite priẽš Viẽšpatį, taĩ jìs jùs išáukštins.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 54, 7—8. 9—10a. 10b—11a. 23 (P.: 23a)

P. Atsidúok Viẽšpaties glõbai,
ir̃ jìs ateĩs táu padė́ti.

7 „Õ, kàd balañdžio sparnùs àš turė́čiau,
skrìsčiau, sakaũ, ieškótis ramýbės".

8 Tolì, ói, tolì kur̃ nulẽkčiau
gyvénti į̃ týrus. — **P.**

9 Teñ skubiaĩ pasislẽpčiau
nuõ viesulų̃, siaũčiančių audrų̃.

10 Suardýk, sumaišýk jíems, Viẽšpatie, kalbą̃. — **P.**
Nès miestė̀ vien smùrtas, kivir̃čai,
11 kuriẽ diẽnąnakt apliñk jį̃ sienomis váikšto. — **P.**

23 Atsidúok Viẽšpaties glõbai,
ir̃ jìs ateĩs táu padė́ti.
Teisuõliui neleĩs jìs vìsą laĩką paliñkus svyrúoti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Gal 6, 14

P. Aleliùja.— Àš niẽkuo nesigìrsiu,
nebeñt mūsų Viẽšpaties
Jė́zaus Kristaus kr̃ỹžiumi,
dė̃l kuriõ pasáulis mán yrà nukryžiúotas
ir̃ àš pasáuliui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 9, 30—37

Žmogaus Sūnus bus atiduotas.
Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Jėzus ir jõ mokiniaĩ išėję keliãvo peř Galilėją. Jėzus nenorėjo, kàd kàs apiẽ taĩ žinótų. Mókydamas sàvo mókinius, jìs tvìrtino: „Žmogaũs Sūnùs bùs atidúotas į žmonių rankàs, ir jiẽ nužudỹs jį, bèt nužudýtas jìs põ trijų dienų prisikẽlš". Mokiniaĩ nesuprãto tų žõdžių, bèt nedrį̀so jį kláusti.

Jiẽ atẽjo į Kafarnáumą. Namiẽ jìs pakláusė juõs: „Apiẽ ką kalbė̀jotės kelyjè?" Jiẽ tylė̀jo. Màt, kelyjè jiẽ giñčijosi, kurìs ìš jų didžiáusias.

Atsisė́dęs jìs pasìšaukė Dvýlika ir tãrė: „Jéi kàs trókšta bũti pìrmas, tebūniẽ paskutìnis ir visiems tetarnáuja!"

Paẽmęs mãžą vaĩką, pastãtė tarp jų ir, apsikabìnęs jį, pasãkė: „Kàs vardañ manę̃s prìima tókį vaikẽlį, tàs prìima manè, õ kàs prìima manè, tàs nè manè prìima, bèt tą, kurìs yrà manè siuñtęs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 4, 13—17

Kas gi jūsų gyvybė?
Verčiau sakytumėte: „Jei Viešpats panorės"

Ìš šveñtojo apãštalo Jokū̃bo láiško.

Nàgi, jūs, kuriẽ kalbate: „Šiañdien arbà rytój mẽs keliáusime į tą ir tą miẽstą, tenaĩ prabū̃sime metùs, veřsimės prekýba ir pasipelnýsime",— jùk jūs nežìnote, kàs jūsų rytój láu-

kia! Ir kàs gì jūsų gyvýbė? Ẽsate gãras, kurìs trumpaĩ pasiródo ir paskuĩ išnỹksta.

Verčiaũ sakýtumėte: „Jéi Viẽšpats panorẽs, gyvénsime ir darýsime šį beĩ tą". Õ dabar jũs gìriatės ìš sàvo pasipūtìmo, ir kiekvienas tóks gyrìmasis yrà blõgas. Kàs móka darýti gẽra ir nedãro, tàs nusìdeda.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 48, 2—3. 6—7. 8—10. 11 (P.: Mt 5, 3)

P. Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų yrà dangaũs karalỹstė.

2 Jũs, vìsos taũtos, klausýkit, ką pasakýsiu!
Išgirškite sàvo ausim̃, kuriẽ tìk pasáuly gyvẽnat:
3 prastuõliai, didžiũnai...
turtìngi ir vařgšai. — **P.**

6 Kõ gì neláimės dienõm turė́čiau bijótis,
kaĩ priešai klastìngai apniñka,
7 kuriẽ tìk sàvo ìštekliais rẽmias,
didžiúojas gausiaĩs sàvo lõbiais? — **P.**

8 Jùk niẽkas negalẽs ìš mirtiẽs išsigélbėt,
išsipiřkti ìš Diẽvo.
9 Išgélbėt gyvýbei perdaũg reĩktų lė́šų,—
jų tiek neturė́si,
10 kàd ámžiais gyvéntum, kařsto neregė́tum. — **P.**

11 Pamatýsi — mìršta išmiñčiai,
žũva kvailiaĩ ir beprõčiai,
lobiùs palikdamì svetimiesiems. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 6

P. Aleliùja.— Àš esù kẽlias, tiesà ir gyvẽnimas,—
sãko Viẽšpats.—

Niẽkas nenueĩna pàs Tė́vą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manė̀. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 9, 38—40

Kas ne prieš mus, tas už mus!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mõrkų.

Jõnas Jė́zui tãrė: „Mókytojau, mẽs mãtėme vieną tókį, kuris neváikščioja sù mumìs, bèt tàvo vardù išvarinė́ja dèmonus. Mẽs jám draũdėme, nès jìs nepanõro eĩti sù mumìs".

Jė́zus atsãkė: „Nedraũskite jám! Nė̀rà tókio, kuris màno vardù darýtų stebuklùs iř galė́tų čià pàt blogaĩ apiẽ manė̀ kalbė́ti. Kàs nè priẽš mùs, tàs ùž mùs! Kàs duõs jùms atsigérti taũrę vandeñs dė̃l tõ, kàd priklaũsote Mesìjui,— ìš tiesų̃ sakaũ jùms,— tàs nepraràs sàvo ùžmokesčio".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 5, 1—6

Štai šaukia darbininkų užmokestis, kurį nusukote, aimanos prasiskverbė į Dievo ausis

Ìš šveñtojo apãštalo Jokū̃bo láiško.

Nàgi dabař jū̃s, turtuõliai, veřkite iř raudókite dė̃l jū̃sų láukiančių nėgandų! Jū̃sų lõbiai supùvę, jū̃sų drabùžiai kandžių sukapóti. Jū̃sų áuksas iř sidãbras surūdìjo, iř jų̃ rū̃dys priẽš jùs liùdys iř ẽs jū̃sų kū̃nus kaĩp ugnìs. Jū̃s susikróvėte tuřtų pastarõsiomis dienomìs.

Štaĩ šaũkia jū̃sų laukùs nuvãliusių darbiniñkų ùžmokestis, kurį jū̃s nusùkote, pjovė́jų áimanos prasìskverbė į̃ kareivìjų

Diẽvo ausìs. Jũs prabangiaĩ gyvẽnote žẽmėje, smaguriãvote ir̃ nupenė́jote sàvo šìrdis skerdìmo diẽnai. Jũs pàsmerkėte ir̃ nužùdėte teĩsųjį; jìs jùms nesipriẽšina.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 48, 14—15ab. 15cd—16. 17—18. 19—20 (P.: Mt 5, 3)

P. Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

14 Štaĩ kuř jiẽ eĩna, sàvim̃ paikaĩ įtikė́jęę;
štaĩ kàs bùs tiems, kuriẽ sàvo gudrýbėm gardžiúojas.
15 Į̃ pómirčio prãgarmes bùs brukamì tařsi ãvys,
giltinẽ bùs jų̃ piemẽnė. — **P.**

Greĩtai pradiñgs jų̃ puikýbė,
ir̃ pómirčio prãgarmės lìks jų̃ buveĩnė.
16 Õ màno sielą ìš pragarmių̃ ištraũks Diẽvas
ir̃ teĩksis manė pasiim̃ti. — **P.**

17 Todẽl nesigráužk, jéi kàs turtė́ja,
jéi pagausė́ja jõ nãmo gėrýbės:
18 mir̃damas niẽko jìs negalẽs pasiim̃ti,
lõbiai į̃ anàpus nepalỹdi. — **P.**

19 Nórs gyvéndamas žẽmėj ir̃ gìrias:
„Šlóvins manė, prisikróvus gėrýbių!“,
visvíen jìs nužeñgs į̃ sàvo prótėvių bū̃rį —
tų̃, kuriẽ nematỹs šviesýbės peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. 1 Tes 2, 13

P. Aleliùja.— Priim̃kite Diẽvo žõdį
nè kaĩp žmogaũs žõdį,
bèt, kàs jìs ìš tìkro yrà,—
kaĩp Diẽvo žõdį. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 9, 41—50

Tau verčiau sužalotam įeiti į gyvenimą,
negu, turint abi rankas, patekti į pragarą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĨ Mõrkų.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Kàs duõs jùms atsigérti taũrę vandeñs dėl tõ, kàd priklaũsote Mesìjui,— ìš tiesų sakaũ jùms,— tàs nepraràs sàvo ùžmokesčio.

Kàs pastūmėtų į núodėmę vieną ìš šìtų tìkinčių mažutėlių, tám būtų daũg geriaũ, jéigu jám užkabìntų añt kãklo gìrnų ãkmenį iř įmèstų į jūrą.

Jéi tavóji rankà tráukia tavè nusidėti,— nusikiřsk jąĮ! Táu verčiaũ sužalótam įeĨti į gyvẽnimą, negù, tùrint abì rankàs, patèkti į prãgarą, į negęstančią ùgnį. Iř jéi tavóji kója vẽda tavè į núodėmę,— nusikiřsk jąĮ, nès táu geriaũ luošám įžeñgti į gyvẽnimą, negù, tùrint abì kójas, būti įmestám į prãgarą. Õ jéi tavè gùndo nusidėti tavóji akìs,— išlùpk jąĮ, nès verčiaũ táu vienãkiui įeĨti į Diẽvo karalỹstę, negù, tùrint abì akìs, būti įmestám į prãgarą, kuř jų kiřminas nemìršta iř ugnìs negęsta.

Nès kiekvienas bùs pasūdytas ugnimì. Druskà — gẽras dáiktas, bèt jéigu jì nustótų sūrùmo, kuõ jąĮ pasūdyti?

Turėkite savyjè drùskos iř taĨkiai sugyvénkite tařp savęs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 5, 9—12

Štai teisėjas jau stovi prie slenksčio

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Nemurmėkite, bróliai, vienì priẽš kitùs, kàd nebūtumėte teisiamì. Štaĩ teisėjas jaũ stóvi priẽ sleñksčio.

Imkite, bróliai, vargų pakantùmo ir kantrýbės pãvyzdžiu prãnašus, kuriẽ kalbėjo Viẽšpaties vardù. Štaĩ mẽs šlóviname ištvermìnguosius. Jūs girdėjote apiẽ Jõbo ištvermę ir mãtėte, kokià bùvo jám Viẽšpaties skirtà pabaigà, nès Viẽšpats kùpinas užúojautos ir gailestingùmo.

Bèt pirmiáusia, màno bróliai, neprisiekinėkite neĩ dangumì, neĩ žemė, neĩ kitókia priesaika. Tebūniẽ jūsų „taĩp“ — taĩp ir „nè“ — nè, kàd nepakliūtumėte į teĩsmą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 102, 1—2. 3—4. 8—9. 11—12 (P.: 8a)

P. Viẽšpats — švelnùs, malonìngas.

1 Tegù màno siela Viẽšpatį šlóvina,
ir visa, kàs yrà manyjè, tegárbina jõ šveñtąjį vařdą!
2 Laĩ màno siela Viẽšpatį šlóvina,
laĩ neužmiršta, kiek jìs mán gẽro padãrė. — **P.**

3 Jìs mán visàs kaltès dovanója,
gýdo visàs màno silpnýbes.
4 Nuõ pražūtiẽs gélbi màno gyvýbę,
gaĩli manęs ir puõšia manè sàvo malóne. — **P.**

8 Viẽšpats — švelnùs, malonìngas,
nèskuba rūstaut, yrà pìlnas gerùmo.
9 Nè visą laĩką jìs bãras,
nè amžinaĩ jìs įširdęs. — **P.**

11 Kaĩp nepasiekiamai áukštas dangùs viršuñ žẽmės,
taĩp yrà dìdis jõ gailestingùmas
tiems, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
12 Kaĩp nuõ Rytų̃ tolimì Vakaraĩ,
taĩp tolì kaltès mũsų nusviedžia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja.— Tàvo, Viẽšpatie, žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 10, 1—12

Ką Dievas sujungė, žmogus teneišskiria

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zus atvỹksta į̃ Judė́ją ir Ùžjordanę. Ir vė̃l žmonių̃ būriaĩ skùba pàs jį̃, õ jìs vė̃l móko, kaĩp bùvo prãtęs.

Tadà atė̃jo fariziẽjų, kuriẽ, spęsdamì jám pìnkles, kláusė jį̃, ar̃ gãlima atléisti žmóną.

Jìs atsãkė jiems: „Õ kã̃ jùms yrà įsãkęs Mõzė?"

Jiẽ tãrė: „Mõzė léido parašýti skyrýbų rãštą ir̃ atléisti".

Tuomèt Jė́zus prabìlo: „Dė̃l jũsų širdiẽs kietùmo parãšė jùms Mõzė tókį núostatą. Õ nuõ sutvė̀rimo pradžiõs ‚Diẽvas sukũrė juõs kaĩp výrą ir̃ móterį. Štaĩ kodė̃l výras palìks sàvo tė́vą ir̃ mótiną ir̃ glaũsis priẽ žmonõs, ir̃ dù tàps vienu kũnu'. Taĩgi jiẽ — jaũ nebė̀ dù, õ vienas kũnas. Todė̃l, kã̃ Diẽvas sujùngė, žmogùs teneìšskiria!"

Namiẽ mokiniaĩ vė̃l kláusė Jė́zų apiẽ tã̃ dalỹką. Jìs atsãkė: „Kàs atléidžia sàvo žmóną ir̃ vẽda kìtą, tàs nusikalšta pìrmajai svetimãvimu. Ir̃ jéi móteris paliẽka sàvo výrą ir̃ ìšteka ùž kìto, jì svetimáuja".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jok 5, 13—20

Daug gali karšta teisiojo malda

Ìš šveñtojo apãštalo Jokūbo láiško.

Ištìko ką̃ ìš jūsų neláimė? Tesimeĩldžia. Kàs nórs džiaũgiasi? Tegùl gieda. Kàs nórs jūsuose seřga? Tepasikviẽčia Bažnýčios kùnigus, ir̃ jiẽ tesimeĩldžia ùž jį̃, patepdamì aliẽjumi Viẽšpaties vardù. Tikė́jimo maldà išgýdys ligónį, ir̃ Viẽšpats jį̃ pakeĩs, õ jéigu jìs bū̃tų nusikaĩtęs, jám bùs atléista.

Tàd išpažìnkite vienì kitiems núodėmes ir̃ meĩskitės vienì ùž kitùs, kàd atgáutumėte sveikãtą. Daũg gãli karštà teĩsiojo maldà. Eliìjas bùvo vařgo žmogùs, kaĩp ir̃ mẽs. Jìs melstė meĩdė, kàd nelýtų, ir̃ neliìjo žẽmėje trejùs metùs ir̃ šešìs mė́nesius; ir̃ jìs vė̃l meĩdė, ir̃ dangùs dãvė lietaũs, õ žẽmė išžéldino sàvo vaĩsių.

Màno bróliai, jéigu kàs ìš jū́sų nuklýstų nuõ tiesõs kẽlio ir̃ kàs nórs jį̃ atveř̃stų,— težìno, kàd, sugrąžìndamas nusidė́jėlį nuõ klýstkelio, išgélbės jõ sielą nuõ mirtiẽs ir̃ uždeñgs daugýbę núodėmių.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 140, 1—2. 3 ir 8 (P.: 2a)

P. Lýg smilkalo dū́mai tekỹla, Viẽšpatie,
aukštỹn màno malda.

1 Diẽve, šaukiúosi tàvo pagálbos,
kuõ greičiaũ išgiř̃sk màno balsą!
2 Lýg smilkalo dū́mai tekỹla aukštỹn màno maldos,
màno rañkos iškéltos — lýg aukà vakarinė. — **P.**

[3] Viẽšpatie, sargýbą statýk màno bùrnai
iř ãpsaugą dúok màno lūpoms.
[8] Į tavè žvelgia màno ãkys, Viẽšpatie Diẽve,
pàs tavè bėgu, neléisk màno sielai pražūti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovė̃ táu, Tėve,
dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 13—16

Kas nepriima Dievo karalystės kaip vaikas,— neįeis į ją

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mõrkų.

Jėzui nėšė vaikučiùs, kàd juõs palytėtų, bèt mokiniai jiems draũdė.

Taĩ pamãtęs, Jėzus užsirūstino iř tãrė jiems: „Léiskite mažutė̃liams ateĩti pàs manè iř netrukdýkite, nès tokių yrà Diẽvo karalỹstė. Ìš tiesų sakaũ jùms: kàs nepriima Diẽvo karalỹstės kaĩp vaĩkas,— neįeĩs į jã".

Iř jìs láimino juõs, apkabìndamas iř dėdamas añt jų̃ rankàs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

AŠTUNTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Pt 1, 3—9

Jūs mylitė Kristų, nors ir nesate jo matę;
tikėdami jį, džiūgaujate neišsakomu džiaugsmu

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro pìrmojo láiško.

Šlovė̃ Diẽvui, mū̃sų Viẽšpaties Jė́zaus Kristaus Tė́vui, kuris ìš sàvo dìdžio gailestingùmo Jė́zaus Kristaus prisikė́limù ìš numìrusių yrà atgimdęs mùs gývai vìlčiai, kàd gáusite nenỹkstantį, nesùteptą ir nevýstantį palikìmą, skìrtą jùms dangujè. Diẽvo galýbė jùs sáugo tikė́jimu išgãnymui, kuris pàrengtas apsireikšti paskutiniù metù.

Tuomèt jū̃s džiaũgsitės, nórs dabar̃ ir reĩkia trupùtį paliūdė́ti įvairiuosè išmėgìnimuose. Taĩp jū̃sų nuoširdùs tikė́jimas, brangèsnis ùž pragaĩštantį áuksą, kuris ugnimì ìštiriamas, bùs pripažìntas veř̃tas pagyrìmo, šlovė̃s beĩ pagarbõs, kaĩ apsireĩkš Jė́zus Kristus. Jū̃s mýlite jį̃, nórs ir nė̃sate jõ mãtę; tikė́dami jį̃, nórs ir neregė́dami, džiūgaujate neišsãkomu ir šlovingiáusiu džiaugsmù, nès žìnotės gáusią tikė́jimo siekinį — sielų išgãnymą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 110, 1—2. 5—6. 9 ir10c (P.: 5b)

P. Sàvo sándorą Viẽšpats àtmena ámžiais.

Arbà: Aleliùja.

1 Visà širdimì Diẽvui dė́kósiu
teisìngųjų tárpe, didžiojè jų̃ bendrìjoj.
2 Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tiems, kàs juõs mýli. — **P.**

5 Maitìna kiekvíeną, kàs jõ šventaĩ bìjo,
sàvo sándorą àtmena ámžiais.
6 Galýbę sàvo taũtai paródė,
atìdavė jái žẽmę pagónių. — **P.**

9 Jìs gélbi sãvąją taũtą,
ámžiams jõ sándora sudarýta.
Jõ vařdas šveñtas ir šiurpulìngas.
10 Viẽšpaties gỹrius tveřs ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 8, 9

P. Aleliùja.— Jė́zus Krìstus, bū́damas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jū̃s tàptumėte turtìngi peř jõ netuřtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 10, 17—27

Parduok visa, ką turi, ir sek paskui mane

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zui besiruõšiant iškeliáuti, víenas žmogùs pribė́gęs púolė priẽš jį̃ añt kẽlių ir kláusė: „Geràsis Mókytojau, ką̃ turiù darýti, kàd laimė́čiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jė́zus tãrė: „Kám vadinì manè gerù? Niẽkas nėrà gẽras, tìk víenas Diẽvas. Žinaĩ įsãkymus: ‚Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, neteisìngai neliùdyk, neapgaudinė́k, geřbk sàvo tė́vą ir mótiną'".

Tàs atsãkė: „Mókytojau, àš vìso tõ laikaũsi nuõ pàt jaunỹstės".

Jė́zus meĩliai pàžvelgė į̃ jį̃ ir pasãkė: „Víeno dalỹko táu trū̃ksta: eĩk pardúok vìsa, ką̃ turì, ir išdalýk vařgšams; taĩp įsigýsi lõbį dangujė. Tadà ateĩk ir sèk pãskui manè". Põ šìtų

žõdžių tasaĩ apniùko iř nusimìnęs pasitráukė, nès turė́jo daũg tur̃to.

Jė́zus apsidaĩrė iř prabìlo į̃ mókinius: „Kaĩp sunkù turtìngiems įeĩti į̃ Diẽvo karalỹstę!“ Mokiniaĩ bùvo priblokšti jõ žõdžių. Tadà Jė́zus vė̃l jiems tãrė: „Vaikẽliai, kaĩp sunkù patèkti į̃ Diẽvo karalỹstę! Lengviaũ kupranugãriui išlį̃sti prõ ãdatos aũsį, negù turtuõliui įeĩti į̃ Diẽvo karalỹstę“.

Mokiniaĩ dár labiaũ nustẽbo iř kalbė́josi: „Kàs tadà galẽs išsigélbėti?“

Jė́zus pàžvelgė į̃ juõs iř tãrė: „Taĩ neįmãnoma žmonė́ms, bèt nè Diẽvui: Diẽvui vìskas įmãnoma“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Pt 1, 10—16

Pranašai pranašavo apie jums skirtąją malonę,
todėl būkite blaivūs ir visiškai pasitikėkite

Mylimìeji!

Sìelų išgãnymo ieškójo iř jį̃ tyrinė́jo pranašaĩ, kuriẽ iř pranašãvo apiẽ jùms skìrtąją malónę. Jiẽ nagrinė́jo, kur̃į iř kókį laĩką nuródė juosè veĩkianti Kr̀istaus Dvasià, išpranašãvusi Kr̀istaus kentė́jimus iř põ tõ sẽkančią šlóvę. Jiems bùvo apréikšta, kàd jiẽ nè sáu, bèt jùms pasitarnãvo tomìs žiniomìs, kuriàs dabar̃ jùms àtskleidė Evangèlijos skelbė́jai, įkvėptì ìš dangaũs pasiųstõs Šventõsios Dvãsios. Į̃ tuõs dalykùs geĩdžia pažvelgti nèt angelaĩ.

Todė̃l, susijúosę sàvo dvãsios strė́nas, bũkite blaĩvūs iř vìsiškai pasitikė́kite malóne, kurią̃ jùms suteĩks Jė́zaus Kr̀istaus apreiškìmas. Kaĩp klùsnūs vaikaĩ, daugiaũ nepasidúokite ankstyvesnė́ms sàvo neišmaningùmo laikų̃ aĩstroms. Šveñtas yrà tasaĩ, kur̀is jùs pàšaukė, tàd iř jũs pãtys tàpkite šventì vi-

sù sàvo eĩgesiu, kaĩp parašýta: „Bũkite šventì, nès àš esù šveñtas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 97, 1. 2—3ab. 3c—4 (P.: 2a)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

1 Naũją gìesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinẽ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavėkitės Viẽšpačiu, šãlys,
šũkaukit, džiũgaukit, grókit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė̃ve, dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 28—31

Šiuo metu jūs gausite šimteriopai kartu su persekiojimais ir ateinančiu laiku — amžinojo gyvenimo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pẽtras ẽmė Jė́zui sakýti: „Štaĩ mẽs vìską palìkome ir̃ sẽkėme pãskui tavè".

Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir dėl Evangelijos paliktų namus, ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus, ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų (kartu su persekiojimais) ir ateisiančiu laiku — amžinojo gyvenimo.

Vis dėlto daug pirmųjų bus paskutiniai ir daug paskutinių — pirmieji".

Girdėjote Viešpaties žodį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Pt 1, 18—25

Jūs esate atpirkti brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos

Iš šventojo apaštalo Petro pirmojo laiško.

Mylimieji!

Jūs žinote, kad esate atpirkti iš niekingos nuo protėvių paveldėtos elgsenos nė nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės. Jis buvo numatytas dar prieš pasaulio sutvėrimą ir apreikštas laikų pabaigoje jums, per jį įtikėjusiems Dievą, kuris jį prikėlė iš numirusių ir suteikė jam garbę; todėl ir jūsų tikėjimas bei viltis kyla į Dievą.

Nuskaidrinę savo sielas klusnumu tiesai ir siekdami neveidmainiškos brolių meilės, karštai iš širdies mylėkite vieni kitus. Jūs esate atgimę ne iš pranykstančios, bet iš nenykstančios sėklos gyvojo ir pasiliekančiojo Dievo žodžiu. Mat „kiekvienas kūnas — tartum žolynas, ir visa jo garbė, tarsi žolyno žiedas. Žolynas sudžiūsta, ir žiedas nubyra; tik Viešs-

paties žõdžiai išliẽka peř ámžius". Tokià yrà jùms paskelbtóji gerój naujiena.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 147, 12—13. 14—15. 19—20 (P.: 12a)

P. Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį.

Arbà: Aleliùja.

12 Šlóvink, Jerùzale, Viẽšpatį,
sàvo Diẽvą gárbink, Siòne!
13 Jìs tàvo vařtams skląsčiùs padãrė,
tàvo vaikáms jìs dúoda paláimą. — **P.**

14 Tàvo ribóms teĩkia ramýbę,
sótina tavė kviečių deřlium.
15 Jìs sàvo žõdį siuñčia į̃ žẽmę,—
spařčiai jõ įsãkymas skrieja. — **P.**

19 Jokũbo vaikáms sàvo žõdį paskélbė,
Izraèliui sàvo įstãtymus ir̃ priesakus dãvė.
20 Kitóms tautóms jìs tõ nepadãrė,
nẽ vienai ìš jų̃ neapréiškė sàvo sprendìmų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja.— Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
ir̃ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpiřktų.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 10, 32—45

Štai einame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Mokiniáms bekeliáujant į̃ Jerùzalę, Jézus vìs ẽjo priekyje, taĩp kàd mokiniaĩ stebėjosi, õ eĩnantys ìš paskõs nerimãvo.

Vėl susišaukęs Dvylika, ėmė jiems sakyti, kàs jõ láukia:

„Štaĩ eĩname į Jerùzalę, ir Žmogaũs Sūnùs bùs išdúotas aukštiesiems kunigáms ir Rãšto áiškintojams; jiẽ nuteĩs jį̃ miřti ir pérduos pagónims, õ tiẽ išjuõks jį̃, apspjáudys, nuplàks ir nužudỹs, bèt põ trijų̃ dienų̃ jìs prisikeĩs".

Čià priẽ jõ prieĩna Zebediẽjaus sūnūs Jokū̃bas ir Jõnas ir kreĩpiasi: „Mókytojau, mẽs nórime, kàd padarýtum, kõ prašýsime".

Jìs atsãkė: „Õ kõ nórite, kàd jùms padarýčiau?"

Jiẽ tãrė: „Dúok mùms sėdė́ti vienám tàvo šlovės dešinėjė, kitám — kairėjė!"

Jė́zus atsãkė: „Pãtys nežìnote, kõ prãšote. Ar̃ gãlite gérti taũrę, kurią̃ àš gérsiu, ir̃ būti pakrìkštyti krikštù, kuriuõ àš bū́siu krìkštijamas?"

Jiẽ sãko: „Gãlime".

Bèt Jė́zus pasãkė: „Bejė̀, taũrę, kurią̃ àš gérsiu, jū̃s gérsite, ir̃ krikštù, kuriuõ àš bū́siu pakrìkštytas, jū̃s taipõgi bū́site pakrìkštyti. Tačiaũ nė̀ màno reĩkalas dúoti viẽtą sàvo dešinėjė̀ ar̃ kairėjė̀,— taĩ bùs tiems, kuriems paskìrta".

Taĩ išgir̃dę, dešimtìs supỹko añt Jokū̃bo ir̃ Jõno. Pasišaũkęs mókinius, Jė́zus prabìlo: „Jū̃s žìnote, kàd tiẽ, kuriẽ laĩkomi tautų̃ valdõvais, éngia jàs, ir̃ jų̃ didžiū̃nai ródo jóms sàvo gãlią. Nė̀ taĩp bùs sù jumìs! Kàs ìš jū́sų įsigeĩs būti pìrmas, bùs visų̃ vérgas. Jùk ir̃ Žmogaũs Sūnùs atė̃jo, nė̀ kàd jám būtų tarnáujama, bèt kàd pàts tarnáutų ir̃ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpir̃ktų".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Pt 2, 2—5. 9—12

Jūs esate karališkoji kunigystė, šventoji tauta,
kad išgarsintumėte šlovingus darbus to, kuris jus pašaukė

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro pìrmojo láiško.

Mylimíeji!

Lýg naujãgimiai trókškite dvãsinio, neàtmiešto píeno, kàd nuõ jõ áugtumėte išgãnymui. Jūs gì ẽsate patýrę, kóks meilùs yrà Viẽšpats.

Žeñkite priẽ jõ, gývojo akmeñs, tiesà, žmoniū àtmesto, bèt Diẽvo ìšrinkto, brangaūs. Ir jūs pãtys, kaĩp gyvíeji ãkmenys, statýdinkitės ị̃ dvãsinius namùs, kàd būtumėte šventà kunigỹstė ir atnašáutumėte dvãsines aukàs, priimtinas Diẽvui peř Jė́zų Krìstų.

Jūs ẽsate išrinktóji giminẽ, karãliškoji kunigỹstė, šventóji tautà, įsigytóji liáudis, pašauktà išgársinti šlovìngus dárbus tõ, kuris pàšaukė jùs ìš tamsýbių ị̃ sàvo nuostãbią šviẽsą. Seniaũ nè tautà, dabař Diẽvo tautà, seniaũ nerãdę gailestingùmo, dabař jị̃ surãdę.

Mylimíeji, àš maldáuju jùs, kaĩp ateiviùs ir svečiùs — susilaikýti nuõ kū̃no geiduliū̃, kuriẽ kovója priẽš síelą. Jū̃sų elgesỹs pagónių tárpe tebū̃na pavyzdìngas, kàd, nórs dabař šmeĩžia jùs kaĩp pìktadarius, pažìnę jū̃sų gerùs dárbus, imětų šlóvinti Diẽvą aplañkymo diẽną.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 2 c)

P. Viẽšpaties akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai!

2 Vìsos šãlys, džiūgaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! —
P. Viẽšpaties akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai!

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū̃rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs į̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami gíesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį vařdą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ir gailestìngas peř ámžius
ir peř kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 8, 12

P. Aleliùja.— Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats.
— Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 10, 46—52

Rabuni, padaryk, kad praregėčiau

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Iškeliáujant Jė́zui sù mokiniaĩs ir gausìnga minià ìš Jèricho, aklàsis elĩgeta Bartimiẽjus (Timiẽjaus sūnùs) sė́dė́jo priẽ kẽlio. Išgirdęs, jóg čià Jė́zus ìš Nazarèto, jìs pradė́jo garsiai šaũkti: „Jė́zau, Dóvydo Sūnaũ, pasigailė́k manę̃s!" Daũgelis jį̃ draũdė, kàd nutìltų, bèt jìs dár garsiaũ šaũkė: „Dóvydo Sūnaũ, pasigailė́k manę̃s!"

Jė́zus sustójo ir tãrė: „Pašaũkite jį̃". Žmónės pàšaukė nẽregį, sakýdami: „Nenusimiñk! Kė́lkis, jìs tavè šaũkia". Tasaĩ, nusimẽtęs apsiaũstą, pašóko ir pribė́go priẽ Jė́zaus. Jė́zus prabìlo į̃ jį̃: „Kõ nóri, kàd táu padarýčiau?"

Neregỹs atsãkė: „Rabùni, kàd praregėčiau!"

Tuomèt Jėzus jám tãrė: „Eĩk, tàvo tikėjimas išgélbėjo tavè". Jìs tuõj pàt praregėjo ir nùsekė pãskui Jėzų keliù.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Pt 4, 7—13

Būkite geri visokeriopos Dievo malonės šeimininkai

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro pìrmojo láiško.

Mylimìeji!

Visų̃ dalỹkų gãlas artì. Todẽl bū̃kite santū̃rūs ir blaĩvūs, kàd galėtumėte meĩstis. Visų̃ pirmà turėkite apsčiaĩ méilės vienì kitiems, nès méilė uždeñgia núodėmių gausýbę. Bū̃kite tarpùsavyje svetìngi bè murmėjimo.

Patarnáukite vienì kitiems, kaĩp gerì visokeriópos Diẽvo malónės šeimininkai, sulìg kiekvìeno gautąja malóne. Jėi kàs kalba, tèkalba kaĩp Diẽvo žodžiùs; jėi kàs tarnáuja, tegùl tarnáuja, kaĩp Diẽvo apdovanótas jėgomìs, kàd visuosè dalỹkuose peř Jėzų Kristų būtų šlovė̃ Diẽvui. Jám garbė̃ ir galýbė peř ámžių ámžius! Āmen.

Mylimìeji, nesistebėkite, kàd dẽgina jùs ugnìs, lýg kàd jùms būtų atsitìkę kàs nepàprasta, nès taĩp dãrosi jùms išmėginti. Verčiaũ jū̃s džiaũkitės, dalyváudami Kristaus kentėjimuose, kàd ir tadà, kaĩ jõ šlovė̃ apsireĩkš, galėtumėte džiū̃gauti ir lìnksmintis.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 10. 11—12. 13 (P.: 13ab)

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukū̃rė pasáulį,
vaĩdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

11 Tesidžiaũgia dañgūs, tekrýkštauja žẽmė.
Tešniõkščia jám jū̃ra, pripìldyta gývių.
12 Laukaĩ sù javaĩs tegù kẽlia linksmýbes.
Tegù gìrių mẽdžiai Viẽšpačiui siaũdžia. — **P.**

13 Kaĩ jìs šìt ateĩna,
ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvarĩko pasáulį teisìngai,
ištikimiáusiai vaĩdo žmonìją. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja. — Àš jùs išsirinkaũ, iř paskýriau kàd eĩtumėte,
dúotumėte vaĩsių
iř jū̃sų vaĩsiai išlìktų,— sãko Viẽšpats. —
P. Aleliùja.

Evangelija Mk 11, 11—25

Mano namai vadinsis maldos namai visoms tautoms.
Turėkite tikėjimą Dievu!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jė́zus į̃žengė į̃ Jerùzalę iř į̃ šventýklą. Vìską apžiūrė́jęs, — kadángi bùvo jaũ vãkaro valandà,— jìs sù Dvýlika išė́jo į̃ Betãniją.

Rytójaus diẽną, jíems keliáujant ìš Betãnijos, Jė́zus bùvo álkanas. Pamãtęs ìš tólo sulapójusį fìgmedį, jìs priẽjo pažiūrė́ti, gál ką̃ añt jõ ràs. Tačiaũ, atẽjęs priẽ mẽdžio, jìs nerã-

do niẽko, tiktaĩ lapùs, nès bùvo dár nè fìgų mẽtas. Tuomèt jìs tãrė mẽdžiui: „Tegùl peř ámžius niẽkas nebeválgys tàvo vaĩsiaus!“ Jõ mokiniaĩ taĩ girdė́jo.

Iř jiẽ ateĩna į Jerùzalę. Į̃ėjęs į̃ šventỹklą, Jė́zus ẽmė varýti laukañ pardúodančius iř peřkančius šventỹkloje. Jìs išvařtė pinigų̃ keitė́jų stalùs beĩ karvẽlių pardavė́jų súolus iř neléido nèšti rakañdų peř šventỹklą. Jìs mókė iř skélbė: „Ařgi neparašýta: ‚Màno namaĩ vadiñsis maldõs namaĩ visóms tautóms‘!? Õ jū̃s pàvertėte juõs plėšìkų lindynè“.

Taĩ išgiřdę, aukštieji kunigaĩ iř Rãšto áiškintojai tãrėsi, kaĩp jį̃ pražudýti. Jiẽ màt bijójo Jė́zaus, nès visì žmónės žavė́josi jõ mókslu.

Atė̃jus vãkarui, Jė́zus sù mokiniaĩs išė̃jo ìš miẽsto. Rýtą eidamì prõ šãlį, jiẽ pamãtė, kàd fìgmedis išdžiū̃vęs ìš pàt šaknų̃. Prisimìnęs Pẽtras tãrė Jė́zui: „Rãbi, štaĩ fìgmedis, kurį̃ tù prakė́ikei, nudžiū̃vo“.

Jė́zus jiems atsãkė: „Turė́kite tikė́jimą Dievù! Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kàs pasakýtų šìtam kálnui: ‚Pasikélk iř mèskis į̃ jū̃rą‘, iř sàvo širdyjè nesvyrúotų, bèt tikė́tų įvỹksiant, ką̃ sãko, — taĩ jám iř įvỹktų. Todė̃l sakaũ jùms: kõ tìk melsdamiesi prãšote, tikė́kite gáusią, iř tikraĩ taĩp bùs.

Eidamì melstis, atléiskite, jéi tùrite ką̃ nórs priẽš kitùs, kàd iř jū̃sų Tė́vas dangujè jùms atléistų jū̃sų nusižengimùs“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jud 17. 20b—25

Dievas gali apsaugoti jus nuo nupuolimo
ir savo šlovės akivaizdon pastatyti nesuteptus

Ìš šveñtojo apãštalo Jùdo láiško.

Mylimíeji, prisimiñkite žodžiùs, kuriẽ seniaũ bùvo paskelbtì mũsų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus apãštalų.

Statýkite savè añt sàvo švenčiáusiojo tikė́jimo! Meĩskitės Šventõjoje Dvãsioje! Išsilaikýkite Diẽvo méilėje, laukdamì mũsų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus gailestingùmo amžinájam gyvẽnimui. Vienus, kuriẽ abejója, mėgìnkite įtìkinti; kitùs gélbėkite, traukdamì ìš ugniẽs, vẽl kitų pasigailė́kite sù báime, bodė́damiesi nèt jų̃ kũnu sùteršto drabùžio.

Tám, kurìs gãli apsáugoti jùs nuõ nupuolìmo ir sàvo šlovės akìvaizdon pastatýti nesùteptus ir džiaugsmìngus, vieniñteliam Diẽvui, mũsų Gélbėtojui, peř mũsų Viẽšpatį Jė́zų Krìstų tebũna šlovė̃, didýbė, galýbė ir valdžià priẽš visùs ámžius ir dabař, ir visaĩs ámžių ámžiais! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 62, 2. 3—4. 5—6 (P.: 2b)

P. Ilgis tavę̃s màno siela, Viẽšpatie, màno Diẽve.

[2] Õ Diẽve, — tìk tù màno Diẽvas,
nuoširdžiaĩ tavę̃s ieškau.
Ilgis tavę̃s màno siela,
trókšta tavę̃s ir màno kũnas,
kaĩp ištróškus dykýnė, bè vándenio žẽmė. — **P.**

[3] Šventýkloj apiẽ tavè àš svajóju:
malonù mán matýti tàvo gãlią, tàvo didýbę.

4 Už gývastį tàvo malónė brangėsnė, —
šlóvins tavė màno lūpos. — **P.**

5 Girsiu tavė, kõl gyvénsiu,
savò rankàs į tavė tiẽsiu.
6 Pértekusi džiùgesio bùs màno siela,
màno lūpos žavėsis, teĩkdamos šlóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Kol 3, 16a, 17c

P. Aleliùja. — Kristaus žõdis tegyvúoja jumysė vaisingai.
Peř Kristų dėkókite Diẽvui Tėvui. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 11, 27—33

Kokią teisę turi taip daryti?

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Jėzus iř mokiniaĩ vėl sugrįžta į Jerùzalę. Jėzui váikščiojant põ šventỹklą, priẽ jõ prieĩna aukštųjų kunigų, Rãšto áiškintojų iř seniūnų iř kláusia: „Kókią téisę turì taĩp darýti? Kàs táu dãvė gãlią taĩ darýti?"

Jėzus jiems atsãkė: „Àš taipõgi nóriu pakláusti jùs vieno dalỹko, õ jūs atsakýkite mán, tadà iř àš jùms pasakýsiu, kókia galià taĩ daraũ. Jõno krikštas bùvo ìš dangaũs ař ìš žmonių? Atsakýkite mán!"

Tiẽ pradėjo tařtis: „Jéi pasakýsime — ìš dangaũs, taĩ jìs mùs klaũs: ‚Kodėl tadà juõ netikėjote?' Pasakýtume — ìš žmonių..." Bèt jiẽ bijójo liáudies, nès visì bùvo įsitìkinę, kàd Jõnas tikraĩ bùvo prãnašas. Todėl jiẽ atsãkė Jėzui: „Mẽs nežìnome".

Tadà Jėzus tãrė: „Taĩ iř àš jùms nesakýsiu, kókia galià taĩ daraũ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DEVINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Pt 1, 1—7

Jis mums padovanojo brangius pažadus,
kad taptumėte dieviškosios prigimties dalininkai

Šveñtojo apãštalo Pẽtro añtrojo láiško pradžià.

Sìmonas Pẽtras, Jė́zaus Kris̀taus tarnas ir̃ apãštalas, gãvusiems sù mumìs lýgiai brángų tikė́jimą mū́sų Diẽvo ir̃ Išganýtojo Jė́zaus Kris̀taus teisumù. Malónė ir̃ ramýbė teáuga jùms sù Diẽvo ir̃ mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus pažinimù.

Jõ diẽviška galýbė padovanójo mùms vìsa, kàs praveř̃čia gyvẽnimui ir̃ maldingùmui pažinimù tõ, kuris̀ pàšaukė mùs sàvo šlóve ir̃ jėgà. Draugė̀ jìs mùms padovanójo ir̃ brángius beĩ didžiùs pãžadus, kàd peř̃ juõs tàptumėte diẽviškosios prigimtiẽs dalininkai, pabė́gę nuõ sugedìmo, kurį̃ skleĩdžia pasáulyje aĩstros.

Todė̃l panaudókite vìsą stropùmą, kàd sàvo tikė́jimu ugdýtumėte dorýbę, dorýbe — pažinìmą, pažinimù — susivaĩldymą, susivaĩldymu — ìštvermę, ìštverme — maldingùmą, maldingumù — brolýbę, õ brolýbe — méilę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 90, 1—2. 14—15ab. 15c—16 (P.: plg. 2b)

P. Taviḿ, màno Diẽve, viliúosi.

[1] Žmogaũ, kurį̃ Aukščiáusias globója,
kuris̀ gyvenì Visagãlio pavė́sy,
[2] Viẽšpačiui tarki: „Õ màno Diẽve,
prieglobsti màno, tvirtóve, taviḿ àš viliúosi". — **P.**

14 „Kàd glaũdžias žmogùs priẽ manęs, taĩ jį išvadúoju,
àš àpginu jį, kàd jìs màno vařdą pažįsta.
15 Kaĩ jìs manęs šaũksis, àš jį išklausýsiu,
sielvarte sù juõ draugė bũsiu. — **P.**

Išgélbėsiu jį ir jám garbę suteĩksiu.
16 Dúosiu àš jám ìlgą ámžių,
sàvo išgãnymą léisiu išvýsti". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Apr 1, 5ab

P. Aleliùja. — Jėzau Kristau, ištikimàsis liùdytojau,
pirmutìnis prisikėlusis ìš numìrusių,
tù mùs mýli ir nuplóvei sàvo kraujù
mũsų núodėmes. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 12, 1—12

Nutvėrę nužudė mylimąjį sūnų ir išmetė laukan iš vynuogyno

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Aukštiesiems kunigáms, Rãšto áiškintojams ir seniũnams Jėzus pradėjo kalbėti palýginimais:

„Vienas žmogùs įveisė vynuogýną, apmũrijo jį tvorà, įrengė spaustùvą ir pastãtė bókštą. Paskuĩ išnúomojo jį vỹninin-kams ir iškeliãvo į svẽtimą šãlį.

Atėjus mẽtui, jìs nùsiuntė pàs vỹninin-kus tařną atsiimti ìš jų savõsios vaĩsių daliẽs. Tiẽ pačiùpo jį, sùmušė ir paléido tuščiomìs. Tuomèt jìs vẽl nùsiuntė pàs juõs kìtą tařną, õ tiẽ jį sùžeidė į gálvą ir iškõneveikė. Jìs pàsiuntė dár vieną, bèt tą jiẽ nužùdė; taipõgi daũgelį kitų tarnų, kurių vienus jiẽ pri-mušė, kitùs nužùdė.

Dár vieną turėjo — mýlimąjį sūnų. Jį nùsiuntė pàs juõs paskutìnį, sakýdamas sáu: 'Jiẽ drovėsis màno sūnaũs'. Bèt vỹninin-kai ẽmė tařtis: Taĩ įpėdinis. Eimė, užmùškime jį, ir mùms

atitèks jõ palikìmas'. Ir nutvérę nužùdė jį ir ìšmetė laukañ ìš vynuogýno.

Ką darỹs vynuogýno saviniñkas? Jìs ateĩs, iššudỹs vỹninin-kus ir atiduõs vynuogýną kitiems.

Ar neskaĩtėte, kàs parašýta Rãštuose:

‚Akmuõ, kurį statýtojai àtmetė, tãpo kertiniù ãkmeniu. Taĩ Viẽšpaties padarýta ir nuostabù mũsų akìms'?"

Aniẽ sùko gálvą, kaĩp jį suiñti, tačiaũ bijójo miniõs. Màt suprãto, kàd palýginimas bùvo jiems táikomas. Tàd, palìkę jį, pasitráukė.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Pt 3, 12—15a. 17—18

Mes laukiame naujo dangaus ir naujos žemės

Ìš šveñtojo apãštalo Pẽtro añtrojo láiško.

Mylimìeji!

Láukite ir ilgė́kitės Diẽvo dienõs atė́jìmo, kaĩ dañgūs suiřs liepsnosė ir elemeñtai sutiřps ìš kařščio! Pagaĩ jõ pãžadą mẽs láukiame naũjo dangaũs ir naujõs žẽmės, kuriuosė gyvẽna teisýbė.

Todė̃l, mylimìeji, šìto belaukdamì, sténkitės tàpti jõ akìvaizdoje nesutèptì, nepeiktinì ir taikìngi. Mũsų Viẽšpaties kantrùmą laikýkite išgélbėjimu.

Jũs, bróliai, ìš añksto taĩ žinódami, sáugokitės, kàd, nedõrėlių paklydìmo traukiamì, neiškrỹptumėte ìš sàvo stiprýbės. Todė̃l áukite malóne ir mũsų Viẽšpaties ir Gélbėtojo Jė́zaus

Kristaus pažinimù. Jám šlovė̃ dabar̃ ir̃ amžinýbės diẽnai! Ãmen.

Tar̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 89, 2. 3—4. 10. 14 ir 16 (P.: 1)

P. Tù, Viẽšpatie, ìš kartõs į̃ kar̃tą
buvar̃ mùms globė́jas.

[2] Kar̃ žẽmė, kalnar̃ ir̃ pasáulis negìmę dár bùvo,
tù, Diẽve, nuõ ámžių buvar̃ ir̃ bū́si per̃ ámžius. — **P.**

[3] Žmonė́ms tù liepì sugrį̃žti į̃ dùlkes.
„Grį̃žkit, žmonìjos vaikar̃", tù bylóji.
[4] jùk tàvo akìvaizdoj tū́kstantis mẽtų —
kar̃p dienà vakarýkštė, praẽjus,
kar̃p naktiẽs prabė́gęs ketviř̃tis. — **P.**

[10] Septýnias dẽšimtis mẽtų gyvẽnam,
õ jéi tvirtesnì — tar̃ aštúonias.
Bèt jų̃ daugumà — tìk var̃gas ir̃ skuř̃das,
prabė́ga jiẽ greĩt, ir̃ tùrim išskrìsti. — **P.**

[14] Mùs atgaivìnki sàvo malóne,
ir̃ šū́kausim, džiū́gausim per̃ dienų̃ dienàs, kõl gyvúosim.
[16] Laĩ pàtiria tàvo tarnar̃ tavų̃jų darbų̃ didingùmą,
tãvąją gar̃bę — jų̃ sū́nūs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Ef 1, 17—18

P. Aleliùja. — Mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Kristaus Tė́vas
teapšviẽčia mū́sų dvãsios akìs,
kàd mẽs pažìntume, kokià yrà viltìs,
į̃ kurią̃ mẽs ẽsame pašaukti. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mk 12, 13—17

Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo — Dievui

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mõrkų.

Pasiuñčia pàs Jėzų fariziėjų ir èrodininkų sugáuti jõ kalbojė. Šìtie atėję sãko jám: „Mókytojau, žìnome, jóg esì tiesakaĩbis ir niẽkam nepataikáuji. Tù neatsižvelgì į ãsmenis, bèt mókai Diẽvo kẽlio, kaĩp reikaláuja teisýbė. Valià mokėti ciẽsoriui mõkesčius ar nè? Mokėti ar nemokėti?"

Matýdamas jų veidmainỹstę, Jėzus tãrė: „Kám spéndžiate mán pìnkles? Atnèškite mán pažiūrėti denãrą". Jiẽ pàdavė. Jìs ir kláusia: „Kienõ čià ãtvaizdas ir įrašas?"

Jiẽ atsãkė: „Ciẽsoriaus".

Tuomèt Jėzus jiems tãrė: „Kàs ciẽsoriaus, atidúokite ciẽsoriui, õ kàs Diẽvo — Diẽvui". Ir jiẽ bè gãlo juõ stebėjosi.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Tim 1, 1—3. 6—12

Atgaivink Dievo malonės dovaną,
esančią tavyje iš mano rankų uždėjimo

Šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui pradžià.

Paũlius, Diẽvo valià Kristaus Jėzaus apãštalas vardañ pažadėto gyvẽnimo Kristuje Jėzuje, mylimám sūnui Timotiẽjui: malónė, gailestingùmas ir ramýbė nuõ Diẽvo Tėvo ir mūsų Viẽšpaties Kristaus Jėzaus!

Àš dėkóju Diẽvui, kuriám tarnáuju, kaĩp ir màno prótėviai, sù tyrà sąžine, bè paliovõs tavè prisimiñdamas sàvo maldosè

diẽną ir nãktį.

Dẽl tõs priežastiẽs àš táu prìmenu reĩkalą atgaivìnti Diẽvo malónės dóvaną, ẽsančią tavyjè ìš màno rañkų uždėjìmo. Diẽvas gì mùms dãvė nè báimės dvãsią, bèt galýbės, méilės ir protingùmo Dvãsią. Todẽl nesigė́dyk mū́sų Viẽšpaties liùdijimo, neĩ manę̃s, jõ kãlinio, bèt draugė̀ sù manimì kentė́k Evangèlijos lãbui jėgà Diẽvo, kurìs mùs išgélbėjo beĩ pàšaukė̀ į̃ šveñtąjį pašaukìmą, nè atsižvelgdamas į̃ mū́sų dárbus, bèt sàvo laisvù nutarimù beĩ malóne, kurì dovanóta mùms Kristuje Jė́zuje priẽš amžìnúosius laikùs.

Jì dabar̃ tãpo regimà, pasiródžius mū́sų Išganýtojui Kristui Jė́zui, kurìs sunaikìno mir̃tį ir nùšvietė gyvẽnimą beĩ nemirtingùmą sàvo Evangèlija; àš esù jái paskìrtas šauklỹs, apãštalas ir mókytojas.

Dẽl šiõs priežastiẽs àš ir̃ kenčiù tuõs vargùs, bèt nesigė́diju, nès žinaũ, kuõ įtikė́jau, ir esù tìkras, kàd jìs gãli išsáugoti mán patikė́tąjį palikìmą ikì anõs dienõs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 122, 1—2a. 2bcd (P.: 1a)

P. Į̃ tavè, Viẽšpatie, màno ãkys pakéltos.

1 Į̃ tavè màno ãkys pakéltos,
kurìs dangaũs sóste sė́di.
2 Kaĩp žiū̃ri tarnaĩ
į̃ dõsniąją rañką valdõvo. — **P.**

Kaĩp žiū̃ri tarnáitė į̃ rañką valdõvės,
taĩp mū́sų įsmeigtos ãkys į̃ Viẽšpatį Diẽvą
láukia, kàd pasigailė́tų. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 11, 25a. 26

P. Aleliùja. — Àš esù prisikėlìmas ir̃ gyvẽnimas, —
sãko Viẽšpats. —
Kàs tìki manė̀,
neragaũs mirtiẽs peř ámžius. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 12, 18—27

Jis gi ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Pàs Jė́zų ateĩna sadukiẽjų, kuriẽ neĩgia mìrusiųjų prisikėlìmą, ir̃ kláusia: „Mókytojau, Mõzė yrà mùms parãšęs: ‚Jéi kienõ brólis miřtų ir̃ palìktų žmóną, õ nepalìktų vaikų̃, tuomèt jõ brólis tegù vẽda nãšlę ir̃ pažãdina jám palikuonių̃'.

Ir̃ štaĩ yrà bùvę septynì bróliai. Pirmàsis vẽdė žmóną ir̃ miřdamas nepalìko vaikų̃. Vẽdė ją̃ antràsis, bèt ir̃ šìs mìrė bevaĩkis. Taĩp pàt atsitìko ir̃ sù trečiúoju, ir̃ visì septynì nepalìko vaikų̃. Paskiáusiai ìš visų̃ mìrė móteris. Numìrėliams kẽliantis, kaĩ ir̃ jiẽ prisikeĩs, kuriõ ìš jų̃ žmonà jì bùs? Jùk jì yrà bùvusi septynių̃ žmonà?"

Jė́zus jiems atsãkė: „Ar̃gi nè todė̃l klýstate, kàd neišmãnote neĩ Rãštų, neĩ Diẽvo galýbės? Kaĩ prisikeĩs ìš numìrusių, taĩ neĩ vès, neĩ tekės̃, bèt bùs kaĩp angelaĩ dangujè. Õ kàd mìrusieji kẽliasi, — ar̃ neskaĩtėte Mõzės knỹgoje apiẽ krū̃mą, — kaĩp Mõzei Diẽvas yrà pasãkęs: ‚Àš esù Abraõmo Diẽvas, Izaõko Diẽvas, Jokū̃bo Diẽvas'?! Jìs gì nè mìrusiųjų, bèt gyvų̃jų Diẽvas. Jū̃s labaĩ klýstate".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Tim 2, 8—15

Dievo žodis nesurakinamas!
Jei mes su juo numirėme, su juo ir gyvensime

Iš šventojo apaštalo Paulia us antrojo laiško Timotiejui.

Mylimàsis!

Prisimiñk prikéltąjį ìš numìrusių Jézų Krìstų ìš Dóvydo giminės, kaĩp skélbiama màno Evangèlijoje, dėl kuriõs mán teñka kentéti, nèt bũti surakìntam, lýg pìktadariui. Bèt Diẽvo žõdis nesurakìnamas! Todė̃l àš vìsa pakenčiù dė̃l išrinktų̃jų, kàd ir jiẽ pasiektų išgãnymą Krìstuje Jézuje sù amžinąja šlóve.

Štaĩ tìkras žõdis: Jéi mẽs sù juõ nùmirėme, sù juõ ir gyvénsime. Jéi ištvérsime, sù juõ ir karaliáusime. Jéigu mẽs jõ išsižadésime, ir jìs mũsų išsižadẽs, bèt jéigu mẽs ir tàpsime neištikimì, taĩ jìs liẽka ìštikimas, nès savę̃s jìs negãli išsigìnti.

Primiñk taĩ ir Diẽvo akìvaizdoje reikaláuk, kàd nebũtų kovójama, sváidantis žõdžiais; ìš tõ nebū̃na jokiõs naudõs, vien tìk žalà klausýtojams. Verčiaũ sténkis Diẽvui pasiródyti tiñkamu darbininkù, netùrinčiu kõ gė́dytis, bè išskraĩpymų skélbiančiu tiesõs žõdį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 24, 4—5ab. 8—9. 10 ir 14 (P.: 4b)

P. Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią.

4 Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti.

5 Vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink,—
jùk tù esì màno Gélbėtojas ir Diẽvas. —

P. Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią.

8 Tiesùs, malonùs yrà Viẽšpats,
tõ dẽlei klýstantiems kẽlią paródys.
9 Kukliũjų mintìs kreĩps į tiẽsą,
sàvo keliù mókys eĩt nuolankiúosius — **P.**

10 Eĩgiasi Viẽšpats teisìngai ir gailestìngai
sù taĩs, kàs jõ Sándoros ir įsãkymų laĩkos.
14 Viẽšpats sàvo gerbėjams — kaĩp draũgas,
sàvo mintìs ir Sándorą sàvo jiems ródys. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 118, 34

P. Aleliùja.— Suteĩk įžvalgùmo,Viẽšpatie, výkdyt tàvo Teisýną,
ir nuoširdžiaĩ jõ laikýtis.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 12, 28b—34

Toks yra pirmasis įsakymas. Antrasis — panašus į jį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Vienas ìš Rãšto áiškintojų, atẽjęs pàs Jėzų, pakláusė: „Kóks yrà visų̃ pirmàsis įsãkymas?"

Jėzus jám atsãkė: „Pirmàsis yrà šìs: ‚Klausýk, Izraèli,— Viẽšpats, mũsų Diẽvas, yrà vieniñtelis Viẽšpats; tàd mylėk sàvo Viẽšpatį Diẽvą visà širdimì, visà siela, visù protù ir visomìs jėgomìs'. Antràsis — ‚Mylėk sàvo artimą, kaĩp savè pãtį'. Nėrà įsãkymo, didėsnio už šiuõdu".

Tuomėt Rãšto áiškintojas jám atsãkė: „Geraĩ, Mókytojau, tù teisýbę pasakeĩ: ‚Diẽvas yrà vieniñtelis ir nėrà kìto šalià jõ; õ mylėti jį̃ visà širdimì, visù protù ir visomìs jėgomìs

beĩ mylėti ařtimą, kaĩp savė pãtį' svarbiaũ ùž visàs dẽginamąsias ãtnašas iř kitókias aukàs".

Matýdamas, kaĩp išmintìngai jìs atsãkė, Jė́zus jám tãrė: „Tù netolì nuõ Diẽvo karalỹstės!"

Iř niẽkas daugiaũ nebedrį̃so jõ klausinė́ti.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Tim 3, 10—17

Visi, kurie trokšta maldingai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Mylimàsis!

Tù pàsekei màno mókymu, gyvẽnimo būdù, sumãnymais, tikė́jimu, ìštverme, méile, kantrýbe, pérsekiojimais, kančiomìs, kuriõs manè ištìko Antiòchijoje, Ikònijoje, Lìstroje. Õ kokių tìk pérsekiojimų mán netẽko iškę̃sti! Bèt ìš visų̃ išgélbėjo manè Viẽšpats. Iř visì, kuriẽ trókšta maldìngai gyvénti Kristuje Jė́zuje, bùs pérsekiojami. Piktì žmónės, suvedžiótojai eĩs dár blogyñ, klaidìndami iř klysdamì.

Õ tù pasilìk priẽ tõ, ką̃ esì išmókęs iř tvirtaĩ įtikė́jęs, žinódamas, ìš kokių̃ žmonių̃ esì išmókęs. Tù nuõ vaikỹstės pažį̃sti šventúosius Raštùs, kuriẽ gãli tavè pamókyti išgãnymui peř tikė́jimą Kristumi Jė́zumi. Vìsas Rãštas yrà Diẽvo į̃kvėptas iř naudìngas mókyti, bárti, taisýti, áuklėti teisumè, kàd Diẽvo žmogùs tàptų tóbulas, pasiruõšęs kiekvienám gerám dárbui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 157. 160. 161. 165. 166. 168 (P.: 165a)

P. Kàs, Viẽšpatie, tàvo įstãtymą, mýli, atrañda ramýbę.

157 Gausìngi màno engė́jai, spaudė́jai,
bèt àš nenuklystù nuõ tàvo paskélbtojo mókslo. — **P.**

160 Tàvo žõdžių pradžià ir gãlas — teisýbė,
tveĩs ámžius teisìngieji tàvo sprendìmai. — **P.**

161 Bė priežastiẽs manė́ éngia galiū̃nai,
bèt màno širdìs tebìjo viėn tàvo žõdžių. — **P.**

165 Kàs mýli tàvo įstãtymą, atrañda ramýbę,
ir niekadà nesugniū̃žta. — **P.**

166 Àš láukiu tàvo pagálbos, õ Diẽve,
tàvo įsãkymus výkdau. — **P.**

168 Àš laikaũsi tãvojo mókslo ir priėsakų,
màno kẽlias táu ãtviras, Diẽve. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manė́ mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
ir màno Tė́vas jį̃ mylė̃s;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime ir apsigyvénsime.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mk 12, 34—37

Kodėl sako Mesiją esant Dovydo sūnų?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Mókydamas šventỹkloje, Jė́zus bylójo: „Kodė̃l Rãšto áiškintojai sãko Mesìją ẽsant Dóvydo sū̃nų? Jùk pàts Dóvydas, Šventõsios Dvãsios į̃kvėptas, yrà pasãkęs:

Viẽšpats tãrė màno Viẽšpačiui: Sė̀skis màno dešinėjė̀, àš patiẽsiu tàvo priẽšus tañsi pakójį põ tàvo kójų'.

Pàts Dóvydas vadìna jį̃ Viẽšpačiu, taĩ kaĩp jìs gãli bū̃ti jõ sūnùs?" Dìdelė̀ minià sù nóru klaũsėsi Jė́zaus.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Tim 4, 1—8

Dirbk evangelisto darbą. Aš jau esu atnašaujamas, ir Viešpats man atiduos teisumo vainiką

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Timotiẽjui.

Mylimàsis!

Àš karštaĩ prašaũ dė̃l Diẽvo ir Krìstaus Jė́zaus, kurìs teĩs gyvúosius ir mìrusiuosius, vardañ jõ apsireiškìmo ir karalỹstės: skélbk žõdį, veĩk laikù ir nelaikù, bárk, draũsk, rãgink sù visù kantrumù ir kaĩp išmanýdamas. Ateĩs tóks laĩkas, kaĩ žmónės nebepakę̃s sveĩko mókslo, bèt, pasidãvę sàvo įgeidžiams, susivadiñs sáu mókytojų krū̃vą, kàd tiẽ dūzgéntų ausysė̀; jiẽ nukreĩps ausìs nuõ tiesõs, õ atveĩs pãsakoms. Bèt tù bū̃k visamè kamè apdairùs, kentė́k vargùs, dìrbk evangelìsto dárbą, atlìk sàvo tarnỹstę.

Àš jaũ esù atnašáujamas, ir màno iškeliãvimas artì. Iškovójau gẽrą kõvą, baigiaũ bė̀gimą, išsáugojau tikė́jimą. Todė̃l manę̃s láukia teisùmo vainìkas, kurį̃ anã̀ diẽną mán atiduõs Viẽšpats, teisìngasis Teisė́jas,— ir nè tìk mán, bèt ir visiems, kuriẽ sù méile láukia jõ pasiródant.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 70, 8—9. 14—15 ab. 16—17. 22 (P.: plg. 15)

P. Šlóvins màno burnà, Viẽšpatie, tàvo teisýbę.

8 Màno burnà tavė̀ šlóvinte šlóvino,
gárbindavo peĩ vìsą diẽną.
9 Manę̃s neapléiski senãtvėj,
kaĩ jėgų̃ nebėrà, manę̃s nepalìki. — **P.**

14 Õ àš visuomèt bū̃siu viltìngas
ir teĩksiu kasdiẽn didėsnę táu šlóvę.
15 Šlóvins màno burnà tàvo teisýbę,
tàvo pagálbą — peĩ vìsą diẽną. — **P.**

16 Bylósiu Diẽvo galýbę,
skélbsiu: „Viẽšpatie, tù esì vienas teisìngas!"
17 Kaĩp mókei, Diẽve, manè nuõ jaunỹstės,
skélbiu lìg šiõl tàvo núostabius dárbus. — **P.**

22 Tõ dė̃lei sù árfa šlóvinsiu tàvo ištikimùmą, õ Diẽve,
táu skam̃binsiu kañkliais, Izraèlio Šventýbe! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 3

P. Aleliùja.— Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mk 12, 38—44

Ši vargšė našlė įmetė daugiausia iš visų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mõrkų.

Mókydamas mìnią, Jė́zus kalbė́jo: „Sáugokitės Rãšto áiškintojų, kuriẽ mė́gsta váikščioti sù ilgaĩs drabùžiais, bū̃ti svéikinami aikštėsė̀, užim̃ti pirmąsias kė́dės sinagògose ir pirmąsias vietàs váišėse. Jiẽ surỹja našlių̃ namùs, dangstýdamiesi ìlga maldà. Jų̃ láukia ìtin griežtas teĩsmas".

Atsisėdęs tiẽs aukų skrynià, Jėzus stebėjo, kaĩp žmónės mẽtė į̃ skrỹnią smùlkius pìnigus. Daũgelis turtìngųjų aukójo gaũsiai. Atẽjo vienà suvargusi našlẽ ir̃ į̃metė dù pinigėliùs, taĩ yrà skatìką.

Pasišaũkęs sàvo mókinius, Jėzus pasãkė jiems: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: ši̇ varg̃sė našlẽ į̃metė daugiáusia ìš visų̃, kuriẽ dė́jo į̃ atnašų̃ skrỹnią. Visì aukójo ìš tõ, kàs jiems atliẽka, õ ji̇ ìš sàvo netur̃to į̃metė vìsa, ką̃ turė́jo, visùs sàvo ìšteklius".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 17, 1—6

Elijas tarnauja Viešpačiui, Izraelio Dievui

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Prãnašas Elìjas, atẽjęs ìš Gileãdo Tìšbės, kalbė́jo Ahãbui: „Kaĩp gývas Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas, kuriám àš tarnáuju: peř šìtuos metùs neiškrìs neĩ rasõs, neĩ lietaũs, nebeñt tìk dẽl màno žõdžio".

Paskuĩ pasigirdo Elìjui Viẽšpaties žõdis: „Išeĩk ìš čionaĩ ir̃, pasùkęs rytų̃ kryptimì, pasislẽpk priẽ Kerìto upẽlio, į̃ rýtus nuõ Jordãno! Ìš tõ upẽlio tù atsigérsi, ir̃ àš įsakiaũ varnáms, kàd tavè teñ maitìntų". Elìjas išẽjęs padãrė, ką̃ Viẽšpats jám bùvo įsãkęs: patráukė priẽ Kerìto upẽlio, į̃ rýtus nuõ Jordãno, ir̃ teñ apsistójo. Varnaĩ jám atnèšdavo dúonos ir̃ mėsõs rytè, taipõgi dúonos ir̃ mėsõs vakarè; õ atsigérdavo jìs ìš upẽlio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 120, 1—2. 3—4. 5—6. 7—8 (P.: plg. 2)

P. Tepàdeda mùms Viẽšpats,
dangaũs ir̃ žẽmės Kūrė́jas.

[1] Màno ãkys pakéltos į̃ šveñtąjį kálną;
ìš kuř̃gi kituř̃ ateĩs mán pagálba?!
[2] Mùms pàdeda Viẽšpats,
dangaũs ir̃ žẽmės Kūrė́jas. — **P.**

3 Neleĩs tàvo kójai suklùpti,
jisaĩ, tàvo Sárgas, nesnáudžia.
4 Tikraĩ jìs nesnáudžia, nemiẽga,
jisaĩ Izraèlį globója. — **P.**

5 Tavè Viẽšpats sáugo,
tavè Viẽšpats deñgia,
šalià tavęs stóvi.
6 Diẽną nepažeĩs tavęs sáulė,
nãktį — mėnùlis. — **P.**

7 Tavè Viẽšpats gélbės nuõ visókių neláimių,
jìs sérgės tàvo gyvýbę.
8 Globõs iř išeĩnant, iř grį̀žtant,
dabař iř peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 12a

P. Aleliùja.— Džiaũkitės iř lìnksminkitės,
nès jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 1—12

Palaiminti dvasingieji vargdieniai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Matýdamas miniàs, Jė́zus užkópė į̃ kálną iř atsisė́do. Priẽ jõ prisiařtino mokiniaĩ. Jė́zus prabìlęs mókė:

„Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.

Paláiminti, kuriẽ liũdi: jiẽ bùs paguostì.

Paláiminti romiéji: jiẽ paveldės žẽmę.

Paláiminti, kuriẽ álksta iř trókšta teisýbės: jiẽ bùs pasótinti.

Paláiminti gailestìngieji: jiẽ susilaũks galestingùmo.
Paláiminti tyrašir̃džiai: jiẽ regẽs Diẽvą.
Paláiminti taikdariaĩ: jiẽ bùs vadìnami Diẽvo vaikaĩs.
Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės: jų̃ yrà dangaũs karalỹstė.
Paláiminti jũs, kaĩ dẽl manę̃s jùs niẽkina ir̃ pérsekioja beĩ melúodami visaĩp šmeĩžia. Bũkite linksmì ir̃ džiũgaukite, nès jũsų láukia gausùs ãtlygis dangujè. Jùk lýgiai taĩp kadáise pérsekiojo ir̃ prãnašus".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 17, 7—16

Miltų puodynė neištuštėjo,
kaip Viešpats buvo žadėjęs per Eliją

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Išdžiũvo upẽlis, priẽ kuriõ pasislẽpęs bùvo Elìjas, nès šalyjè nelìjo lietùs. Tadà pasigir̃do Elìjui Viẽšpaties žõdis: „Kélkis, nuvỹk į̃ Sidòno Sarèptą ir̃ teñ pasilìk! Àš vienai tenýkštei nãšlei liepiaũ tavè aprũpinti". Elìjas susìruošė ir̃ iškeliãvo į̃ Sarèptą.

Atẽjęs priẽ miẽsto vartų̃, sutìko reñkančią málkas nãšlę. Ją̃ jìs paprãšė: „Atnèšk mán indè trupùtį vandeñs atsigérti". Jái eĩnant atnèšti, jìs šũktelėjo jái ìš paskõs: „Atnèšk mán taipõgi ir̃ kąsnį dúonos!"

Tačiaũ tà atsìliepė: „Kaĩp gývas yrà Viẽšpats, tàvo Diẽvas, àš niẽko daugiaũ neturiù, tìk sáują mìltų puodỹnėje ir̃ trupùtį aliẽjaus ąsõtyje. Čià àš pasìrenku kẽletą medgaliũ, paskuĩ

eĩsiu namõ paruõšti šiõ tõ sáu pãčiai iř sūnui. Dár šìto mùdu paválgysime, õ paskuĩ turėsime miřti".

Elìjas jái tãrė: „Nesirūpink! Eĩk namõ iř darýk, kaĩp sakeĩ. Tìk pirmà pagamìnk nedìdelį paplótį iř išnèšk jį mán! Paskuĩ tù galėsi paruõšti šiõ tõ sáu pãčiai iř sūnui; nès štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas: ‚Mìltų puodỹnė neištuštės̃, iř aliẽjaus ąsõtis neišsèks ikì tõs dienõs, kadà Viẽšpats vė̃l atsiųs̃ lietų añt žẽmės paviřšiaus' ".

Jinaĩ nuẽjo iř padãrė taĩp, kaĩp bùvo pasãkęs Elìjas. Iř daũgel dienų̃ jì sù juõ iř sūnumì turėjo kõ válgyti. Mìltų puodỹnė neištuštėjo, iř aliẽjaus ąsõtis neišsẽko, kaĩp Viẽšpats bùvo žadėjęs peř Elìją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 4, 2—3. 4—5. 7—8 (P.: 7)

P. Žeřki añt mūsų tù, Viẽšpatie,
sàvo véido palaimìngąją šviẽsą!

2 Kaĩ šaukiúosi tavę̃s, atsiliẽpki, õ Diẽve,
màno téisės gynėjau!
Tù báimės suspáustą manè išvadúoji.
Bū̃k mán gailestìngas, išgiřsk màno maĩldą!
3 Õ žmónės, kaĩp dár ilgaĩ jūsų šìrdys bùs kíetos!
Kodė̃l jūs niẽkniekius gáudot, vaĩkote vė̀jus? — **P.**

4 Žinókite, Viẽšpats sàvo bičiùliui stebùklą padãro,
Viẽšpats išgiřsta, kaĩ jõ imù šaũktis.
5 Sudrebėkite, pìkta liáukitės dãrę,
širdimì pasvarstýkit,
sàvo gùltuose pamąstýkit nutìlę! — **P.**

7 Žeřki añt mūsų tù, Viẽšpatie,
sàvo véido palaimìngąją šviẽsą!
8 Tù màno šìrdžiai daugiaũ dúodi džiaũgsmo,
kaĩp kviẽčio deřlius ař naũjo vỹno apstýbė. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 16

P. Aleliùja.— Taĩp tešviẽčia
jūsų šviesà žmonių akìvaizdoje,
kàd jiẽ matýtų jūsų gerùs dárbus
ir šlóvintų jūsų Tėvą dangujė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 13—16

Jūs — pasaulio šviesa

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Jūs — žẽmės druskà. Jéi druskà nustótų sūrùmo, kuõ gì jã reikė́tų pasūdyti? Jì niẽkam netiñka, ir beliẽka jã išbeřti žmonė́ms sumìndžioti.

Jūs — pasáulio šviesà. Neįmãnoma nuslė̃pti miẽsto, kuris pastatýtas añt kálno. Ir niẽkas nevóžia rykù dẽgančio žìburio, bèt jį̃ stãto į̃ žibintùvą, kàd šviẽstų visiems, kuriẽ yrà namuosè.

Taĩp tešviẽčia ir jūsų šviesà žmonių akìvaizdoje, kàd jiẽ matýtų jūsų gerùs dárbus ir šlóvintų jūsų Tė́vą dangujè".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 18, 20—39

Kad šioji tauta pripažintų, jog tu esi Viešpats
ir kreipsi jos širdį į atsivertimą

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Ahãbas siuñtė šaukliùs į̃ vìsą Izraèlį ir liẽpė susiriñkti pranašáms añt Karmèlio kálno.

Elijas, atsistójęs priẽš visą taũtą, sušùko: „Kíek dár ilgaĩ jũs svyrúosite į dvì pusès? Jéigu tikràsis Diẽvas — Jãhvė, klausýkite jõ! Õ jéigu — Baãlas, klausýkit anõ!" Tačiaũ tautà jám nepràtarė žõdžio. Tadà Elijas bylójo į taũtą: „Kaĩp Viẽšpaties prãnašas likaũ àš vienas; tuõ tárpu Baãlo pranašų̃ — puspeñkto šimto. Atvèskite mùms dù jáučius. Vieną tegùl pasirenka jiẽ ir̃ sukapóję tepàdeda añt málkų; ugniẽs tačiaũ tenèkuria. Añtrąjį àš paruõšęs sudėsiu añt málkų, bèt ugniẽs neužkùrsiu. Tadà tegùl jiẽ šaũkiasi sãvojo diẽvo vařdo, õ àš šaũksiuos Viẽšpaties vařdo. Diẽvas, kuris atsiliẽps ugnimì, bùs tikràsis Diẽvas". Visà tautà sušùko: „Pasiū̃lymas — gẽras!"

Tadà Elijas kreĩpėsi į Baãlo prãnašus: „Pasiriñkite jáutį ir̃ paruõškite jį̃ pirmì, nès jū̃sų — daugùmas. Paskuĩ šaũkitės sãvojo diẽvo vařdo, bèt ugniẽs nekùrkite!" Paẽmę jiẽ pàruošė jáutį, kurį̃ jìs jiems pérleido. Põ tõ jiẽ pradėjo šaũktis Baãlo vařdo ir̃ nuõ rýto ikì vidùdienio rẽkė: „Baãlai, išgir̃sk mùs!" Bèt jókio ãtgarsio nepasigir̃do, ir̃ neatsìliepė niẽkas. Jiẽ šóko ir̃ trỹpė apliñkui altõrių, pačių pastatýtą.

Apiẽ vidùdienį ìš jų̃ pasišaĩpė Elijas, sakýdamas: „Šaũkite garsiaũ! Jìs vìs dėltõ — diẽvas! Jìs gál užsiẽmęs, į šãlį paẽjęs ar̃ kur̃ iškeliãvęs. Gál miẽga: tadà jìs pabùs". Tàd jiẽ ẽmė šaũkti balsiaũ. Pagaĩ sàvo pãprotį drẽskė savė kalavìjais ir̃ ietimis, kõl kraũjas jiems ẽmė tekėti.

Praẽjus vidùdieniui, jiẽ vìs dár dū̃ko; taĩ trùko lìg laĩko, kadà atnašáujamos válgymų aũkos. Bèt jókio ãtgarsio nepasigir̃do, niẽkas neatsìliepė ir̃ neišklaũsė. Tuomèt Elijas parãgino visą taũtą: „Sueĩkite priẽ manę̃s!" Taũtai suẽjus, Elijas atstãtė nugriáutąjį Viẽšpaties altõrių. Jìs pàėmė dvýlika akmenų̃ — pagaĩ skaĩčių giminių̃ sūnų̃ Jokū̃bo, kuriám bùvo Viẽšpats pasãkęs: „Tàvo vařdas bùs Izraèlis"; — tuõs ãkmenis sujùngė į altõrių Viẽšpaties vařdui, apliñkui altõrių ìškasė griõvį, apvèsdamas plótą dviejų̃ sėtuvių̃ apsėjìmo. Põ tõ jìs sukróvė málkas, sukapójo jáutieną ir̃ sudėjo añt málkų. Tadà įsãkė: „Pripìlkite kẽturis ąsočiùs vandeñs ir̃ išlìekite añt dẽginamos

atnašõs ir málkų!" Paskuĩ pasãkė: „Dabar pakartókite!" Ir jiẽ pakartójo. Tadà jìs tãrė: „Taĩ padarýkite trẽčiąjį karãtą!" Ir jiẽ taĩ padãrė trẽčiąjį karãtą. Vanduõ apsilíejo apliñkui altõrių. Vandeñs jìs pripìldė ir griõvį.

Atẽjus mẽtui aukóti válgymų ãtnašą, prãnašas Elìjas žeñgė priẽ altõriaus ir sušùko: „Viẽšpatie, Abraõmo, Izaõko ir Jokũbo Diẽve, šiandiẽną tebũna pažìnta, jóg tù Izraèlyje — Diẽvas, jóg àš — tàvo tarnas ir vìsa daraũ tàvo pàvestas. Išgirsk manè, Viẽšpatie, ir išklausýk, kàd šióji tautà pripažìntų, jóg tù, Viẽšpatie, tikràsis Diẽvas, ir nukreĩpsi jõs šìrdį į atsivertìmą". Tadà nusiléido Viẽšpaties ugnìs ir prarìjo dẽginamą aũką, málkas, ãkmenis ir žemės; išlaĩžė taipõgi ir vándenį ìš griõvio. Taĩ pamãčiusi, visà tautà parpúolė kniũpsčià añt žẽmės ir šaũkė: „Jãhvė yrà Diẽvas, Jãhvė yrà Diẽvas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 15, 1—2a. 4. 5 ir 8. 11 (P.: 1)

P. Globók manè, Diẽve: priẽ tavẽs àš glaudžiúosi.

1 Globók manè, Diẽve: priẽ tavẽs àš glaudžiúosi.
2 Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats". — **P.**

4 Kuriẽ dievùs svetimúosius sekiója,
daũg tùri kentẽti neláimių,
bèt àš kraũjo atnašų jiems neaukósiu,
sàvo lūpų jų vardaĩs nesutèpsiu. — **P.**

5 Viẽšpatie, màno paveldẽtas turte, taurẽ màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas.
8 Akysè nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebėsiu. — **P.**

11 Mán ródysi kẽlią, kurìs į gyvẽnimą vẽda,
pilnà mán bùs láimė priẽš tàvo véidą,
tàvo dešinẽj bùs peř ámžius linksmýbės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 24, 4b. 5a

P. Aleliùja.— Viẽšpatie, išmókyk manè takaĩs tàvo eĩti,
vèsk manè sàvo tiesà, tù manè lãvink.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 17—19

Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Nemanýkite, jóg àš atẽjęs panaikìnti Įstãtymo ař Pranašų̃. Nè panaikìnti jų̃ atėjaũ, bèt įvýkdyti.

Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: kõl dangùs iř žẽmė nepraeĩs, nẽ vienà raĩdė iř nẽ vienas brūkšnėlis neišnỹks ìš Įstãtymo, vìskas išsipìldys.

Todẽl, kàs pažeĩstų beñt vieną ìš mažiáusių paliepìmų iř taĩp eĩgtis mókytų žmónes, tàs bùs vadìnamas mažiáusiu dangaũs karalỹstėje. Õ kàs juõs výkdys iř jų̃ mókys, bùs vadìnamas didžiù dangaũs karalỹstėje.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar, 18, 41—46

Elijas meldėsi, ir dangus davė lietaus

Iš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Elijas pasãkė Ahãbui: „Eĩk į viršų, paválgyk ir atsigérk; àš màt girdžiù, kaĩp atũžia lietùs". Ahãbui nuẽjus paválgyti ir atsigérti, Elijas įkópė į Karmėlio viršũnę, atsiklaupė añt žẽmės ir véidu įkniùbo tarp sàvo kẽlių.

Paskuĩ jis pàliepė tarnui: „Palìpk aukštỹn ir pažvelk į jũrą!" Tasaĩ nuẽjo ir pasidaĩręs pránešė: „Niẽko nematýti". Elijas tãrė: „Dárkart palìpk aukštỹn!" Šìtaip kartójosi septýnis kartùs. Septiñtąjį sỹkį tarnas pránešė: „Iš jũros kỹla debesẽlis, žmogaũs plãštakos dỹdžio". Tuomèt Elijas įsãkė: „Eĩk ir pasakýk Ahãbui: ‚Kinkýkis ir važiúok žemỹn, kàd tavęs lietùs neužklùptų!'"

Ilgaĩ netrùkus, dañgų apniáukė audrìniai dẽbesys; pradẽjo smarkiai lýti. Ahãbas įlìpo vežìman ir išvažiãvo į Jezreèlį. Õ Viẽšpaties rankà viršìjo atẽjo, ir tàs susijúosęs bẽgo priešais Ahãbą lìg viẽtos, kuř kẽlias šakójasi į Jezreèlį.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 64, 10abcd. 10e—11. 12—13 (P.: 2a)

P. Giesmėmìs tavė, Diẽve, šlóvinti dẽra šventóvėj.

10 Lankaĩ tù žẽmę, drẽgmę jái dúodi,
rũpini gaũsiai.
Pìlnos vandeñs Diẽvo ùpės...
Tù auginì žmõgui jãvą. — **P.**

Jám žẽmę parengì šìtaip:
11 dìrvos vãgą paláistai, sulýgini grumstą.

lietumì padaraĩ jį minkštèsnį,
paláimini dýgstantį grūdą. — **P.**

12 Ir kuř tìk tàvo lankýta, visuř gausùs deřlius,
mẽtinis tàvo geradarýbių vainìkas.
13 Dykumõj vẽša ganỹklos,
ir kalvos klẽsti, žaliúoja. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 13, 34

P. Aleliùja.— Àš jùms dúodu naũją įsãkymą,—
sãko Viẽšpats,—
kàd jũs vienas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 20—26

Kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jéigu jũsų teisùmas nebùs tikrèsnis ùž Rãšto áiškintojų ir fariziẽjų teisùmą, jũs neįeĩsite į dangaũs karalỹstę.

Jũs ẽsate girdėję, kàd jũsų prótėviams bùvo pasakýta: ‚Nežudýk', õ kàs nužùdo, turẽs atsakýti teismė. Õ àš jùms sakaũ: jéi kàs pỹksta añt sàvo brólio, tùri atsakýti teismė. Kàs sãko sàvo bróliui: ‚Pùsgalvi!', turẽs stóti priẽš aukščiáusiojo teĩsmo tarýbą. Õ kàs sãko: ‚Kvailỹ!', tàs smeřktinas į prãgaro ùgnį.

Jéi nešì dóvaną priẽ altõriaus ir teñ prisìmeni, jóg tàvo brólis tùri šį tą priẽš tavè, palìk sàvo ãtnašą tenaĩ priẽ altõriaus, eĩk pirmiaũ susitáikinti sù bróliu, ir tìk tadà, sugrįžęs, aukók sàvo dóvaną.

Greĩtai nusiléisk sàvo ieškõvui, dár kelyjè į teĩsmą, kàd

ieškõvas neįdúotų tavęs teisėjui, õ teisėjas — teĩsmo výkdytojui, ir̃ kàd tù nepakliūtum į̃ kalėjimą. Ìš tiesų̃ sakaũ táu: neišeĩsi ìš teñ, kõl neatsiteĩsi lìgi paskutìnio skatìko".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 19, 9a. 11—16

Stokis ant kalno prieš Viešpatį!

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Atẽjęs lìgi Diẽvo kálno Horèbo, Elìjas užsùko į̃ ùrvą nakvýnės. Į̃ jį̃ štaĩ prabìlo Viẽšpats: „Išeĩk ir̃ stókis añt kálno priẽš Viẽšpatį!" Ir̃ štaĩ praẽjo Viẽšpats.

Pir̃m Viẽšpaties ẽjo stiprùs, smarkùs vė́jas, draskýdamas kálnus ir̃ daužýdamas uolýnus. Bèt Viẽšpats nebùvo vė́troje. Põ vė́tros pakìlo žẽmės drebė́jimas. Bèt Viẽšpats nebùvo žẽmės drebė́jime. Põ drebė́jimo užẽjo ugnìs. Bèt Viẽšpats nebùvo ugnyjè. Praẽjus ùgniai, prasidė́jo švelnùs, ramùs šlamė́jimas.

Tataĩ išgir̃dęs, Elìjas apsiaustù užsìdengė vė́idą, išẽjo ìš ùrvo ir̃ atsistójo priẽ jõ angõs. Ir̃ štaĩ jìs išgir̃do balsą, kuris jám šaũkė: „Ką̃ čià veikì, Elìjau?" Šìs atsãkė: „Àš stóju ugnìngai ùž Viẽšpatį, kareivìjų Diẽvą, nès izraelìtai atsisãkė tàvo sándoros, išgrióvė tàvo altoriùs ir̃ kalavijù iššùdė tàvo prãnašus. Likaũ àš vienas; dabar̃ jiẽ týko atim̃ti ir̃ màno gyvýbę".

Bèt Viẽšpats jám tãrė: „Eĩk sàvo keliù per̃ týrus atgaĩ ir̃ nuvỹk į̃ Damãską! Tenaĩ atẽjęs, patèpk Hazaèlį Arãmo karãliumi! Nìmšio sū̃nų Jèhų patèpsi Izraèlio karãliumi, õ Šafãto sū̃nų Eliziẽjų ìš Abèl Mehòlos patèpk prãnašu — į̃ sàvo viẽtą!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 26, 7—8a. 8b—9abc. 13—14 (P.: 8b)

P. Tàvo, Viẽšpatie, véido àš ieškau.

7 Tù, Diẽve, išgirsk màno balsò šaukìmą,
bũk mán malonìngas, manè išklausýki.
8 Apiẽ tavè širdìs mán bylója:
„Tù jó véido ieškóki". — **P.**

Tàvo, Viẽšpatie, véido àš ieškau.
9 Nuõ manęs sàvo véido neslẽpki,
sãvojo tarno rũsčiai šaliñ nevarýki.
Tù màno pagálba — manęs neatmèski. — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuř gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki iř výriškai elkis,
turėk tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu remkis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Fil 2, 15—16

P. Aleliùja.— Spindėkite tarsi žvaigždės visãtoje.
Tvirtai laikýkitės gyvẽnimo žõdžio.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 5, 27—32

Kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jũs ẽsate girdėję, jóg bùvo pasakýta: ‚Nesvetimáuk!' Õ àš jùms sakaũ: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į móterį, jaũ svetimáuja sàvo širdimì.

Jéigu tàvo dešinióji akìs skãtina tavè nusidėti, išlùpk jã iř mèsk šaliñ. Verčiaũ taũ netèkti vieno nãrio, negù kàd visas

kūnas būtų įmestas į prāgarą. Ir jéigu tàvo dešiniòji rankà gùndo tavė nusidėti, nukirsk ją ir mèsk šaliñ. Verčiaũ táu netèkti vieno nãrio, negù kàd vìsas kūnas patèktų į prāgarą.

Taĩp pàt bùvo pasakýta: ‚Kàs atléidžia žmóną, tegùl išdúoda jái skyrýbų rãštą'. Õ àš jùms sakaũ: kiekvienas, kuris atléidžia žmóną,— jéi nè ištvirkãvimo ãtveju,— skãtina ją svetimáuti; ir jéigu kàs atléistąją vẽda — svetimáuja".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 19, 19—21

Eliziejus pakilęs nuėjo paskui Eliją

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Šafãto sūnų Eliziẽjų Elìjas rãdo ãriantį. Jìs dìrbo sù dvýlika jùngų ir pàts priẽ dvýlikto bùvo. Praeĩdamas prõ jį̃, Elìjas jám ùžmetė sàvo apsiaũstą. Eliziẽjus tuojaũ palìko jaúčius, nuskubėjo pãskui Elìją ir prãšė: „Dár léisk mán sù tėvu ir mótina atsibučiúoti! Tadà àš sèksiu pãskui tavė". Elìjas atsãkė: „Eĩk, bèt grį̃žk! Turėk galvojė, ką táu padariaũ!"

Nuõ jõ sugrį̃žęs, Eliziẽjus pàėmė pórą sàvo jáučių ir papjóvė. Añt jáučių árklo jìs ìšvirė mẽsą ir dãvė žmonėms atsisvéikinimo pókylį. Põ tõ pakìlęs nuẽjo pãskui Elìją ir stójo pàs jį̃ tarnáuti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 15, 1—2a ir 5. 7—8. 9—10 (P.: plg. 5a)

P. Viẽšpatie, tù — màno paveldėtasis turtas.

[1] Globók manè, Diẽve: priẽ tavęs àš glaudžiuósi.
[2] Kartóju táu, Diẽve: „Tù màno Viẽšpats".

5 Viẽšpatie, màno paveldė́tas tur̃te, taũre màno láimės,
tàvo rañkoje màno likìmas. — **P.**

7 Àš šlóvinu Viẽšpatį, kuris mán ìšmintį dúoda,
atsìmena màno širdìs taĩ nèt nãktį.
8 Akysė̀ nuolatõs Viẽšpats mán stóvi,
jìs màno dẽšinę rẽmia, àš nedrebė́siu. — **P.**

9 Mán džiaũgias širdìs, krýkštauja sìela,
ir̃ màno kū̃nas ramiaĩ sáu ilsẽsis.
10 Jùk manę̃s nepalìksi numìrėlių bū̃ste,
tù mán, sàvo draũgui, neléisi trūnýti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 118, 36a. 29b

P. Aleliùja.— Į̀ sàvo pótvarkius, Diẽve, kreĩpk màno šìrdį,
suteĩk mán
sàvo įstãtymo malónę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 33—37

Aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Ī Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Taipõgi ẽsate girdė́ję, jóg prótėviams bùvo pasakýta: ‚Neláužyk priesaikos, bèt ištesė́k Viẽšpačiui sàvo priesaikas'. Õ àš jùms sakaũ: išvìs neprisiekinė́kite neĩ dangumì, nès jìs Diẽvo sóstas, neĩ žemė̀, nès jì — jõ pakójis, neĩ Jerùzale, nès jì — dìdžiojo Karãliaus miẽstas, neprisiek neĩ sàvo gálva, nès tù negalì nė̃ vieniñtelio pláuko padarýti, kàd jìs bū̃tų báltas ar̃ júodas.

Verčiaũ jū̃s sakýkite: ‚Taĩp', jéi taĩp, ‚Nè', jéi nè, õ kàs viršaũs, taĩ ìš pìktojo".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

VIENUOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kar 21, 1—16

Nabotas užmuštas akmenimis, nebegyvas

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Prãnašo Elìjo dienomìs atsitìko šìtoks dalỹkas.

Jezreeliẽtis Nabòtas turė̃jo vynuogýną Jezreèlyje, šalià Samãrijos karãliaus Ahãbo rū̃mų. Kaĩtą Ahãbas užkálbino Nabòtą ir jám pasiū̃lė: „Pérleiski mán sàvo vynuogýną! Àš jį̃ daržù padarýčiau; màt jìs priẽ pàt màno namū̃. Ùž jį̃ àš táu dúočiau gerèsnį vynuogýną; õ jéigu táu bū̃tų geriaũ, ùž jį̃ pinigaĩs sumokė́čiau". Bèt Nabòtas atsãkė: „Apsáugok, Viẽšpatie, kàd táu atidúočiau tėvų̃ palikìmą!"

Ahãbas sugrį̃žo į̃ sàvo namùs bè núotaikos ir suiĩrzęs, kàd jezreeliẽtis Nabòtas pasãkė: „Àš táu nedúosiu tėvų̃ palikìmo". Atsìgulė lóvon, nusisùko į̃ sieną ir niẽko neválgė.

Jõ žmonà Izebèlė, įẽjusi pàs jį̃, pakláusė: „Kodė̃l tù bè núotaikos ir niẽko neválgai?" Anàs jái papãsakojo: „Àš kálbinau jezreeliẽtį Nabòtą: ‚Pérleiski mán sàvo vynuogýną ùž pìnigus arbà, jéi táu bū̃tų geriaũ, ùž jį̃ àš táu dúočiau kìtą vynuogýną'. Bèt jìs mán atsàkė: ‚Àš táu nedúosiu sàvo vynuogýno'. Tadà jõ žmonà Izebèlė jám tãrė: „Tù gì dabaĩ Izraèlio valdõvas! Tàd kélkis, paválgyk ir bū̃k nuotaikìngas! Àš táu įtaisýsiu jezreeliẽčio Nabòto vynuogýną".

Taĩgi Ahãbo vardù jì parãšė laiškų̃, jõ añtspaudu juõs suantspaudãvo ir pàsiuntė seniū̃nams beĩ vyresniesiems, gyvẽnantiems kartù sù Nabotù miestė̀. Laiškuosė jì rãšė: „Paskélbkite pãsninką ir liẽpkite Nabòtui užimti pìrmą viẽtą tautõs akìvaizdoje! Õ priešais jį̃ pastatýkite dù nedõrėlius! Testója juõ-

du liùdytojais priẽš jį̃ ir tesãko: ‚Tù piktžodžiavaĩ Diẽvui ir karãliui'. Põ tõ jį̃ išvèskite ir užmùškite akmenimìs!"

Miestiẽčiai, seniū̃nai ir vyresnìeji, gyvẽnantys kartù sù juõ miestè, padãrė, ką̃ jiems Izebẽlė bùvo įsãkiusi — kàs bùvo parašýta laiškuosè, kuriuõs jì jiems bùvo atsiuñtusi. Jiẽ paskélbė pãsninką ir liẽpė Nabòtui užimti pìrmąją viẽtą priẽš vìsą taũtą. Taĩp pàt atẽjo dù niẽkšai ir atsisė́do jám priešais. Juõdu stójo tautõs akìvaizdoje ir paliùdijo priẽš Nabòtą: „Nabòtas piktžodžiãvo Diẽvui ir karãliui". Tuojaũ jį̃ ìšvedė ìš miẽsto ir ùžmušė akmenimìs. Põ tõ jiẽ prãnešė Izebẽlei: „Nabòtas ùžmuštas akmenimìs, jìs nebegývas".

Išgirdusi, kàd Nabòtas ùžmuštas akmenimìs, kàd jìs nebegývas, jì tãrė Ahãbui: „Kélkis, pasiimk jezreeliẽčio Nabòto vynuogýną, kuriõ jìs táu nenorė́jo pardúoti ùž pìnigus; Nabòtas nebegývas, jìs miręs". Išgirdęs Nabòtą ẽsant mìrusį, Ahãbas pakìlo ir nuẽjo priẽ jezreeliẽčio Nabòto vynuogýno, kàd jį̃ pasigriẽbtų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 5, 2—3. 5—6. 7 (P.: 2b)

P. Supràski, Viẽšpatie, màno dejõnę.

2 Viẽšpatie, tù màno žõdį išgirški,
supràski màno dejõnę.
3 Jautrùs bū̃k maldõs šaũksmui,
õ màno Valdõve, õ màno Diẽve! — **P.**

5 Tù nè tóks esì, Diẽve, kuriám nedorýbė patìktų.
Nedõrėlis táu — nè svẽčias.
6 Akìplėša akìvaizdoj tàvo stovė́ti negãli.
Tù nekentì visų̃ dãrančių pìkta. — **P.**

7 Melãgiams prãžūtį léidi.
Žudìkai ir apgavìkai Viẽšpačiui kõktūs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 118, 105

P. Aleliùja.— Tavàsis žõdis
yrà màno žiñgsniams žibiñtas,
šviesà màno tãkui. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 38—42

Aš jums sakau: nesipriešink piktam žmogui

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jūs ẽsate girdėję, jóg bùvo pasakýta: ‚Akìs ùž ãkį' ir ‚dantìs ùž dañtį'. Õ àš jùms sakaũ: nesipriešink piktám žmõgui, bèt, jéi kàs tavè užgáutų peř dẽšinį skrúostą, atsùk jám ir kaĩrįjį. Jéi kàs nóri sù tavimì bylinėtis ir paimti tàvo palaidìnę, atidúok jám ir apsiaũstą. Jéi kàs veřstų tavè nueĩti mỹlią, nueĩk sù juõ dvì. Prãšančiam dúok ir nuõ nórinčio ìš tavęs pasiskõlinti nenusigręžk".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kar 21, 17—29

Suvedžiojai nusidėti Izraelį

Ìš pirmõsios Karãlių knỹgos.

Mìrus Nabòtui, Viẽšpaties žõdis pasigiřdo tišbiẽčiui Elìjui: „Kélkis ir eĩk pasitìkti Izraèlio karãliaus Ahãbo, kurìs sàvo bũstą Samãrijoj tùri. Jìs nuẽjo priẽ Nabòto vynuogýno, kàd jį užvaldýtų. Tù jám pranèšk: ‚Taĩp sãko Viẽšpats:

Aĩ žmogžudystė tù tapaĩ paveldė̀toju?' Paskuĩ jám paskélbk: ‚Taĩp sãko Viẽšpats: Tõj viẽtoj, kuĩ šùnys sulaĩžė Nabòto kraũją, šùnys laižỹs iĩ tàvo kraũją'". Ahãbas sušùko Elìjui: „Taĩ tù manė̀ suradaĩ, màno priẽše?"

Tasaĩ atsãkė: „Suradaũ tavė̀". Kadángi tù rýžaisi darýti, kàs Viẽšpačiui nepatiñka, taĩ àš táu atnèšiu neláimę: nušlúosiu tàvo gìminę iĩ išnaikìnsiu ìš Ahãbo giminẽs vyriškiùs ikì paskutìnio výro Izraèlyje. Kadángi sukė́lei mán pỹktį iĩ suvedžiójai nusidė́ti Izraèlį, àš taĩp sù tàvo namaĩs pasielgsiu, kaĩp pasìelgiau sù Nebãto sūnaũs Jerobeãmo namaĩs iĩ sù Ahìjo sūnaũs Bãšo namaĩs.

Õ Izebèlei Viẽšpats paskélbia: ‚Šùnys suẽs Izebèlę priẽ Jezreèlio sienų. Kàs ìš Ahãbo šeimõs numiĩs miestè, tą̃ šùnys suẽs, õ kàs numiĩs plynamė laukė̀, tą̃ padángių sparnuõčiai sulès'".

Ìš tìkro nebùvo nẽ vieno, kurìs kaĩp Ahãbas rýžtųsi darýti, kàs Viẽšpačiui nepatiñka, nès jį̃ suvedžiójo jõ žmonà Izebèlė. Jìs elgė́si ìtin smerktinaĩ: bėgiójo pãskui dieváičius iĩ sẽkė papročiaĩs amorìtų, kuriuõs Viẽšpats bùvo nuvìjęs nuõ izraelìtų.

Išgiĩrdęs šìtuos grasìnimus, Ahãbas pérsiplėšė sàvo drabužiùs, užsiviĩko añt núogo kū̃no atgailõs drabùžį, pradė́jo pãsninkauti, miegóti sù atgailõs drabužiù iĩ váikščioti prislėgtas. Tadà tišbiẽčiui Elìjui pasigiĩrdo Viẽšpaties žõdis: „Aĩ mateĩ, kaĩp Ahãbas mán nusižẽmino? Kadángi jìs mán nusižẽmino, taĩ àš neléisiu, kàd neláimė ateĩtų jaũ jõ dienomìs. Tìk jõ sūnaũs dienomìs àš užléisiu neláimę añt jõjo namų̃".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 5—6a. 11 ir 16 (P.: plg. 3a)

P. Viẽšpatie, bū̃k gailestìngas: ẽsame táu nusidė́ję.

3 Pasigailėk manęs, Diẽve: tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo beribis — naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dẽmę,
numazgók màno kaĩtę! —

P. Viẽšpatie, bũk gailestìngas: ẽsame táu nusidėję.

5 Àš sàvo kaltýbę pažįstu,
mán vìs akysė manà nedorýbė.
6 Àš táu, tiktaĩ táu esù nusidėjęs:
dariaũ, kã laikaĩ tù piktýbe. — **P.**

11 Nuõ màno kaltýbių nugrẽžk sàvo véidą,
visàs núodėmes màno išdìldyk.
16 Išgélbėk nuõ kraũjo bausmẽs manė, Diẽve,—
õ màno vadúotojau Diẽve,—
iř àš džiugiaĩ skélbsiu tàvo teisùmą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 13, 34

P. Aleliùja.— Àš jùms dúosiu naũją įsãkymą,—
sãko Viẽšpats,—
kàd jũs vienas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 5, 43—48

Mylėkite savo priešus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Jũs ẽsate girdėję, jóg bùvo pasakýta: ‚Mylėk sàvo ařtimą' iř neapkẽsk priešo. Õ àš jùms sakaũ: mylėkite sàvo priešus iř melskitės ùž sàvo pérsekiotojus, kàd bũtumėte sàvo dañgiškojo Tėvo vaikaĩ; jìs jùk léidžia sàvo sáulei tekėti geriesiems iř blogiesiems, siuñčia lietų añt teisiųjų iř neteisiųjų.

Jėi mýlite tìk tuõs, kuriẽ jùs mýli, kã gì užsitarnáujate?

Ar̃gi taĩp nesielgia ir̃ muĩtininkai? Ir̃ jéigu svéikinate tiktaĩ sàvo brólius, ką̃ gì ypatìngo nuveĩkiate? Ar̃gi tõ nedãro ir̃ pagónys? Taĩgi bū́kite tokiẽ tobulì, kaĩp jū́sų dañgiškasis Tė́vas yrà tóbulas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kar 2, 1. 6—14

Štai pasirodė ugninis vežimas, ir Elijas pakilo į dangų

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Kaĩ Viẽšpats panorė́jo Elìją vìesulu pakélti į̃ dañgų, Elìjas sù Eliziẽjumi ẽjo ìš Gilgãlo. Atė́jus į̃ Jèrichą, Elìjas paprãšė Eliziẽjų: „Tù pasilìk čionaĩ, õ manè Viẽšpats siuñtė priẽ Jordãno". Eliziẽjus prieštarãvo: „Kaĩp gývas Viẽšpats ir̃ kaĩp gývas tù pàts, àš tavę̃s nepalìksiu". Tàd juõdu keliãvo toliaũ kartù. Peñkiasdešimt prãnašo mokinių̃ sẽkė̀ jiedviem ìš paskõs, õ vėliaũ pasilìko bestovį̃ atstù ìš šaliẽs. Anuõdu sustójo priẽ Jordãno.

Elìjas nusìsiautė sàvo apsiaũstą ir̃ juõ suvyniótu sùdavė į̃ vándenį. Tasaĩ pérsiskyrė į̃ šalìs, ir̃ juõdu saũsuma pérėjo ùpę. Pérėjus į̃ kìtą pusę̀, Elìjas tãrė Eliziẽjui: „Sakýk, kõ norė́tum, kàd táu padarýčiau priẽš manè nuõ tavę̃s paimsiant!" Eliziẽjus pasãkė: „Norė́čiau, kàd bū́tų mán dvìguba dalìs dúota tavõsios dvãsios!" Elìjas atsìliepė: „Paprašeĩ neleñgvo dalỹko. Jéi tù matýsi, kaĩp nuõ tavę̃s àš bū́siu pàimtas, taĩ bùs táu šìtai sùteikta, õ jéigu nè — nebùs táu šìto".

Juõdviem beeĩnant ir̃ bešnekučiúojant, štaĩ pasiródė ugnìnis vežìmas, ugnìniais žirgaĩs pakinkýtas, ir̃ pérskyrė juõdu. Elìjas vìesulu kìlo į̃ dañgų. Taĩ matýdamas, Eliziẽjus sušùko: „Màno tė́ve, màno tė́ve! Izraèlio vežìme ir̃ jõ vežė́jau!"

Kaĩ jõ nebemãtė, jìs stvė́rė ùž sàvo drabùžių iř pérplėšė juõs peř pùsę. Paskuĩ pakė́lė Elìjo apsiaũstą, kurìs nuõ jõ bùvo nukrìtęs.

Pasùkęs atgaĩ, Eliziẽjus pasiekė Jordãno krañtą. Paẽmęs nuõ Elìjo nukrìtusį apsiaũstą, juõ sùdavė į̃ vándenį, šaũkdamas: „Kuř gì Viẽšpats, Elìjo Diẽvas?!" Sudãvus į̃ vándenį, tasaĩ pérsiskyrė į̃ šalìs, iř Eliziẽjus pérėjo ùpę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 30, 20. 21. 24 (P : 25)

P. Drąsiàs, tvìrtas šìrdis turė́kit,
kàs Viẽšpačiu tìkit!

20 Õ, kóks tù, Viẽšpatie, gẽras,
meilùs visiems, kuriẽ tavę̃s bìjo,
visiems, kuriẽ taviḿ vìlias
viešaĩ žmoniũ tárpe. — **P.**

21 Tù sàvo slėpỹkloj juõs sáugai
nuõ nedõrėlių kė́slų;
slepì juõs sàvo pastógėj
nuõ liežùvių plakìmo. — **P.**

24 Mylė́kite Viẽšpatį, visì jõ bičiùliai!
Ištikimúosius Viẽšpats globója,
bèt sù kaupù atsilýgins puikuõliams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
iř màno Tė́vas jį̃ mylẽs;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime iř apsigyvénsime. —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 6, 1—6. 16—18

Tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:

„Vénkite darýti sàvo gerúosius dárbus žmonių akysė, kàd būtumėte jų mãtomi, kitaĩp negáusite ùžmokesčio iš sàvo Tėvo dangujė.

Todėl, dalýdamas išmaldą, netrimitúok sinagògose ir gãtvėse, kaĩp dãro veidmainiaĩ, kàd būtų žmonių giriamì. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsìėmė ùžmokestį. Kaĩ tù daliji išmaldą, tenežìno tàvo kairẽ, ką dãro dešinẽ, kàd tàvo išmalda lìktų slaptojė, õ tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojė, táu atsilýgins.

Kaĩ meĩdžiatės, nebūkite tokiẽ, kaĩp veidmainiaĩ, kuriẽ mėgsta meĩstis, stovėdami sinagògose ir aikštėsė, kàd būtų žmonių mãtomi. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsìėmė ùžmokestį. Kaĩ tù panorėsi meĩstis, eĩk į sàvo kambarẽlį ir užsirakìnęs meĩskis sàvo Tėvui, ẽsančiam teñ, slaptojė, õ tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojė, táu atlýgins.

Kaĩ pãsninkaujate, nebūkite paniùrę, kaĩp veidmainiaĩ: jiẽ pérkreipia véidus, kàd žmónės matýtų juõs pãsninkaujant. Ìš tiesų sakaũ jùms: jiẽ jaũ atsìėmė ùžmokestį. Õ tù pãsninkaudamas pasitèpk aliẽjumi gálvą ir nusipraũsk véidą, kàd nè žmonėms ródytumeis pãsninkaująs, bèt sàvo Tėvui, kurìs yrà slaptojė. Ir tàvo Tėvas, rẽgintis slaptojė, táu atlýgins".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Sir 48, 1—14 (1—15)

Elijas pranyko lyg viesului kilus,
ir jojo dvasia Eliziejų pripildė

Iš Siracìdo knỹgos.

Elìjas — taĩ prãnašas, ùgniai prilýgęs:
jõ žõdžiai liepsnójo, lýg dẽganti krósnis.
Jìs àtnešė bãdą vaikáms Izraèlio,
jõ įkaršˇčiu smarkiai mažėjo jų skaĩčius.
Jìs, Viẽšpaties liẽptas, jiems dañgų uždãrė
ir trìskart añt žẽmės nukrìsdino ùgnį.
Sáu pãgarbą didžią sukėlei, Elìjau,
ir táu kàs prilýgtų — galėtų didžiuotis.
Numìrusį žmõgų prikėlei gyvénti,
tù Diẽvo valià ìš mirtiẽs jį ištráukei.
Tù pàsiuntei žũti nè vieną karãlių,
kilmìngus didžiūnùs išmėtei ìš guõlių.
Sinãjuje teĩsmo sprendìmą paskélbei,
Horèbo kalnè — nutarìmą atkeršyt.
Karãliams daveĩ atgailõs patepìmą,
õ viẽton savęs kìtą prãnašą skýrei.
Sù áudra į viršų buvaĩ tù pakéltas,
tavè skaĩsčios liẽpsnos į dañgų lydėjo.
Kaĩp tvìrtina Rãštas, esì pasireñgęs,
laikáms besibaĩgiant, rūstýbę gesìnti,
vaikáms sugrąžìnti jų prótėvių šìrdį,
Jokũbo gentìs, jų gretàs atstatýti.
Laimìngas bùs tàs, kuĩs tavè dár išvýstų:

toksaĩ ir̃ numìręs gyvéntų peř ámžius.
Elìjas pranỹko lýg viesului kìlus,
ir̃ jõjo dvasià Eliziẽjų pripìldė.
Ženklū tàs pridãrė kaĩp dùkart paẽmus,
visì jõjo žõdžiai stebùklais pavir̃to.
Kõl gývas priẽš niẽką jìs nesudrebė́jo,
màt gãlios jõ dvãsiai žmogùs neturė́jo.
Negãlimo dáikto jám niẽkad nebùvo
jìs prãnašo gãlią kapè būdams ródė.
Jìs sàvo gyvẽnime dãrė stebùklų,
nuostãbūs darbaĩ ir̃ jõ mir̃tį lydė́jo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 96, 1—2. 3—4. 5—6. 7 (P.: 12a)

P. Teisìngieji, džiaũkitės Viẽšpaties prieglobsty.

1 Viẽšpats — pasáulio Valdõvas:
tedžiū́gauja žẽmė, tekrýkštauja sãlos.
2 Jį̃ júosia dẽbesys tamsūs,
téise, teisýbe grį̃stas jõ sóstas. — **P.**

3 Kaĩ jìs žeñgia — ùgnys liepsnója,
naikìna priešus apliñkui.
4 Žaibaĩs jìs nupliẽskia pasáulį,
išvýdusi sùdreba žẽmė. — **P.**

5 Sutir̃psta kaĩp vãškas kalnaĩ išsigañdę
priẽš Viẽšpatį — vìso pasáulio Valdõvą.
6 Bylója dangùs apiẽ jõ teisingùmą,
jõ garbingùmą rẽgi pasáulis. — **P.**

7 Gė́da visiems, kuriẽ dróžiniui leñkias,
stabaĩs sàvo didžiúojas...
Niekìngi dieváičiai, priẽš Viẽšpatį kniùbkit! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Rom 8, 15

P. Aleliùja.— Jūs gãvote įsūnỹstės Dvãsią,
kuriojė šaũkiame: „Ãba, Tė́ve!" —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 6, 7—15

Melskitės taip

+ Pasiklausykite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Meĩsdamiesi nedaugiažodžiáukite, kaĩp pagónys: jiẽ tãriasi bū́sią išklausýti dė̃l žõdžių gausùmo. Nedarýkite taĩp, kaĩp jiẽ. Jùms dár neprãšius, jū́sų Tė́vas žìno, kõ jùms reĩkia. Todė̃l meĩskitės taĩp:

, Tė́ve mū́sų, kurìs esì dangujė̀, teesiẽ šveñtas tàvo vařdas, teateinẽ tàvo karalỹstė̀, teesiẽ tàvo valià kaĩp dangujė̀, taĩp ir žẽmėje. Kasdiẽnės mū́sų dúonos dúok mùms šiañdien ir atléisk mùms mū́sų kaltės, kaĩp ir mẽs atléidžiame sàvo kaltiniñkams. Ir nevèsk mū́sų į̃ pagùndą, bèt gélbėk mùs nuõ pìkto'.

Jéigu jū̃s atléisite žmonė́ms jų̃ nusìžengimùs, taĩ ir jū́sų dañgiškasis Tė́vas atleĩs jùms. Õ jéigu neatléisite žmónėms, taĩ nẽ jū́sų Tė́vas neatleĩs jū́sų nusižengìmų".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Kar 11, 1—4. 9—18. 20

Patepė Joašą ir šaukė: „Tegyvuoja karalius!"

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Karãliaus Ahazìjo mótina Atãlija, pamãčiusi sū́nų nebegývą,

nuẽjo išžudýti visų karãliškosios giminẽs palikuonių. Tačiaũ karãliaus Jorãmo duktẽ ir Ahazìjo sesuõ Jošebà pàėmė Ahazìjo sūnų Joãšą ìš tárpo karãliaus sūnų, kuriẽ turė́jo bū́ti nužudýti, ir sù jõ žindyvė slaptà nugabẽno į̃ patalų̃ sándėlį. Teñ jį̃ pàslėpė nuõ Atãlijos, kàd jìs nebū́tų nužudýtas. Šẽšerius metùs jìs bùvo jõs slãpstomas Viẽšpaties namuosė, kõl šãlį valdė Atãlija.

Septintaĩsiais mẽtais kùnigas Jojãdas susìkvietė vežìkų ir bėgìkų šimtininkus, nusìvedė juõs į̃ Viẽšpaties namùs ir sudãrė sù jaĩs sándorą; juõs Viẽšpaties namuosė prisaikdìno ir jíems paródė karãliaus sū́nų.

Šimtìnių vadaĩ klaũsė visų̃ kùnigo Jojãdo nuródymų. Kiekvíenas, suriñkęs sàvo výrus — ir tuõs, kuriẽ šeštãdienį pradė́davo sargýbą, ir tuõs, kuriẽ šeštãdienį baĩgdavo jã,— suė̃jo pàs kùnigą Jojãdą; tasaĩ išdalìjo jíems ìetis ir skydùs, kuriẽ kadáise priklaũsė karãliui Dóvydui ir dabař bùvo laĩkomi Viẽšpaties namuosė. Bėgìkai sù giñklais rañkose išsirikiãvo nuõ pietìnės šventỹklos pùsės ikì šiaurìnės, priešais altõrių ir pãčią šventỹklą, apliñkui karãlių. Paskuĩ Jojãdas išsìvedė karãliaus sūnų ir į̃teikė jám karū̃ną beĩ karãliaus teisýną. Taĩp jiẽ padãrė jį̃ karãliumi — pàtepė jį̃ ir, plodamì rañkomis, šaũkė: „Tegyvúoja karãlius!"

Išgirdusi taũtą triukšmáujant, Atãlija nuẽjo pàs žmónes į̃ Viẽšpaties namùs. Čià jì pamãtė įprastojė viẽtoje, priẽ kolònų, stóvint karãlių; priẽ jõ viršininkai ir trimìtininkai, ir visì šaliẽs gyvéntojai džiaũgėsi ir skardẽno trimìtais. Atãlija pérsiplėšė drabužiùs ir ė̃mė rė̃kti: „Išdavỹstė, išdavỹstė!" Bèt kùnigas Jojãdas įsãkė kariúomenės vadáms šimtininkams: „Išvèskite jã prõ gretàs į̃ laũką ir nukiršKite kalavijù kiekvieną, kuris panorė́tų jõs klausýti, nès,— taĩ sãkė kùnigas,— netùri jì bū́ti nužudýta Viẽšpaties namuosė". Tada jã sùgriebė, ir jì bùvo nužudýta eĩnanti keliù, kuriuõ vẽda árklius priẽ karãliaus rū́mų.

Paskuĩ Jojãdas sudãrė Viẽšpaties sándorą sù karãlium ir tautà. Jiẽ pasižadė́jo bū́sią Viẽšpaties tautà. Taĩp pàt ir ka-

rãliui sù tautà jìs liẽpė sudarýti sándorą. Põ tõ visì šaliẽs gyvéntojai patráukė priẽ Baãlo šventỹklos ir̃ jã sugrióvė. Visái sudaũžė jõ altoriùs beĩ ãtvaizdus ir̃ priẽšais altoriùs ùžmušė Baãlo kùnigą Matãną. Jojãdas taĩp pàt pastãtė sargýbas priẽ Viẽšpaties namũ̃.

Visì šaliẽs gyvéntojai bùvo kupinì džiaũgsmo, ir̃ miẽstas lìko ramùs. Õ Atãlija bùvo nukautà kalavijù priẽ karãliaus rū̃mų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 131, 11. 12. 13—14. 17—18 (P.: 13)

P. Viẽšpats tikraĩ pasiriñko Siòną,
jám čià patìko buveĩnę turéti.

11 Dóvydui Viẽšpats yrà prisiekęs,
neatšaũkiamą priesaiką dãvęs:
„Pãlikuonį tàvo àš pasodìnsiu
añt tàvo sósto. — **P.**

12 Jéi tàvo sū̃nūs màno Sándorą výkdys,
jéi priesakų màno laikỹsis,
taĩ jų̃ aĩniai peř ámžius sėdẽs tàvo sóste“. — **P.**

13 Viẽšpats tikraĩ pasiriñko Siòną,
jám čià patìko buveĩnę turéti.
14 „Štaĩ čià màno póilsio bū̃stas,
čià àš gyvénsiu,— tóks màno nóras. — **P.**

17 Àš padarýsiu: Dóvydui gimš čià galiū̃nas,
kiĩs švyturỹs manám pateptìniui.
18 Àš sugėdinsiu visùs jõjo priẽšus,
añt jõ galvõs suspindẽs jõ vainìkas“. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 3

P. Aleliùja.— Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 6, 19—23

Kur tavo lobis, ten ir tavo širdis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nekráukite sáu lõbių žẽmėje, kuř kañdys iř rū̃dys ė́da, kuř vãgys įsiláužia iř vãgia. Verčiaũ kráukite sáu lõbį dangujè, kuř neĩ kañdys, neĩ rū̃dys neė́da, kuř vãgys neįsiláužia iř nèvagia, nès kuř tàvo lõbis, teñ iř tàvo širdìs.

Kū̃no žiburỹs yrà akìs. Todė̃l, jéi tàvo akìs sveikà, visám tàvo kū̃nui bùs šviesù. Õ jéigu tàvo akìs nesveikà, vìsas tàvo kū̃nas skéndės tamsojè. Taĩgi, jéi tavyjè ẽsanti šviesà tamsì, taĩ kokià baisì tóji tamsà!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Krn 24, 17—25

Zacharijas, kurį jūs nužudėte tarp šventyklos ir altoriaus

Ìš antrõsios Krònikų knỹgos.

Põ kùnigo Jojãdo mir̃tiẽs pàs karãlių atvỹko Jùdo kunigáikščiai iř parpúolė priẽš jį̃ añt žẽmės. Tasaĩ tuomèt jų̃ pakláusė, kodė̃l pamýnę Viẽšpaties, sàvo prótėvių Diẽvo, sándorą, jiẽ ẽmė gárbinti šveñtstulpius iř stabùs. Dė̃l tõ nusikal-

tìmo Jùdą ir Jerùzalę užgriùvo rūstýbės teĩsmas. Viẽšpats jíems siuñtė pranašų̃, kàd tiẽ juõs paskãtintų grį̃žti priẽ Viẽšpaties, tačiaũ jų̃ rãginimo aniẽ neklaũsė.

Tuomèt Diẽvo dvasià àtẽjo añt kùnigo Jojãdo sūnaũs Zacharìjo. Tasaĩ atsistójo priẽš taũtą ir jái paréiškė: „Taĩp sãko Viẽšpats: Kodẽl jũs láužote Viẽšpaties įsãkymus? Jũs neturė́site láimės. Kadángi palìkote Viẽšpatį, taĩ ir jìs jùs palìks!"

Bèt tiẽ susibū̃rė priẽš jį̃ ir karãliaus įsãkymu ùžmušė jį̃ akmenimìs Viẽšpaties namų̃ kiemė. Karãlius Joãšas nebegalvójo, kaĩp ištikimaĩ jám tarnãvo Zacharìjo tė́vas Jojãdas, ir liẽpė nužudýti jõ sū̃nų. Õ tàs mir̃damas šaũkė: „Temãto taĩ Viẽšpats ir teatsiteĩsia!"

Į̃ mẽtų pãbaigą patráukė priẽš Joãšą aramė́jų kariúomenė. Įsìveržė į̃ Jùdą ir Jerùzalę ir iššùdė visùs tautõs kunigáikščius. Vìsas jų̃ grõbis bùvo nugabéntas Damãsko karãliui.

Tiktaĩ sù nedaũgeliu karių̃ aramė́jų kariúomenė bùvo atė́jusi, bèt Viẽšpats įdavė į̃ jų̃ rankàs labaĩ dìdelę kariúomenę, kadángi izraelìtai bùvo palìkę Viẽšpatį, sàvo prótėvių Diẽvą. Taĩp aramė́jai įvýkdė teĩsmą Joãšui.

Aniems pasitráukus ir tą palìkus suñkiai seŕgantį, jõ tarnaĩ susimókė priẽš jį̃ dẽl kùnigo Jojãdo sūnaũs kraũjo ir jį̃ nužùdė jõ lóvoje. Jìs bùvo paláidotas Dóvydo miestė, tačiaũ nè karãlių kapuosė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 88, 4—5. 29—30. 31—32. 33—34 (P.: 29a)

P. Àš bū̃siu peř ámžius jám malonìngas.

4 „Sudariaũ àš sándorą sù išrinktúoju.
Àš Dóvydui, sàvo taŕnui, prisiekiau:
5 ‚Gìminę tàvo ámžiams sukū̃riau,
kartų̃ kartomìs tvėriantį sóstą táu pastatýsiu'". — **P.**

29 Àš bū́siu peȓ ámžius jám malonìngas,
tvirtà pasilìks sándora mū́sų.
30 Jõ gìminei léisiu gyvúoti peȓ ámžius,
ilgaĩ kaĩp dangùs stovẽs jõjo sóstas. — **P.**

31 Jéi jõ vaikaĩ paniẽkins màno Teisýną,
jéi nesieĩgs, kaĩp jíems įsakýta;
32 jéi màno núostatus láužys,
jéigu nepáisys, kàs jíems màno liẽpta. — **P.**

33 Baũsiu jų̃ núodėmes rýkšte,
plàksiu botagù jų̃ kaĩtę.
34 Bètgi sàvo malónės ìš jõ neatim̃siu,
neprasižeñgsiu sàvo ištikimýbei. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 8, 9

P. Aleliùja.— Jė́zus Krìstus, bū́damas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jū̃s tàptumėte turtìngi pẽr jõ netuȓtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 6, 24—34

Nesirūpinkite rytdiena

+ Pasiklausýkite šveńtõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Niẽkas negãli tarnáuti dvíem šeimininkams: arbà jìs víeno nekę̃s, õ kìtą mylẽs, arbà priẽ víeno bùs prisirìšęs, õ kìtą niekù veȓs. Negãlite tarnáuti Diẽvui iȓ Mamõnai.

Todẽl àš sakaũ jùms: peȓ daũg nesirū́pinkite sàvo gyvýbe, ką̃ válgysite, neĩ sàvo kū́nu, kuõ vilkė́site. Aȓgi gyvýbė nè daugiaũ ùž maĩstą iȓ kū́nas ùž drabùžį? Įsižiūrė́kite į̃ padán-

gių sparnuočiùs: neĩ jiẽ sėja, neĩ pjáuna, neĩ į klúonus kráuna, õ jūsų dañgiškasis Tėvas juõs maitìna. Ar̃gi jūs nè daũg vertesnì už juõs?

Õ kàs ìš jūsų gãli sàvo rūpesčiu beñt peř sprìndį praìlginti sáu gyvẽnimą?

Ir̃ kám gì taĩp rūpinatės drabužiù? Pasižiūrėkite, kaĩp áuga laũko lelìjos. Jõs nesidarbúoja ir̃ neveř pia, bèt àš sakaũ jùms: nẽ pàts Saliãmonas visojè sàvo didýbėje nebùvo taĩp pasipuõšęs, kaĩp kiekvienà ìš jų̃. Jéigu Diẽvas taĩp apreñgia laukų̃ gẽlę, kurì šiañdien žýdi, õ rytój metamà į krósnį, taĩ ar̃gi jìs dár labiaũ nepasirūpins jumìs, mažatìkiai?

Todẽl nesisielokite ïr̃ neklausinėkite: ‚Ką̃ válgysime?', arbà: ‚Ką̃ gérsime?', arbà: ‚Kuõ vilkėsime?' Visų̃ tų̃ dalỹkų labaĩ vaĩkosi pagónys. Jūsų dañgiškasis Tėvas jùk žìno, kàd vìso tõ jùms reĩkia. Jūs pirmiáusia ieškókite Diẽvo karalỹstės ir̃ jõ teisýbės, õ visà taĩ bùs jùms pridėta.

Taĩgi nesirūpinkite rýtdiena, nès rytójus pàts pasirūpins savimì. Kiekvienai diẽnai užteñka savų̃ vargų̃".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVYLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kar 17, 5—8. 13—15a. 18

Viešpats atstūmė Izraelį nuo savojo veido, taip kad beliko tik Judo giminė

Iš antrõsios Karãlių knỹgos.

Asūro karãlius užpúolė visą šãlį, priẽjo Samãriją ir trẽjetą mẽtų jã laĩkė apsùpęs. Devintaĩsiais Ozė́jo mẽtais tã miẽstą jìs pàėmė, izraelitùs išsivãrė į Asūrą ir apgyvéndino Halachė, Gosanė priẽ Hãbo ùpės ir mėdų miẽstuose.

Taĩp atsitìko dė̃l tõ, kàd izraelìtai nusidė́davo Viẽšpačiui, sàvo Diẽvui, kurìs juõs ìšvedė ìš Egìpto, ìš faraòno — Egìpto karãliaus — valdžiõs. Jiẽ gárbindavo svẽtimus dieváičius, pamė́gdžiodavo pãpročius tautų̃, kuriàs Viẽšpats bùvo pavãręs nuõ izraelìtų, ir sėkdavo Izraèlio karãlių dúodamu pãvyzdžiu.

Viẽšpats pérspėdinėjo Izraèlį ir Jùdą peĩ visùs sàvo prãnašus beĩ regė́tojus, sakýdamas: „Sugrį̃žkite ìš sàvo piktų̃jų kelių̃, laikýkitės màno įsãkymų beĩ paliepìmų griežtaĩ pagaĩ Teisýną, kurį̃ àš daviaũ jūsų prótėviams ir paskélbiau jùms peĩ sàvo tarnùs prãnašus“. Bèt jiẽ nenorė́jo klausýti ir bùvo užsispýrę, kaĩp ir jų̃ tėvaĩ, kuriẽ netikė́jo Viẽšpačiu, sàvo Dievù. Jiẽ àtmetė jõ įsãkymus ir sándorą, kurią jìs bùvo sudãręs sù jų̃ prótėviais, ir nepáisė įspėjìmų, kuriuõs jiems dúodavo.

Todė̃l Viẽšpats labaĩ įpỹko añt Izraèlio: atstū̃mė jį̃ nuõ sãvojo véido, belìko tìk Jùdo giminẽ̃.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 59, 3. 4—5. 12—13 (P.: 7b)

P. Sàvo dẽšine, Viẽšpatie, gélbėk, išgìrsk mùs.

3 Mus atstūmei, mū́sų gretàs suardeĩ, õ Diẽve,
Supykaĩ añt mū́sų, bèt vė́l į̃ mùs atsigrę̃žki! — **P.**

4 Sudrẽbinai žẽmę, jái skė́ldėti léidai,—
plyšiùs jõs užgýdyk: jĩ griū̃va.
5 Skaũdžiai nùbaudei sàvo taũtą,
ir mẽs kaĩp nuõ vỹno apsvaĩgę. — **P.**

12 Õ Diẽve, arẽgi nè tù, kurs esì mùs atmẽtęs,
sù mū́s kariúomenė nebežygiúoji...
Padė́ki mùms káutis sù priẽšu,
žmogùs čià padė́ti mùms niẽko negãli.
13 Sù Diẽvo pagálba mẽs narsiai kovósim,
Viẽšpats sumìndžios mū́sų engė́jus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Žyd 4, 12

P. Aleliùja.— Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 7, 1—5

Pirmiau išritink rąstą iš savo akies

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Neteĩskite kitū̃, kàd pãtys nebū̃tumėte teisiamì. Kókiu teismù teĩsiate kitùs, tókiu ir pãtys bū̃site teisiamì, ir kókiu mastù matúojate, tókiu ir jùms bùs atmatúota.

Kodė̃l gì mataĩ krìslą sàvo brólio akyjė, õ nepàstebi rąsto savõjoje? Arbà kaĩp galì sakýti bróliui: ‚Léisk išimsiu

krìslą ìš tàvo akiẽs', kaĩ tàvo akyjè rąstas?! Veidmainỹ, pirmiaũ išrìtink rąstą ìš sàvo akiẽs, õ paskuĩ pažiūrėsi, kaĩp pašãlinti krislẽlį ìš brólio akiẽs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Kar 19, 9b—11. 14—21. 31—35a. 36

Aš ginsiu ir gelbėsiu šį miestą dėlei savęs ir Dovydo

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Asũro karãlius Sanherìbas pàsiuntė pàs Jùdo karãlių Hìskiją pãsiuntinius sù pranešimù: „Jũs taĩp sakýsite Jùdo karãliui Hìskijui: ‚Nesidúok klaidìnamas sãvojo Diẽvo, kuriuõ tù tikì, kàd Jerùzalė nepatèksianti į Asũro karãliaus rankàs. Esì jùk girdėjęs, ką padãrė Asũro karãliai sù visomìs kitomìs šalimìs: jàs pàsmerkė žlùgti. Õ tù manaĩ išsigélbėsiąs?'"

Hìskijas, paẽmęs ìš pasiuntinių rãštą ir pérskaitęs jį, nuẽjo į Viẽšpaties namùs, teñ ìšskleidė rãštą Viẽšpaties akìvaizdoje ir, melsdamasis Viẽšpačiui, sãkė: „Viẽšpatie, Izraèlio Diẽve, iškìlęs viršuñ cherubìnų! Esì tù vieniñtelis visų žẽmės karalỹsčių Diẽvas. Tù padareĩ dañgų ir žẽmę. Atsùk į manè sàvo aũsį, Viẽšpatie, ir klausýkis! Atvérk, Viẽšpatie, sàvo akìs ir pažvelk į šìčia! Klausýkis, ką sãko Sanherìbas, atsiuñtęs pãsiuntinį týčiotis ìš gývojo Diẽvo. Tiesà, Viẽšpatie, Asũro karãliai sunaikìno tautàs, nuniókojo jų šalìs ir į ùgnį sùmetė jų dieváičius. Bèt taĩ ir nebùvo dievaĩčiai, õ tìk žmogaũs rañkų darbaĩ — ìš mẽdžio ir akmeñs; todẽl juõs ir sunaikìno. Dabar gì, Viẽšpatie, mũsų Diẽve, išgélbėk mùs ìš jõ rañkų, kàd visõs žẽmės karalỹstės pažìntų, jóg tù, Jãhve, esì vieniñtelis Diẽvas".

Amòso sūnùs prãnašas Izaìjas siuñtė pàs Hìskiją žmõgų ir liẽpė jám pasakýti: „Štaĩ ką sãko Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas: ‚Àš išgirdaũ, kaĩp tù mán meldeĩsi dẽl Asū̃ro karãliaus Sanheríbo! Viẽšpaties žõdis, atsãkantis jám, yrà tóks: Tavè niẽkina, tavè pašiẽpia mergáitė, Siònо dukrà. Duktẽ Jerùzalė dẽl tavẽs sù pãnieka kraĩpo gálvą. Ìš Jerùzalės žeñgs išsilìkę, ìš Siònо kálno patraũks išsigélbėję. Taĩ padarỹs užsidẽgęs Viẽšpaties uolùmas'.

Todẽl — taĩp Viẽšpats kalba apiẽ Asū̃ro karãlių: ‚Jìs neįsiveĩš į šį miẽstą; neišsaũs nẽ vienõs strėlės, neužbẽgs añt jõ sàvo skỹdo sáugomas, nesupiĩs priẽš jį nẽ vieno pýlimo. Keliù, kuriuõ bùs atẽjęs, jisaĩ ir sugrį̃š, bèt į miẽstą neįsiveĩš,— taĩ Viẽšpaties žõdis! Àš gìnsiu ir gélbėsiu tą miẽstą dẽlei savẽs ir sàvo taĩno Dóvydo'".

Anąnakt atvỹko Viẽšpaties ángelas ir asìrų stovỹkloje išžùdė šimtą dvìdešimt penkìs tū̃kstančius vỹrų. Tadà Asū̃ro karãlius Sanheríbas susìruošė ir sugrį̃žo į sãvąją šãlį. Jisaĩ pasilìko Ninìvėje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 47, 2—3a. 3b—4. 10—11 (P.: plg. 9d)

P. Sàvo miẽstą stìprina Diẽvas peř ámžius.

2 Tikraĩ Viẽšpats dìdis, ir jį reĩkia gárbint,
jį̃ šlóvint miestė, kuriamė jìs gyvẽna.
3 Čià šveñtas jõ kálnas — kalvų̃ pažìba:
juõ žãvisi žẽmė. — **P.**

Taĩ Siònо kálnas — šiaurìnė ribà,
Valdõvo dìdžiojo miẽstas.
4 Jõ rū̃muose Diẽvas gyvẽna,
Viẽšpats — galìngas gynė́jas. — **P.**

10 Kaĩ bũnam tàvo šventóvėj,
atsìmenam vìs, kóks esì malonìngas.
11 Tavóji, Diẽve, šlovẽ, kaĩp iř tàvo vařdas,
pasiekia pãkraščius žẽmės.
Tavóji rankà eĩgias teisìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 8, 12

P. Aleliùja.— Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats.—
Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 7, 6. 12—14

Visa, ko norite, kad jums darytų žmonės,
ir jūs patys jiems darykite

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jézus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nedúokite, kàs švẽnta, šùnims iř nebarstýkite sàvo peřlų kiaũlėms, kàd kařtais jũ nesutrỹptų iř atsigrẽžusios jũsų pačiũ nesudraskýtų.

Vìsa, kõ nórite, kàd jùms darýtų žmónės, iř jũs pãtys jiems darýkite; nès taĩ iř yrà Įstãtymas iř Pranašaĩ.

Įeĩkite prõ ankštùs vartùs, nès eřdvūs vařtai iř platùs kẽlias į prãžūtį, iř daũg juõ eĩnančių. Kokiẽ ankštì vařtai iř kóks siaũras kẽlias į gyvẽnimą! Tìk nedaũgelis jį atrañda".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Kar 22, 8—13; 23, 1—3

Karalius liepė garsiai perskaityti tautai
visus Viešpaties namuose atrastosios sandoros knygos žodžius

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Vyriáusiasis kùnigas Hilkìjas pránešė rãštininkui Šafãnui: „Viẽšpaties namuosè àš radaũ Įstãtymo knỹgą". Hilkìjas ĩteikė knỹgą Šafãnui, ir tàs jã skaĩtė. Paskuĩ rãštininkas Šafãnas nuẽjo pàs karãlių Jošìją ir pránešė jám: „Tàvo tarnaĩ išléido rastùs namuosè pìnigus: juõs išdalìjo meistráms, tarnáujantiems Viẽšpaties namuosè". Toliaũ valstýbės rãštininkas Šafãnas karãliui kalbẽjo: „Kùnigas Hilkìjas mán ĩteikė knỹgą". Šafãnas balsù jã paskaĩtė karãliui.

Išgìrdęs Įstãtymo knỹgos žodžiùs, karãlius pérsiplėšė drabužiùs ir įsãkė kùnigui Hilkìjui, taĩp pàt Šafãno sūnui Ahikãmui, Michãso sūnui Achbòrui, rãštininkui Šafãnui ir karãliaus tarnui Azãjui: „Eĩkite ir pakláuskite Viẽšpatį màno, tautõs beĩ vìso Jùdo vardù dėl tõs atrastõsios knỹgos. Añt mūsų tùri bū̃ti užsidẽgęs dìdelis Viẽšpaties pỹktis, nès mūsų tėvaĩ neklaũsė šiõs knỹgos žõdžių, nedãrė, kàs jojè parašýta".

Paskuĩ karãlius liẽpė sušaũkti visùs Jùdo ir Jerùzalės seniūnùs. Jìs nuẽjo į̃ Viẽšpaties namùs draugė sù visaĩs Jùdo výrais ir Jerùzalės gyvéntojais, sù kunigaĩs, pranašaĩs ir visà tautà, nuõ mãžo lìgi dìdelio. Jìe liẽpė garsiai pérskaityti jiems Viẽšpaties namuosè atrastõsios sándoros knỹgos žodžiùs. Põ tõ karãlius priẽjo priẽ kolònų ir Viẽšpaties akìvaizdoje sudãrė šìtokią sándorą: jisaĩ klausýsiąs Viẽšpaties, visà širdimì, visà siela výkdysiąs jõ įsãkymus, núostatus ir įstãtymus, laikýsiąsis sándoros priesakų, surašýtų šìtoje knỹ-

goje. Visà tautà sándorai prìtarė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 33. 34. 35. 36. 37. 40 (P.: 33a)

P. Paródyk mán, Diẽve, sàvo įstãtymų kẽlią.

33 Paródyk mán, Diẽve, sàvo įstãtymų kẽlią,
iř kaĩp ãtlygio àš jõ laikýsiuos. — **P.**

34 Suteĩk įžvalgùmo pìldyt tàvo Teisýną
iř nuoširdžiaĩ jõ laikýtis. — **P.**

35 Sàvo įsakýtais takaĩs manè vèski,
nès jiẽ mán malõnūs. — **P.**

36 Màno širdìs į̃ tàvo pótvarkius krỹpsta,
visái negeisdamà peĩno. — **P.**

37 Sáugok màno akìs nuõ tuštýbių,
sàvo žodžiù atvérk mán gyvẽnimą. — **P.**

40 Štaĩ kaĩp tàvo įsãkymus mýliu,
tù, teisìngasis, atvérk mán gyvẽnimą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 4. 5b

P. Aleliùja.— Pasilìkite manyjè, taĩ iř àš jumysè
pasilìksiu,— sãko Viẽšpats.—
Kàs pasiliẽka manyjè, tàs dúoda daũg vaĩsių.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 7, 15—20

Jūs pažinsite juos iš vaisių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms:
„Sérgėkitės netikrų̃ pranašų̃, kuriẽ ateĩna pàs jùs avių̃ kái-

lyje, õ vidujè yrà plẽšrūs vilkaĩ. Jūs pažìnsite juõs ìš vaĩsių. Ar̃gi kàs gãli pasiskìnti vỹnuogių nuõ erškẽčių ar̃ fìgų nuõ usniũ?! Jùk gẽras mẽdis dúoda gerùs vaisiùs, õ netìkęs mẽdis — blogùs. Gẽras mẽdis negãli dúoti blogų vaisių, õ netìkęs gerų.

Kiekvienas mẽdis, kurìs nedúoda gerų vaĩsių, bùs ìškirstas ir̃ įmestas į ùgnį. Taĩgi jūs pažìnsite juõs ìš vaĩsių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Kar 24, 8—17

Jojachiną ir visus ginklą galinčius valdyti vyrus Babilonijos karalius išsivarė į Babelį

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Tàpdamas karãliumi, Jojachìnas turėjo aštuoniólika mẽtų ir̃ jìs pravaĩdė Jerùzalėje trìs mėnesius. Jõ mótina vadìnosi Nèhušta ir̃ bùvo jeruzaliẽčio Elnatãno duktẽ. Kaĩp ir̃ jõ tėvas, dãrė jìs taĩ, kàs Viẽšpačiui nepatiñka.

Anuõmet Bãbelio karãliaus Nebukadnecãro pulkaĩ patráukė priẽš Jerùzalę ir̃ àpgulė miẽstą. Kaĩ Bãbelio karãlius Nebukadnecãras patsaĩ pasiródė priẽ miẽsto, àpgulto jõjo kariũ, Jùdo karãlius Jojachìnas sù sàvo mótina, tarnaĩs, kunigáikščiais beĩ rū́mininkais išẽjo priešais Bãbelio karãlių, ir̃ tàs jį̃ sùėmė aštuntaĩsiais sàvo karaliãvimo mẽtais.

Kaĩp Viẽšpats bùvo grasìnęs, Nebukadnecãras pasìėmė visàs Viẽšpaties namų̃ brangenýbes beĩ karãliaus rū́mų turtùs ir̃ sudaũžė visùs áukso rykùs, kuriuõs Izraèlio karãlius Saliãmonas bùvo padìrbinęs Viẽšpaties namuosė. Ìš visõs Jerùzalės jìs išsivãrė visùs kilmìnguosius beĩ giñklą valdýti gãlinčius výrus, ìš vìso dẽšimtį tū́kstančių, taĩp pàt visùs kálvius ir̃ šáltkalvius. Ìš šaliẽs gyvéntojų lìko tiktaĩ paprastìeji žmó-

nės. Jojachìną jisaĩ išsivãrė į̃ Bãbelį. Taĩp pàt ir̃ karãliaus mótiną, karãliaus móteris beĩ rū́mininkus, kaĩp ir̃ įtakìnguosius krãšto výrus, jisaĩ ìš Jerùzalės išvãrė į̃ Bãbelį; bè tõ, dár visùs giñklą gãlinčius valdýti výrus — septýnis tū́kstančius, kálvius ir̃ šáltkalvius — tū́kstantį, kãrui ìtin tiñkamus výrus. Visùs juõs Babilònijos karãlius išsivãrė į̃ Bãbelį.

Bãbelio karãlius viẽtoj Jojachìno pastãtė karãlium jõ dė̃dę Matãniją ir̃ pàkeitė jõ vařdą į̃ Cidkìją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 78, 1—2. 3—5. 8.9 (P.: 9bc)

P. Viẽšpatie, mùs išvadúoki, kàd skambė́tų šlovė̃ tàvo vařdui.

1 Õ Diẽve, į̃ pãveldą tàvo pagónys atė̃jo,
sumáitojo tàvo šventóvę,
sugrióvė Jerùzalės miẽstą.
2 Mė́tė lavónus tàvo tarnų̃ lèst dangaũs paũkščiams,
žẽmės žvė́rims draskýti kū́nus tàvo ištikimų̃jų. — **P.**

3 Jų̃ kraũją kaĩp vándenį apliñk Jarùzalę liẽjo,
ir̃ nebùvo kám juõs paláidot.
4 Niẽkino mùs mū́sų kaimýnai,
tiẽ, kuř apliñk mùs gyvẽna — týčiojas, juõkias.
5 Viẽšpatie, kõlei taĩp bùs? ař rū́stausi ámžiais?
ař vìs kaĩp ugnìs dègs tàvo nuožmùmas? — **P.**

8 Mùms neminė́k mū́sų senõlių kaltýbių,
skubė́k gailestìngai mū́sų prikélti,
nès mẽs tãpom vìsiški skuřdžiai. — **P.**

9 Mū́sų Gélbėtojau, Diẽve, padė̀k mùms:
garbė̃ bùs tàvo vařdui!
Mùs išvadúoki, atléiski mū́sų kaltýbes,
kàd skambė́tų šlovė̃ tàvo vařdui. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
iř màno Tė́vas jį̃ mylės̃;
mės pàs jį̃ ateĩsime iř apsigyvénsime.
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 7, 21—29

Namas, pastatytas ant uolos, ir namas, pastatytas ant smėlio

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms:

„Nè kiekvienas, kuris mán šaũkia: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie!', įeĩs į̃ dangaũs karalỹstę, bèt tìk tàs, kuris výkdo màno dañgiškojo Tė́vo vãlią. Daũgelis mán sakỹs, anái diẽnai atẽjus: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie, ař̃gi mės nepranašãvome tàvo vardù, ař̃gi neišvarinė́jome dèmonų tàvo vardù, ař̃gi nedãrėme daugýbės stebùklų tàvo vardù?!' Tuomèt àš jiems atsiliẽpsiu: ‚Àš niekuomèt jũsų nepažinójau. Šaliñ nuõ manę̃s, jũs nedõrėliai!'

Kàs klaũso šìtų màno žõdžių iř juõs výkdo, panašùs į̃ išmintìngą žmõgų, pasistãčiusį nãmą añt uolõs. Prapliùpo liū́tys, ištvìno ùpės, pakìlo vė́jai iř daũžėsi į̃ tą̃ nãmą. Tačiaũ jìs nesugriùvo, nès bùvo pastatýtas añt uolõs.

Kàs klaũso šìtų màno žõdžių iř jų̃ nevýkdo, panašùs į̃ paĩką žmõgų, pasistãčiusi nãmą añt smė̃lio. Prapliùpo liū́tys, ištvìno ùpės, pakìlo vė́jai iř daũžėsi į̃ tą̃ nãmą, iř jìs sugriùvo, õ jõ griuvìmas bùvo smarkùs".

Kaĩ Jė́zus baĩgė tàs kalbàs, mìnios stebė́josi jõ mókslu, nès jìs mókė nè kaĩp jų̃ Rãšto áiškintojai, bèt kaĩp tùrintis gãlią.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Kar 25, 1b—12 (1—12)

Judo gyventojai ištremiami iš savojo krašto

Ìš antrõsios Karãlių knỹgos.

Devintaĩsiais karãliaus Cìdkijo vaĩdymo mẽtais, dešim̃tojo mė́nesio dešim̃tą diẽną Bãbelio karãlius Nebukadnecãras sù visà sàvo kariúomene patráukė Jerùzalėn iř àpsiautė ją̃. Apliñkui supýlė apgulõs pýlimą. Miẽstas išbùvo àpsuptas ikì vienúoliktųjų karãliaus Cìdkijo mẽtų. Ketviřtojo mė́nesio deviñtą diẽną miestè prasidė́jo dìdelis bãdas, iř krãšto gyvéntojai nebeturė́jo dúonos.

Tuomèt miẽsto sí̇enos bùvo praláužtos. Karãlius iř visì kariaĩ nakčià palìko miẽstą keliù, vẽdančiu tař̃p dviejų̃ sí̇enų prõ vartùs į̃ karãliaus sõdą, nórs miẽstą bùvo apgùlę chaldė́jai. Jiẽ pasùko Arãbos liñkui.

Tačiaũ chaldė́jų pulkaĩ ẽmė výtìs karãlių iř jį̃ pasigãvo Jė́richo žemumosè põ tõ, kaĩ karãliaus būriaĩ jį̃ palìko iř išsisklaĩdė. Jìs bùvo sùgriebtas iř nugabéntas į̃ Rìblą, pàs Bãbelio karãlių, kurìs jám padãrė teĩsmo sprendìmą. Cìdkijo sū́nus jìs liẽpė jõ akysè nužudýti, õ pãtį Cìdkiją — apãkinti, grandìnėm sukáustyti iř nugabénti į̃ Bãbelį.

Peñktojo mė́nesio septiñtą diẽną — taĩ yrà devynióliktaisiais Bãbelio karãliaus Nebukadnecãro mẽtais — Bãbelio karãliaus asmeñs sargýbos viř̃šininkas beĩ tař̃nas Nebusaradãnas patráukė Jerùzalėn iř pàdegė Viẽšpaties namùs, karãliaus rū́mus iř visùs Jerùzalės namùs. Jìs liẽpė sudẽginti kiekví̇eną dìdelį nãmą. Taĩp pàt Jerùzalę sùpančias sí̇enas chaldė́jų būriaĩ, vadováujami asmeñs sargýbos viř̃šininko, sugrióvė. Gyvéntojus, kuriẽ dár bùvo miestè išsilìkę, kaĩp iř tuõs, kuriẽ bùvo pérbėgę pàs Bãbelio karãlių, iř išlìkusius amatininkùs

asmeñs sargýbos viršininkas išsivãrė į treñtį. Tìk dãlį vargìnguųjų šaliẽs gyvéntojų asmeñs sargýbos viršininkas palìko kaĩp vỹnuogininkus ir žémdirbius.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 136, 1—2. 3. 4—5. 6 (P.: 6a)

P. Tepridžiūsta priẽ gómurio màno liežùvis,
jéigu tavęs neatmiñčiau.

1 Priẽ Babilònijos ùpių sėdė́dami verkiam,
Siòno kálną atmìnę.
2 Añt kařklo šakų sukabìntos
mūsų nutìlusios árfos. — **P.**

3 Mūsų trėmė́jai mùms liẽpia
giésmes giedóti;
mūsų engė́jai rãgina džiūgaut:
„Pagiedókit apiẽ Siòno kálną!“ — **P.**

4 Kaĩp mùms giedóti Viẽšpaties giésmes:
mùms svetimà šìta žẽmė!
5 Jéigu, Jerùzale, tavė̀ àš užmiršči̇au,
màno dešinė̃ tenuvýsta. — **P.**

6 Tepridžiūsta priẽ gómurio màno liežùvis,
jéigu tavęs neatmiñčiau,
jéigu tù mán brangėsnė nebūtum
ùž visùs džiaugsmùs, Jerùzale màno! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 8, 17

P. Aleliùja.— Jìs pasìėmė mūsų nẽgales,
sáu užsikróvė mūsų ligàs.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 1—4

Jei nori, tu gali mane padaryti švarų

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Kaĩ Jėzus lėidosi nuõ kálno, jį̃ lydėjo dìdelės mìnios. Štaĩ prisiartino raupsúotasis ir̃ parpúolė priẽš jį̃ añt žẽmės, maldáudamas: „Viẽšpatie, jėi nóri, tù galì manė padarýti švãrų". Jėzus ìštiesė rañką, pàlietė jį̃ ir̃ tãrė: „Nóriu, bū̃k švarùs!" Ir̃ tuojaũ raupsaĩ išnỹko.

Jėzus pridū́rė: „Žiū́rėk, niẽkam nepãsakok, bèt eĩk pasiródyti kùnigui ir̃ paaukók Mõzės įsakýtą ãtnašą jiems paliùdyti".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Rd 2, 2. 10—14. 18—19

Tu Viešpaties šaukis, dejuoki, brangioji Jeruzale mano!

Ìš Ráudų knỹgos.

Bė gaĩlesčio nùsiaubė Viẽšpats
visàs Izraėlio sodýbas,
sugrióvė, baisiáusiai įšir̃dęs,
Judė́jos miestùs ir̃ tvirtóves,
jìs parbloškė, pàvertė niẽkais
valstýbę ir̃ jõs kunigáikščius.

Añt žẽmės susė́da nutìlę
Jerùzalės miẽsto seniū̃nai,

visì pelenaĩs pasibarſto,
užsìvelka gẽdulo rūbùs.
Iř liūdi Jerùzalės dùkros,
į̃ žẽmę jų̃ nùlenktos gálvos...

Mán témsta nuõ ãšarų ãkys,
širdìs skausmù plýšta, kàd drãskė
tautõs màno brángųjį miẽstą.
Jõ gãtvėse kū̃dikiai alpo.
Jiẽ mótinoms sàvo vìs šaũkė:
„Mẽs válgyti nórime... gérti..."
Jiẽ álpėjo lýg sužalóti,
glėbỹ sàvo mótinų mìrė...

Sù kuõ mán tavė bepalýgint,
į̃ ką̃ jaũ esì panašì tù,
brangióji Jerùzale màno?
Iř kaĩp jaũ tavė bepagúosti,
mielóji Siòno dukrẽle?
Kaĩp jū̃ra gilùs tàvo skaũsmas,
iř kàs gì tavė beišgýdys?

Táu daũg pranašaĩ prikalbė́jo
visókių melų̃ iř apgáulių
õ tàvo kalčių̃ neiškė́lė,
kàd tàvo likìmą pakeĩstų.
Kaĩp prãnašo žõdį táu skélbė
vìen mẽlą — tavė suvedžiójo...

Tù Viẽšpaties šaũkis, dejúoki,
brangióji Siòno dukrẽle!
Táu ãšaros taĩtum upẽliai
tebė́ga iř diẽną, iř nãktį!

Budė́k! Iř raudóki peř nãktį,
peř jõsios kiekvìeną ketviř̃tį.
Kaĩp vándenį sãvąją šìrdį
išlìeki priẽš Viẽšpaties véidą!

Rankàs tù Į jį̃jį ištiẽski,
kàd tàvo vaikaĩ išgyvéntų.
Jiẽ skaũdžiai kamãvos nuõ bãdo,
põ skeřsgatvius miẽsto paskl̀idę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 73, 1—2. 3—4. 5—7. 20—21 (P.: 19b)

P. Neužmiřšk amžinaĩ sàvo varguõlių gyvýbės.

1 Kodẽl gì, õ Diẽve, atstũmei mùs ámžiams?
kõ liepsnója tàvo rūstýbė priẽš avìs tàvo ganỹklos?
2 Atsimiñk šìtą sàvo bendrìją,
kurią senóvės laikaĩs tù sukū̃rei;
šią taũtą, kurią vadavaĩ, kàd bū̃tų jì tàvo;
Siòno kálną, kuriamè įsìrengei sóstą. — **P.**

3 Pakreĩpk sàvo žiñgsnį priẽ šių begalìnių griuvẽsių:
kaĩp vìskas šventóvėje nùsiaubta priẽšo!
4 Šventõjoje tàvo sùeigų viẽtoj piktaĩ rė́kavo priẽšai,
iškéltos jų̃ pérgalės vẽliavos bùvo. — **P.**

5 Kaĩp mìško tankỹnėje švaĩstės sù kiřviais,
6 sù skliùtais iř kū̃jais bùvo daũžomos dùrys šventỹklos.
7 Pàdegė jiẽ tàvo šventóvę,
išniẽkino ikì žẽmės tàvo pastógę. — **P.**

20 Į sàvo sùtartį žvìlgterk!
Šaliẽs laukuosè, olosè siáutėja smùrtas.
21 Nedúok nuskriaustiesiems tráuktis šaliñ susigė́dus,
vařgšams betuřčiams šlóvinti léisk sàvo vařdą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 8, 17

P. Aleliùja.— Jìs pasìėmė mū̃sų nėgales,
sáu užsikróvė mū̃sų ligàs.— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 8, 5—17

Daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės prie vaišių stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Sugrįžus į Kafarnáumą, kreĩpėsi į Jė́zų šimtininkas, maldáudamas: „Viešpatie, màno tarnas gùli namiẽ paralyžiúotas ir baĩsiai kankìnasi“. Jė́zus jám tarė: „Einù pagýdysiu jį“.

Šimtininkas atsãkė: „Viešpatie, nesù vertas, kàd užeĩtum põ màno stógu, bèt tìk tark žõdį, ir màno tarnas pasveĩks. Jùk ir àš, pàts būdamas valdinỹs, turiù sáu pavaldžių kareĩvių. Taĩgi àš sakaũ vienám: ‚Eĩk!‘, ir jìs eĩna; sakaũ kitám: ‚Ateĩk čionaĩ!‘, ir jìs ateĩna; sakaũ tarnui: ‚Darýk taĩ!‘, ir jìs dãro“.

Taĩ girdė́damas, Jė́zus stebė́josi ir kalbė́jo eĩnantiems ìš paskõs: „Ìš tiesų sakaũ jùms: niẽkur Izraèlyje neradaũ tókio tikė́jimo! Todė̃l àš jùms sakaũ: daũgelis ateĩs ìš rytų ir vakarų ir susė̃s dangaũs karalỹstėje priẽ váišių stãlo sù Abraomù, Izaokù ir Jokūbù. Õ karalỹstės vaikaĩ bùs išmestì laukañ į tamsýbes. Teñ bùs verksmas ir dantų griežìmas“. Šimtininkui Jė́zus tãrė: „Eĩk namõ, ir tebūniẽ táu, kaĩp įtikė́jai!“ Ir tą pãčią vãlandą tarnas pagìjo.

Atė̃jęs į Pėtro namùs, Jė́zus pamãtė jõ úošvę gùlinčią ir karščiúojančią. Jìs pàlietė jõs rañką, ir karštis praė̃jo. Tóji atsikė́lė ir tarnãvo priẽ stãlo.

Vãkarui atė̃jus, žmónės sugabė̃no pàs Jė́zų daũg dėmono apsė̀stųjų. Jìs išvãrė dvasiàs žodžiù ir išgýdė visùs seĩrgančius. Taĩp išsipìldė prãnašo Izaìjo žõdžiai: „Jìs pasìėmė mūsų nėgales, sáu užsikróvė mūsų ligàs“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRYLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Am 2, 6—10. 13—16

Jie trypia į dulkes mažuosius

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Štaĩ kã Viẽšpats bylója:

„Neĩ dẽl trijũ Izraèlio nusikaltìmų, neĩ dẽl keturiũ àš sàvo sprendìmo nekeĩsiu, nès jiẽ pardúoda ùž pìnigus nekaĩltą, ùž pórą sandãlų — vargdiẽnį; jiẽ trỹpia į dùlkes mažúosius, pàmina silpnũjų téisę. Sūnùs ir jõ tėvas váikšto pàs tą pãčią móterį, kàd teršt̃ų màno šveñtąjį vařdą. Jiẽ išsitiẽsia añt užstatýtų drabùžių priẽ kiekvìeno altõriaus, ùž pãbaudas peřkasi vỹno ir gẽria sàvo Diẽvo namuosè.

Õ jùk àš jũ akysè išnaikinaũ amoritùs, aukštaũgiùs lýg kedrùs ir tvìrtus lýg ąžuolus; àš sunaikinaũ jũ vaisiùs viršujè, jũ šaknìs — apačiojè. Àš ìšvedžiau jùs ìš Egìpto ir kẽturiasdešimt mẽtų vedžiójau põ týrus, kàd jũs galėtumėte užimt̃i amorìtų žẽmę.

Štaĩ àš įsiūbúosiu žẽmę põ jumìs, kaĩp siūbúoja vežìmas, prikráutas pėdų. Tadà ir greičiáusias nebegalẽs išbė̀gti, stipruõlis nebetèks jėgų, nẽ dìdvyris negalẽs išgélbėti sàvo gyvýbės. Nẽ vienas lañkininkas neatsilaikỹs, greitájam bėgìkui nepadẽs jõ kójos, neĩ raĩtelio neišgélbės jõ žìrgas. Nètgi narsiáusias karžygỹs — ir tàs turẽs núogas aną diẽną bė̀gti,— šìtai Viẽšpats sãko."

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 16bc—17. 18—19. 20—21. 22—23 (P.: 22a)

P. Atsikvošėkite, kuriẽ Diẽvą ẽsat užmiršę.

16 „Kám dár tù įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi sviedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

18 Vãgį pamãtęs, kartù sù juõ bėgi,
sù svetimotẽriais bičiuliáujies.
19 Tàvo burnà pasinẽšus į̃ pìkta,
melùs taũškia liežùvis. — **P.**

20 Kuř pakliùvęs, liežuváuji añt sàvo brólio:
nešlóvę daraĩ móčios sūnui.
21 Šìtaip elgies iř manaĩ — àš tylėsiu?!
Manaĩ, kàd iř àš panašùs į̃ tavè būsiu?
Õ nè! Àš tavè bársiu,
tàvo darbaĩs akìs táu badýsiu. — **P.**

22 Atsikvošėkit, kuriẽ Diẽvą ẽsat užmiršę,
kàd mán nereikėtų jūsų griẽbti į̃ nãgą:
tadà jaũ nebùs, kàs jùs gélbi.
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója,
tàs màno gerbėjas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą". — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jūsų šìrdys nebūna storžiẽvės!" —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 8, 18—22

Sek paskui mane

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Matýdamas apliñkui didžiùlę mìnią, Jézus įsãkė ìrtis į kìtą krañtą. Čià priẽjo vienas Rãšto áiškintojas ir tãrė jám: „Mókytojau, àš sèksiu pãskui tavè, kur tìk tù eĩtum!"

Jézus atsãkė: „Lãpės tùri ùrvus, padángių sparnuõčiai — lizdùs, õ Žmogaũs Sūnùs netùri kur galvõs priglaũsti".

Kìtas jõ mokinỹs prãšė: „Viẽšpatie, léisk mán pirmiaũ pareĩti tėvo paláidoti".

Bèt Jézus atsãkė: „Sèk pãskui manè ir palìk mìrusiems láidoti sàvo mìrusiuosius".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Am 3, 1—8; 4, 11—12

Kai Viešpats Dievas prabyla — kas nepranašautų?

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Klausýkitės žõdžio, kurį Viẽšpats pasãkė apiẽ jùs, Izraèlio sūnūs, apiẽ vìsą tą gìminę, kurią àš išvedžiau ìš Egìpto! „Tìk jùs išsirinkaũ ìš visų žẽmės giminių; todẽl àš jùs tráuksiu atsakomýbėn ùž jūsų nusižengimùs".

Ar eĩna kàs dviese vienu keliù nesusitarę? Ar liūtas riaumója miškė neturė́damas grõbio? Ar liūtùkas maurója sàvo lindỹnėje nepagãvęs laimìkio? Ar paũkštis nukriñta añt žẽmės į raizgùs nepakliùvęs? Ar spąstai pašóka nuõ žẽmės niẽko nepagãvę? Ar pùčia kàs rãgą miestè ir žmonių neišgą̃sdina? Ar miestė atsitiñka neláimė nesiuñtus jõs Viẽšpačiui? Jùk Viẽš-

pats Diẽvas niẽko nedãro, neapréiškęs sàvo sprendìmo sàvo tarnáms pranašáms. Kaĩ liūtas riaumója — kàs nenusigąsta? Kaĩ Viẽšpats Diẽvas prabỹla — kàs nepranašáutų?

„Àš léidau añt jūsų smarkų naikìnimą — kaĩp tą, kurį skýriau kadáise Sodòmai ir Gomòrai; jūs bùvote tarĩum ìš ugniẽs ištráuktas nuodėgulỹs. Ir vis tiek pàs manè nesugrįžote,— taĩ Viẽšpaties žõdis! Todẽl, Izraèli, àš vìsa taĩ táu padarýsiu. Kadángi àš vìsa taĩ táu padarýsiu, ruõškis pasitìkt sàvo Diẽvą".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 5, 5—6a. 6b—7. 8 (P.: 9a)

P. Viẽšpatie, mán vadováuk sù teisýbe.

5 Tù nè tóks esì, Diẽve, kuriám nedorýbė patìktų.
Nedõrėlis táu — nè svẽčiãs.
6 Akìplėša akìvaizdoj tàvo stovėti negãli. — **P.**

Tù nekentì visų dãrančių pìkta.
7 Melãgiams prãžūtį léidi.
Žudìkai ir apgavìkai Viẽšpačiui kõktūs. — **P.**

8 O àš dẽl dìdžio tàvo gerùmo
einù į tàvo buveĩnę;
sù báime lenkiuosi žemaĩ prìẽš tàvo šventóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 129, 5

P. Aleliùja.— Diẽve, tavỹ màno vìltys,
tàvo žodžiù pasìtiki màno siela.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 23—27

Atsikėlęs jis sudraudė vėtrą ir bangas. Ir stojo tyla

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus įlìpo į váltį, ir̃ mokiniaĩ pãskui jį̃.

Ir̃ štaĩ ežerė̀ pakìlo tokià smarkì vė́tra, kàd bañgos nėt sė́mė váltį. Tuõ tárpu jìs miegójo. Mokiniaĩ pripúolę ė̃mė jį̃ žãdinti, šaukdamì: „Viẽšpatie, gélbėk, žũvame!"

Jėzus jíems tãrė: „Kõ gì jũs tokiẽ baĩlūs, mažatìkiai?" Paskuĩ jìs atsikė́lė, sùdraudė vė́jus beĩ ẽžerą, ir̃ pasidãrė vìsiškai ramù.

Žmónės stebė́josi ir̃ kalbė́jo: „Kàs jìs peř vienas, kàd nėt vė́jai ir̃ ẽžeras jõ klaũso?"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Am 5, 14—15. 21—24

Nustokite savo giesmėm kėlę triukšmą!
Teisingumas tesrovena kaip niekad neišsenkąs upelis

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Ieškókite gẽra, nė blõga, tadà jũs gyvénsite, ir̃, kaĩp jũs sãkote, Viẽšpats, kareivìjų Diẽvas, bùs sù jumìs. Nekę̃skite pìkta, pamė́kite gẽra, teismė̀ žiūrė́kite téisės! Galbū̃t tadà Viẽšpats, kareivìjų Diẽvas, Juõzapo likùčiams bùs gailestìngas.

„Àš neapkenčiù jū̃sų šveñčių,— taĩp sãko Viẽšpats,— bjauriúosi jomìs — negaliù jū̃sų ìškilmių kę̃sti. Kaĩ jũs mán aukójate dẽginamąsias aukàs, nėrà mán malõnios tõs jū̃sų dóvanos, ir̃ jū̃sų riebiųjų padėkõs atnašų nenóriu matýti. Nustókite sàvo giesmė̃m kė́lę triùkšmą! Àš tàvo skaṁbinimo árfa nenóriu klausýtis. Tìk téisė tarýtum vanduõ tesrovẽna, teisingùmas — kaĩp niẽkad neišsenkąs upẽlis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 7. 8—9. 10—11. 12—13. 16bc—17 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.
7 Pasiklausýk, màno taũta, àš táu kalbė́siu,
bársiu tavė̀, Izraèli:
jùk Diẽvas táu — taĩ àš, tikràsai Diẽvas. — **P.**

8 Nè dė̃l aukų̃ àš tavė̀ bársiu:
deginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji.
9 Ìš tàvo tvárto nereĩkia mán veršio,
neĩ ózio ìš tàvo bandõs. — **P.**

10 Ar̃gi nè màno visì mìško žvė́rys
ir̃ kalnuosè tū́kstančiai laukìnių gyvū̃nų?
11 Visùs dangaũs sparnuočiùs àš pažįstu,
ir̃ kàs laukuosè jùda krùta, žinaũ àš. — **P.**

12 Jéi álkanas bū́siu, táu nesiskų́siu,
nès màno pasáulis ir̃ kàs tìk pasáuly.
13 Ar̃gi válgysiu àš jáučio mė̃są,
ar̃ ožių̃ kraũją, mãnote, gérsiu? — **P.**

16 Kám dár tù įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svíedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 18

P. Aleliùja.— Sàvo valià Tė́vas pagimdė̀ mùs tiesõs žodžiù,
kàd mẽs bū́tume tar̃si pirmíenos
tar̃p jõ kūrinių̃. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 8, 28—34

Atėjai pirm laiko demonų kankinti?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Kaĩ Jézus prìplaukė kìtą krañtą gadariẽčių kraštė, jám priešais atbėgo dù dėmonų apsėstieji, išliñdę ìš kapinių rūsių. Jiẽdu bùvo tokiẽ pavojìngi, kàd niẽkas negalėjo ramiaĩ praeĩti anuõ keliù. Ir štaĩ jiẽdu ẽmė šaũkti: „Kõ táu ìš mū̃sų reĩkia, Diẽvo Sūnaũ!? Atėjaĩ pir̃m laĩko mū̃sų kankìnti?“

Trupùtį toliaũ gãnėsi dìdelė kaĩmenė kiaũlių. Dėmonai ẽmė prašýtis: „Jéigu mùs išvarýsi, taĩ siųsk kiaũlių bandõn“. Ir jìs įsãkė: „Nėšdinkitės!“ Tuomèt dėmonai išẽjo ir̃ apnìko kiaulės. Ir̃ štaĩ visà bandà mėtėsi nuõ skařdžio į ẽžerą ir̃ gãvo gãlą vilnysė.

Piemenys pabėgo ir̃, pasiekę miẽstą, vìską išpãsakojo, taipõgi ir̃ apiẽ apsėstúosius. Tadà vìsas miẽstas išėjo priešais Jézų ir̃, võs jį̃ pamãtę, prãšė pasišãlinti ìš jų̃ krãšto.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Am 7, 10—17

Ėik ir pranašauk mano tautai

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Betẽlio kùnigas Amazìjas nùsiuntė Izraèlio karãliui Jerobeãmui pranešìmą: „Amòsas Izraèlio namuosė rãgina priẽš tavẽ sukìlti; šalìs nepakeñčia jõ žõdžių. Amòsas sãko: ‚Jerobeãmas nuõ kalavìjo miřs, õ Izraèlis palìks sàvo šãlį ir̃ iškeliaũs į̃ neláisvę“.

Tadà Amazìjas tãrė Amòsui: „Išeĩk, pranašáutojau, nėšdin-

kis į Jùdo žẽmę! Tenaĩ sàvo dúoną válgyk, tenaĩ pranašáuk. Õ Betẽlyje táu nevalià daugiaũ pranašáuti, nès čià — karãliaus šventyklà, karalỹstės šventóvė".

Amòsas į taĩ Amazìjui atsãkė: „Nè prãnašas àš, neĩ prãnašo mokinỹs, õ piemuõ iř sikomòro vaĩsių nokìntojas. Bèt Viẽšpats manè pàėmė nuõ kaĩmenės iř įsãkė: ‚Eĩk iř pranašáuk màno taũtai Izraèliui!'

Todẽl paklausýk dabař Viẽšpaties žõdžio! Sakaĩ: ‚Nepranašáuk priẽš Izraèlį, nepranašáuk priẽš Izaõko namùs!' Õ Viẽšpats bylója: ‚Tavóji žmonà gyveñs kaĩp miẽsto kẽkšė, tàvo sūnūs iř dùkterys žùs nuõ kalavìjo, tàvo laũkas bùs virvė išmatúotas iř išdalýtas,' õ tù pàts numiřsi nešvariojè šalyjè, iř Izraèlis palìks sàvo šãlį iř iškeliaũs į neláisvę' ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (P.: 10b)

P. Viẽšpaties sprendìmai tikrì,
visì aliaĩ vìeno teisìngi.

8 Tóbulas Viẽšpaties dúotas Teisýnas: jìs dvãsią gaivìna.
Pasãkymas Viẽšpaties tvìrtas, išmintiẽs móko varguõlį.— **P.**

9 Įsãkymai Viẽšpaties tiẽsūs, džiùgina šìrdis,
paliepìmas Viẽšpaties týras, akìms dúoda šviesýbę. — **P.**

10 Viẽšpaties báimė grynà, tvẽria peř ámžius,
Viẽšpaties sprendìmai tikrì, visì aliaĩ vìeno teisìngi. — **P.**

11 Daũg brangesnì jiẽ ùž áuksą, ùž tyriáusiąjį áuksą,
saldesnì jiẽ ùž mẽdų, tą kõrio skỹstį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 5, 19

P. Aleliùja.— Diẽvas Kristuje sutáikino sù savimì žmónes
iř patikėjo mùms sutáikinimo žìnią.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 9, 1—8

Minios šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Įlìpęs į váltį, Jė́zus pérsikėlė peř ẽžerą ir̃ sugrį̀žo į̀ sàvo miẽstą. Ir̃ štaĩ jám àtnešė paralyžiúotą žmõgų, paguldýtą añt neštùvų. Pamãtęs jũ tikė́jimą, Jė́zus tãrė paralyžiúotajam: „Pasitikė́k, sūnaũ, tàvo núodėmės atléistos!"

Kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai ẽmė niurnė́ti: „Tasaĩ piktžodžiáuja!"

Skaitýdamas jũ mintìs, Jė́zus tãrė: „Kám taĩp piktaĩ mąstote sàvo širdyjè? Kàs gì lengviaũ — ar̃ pasakýti: ‚Tàvo núodėmės atléistos', ar̃ liẽpti: ‚Kélkis ir̃ váikščiok!'? Ir̃ todẽl, kàd žinótumėte Žmogaũs Sū̃nų tùrint gãlią žẽmėje atléisti núodėmes,— čià jìs kreĩpėsi į̀ paralyžiúotąjį: — Kélkis, pasiim̃k neštuvùs ir̃ eĩk namõ!"

Šìs atsistójo ir̃ nuẽjo namõ.

Vìsa taĩ pamãčiusios, mìnios išsigañdo ir̃ šlóvino Diẽvą, suteĩkusį tókią gãlią žmonė́ms.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Am 8, 4—6. 9—12

Aš siųsiu alkį ne duonos, o Viešpaties žodžio

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Klausýkitės šiõ žõdžio tiẽ, kuriẽ spáudžiate silpnúosius ir̃ éngiate šaliẽs varguoliùs! Jū̃s sãkote: „Kadà gì jáunatis baĩgsis, kàd mẽs galė́tume grū̃dus pardúoti; kadà gì praeĩs šventãdienis, kàd klė́tis atvė́rtume, saikùs sumãžintume, kái-

ną pakéltume, svarsčiùs suklastótume? Ùž pìnigus pirksim varguõlių, ùž pórą sandãlų — betuřčių. Paveřsime pìnigu nètgi pastùrlakus".

„Tą diẽną,— taĩp sãko Viẽšpats Diẽvas,— àš liẽpsiu sáulei nusiléisti vidùdienį, šviesiáusią diẽną aptémdysiu žẽmę. Àš jūsų šventès paveřsiu į gẽdulą, visàs jūsų giesmes — į ráudą. Visùs jùs apvilksiu gẽdulo rūbù, plikaĩ visiems gálvas nukiřpsiu. Àš gẽdulą šãliai atnèšiu, kaĩp gẽdulą dẽlei vienturřčio, iř bùs pabaigà taĩp liūdnà, kaĩp siaubióji mirtiẽs dienà.

Ateĩs štaĩ diẽnos,— taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis,— àš siųsiu bãdą į šãlį — nè alkį dúonos, nè trõškį vandeñs, õ Viẽšpaties žõdžio. Tuomèt žmónės kláidžios nuõ jūros lìg jūros. jiẽ slánkios ìš šiáurės į rýtus ieškódami Viẽšpaties žõdžio; tačiaũ jiẽ neràs jõ".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 2. 10. 20. 30. 40. 131 (P.: Mt 4, 4)

P. Žmogùs gývas nè vien dúona.
bèt iř kiekvienu žodžiù, kuris išeĩna ìš Diẽvo lūpų.

2 Laimingi, kàs laĩkos jõ žõdžių,
kàs ìš širdiẽs jõjo iĩgis. — **P.**

10 Visà širdimì tavęs ieškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

20 Màno širdìs ìš iĩgesio alpsta,
nuõlat ieškódama tàvo žõdžių. — **P.**

30 Esù pasirýžęs tiesõs kẽlio laikýtis,
priẽ tàvo įsãkymų táikaus. — **P.**

40 Štaĩ kaĩp tàvo įsãkymus mýliu,
tù, teisingasis, atvérk mán gyvẽnimą. — **P.**

131 Gõdžiai àtversiu sàvo lūpas,
àš tàvo įsãkymų álkstu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 28

P. Aleliùja.— Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate iř ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu,— sãko Viẽšpats.
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 9, 9—13

Ne sveikiesiems reikia gydytojo.
Aš noriu pasigailėjimo, o ne aukos

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Iškeliáudamas ìš Kafarnáumo, Jė́zus pamãtė muĩtinėje sė́dintį žmõgų, vardù Mãtą, iř tãrė jám: „Eĩk pãskui manè!" Šìs atsikė́lė iř nuẽjo pãskui jį̃.

Kaĩ jìs Mãto namuosè sė́dosi priẽ váišių stãlo, teñ susiriñko daũg muĩtininkų beĩ nusidė́jėlių, kuriẽ susė́do šalià Jė́zaus iř jõ mokinių̃. Fariziẽjai, taĩ išvýdę, ẽmė priekaištáuti jõ mokiniáms: „Kodė̃l jū̃sų Mókytojas válgo sù muĩtininkais iř nusidė́jėliais?"

Šìtai girdė́damas, Jė́zus atsìliepė: „Nè sveikiesiems reĩkia gýdytojo, õ ligóniams. Eĩkite iř pasimókykite, ką̃ réiškia žõdžiai: „Àš nóriu pasigailė́jimo, õ nè aukõs". Àš iř atė́jaũ kviẽsti nè teisiųjų̃, bèt nusidė́jėlių".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Am 9, 11—15

Pakreipsiu savosios tautos likimą,
ir juos pasodinsiu jų šalyje

Ìš prãnašo Amòso knỹgos.

Viẽšpats šìtaip bylója: „Tą diẽną àš vẽl atstatýsiu apgriùvusį Dóvydo bū́stą: užtaisýsiu jõ įtrūkius, atstatýsiu jõ núogriuvas ir vìską atnaũjinsiu — kaĩp bùvo senóvės dienomìs, kàd jiẽ nukariáutų Edòmo likučiùs ir visàs tàs tautàs, añt kuriū̃ bùs šaũkiamas màno vařdas,— taĩ žõdis Viẽšpaties, kurìs vìsa taĩ padarỹs.

Ateĩs štaĩ diẽnos,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— kaĩ artójas žeñgs pãskui pjovė́ją ir vỹno spaudė́jas — pãskui sėjė́ją; nuõ vỹno kalnaĩ bùs sudrė́kę, paplū̃s vìsos kalvos. Tuomèt àš pakreĩpsiu savõsios tautõs Izraèlio likìmą. Jiẽ vẽl atstatỹs nusiaubtúosius miestùs ir juõs apgyveñs; užvès vynuogýnus ir geřs vỹną, užveĩs sodùs ir válgys vaisiùs. Ir àš pasodìnsiu juõs jū̃ šalyjè, ir jiẽ niekadà nebebùs išrautì ìš sàvo žẽmės, kurią jíems esù atidãvęs,— bylója Viẽšpats, tàvo Diẽvas".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 84, 9. 11—12. 13—14 (P.: plg. 9)

P. Viẽšpats sàvo žmonė́ms skélbia ramýbę.

9 Nóriu išgìrsti, ką Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė́ms — sàvo bičiùliams,
visíems, kuriẽ nuoširdžiaĩ į jį grę̃žias. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas ir Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
ìš dangaũs pažvelgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mūsų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sėks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno balsò,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir̃ jõs sẽka pãskui manė̀.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 9, 14—17

Ar gali vestuvininkai gedėti, kol jų tarpe yra jaunikis?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Priẽjo priẽ Jė́zaus Jõno mokiniaĩ ir̃ paklãusė: „Kodė̃l mẽs ir̃ fariziẽjai pãsninkaujame, õ tàvo mokiniaĩ nepãsninkauja?" Jė́zus atsãkė: „Ar̃gi gãli vestùvininkai gedė́ti, kõl jų̃ tárpe yrà jaunìkis? Ateĩs diẽnos, kaĩ jaunìkis bùs atskìrtas nuõ jų̃, ir̃ tadà jiẽ pãsninkaus.

Niẽkas palaĩkio drabùžio nelópo naũjo mìlo lopù, nès tóks lopinỹs atplė́šia drabùžio gãbalą ir̃ pasidãro dár didèsnė skylẽ. Taipõgi niẽkas nèpila jáuno vỹno į̃ senùs vỹnmaišius, nès antraĩp vỹnmaišiai plýštų, vỹnas išsilìetų ir̃ vỹnmaišiai niẽkais nueĩtų. Bèt jáunas vỹnas pìlamas į̃ naujùs vỹnmaišius, ir̃ abejì išsilaĩko".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETURIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Oz 2, 16. 17b. 19—22 (2, 14a. 15b—16. 19—20)

Sutuoksiu tave su savim visam laikui

Iš prãnašo Ozėjo knỹgos.

Štaĩ kã sãko Viẽšpats:

„Àš vèsiuos sàvo taũtą į dỹkumą ir piršiuos jõs šìrdžiai. Jì nóriai teñ eĩs, kaĩp jaunỹstės laikaĩs, kaĩp tadà, kaĩ jinaĩ ìš Egìpto išẽjo.

Nuõ jõs lūpų pašãlinsiu dieváičių vardùs — jì nebesišaũks jų vařdo. Tą diẽną àš jái sudarýsiu sándorą sù laũko žvėrimìs, sù padángių sparnuõčiais ir žẽmės ropliaĩs. Šalyjė àš suláužysiu lañką, kalavìją beĩ kãrą ir léisiu jiems saũgiai gyvénti.

Sutuõksiu tavė sù saviḿ visám laĩkui. Sutuõksiu tavė sù saviḿ dẽl téisės ir teisingùmo, dẽl malónės ir gailestingùmo. Sutuõksiu tavė sù saviḿ dẽl ištikimýbės: tadà tù supràsi, jóg àš esù Viẽšpats".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 8a)

P. Viẽšpats švelnùs, maloniñgas.

2 Nóriu kasdiẽn tavė šlóvint,
tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais.
3 Viẽšpats bė gãlo didìngas ir garbẽs veřtas,—
niẽkas nepérpras jõjo didýbės! — **P.**

4 Tàvo nuostabiùs dárbus, tàvo galýbę

skélbia kartà bũsimai kaĩtai.
5 Tàvo didýbė spindė́te spiñdi,
skliñda gaĩsas stebùklų. — **P.**

6 Kokiẽ galìngi veikalaĩ tàvo!
Nórime skélbti tàvo didýbę.
7 Nepamiĩštamas tàvo visagãlis gerùmas,
tàvo teisùmas džiùgina šìrdį. — **P.**

8 Viẽšpats švelnùs, gailestìngas,
didžiaĩ maloníngas, rũstaut negreĩtas.
9 Viẽšpats visíems yrà gẽras,
sàvo visíems kūriniáms gailestìngas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mũsų Išganýtojas Jė́zus Kristus
sunaikìno miĩtį
iĩr nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 9, 18—26

Ką tik mirė mano dukrelė. Bet ateik, ir ji atgis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zui bèkalbant sù Jõno mokiniaĩs, prisiaĩtino vienas sinagògos vyresnỹsis, pagárbino jį iĩr tãrė: „Ką̃ tìk mìrė màno dukrẽlė. Bèt ateĩk, uždė́k añt jõs rañką, iĩr jì atgìs“. Jė́zus tuõj pàt nuẽjo pãskui jį kartù sù sàvo mokiniaĩs.

Iĩr štaĩ móteris, jaũ dvýlika mẽtų seĩrganti kraujóplūdžiu, prisiaĩtino ìš paskõs iĩr pàlietė jõ apsiaũsto ãpvadą. Màt jì patì sáu kalbė́jo: „Jéi tìk palytė́siu jõ drabùžį — išgýsiu“.

Jė́zus, atsigrę̃žęs iĩr ją̃ pamãtęs, tãrė: „Pasitikė́k, dùkra, tàvo tikė́jimas išgýdė tavè“. Iĩr tą̃ pãčią akìmirką móteris pagìjo.

Atėjęs į sinagògos vyrėsniojo namùs ir pamãtęs vaĩzdininkus beĩ ráudančią mìnią, Jėzus pàliepė: „Išeĩkite, nès mergáitė nė mìrus, õ miẽga“. Jiẽ tìk juõkėsi ìš jõ. Kaĩ minià bùvo išvarýta, jìs įžengė viduñ, pàėmė mergáitę ùž rañkos, ir jì atsikėlė. Garsas apiẽ taĩ pasklìdo põ vìsą anã krãštą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Oz 8, 4—7. 11—13

Jie sėja vėją ir pjauna audrą

Ìš prãnašo Ozėjo knỹgos.

Štaĩ kã sãko Viẽšpats:

Izraelìtai sáu skìria karaliùs, bèt priẽš màno vãlią. Jiẽ reñkasi kunigáikščius, kuriũ nepripažįstu. Ìš sàvo sidãbro ir áukso jiẽ dãros stabũ, kàd pražũtų. Šaliñ tàvo veršį, Samãrija! Piktùmas añt jũ manè ìma. Ar jiẽ dár ilgaĩ neįsteñgs apsišvãrint? Nès kám Izraèliui tàs veršis? Jį̃ méistras padìrbo, jisaĩ — nė Diẽvas. Samãrijos veršis turẽs bũti sudaužýtas! Jiẽ sėja vėją ir pjaũs áudrą. Stiebẽliai bè várpų nedúoda mìltų, õ jéigu ir dúotų — svetimieji surýtų.

Efraìmas pristãtė daũgel altõrių núodėmių atleidìmui gáuti, tačiaũ tiẽ altõriai jám núodėme viřto. Jéigu àš jiems parašýčiau añtra tiek sàvo įsãkymų, taĩ jiẽ tegaliótų kaĩp kókio svẽtimo. Jiẽ mėgsta pjáunamąsias átnašas, mẽsą aukója ir válgo, õ Viẽšpačiui jõs nepatiñka. Tàd jìs dabař prisimiñs jų̃ kaltýbę — nubaũs júos ùž núodėmes: jiẽ grį̃žti turẽs į̃ Egìptą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 113B, 3—4. 5—6. 7—8. 9—10 (P.: 9a)

P. Izraėlio tautà Viẽšpačiu tìki.

3 Mūsų Diẽvas dangùj viešpatáuja,
ką̃ jisaĩ nùtaria, tą̃ ir padãro.
4 Pagónių stabaĩ — iš áukso, sidãbro,
žmogaũs rañkų jiẽ padarýti. — **P.**

5 Jiẽ tùri lū̃pas, bèt neprabỹla,
tùri akìs, bèt nemãto.
6 Tùri ausìs, bèt niẽko negirdi,
tùri nósis, bèt nesuúodžia. — **P.**

7 Tùri rankàs, bèt palytė́ti negãli,
tùri kójas, bèt nepaeĩna,
garsо̃ iš sàvo gerklẽs neišdúoda.
8 Į̃ juõs panãšūs laĩ tam̃pa, kàs juõs gamìna,
ir̃ visì, kuriẽ jaĩs pasikliáuja. — **P.**

9 Õ Izraėlio tautà Viẽšpačiu tìki,
jìs jõs padėjė́jas ir̃ skỹdas.
10 Aaròno vaikaĩ Viẽšpačiu vìlias,
jìs jū̃ padėjė́jas ir̃ skỹdas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 10, 14

P. Aleliùja.— Àš — geràsis ganýtojas,— sãko Viẽšpats: —
àš pažįstu savą̃sias avìs,
ir̃ mãnosios pažįsta manė̀. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 9, 32—38

Pjūtis didelė, o darbininkų maža

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zui àtvedė dėmono apsė́stą nėbylį. Išvãrius dėmoną, neby-

lỹs prakal̃bo. Mìnios stebė́josi ir̃ sãkė: „Dár niẽkad Izraèlyje nėrà bùvę tokių̃ dalỹkų".

Õ fariziẽjai kalbė́jo: „Jìs išvãro vélnius sù jų̃ valdõvo pagálba".

Jė́zus ẽjo per̃ visùs miestùs ir̃ káimus, mókydamas sinagògose, skélbdamas karalỹstės Evangèliją ir̃ gýdydamas įvairiàs ligàs beĩ nẽgales. Matýdamas miniàs, jìs gailė́josi žmonių̃, nès jiẽ bùvo suvar̃gę ir̃ apleistì, lýg ãvys bè piemeñs.

Tuomèt jìs tãrė mokiniáms: „Pjūtìs dìdelė, õ darbiniñkų mãža. Mel̃skite pjūtiẽs šeimininñką, kàd atsių̃stų darbiniñkų į̃ sàvo pjū̃tį".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Oz 10, 1—3. 7—8. 12

Metas ieškoti Viešpaties

Ìš prãnašo Ozė́jo knỹgos.

Izraèlis bùvo vẽšantis vỹnmedis, dúodantis gẽrą vaĩsių. Bèt juõ daugiaũ vaĩsiaus jìs dãvė, tuõ ir̃ daugiaũ aukurų̃ prisistãtė. Ir̃ juõ geriaũ klójosi krãštui, tuõ puošnesnių̃ jìs stabų̃ prisidãrė. Jų̃jų širdìs pasidalìjo, todẽl jiẽ turẽs atgailáuti. Pàts Viẽšpats nuver̃s jų̃ aũkurus, sudaužỹs jų̃ stabùs. Tadà jiẽ sakỹs: „Nebetùrim karãliaus, nès Viẽšpaties mẽs nebijójom. Bèt ir̃ karãlius — ką̃ jìs mùms gãli padė́ti?

Samãrija bùs sunaikìnta, ir̃ jõs karãlius — kaĩp skiedrà vandeñs pavir̃šiuje. Bùs nùsiaubtos stabmeldỹstės áukštumos — Izraèlio núodėmė. Dagiaĩs ir̃ erškẽčiais apžel̃s jų̃ altõriai. Kalnáms tadà šaũks: „Prideñkite mùs!", ir̃ kalvóms: „Griū́kite añt mū́sų!"

Sė́kite sáu teisingùmą, taĩ pjáusite méilę. Plė́škite dirvónus!

Mẽtas ieškóti Viẽšpaties, kõl jìs atẽjęs apipìlš jùs geróve.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 104, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 4b)

P. Viẽšpaties véidą išvýsti vìs trókškit.

2 Jũs jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą.
3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ìlgis. — **P.**

4 Žveĩkit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit.
5 Vìs atsimiñkit jõ nuostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lũpų tařtą sprendìmą. — **P.**

6 Jũs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainijà,
jũs, jõ rinktìniai, Jokũbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį vaĩldo jõ galìngasis žõdis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiařtino Diẽvo karalỹstė.
Atsiveřskite ir̃ tikė́kite Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 10, 1—7

Lankykite pražuvusias Izraelio namų avis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pasišaũkęs dvýlika mokiniũ, Jė́zus sùteikė jiems vaĩldžią netyrósioms dvãsioms, kàd išvarinė́tų jàs ir̃ gýdytų įvairiàs ligàs beĩ nẽgales.

Dvýlikos apãštalų vardaĩ: pirmàsis Sìmonas, pavadìntas Petrù ir̃ jõ brólis Andriẽjus; Zebediẽjaus sūnùs Jokū̃bas ir̃ jõ brólis Jõnas; Pilỹpas ir̃ Baltramiẽjus; Tòmas ir̃ muĩtininkas Mãtas; Alfiẽjaus sūnùs Jokū̃bas ir̃ Tãdas; Sìmonas Kananiẽtis ir̃ Jùdas Iskarijõtas, kurìs paskuĩ ìšdavė jį̃.

Šìtuos dvýlika Jė́zus ìšsiuntė, dúodamas jíems nuródymų: „Nenuklýskite pàs pagónis ir̃ neužsùkite į̃ samariẽčių miestùs. Verčiaũ lankýkite pražùvusias Izraèlio namų̃ avìs. Eĩkite ir̃ skélbkite, jóg prisiar̃tino dangaũs karalỹstė".

G i r d ė́ j o t e V i ẽ š p a t i e s ž õ d į.

K E T V I R T A D I E N I S

Pirmasis skaitinys

Oz 11, 1—4. 8c—9

Štai verda manoji širdis

Ì š p r ã n a š o O z ė́ j o k n ỹ g o s.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Kaĩ Izraèlis jáunas bùvo, jį̃ àš mylė́jau ir̃ ìš Egìpto pasìšaukiau sãvajį sūnų. Bèt kuõ àš labiaũ juõs šaukiaũ, tuõ jiẽ labiaũ nuõ manę̃s sùkosi: dieváičiams aukójo, stabáms ãtnašas smĩlkė.

Išmókiau Efraìmą váikščioti, jį̃ añt rañkų nešiójau. Bèt jìs nesuprãto, kàd àš juõs globójau. Juõs tráukiau žmoniškùmo ir̃ méilės saĩtais. Elgiaũsi sù jaĩs kaĩp sù kū̃dikiu, kaĩ tėvaĩ jį̃ glaũdžia priẽ skrúosto. Lenkiaũsi priẽ jõ, jį̃ maitìndamas.

Štaĩ suvirpė́jo manóji širdìs, ir̃ màno užúojauta užsidėgs. Àš neišlíesiu liepsnójančio pỹkčio, neimsiu naikìnti Efraìmo! Jùk àš — nè žmogùs, õ Diẽvas, Šventàsis tar̃p jū̃sų. Todė̃l neateĩsiu ūmiaĩ įniršę̃s".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 79, 2ac ir 3b. 15—16 (P.: 4b)

P. Tenušviñta, Viẽšpatie, véidas tavàsis,
iř mẽs išgélbėti bū̃sim!

[2] Õ Izraèlio ganõve, atidžiaĩ paklausýki!
Tãvąjį sóstą laĩko sparnaĩ cherubìnų.
[3] Pakìlk sù didžiąja sàvo galýbe,
ateĩk mū̃sų vadúoti! — **P.**

[15] Dangaũs kariúomenių Diẽve, sugrį̃žki,
pažveĩk ìš dangaũs, pasižiūrė́ki
iř aplankýk šìtą vỹnmedžių sõdą!
[16] Globók jį̃ — tàvo rañkų sodìntą,
ãtžalą — tàvo užsiaugìntą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiařtino Diẽvo karalỹstė.
Atsiveřskite iř tikė́kite Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 10, 7—15

Dovanai gavote, dovanai ir duokite

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo apãštalams:

„Eĩkite iř skélbkite, jóg prisiařtino dangaũs karalỹstė. Gýdykite ligónius, prikélkite mìrusius, nuvalýkite raupsúotus, išvarinė́kite dèmonus. Dovanaĩ gãvote, dovanaĩ iř dúokite! Neįsigýkite neĩ áukso, neĩ sidãbro, neĩ variõkų sàvo kapšuosė; neĩ keliõnmaišio, neĩ dvejų̃ marškinių̃, neĩ kùrpių, neĩ lazdõs, nès darbiniñkas veřtas sàvo vaĩgio.

Atė́ję į̃ kókį nórs miẽstą ař káimą, susiieškókite pàtikimą

žmõgų iř apsistókite pàs jį̃, kõl išvỹksite. Įeidamì į̃ namùs, pasvéikinkite juõs. Iř jéigu namaĩ bùs vertì, teateiniẽ põ jų̃ stógu jū̃sų ramýbė. Õ jéigu nebùs vertì — jū̃sų ramýbė tesugrį̃žta jùms.

Jéi kuř jū̃sų nepriimtų iř jū̃sų žõdžių neklausýtų, taĩ, išẽję ìš tokių namų̃ ař tókio miẽsto, nusikratýkite iř dùlkes nuõ kójų. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: Sodòmos iř Gomòros žẽmei bùs lengviaũ teĩsmo diẽną, negù tokiám miẽstui".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Oz 14, 2—10

Niekad nebesakysime savo rankų padarui: „Mūsų Dieve"

Ìš prãnašo Ozė́jo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Atsiveřsk, Izraèli, į̃ Viẽšpatį̃, sàvo Diẽvą! Jùk tù sužlugaĩ peř sàvo kaltýbę. Pasiimkite žõdžių iř, grį̃žę priẽ Viẽšpaties, taĩp jám kalbė́kite: ‚Panaikìnk vìsą kaĩltę, kàd, gãvę ką̃ gẽro, ùž taĩ atsiteĩstume sàvo lū̃pų vaĩsiais! Asū̃ras mū̃sų negélbės, daugiaũ añt žirgų̃ nebejósime iř niẽkad nebesakýsime sàvo raňkų pãdarui: Mū̃sų Diẽve. Kàs lìko našláitis, tàs tavyjè ràs gailestingùmą'.

Àš trókštu pagýdyti jų̃ atkritìmą, mylė́ti juõs savaimìngai! Jùk màno rūstýbė Izraèliui atslū̃go. Àš bū̃siu tarýtum rasà Izraèliui, kàd tàs sužydė́tų kaĩp lelijà iř įsikerótų kaĩp Libãno miškas. Jõ ãtžalos tegù išsikerõs, jõ grõžis teprilỹgs alỹvmedžio grõžiui, jõ kvãpas — Libãno kvepė́jimui.

Jiẽ vẽl įsikuřs màno paùnksnėj, iř vẽl jìs augiñs javùs, vešẽs tařsi vynuogienójas, kuriõ vỹnas garsùs, kaĩp Libãno.

Efraimas — ką bepadẽs jám dieváičiai? Jùk àš, taĩgi àš išklausýsiu jį̃ ir juõ pasirū̃pinsiu. Àš — kaĩp žaliúojantis kadagỹs: añt manę̃s tù atràsi sáu vaĩsių.

Išminčius visá taĩ túri suprásti; protíngasis taĩ tesužíno! Màt Viẽšpaties keliaĩ yrà tiẽsūs; jaĩs žeñgia teisieji, õ atsimẽtėliai juosè sukluñpa".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 3—4. 8—9. 12—13. 14 ir 17 (P.: 17b)

P. Manóji burnà, Viẽšpatie, tavè šlóvins.

3 Pasigailė́k manę̃s, Diẽve:
tù didžiaĩ gailestìngas.
Gerùmas tàvo beribis,—
naikìnki màno kaltýbę.
4 Grynaĩ nupláuk màno dẽmę,
numazgók màno kaĩtę! — **P.**

8 Õ taũ gì vien teĩsios šìrdys patiñka,
tàd mókyk manè išmintiẽs slaptýbių.
9 Izòpo šakelė manè apšlakstýk, ir týras paliksiu,
nupláuki manè, ir àš bū̃siu baltèsnis už sniẽgą. — **P.**

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vái, neatstùmki manę̃s nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, ir bū̃siu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
17 Tù màno lū̃pose, Viẽšpatie, bū̃si,
manóji burnà tavè šlóvins. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 16, 13a; 14, 26b

P. Aleliùja.— Kaĩ ateĩs Tiesõs Dvasià,
jùs jì vès į̃ tiesõs pilnãtvę
ir̃ viską primiñs, ką esù jùms pasãkęs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 10, 16—23

Jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia.

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo apãštalams:

„Štaĩ àš siunčiù jùs, kaĩp avìs tarp vilkų̃. Todė̃l bū́kite gùdrūs kaĩp žalčiaĩ ir̃ neklastìngi kaĩp balañdžiai.

Sérgėkitės žmonių̃, nès jiẽ į̃skųs jùs teismáms ir̃ plàks sinagògose. Jū̃s bū́site dė̃l manę̃s vedžiójami pàs valdovùs beĩ karaliùs liùdyti jiems ir̃ pagónims. Kaĩ jiẽ jùs į̃skųs, nesirū́pinkite, kaĩp arbà ką̃ kalbė́site, nès tą̃ vãlandą jùms bùs dúota, ką̃ jū̃s tùrite sakýti. Tadà jaũ nebė̀ jū̃s kalbė́site, õ jū́sų Tė́vo Dvasià kalbė̃s jū́sų lū́pomis.

Brólis išduõs miřti brólį, ir̃ tė́vas — sū́nų, õ vaikaĩ sukìls priẽš gimdýtojus ir̃ žudỹs juõs. Jū̃s bū́site visų̃ nekenčiamì dė̃l màno vařdo. Bèt kàs ištveřs ikì gãlo, bùs išgélbėtas.

Kaĩ pradė̃s jùs pérsekioti vienamė̀ miestė̀, bė́kite į̃ kìtą. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: dár nebū́site apibė́gę Izraèlio miẽstų, kaĩ ateĩs Žmogaũs Sūnùs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Iz 6, 1—8

Aš — žmogus, kurio lūpos nešvarios,
ir mano akys regėjo Karalių, galybių Viešpatį!

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Karãliaus Ùzijo mirìmo mẽtais regėjau Viẽšpatį, sėdintį aukštamė, iškilmìngame sóste. Jõ rūbo kraštaĩ sklydėjo põ vìsą šventỹklą. Viršumˆ jõ plevẽno serafìnai; kiekvienas ìš jų̃ turėjo põ šẽšetą sparnų̃: dviẽm sparnaĩs dañgstėsi véidą, dviẽm — kójas ir dviẽm jiẽ sklañdė.

Jiẽ šaũkė vienas kitám ir kartójo: „Šveñtas, šveñtas, šveñtas galýbių Viẽšpats. Pilnà visà žẽmė jõjo garbės̃!“ Nuõ garsaũs šaukìmo drebėjo sleñksčiai, ir šventóvė prisklìdo dū̃mų.

Tuomèt àš tariaũ: „Vaĩgas mán, dabaĩ esù žùvęs! Àš — žmogùs, kuriõ lū̃pos nešvãrios, gyvenù tarp žmonių̃, kurių̃ lū̃pos nešvãrios, ir màno ãkys regėjo Karãlių, galýbių Viẽšpatį!“

Tadà priẽ manę̃s priskrìdo vienas ìš serafìnų. Jõ rañkoje bùvo dẽganti anglìs, kurią jìs žnýplėmis bùvo paẽmęs nuõ altõriaus. Jìs pàlietė jà màno bùrną ir tãrė: „Štaĩ žarijà pàlietė tàvo lū̃pas: tàvo kaltė̃ dabaĩ panaikìnta, tàvo núodėmė dovanóta“.

Paskuĩ išgirdaũ Viẽšpaties balsą: „Ką̃ mán pasiū̃sti? Kàs gì mùms eĩtų?“ Ir atsìliepiau: „Štaĩ àš: manė̀ ir pasiū̃sk!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 92, lab. 1c—2. 5 (P.: 1a)

P. Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.

[1] Viẽšpats — Valdõvas, apsisiaũtęs didýbe.
Apsisiaũtęs Viẽšpats didýbe, galià susijúosęs! — **P.**

Jìs sàvo jėgà žẽmę padãrė taĩp tvìrtą,
kàd niẽkas jaũ jõs nepakrùtins.
[2] Stiprùs tàvo sóstas nuõ ámžių,
tù ámžių ámžiais gyvúoji. — **P.**

[5] Tikraĩ tikė́ti vertì tàvo žõdžiai,
šventà tùri bū́ti kiekvienám, Viẽšpatie, tàvo buveĩnė
peř visùs ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Pt 4, 14

P. Aleliùja.— Jė́i jùs niẽkina dẽl Jė́zaus vařdo,—
jū̃s paláiminti,
nès Diẽvo Dvasià ìlsisi añt jū̃sų.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 10, 24—33

Nebijokite tų, kurie žudo kūną

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo apãštalams:

„Mokinỹs nėrà aukštėsnis ùž sàvo mókytoją, neĩ tařnas ùž šeimininką. Pakañka, jėi mokinỹs prilýgsta mókytojui iř tařnas šeimininkui. Tàd jėi šeimõs gálvą jiẽ pràminė Belzebulù, taĩ kã bekalbė́ti apiẽ namiškiùs!

Todẽl nebijókite jų̃. Jùk nėrà niẽko ùždengta, kàs nebùs atìdengta, iř niẽko pàslėpta, kàs nepasidarỹs žìnoma. Ką̃ jùms

kalbù tamsojè, sakýkite viduř dienõs, iř ką šnibždù į aũsį, gařsiai skélbkite nuõ stogų.

Nebijókite tų, kuriẽ žùdo kũną, õ negãli užmùšti sielos. Verčiaũ bijókite tõ, kurìs gãli pražudýti iř sielą, iř kũną pragarė. Ařgi nè dù žvìrbliai parduodamì ùž skatìką? Iř vìs dėltõ nẽ vienas ìš jų nekriñta žẽmėn bè jũsų Tėvo vãlios. Õ jũsų nètgi visì galvõs plaukaĩ suskaitýti. Tàd nebijókite! Jũs nepalýginti vertesnì ùž áibes žvìrblių.

Kàs išpažiñs manè žmonių akìvaizdoje, iř àš jį išpažìnsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje. Õ kàs išsigiñs manęs žmonių akìvaizdoje, iř àš jõ išsigìnsiu sàvo dañgiškojo Tėvo akìvaizdoje".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Iz 1, 11—17

Apsiplaukite, pašalinkit man iš akių piktus savo darbus!

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

„Kám gì mán skerdžiamųjų jūsų aukų daugýbė? — sãko Viẽšpats.— Tẽkių aukų ir galvìjų taukų turiù sóčiai; jáučių, avinų ir ožių kraũjo neḿegstu. Kaĩ jũs ateĩnate màno akìvaizdon stóti, taĩ kàs reikalãvo ìš jūsų màno priẽkiemius trỹpti?

Daugiaũ nebenèškite tuščių atnašų — koktùs mán yrà jūsų smilkalo dūmas. Jáunaties ir šeštãdienio, suėjìmo ir šventìmo — nepàkeliu tų jūsų niẽkšiškų šveñčių. Jūsų jáunačių ir šventãdienių nekeñčia màno siela; jiẽ mán — naštà, ir àš pavargaũ ją nèšti. Kaĩ tiẽsiate sàvo rankàs, àš nugręžiù nuõ jūsų sàvo akìs. Nórs daũg jũs meldžiatės — nesiklausaũ. Jūsų rañkos — vìsos krùvinos.

Apsipláukite, apsivalýkite! Pašãlinkit mán ìš akių piktùs sàvo dárbus! Liáukitės dãrę piktenýbes! Išmókite gẽra darýti! Laikýkitės téisės! Padėkite engiamiems! Gìnkite téises našláičių! Globókite našlès!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 49, 8—9. 16bc—17. 21 ir 23 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

8 Nè dẽl aukų àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji.
9 Ìš tàvo tvárto nereĩkia mán veršio,
neĩ ožio ìš tàvo bandõs. — **P.**

16 „Kám tù dár įsakus màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svìedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

21 Šìtaip elgìes iř manaĩ — àš tylėsiu?!
Manaĩ, kàd iř àš panašùs į̃ tavė bũsiu?
Õ nè! Àš tavė bársiu,
tàvo darbaĩs akìs táu badýsiu.
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója,
tàs màno gerbėjas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja,
tám paródysiu Diẽvo išgãnymą“. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 10

P. Aleliùja.— Paláiminti,
kuriẽ pérsekiojami dẽl teisýbės:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 10, 34—11, 1

Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo apãštalams:

„Nemanýkite, jóg àš atẽjęs nèšti žẽmėn ramýbės. Àš stėjaũ nèšti nè ramýbės, õ kalavìjo. Atėjaũ sukìršinti sūnaũs priẽš tėvą, dukteřs priẽš mótiną iř marčiõs priẽš anýtą. Žmogaũs namìškiai tàps jám priešais.

Kàs mýli tėvą ař mótiną labiaũ ùž manè — neveřtas manę̃s.

Kàs mýli sū̃nų ař dùkterį labiaũ ùž manè — neveřtas manę̃s. Kàs nèima sàvo krỹžiaus iř nèseka pãskui manè — iřgi neveřtas manę̃s. Kàs išsáugo sàvo gyvýbę, praràs ją̃, õ kàs prarañda sàvo gyvýbę dẽl manę̃s — atràs ją̃.

Kàs jùs prìima, tàs manè prìima. Õ kàs prìima manè, prìima tą, kuris yrà manè siuñtęs.

Kàs prìima prãnašą dẽl tõ, kàd jìs prãnašas, gaũs prãnašo ùžmokestį. Kàs prìima teĩsųjį dẽl tõ, kàd jìs teisùsis, gaũs teĩsiojo ùžmokestį.

Ir kàs paduõs beñt taũrę šálto vandeñs atsigérti vienám ìš šìtų žmonẽlių dẽl tõ, kàd jìs yrà mokinỹs,— ìš tiesų sakaũ jùms,— tasaĩ nepraràs sàvo ùžmokesčio".

Baĩgęs nuródymus dvýlikai mokinių, Jézus iškeliãvo toliaũ mókyti ir skélbti Evangèlijos kituosè miẽstuose.

Girdė́jote Viẽš.paties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Iz 7, 1—9

Jei netikėsite — neišlaikysite

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Jùdo karãliumi ẽsant Ahãzui, Uzìjo vaikáičiui, Jotãmo sū-nui, Arãmo karãlius Recìnas ir Izraèlio karãlius Pekãchas, Remalìjo sūnùs, patráukė priẽš Jerùzalę, norė́dami jã apgulĩti, tačiaũ jõs paimti jiẽ neįsténgė. Kaĩ Dóvydo namáms bùvo prà-nešta: „Arãmas susiviẽnijo sù Efraimù", suvìrpo karãliaus širdìs ir jõ tautõs širdìs, kaĩp vìrpa miškо mẽdžiai nuõ vė́jo.

Ir Viẽšpats prabìlo ĩ Izaìją: „Išeĩk sù sàvo sūnumì Šear-Jašubù priešais Ahãzą Vėlė́jo laũko keliù priẽ aukštutìnio tveñkinio vandéntiekio gãlo ir jám pasakýk:

‚Laikýkis, bū̃k ramùs ir nesibijók! Tegùl nenuliū̃sta tàvo širdìs priẽš šìtas dvì pliauskàs, tuõs smilkstančius pãgalius, dẽl dėgančio Recìno ìš Arãmo ir Remalìjo sūnaũs piktùmo. Arãmas, Efraìmas ir Remalìjo sūnùs sumãnė tavè pražudýti, ir sãko: Patráukime priẽš Jùdą ir jį įbaugìnę sáu atsiplė́škim, õ

teñ karãliumi padarýkime Tãbelio sūnų.

Bèt Viẽšpats Diẽvas šìtaip bylója: Tõ neįvỹks, šìto nebùs! Arãmo galvà yrà iř bùs Damãskas, õ Damãsko galvà yrà Recìnas. Efraìmo galvà yrà iř bùs Samãrija, õ Samãrijos galvà yrà Remalìjo sūnùs. Jéi netikėsite — neišlaikýsite'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 47, 2—3a. 3b—4. 5—6. 7—8 (P.: 9d)

P. Sàvo miẽstą stìprina Diẽvas peř ámžius.

2 Tikraĩ Viẽšpats dìdis, iř jį̃ reĩkia gárbint,
jį̃ šlóvint miestė, kuriamė jìs gyvẽna.
3 Čià šveñtas jõ kálnas — kalvų̃ pažibà:
juõ žãvisi žẽmė. — **P.**

Taĩ Siòno kálnas — šiaurìnė ribà,
Valdõvo dìdžiojo miẽstas.
4 Jõ rū̃muose Diẽvas gyvẽna,
Viẽšpats — galìngas gynėjas. — **P.**

5 Antaĩ susitelkę bùvo valdõvai
iř ẽjo añt jõ kartù pùlti.
5 Bèt võs jį̃ pamãtė, apstulbo,
pakrìko visì iř šóko galvótrūkčiais bėgti. — **P.**

7 Pagãvo juõs báimė iř tóks aitrùs skaũsmas,
kóks bū̃na tìk gimdant.
8 Rytų̃ vėju tù sudaužeĩ
Társio laivýną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū̃sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės".
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 11, 20—24

Tyrui ir Sidonui bei Sodomos žemei
bus lengviau teismo dieną, negu jums!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jézus ėmė priekaištáuti miẽstams, kuriuosè bùvo padarýta daugùmas jõ stebùklų, kàd jiẽ neatsivertė:

„Vaĩgas táu, Chorazìne! Vaĩgas táu, Betsaìda! Jéigu Tyrė iĩ Sidonė bū̃tų įvỹkę tokiẽ stebùklai, kokiẽ padarýti pàs jùs, jiẽ seniaĩ bū̃tų atsiveĩtę iĩ apsireñgę atgailõs maišaĩs beĩ pasibaĩstę pelenaĩs. Todė̃l gì sakaũ jùms: Týrui iĩ Sidònui bùs lengviaũ teĩsmo diẽną, negù jùms!

Iĩ tù, Kafarnáume, nègi bū̃si išáukštintas ikì dangaũs? Tù nugarmė́si ikì prãgaro! Jéigu Sodòmoje bū̃tų įvỹkę tokiẽ stebùklai, kokiẽ įvỹko tavyjè, jì bū̃tų išlìkusi ikì šiõs dienõs. Todė̃l sakaũ jùms: Sodòmos žẽmei bùs lengviaũ teĩsmo diẽną, negù táu".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Iz 10, 5—7. 13—16

Ar kirvis didžiuojas prieš tą, kas juo kerta?

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Vaĩgas táu, Asū̃re, màno pỹkčio lãzda, màno rū̃sčio rýkšte manõjoje rañkoj! Tavè àš siunčiù priẽš taũtą bediẽvę, tavè rãginu priẽš geñtį, añt kuriõs àš pykstù, kàd grõbio pasiplė́štum, laimìkio pasigróbtum, kàd ją̃ taĩtum puĩvą gãtvėje trỹptum. Bètgi Asū̃ras nè šìtaip galvója, širdìs jõ ketìna

ką kìta: jám rūpi tìk naikìnti, jìs nóri daũgel tautų išžudýti.

Asũro karãlius yrà màt kalbėjęs: „Àš vìsa dariaũ sàvo tvìrta rankà ir išmintimì, nès esù sumanìngas. Àš panaikinaũ tautų sienas, išplėšiau jų lobiùs, lýg jáutis nustūmiau karaliùs nuõ sóstų. Tarýtum ìš lìzdo manóji rankà tautų turtùs ėmė. Kaĩp sùrenka padėtus kiaušiniùs, taĩp àš surinkaũ vìsą pasáulį. Nebùvo nė vieno, sparnùs kàs pakéltų, snãpą pravértų ir čiřkštų".

Ař kiřvis didžiúojas priẽš tą, kàs juõ keřta, ař pjūklas puikúojas priẽš tą, kàs juõ pjáuna? — tarýtum lazdà galėtų mojúoti tuõ, kàs ją kẽlia, tarýtum rýkštė galėtų pakélti tą, kàs ją laĩko.

Todėl Diẽvas, kareivìjų Viẽšpats, Asũro drūtuõliams siųs džiõvą. Tařp jõ puikuõlių siaútės kařštinė, tařsi ugniẽs degìmas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 93, 5—6. 7—8. 9—10. 14—15 (P.: 14a)

P. Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins.

5 Jiẽ tàvo, Viẽšpatie, mìndžioja taũtą,
spáudžia jiẽ pãveldą tàvo.
6 Jiẽ nãšlę, ateĩvį bè gaĩlesčio žùdo,
našláičius žiaũriai naikìna. — **P.**

7 Ir dár šìtaip šaũkia:
„Viẽšpats niẽko nemãto, nepàstebi Diẽvas Jokūbo..."
8 Pradėkit supràst, bukaprõčiai,—
kadà gì jūs išmintiẽs įsigýsit? — **P.**

9 Ařgi Diẽvas, aũsį padãręs, negiřdi,
ařgi ãkį sukūręs — nemãto?
10 Ař Viẽšpats, kurìs tautàs bãra,
nuplàkti negãli? — **P.**

14 Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins,
neapleĩs pãveldo sàvo.
15 Teismaĩ pradẽs téisės laikýtis,
ją̃ geřbs visì tiesiašiřdžiai. —
P. Viẽšpats sàvo tautõs tikraĩ nepaniẽkins.

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė́ve, dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 11, 25—27

Paslėpei tai nuo išmintingųjų, o apreiškei mažutėliams

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jė́zus bylójo: „Àš šlóvinu tavè, Tė́ve, dangaũs iř žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslėpei taĩ nuõ išmintìngųjų iř gudriųjų, õ apréiškei mažutẽliams. Taĩp, Tė́ve, nès táu taĩp patìko.

Vìskas mán yrà màno Tė́vo atidúota; iř niẽkas nepažį́sta Sūnaũs, tìk Tė́vas, neĩ Tė́vo niẽkas nepažį́sta, tìk Sūnùs iř kám Sūnùs panorẽs apréikšti".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Iz 26, 7—9. 12. 16—19

Gyvenantys dulkėse atbus ir džiūgaus

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Teĩsiojo tãkas — tiesùs; tù išlýgini teĩsiojo kẽlią. Nèt iř į̃ teĩsmą táu eĩnant, taviñ mẽs vìliamės, Viẽšpatie; trókš-

ta mūsų siẽlos šlóvint tàvo vařdą.

Tavęs màno siẽla ilgisi nãktį, manóji dvasià tavęs ilgisi rýtą. Kaĩ tàvo sprendìmai ateĩs į žẽmę, pasáulio gyvéntojai išmõks teisingùmo.

Viẽšpatie, tù gì suteĩksi mùms taĩką; tù mùms ir lìg šiõl padarýdavai vìsa.

Mẽs šaũkėme, Viẽšpatie, tàvo bausmẽs spaudžiamì, kaĩ kentė́jome skaũdžiai tàvo pliekiamì. Kaĩp nėščià móteris, atẽjus jõs vãlandai, raĩtosi šaũkia dẽl sàvo skausmų̃, taĩp ir mẽs atródėme. Viẽšpatie, tàvo akìvaizdoj. Nėštì mẽs bùvome, sopuliuosė gulė́jom, õ kaĩ pagimdėm — tebùvo tìk vė́jas. Nesukū̃rėme šãliai gerovės, nebùvo pagimdýtas nẽ vienas žẽmės gyvéntojas.

Õ tàvo mìrusieji atgìs, lavónai prisikeĩs; gyvẽnantys dùlkėse atbùs ir džiū̃gaus. Nės tàvo rasà — taĩ gyvýbė ir šviesà. Veliónius žẽmė grąžiñs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 101, 13—15. 16—18. 19—21 (P.: 20b)

P. Viẽšpats ìš dangaũs pažiūrė́jo žẽmėn.

13 Viẽšpatie, tù peř ámžius gyvúoji,
tãvąjį vařdą kařtos vìs mìni.
14 Kìlk į pagálbą, Siònui bū̃k gailestìngas:
mẽtas, jaũ mẽtas pasigailė́ti.
15 Tàvo tarnáms jõ ãkmenys meĩlūs:
liū̃dim priẽ jõjo degẽsių. — **P.**

16 Geřbs tàvo, Viẽšpatie, vařdą pagónys,
tàvo didýbę — pasáulio valdõvai,
17 kaĩ atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
ir sù sàvo didžià šlóve pasiródys.
18 Vařgšų maldų̃ jìs klausýsis,
jų̃ prãšymų jìs nepaniẽkins. — **P.**

19 Būs parašýta ateĩnančiai kartai,
ir naujì žmónės Viẽšpatį gárbins:
20 „Pàžvelgė Viẽšpats ìš áukštojo sósto,
pažiūrė́jo ìš dangaũs žẽmėn.
21 Áimanas išgirdo belaĩsvių,
pàsmerktus mir̃t išvadãvo". —

P. Viẽšpats ìš dangaũs pažiūrė́jo žẽmėn.

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 28

P. Aleliùja.— Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ var̃gstate ir̃ ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 11, 28—30

Aš romus ir nuolankios širdies

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Anuõ metù Jė́zus bylójo:

„Ateĩkite pàs manè visì, kuriẽ var̃gstate ir̃ ẽsate prislėgtì: àš jùs atgaivìnsiu! Imkite añt sàvo pečių màno jùngą ir̃ mókykitės ìš manę̃s, nès àš romùs ir̃ nuolankiõs širdiẽs, ir̃ jūs ‚ràsite sàvo sieloms ãtgaivą'. Màno jùngas švelnùs, màno naštà lengvà".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Iz 38, 1—6. 22. 7—8

Girdėjau tavo maldą, mačiau tavo ašaras

Ìš prãnašo Izaìjo knỹgos.

Tomìs dienomìs Hiskìjas suñkiai susirgo ir bùvo jaũ priẽ mirtiẽs. Atẽjo pàs jį prãnašas Izaìjas, Amòco sūnùs, ir tãrė: „Štaĩ ką sãko Viẽšpats: ‚Darýk paskutiniúosius patvarkymus, nès mirsi, nelìksi gývas'". Tadà Hiskìjas nusìgręžė véidu į sieną ir pradėjo Viẽšpačiui melstis: „Àk, Viẽšpatie, atsimiñk, kàd vìsą gyvẽnimą ištikimaĩ ir tiesià širdimì àš táu tarnavaũ — visuomèt dariaũ, kàs táu patiñka". Ir garsiai Hiskìjas pravìrko.

Tadà Izaìjui pasigirdo Viẽšpaties žõdis: „Eĩk pàs Hiskìją ir pasakýk: ‚Štaĩ ką sãko Viẽšpats, tàvo prótėvio Dóvydo Diẽvas: Girdėjau tàvo malda, mačiaũ tàvo ãšaras. Priẽ tàvo gyvẽnimo àš dár pridėsiu penkiólika mẽtų. Tavè ir šį miẽstą àš išvadúosiu ìš Asūro karãliaus valdžiõs ir gìnsiu šį miẽstą'".

Bèt Izaìją pakláusė Hiskìjas: „Ìš kókio žénklo pažìnsiu, kàd vẽl àš įžeñgsiu į Viẽšpaties namùs?" Izaìjas atsãkė: „Žénklas, kàd Viẽšpats laikýsis dúotojo žõdžio, bùs táu šìtoks: saulės šešėliui, kurìs añt Ahãzo láipsnių jaũ nusiléido, àš liẽpsiu peř dẽšimtį láipsnių pakìlti". Ir saulės šešėlis pakìlo viřš láipsnių, kuriuõs jaũ bùvo palìkęs,— vẽl dẽšimtį láipsnių į viršų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Iz 38, 10. 11. 12. 16 (P.: 17b)

P. Viẽšpatie, tù manè sáugojai, kàd nepražūčiau.

10 Maniaũ, kàd pusiáukelę mẽtų priẽjęs,
jaũ žeñgti turėsiu mirtiẽs viešpatìjon
ir teñ sàvo lìkusį ámžių pabaĩgti. — **P.**

11 Maniaũ, kàd àš Viẽšpaties nebematýsiu
tojè šalyjė, kuř gyvūjų pasáulis;
sakiaũ, kàd žmoniū àš jaũ nebeišvýsiu,
gyvéndamas ãtilsy, žẽmės ramýbėj. — **P.**

12 Gyvẽnimas màno štaĩ bùs suardýtas:
jį nùima tařtum piemeñs palapìnę.
Tù màno gyvẽnimo dróbę išáudei,
manè nùkerpi tařtum áudeklą baĩgtą. —

P. Viẽšpatie, tù manè sáugojai, kàd nepražūčiau.

16 Taviñ àš pasìtikiu, Viẽšpatie gẽras,
manè tù išgýdyk, mán léiski pasveĩkti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 12, 1—8

Žmogaus Sūnus yra šeštadienio Viešpats

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõ metù Jė́zus ẽjo šeštãdienį peř javų laũką. Jõ mokiniaĩ bùvo išálkę, tàd ẽmė skìntis várpų ir válgyti.

Taĩ pamãtę, fariziẽjai jám sãkė: „Žiūrė́k, tàvo mokiniaĩ dãro, kàs šeštãdienį draũdžiama".

Jìs atsãkė: „Ar neskaĩtėte, ką dãrė Dóvydas ir jõ palydõvai, būdamì alkanì? Kaĩp jiẽ nuẽjo į Diẽvo namùs ir válgė padė́tinės dúonos, nórs nevalià bùvo jõs válgyti neĩ jám, neĩ jõ palydõvams, õ vien tìk kunigáms.

Arbà, ař neskaĩtėte Įstãtyme, jóg šeštãdienį kunigaĩ šventóvėje pažeĩdžia šeštãdienio póilsį ir nenusikaĩsta? Todė̃l sakaũ jùms: čià daugiaũ, negù šventyklà!

Jė́igu žinótumėte, ką réiškia: ‚aš nóriu pasigáilėjimo, õ nè aukõs', nebūtumėte pasmeř̃kę nekaltų̃. Žmogaũs Sūnùs yrà šeštãdienio Viẽšpats".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Mch 2, 1—5

Laukus pasiglemžia, namus pasigriebia

Ìš prãnašo Michéjo knỹgos.

Vaĩgas tiems, kuriẽ sàvo gùltuose nėgandą ruõšia ir dãro pìkta. Sulìg rýto aušrà jiẽ taĩ įvýkdo, nès tùri tám gãlią. Užsigeĩdžia laukų ir juõs pasiglemžia, užsinóri namų ir juõs pasigriẽbia. Jiẽ smurtáuja priẽš žmõgų ir jõjo namùs, priẽš saviniñką ir jõ nuosavýbę.

Tàd Viẽšpats bylója: „Štaĩ àš paruõšiu šiái kařtai neláimę, taĩp kàd ìš jõs kãklo nebeištráuksite ir sàvo galvõs aukštaĩ nebekélsite, nès laĩkas bùs pìktas. Tą diẽną dainuõs jùs išjuõkiančią daĩną, užtraũks ráudą: ‚Mẽs sunaikìnti, mẽs sunaikìnti! Savõsios tautõs palikìmą Viẽšpats pardúoda, ir niẽkas jaũ jõ negrąžiñs; jìs mũsų laukùs išdavìkams dalìja!'

Todẽl Viẽšpaties bendrìjoje nebebùs nẽ víeno, kurìs jùms ištemptų matãvimo viřvę dẽl žẽmės likìmo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 10 (Hebr.), 1—2. 3—4. 7—8. 14 (P.: 12b)

P. Neužmiřški, Viẽšpatie, sàvo vargdiẽnių!

22 Viẽšpatie, kodẽl nuõ manęs taĩp nutólai,
kodẽl màno neláimėj slepíesi?
23 Bediẽvis didžiuõjas, nuõ jõ nelaimìngasis keñčia,
pakliùvęs į pìnkles, anõ sumanýtas. — **P.**

24 Blogàsis, paténkinęs įgeidžius, gìrias,
gobšuõlis didžiúojas.
25 Nedõras žmogùs ìš Viẽšpaties juõkias:
„Niẽkas manęs nenubaũs: jùk nėrà Diẽvo!" — **P.**

28 Jõ burnojè vien tìk keĩksmas, smùrtas, apgáulė,
ìš jõ liežùvio — vařgas ir neteisýbės.
29 Týko priẽ kẽlio kuř įsiliñdęs,
ìš pasalų nekaĩtąjį žùdo. —

P. Neužmiřški, Viẽšpatie, sàvo vargdiẽnių!

35 Tù gì áiškiai regì áimanas, kañčią;
tù priẽ savęs juõs priglaũsi.
Vargdiẽnis táu atsidúoda,—
našláičiui padėsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 5, 19

P. Aleliùja.— Diẽvas Kristuje sutáikino sù savimì žmónes
ir patikėjo mùms sutáikinimo žìnią.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 12, 14—21

Įspėdavo, kad jo negarsintų.
Taip turėjo išsipildyti pranašo žodžiai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Išẽję ìš sinagògos fariziẽjai susimókė Jėzų pražudýti.

Taĩ žinódamas, Jėzus pasitráukė ìš teñ. Daũgelis sẽkė pãskui jį̃, ir jìs visùs gýdė, bèt įspėdavo, kàd jõ negársintų. Taĩp turėjo išsipìldyti prãnašo Izaìjo žõdžiai:

„Štaĩ màno išrinktàsis tařnas, màno mylimàsis, kuriuõ gẽrisi màno siela. Àš suteĩksiu jám sàvo dvãsios, ir jìs skelbs tautóms tìkrąją tiẽsą. Jìs nesigiñčys, nešaũks, ir negirdẽs niẽkas gãtvėse jõ balso. Jìs nenulaũš palūžusios néndrės ir neužgesiñs grùzdančio dãgčio, kõl neatnèš teisýbei laimėjimo; õ jõ vařdas teĩks vìltį tautóms!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys Mch 6, 1—4. 6—8

Tau gi, žmogau, pasakyta, ko Viešpats iš tavęs reikalauja

Ìš prãnašo Michéjo knỹgos.

Nà, paklausýkit, kã Viẽšpats bylója: „Kélkis iř teĩskis priẽš kálnus, tegùl jũ viršū̃nės girdẽs tàvo balsą! Klausýkitės Viẽšpaties teĩsmo kalnaĩ, dėmékitės žẽmės pamataĩ! Nès Viẽšpats bylinéjas sù sàvo tautà, jìs eĩna į̃ teĩsmą sù Izraeliù: Màno taũta, kã gì àš táu padariaũ, kuõ gì àš táu įkyrėjau? Atsakýk mán! Àš išvedžiau tavè ìš Egìpto, išláisvinau ìš vergìjos namų̃. Priešais tavè àš siunčiaũ Mõzę, Aaròną ir Mirijãmą".

Sù kuõ gì mán stóti Viẽšpaties akìvaizdon, sù kuõ nusileñkti aukščiáusiajam Diẽvui? Ar stóti priẽš jį̃ sù dẽginamosiomis aukomìs, sù vienmẽčiais veršiùkais? Ar jám gì patìktų tū̃kstančiai avinų̃ ir dẽšimtys tū̃kstančių aliẽjaus upẽlių? Nejaũgi ùž sàvo nusikaltìmą turėčiau aukóti sàvo pirmãgimį, ùž sàvo gyvẽnimo núodėmes — sàvo kū̃no vaĩsių?

Táu gì, žmogaũ, pasakýta, kàs gẽra ir kõ Viẽšpats ìš tavẽs reikaláuja, bū̃tent: páisyti téisės, pamėgti gerùmą, geřbti téisę, sàvo Diẽvo pagarbiaĩ laikýtis.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 49, 5—6. 8—9. 16bc—17. 21 ir 23 (P.: 23b)

P. Kàs tiẽsiai žygiuója, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

5 „Suriñkite šìčion visùs màno šventúosius,
kuriẽ sù maniñ Sándorą dãrė, aukódami aũką“.
6 Štaĩ jaũ skélbia dangùs jõ teisingùmą:
pàts Diẽvas pràdeda teĩsmą! —

P. Kàs tiẽsiai žygiúoja, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą.

8 Nè dė̃l aukų̃ àš tavè bársiu:
dẽginamąsias aukàs visuomèt mán aukóji.
9 Ìš tàvo tvárto nereĩkia mán veř̃šio,
neĩ óžio ìš tàvo bandõs. — **P.**

16 Kám dár tù įsakùs.màno skaičiúoji,
kám dár tàvo burnà màno sùtartį mìni,
17 jéi tù màno tvarkõs laikýtis nenóri,
jéi svíedi šaliñ màno žõdį? — **P.**

21 Šìtaip elgíes iř manaĩ — àš tylė́siu?!
Manaĩ, kàd iř àš panašùs į̃ tavè bū̃siu?
Õ nè! Àš tavè bársiu,
tàvo darbaĩs akìs táu badýsiu.
23 Kàs šlóvinimo aũką aukója,
tàs màno gerbė́jas.
Kàs tiẽsiai žygiúoja, tám paródysiu Diẽvo išgãnymą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgiř̃stumėt šiañdien,
kã̃ jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū̃sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės“.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 12, 38—42

Pietų karalienė teismo dieną prisikels drauge su šia karta

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai iř fariziẽjai ẽmė reikaláuti: „Mókytojau, mẽs nórime, kàd paródytum žénklą". Jìs atsãkė: „Piktà iř neištikimà kartà reikaláuja žénklo, bèt nebùs jái dúota kìto žénklo, tìk prãnašo Jònos žénklas. Kaĩp ‚Jonà išbùvo trìs dienàs iř trìs naktìs jūrų pabáisos pilvė', taĩp iř Žmogaũs Sūnùs išbùs trìs dienàs iř trìs naktìs žẽmės širdyjė.

Nineviẽčiai teĩsmo diẽną kelĩsis draugė sù šià kartà iř jã pasmeřks, nès jiẽ atsìvertė, išgiřdę Jònos pamókslus, õ štaĩ čià daugiaũ, negù Jonà.

Pietų karalienė teĩsmo diẽną prisikelĩs draugė sù šià kartà iř jã pasmeřks, neš jì ẽjo ìš žẽmės pakraščių klausýtis Saliãmono išmintiẽs, õ štaĩ čià daugiaũ, negù Saliãmonas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Mch 7, 14—15. 18—20

Visas mūsų nuodėmes į jūros gelmę sumesi

Ìš prãnašo Michė́jo knỹgos.

Viẽšpatie, sàvo lazdà ganýk sàvo taũtą — avìs savąsias, gyvẽnančias vienas dykỹnėj, derlingos šaliẽs vidurỹ! Tè vẽl jõs ganỹsis Bašanė iř Gileadė kaĩp kadáise. Kaĩp dienomìs, kadà tù vedeĩ ìš Egìpto, léisk mùms išvýsti tàvo stebùklų!

Kàs, jéi nè tù, yrà Diẽvas, kurìs kalt̃ę atléidžia iř nusižengìmą dovanója likùčiams tautõs, kurì jõ paveldė́ta? Nè vìsą gì laĩką teẽsti supỹkęs, jìs mė́gsta paródyti gailestingùmą. Iř vẽl jìs mūsų pasigailẽs, užmýnios mūsų kaltýbę. Visàs mūsų núodėmes jūros gelmė́sna sumėsi. Paródysi ištikimýbę Jokūbui iř gailestingùmą Abraõmui, kaĩp tiems mūsų prótėviams esì prisiekęs kadáise.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 2—4. 5—6. 7—8 (P.: 8a)

P. Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą.

2 Viẽšpatie, tù sàvo šãliai esì malonìngas,
ĩ gẽrąją pùsę kreipì Jokūbo krãšto likìmą.
3 Núodėmes tù sàvo taũtai atléidi,
dovanóji visàs jų̃ kaltýbes.
4 Sulaikaĩ vìsą ãpmaudą sàvo,
šiurpulìngai rūstaut paliáuji. — **P.**
5 Atgaivìnki mùs, Diẽve, vadúotojau mūsų̃,
liáukis ãpmaudą rọ́dęs.
6 Nègi jaũ ámžiais mùms rūstùs būsi,
nègi kartų̃ kartomìs apmaudáusi? — **P.**
7 Nejaũ gyvẽnimo mùms negrąžìnsi,
arẽgi nebetèks tàvo tautaĩ tavim̃ pasidžiaũgti?
8 Paródyk mùms, Viẽšpatie, sàvo gerùmą,
suteĩk išganìngą pagálbą.— **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,—
sãko Viẽšpats,—
iř màno Tė́vas jį̃ mylės̃;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 12, 46—50

Ištiesęs ranką į mokinius, tarė:
„Štai mano motina ir mano broliai!"

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zui dár tebèkalbant minióms, štaĩ jõ mótina iř bróliai stovė́jo laukè iř norė́jo sù juõ pasimatýti. Tuomèt kažkàs jám pranešė: „Štaĩ tàvo mótina iř bróliai stóvi laukè, nóri sù tavim̃ pasikalbė́ti".

Jìs atsãkė pranẽšusiam: „Kàs gì màno mótina ir̃ kàs màno bróliai?"

Ir̃, ištiẽsęs rañką į̃ mókinius, tãrė: „Štaĩ màno mótina ir̃ màno bróliai! Kiekvienas, kàs tìk výkdo màno dañgiškojo Tė́vo vãlią, yrà mán ir̃ brólis, ir̃ sesuõ, ir̃ mótina".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 1, 1. 4—10

Pranašu tautoms tave aš paskyriau

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Hilkìjo, vieno ìš Anatãto, Benjamìno žẽmėje, kunigũ, sūnaũs Jeremìjo žõdžiai.

Mán bùvo paskélbtas Viẽšpaties žõdis: „Dár priẽš sutvérdamas mótinos kū̃ne, tavè àš esù išsiriñkęs; priẽš táu išeĩnant ìš mótinos į̇sčių, tavè àš pašvéntinau — prãnašu tautóms tavè àš paskýriau".

Tuomèt àš tariaũ: „Àk, màno Viẽšpatie ir̃ màno Diẽve! Jùk àš dár nemóku kalbė́ti: àš dár peĩ jáunas!"

Bèt Viẽšpats mán tãrė: „Nesakýk: Àš dár peĩ jáunas!' Kuĩ tìk tavè àš pasiū̃siu, tù eĩsi, ir̃ ką̃ táu pavèsiu, tù skélbsi. Tù jū̃ nebijók, nès àš sù taviñ ir̃ táu padė́siu,— taĩ Viẽšpaties žõdis".

Ir̃ Viẽšpats, ištiẽsęs sàvo rañką, pàlietė màno lū̃pas ir̃ tãrė: „Àš į̃dedu į̃ tàvo lū̃pas sàvo žodžiùs. Štaĩ šiañdien stataũ tavè tautóms ir̃ valstýbėms, kàd ráutum ir̃ griáutum, naikìntum ir̃ siaũbtum, statýtum ir̃ sodìntum".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 70, 1—2. 3—4a. 5—6ab. 15ab ir 17 (P.: plg. 15)

P. Šlóvins màno burnà, Viẽšpatie, tàvo pagálbą.

1 Tàvo prieglobstin, Viẽšpatie, bėgu,
iř niekuomèt mán netèks kaĩsti ìš gėdos.
2 Kaĩp teisìngas esì, tráuk manè, gélbėk,
kreĩpk į̃ manè sàvo aũsį, vadúoki! — **P.**

3 Tù bū̃k mán uolà prisiglaũsti,
gélbėtis — galìnga tvirtóvė.
Tikraĩ, tù màno uolà iř màno tvirtóvė!
4 Gélbėk, õ Diẽve, manè nuõ nedõrėlio rañkos. — **P.**

5 Tù, Diẽve, mán ramstis,
taviñ àš viliúosi nuõ pàt sàvo jaunỹstės.
6 Nuõ pàt užgimìmo manè tù globójai,
buvaĩ màno sárgas nuõ pàt kūdikỹstės. — **P.**

15 Šlóvins màno burnà tàvo teisýbę,
tàvo pagálbą — peř vìsą diẽną.
17 Kaĩp mókei, Diẽve, manè nuõ jaunỹstės,
skélbiu lìg šiõl tàvo nuostabiùs dárbus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja.— Sė́kla — taĩ Diẽvo žõdis,
sėjė́jas — Kristus.
Kàs jį̃ surañda, bùs gývas peř ámžius.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 13, 1—9

Davė šimteriopą grūdą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Vieną diẽną, išė̃jęs ìš namų̃, Jė́zus sėdė́jo añt ẽžero krañ-

to. Priẽ jõ susiriñko didžiùlė minià; todėl jìs įlìpo į váltį ir atsisėdo, õ visì žmónės stovėjo pakrántėje. Ir jìs daũg jiems kalbėjo palýginimais. Jìs sãkė:

„Štaĩ sėjėjas išsìrengė sėti. Jám besėjant, vienì grūdaĩ nukrìto priẽ kẽlio, ir atskrìdę paũkščiai juõs sùlesė. Kitì nukrìto añt uolũ, kuř bùvo nedaũg žẽmės. Jiẽ netrùkus sudýgo, nės neturėjo gilėsnio žẽmės slúoksnio. Sáulei patekėjus, daigaĩ nuvýto ir, neturėdami šaknũ, sudžiũvo. Kitì grūdaĩ nukrìto tarp eršk ẽčių. Eršk ẽčiai išáugo ir nùsmelkė juõs. Dár kitì nukrìto į gẽrą žẽmę ir dãvė deřlių: vienì šimteriópą grūdą, kitì šešiasdešimteriópą, dár kitì trisdešimteriópą.

Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 2, 1—3. 7—8. 12—13

Paliko mane, gyvojo vandens šaltinį,
ir išsikasė be užtūros kūdras

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Mán pasigiřdo Viẽšpaties žõdis:

„Eĩk ir šaũk Jerùzalei į aũsį: ‚Štaĩ ką Viẽšpats sãko: Prisìmenu tàvo ištikimýbę jaunỹstėje, tàvo méilę põ sántuokos — kaĩp pãskui manè tù sekiójai põ týrus, bè pãsėlio žẽmėje. Izraèlis Viẽšpačiui bùvo šventà nuosavýbė, pirmàsis jõ deřliaus vaĩsius. Kàs válgė jõ, prasikaĩto — neláimė tókį ištìko',— taĩp sãko Viẽšpats".

„Paskuĩ àš jùs àtvedžiau į sõdų krãštą, kàd dúočiau jùms válgyti jõ vaisiùs ir naudótis jõ tuřtais. Bèt, võs tìk tenaĩ atsirãdę, jũs sùteršėte mãnąjį krãštą ir pàvertėte màno nuosa-

výbę mán pasibjaurėjimu. Kunigaĩ nekláusė: ‚Kuř yrà Viẽšpats?' Įstãtymo sargaĩ manęs nepažìno, tautõs ganõvai manęs nesilaĩkė. Pranašaĩ pranašãvo Baãlo vardù, nùsekė pãskui niekìngus dieváičius".

„Baisėkitės, dañgūs, nušiuřpkite smařkiai,— taĩp sãko Viẽšpats.— Nès màno tautà padãrė dvì neteisýbes: palìko manè, gývojo vandeñs šaltìnį, ir išsìkasė kū̃dras, bè ùžtūros kū̃dras, kuriõs vandeñs nepalaĩko".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 35, 6—7ab. 8—9. 10—11 (P.: 10a)

P. Pàs tavè, Viẽšpatie, gyvýbės šaltìnis.

6 Kaĩp dangùs áukštas, Viẽšpatie, tàvo gailestingùmas,
ištikimùmas dẽbesis siekia,
7 ir teisingùmas — kaĩp Diẽvo kalnaĩ,
kaĩp gìlios jū̃ros — tàvo sprendìmai. — **P.**

8 Vaĩ, kaĩp brangì, Viẽšpatie, tàvo malónė!
Pavėsin tàvo sparnų̃ prisiglaũst bėga žmónės.
9 Sóčiai maitìnami jiẽ tàvo bū̃ste,
linksmýbių srautù tù juõs nugìrdai.— **P.**

10 Tikraĩ pàs tavè gyvýbės šaltìnis,
ir tàvo šviesojè regėsim šviesýbę.
11 Vìs ródyk malónę sàvo gerbėjams,
õ tyrašiřdžiams — teisùmą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė̃ve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 10—17

Jums leista pažinti dangaus karalystės paslaptis, o jiems neleista

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Priẽję priẽ Jė́zaus, mokiniaĩ pakláusė: „Kodẽl jíems kalbì palýginimais?"

Jė́zus atsãkė: „Jùms léista pažìnti dangaũs karalỹstės pãslaptis, õ jíems neléista. Màt, kàs tùri, tám bùs dúota, ir jìs turẽs sù peřtekliumi, õ ìš netùrinčio bùs àtimta ir taĩ, ką̃ jìs tùri. Àš jíems kalbù palýginimais todẽl, kàd jiẽ žiūrė́dami nemãto, klausýdami negirdi ir nesuprañta. Jíems pìldosi Izaìjo pranašỹstės žõdžiai:

‚Girdė́ti girdė́site, bèt nesupràsite, žiūrė́ti žiūrė́site, bèt nematýsite. Šìtų žmoniū̃ širdìs aptùko. Jiẽ prastaĩ girdė́jo ausimìs ir užmérkė akìs, kàd kařtais nepamatýtų akimìs, neišgirstų ausimìs, nesupràstų širdimì ir neatsiveřstų, ir àš jū̃ nepagýdyčiau'.

Todẽl paláimintos jū̃sų ãkys, nès mãto, ir jū̃sų aũsys, nès girdi. Ìš tiesū̃ sakaũ jùms: daũgel pranašū̃ ir teisiū̃jų tróško išvýsti, ką̃ jū̃s mãtote, bèt neišvýdo, ir išgirsti, ką̃ jū̃s girdite, bèt neišgirdo".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 3, 14—17

Aš duosiu jums ganytojus pagal savo širdį; ir visos tautos rinksis Jeruzalėn

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Sugrį̃žkit atgaĩ, atsimẽtėliai sū̃nūs, nės, àš jū̃sų valdõvas. Àš jùs išsivėsiu põ vienã ìš miẽsto, põ dù ìš gentiẽs ir̃ nuvėsiu jùs į̃ Siònã. Jùms dúosiu ganýtojus pagaĩ sàvo šìrdį, kuriẽ jùs ganỹs išmaniaĩ ir̃ protìngai.

Tomìs dienomìs, kadà jū̃s šalyjė pagausė́sit ir̃ bū́sit vaisìngi,— taĩp sãko Viẽšpats,— tadà nebebùs daugiaũ sãkoma: 'Viẽšpaties sándoros skrynià!' Jì niẽkam neateĩs nẽ į̃ gálvą, niẽkas apiẽ ją̃ negalvõs, jõs nepasigės, taĩp pàt ir̃ naujõs nedarỹs.

Tuomèt Jerùzalė vadiñsis ‚Viẽšpaties sóstas'; į̃ ją̃ priẽ Viẽšpaties vařdo riñkšis vìsos taũtos. Jõs nebeklausỹs sàvo piktõs širdiẽs troškìmo".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Jer 31, 10. 11—12ab. 13 (P.: 10d)

P. Viẽšpats mùs gãno tařtum piemuõ sàvo bañdą.

10 Klausýkitės, taũtos, Viẽšpaties žõdžio,
jį̃ skélbkit salóms tolimósioms.
Sakýkite: „Kàs Izraèlį išsklaĩdė, tàs ir̃ suriñks jį̃
ir̃ ganỹs, tařtum piemuõ sàvo bañdą". — **P.**

11 Viẽšpats išgélbės Jokū̃bą,
vaduõs ìš stiprėsniojo rañkos.
12 Ateĩs jiẽ ir̃ džiū́gaus Sióno kalnė̀,
plaũks priẽ Viẽšpaties gėrýbių. — **P.**

13 Šókdamos džiaũgsis mergẽlės,
lìnksminsis jaunuõliai ir̃ senẽliai.
Jū̃ liū̃desį džiaugsmù àš pavẽrsiu,
juõs gúosiu ir̃ lìnksminsiu, vargáms pasibaĩgus — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja.— Paláiminti, kuriẽ Diẽvo žõdį
išsáugo gerojè širdyjè
ir dúoda vaĩsių kantrumù. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 13, 18—23

Tasai, kuris girdi ir supranta žodį, ir duoda derlių

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Õ jūs nūn pasiklausýkite palýginimo apiẽ sė́jė́ją. Pàs kiekvieną, kurìs girdi kaĩbant apiẽ karalỹstę ir nesuprañta, ateĩna piktàsis ir išplė́šia, kàs bùvo pasė́ta širdyjè. Taĩ ir yrà pasė́lỹs priẽ kẽlio.

Pasė́lỹs añt uolų̃ — taĩ tasaĩ, kurìs, girdė́damas žõdį, tuojaũ sù džiaugsmù jį̃ priìma. Tačiaũ jìs bė̀ šaknų̃ — nepastovùs žmogùs. Ištìkus kókiai nėgandai ar pérsekiojimui dė̃l žõdžio, jìs lengvaĩ atpúola.

Pasė́lỹs tarp erškė̃čių — taĩ tàs, kurìs klaũso žõdžio, bèt šiõ pasáulio rūpesčiai ir turto apgáulė nustelbia žõdį, ir jìs liẽka nevaisìngas.

Pasė́lỹs gerojè žẽmėje — tasaĩ, kurìs girdi ir suprañta žõdį; tàs ir dúoda derlių: kàs šimteriópą, kàs šešiasdešimteriópą, õ kàs trisdešimteriópą".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 7, 1—11

Ar mano namai, pavadinti manuoju vardu,
pasidarė plėšikų lindynė?

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Žõdis, kurį Jeremìjas išgirdo ìš Viẽšpaties: „Atsistók Viẽšpaties namų̃ vařtuose iř skélbk šį̃ žõdį. Sakýk: ‚Klausýkitės Viẽšpaties žõdžio, vìsas Jùdai, visì, kuriẽ žeñgiate prõ šìtuos vartùs pagárbinti Viẽšpaties!'"

Kareivìjų Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas šìtaip bylója: „Pataisýkite sàvo keliùs iř dárbus, tuomèt àš jùms léisiu gyvénti šìtoje viẽtoje! Nesikliáukite apgaulìngais žõdžiais: ‚Čià Viẽšpaties šventyklà, Viẽšpaties šventyklà, Viẽšpaties šventyklà!'

Tìk jéigu tikraĩ pataisýsite sàvo keliùs iř dárbus, jéigu teisìngai spręsite giñčą, jéigu neskriaũsite svetimšãlių, našlių̃ iř našláičių, nepraliesite šiojè viẽtoje nekaĩto kraũjo iř nebė́gsite sàvo neláimei pãskui svẽtimus dieváičius, tuomèt àš jùms léisiu gyvénti šìtoje viẽtoje — šalyjè, kurią̃ àš jū̃sų prótėviams seniaĩ visám lãikui esù atidãvęs.

Dejà, jū̃s apgaulìngais žõdžiais kliáujatės, sàvo nenáudai. Kokiaĩs? Õgi võgti, žudýti, svetimáuti, kreivaĩ prisiekinė́ti, aukóti Baãlui iř kitiéms dieváičiams, kurių̃ nepažį̀state — iř taĩ darýdami ateĩnate iř stójate màno akìvaizdon šiuosè namuosè, pavadìntuose màno vardù, iř sãkote: ‚Mẽs ẽsame saũgūs', kàd vẽl darýtumėte anàs baisenýbes!

Ař màno namaĩ, pavadìnti manúoju vardù, pasidãrė jūsų akysè plėšìkų lindỹnė?! Nà, taĩ iř àš į̃ juõs šìtaip žiūrė́siu,— Viẽšpaties žõdis!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5—6a ir 8a. 11 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Siéla mán ilgisi, alpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs ir̃ màno kū̃nas
džiū̃gaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,
õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
6 Laimìngas žmogùs, kurį̃ rẽmia tàvo pagálba.
8 Jiẽ nuõ tvirtóvės žygiúoja tvirtóvėn. — **P.**

11 Vienà dienà tàvo atšlaĩniuose gerèsnė,
nègu tū́kstantis kur̃ kituř.
Maloniaũ mán priẽ Diẽvo namū̃ sleñksčio palìkti,
kaĩp nedõrėlių pastógėj viešė́ti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jok 1, 21

P. Aleliùja.— Sù romumù priimkite įdiegtąjį žõdį,
kurìs gãli išgélbėti jū̃sų síelas.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 24—30

Palikite abejus augti iki pjūčiai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagàl̃ Mãtą.

Jėzus pàteikė mìniai kìtą palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù žmogumì, kurìs pasėjo sàvo dirvoje gẽrą sėklą. Žmonėms bemiẽgant, atẽjo jõ priešas, pasėjo kviečiuosė ráugių ir nuẽjo sáu.

Kaĩ želmuõ paũgėjo ir ìšplaukė, pasiródė ir ráugės. Šeimininko tarnaĩ atẽjo ir kláusė: ‚Šeimininke, ar̃gi nė gẽrą sėklą pasėjai sàvo laukė? Ìš kuř̃gi atsirãdo ráugių?' Jìs atsãkė: ‚Taĩ padãrė màno priešas'. Tarnaĩ pasiū̃lė: ‚Jéi nóri, mẽs eĩsime ir jàs išriñksime'.

Jìs atsãkė: ‚Nè, kàd kar̃tais, rinkdamì ráuges, neišráutumėte kartù sù jomìs ir kviečių̃. Palìkite ãbejus áugti ikì pjū̃čiai. Pjū̃tiẽs metù àš pasakýsiu pjovėjams: ‚Pirmiaũ išriñkite ráuges ir surìškite į̃ pėdeliùs sudẽginti, õ kviečiùs sukráukite į̃ màno klúoną'".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

SEPTYNIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 13, 1—11

Tauta pasidarys kaip šitoji juosta, kuri nebetinka niekam.

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Viẽšpats mán štaĩ ką̃ įsãkė: „Eĩk nusipirk liniìnę júostą ir jà susijúosk strė́nas; tiktaĩ nemešk jõs į̃ vándenį!“ Tàd, Viẽšpaties liẽptas, àš nusipirkaũ júostą ir užsijúosiau añt strė́nų.

Dabař pasigirdo mán añtrąkart Viẽšpaties žõdis: „Paimk nusìpirktąją júostą, kurià tù juosì añt strė́nų, keliáuk priẽ Eufrãto ir teñ ją̃ paslẽpk uolõs plyšyjė!“ Àš nuėjaũ ir pàslėpiau júostą priẽ Eufrãto, kaĩp Viẽšpats mán bùvo liẽpęs.

Prasliñkus ilgókam laĩkui, Viẽšpats mán tãrė: „Keliáuk priẽ Eufrãto ir vė̃l pasiimk tą̃ júostą, kurią̃ teñ màno įsãkymu esì paslẽpęs!“ Tàd àš nuvykaũ priẽ Eufrãto, suradaũ tą̃ júostą ir pàėmiau ìš viẽtos, kuř buvaũ ją̃ paslẽpęs. Bèt júosta bùvo supùvus ir niẽkam daugiaũ nebetìko.

Tadà pasigirdo mán Viẽšpaties žõdis: „Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats: „Lýgiai àš taĩp sunaikìnsiu Jùdo ir Jerùzalės puikýbę, nórs jì kažìn kokià dìdelė bū̃tų. Tà piktóji tautà, kurì atsisãko klausýt màno žõdžių, kurì klaũso sàvo širdiẽs palinkìmo ir vaĩkosi kitų̃ dieváičių, kàd jiems tarnáutų ir juõs gárbintų,— tóji tautà pasidarỹs kaĩp ši̇ júosta, kurì nebetiñka niẽkam. Kaĩp júosta prigluñda priẽ výro strė́nų, norė́jau, kàd ir visì Jùdo namaĩ priẽ manę̃s taĩp priglùstų,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— kàd bū̃tų jiẽ mán tautà ir garbė̃, manóji šlovė̃ ir didýbė. Bèt jiẽ manę̃s nepaklaũsė!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Įst 32, 18—19. 20—21 (P.: 18a)

P. Užmiršaĩ tavė pagimdžiusį Diẽvą.

18 Tù apiẽ uõlą, tavė išdaigìnusią nebegalvójai,
tù užmiršaĩ tavė pagimdžiusį Diẽvą.
19 Viẽšpats taĩ mãtė ir̃ smarkiai įpỹko
añt jį̃ paniẽkinusių sàvo sūnų̃ ir̃ dùkrų. — **P.**

20 Jìs tãrė: „Nugrę̃šiu nuõ jų̃ sàvo véidą
ir̃ pažiūrė́siu, tadà kaĩp jíems klõsis.
Tóji kartà — maištìnga, vaikaĩ neištikimýbės.
21 Sukė́lė jiẽ mán pavỹdą peř tą̃, kàs nė Diẽvas,
mán ùždegė pỹktį dė̃l išgalvótų dieváičių;
ir̃ àš jíems sukélsiu pavỹdą peř tą̃ netaũtą,
uždègsiu jíems pỹktį peř kvaĩlą geñtį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jok 1, 18

P. Aleliùja.— Sàvo valià Tė́vas pagimdė̀ mùs tiesõs žodžiù,
kàd mẽs bū́tume taŕsi pirmíenos
taŕp jõ kūrinių̃. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 13, 31—35

Garstyčios grūdelis pavirsta medeliu,
taip kad padangių sparnuočiai susisuko lizdus jo šakose

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus pasãkė mìniai dár vieną palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė̀ yrà kaĩp sù garstỹčios grūdeliù, kurį̃ žmogùs ẽmė ir̃ pasė́jo sàvo dirvoje. Nórs jìs mažiáusias ìš visų̃ sė́klų, bèt užáugęs ẽsti didėsnis ùž daržóves ir̃ pavir̃sta medeliù, taĩp kàd padángių sparnuõčiai àtskrenda ir̃ susìsuka lizdùs jõ šakosè“.

Jìs pasãkė ir dár kìtą palýginimą: „Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù ráugu, kurį móteris ẽmė ir įmaĩšė trijuosė saikuosė mìltų, ir nuõ jõ vìskas įrūgo".

Visà taĩ Jėzus bylójo minióms palýginimais, ir bė palýginimų jìs jiems nekalbėjo. Išsipìldė, kàs bùvo prãnašo pasakýta: „Àš atvérsiu sàvo bùrną palýginimais, išpãsakosiu nuõ pasáulio sukūrìmo pàslėptus dalykùs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 14, 17—22

Atsimink, Viešpatie, savo sandorą su mumis
ir nenutrauk jos!

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

(Kaĩba prãnašas:) Màno ãkys paplūdusios ãšarom diẽną ir nãktį, netùri ramýbės. Màt dìdelis smũgis ištìko mergẽlę, tautõs màno dùkrą,— sunkì jái žaizdà padarýta. Išeinù į laukùs — tenaĩ užmuštì kalavìjo! Pareinù į miẽstą — teñ bãdo kañčios! Nèt prãnašas ir kùnigas ištremiamì į nežìnomą šãlį.

(Tautà skùndžiasi:) Ar̃gi tù Jùdą visái jaũ atstūmei, ar̃ távo šìrdžiai Siònas bjaurùs pasidãrė? Kám gì mùs sùmušei taĩp, jóg mùms nebėrà pagijìmo? Tikėjomės ramýbės, õ nėrà niẽko gẽra; láukėme gýdymo mẽto, bèt štaĩ tìk baisýbės!

Suprañtame, Viẽšpatie, sàvo neteisùmą, mūsų tėvų kaltùmą. Tikraĩ mẽs ẽsame táu nusidėję. Dẽl sãvojo vařdo tù nepaniẽkink mūsų, neatstùmk šlovìngojo sàvo sósto! Atsimiñk sàvo sándorą sù mumìs ir nenutráuk jõs!

Ar̃gi pagónių stabų yrà lietaũs siuntėjų? Benè pàts dangùs dúoda lietų? Ar̃ taĩ — nè tù, Viẽšpatie, mūsų Diẽve? Mẽs į

tavė sàvo vìltį dėdam, nės tù vìsa taĩ padareĩ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 78, 8. 9. 11 ir 13 (P.: 9bc)

P. Viẽšpatie, mùs išvadúoki,
kàd skambė́tų šlovẽ tàvo vařdui.

8 Mùms neminék mū́sų senõlių kaltýbių,
skubė́k gailestìngai mū́sų prikélti,
nės mẽs tãpome vìsiški skuřdžiai. — **P.**

9 Mū́sų Gélbėtojau, Diẽve, padė́k mùms:
garbẽ bùs tàvo vařdui!
Mùs išvadúoki, atléiski mū́sų kaltýbes,
kàd skambė́tų šlovẽ tàvo vařdui. — **P.**

11 Belaĩsvių ráudos tavė tepasíekia,
ir̃ galìnga rankà išgélbėki pàsmerktus miřti.
13 Õ mẽs, tàvo žmónės, tàvo ganỹklų avẽlės,
taú ámžiais dėkósim,
kartū kartomìs teĩksim táu šlóvę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliùja.— Sė́kla — taĩ Diẽvo žõdis, sėjė́jas — Kristus.
Kàs jį̃ surañda, bùs gývas peř ámžius.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 36—43

Kaip surenkamos ir sudeginamos raugės,
taip bus ir pasaulio pabaigoje

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Paléidęs miniàs, Jė́zus keliãvo namõ. Priẽ jõ priẽjo mokiniaĩ ir̃ prãšė: „Išáiškink mùms palýginimą apiẽ ráuges dirvoje“. Jìs atsìliepė:

„Sėjantỹsis gẽrą sė́klą yrà Žmogaũs Sūnùs. Dirvà — taĩ pasáulis. Gerà sė́kla — karalỹstės vaikaĩ, õ ráugės — pìktojo vaikaĩ. Jàs pasė́jęs priẽšas — vélnias. Pjūtìs — taĩ pasáulio pabaigà, õ pjovė́jai — angelaĩ.

Taĩgi, kaĩp sùrenkamos iř sudẽginamos ráugės, taĩp bùs iř pasáulio pabaigojė. Žmogaũs Sūnùs išsiųs sàvo ángelus, tiẽ išránkios ìš jõ karalỹstės visùs papìktintojus beĩ nedõrėlius iř įmės juõs į žiorúojančią krósnį. Teñ bùs veřksmas iř dantų griežìmas. Tuomė̀t teisieji spindės kaĩp sáulė sàvo Tė́vo karalỹstėje.

Kàs tùri ausìs, teklaũso!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 15, 10. 16—21

Kodėl taip užsitęsė mano liga?
Jei atsiversi, galėsi mano akivaizdon stoti

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

(Prãnašas skùndžiasi:) Vařgas mán, màno mótina, kàd pagimdeĩ manė̀, vaidų̃ iř giñčų výrą visám pasáuliui! Àš niẽkam neskõlinau, niẽkam neskolìngas, õ visì manė̀ kéikia.

Kadà nuõ tavẽs atsirãdo žõdžių, jiẽ bùvo mán vaĩgis; tavàsis žõdis — mán láimė iř džiaũgsmas šìrdžiai, nès mán tàvo vařdas paskélbtas, Viẽšpatie, kareivìjų Diẽve.

Nesė́džiu àš liñksmas šaipū̃nų būrỹ; tàvo rañkos prìslėgtas vienišas sė́džiu, nès nařso manė̀ tù pripìldei. Kodė̃l taĩp užsìtęsė màno ligà, kodė̃l taĩp piktýbinė màno žaizdà, kàd niẽkaip jì vìs neužgỹja? Tù mán tapaĩ kaĩp išsenką̃s upė̃lis, kuř nebetìkra vandeñs.

Viešpats į taĩ atsiliẽpia: „Jéi atsiveřsi, táu léisiu sugrįžti, iř vẽl galėsi màno akìvaizdon stóti. Jéi kiĪniai kalbėsi iř véngsi šiurkštýbių, taĩ màno bùrna bū̃ti galėsi. Aniẽ pàs tavè turẽs grįžti, õ tù pàs anuõs gì negrįžki! Tadà àš tavè padarýsiu tvìrtu, variniù mū̃ru šiái taũtai. Jéi kàs norẽs tavè pùlti, tavę̃s neįveĩks, nès àš sù tavimì, kàd táu padėčiau iř tavè gélbėčiau — Viẽšpaties žõdis! Ìš tìkro, tavè àš išgélbėsiu ìš piktū̃jų rañkos, tavè išvadúosiu ìš smurtáutojų kùmščio".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 58, 2—3. 4—5a. 10—11. 17. 18 (P.: 17d)

P. Diẽvas — prieglauda màno, sielvarto diẽnai atẽjus.

2 Õ Diẽve, manè išgélbėk ìš priešų,
nuõ užpuolìkų apsáugok.
3 Ìš piktadariũ išvadúoki,
išláisvink ìš kraũjo liejìkų. — **P.**

4 Štaĩ kaĩp jiẽ týko màno gyvýbės,
sąmokslus priẽš manè rẽzga galiū̃nai.
5 Kaltẽs neturiù, nesù, Viẽšpatie, pìkta padãręs,
manè vẽjas, užpuldinė̀ja nekaĪtą. — **P.**

10 Õ màno tvirtýbe, į̃ tavè àš žiūrė̀siu,
tù mán apsaugà esì, Diẽve.
11 Gailestìngasis màno Diẽvas ateĩs, Diẽvas gélbės,
iř àš pasijuõkti ìš priẽšų galėsiu. — **P.**

17 Õ àš sáu giedósiu apiẽ tàvo galýbę,
žavė̀siuos sù rýtu, kóks tù malonìngas.
Apsaugà tù, prieglauda màno,
sielvarto diẽnai atẽjus. — **P.**

18 Õ màno tvirtýbe, táu skam̃binsiu giesmes,
tù mán apsaugà esì, Diẽve!
Diẽve, kóks tù mán gẽras! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 15, 15b

P. Aleliùja.— Jùs àš draugaĩs vadinù,— sãko Viẽšpats,—
nès jùms vìską paskélbiau,
ką̃ buvaũ ìš sàvo Tė́vo girdė́jęs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 13, 44—45

Parduoda visa, ką turi, ir perkasi dirvą

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo minióms:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù dìrvoje pàslėptu lobiù. Atrãdęs jį̃, žmogùs niẽkam nesãko; ìš tõ džiaũgsmo eĩna, pardúoda vìsa, ką̃ tùri, ir peřkasi dìrvą.

Vẽl sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù pirkliù, ieškančiu gražių peřlų. Atrãdęs vieną brángų peřlą, jìs eĩna, pardúoda vìsa, ką̃ tùri, ir nusìperka jį̃".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 18, 1—6

Kaip molis puodžiaus rankose, taip jūs štai mano rankoje

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Žõdis, kurį̃ Jeremìjas išgìrdo ìš Viẽšpaties: „Kélkis ir eĩk į̃ puõdžiaus namùs! Tenaĩ àš paskélbsiu táu sàvo žodžiùs".

Tàd àš nuėjaũ į̃ puõdžiaus namùs. Kaĩp tìk jìs bedirbą̃s priẽ sàvo žiestùvo. Jéi dìrbamas iñdas jám nenusisèkdavo, kaĩp gãli pasitáikyti sù móliu puõdžiaus rañkoje, taĩ puõdžius nužiẽsdavo ìš jõ kìtą iñdą, kóks jám visái patìkdavo.

Tadà pasigiřdo mán Viẽšpaties žõdis: „Ař àš, Izraèlio namaĩ, negaliù sù jumìs pasieĩgti, kaĩp šìtas puõdžius? — taĩ Viẽšpaties žõdis.— Kaĩp mólis puõdžiaus rañkose, taĩp jũs, Izraèlio namaĩ, štaĩ ẽsate màno rañkoje".

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 145, 1—2. 3—4. 5—6ab (P.: 5a)

P. Laimìngas, kurį̃ Diẽvas palaĩko.

A r b à: Aleliùja.

1 Màno síela, Viẽšpatį gárbink!
2 Šlóvinsiu Viẽšpatį, kõlei gyvénsiu!
Jám vìs skambẽs màno gíesmės, kõl žẽmėje bū̃siu. — **P.**

3 Nẽr kõ tikė́tis galiū̃nais:
jiẽ yrà žmónės, išgélbėt negãli.
4 Kaĩ jų̃ dvasià iškeliáuja, kū̃nas sugrį̃žta į̃ dùlkes,
vė́jais nueĩna, kàs jų̃ sumanýta. — **P.**

5 Laimìngas, kurį̃ Jokū̃bo Diẽvas palaĩko,
kàs dẽda vìltį į̃ Viẽšpatį Diẽvą.
6 Jìs dañgų, žẽmę, jū̃rą sutvė́rė
ir̃ juosè ẽsančius dáiktus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja.— Viẽšpatie, atvérk mū̃sų šìrdį
tàvo Sūnaũs žõdžiams.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 13, 47—53

Surenka geràsias į indus, o blogàsias išmeta

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus kalbėjo mìniai:

„Sù dangaũs karalystė yrà kaĩp sù ežerañ mėtamu tinklù, užgriėbiančiu įvairiáusių žuvų. Kaĩ jìs pìlnas, jį̃ ìšvelka į̃ krañtą, susė̀da ir sùrenka geràsias į̃ indùs, õ blogàsias ìšmeta. Taĩp bùs ir pasáulio pabaigojė: išeĩs angelaĩ, išránkios blogúosius ìš gerųjų tárpo ir įmės juõs į̃ žiorúojančią krósnį. Teñ bùs veřksmas ir dantų griežìmas.

Ar̃ suprãtote vìsa taĩ?"

Jiẽ jám sãko: „Taĩp".

Tuomèt jìs tãrė: „Todė̃l kiekvienas Rãšto áiškintojas, tãpęs dangaũs karalỹstės mókiniu, panašùs į̃ šeimininką, kuris ìškelia ìš sàvo lobýno naujų ir senų daiktų".

Baĩgęs sakýti tuõs palýginimus, Jėzus iškeliãvo ìš tenaĩ.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 26, 1—9

Visa tauta susibūrė pas Viešpatį

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Jùdo karãliaus Jojakìmo, Jošìjo sūnaũs, viešpatãvimo pradžiojė pasigirdo šìs Viẽšpaties žõdis:

„Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats: ‚Atsistók Viẽšpaties priekiemy ir žmonė́ms, atvỹkstantiems ìš visų Jùdo miẽstų pagárbinti Viẽšpaties namuosė, paskélbk visùs žodžiùs, kuriuõs esù táu pavẽdęs paskélbti; nepraléisk nẽ vieno žõdžio! Galbūt jiẽ klau-

sỹs iř kiekvienas pamės sàvo blõgąjį kẽlią, õ àš pagailėsiu neláimės, kurią dẽl piktų jų darbų esù jiems sumãnęs.

Tàd jiems pasakýk: Štaĩ ką Viẽšpats sãko: jéi neklausýsite màno žõdžio iř nesilaikýsite màno jùms dúoto nuródymo, jéi neklausýsite žõdžių màno tarnų pranašų, kurių jùms nuõlat siunčiù (nórs jų iř neklaũsote), taĩ àš pasiẽlgsiu sù šìtais namaĩs kaĩp sù Šilù iř paverčsiu šį miẽstą keiksmù visóms žẽmės tautóms'".

Kunigaĩ, pranašaĩ iř tautà klaũsėsi, kaĩp šiuõs žodžiùs Jeremìjas kalbėjo Viẽšpaties namuosė. Pasãkiusį vìsa, ką Viẽšpats jám bùvo pavẽdęs paskélbti priẽš vìsą taũtą, kunigaĩ, pranašaĩ iř tautà Jeremìją sučiùpo iř šaũkė: „Dabař tù miřsi! Kám tù Viẽšpaties vardù pranašáuji: Šìtiems namáms atsitìks kaĩp Šìlui, iř šìs miẽstas bùs nùsiaubtas, jõ gyvéntojai išnaikìnti?" Visà tautà susibū̃rė Viẽšpaties namuosė priẽš Jeremìją.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 68, 5. 8—10. 14 (P.: 14c)

P. Išklausýk manė̀, Viẽšpatie, nès tù didžiaĩ gẽras.

5 Daugiaũ kaĩp plaukų añt galvõs turiù priẽšų,
bė̀ priežastiẽs jiẽ manę̀s neapkeñčia.
Galingesnì jiẽ kaĩp àš, neteisìngai priẽš manė̀ eĩna:
ar̃gi nevõgęs turė́čiau grąžìnti?! — **P.**

8 Dẽl tavę̀s mán teñka kentė́ti užgáules,
tùri raudonúot véidas.
9 Esù sàvo bróliams svẽtimas tãpęs,
nèbe giminẽ vaikáms tõs pačiõs móčios.
10 Kadángi uõliai rū̃pinaus tàvo šventóve,
manė̀ niẽkina tiẽ, kuriẽ tavė̀ užgauliója. — **P.**

14 Bèt àš į̃ tavè, õ Diẽve, kreipiúosi:
jaũ mẽtas táu, Viẽšpatie, bū̃t malonìngam.

Manė išklausýsi, nès tù didžiaĩ gẽras,
teĩkiantis ìštikimą sàvo pagálbą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Pt 1, 25

P. Aleliùja.— Viẽšpaties žõdžiai išliẽka peř ámžius.
Tokià yrà jùms paskelbtóji gerój naujíena.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 13, 54—58

Iš kur jam visa tai?
Argi jis ne dailidės sūnus?!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus parė̃jo į̃ sàvo tė́viškę iř ẽmė mókyti žmónes sinagògoje, taĩp kàd jiẽ stebė́josi iř klausinė́jo:

„Ìš kuř šìtam tokià išmintìs iř stebuklìnga galýbė? Ařgi jìs nè dailìdės sūnùs?! Ařgi jõ mótina nesivadìna Marijà, õ Jokū̃bas, Juõzapas, Sìmonas iř Jùdas ařgi nè jõ bróliai? Iř jõ sẽserys — ařgi jõs nè vìsos gyvẽna pàs mùs? Ìš kuř jám vìsa taĩ?“ Iř jiẽ ẽmė pìktintis juõ.

Õ Jė́zus jíems atsãkė: „Niẽkur prãnašas nebū̃na bè pagarbõs, nebeñt sàvo tė́viškėje iř sàvo namuosè“. Dė̃l jų̃ netikė́jimo jìs teñ nedãrė tíek daũg stebùklų.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 26, 11—16. 24

Tikras dalykas: mane Viešpats siuntė pas jus paskelbti šių žodžių

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Kunigaĩ ir pranašaĩ vyresníesiems ir vìsai taũtai paréiškė: „Jeremìjas veřtas mirtiẽs, nès jìs pranašãvo priẽš šį̃ miẽstą, kaĩp jũs girdė́jote sàvo ausimìs".

Tačiaũ Jeremìjas visíems vyresníesiems ir taũtai atkiřto: „Manė̀ Viẽšpats siuñtė kalbė́ti priẽš šiuõs namùs ir priẽš šį̃ miẽstą visų̃ tų̃ žõdžių, kuriuõs girdė́jote. Todė̃l pataisýkite sàvo keliùs beĩ dárbus ir paklausýkite Viẽšpaties, sàvo Diẽvo, baĩso! Tuõkart Viẽšpats gailė̃sis tõs neláimės, kurià jùms grasìno. Õ àš štaĩ jũsų rañkose: darýkite sù manimì, kàs atródo jùms gẽra ir teisìnga! Tačiaũ žinókite: jéigu manė̀ nužudýsite, taĩ jũsų pralíetas nekaĩltas kraũjas añt jũsų krìs — añt šiõ miẽsto ir jõ gyvéntojų. Nès tìkras dalỹkas: manė̀ Viẽšpats siuñtė pàs jùs paskélbti visų̃ šių̃ žõdžių jũsų ausìms".

Tadà vyresníeji ir visà tautà kunigáms ir pranašáms paréiškė: „Šìs výras nėrà mirtiẽs veřtas, nès jìs mùms kalbė́jo Viẽšpaties, mū́sų Diẽvo, vardù".

Jeremìją sáugojo Šafãno sūnùs Ahikãmas, kàd tàs nebū́tų atidúotas į̃ rankàs prasčiõkų, kuriẽ jį̃ bū́tų užmùšę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 68, 15—16. 30—31. 33—34 (P.: 14b)

P. Mẽtas táu, Viẽšpatie, bū́t maloníngam.

15 Ištráuk manė̀ ìš dumblỹnės, kàd nenugrimzčiau.
Išvaduók manė̀ ìš tų̃ priẽšų,

iš tų vandenýno tamsiųjų gilýbių,
16 kàd manęs bañgos nepaskandìntų,
kàd neprarýtų bedùgnė,
kàd prarajà manęs neapžiótų. — **P.**

30 Bètgi manè — keñčiantį ir nelaimìngą
globóki ir gélbėki, Diẽve!
31 Šlóvinsiu giesme àš Diẽvo vařdą
ir aúkštinsiu jį dėkìngai. — **P.**

33 Kélkit gálvas aukštỹn, nuolankíeji, pradžiùkit!
Teatgìs šìrdys tų, kuriẽ Diẽvo ieško.
34 Beturčiùs Viẽšpats girdi,
neniẽkin savųjų, apkaltų grandìnėm. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 10

P. Aleliùja.— Paláiminti,
kuriẽ pérsekiojami dėl teisýbės:
jų yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 14, 1—12

Erodas pasiuntė įsakymą nukirsti Jonui galvą,
o šio mokiniai davė žinią Jėzui

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Anuõ metù gañdas apiẽ Jėzų pasiekė tetrárcho Èrodo ausìs, ir jìs sàvo tarnáms paréiškė: „Taĩ Jõnas Krìkštytojas! Jìs prisikėlė ìš numìrusių, ir todėl jamė veĩkia stebuklìngos jėgos".

Màt Èrodas bùvo įsãkęs suimti Jõną, sukáustyti ir įmèsti į kalėjimą dėl sàvo brólio Pilỹpo žmonõs Erodiãdos. Nès Jõnas jám sãkė: „Táu nevalià jõs turėti". Taĩgi Èrodas norėjo nužudýti Jõną, bèt bijójo liáudies, kurì laĩkė jį prãnašu.

Èrodo gimìmo dieną Erodiãdos duktė šóko svečiáms ir taĩp

patìko Èrodui, kàd jìs sù prìesaika pažadėjo dúoti jái, kõ tìk jì prašýsianti. Õ šì, sàvo mótinos primókyta, paprãšė: „Dúok mán čià dubenyjè Jõno Krìkštytojo gálvą". Karãlius nuliũdo, bèt dẽl prìesaikos ir dẽl svečių liẽpė dúoti. Jìs pàsiuntė įsãkymą nukir̃sti kalėjime Jõnui gálvą. Galvà bùvo atneštà dubenyjè ir̃ įteiktà mergáitei, kurì jã nùnešė mótinai.

Tuomèt Jõno mokiniaĩ atẽję pasìėmė kū̃ną, paláidojo ir̃ dãvė žìnią Jėzui.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

AŠTUONIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 28, 1—17

Hananijau, tavęs gi Viešpats nesiuntė,
ir tu suvedžiojai tautą melu patikėti

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Taĩs pačiaĩs mẽtais, Jùdo karãliaus Cìdkijo viešpatãvimo pradžiojė, ketvirtũjų mẽtų peñktąjį mė́nesį Azùro Gibeoniẽčio sūnùs prãnašas Hananìjas Viẽšpaties namuosė, kunigũ ir tautõs akìvaizdoje, tãrė Jeremìjui:

„Štaĩ kã sãko kareivìjų Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas: ‚Àš suláužysiu Bãbelio karãliaus jùngą. Nepraeĩs dvejì mẽtai, ir àš sugrąžìnsiu atgalĩ į̃ šią viẽtą visùs šventỹklos rykùs, kuriuõs ìš čià pàėmė Bãbelio karãlius Nebukadnecãras ir išgabẽno į̃ Bãbelį. Taĩp pàt Jojachìną, Jojakìmo sūnų ir Jùdo karãlių, kartù sù visaĩs ištremtaĩsiais ìš Jùdo, kuriẽ nuvarýti į̃ Bãbelį, parvèsiu atgalĩ į̃ šią viẽtą,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— nès àš suláužysiu Bãbelio karãliaus jùngą'".

Prãnašas Jeremìjas kunigũ ir tautõs, ẽsančios Viẽšpaties namuosė, akìvaizdoje atsìliepė prãnašui Hananìjui. Prãnašas Jeremìjas kalbė́jo: „Taĩp tebūniẽ! Tè Viẽšpats šìtaip padãro! Tè Viẽšpats išpìldo tàvo žodžiùs, kuriuõs tù paskélbei, ir šventỹklos rykùs beĩ visùs ištremtúosius grąžìna ìš Bãbelio atgalĩ į̃ šią viẽtą! Tačiaũ išklausýk šiõ žõdžio, kurį̃ àš táu ir vìsai taũtai šaukiù į̃ ausìs: ‚Pranašaĩ, nuõ senóvės gyvẽnę priẽš manè ir tavè, pranašáudavo daũgeliui šalių̃ ir galìngoms valstýbėms kãrą, neláimę ir mãrą. Õ prãnašas, kurìs pranašáuja geróvę, tiktaĩ išsipìldžius jõ žõdžiui, pažį̃stamas kaĩp ìš tikrų̃jų Viẽšpaties siųstas'".

Tuomèt prãnašas Hananìjas nùėmė prãnašui Jeremìjui nuõ sprándo jùngo kártį ir pérlaužė jã perpùs. Paskuĩ Hananìjas paréiškė priẽš vìsą taũtą: „Štaĩ kã sãko Viẽšpats: ‚Lýgiai taĩp, nepraẽjus dvejiem mẽtams, àš Bãbelio karãliaus Nebukadnecãro jùngą nuimsiu nuõ sprándo visóms tautóms ir suláužysiu jį'".

Prãnašas Jeremìjas nuẽjo sàvo keliù. Põ tõ, kaĩ prãnašas Hananìjas prãnašui Jeremìjui nuõ sprándo nùėmė jùngą ir pérlaužė jį, Jeremìjui pasigìrdo Viẽšpaties žõdis: „Eĩk ir paskélbk Hananìjui: ‚Štaĩ kã sãko Viẽšpats: Medìnį jùngą taĩ tù suláužei, bèt viẽtoje jõ padarýsi geležìnį'. Nès štaĩ kã sãko Viẽšpats, Izraèlio Diẽvas: ‚Geležìnį jùngą uždėsiu añt sprándo visóms šióms tautóms; jõs bùs pavaĩldžios Bãbelio karãliui Nebukadnecãrui. Jõs bùs jám pavaĩldžios; nèt laũko žvėris àš jám atidúosiu'".

Tàd prãnašas Jeremìjas kalbėjo prãnašui Hananìjui: „Klausýk, Hananìjau! Tavẽs gì Viẽšpats nèsiuntė, ir tù suvedžiójai šią taũtą melù patikėti. Todėl Viẽšpats sãko: ‚Štaĩ àš pašãlinsiu tavè nuõ žẽmės paviršiaus! Dár šiẽmet tù mirsi, nès skélbei priẽš Viẽšpatį maĩštą'". Septiñtą tũ mẽtų mėnesį prãnašas Hananìjas mìrė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 29. 43. 79. 80. 95. 102 (P.: 68b)

P. Šviẽsk manè, Viẽšpatie, sàvo mókslu.

29 Į klýstkelius patèkti neléiski,
suteĩk mán sàvo įstãtymo malónę. — **P.**

43 Ìš màno lūpų neatimk tiesõs žõdžių —
tàvo pasãkymais kliáujuos. — **P.**

79 Tegù pàs manè susieĩna, kuriẽ tavẽs bìjo,
kuriems tàvo pótvarkiai rūpi. — **P.**

80 Tė̀ màno šir̀dis nepažeĩdžia tàvo sprendìmų,
kàd nereikė́tų mán raudonúoti. — **P.**

95 Manė̀ nusikaĩtėliai pražudýti kė̀sinas,
õ àš tàvo pótvarkius sténgiuos suprąsti. — **P.**

102 Nuõ tàvo sprendìmų nukrỹpti nenóriu,
nės tù manė̀ mókai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 4, 4b

P. Aleliùja.— Žmogùs gývas nė̀ vìen dúona,
bèt ir̃ kiekvienu žodžiù,
kuris išeĩna ìš Diẽvo lū̃pų. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 14, 13—21

Pažvelgė̀ į dangų, sukalbė̀jo laiminimo maldą
ir davė̀ duonos kepaliukus mokiniams, o tie dalijo žmonė̀ms

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangė̀lijos pagaĩ Mãtą.

Išgirdę̃s apiẽ Jõno Krìkštytojo mir̃tį, Jė́zus laiveliù nùplaukė̀ į̃ dỹkvietę, į̃ vienumą. Mìnios žinójo ir̃ ìš miẽstų pė̀sčiomis nùsekė̀ pãskui. Kaĩ išlìpo į̃ krañtą ir̃ pamãtė̀ daugýbę žmoniū̃, Jė́zui pagaĩlo jū̃, ir̃ jìs išgýdė̀ seř̃gančiuosius.

Atė̀jus vãkarui, prisiar̃tino mokiniaĩ ir̃ tãrė̀: „Vietóvė̀ tuščià, ir̃ jaũ vė̀lùs mẽtas. Atléisk žmónes, kàd, nuė̀ję̀ į̃ káimus, nusipir̃ktų maĩsto".

Jė́zus atsãkė̀: „Nė̀rà reĩkalo jiems skìrstytis. Jū̃s dúokite jiems válgyti".

Jiẽ atsìliepė̀: „Mẽs čià tùrime penkìs kepaliukùs dúonos ir̃ dvì žuvìs".

Jė́zus tãrė̀: „Atnèškite mán juõs".

Ir̃, liẽpęs mìniai susė́sti añt žolẽs, jìs pàėmė̀ penkìs dúonos kepaliukùs ir̃ dvì žuvìs, pàžvelgė̀ į̃ dañgų, sukalbė̀jo láiminimo maĩldą, láužė̀ ir̃ dãvė̀ mokiniáms, õ tiẽ dalìjo žmonė̀ms.

Ir̃ visì paválgė ikì sóties. Ir̃ suriñko lìkusius gabalė̀liùs, ìš vìso dvýlika pilnų̃ pintìnių. Õ válgytojų bùvo apiẽ penkìs tū̃kstančius výrų, neskaĩtant móterų ir̃ vaikų̃.

Girdė̀jote Viẽšpaties žõdį.

Kai ši evangelija A metais skaityta praeitą sekmadienį, šiandien skaitoma Mt 14, 22—36, žr. p. 258.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Jer 30, 1—2. 12—15. 18—22

Dėl nesuskaitomų tavo nuodėmių šitai aš tau padariau.
Pakreipsiu Jokūbo palapinių likimą

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

Žõdis, kurį Jeremìjas išgirdo ìš Viẽšpaties: „Štaĩ kã̀ sãko Viẽšpats: ‚Visùs žodžiùs, kuriuõs àš esù táu kalbė̀jęs, surašýk į̃ knỹgą!'

Nès štaĩ kã̀ sãko Viẽšpats: ‚Sunkùs tàvo sužeidìmas, neužgýdoma tàvo žaizdà. Votìs tà negãli išgýti, ir̃ tù negalė̀si pasveĩkti. Užmiršo tavè visì tàvo bičiùliai, daugiaũ jiẽ taviñ nesidõmi. Kaĩp keĩta priẽšas, taĩp àš táu kirtaũ suñkų smū̃gį. Kõ gì rė̀kì dė̃l sàvo sužeidìmo ir̃ skaudaũs kentė̀jimo? Dė̃l daugkartìnės tàvo kaltė̃s, dė̃l nesuskaĩtomų tàvo núodėmių šìtai àš táu padariaũ'.

Štaĩ kã̀ sãko Viẽšpats: ‚Štaĩ àš pakreĩpsiu Jokū̃bo palapìnių likìmą, àš pasigailė̀siu jõjo buveĩnių. Añt sàvo uolìnės kalvõs bùs pastatýtas miẽstas, ir̃ sàvo senõjoje viẽtoje stovė̃s pilìs. Tenaĩ suskambė̃s valiãvimo dainų̃, džiaugsmìngų žmonių̃ balsaĩ. Àš juõs padarýsiu gausìngais ir̃ jų̃ nemažė̃s;

suteĩksiu jiems garbę, iř jų nebeniẽkins. Jokũbo sũnūs bùs kaĩp kadáise, iř jõ bendrijà laikỹsis màno akìvaizdoje, õ visùs jõ engėjus nubaũsiu. Jõ vadõvas kiĩs ìš jõ patiẽs, jõjo valdõvas išeĩs ìš jõ savìškių. Àš léisiu jám prisiařtinti, jìs galẽs priẽ manęs priartėti, nès šiaĩp gì kàs nepáisytų sàvo gyvýbės, kàd priẽ manęs priartėtų? — taĩ Viẽšpaties žõdis. — Jūs būsite màno tautà, õ àš jūsų Diẽvas būsiu'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 101, 16—18. 19—21. 29 ir 22—23 (P.: 17)

P. Atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
iř sù didžià šlóve pasiródys.

16 Geřbs tàvo, Viẽšpatie, vařdą pagónys,
tàvo didýbę — pasáulio valdõvai,
17 kaĩ atstatỹs Viẽšpats Jerùzalės miẽstą
iř sù didžià šlóve pasiródys.
18 Vařgšų maldų jìs klausỹsis,
jų prãšymų jìs nepaniẽkins. — **P.**

19 Bùs parašýta ateĩnančiai kařtai,
iř naujì žmónės Viẽšpatį gárbins:
20 „Pàžvelgė Viẽšpats ìš áukštojo sósto,
pažiūrėjo ìš dangaũs žẽmėn.
21 Áimanas išgiřdo belaĩsvių,
pàsmerktus miřt išvadãvo". — **P.**

29 Ramýbėj gyveñs táu tarnáujantys žmónės,
tàvo globõj gyvuõs jųjų aĩniai.
22 Viẽšpaties vařdas Siòno miestė bùs garsìngas,
jį̃jį Jerùzalė šlóvins,
23 kaĩ susibuřs vìsos taũtos, valstýbės
Viẽšpaties gárbint. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 1, 49b

P. Aleliùja.— Rãbi, tù Diẽvo Sūnùs,
tù Izraèlio karãlius! — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 14, 22—36

Liepk man ateiti pas tave vandeniu

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Pavalgydinęs minią, Jėzus prispýrė mókinius sėsti į váltį ir plaũkti pirmà jõ kitapus ẽžero, kõl jis atléisiąs minią. Atléidęs minią, jis užkópė nuošaliaĩ į kálną melstis. Ir atėjus vãkarui, jis bùvo teñ vienas. Tuõ tárpu váltis jaũ toli toli nùplaukė nuõ krañto, blãškoma bangų̃, nès pũtė priešingas vėjas.

Ketvirtõs naktiẽs sargýbos metù Jėzus atẽjo pàs juõs, žeñgdamas ẽžero paviršiumi. Pamãtę jį eĩnantį viršùs vandeñs, mokiniaĩ nusigañdo ir, manýdami, jóg taĩ šmėkla, iš báimės ẽmė šaũkti.

Jėzus tuojaũ juõs prakálbino: „Nusiraminkite, taĩ àš, nebijókite!"

Pẽtras atsiliepė: „Viẽšpatie, jéi čià tù, liẽpk mán ateĩti pàs tavè vándeniu".

Jis atsãkė: „Eĩk!"

Pẽtras, išlipęs iš válties, ẽmė eĩti vandeñs paviršiumi ir nuẽjo priẽ Jėzaus. Bèt, pamãtęs vėjo smarkùmą, jis nusigañdo ir, pradėjęs skę̃sti, sušùko: „Viẽšpatie, gélbėk manè!"

Tuojaũ ištiẽsęs rañką, Jėzus sùgriebė jį ir tãrė: „Silpnatìki, kõ suabejójai?!"

Jiems įlipus į váltį, vėjas nurimo. Tiẽ, kuriẽ bùvo váltyje, pagárbino jį, sakýdami: „Tikraĩ tù Diẽvo Sūnùs!"

Pérplaukę jiẽ išlìpo į̃ krañtą Genezaretė. Pažìnę Jė́zų, tõs viẽtos gyvéntojai išgársino jį̃ visojė apýlinkėje. Žmónės sugabẽno pàs jį̃ visùs seřgančiuosius. Jiẽ prãšė jį̃ léisti palytė́ti nórs drabùžio ãpvadą. Ir̃ kàs tìk pàlietė — pasveĩko.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

Arba pasirinktinai, Mt 15, 1—2. 10—14
ypač A metais, kai ana evangelija buvo skaitoma vakar.

Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Kařtą priẽ Jė́zaus prisiařtino Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai ìš Jerùzalės ir̃ pakláusė: „Kodė̃l tàvo mokiniaĩ láužo prósenių pãprotį? Jiẽ priẽš vaĩgį nesimazgója rañkų".

Sušaũkęs mìnią, jìs kalbė́jo: „Klausýkite ir̃ supràskite! Nè kàs pateñka į̃ bùrną, suteř̃sia žmõgų, bèt kàs išeĩna ìš burnõs, taĩ suteř̃sia žmõgų".

Tuomèt priẽję mokiniaĩ pránešė: „Ar̃ žinaĩ, kàd fariziẽjai pasipìktino, išgirdę tuõs žodžiùs?" Jìs atsãkė: „Kiekvienas áugalas, kuriõ nesodìno màno dañgiškasis Tė́vas, bùs išráutas. Palìkite juõs ramýbėje! Jiẽ aklì aklũjų vadõvai. Õ jéigu ãklas ãklą vès, abù į̃ duõbę įkrìs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 31, 1—7

Amžina meile tave pamilau

Iš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

„Anuõmet,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— àš bũsiu visų̃ Izraèlio giminių̃ Diẽvas, õ jõs bùs màno tautà".

Štaĩ kã̃ sãko Viẽšpats: „Malónę týruose rãdo tautà, išsigélbėjusi nũo kalavìjo; Izraèlis keĩsis į̃ sàvo ramýbės viẽtą. Tolì pasiródė jám Viẽšpats: Àš ámžina méile tavè pamilaũ, todẽl taĩp ilgaĩ táu išsáugojau ištikimýbę. Àš vẽl tavè atstatýsiu, tù bũsi naujaĩ pastatýta, mergẽle Izraèli. Tù vẽl pasipuõši sàvo būgnẽliais ir eĩsi džiaugsmìngo ratẽlio. Tù vẽl sodìnsi Samãrijos kalnuosè vynuogýnus. Kàs sõdinius veĩs, galẽs ir jų̃ vaĩsiais naudótis. Ateĩs màt dienà, kaĩ sargýbiniai šaũks Efraìmo kalnýne: ‚Kélkitės ir žeñkime į̃ Siòną, pàs Viẽšpatį, mũsų Diẽvą!'"

Nès štaĩ kã̃ sãko Viẽšpats: „Džiaugsmìngai svéikinkite Jokũbą, valiúokite pìrmajai taũtai! Skélbkit, giedókit, sakýkit: ‚Viẽšpats išgélbėjo sàvo taũtą — Izraèlio išlikusius žmónes'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Jer 31, 10. 11—12ab. 13 (P.: 10d)

P. Viẽšpats mùs gãno taĩrtum piemuõ sàvo bañdą.

10 Klausýkitės, taũtos, Viẽšpaties žõdžio,
jį̃ skélbkit salóms tolimósioms.
Sakýkite: „Kàs Izraèlį išsklaĩdė, tàs ir suriñks jį̃
ir ganỹs, taĩrtum piemuõ sàvo bañdą". — **P.**

11 Viẽšpats išgélbės Jokũbą,
vaduõs ìš stiprèsniojo rañkos.

12 Ateĩs jiẽ ir̃ džiū̃gaus Siònо kalnė̀,
plaū̃ks priẽ Viẽšpaties gėrýbių. — **P.**

13 Šókdamos džiaū̃gsis mergẽlės,
lìnksminsis jaunuõliai ir̃ senẽliai.
Jū̃ liū̃desį džiaugsmù àš paveĩrsiu,
juõs gúosiu ir̃ lìnksminsiu, vargáms pasibaĩgus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 7, 16

P. Aleliùja.— Dìdis prãnašas atsirãdo tarp mū̃sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 15, 21—28

O moterie, didis tavo tikėjimas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus pasitráukė į̃ Týro ir̃ Sidòno srìtį. Ir̃ štaĩ ìš anõ krãšto atė̃jo vienà móteris kananiẽtė ir̃ šaũkė: „Pasigailė́k manę̃s, Viẽšpatie, Dóvydo Sūnaũ! Màno dùkterį baĩsiai kankìna dė̀monas!“ Bèt Jė́zus neatsìliepė.

Tuomèt priẽjo mokiniaĩ ir̃ ẽmė jį̃ prašýti: „Išklausýk jã̀, nès jì sekiója ìš paskõs rėkdamà!“

Jė́zus tãrė: „Àš esù siū̃stas tìk pàs pražùvusias Izraèlio namū̃ avìs“.

Tadà móteris pribė́gusi púolė añt žẽmės, maldáudama: „Viẽšpatie, padė́k mán!“

Jìs atsãkė: „Nèdera imti vaikū̃ dúoną ir̃ mèsti šunýčiams“.

Õ jì sãko: „Taĩp, Viẽšpatie, bèt ir̃ šunýčiai ė́da trùpinius, nukrìtusius nuõ šeimininko stãlo“.

Tuomèt Jė́zus tãrė jái: „Õ móterie, dìdis tàvo tikė́jimas! Tebūniẽ táu, kaĩp prašaĩ“. Ir̃ tą pãčią vãlandą jõs duktė̃ pasveĩko.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Jer 31, 31—34

Aš sudarysiu naują sandorą ir neatminsiu nuodėmės

Ìš prãnašo Jeremìjo knỹgos.

„Ateĩna štaĩ diẽnos,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— kadà sù Izraèlio namaĩs, sù Jùdo namaĩs, àš sudarýsiu naũją sándorą. Nè tókią sándorą, kókią buvaũ sudãręs sù jũjų tėvaĩs, kadà àš pàėmiau juõs ùž rañkos, kàd išvèsčiau juõs ìš Egìpto žẽmės. Jiẽ gì suláužė mãnąją sándorą, tuõ tárpu àš buvaũ jũ valdõvas,— taĩ Viẽšpaties žõdis.— Bèt štaĩ kókią sándorą àš sudarýsìu sù Izraèlio namaĩs, tóms dienóms praẽjus,— taĩ Viẽšpaties žõdis: — Àš sàvo įstãtymą įdė́siu į̃ jũ vìdų, jíems įrašýsiu į̃ šìrdį; àš bū́siu jũ Diẽvas, õ jiẽ bùs màno tautà. Ir̃ jiẽ nebemókys daugiaũ víenas kìto, brólis brólio, ir̃ nebesakỹs: ‚Pažìnkite Viẽšpatį!', bèt visì, mažì ir̃ dideli, pažiñs manè pãtys,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— nès àš dovanósiu jíems kaĩltę ir̃ daugiaũ neatmiñsiu jũ núodėmės".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 50, 12—13. 14—15. 18—19 (P.: 12a)

P. Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve.

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vái, neatstùmki manę̃s nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, ir̃ bū́siu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
15 Nedõrėliams liẽpsiu keliù tàvo eĩti,
ir̃ grį̃š pàs tavè nusikaĩltę. — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriiñtum.
19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 16, 18

P. Aleliùja.— Tù esì Pẽtras — Uolà;
añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią,
iř prãgaro vařtai jõs nenugalẽs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 16, 13—23

Tu esi Petras — Uola.
Tau duosiu dangaus karalystės raktus

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Atẽjęs į Pilýpo Cezarėjos apýlinkes, Jėzus pakláusė mókinius: „Kuõ žmónės laĩko Žmogaũs Sūnų?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krikštytoju, kitì Elijù, kitì Jeremijù ař dár kuriuõ ìš pranašų".

Jìs vẽl pakláusė: „Õ kuõ jũs manè laĩkote?"

Tadà Pẽtras prabìlo: „Tù esì Mesìjas, gývojo Diẽvo Sūnùs!"

Jėzus jám tãrė: „Paláimintas tù, Sìmonai, Jònos sūnaũ, nès nè kūnas iř kraũjas taĩ táu apréiškė, bèt màno Tėvas, kuris yrà dangujè. Iř àš táu sakaũ: tù esì Pẽtras — Uolà; añt tõs uolõs àš pastatýsiu sàvo Bažnýčią, iř prãgaro vařtai jõs nenugalẽs. Táu dúosiu dangaũs karalỹstės raktùs; ką̃ tù surìši žẽmėje, bùs sùrišta iř dangujè, iř ką̃ atrìši žẽmėje, bùs àtrišta iř dangujè".

Tuomèt jìs griežtaĩ įsãkė sàvo mokiniáms niẽkam neskélbti, kàd jìs yrà Mesìjas.

Nuõ tõ mẽto Jė́zus pradė́jo áiškinti sàvo mokiniáms, kàd jám reĩkia eĩti į̃ Jerùzalę ir daũg iškentė́ti nuõ tautõs seniū̃nų, aukštū̃jų kunigų̃ ir Rãšto áiškintojų, bū̃ti nužudýtam ir trẽčią diẽną prisikélti. Tadà Pẽtras, pasivadìnęs jį̃ į̃ šãlį, ẽmė draũsti: „Niekù gývu, Viẽšpatie, táu netùri taĩp atsitìkti!"

Õ jìs atsisùkęs sùbarė Pẽtrą: „Eĩk ìš màno akių̃, šė́tõne! Tù mán papìktinimas, nès mąstaĩ nè Diẽvo, õ žmonių̃ mintimìs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Nah 2, 1—3. 3, 1—3. 6—7

Vargas kraugeriui miestui!

Ìš prãnašo Nahùmo knỹgos.

Štaĩ žeñgia peř kálnus džiugiõsios žiniõs atnešė́jas. Jìs skélbia: Valiõ! Švę̃sk, Jùdai, sàvo šventès, tesė́k sàvo įžadus! Vargų̃ kaltiniñkas nebesiáutės põ tãvąją šãlį: jìs vìsiškai sunaikìntas.

Ìš tìkro Viẽšpats atnaũjins Jokū̃bo puošnùmą, kaĩp ir Izraèlio puošnùmą; siaubė́jai màt nùsiaubė juõdu ir sunaikìno jų̃ sodinukùs.

Vaĩgas kraũgeriui miẽstui! Jisaĩ nė kàs kìta kaĩp mẽlas. Jìs vìsiškas gõbšas, nesiliáująs plėšìkas. Botãgų pliaukšė́jimas, rãtų traškė́jimas, arklių̃ šuoliãvimas, vežìmų dundė́jimas! Siuñtantys raĩteliai, žìbantys kalavìjai, tvìskančios ìetys! Daugýbė nužudýtų, áibė negývėlių, bė skaĩčiaus lavónų, nèt kliūvì ùž kū̃nų.

Tavė àš purvaĩs apdrabstýsiu, tavė atidúosiu išniẽkint, tavė išstatýsiu patýčiom. Bùs taĩp, kàd kiekvìenas, pamãtęs tavė, tavę̃s nusigą̃s ir sakỹs: „Ninìvė nusiaubtà!" Ir kàs gì

ją beužjaũs? Kuř jái turė̃čiau ieškóti pagúodos?

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Įst 32, 35cd—36ab. 39abcd. 41 (P.: 39c)

P. Viẽšpats nužùdo ir̃ atgaivìna.

35 Štaĩ jų̃ pražuvìmo dienà priartė̀jo,
jiems greĩtai ateĩs prirengtóji neláimė.
36 Taĩp Viẽšpats atkuř̃s sàvo taũtai teisýbę,
jìs sàvo tarnáms ródys gailestingùmą.— **P.**

39 Mãtot dabar̃, jóg taĩ àš ir̃ tìk àš,
ir̃ nėrà, bė manę̃s, kìto Diẽvo.
Taĩ àš nužudaũ ir̃ atgaivinù,
taĩ àš sužeidžiù ir̃ išgýdau. — **P.**

41 Kadà išgaląsiu sàvo žìbantį kalavìją,
kaĩ màno rankà nusitveř̃s ùž strė̀linės,
tadà àš atkeř̃šysiu sàvo engė́jams,
tadà atsiteĩsiu manę̃s nekentė́jams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 5, 10

P. Aleliùja.— Paláiminti, kuriẽ pérsekiojami dė̃l teisýbės;
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 16, 24—28

Kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?

+Pasiklausýkite šventõsios Evangė̀lijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Jė́i kàs nóri eĩti pãskui manė̀, teišsìžada pàts savę̃s, tepasìima sàvo krỹžių ir̃ tė̀seka manimì. Kàs nóri išgélbėti sàvo gyvýbę, tàs jã praràs; õ kàs pražùdo gyvýbę dė̃l manę̃s,

tàs ją atràs. Kokià gì žmõgui naudà, jéigu jìs laimėtų vìsą pasáulį, õ pakeñktų sàvo gyvýbei? Arbà kuõ žmogùs galėtų išsipirkti sàvo gyvýbę?

Nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs Tėvo garbėjė sù sàvo angelaĩs, ir̃ tuomèt jìs atlýgins kiekvienám pagaĩ jõ dárbus. Ìš tiesų sakaũ jùms: kaĩ kuriẽ ìš čià stóvinčių neragaũs mirtiẽs, kõl pamatỹs Žmogaũs Sūnų, ateĩnantį sù sàvo karalystė".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Hab 1, 12—2, 4

Teisusis liks gyvas dėl ištikimybės

Ìš prãnašo Habakùko knỹgos.

Viẽšpatie, ar̃gi nuõ ámžių nesì màno Diẽvas, màno Šventàsis? Neléiski mùms mir̃ti! Viẽšpatie, vìs dėltõ juõs tù paskýrei tìk teĩsmui; tù, màno uolà, paskýrei juõs mūsų baudìmui. Per̃ týros tàvo ãkys žiūrė̃ti į̃ pìkta, ir̃ tù neįsténgi į̃ priespaudą žvelgti. Kodė̃l tàd žiūrì į̃ neištikimúosius ir̃ tylì, kaĩ nedõrėlis teĩsųjį rỹja?

Elgiesi sù žmonėmìs kaĩp sù jūros žuvimìs, kaĩp sù ropliaĩs, kuriẽ netùri globėjo. Visùs juõs ištráukia jìs mẽškere, ištempia juõs sàvo vénteriu, suvãro į̃ sàvo tiñklą; ir̃ tuõ jìs didžiúojas ir̃ džiaũgias. Todė̃l jìs aukója sàvo tiñklui ir̃ smilìko sàvo vénteriui; màt jų̃ dėkà jìs tùri gaũsų laimìkį ir̃ puĩkų pãvalgį. Todė̃l jìs bė pèrstojo núogina sàvo kalavìją, kàd bė pasigailėjimo tautàs žudýtų.

Àš būsiu sàvo stebỹkloje ir̃, atsistójęs añt pýlimo, žvalgýsiuos, benė pamatýsiu, ką̃ jìs mán pasakỹs, kaĩp atsiliẽps jìs į̃ màno skuñdą.

Atsãkė mán Viẽšpats ir̃ tãrė: „Užrašýk, ką̃ regėjai, įraižýk

lentẽlėse áiškiai, kàd skaĩtoma bū́tų bè vaȓgo. Paskìrtu laikù išsipìldys regė́jimas, nètgi jaũ veȓžias priẽ gãlo, iȓ jìs neapvilȓs. Nórs iȓ uždelȓstų, vìs tíek láuk, nès taĩ išsipìldys. Nedõrėlis ìma štaĩ nỹkti, õ teisùsis lìks gývas dẽl ištikimýbės".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 9, 8—9. 10—11. 12—13 (P.: 11b)

P. Niekadà neapléisi, kàs tavę̃s, Viẽšpatie, íeško.

8 Viẽšpats peȓ ámžius valȓdo didìngai,
jõ teĩsmo sóstas tvirtaĩ padarýtas.
9 Teĩs jìs pasáulį teisìngai,
tautàs bešãliškai vértins. — **P.**

10 Viẽšpats — pilìs prispaustíesiems,
saugiáusia tvirtóvė neláimėj.
11 Vìlias tavim̃, tavè kàs pažį́sta,
iȓ niekadà neapléisi, kàs tavę̃s, Viẽšpatie, íeško. — **P.**

12 Skam̃binkit Viẽšpačiui, kurìs Siòno kalnè gyvẽna,
skélbkit tautóms jõ didìnguosius dárbus.
13 Atsìmena juõs nekalȓto kraũjo gynė́jas,
neužmiȓšta nelaimìngųjų šaũksmo. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mū́sų Išganýtojas Jė́zus Krìstus
sunaikìno miȓtį
iȓ nùšvietė gývẽnimą sàvo Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 17, 14—20

Jei turėtumėte tikėjimą, jums nebūtų nieko negalimo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagalȓ Mãtą.

Priẽ Jė́zaus prisiar̃tino vienas výras, púolė priẽš jį̃ añt kẽlių ir̃ maldãvo: „Viẽšpatie, pasigailė́k màno sūnaũs! Neretaĩ jìs įpúola į̃ ùgnį ir̃ į̃ vándenį. Àš àtvedžiau jį̃ pàs tàvo mókinius, bèt jiẽ nesugebė́jo išgýdyti".

Tadà Jė́zus atsãkė: „Oĩ, nètikinti ir̃ sugẽdusi kartà! Ikì kõl mán reikẽs sù jumìs būti! Kaĩp ilgaĩ mán reikẽs jùs kę̃sti? Atvèskite jį̃ čià pàs manè". Jė́zus sùdraudė dèmoną, jisaĩ išẽjo, ir̃ tą̃ pãčią akìmirką berniùkas pasveĩko.

Lìkę vienì, mokiniaĩ priẽjo priẽ Jė́zaus ir̃ pakláusė: „Dẽl kõ mẽs negalė́jome jõ išvarýti?"

Jìs atsãkė: „Dẽl silpno tikė́jimo. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jė́i turė́tumėte tikė́jimą, kaĩp garstyčios grūdẽlį, jūs tar̃tumėte šìtam kálnui: ‚Pérsikelk ìš čià į̃ tenaĩ', ir̃ jìs pérsikeltų. Jùms nebūtų niẽko negãlimo".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DEVYNIOLIKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 1, 2—5. 24—28c

Tai šitaip maždaug atrodė Viešpaties šlovė

Ìš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Penktaĩsiais karãliaus Jojakìno ištrėmìmo mėtais, peñktąją mėnesio diẽną, chaldėjų kraštė, priẽ Kebãro ùpės, Viẽšpaties žõdis pasigiřdo Bùzio sūnui kùnigui Ezechiėliui. Tenaĩ añt jõ nusilėido Viẽšpaties rankà.

Àš regėjau: štaĩ ìš šiáurės kìlo vėtra, didžiùlis debesìs sù žýbsinčia ugnimì, kurì šviẽtė apliñkui. Ìš ugniẽs tviskėjo žibėjo lýg áuksas. Jõsios viduryjė pasiródė kažkàs panašaũs į kẽturias būtýbes, kuriõs turėjo tarýtum žmogaũs pavìdalą.

Àš girdėjau jų sparnų šlamėjimą lýg didelių vandenų ošìmą, lýg Visagãlio balsą. Jóms eĩnant, audrìngas ošìmas prilýgo kariúomenės stovỹklos triùkšmui. Stovėdamos sàvo sparnùs laĩkė pakéltus. Ošìmas bùvo iř viřš aikštẽlės, ẽsančios viřš jų galvų. Stovėdamos sàvo sparnùs jõs laĩkė pakéltus.

Aikštẽlės viřš jų galvų viršujė bùvo kažkàs atródąs kaĩp safỹras iř panėšėjąs į sóstą. Añt tõ panėšėjančio į sóstą sėdėjo tařsi žmogaũs pavìdalas. Aukščiaũ nuõ tõ, kàs atródė tařtum jõ šlaũnys, regėjau lýg áukso ugniẽs vainikė blizgėjimą. Žemiaũ nuõ tõ, kàs atródė tařtum jõ šlaũnys, regėjau lýg ùgnį iř rỹškų apliñkui švytėjimą. Kaĩp vaivórykštė, lietìngą diẽną pasiródanti debesysė, taĩp ryškùs atródė apliñkui švytėjimas.

Taĩ šìtaip maždaũg atródė Viẽšpaties šlovẽ. Iř vìsa tataĩ išvýdęs, àš véidu parpúoliau añt žẽmės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 148, 1—2. 11—12. 13. 14.

P. Pìlnas yrà dangùs ir žẽmė jõ garbẽs.

A r b a: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį dangujė,
šlóvinkite jį̃ teñ, aukštýbėj.
[2] Šlóvinkit jį̃, visì angelaĩ,
šlóvinkit Viẽšpatį, dangaũs kareivìjos! — **P.**

[11] Žẽmės valdõvai ir vìsos taũtos,
jũs, kunigáikščiai ir žẽmės teisė́jai,
[12] jaunuõliai, mergáitės,
senẽliai sù mažutẽliais. — **P.**

[13] Gárbinkit Viẽšpaties vařdą,
nès jisaĩ vienas didìngas.
Jõjo šlovẽ aĩdi põ dañgų ir žẽmę. — **P.**

[14] Sàvo tautõs jìs galýbę iškė́lė.
Viẽšpačiu didžiuõsis jõ išrinktíeji,
Izraèlio vaikaĩ, artimíeji jõ žmónės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tes 2, 14

P. Aleliùja.— Diẽvas pàšaukė mùs peř Evangèliją,
kàd įgýtume mū́sų Viẽšpaties
Jė́zaus Krìstaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 17, 22—27

Jie nužudys jį, o jis prisikels. Vaikai laisvi nuo mokesčio

+ P a s i k l a u s ý k i t e š v e n t õ s i o s E v a n g è l i j o s p a g a Ĩ M ã t ą.

Bebūdamas sù mokiniaĩs Galilėjoje, Jėzus jiems pasãkė: „Žmogaũs Sūnùs bùs atidúotas į žmoniũ rankàs, ir jiẽ nužudỹs jį, õ trẽčią diẽną jìs prisikẽls“. Tadà jiẽ labaĩ nuliũdo.

Atėjus jiems į Kafarnáumą, priẽ Pẽtro priėjo didrãchmų rinkėjai ir pakláusė: „Ar jũsų mókytojas nemóka didrãchmos?“ Jìs atsãkė: „Taĩp!“

Kaĩ parėjo į namùs, Jėzus pìrmas jį prakálbino: „Kaĩp manaĩ, Sìmonai? Ìš kõ žẽmės karãliai ìma muĩtą ar mókestį: ìš sàvo vaikų ar ìš svetimųjų?“ Jìs atsãkė: „Ìš svetimųjų“.

Jėzus jám tãrė: „Taĩgi vaikaĩ laisvì. Tačiaũ, kàd jų nepìktintume, nueĩk priẽ ẽžero, užmèsk mẽškerę, paimk pìrmą užkìbusią žùvį; ją pražiódęs, ràsi statẽrą. Paimk ją ir atidúok jiems ùž manè ir ùž savè“.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 2, 8 — 3, 4

Jis man davė suvalgyti tą rietimą,
kuris burnoje man buvo saldus kaip medus

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Štaĩ ką sãko Viẽšpats:

„Žmogaũs sūnaũ, tù klausýk, ką àš táu sakaũ! Nebũk užsispýręs, kaĩp ši užsispýrus tautà! Atvérk sàvo bùrną ir válgyk, ką àš táu padúosiu!“ Žiūriù — į manè ištiestà štaĩ rankà, belaĩkanti knỹgos rietìmą. Jisaĩ atvyniójo aną priẽš manè, ir tàs beesąs prirašýtas ìš vidaũs ir ìš laũko. Ir bùvo jamè surašýta skuñdai, dejõnės ir áimanos“.

Jìs tãrė mán: „Žmogaũs sūnaũ, suválgyk, ką ràsi! Suválgyk šìtą rietìmą! Paskuĩ nuẽjęs kalbėk Izraèlio namáms!“ Ir àš

atvėriau bùrną, õ jìs mán dãvė suválgyti tą rietìmą. Jìs tãrė mán: „Žmogaũs sūnaũ, atidúok sàvo kū̃nui suválgyti jį̃ ir pripìldyk sáu vìdų šìto rietìmo, kurį̃ táu dúosiu!“ Àš válgiau jį̃, ir jìs burnojė mán bùvo saldùs kaĩp medùs.

Viẽšpats mán tãrė: „Žmogaũs sūnaũ, eĩk į̃ Izraèlio namùs ir kalbėk jíems manaĩsiais žõdžiais!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 14. 24. 72. 103. 111. 131 (P.: 103a)

P. Mielì mán, Viẽšpatie, tàvo žõdžiai!

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ, negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

24 Manė tàvo pótvarkiai žãvi.
Visì tàvo nórai — mán tikrì patarė́jai. — **P.**

72 Mán tàvo paskélbtas Teisýnas — dìdelis turtas,
brangėsnis ùž áuksą, sidãbrą. — **P.**

103 Mielì mán yrà tàvo žõdžiai,
saldesnì màno bùrnai ùž mẽdų. — **P.**

111 Tàvo pótvarkiai mán ámžinas pãveldas,
jiẽ màno šìrdžiai — linksmýbė. — **P.**

131 Gõdžiai àtveriu sàvo lū̃pas,
àš tàvo įsãkymų álkstu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 11, 29ab

P. Aleliùja.— Imkite añt pečių̃ màno jùngą,—
sãko Viẽšpats,—
ir mókykitės ìš manę̃s, nès àš romùs
ir nuolankiõs širdiẽs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 18, 1—5. 10. 12—14

Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Aną̃ vãlandą priẽ Jė́zaus prisiar̃tino mokiniaĩ ir̃ pakláusė: „Kàs gì didžiáusias dangaũs karalỹstėje?" Pasišaũkęs vaikùtį, Jė́zus pastãtė tar̃p jų̃ ir̃ tãrė:

„Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jéigu neatsiver̃site ir̃ nepasidarýsite kaĩp vaikaĩ, neįeĩsite į̃ dangaũs karalỹstę. Taĩgi, kàs laikỹs savè mažù, kaĩp šìs vaikẽlis, tàs bùs didžiáusias dangaũs karalỹstėje. Kàs prìima tókį vaikẽlį dė̃l manę̃s, tàs manè prìima.

Žiūrė́kite, kàd nepaniẽkintumėte nė̃ víeno ìš šìtų mažutė̃lių, nès, sakaũ jùms, jų̃ angélaĩ dangujè visuomèt mãto màno dañgiškojo Tė́vo véidą.

Kaĩp jùms atródo: jéigu kàs turė́tų šim̃tą avių̃ ir̃ vienà nuklýstų, ar̃gi jìs nepalìktų devýniasdešimt devynių̃ kalnuosè ir̃ neĩtų ieškóti nuklýdusios? Ir̃ jéi suràstų,— ìš tiesų̃ sakaũ jùms,— jìs džiaũgtųsi dė̃l jõs labiaũ, negù dė̃l devýniasdešimt devynių̃, kuriõs nebùvo paklýdusios. Taĩp ir̃ jū́sų dañgiškasis Tė́vas nenóri, kàd pražū́tų beñt víenas ìš šìtų mažutė̃lių".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 9, 1—7; 10, 18—22

Raide „thau" paženklink kaktas tų,
kurie dejuoja ir sielvartauja dėl Jeruzalės

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Viẽšpats gar̃siai šaũkė mán į̃ ausìs, sakýdamas: „Prisiar̃ti-

no núosprendžio miẽstui výkdymas. Kiekvienas tepasìima į̃ sàvo rankàs naikìnimo įnagį!" Šeši štaĩ výrai atẽjo nuõ aukštesniųjų vařtų šiáurėje. Kiekvienas turė́jo rañkose sàvo naikìnimo įrankį. Tařp jų̃ bùvo vyrìškis, viĩlkintis dróbe, nešiójąs priẽ šóno rašỹklę. Suẽję į̃ vìdų, jiẽ sustójo priẽ vãrio altõriaus.

Tuomèt Izraèlio Diẽvo šlovẽ pakìlo nuõ kerubìnų, viřš kurių̃ jì dunksójo, iř pérsikėlė priẽ šventỹklos sleñksčio. Viẽšpats pàšaukė výrą, viĩlkintį dróbe iř priẽ šóno nešiójantį rašỹklę, iř tãrė: „Péreik peř Jerùzalės miẽstą iř raidė „tháu" (kryželiù) pažénklink kaktàs tų̃ výrų, kuriẽ dejúoja iř sielvartáuja dė̃l visų̃ miestè pridarýtų piktenýbių".

Kitiems, àš girdė́jau, pasãkė: „Eĩkite jám ìš paskõs peř miẽstą iř užmušinė́kite! Užúojautos tenebùs jū̃sų akysė, niẽko nepagailė́kite! Senùs iř jáunus, vaikùs iř móteris — užmušinė́kite juõs iř sutriùškinkite! Tiktaĩ neliẽskite nẽ vieno pažénklinto. Pradė́kite nuõ màno šventỹklos!"

Tàd jiẽ pradė́jo nuõ tų̃ seniū̃nų, kuriẽ stovė́jo prìešais šventỹklą. Jìs dár aniems sãkė: „Suteřškite šventỹklą iř pripìldykite prieškiemius užmuštųjų. Paskuĩ išeĩkite laũk iř užmušinė́kite miestè!"

Viẽšpaties šlovẽ, palìkusi šventỹklos sleñkstį, sustójo viršum̃ kerubìnų. Tadà kerubìnai sumójo sparnaĩs iř, traukdamì prõ màno akìs, pakìlo nuõ žẽmės; tą pãtį padãrė iř rãtai. Jiẽ sustójo priẽ rytìnių Viẽšpaties namų̃ vařtų angõs. Viřš jų̃ dunksójo Izraèlio Diẽvo šlovẽ. Taĩ bùvo būtýbės, kuriàs buvaũ mãtęs põ Izraèlio Dievù priẽ Kebãro ùpės, iř àš pažinaũ, kàd taĩ bùvo kerubìnai. Kiekvienas turė́jo põ kẽturis véidus iř põ kẽturis sparnùs, õ põ sàvo sparnaĩs jiẽ turė́jo tarýtum žmogaũs rankàs. Jų̃ veidų̃ ìšvaizda bùvo tokià pàt kaĩp veĩdų, kuriuõs buvaũ mãtęs priẽ Kebãro ùpės. Kiekvienas jų̃ ẽjo tà kryptimì, kuř ródė jõ véidas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 112, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 4b)

P. Viẽšpaties garbẽ aukštėsnė ùž dañgų.

Arba: Aleliùja.

1 Diẽvo tarnaĩ, giedókit,
gárbinkite Viẽšpaties vařdą!
2 Šlovẽ Viẽšpaties vařdui
dabař ir peř ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulėtekio ikì saulėlydžio
tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautų yrà Viẽšpats,
garbẽ jõ aukštėsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jìs aukštýbėj gyvẽna,
6 ìš teñ žveĩgia žemỹn į̃ dañgų ir žẽmę. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 5, 19

P. Aleliùja.— Diẽvas Kristuje sutáikino sù savimì žmónes ir patikėjo mùms sutáikinimo žìnią.— **P.** Aleliùja.

Evangelija Mt 18, 15—20

Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Jėi tàvo brólis táu nusikaĩstų, eĩk ir bárk jį̃ priẽ keturių akių. Jėigu jìs paklausỹs, tù laimėjai sàvo brólį. Õ jėi nepaklausýtų, pasiimk sù savimì dár vieną ař dù, kàd visà bylà remtųsi dviejų ař trijų liùdytojų paródymais. Jėigu jìs

iř jų̃ nepaklausýtų, pranèšk bendrúomenei. Õ jéi nepaklùs nẽ bendrúomenei, tebūniẽ jìs táu kaĩp pagónis iř muĩtininkas.

Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: ką̃ tìk jū̃s surìšite žẽmėje, bùs sùrišta iř dangujè, iř ką̃ tìk atrìšite žẽmėje, bùs àtrišta iř dangujè.

Iř dár sakaũ jùms: jéigu kàs ìš jū́sų susitař̃s žẽmėje dvíese meĩsti bèt kókio dalỹko, jíems màno dañgiškasis Tė́vas jį̃ suteĩks. Kuř dù ař trỹs susiriñkę vardañ manę̃s, teñ iř àš esù tař̃p jų̃".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 12, 1—12

Vidur dienos, jiems matant, iškeliauk lyg ištrėmiman

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Mán pasigiř̃do Viẽšpaties žõdis:

„Žmogaũs sūnaũ, tù gyvenì pàs užsispýrusią taũtą, kurì tùri akìs, kàd matýtų, bèt nemãto, tùri ausìs, kàd girdė́tų, bèt negiř̃di, nès taĩ užsispýrusi tautà.

Žmogaũs sūnaũ, paruõšk sáu tremtiẽs mañtą iř viduř dienõs, jíems mãtant, išeĩk tarýtum ištrėmìman, tarýtum, jíems mãtant, tù bū́tum išvãromas ìš sàvo gyvẽnamos viẽtos į̃ kìtą. Galbū́t jiẽ taĩ pamatỹs, nórs jiẽ — užsispýrus tautà. Išnèšk tą̃ sàvo mañtą tarýtum tremtiẽs mañtą viduř dienõs, jíems mãtant. Õ pàts vakarè, jíems mãtant, išeĩk, kaĩp išeĩna žmónės, išvỹkstantys į̃ trem̃tį.

Jíems mãtant, pramùšk sáu síenoje skỹlę iř prõ ją̃ išlį̃sk! Jíems mãtant, pasiim̃k añt pečių̃ mañtą! Sutẽmus išnèšk ją̃

iř užsigaũbk sáu véidą, idañt nematýtum niẽko añt žẽmės. Tavè àš paskýriau žénklu Izraèlio namáms".

Àš taĩp padariaũ, kaĩp mán bùvo liẽpta. Viduř dienõs àš sàvo mañtą ìšnešiau kaĩp tremtiẽs mañtą. Vakarė àš rañkomis praardžiaũ sienoje skỹlę; sutẽmus prõ jã išlindaũ. Tadà, jiems mãtant, añt pečių užsikėliau mañtą.

Rytė pasigiřdo mán Viẽšpaties žõdis: „Žmogaũs sūnaũ, ař Izraèlio namaĩ, tà užsispýrusi tautà, nekláusė tavęs: ‚Kã čià daraĩ?' Pranèšk jiems: ‚Taĩp sãko Viẽšpats Diẽvas: Šìs grasìnimas táikomas Jerùzalės kunigáikščiui iř visiems jojè ẽsantiems Izraèlio namáms'. Sakýk: ‚Àš esù jùms žénklas: kaĩp àš padariaũ, taĩp jùms iř atsitìks: jũs vỹksite į̃ ištrėmìmą — neláisvėn. Sutẽmus jũsų kunigáikštis pasiimš añt pečių sàvo mañtą iř iškeliaũs. Sienoje bùs praardýta skylẽ, kàd prõ jã išeĩtų. Jìs užsigaũbs véidą, kàd sàvo akimìs nematýtų niẽko añt žẽmės'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 77, 56—57. 58—59. 61—62 (P.: plg. 7c)

P. Neužmiřškime Diẽvo stebùklų.

56 Jiẽ vẽl Aukščiáusiąjį gùndė, priẽš Diẽvą maištãvo,
nekantráuti jį̃ veřtė: įsãkymų jõ nesilaĩkė.
57 Atsìmetė, žergliójo, kaĩp iř jų̃ prótėviai,
kaĩp sugadìntos šaudỹklės nẽšė į̃ šãlį. — **P.**

58 Aukų̃ kalnẽliais jį̃ pýkdė,
stabų̃ drožiniaĩs šveñtą pavỹdą jám kėlė.
59 Taĩ Diẽvas stebėjo iř, pykčiù užsidẽgęs,
Izraèlį àtmetė rūsčiai. — **P.**

61 Sàvo garbę, sàvo galýbę
atìdavė į̃ priešo rankàs — į̃ neláisvę.
62 Sàvo taũtą atìdavė žiauriám kalavìjui
iř rūstavo, sàvo tėvonìją stebėdamas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 118, 135

P. Aleliùja.— Pažveĩk, Viẽšpatie,
giedrù véidu į̃ sàvo taĩrną,
išmókyk manè sàvo mókslo. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 18, 21—19, 1

Aš nesakau tau — iki septynių,
bet iki septyniasdešimt septynių kartų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pẽtras, priẽjęs priẽ Jė́zaus, pakláusė: „Viẽšpatie, kiek kaĩrtų àš turiù atléisti sàvo bróliui, kaĩ jìs mán nusikaĩsta? Aĩr ikì septýnių kaĩrtų?"

Jė́zus jám atsãkė: „Àš nesakaũ táu — ikì septyniũ, bèt ikì septýniasdešimt septyniũ kaĩrtų.

Todẽl sù dangaũs karalystė̀ yrà panašiaĩ, kaĩp sù karãliumi, kurìs sumãnė atsiskaitýti sù sàvo tarnaĩs. Jám pradė́jus apýskaitą, àtvedė pàs jį̃ vieną, kurìs bùvo jám skolìngas dẽšimt tū́kstančių tãlentų. Kadángi šìs neturė́jo ìš kõ grąžìnti, valdõvas įsãkė pardúoti jį̃ kartù sù žmóna ir̃ vaikaĩs beĩ sù visà nuosavýbe, kàd bū́tų sumokė́ta. Tuomèt, púolęs jám põ kójų, taĩrnas maldãvo: ‚Turė́k mán kantrýbės! Àš vìską atidúosiu'. Pasigailė́jęs anõ taĩrno, valdõvas paléido jį̃ ir̃ dovanójo skõlą.

Võs išė́jęs, tàs taĩrnas susitìko vieną sàvo draugų̃, kurìs bùvo jám skolìngas šimtą denãrų, ir̃ nutvė́ręs smáugė jį̃, sakýdamas: ‚Atidúok skõlą!' Púolęs añt kẽlių, draũgas maldãvo: 'Turė́k mán kantrýbės! Àš táu vìską atidúosiu'. Bèt tàs nesutìko, ẽmė ir̃ įmẽsdino jį̃ į̃ kalė́jimą, ikì atiduõs skõlą.

Matýdami, kàs nutìko, kitì tarnaĩ labaĩ nuliũdo. Jiẽ nuė́jo ir̃ papãsakojo valdõvui, kàs bùvo įvỹkę. Tuomèt, pasišaũkęs jį̃, valdõvas tãrė: ‚Nedoràsis taĩrne, vìsą anã skõlą àš táu dova-

nójau, nès manè maldavaĩ. Ar̃gi nereikė́jo ir̃ táu pasigailė́ti sàvo draũgo, kaĩp àš pasigailė́jau tavę̃s?!' Užsirū́stinęs valdõvas pàvedė jį̃ bùdeliams, ikì atiduõs vìsą skõlą.

Taĩp ir̃ màno dañgiškasis Tė́vas padarỹs jùms, jéigu kiekvienas ìš tikrõs širdiẽs neatlė́isite sàvo bróliui".

Pabaĩgęs šiàs kalbàs, Jė́zus pasitráukė ìš Galilė́jos ir̃ atẽjo į̃ Judė́jos srìtį, anàpus Jordãno.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ez 16, 3—15. 60. 63

Tavo grožis buvo tobulas dėl mano papuošalų, kuriuos tau uždėjau; tu tapai kekše

Ìš prãnašo Ezechiė̀lio knỹgos.

Taĩp Viẽšpats Diẽvas kalba Jerùzalei: „Tù kìlusi ìš kenaaniẽčių krãšto. Tàvo tė́vas bùvo amorìtas, õ mótina — hetìtė. Tàvo gimìmas bùvo toksaĩ: niẽkas táu gìmus nenupjóvė virkštẽlės. Niẽkas tavę̃s, kàd būtum švarì, vandenỹ neišmáudė, druskà neištrýnė neĩ vystyklaĩs nesuvýstė. Niẽkas į̃ tavè palankiaĩ nepàžvelgė, kàd táu ìš méilės suteĩktų kurį̃ ìš šių̃ patarnãvimų, bèt tàvo gimìmo diẽną ìšmetė tavè į̃ ãtvirą laũką.

Tuomèt àš ė́jaũ prõ šãlį, tavè pamačiaũ spùrdančią sàvo kraujyjè ir̃ táu, gùlinčiai sàvo kraujyjè, pasakiaũ: ‚Išlìk gyvà!' Kaĩp gẽlei atviramè laukè àš léidau táu áugti. Ir̃ tù išáugai, pasidareĩ dìdelė ir̃ atė́jaĩ į̃ brendìmo mẽtą. Tàvo krū̃tys sustangrė́jo; tàvo plaukaĩ išáugo vẽšlūs. Buvaĩ tù nuogà — vìsiškai plikà.

Ir̃ àš, eĩdamas prõ šãlį, tavè pastebė́jau. Štaĩ bùvo atė́jęs tàvo laĩkas, méilės mẽtas. Tavè àš àpsiaučiau sàvo ap-

siaustù iř prìdengiau tàvo nuogùmą. Àš táu prisiekiau iř sudariaũ sù taviḿ sándorą,— taĩ Viẽšpaties žõdis,— iř tù tapaĩ màno. Tavè àš išmáudžiau vandenyjè, nuplóviau nuõ tavẽs tàvo kraũją iř pàtepiau tavè aliẽjumi. Tavè àš àprengiau spalvótais drabùžiais, àpaviau geriáusios ódos kùrpėmis, įsupaũ į dróbę — àprengiau brangiaĩs drabùžiais.

Tavè àš ìšpuošiau papuošalaĩs: táu añt rañkų uždėjau apýrankes, õ añt kãklo — vėrinį. Táu nósin įkabinaũ puõšiamąjį žiedą, į ausìs — aũskarus, õ táu añt galvõs àš uždėjau puõšnų vainìką. Galėjai gì puõštis áuksu, sidabrù, dróbe, brángia mẽdžiaga beĩ margaĩ išáustu áudiniu iř válgyti manùs, mẽdų beĩ aliẽjų. Tapaĩ tù ìtin gražì iř pasiekei karãlišką gařbę. Tàvo grõžis garsėjo tautosè, nès bùvo tóbulas dẽl màno papuošalų, kuriuõs táu uždėjau,— taĩ Viẽšpaties žõdis.

Tačiaũ tù tadà ėmeĩ pasikliáuti sàvo grožiù iř peř šìtą gařbę tapaĩ kekšė: ėmeĩ siũlytis kiekvienám praeĩviui iř atsidúoti jõ vãliai.

Vìs dėlto àš prisimiñsiu sàvo sándorą, kurią sù taviḿ sudariaũ tàvo jaunỹstėje: sudarýsiu sù taviḿ ámžiną sándorą. Tadà turėsi atmiñti, turėsi gėdytis iř ìš gėdos nebedrį̃si atvérti burnõs, kaĩ atléisiu táu vìsa, ką esì padãriusi,— taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Arba norint: Ez 16, 59—63

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Taĩp Viẽšpats Diẽvas kaĩba Jerùzalei:

„Àš sù taviḿ pasielgsiu, kaĩp tù kàd pasìelgei nepáisydama priesaikos iř láužydama sándorą. Vìs dėlto prisimiñsiu sàvo sándorą, kurią sù taviḿ sudariaũ tàvo jaunỹstėje, sudarýsiu su taviḿ amžiną sándorą. Tù turėsi prisimiñti sàvo

elgesį ir gėdytis, kai aš paimsiu tavo vyresniąsias ir jaunesniąsias sėseris ir tau atidúosiu į dùkteris, tačiau nè todėl, kàd tù būtumei laikiusis sándoros.

Àš pàts sudaraũ sù tavim sàvo sándorą, idañt tù pažìntum, jóg àš esù Viešpats. Tadà turėsi atmiñti, turėsi gėdytis ir iš gėdos nebedrįsi atvérti burnõs, kai atléisiu tau vìsa, ką esì padãriusi,— tai Viešpaties Diẽvo žõdis".

Tai Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Iz 12, 2—3. 4bcd. 5—6 (P.: 1c)

P. Tàvo pỹktis, Viešpatie, praẽjo —
manè tù pagúodei.

2 Štai manè gélbėja Diẽvas;
juõ pasikliáusiu ir nedrebėsiu.
Viešpats — màno jėgà ir stiprýbė —
jìs manè išgélbėjo.
3 Džiaũgdamies sémsite vándenį
ìš versmių išganìngų. — **P.**

4 Dėkókite Viešpačiui!
Šaũkitės jõ vařdo!
Skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus,
áukštinkite jõ kilnųjį vařdą! — **P.**

5 Šlóvinkite Viešpatį: nuostabių darbų jìs padãrė;
tegùl visà žẽmė tai žìno.
6 Džiūgauki, krýkštauki, Siòne,—
dìdis tavyjè Izraèlio Šventàsis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Tes 2, 13

P. Aleliùja.— Priimkite Diẽvo žõdį nè kaip žmogaũs žõdį,
bèt kàs jìs ìš tìkro yrà,— kaip Diẽvo žõdį.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 19, 3—12

Mozė leido jums atleisti savo žmonas dėl jūsų širdies kietumo. Bet pradžioje taip nebuvo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Pàs Jė́zų atẽjo fariziẽjai. Spęsdamì pìnkles, jiẽ pakláusė: „Ar̃ gãlima výrui dẽl kokiõs nórs priežastiẽs atléisti žmóną?"

Jìs atsãkė: „Ar̃gi neskaĩtėte, jóg Kūrė́jas ìš pradžių ‚sutvė́rė žmónes kaĩp výrą ir̃ móterį' ir̃ pasãkė: ‚Todẽl výras paliks tė́vą ir̃ mótiną ir̃ glaũsis priẽ žmonõs, ir̃ dù tàps vienu kū́nu'. Vadìnasi, yrà jaũ nebė dù, õ vienas kū́nas. Ką̃ tàd Diẽvas sujùngė, žmogùs tenepérskiria".

Tadà jiẽ kláusė: „Õ kodẽl Mõzė liẽpė dúoti skyrýbų rãštą, atléidžiant žmóną?"

Jìs atsãkė: „Mõzė léido jùms atléisti sàvo žmónas dẽl jū́sų širdiẽs kietùmo. Bèt pradžiojė taĩp nebùvo. Taĩgi àš jùms sakaũ: kàs atléidžia žmóną, jéi nė ištvirkãvimo ãtveju, ir̃ vẽda kìtą, svetimáuja".

Tuomèt mokiniaĩ sãkė: „Jéi tokiẽ vỹro ir̃ žmonõs reikalaĩ, taĩ neveĩrta vèsti".

Jė́zus atsãkė: „Nė visì išmãno tuõs žodžiùs, õ tìk tiẽ, kuriems dúota išmanýti. Nès yrà eunùchų, kuriẽ gìmė tokiẽ ìš mótinos įsčių. Yrà eunùchų, kuriuõs tókius padãrė žmónės. Ir̃ yrà eunùchų, kuriẽ pãtys savė tókius padãrė dẽl dangaũs karalỹstės.

Kàs pajẽgia išmanýti, teišmãno".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ez 18, 1—10. 13b. 30—32

Aš teisiu kiekvieną pagal jo elgesį

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Mán pasigirdo Viẽšpaties žõdis: „Kaĩp jùms į̃ gálvą atẽjo Izraèlio kraštè vartóti šią pãtarlę: ‚Tėvaĩ neprinókusias vỹnuoges válgė, õ dañtys vaikáms atšìpo'?

Kaĩp gývas àš,— taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis,— tebùs Izraèlyje užmirštà ši patarlẽ. Visì žmónės yrà màno; aĩ tė́vo gývastis, aĩ sūnaũs gývastis — vis tíek jie mán priklaũso. Tiktaĩ kàs nusìdeda, tùri miřti.

Jéi kàs teisùs, taĩ eĩgiasi tàs pagaĩ téisę iř teisingùmą. Tàs añt kalnų̃ nereñgia aukójimo puotų̃, nežveĩgia į̃ Izraèlio namų̃ stabùs. Tàs neišniẽkina žmonõs, nesiařtina priẽ kraujúojančios móters. Tàs niẽko neskriaũdžia, grąžìna skoliniñkui ùžstatą, neplėšikáuja. Tasaĩ alkanám dúoda dúonos, apreñgia núogą. Neskõlina ùž palū́kanas iř nèima rañkpinigių. Tàs sáugo sàvo rankàs nuõ neteisýbės iř besigiñčijantiems padãro teisìngą sprendìmą. Tasaĩ gyvẽna pagaĩ màno įstãtymus, geřbia màno patvařkymus iř ištikimaĩ laĩkosi jų̃. Tasaĩ yrà teisìngas iř jìs lìks gývas — taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis.

Dabař tařkime, kàd jìs pagimdo sūnų smurtáutoją, kurìs praĺieja kraũją arbà padãro kìtą ìš šìtų núodėmių. Tàs nelìks gývas! Padãręs visàs šiàs niekšýbes, jìs tùri miřti. Dė̃l sàvo mirtiẽs jìs kaĩltas bùs pàts.

Todė̃l àš jùs teĩsiu, Izraèlio namìškiai, kiekvíeną pagaĩ jõ eĩgesį,— taĩ Viẽšpaties žõdis.— Atsiveřskite, nusigrę̃žkite nuõ visų̃ sàvo nusikaltìmų! Tegù jie daugiaũ nebebùs dingstimì veřsti añt jū́sų kaĩltę. Nusimèskite visùs nusikal-

timùs, kuriaĩs apsikróvėte! Susikùrkite naũją šìrdį ir naũją dvãsią! Kodėl jũs nórite miřti, Izraèlio namìškiai? Jùk àš ìš žmogaũs mirtiẽs neturiù malonùmo,— taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis.— Atsiveřskite, kàd gyvéntumėte!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 12—13. 14—15. 18—19 (P.: 12a)

P. Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve.

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
manỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vaĩ, neatstùmki manęs nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, ir bũsiu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
15 Nedõrėliams liẽpsiu keliù tàvo eĩti,
ir grį̃š pàs tavè nusikaĩtę. — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriimtum.
19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovė̃ táu, Tė́ve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis apréiškei
mažutė̃liams.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 13—15

Nedrauskite mažutėliams ateiti pas mane,
nes tokių yra dangaus karalystė

+ Pa'siklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Anuõmet àtvesta pàs Jėzų vaikų̃, kàd uždėtų rankàs añt jų̃ ir̃ pasimel̃stų. Mokiniai̇̃ draũdė. Bèt Jėzus tãrė: „Léiskite mažutėliùs ir̃ nedraũskite jiems ateĩti pàs manė̀, nės tokių̃ yrà dangaũs karalỹstė“. Ir̃, uždėjęs añt jų̃ rankàs, jìs keliãvo toliaũ.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 24, 15—24

Ezechielis bus jums ženklas:
kaip jis pasielgė, taip ir jūs pasielgsite

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Mán pasigirdo Viẽšpaties žõdis: „Žmogaũs sūnaũ, àš táu atimsiu tàvo akiũ džiaũgsmą staigià mirtimì. Bèt tù nesiskúsk neĩ verk. Nepraliek nẽ vienõs ãšaros, tìk tylomìs dūsauk. Nekélk šermenų! Užsivyniók turbãną ir apsiaũk kùrpes! Neprisideñk barzdõs ir neválgyk gẽdulo dúonos!"

Àš taũtai rýtą kalbėjau, õ vãkarą mìrė màno žmonà, ir kìtą rýtą padariaũ, kàs bùvo mán liẽpta.

Tàd žmónės manè klausinėjo: „Ar tù nepaáiškintum mùms, kã réiškia tàvo elgesỹs?"

Àš jiems atsìliepiau: „Mán pasigirdo Viẽšpaties žõdis: ‚Pranèšk Izraèlio namáms: Štaĩ kã sãko Viẽšpats Diẽvas: Àš išniẽkinsiu sàvo šventỹklą, tã prieglobsčio viẽtą, kurià taĩp didžiúojatės, tã jūsų akiũ džiaũgsmą ir jūsų sielos ilgesį. Jūsų sūnūs ir dùkterys, kuriuõs jūs palìkote, žùs nuõ kalavìjo. Tadà jūs elgsitės lỹgiai taĩp, kaĩp ir àš! Jūs neprisideñgsite barzdõs ir neválgysite gẽdulo dúonos. Jūs nenusivyniósite nuõ galvõs turbãno ir nenusiaũsite kùrpių nuõ kójų. Jūs neĩ skúsitės, neĩ verksite, bèt dėl sàvo kaltýbių nỹksite ir draugė kamúositės. Ezechièlis bùs jùms žénklas: kaĩp jìs pasielgė, taĩp ir jūs pasielgsite. Kaĩ šìtai įvỹks, jūs pažìnsite, jóg àš esù Viẽšpats Diẽvas'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Įst 32, 18—19. 20. 21 (P.: 18a)

P. Užmiršaĩ tavè pagimdžiusį Diẽvą.

18 Tù apiẽ uõlą, tavè išdaigìnusią, nebegalvójai,
tù užmiršaĩ tavè pagimdžiusį Diẽvą.
19 Viẽšpats taĩ mãtė ir̃ smarkiai įpỹko
añt jį̃ paniẽkinusių sàvo sūnų̃ ir̃ dùkrų. — **P.**

20 Jìs tãrė: „Nugrę̃šiu nuõ jų̃ sàvo véidą
ir̃ pažiūrė́siu, tadà kaĩp jíems klõsis.
Tóji kartà — maištìnga,
vaikaĩ neištikimýbės. — **P.**

21 Sukė́lė jiẽ mán pavỹdą peř tą̃, kàs nè Diẽvas,
mán ùždegė pỹktį dė̃l išgalvótų dievaĩčių;
ir̃ àš jíems sukélsiu pavỹdą peř tą̃ netaũtą,
uždègsiu jíems pỹktį peř kvaĩlą geñtį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 3

P. Aleliùja.— Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 19, 16—22

Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi,
tai turėsi lobį danguje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Štaĩ vienas jaunuõlis prisiartino priẽ Jė́zaus ir̃ pakláusė: „Mókytojau, ką̃ gẽro turiù darỹti, kàd laimė́čiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jìs atsãkė: „Kám manę̃s kláusi, kàs gẽras? Tìk vienas yrà tikraĩ gẽras! Õ jéi nóri įeĩti į̃ gyvẽnimą, laikýkis įsãkymų".

Tàs pakláusė: „Kokiũ?"

Jėzus atsãkė: „Nežudýk, nesvetimáuk, nevõk, melagìngai neliùdyk; geřbk sàvo tėvą iř mótiną; mylėk sàvo arčimą kaĩp savė pãtį".

Jaunuõlis tãrė: „Àš vìso tõ laikaũsi. Kõ dár mán trũksta?"

Jėzus atsãkė: „Jėi nóri bũti tóbulas, eĩk pardúok, ką turì, išdalýk vařgšams, taĩ turėsi lõbį dangujė. Tuomėt ateĩk iř sėk pãskui manė".

Išgiřdęs tuõs žodžiùs, jaunuõlis nuliũdęs pasišãlino, nės turėjo daũg tuřto.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 28, 1—10

Esi tik žmogus, o ne Dievas,
nors širdim ir tikėtum esąs lyg Dievas

Ìš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Mán pasigiřdo Viẽšpaties žõdis: „Žmogaũs sūnaũ, pasakýk Týro valdõvui: 'Štaĩ ką sãko Viẽšpats Diẽvas: Tàvo širdìs išpuĩko, iř tù ėmeĩ kalbėti: Àš esù Diẽvas, gyvenù dievų buveĩnėj, viduř jūros. Bèt tù esì tìk žmogùs, õ nė Diẽvas, nórs širdiñ iř tikėtum esąs lýg Diẽvas. Žìnoma, tù išmintingėsnis ùž Daniẽlių. Táu nẽ vienà paslaptìs nebùvo tamsì. Sàvo išmintiñ iř gudrumù tù susikróvei tuřtą, áukso iř sidãbro pripìldei sàvo rūsiùs. Prekýba iř neprilýgstama išmintimì tù padáuginai sàvo turtùs. Bèt tàvo širdìs išpuĩko peř tuõs tàvo turtùs!'".

„Todẽl,— taĩp sãko Viẽšpats Diẽvas,— kadángi širdiñ įtikėjai esąs lýg Diẽvas, priẽš tavė pasiųsiu svetimšaliùs, pačiùs smarkiáusius ìš tautõs. Jiẽ apnúogins kalavìją priẽš tàvo šaũniąją ìšmintį, išniẽkins švỹtintį blìzgesį. Tù bũsi įstùmtas į duõbę, tù bũsi nukáutas iř miřsi jūros širdyjė. Ař sàvo žudý-

tojui dár norėsi sakýti: ‚Àš esù Diẽvas'? Tù — tìk žmogùs, õ nè Diẽvas, tàvo žudìkų rañkose. Tù miršsi kaĩp neapipjáustytas, svetimūjų nudóbtas; àš taĩp kalbėjau,— taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Įst 32, 26—27. 28 ir 30. 35cd—36ab (P.: 39)

P. Viẽšpats gyvýbę àtima ir̃ sugrąžìna

26 Sakýčiau: „Daugiaũ nebetùri jū̃ bū̃ti,
àš juõs ìš žmoniū̃ atmintiẽs išdìldysiu",
27 jéi taĩ nepaliẽstų taĩp pàt ir̃ jū̃ priešų,
kuriẽ gál pradėtų peř klaĩdą didžiúotis —
sakýti: „Taĩ mẽs bùvom rañką pakėlę",
užúot sãkius: „Vìską gì Viẽšpats padãrė". — **P.**

28 Tautà šì pražùs, nès visái negalvója:
jái stiñga protãvimo ir̃ supratìmo.
30 Ar̃ vienas gì tū̃kstantį výti galėtų
ir̃ dviese priverřsti bėgt tū̃kstančių, dẽšimt?
Nebeñt jū̃ tvirtóvė juõs bū̃tų pardãvus,
ir̃ vãliai likìmo palìkęs juõs Viẽšpats. — **P.**

35 Štaĩ jū̃ pražuvìmo dienà priartėjo,
jiems greĩtai ateĩs prirengtóji neláimė.
36 Taĩp Viẽšpats atkuřs sàvo taũtai teisýbę,
jìs sàvo tarnáms ródys gailestingùmą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Kor 8, 9

P. Aleliùja.— Jėzus Kristus, bū̃damas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jū̃s tàptumėte turtìngi peř jõ netuřtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 19, 23—30

Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus tãrė sàvo mokiniáms: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: turtuõliui neleñgva patèkti į̃ dangaũs karalỹstę. Ir dár kar̃tą jùms sakaũ: lengviaũ kupranugãriui išlį̃sti prõ ãdatos aũsį, negù turtuõliui patèkti į̃ Diẽvo karalỹstę“.

Taĩ išgir̃dę, mokiniaĩ labaĩ sumìšo ir̃ kláusė: „Taĩ kàs galės bū̃ti išgélbėtas?“

Pažvel̃gęs į̃ juõs, Jėzus tãrė: „Žmonė́ms taĩ negãlimas dáiktas, õ Diẽvui vìskas gãlima“.

Tadà Pẽtras jį̃ pakláusė: „Štaĩ mẽs vìską palìkome ir̃ sẽkame pãskui tavė. Kàs mùms bùs ùž taĩ?“

Õ Jėzus jiems atsãkė: Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: pasáulio atgimimė, kaĩ Žmogaũs Sūnùs sėdė̃s sàvo šlovė̃s sóste, jū̃s, màno sekė́jai, taipõgi sėdė́site dvýlikoje sóstų, teisdamì dvýlika Izraèlio giminių̃. Ir̃ kiekvienas, kàs paliẽka namùs, brólius, sẽseris, tė́vą, mótiną, vaikùs, dirvàs dė̃l manę̃s, gaũs šimteriópai ir̃ paveldė̃s ámžinąjį gyvẽnimą.

Tačiaũ daũgel pirmų̃jų bùs paskutìniai, ir̃ daũgel paskutìnių — pirmì“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Ez 34, 1—11

Aš jiems išplėšiu avis iš nasrų, ir jie nebeės manųjų avių

Ìš prãnašo Ezechièlio knỹgos.

Mán pasigirdo Viešpaties žõdis: „Žmogaũs sūnaũ, pranašáuk Izraèlio ganõvams, kalbėk jiems kaĩp prãnašas ir pasakýk: ‚Vaĩgas jùms, Izraèlio ganõvai, kuriẽ tìk savimì tesirūpinat!. Aĩgi ganõvai nè kaĩmene rūpintis tùri! Jūs gẽriate pieną, keĩpate vìlną drabùžiams ir skeĩdžiate įmìtusius gývulius; bèt kaĩmenės jūs negãnote. Nusilpusių gyvulių jūs nepàšeriate, seĩgančių — negýdote, susižeĩdusių — nepérrišate, paskl̀idusių — neránkiojate, paklýdusių neieškote, õ sù stipriaĩsiais eĩgiatės žiaũriai. Ganõvų neturėdamos, mãnosios ãvys paskl̀ido ir tãpo laukìnių žvėrių grobiù. Manóji kaĩmenė kláidžiojo põ visùs kálnus beĩ áukštumas ir paskl̀ido põ vìsą krãštą. Bèt niẽkas jõs nesiteirãvo, niẽkas jõs neieškójo'.

Todėl jūs, ganõvai, klausýkitės Viešpaties žõdžio: „Kaĩp gývas ašaĩ,— taĩ Viešpaties Diẽvo žõdis,— kadángi manóji kaĩmenė bùvo išgróbstyta ir mãnosios ãvys tãpo laukìnių žvėrių grobiù,— nès jõs neturėjo ganõvo,— kadángi màno ganõvai nesidomėjo manąja kaĩmene, õ rūpinosi tìk savimì, nè màno kaĩmene,

todėl jūs, ganõvai, klausýkitės Viešpaties žõdžio: Štaĩ ką sãko Viešpats Diẽvas: ‚Àš griẽbsiu ganýtojus ir pareikalãusiu grąžìnti mán màno avìs. Àš juõs atléisiu, ir jiẽ nebebùs màno kaĩmenės ganõvai. Jiẽ nebesirūpins tiktaĩ savimì; àš jiems išplėšiu avìs ìš nasrų, ir jiẽ nebeẽs manųjų avių'.

Nès štaĩ ką sãko Viešpats Diẽvas: ‚Àš susiieškósiu sàvo avìs ir pàts jomìs rūpinsiuos'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3a. 3b—4. 5—6 (P.: 1)

P. Manė Viešpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manė Viešpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manė vėda, kuĩ vėšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėti pavérsmy;
3 mãnąją sielą gaivìna,

Vẽda manè teisìngais takaĩs sàvo garbei.

P. Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė bū̃si.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda.

5 Tù mán kelì váišes,
õ priẽšai sugė́dinti žiū̃ri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir̃ méilė palỹdi
kiekvieną màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties būste gyvénsiu
per̃ ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja.— Diẽvo žõdis yrà gỹvas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 20, 1—16

Ar todėl tu šnairuoji, kad aš geras?!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus pasãkė sàvo mokiniáms palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà panašiaĩ, kaĩp sù šeimininkù, kurìs ankstì rýtą išẽjo samdýtis darbiniñkų sàvo vynuogýnui. Susiderė́jęs sù darbiniñkais põ denãrą diẽnai, jìs nùsiuntė juõs į̃ sàvo vynuogýną.

Išẽjęs apiẽ trẽčią vãlandą, jìs pamãtė kitùs, stóvinčius

aikštėjė bė dárbo. Jìs tãrė jiems: ‚Eĩkite iř jūs į̃ màno vynuogýną, iř, kàs bùs teisìnga, àš jùms užmokėsiu!'. Jiẽ nuẽjo iř vẽl išẽjęs apiẽ šẽštą iř deviñtą vãlandą, jìs taĩp pàt padãrė.

Išẽjęs apiẽ vienúoliktą, jìs rãdo dár kitùs bestóvinčius iř sãko jiems: ‚Kõ čià stóvite vìsą diẽną bė dárbo?' Tiẽ atsãko: ‚Kàd niẽkas mūsų nepasamdė'. Jìs tãria jiems: ‚Eĩkite iř jūs į̃ màno vynuogýną'.

Atẽjus vãkarui, vynuogýno šeimininkas liẽpia ūkvedžiui: ‚Pašaũk darbininkùs iř išmokėk jiems atlýginimą, pradėdamas nuõ paskutiniųjų iř baĩgdamas pirmaĩsiais!' Atẽję pasamdýtieji apiẽ vienúoliktą vãlandą gãvo põ denãrą. Prisiařtinę pirmieji mãnė daugiaũ gáusią, bèt iřgi gãvo põ denãrą.

Imdamì jiẽ murmėjo priẽš šeimininką iř sãkė: ‚Šìtie paskutìniai tedìrbo vìeną vãlandą, õ tù sulýginai juõs sù mumìs, kuriẽ nẽšėme dienõs iř kaitrõs nãštą'. Bèt jìs vienám atsãkė: 'Bičiùli, àš tavẽs neskriaudžiù! Ařgi nè ùž denãrą susiderėjai sù manimì? Imk, kàs tàvo, iř eĩk sáu. Àš nóriu iř šìtam paskutìniam dúoti tiek, kiek táu. Nejaũgi mán nevalià darýti sù savaĩs pinigaĩs, kaĩp nóriu? Ař todẽl tù šnairúoji, kàd àš gẽras?!'

Taĩp paskutinìeji bùs pirmì, õ pirmìeji — paskutìniai".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 36, 23—28

Aš duosiu jums naują širdį ir įkvėpsiu į jus savo dvasios

Ìš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats:

„Sàvo dìdį, tautosė pažẽmintą vařdą, kurĮ̃, tařp jų̃ gyvéndami, jų̃s pažẽminote, àš vẽl padarýsiu šveñtą. Iř taũtos žinõs — taĩ Viẽšpaties Diẽvo žõdis,— jóg àš esù Viẽšpats, kuomèt peř jùs akivaizdžiaĩ jiems paródysiu, jóg àš esù šveñtas.

Àš jùs ìš tautų̃ tárpo išimsiu. Suriñksiu jùs ìš visų̃ kraštų̃ iř parvèsiu Į̃ jū̃sąją šãlį. Àš apšlakstýsiu jùs vándeniu týru — iř tàpsite švãrūs. Àš nuvalýsiu jùs nuõ visų̃ nešvarùmų iř nuõ jū̃sų stabų̃. Àš dúosiu jùms naũją šìrdį iř įdėsiu Į̃ jùs naũją dvãsią. Išimsiu ìš jū̃sų krūtìnių akmenìnę šìrdį iř dúosiu jùms kū̃ninę šìrdį. Įkvẽpsiu Į̃ jùs sàvo dvãsios iř padarýsiu, kàd gyvéntumėte pagaĩ màno įstãtymus, laikýtumėtės màno núostatų iř výkdytumėte juõs.

Tadà jų̃s gyvénsite tojè šalyjè, kurią̃ àš jūsų tėváms esù atidãvęs. Jų̃s bū̃site màno tautà, õ àš bū̃siu jū̃sų Diẽvas!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 50, 12—13. 14—15. 18—19 (P.: Ez 36, 25)

P. Àš apšlakstýsiu jùs vándeniu týru —
iř tàpsite švãrūs.

12 Sutvérk šìrdį mán týrą, õ Diẽve,
ìmanỹ nepaláužiamą dvãsią atnaũjink.
13 Vaĩ, neatstùmki manęs nuõ sãvojo véido,
praràst tàvo šveñtąją dvãsią neléiski! — **P.**

14 Išgélbėk manè, iř bū̃siu laimìngas.
Padarýk manè didžiadvãsį!
15 Nedõrėliams liẽpsiu keliù tàvo eĩti,
iř grįš pàs tavè nusikaĩtę. — **P.**

18 Jùk džiaũgsmą táu dãro nè aũkos:
jéi dẽginčiau aũką, tù nepriimtum.
19 Manóji, Diẽve, aukà — taĩ širdìs sugrùdus.
Graudžiõs, nuolankiõs širdiẽs tù neatstùmsi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgirstumėt šiañdien,
kã jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jūsų širdys nebūna storžiẽvės!“ —
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 22, 1—14

Ką tik rasite, kvieskite į vestuves

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus aukštiesiems kunigáms ir tautõs seniūnams pasãkė palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė yrà panašiai, kaĩp sù karãliumi, kuris kėlė sàvo sūnui vestuvės. Jìs išsiuntė tarnùs šaũkti pakviestūjų į vestùvių pókylį, bèt tiẽ nepanorėjo eĩti.

Tuomėt jìs vėl siuñtė kitùs tarnùs, liẽpdamas: ‚Sakýkite pakviestiesiems: Štai àš sùrengiau pókylį, màno jáučiai ir penimì veršiai papjautì, ir vìskas sùrengta. Ateĩkite į vestuvės!‘ Tačiaũ kviečiamieji tõ nepáisė ir nuẽjo kàs sáu: vienas laũko árti, kìtas prekiáuti, õ kitì tarnùs nutvėrę išniẽkino ir ùžmušė.

Tuomėt karãlius užsirūstino ir, nusiuñtęs kariúomenę, sunaikìno anuõs žmõgžudžius ir pàdegė jų miẽstą.

Galóp jìs tãrė tarnáms: ‚Vestùvės, tiesà, sùrengtos, bèt pakviestieji nebùvo vertì. Todėl eĩkite į krỹžkeles ir, kã tìk ràsite, kviẽskite į vestuvės‘. Tiẽ tarnaĩ išẽjo į keliùs ir surìnko visùs, kã tìk sutìko, blogùs ir gerùs. Vestùvių mẽnė bùvo pilnà sėdinčių ùž stãlo.

Karãlius atẽjo pasižiūrėti svečių ir pamãtė teñ žmõgų, neapsireñgusį vestùvių drabužiù. Jìs tãrė jám: ‚Bičiùli, kaĩp čià įėjai, neturėdamas vestùvių drabùžio?‘ Tasaĩ tylėjo. Tuomėt

karãlius liẽpė tarnáms: ‚Surìškite jám rankàs ir kójas ir išmèskite jį̃ laukañ į̃ tamsýbes. Teñ bùs veřksmas ir dantų̃ griežìmas'.

Nès daũg pašauktų̃jų, bèt mãža išrinktų̃jų".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 37, 1—14

Sudžiūvę kaulai, klausykitės Viešpaties žodžio!
Iškelsiu jus, Izraelio namiškiai, iš jūsų kapų

Ìš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Manė pasigãvo Viẽšpaties rankà, ir Viẽšpats manė išsìvedė dvãsioje ir pastãtė vidurỹ lygumõs, kurì bùvo pilnà numìrėlių káulų. Manė jìs vedžiójo prõ juõs apliñkui: daugýbė jų̃ mė́tėsi lygumõs paviřšiuje. Jiẽ bùvo visái sudžiū́vę.

Manė jìs pakláusė: „Žmogaũs sūnaũ, ar̃ tiẽ káulai gãli atgýti?" Àš atsakiaũ: „Viẽšpatie Diẽve, tìk tù taĩ žinaĩ".

Tadà jìs mán tãrė: „Tù pranašáuk šìtiems káulams, kalbė́k jiems: ‚Sudžiū́vę káulai, klausýkitės Viẽšpaties žõdžio!' Štaĩ ką̃ Viẽšpats Diẽvas sãko šiems kàulams: ‚Jùms àš įkvė̃psiu gyvýbės dvãsią, ir jũs atgýsite. Uždė́siu jùms saũsgysles, aptráuksiu jùs mėsomìs, apvilksiu óda ir pàts jùms įkvė̃psiu gyvýbės dvãsią, kàd jũs atgýtumėte. Tadà jũs žinósite, jóg àš esù Viẽšpats'".

Ir àš pranašavaũ, kaĩp mán bùvo liẽpta. Ir štaĩ, mán bepranašáujant, pakìlo barškė́jimas. Sujùdo numìrėlių káulai ir ẽmė atitiñkamai sliñkti vienas priẽ kìto. Mačiaũ, kaĩp añt

jų užsidėjo saũsgyslės beĩ mėsos, iř jiems ìš viršaũs užsiviĩko óda. Tačiaũ gyvýbės kvãpo juosė dár nebùvo.

Tadà jìs mán tãrė: „Tù pranašáuk dabař dvãsiai, žmogaũs sūnaũ, pranašáuk, pasakýk dabař dvãsiai: ‚Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats Diẽvas: Ìš keturių̃ vė́jų ateĩk šeñ, dvãsia! Prikvė̃pk šiuõs negývėlius, kàd jiẽ atgýtų'".

Iř àš pranašavaũ, kaĩp mán bùvo liẽpta. Tuomèt įė̃jo į̃ juõs gyvýbės kvãpas. Jiẽ atgìjo iř atsistójo añt kójų. Jų̃ bùvo bè gãlo dìdelė kariúomenė. Iř jìs mán tãrė: „Žmogaũs sūnaũ, tiẽ mìrusių káulai yrà ištisì Izraèlio namaĩ. Jiẽ sãko: ‚Sudžiūvo mū́sų káulai. Pražùvo mū́sų viltìs. Mẽs apleistì'.

Todė̃l tù jiems pranašáuk iř kalbė́k: Štaĩ ką̃ sãko Viẽšpats Diẽvas: ‚Atvérsiu jū́sų kapùs iř iškélsiu jùs, màno taũta, ìš jū́sų kapų̃. Nunèšiu jùs Izraèlio žẽmėn. Kuomèt àš atvérsiu jū́sų kapùs iř iškélsiu jùs, màno taũta, ìš jū́sų kapų̃, tuomèt jū̃s žinósite, jóg àš esù Viẽšpats. Įkvė̃psiu į̃ jùs sàvo dvãsios, kàd atgýtumėte, iř parvèsiu jùs į̃ jū́sų šãlį. Tadà jū̃s žinósite, jóg àš esù Viẽšpats. Àš taĩ kalbė́jau iř àš taĩ įvýkdysiu — Viẽšpaties žõdis'".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 106, 2—3. 4—5. 6—7. 8—9 (P.: 1)

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas peř ámžius.

Arba: Aleliùja.

2 Tegù taĩ kartója jõ išgélbėti žmónės,
išvadúoti ìš priẽšų jùngo.
3 Jìs juõs suriñko, svetuř išblaškýtus:
Rytuõs, Vakarũos, Pietų̃ šalỹ, Šiáurėj. — **P.**

4 Põ týrlaukius, dỹkumas jiẽ klajójo,
kẽlio nerãdo į̃ šãlį, kuř reikė̃s jiems gyvénti.

5 Jiẽ álko ir tróško,
jų̃ šìrdys liūdėjo.

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas peř ámžius.

6 Kentė̀dami Viẽšpaties šaũkės,
ir̃ jìs ìš sielvartų juõs išvadãvo.
7 Jìs įvedė juõs į̃ tìkrąjį kẽlią,
kàd suràstų jiẽ gyvẽnamą šãlį. — **P.**

8 Tegù jiẽ Diẽvui dėkója, kàd jìs maloniñgas,
kàd jìs stebuklìngas žmonìjai.
9 Jìs paténkino trókštančių nórus,
išálkusius pripìldė gėrýbių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 24, 4b. 5a

P. Aleliùja.— Paródyk mán, Viẽšpatie, sãvąjį kẽlią,
vèsk manè sàvo tiesà. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Mt 22, 34—40

Mylėk Viešpatį, savo Dievą;
mylėk savo artimą, kaip save patį

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Fariziẽjai, išgirdę, kàd Jė́zus priveřtęs nutìlti sadukiejùs, susiriñko draugẽn, ir̃ vienas ìš jų̃, Įstãtymo mókytojas, mėgìndamas jį̃, pakláusė: „Mókytojau, kóks įsãkymas yrà didžiáusias Įstãtyme?"

Jė́zus jám atsãkė: „‚Mylė́k Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimì, visà sìela ir̃ visù protù'. Taĩ didžiáusias ir̃ pirmàsis įsãkymas. Antràsis — panašùs į̃ jį̃: ‚Mylė́k sàvo ařtimą, kaĩp savè pãtį'. Šitaĩs dviẽm įsãkymais rẽmiasi vìsas Įstãtymas ir̃ Pranašaĩ".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ez 43, 1—7a

Viešpaties šlovė įžengė į šventyklą

Ìš prãnašo Ezechiėlio knỹgos.

Àš buvaũ nùvestas priẽ vařtų — priẽ tũ, kuriẽ vẽdė į̃ rýtus. Ir̃ štaĩ nuõ rytũ atkeliãvo Izraėlio Diẽvo šlovė̃. Jõsios šniokštìmas bùvo tarýtum didžių vandenų̃ šniokštìmas, ir̃ žẽmė švytėjo nuõ tõs jõ šlovė̃s. Reginỹs, kurį̃ àš regėjau, bùvo tarýtum toksaĩ, kurį̃ àš mačiaũ, kadà jìs atẽjo sunaikìnti miẽsto, ir̃ tãrsi toksaĩ, kurį̃ àš regėjau priẽ Kebãro ùpės; ir̃ àš parpúoliau kniũbsčias añt žẽmės.

Viẽšpaties šlovė̃ prõ vartùs, vẽdusius į̃ rýtus, į̃žengė į̃ šventỹklą. Dvasià pakėlė manè ir̃ nùnešė į̃ vidìnį prieškiemį. Ir̃ štaĩ šventỹklą pripìldė Viẽšpaties šlovė̃.

Tadà išgirdaũ ìš šventỹklos mán kal̃bant, tuõ tárpu šalià manę̃s stovėjo vyrìškis. Jìs sãkė mán: „Žmogaũs sūnaũ, taĩ — vietà màno sósto, vietà, kuř ìlsisi màno kójos, kuř tař̃p izraelìtų gyvénsiu peř ámžius".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: plg. 10b)

P. Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mũs šãlį.

9 Nóriu išgirsti, ką Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė́ms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jìs tuõs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaĩ bìjo,
ir̃ Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mũs šãlį. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas ir̃ Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.

12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
ìš dangaũs pažvelgs meĩliai Teisýbė.

P. Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mũs šãlį.

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mũsų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pėdõm sėks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 23, 9b—10

P. Aleliùja.— Jũs tùrite vieniñtelį Tė́vą dangujė̀;
ir̃ jũsų vieniñtelis Mókytojas yrà Kristus.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 23, 1—12

Jie kalba, bet nedaro

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Mãtą.

Anuõmet Jė́zus kreĩpėsi į̃ mìnią ir̃ į̃ sàvo mókinius:

„Į̃ Mõzės krãsę atsisė́do Rãšto áiškintojai ir̃ fariziẽjai. Todė̃l visà, ką̃ jiẽ liẽpia, darýkite ir̃ laikýkitės, tačiaũ nesielkite, kaĩp jiẽ elgiasi, nès jiẽ kalba, bèt nedãro. Jiẽ rìša sunkiàs, nepàkeliamas naštàs ir̃ kráuna žmonė́ms añt pečių̃, õ pãtys nenóri jų̃ nė̃ pirštù pajùdinti. Jiẽ vìską dãro, kàd bũtų žmonių̃ mãtomi. Jiẽ pasiplãtina maldõs diržùs ir̃ pasidìdina apsiaũstų spùrgus. Jiẽ mė́gsta pirmą̃sias vietàs pókyliuose beĩ pirmą̃sias kė́dės sinagògose, mė́gsta svė́ikinimus tur̃gaus aikštė̀sė ir̃ trókšta, kàd žmónės vadìntų juõs ‚rãbi'.

Õ jũs nesivadìnkite ‚rãbi', nès tùrite vieniñtelį Mókytoją, õ jũs visì ẽsate bróliai. Ir̃ nė̃ vieno ìš savų̃jų nevadìnkite tė́vu, nès tùrite vieniñtelį Tė́vą dangujė̀. Taĩp pàt nesivadìnkite mókytojais, nès jũsų vieniñtelis Mókytojas yrà Kristus.

Kàs ìš jũsų didèsnis, tebūniẽ jùms taŕnas. Nès kàs savė̀ áukština, bùs pažẽmintas, õ kàs savė̀ žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Tes 1, 1—5. 11b—12

Mūsų Viešpaties vardui bus garbė jumyse, o jums jame

Šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Tesalonikiẽčiams pradžià.

Paũlius, Sil̃vanas ir̃ Timotiẽjus tesalonikiẽčių bažnýčiai mū́sų Dievė̀ Tė́vė ir̃ Viẽšpatyje Jė́zuje Kristuje. Malónė jùms ir̃ ramýbė nuõ Diẽvo ir̃ Tė́vo ir̃ Viẽšpaties Jė́zaus Kristaus!

Mẽs jaũčiame pãreigą visuomèt dė́kóti, bróliai, ùž jùs Diẽvui, ir̃ taĩ teisìnga, nès jū́sų tikė́jimas klestė́te klẽsti ir̃ jū́sų mė́ilė vienas kitám kiekvieno širdyjè vìs didė́ja. Todė̃l mẽs ir̃ gìriamės jumìs Diẽvo bažnýčiose — jū́sų kantrýbe beĩ tikė́jimu visuosè pérsekiojimuose ir̃ varguosè, kuriuõs jùms teñka pakélti. Õ taĩ ir̃ yrà teisìngo Diẽvo teĩsmo pó̇žymis: jū̃s tùrite tàpti vertì Diẽvo karalỹstės, dė̃l kuriõs keñčiate.

Mū́sų Diẽvas tepadãro jùs vertùs sàvo pašaukìmo ir̃ sàvo galýbe tegù tóbulina gerùs jū́sų ùžmojus beĩ veĩklų tikė́jimą. Tadà mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus vařdui bùs garbė̃ jumysè, õ jùms jamè, ìš mū́sų Diẽvo ir̃ Viẽšpatıes Jė́zaus Kristaus malónės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 95, 1—2a. 2b—3. 4—5 (P.: plg. 3)

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

[1] Viẽšpačiui naũją gíesmę giedókit,
giedókite jám vìsos šãlys.
[2] Giedókite Viẽšpačiui, šlóvę dúokit jõ vařdui. — **P.**

Skélbkit kasdiẽn, kàd jìs išgãnymą nẽša.
3 Skélbkit pagónims jõ garbingùmą,
tautóms — jõ nuostabiùs dárbus. —

P. Skélbkit tautóms nuostabiùs Viẽšpaties dárbus.

4 Dìdis gì Viẽšpats, veřtas garbẽs begalìnės.
Jõ reĩk bijõti labiaũ neĩ visókių dieváičių.
5 Niẽkis visì pagónių dieváičiai,
õ mũsų Viẽšpats — visãtos Kūrė́jas.

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno balso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 23, 13—22

Vargas jums, aklieji vadai!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo:

„Vařgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs užrakìnate žmonė́ms dangaũs karalỹstę ir neĩ pãtys neĩnate, neĩ trókštančių į̃ ją patèkti neléidžiate.

Vařgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs keliáujate peř jū́rą ir saũsumą, kàd laimė́tumėte vieną naujãtikį, õ kaĩ tóks atsirañda, jũs padãrote ìš jõ prãgaro vaĩką, dvìgubai blogèsnį ùž jùs pačiùs.

Vařgas jùms, aklieji vadaĩ, kuriẽ mókote: ‚Jéi kàs prisiektų šventyklà, taĩ niẽko, õ jéi kàs prisiektų šventỹklos áuksu, taĩ jìs įsipareigója'. Kvailì jũs ir aklì! Kàs gì didèsnis — áuksas ař šventyklà, kurì pašvéntina áuksą? Arbà, anót

jūsų: ‚Jéi kàs prisiektų altõriumi, taĩ niẽko, õ jéi, kàs prisiektų ãtnaša añt altõriaus, taĩ jìs įpareigótas'. Aklì! Kàs gì didèsnis — atnašà ar altõrius, kuris pašvéntina ãtnašą?

Todẽl, kàs prisiekia altõriumi, tàs prisiekia ir̃ tuõ, kàs añt jõ padėta, õ kàs prisiekia šventyklà, prisiekia jà ir̃ tuõ, kuris jojè gyvẽna. Taipõgi kàs prisiekia dangumì, prisiekia Diẽvo sóstu ir̃ tuõ, kuris jamè sėdi".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 2 Tes 2, 1—3a. 13—17

Laikykitės perduotų tiesų, kurių išmokote

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Mẽs prãšome jùs, bróliai, dẽl mūsų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus atėjìmo ir̃ dẽl mūsų surinkìmo apliñk jį̃: nesidúokite taĩp lengvaĩ nukreipiamì nuõ sveĩko prõto ir̃ įbaugìnami ar̃ dvãsios pranašãvimu, ar̃ žodžiù, ar̃ nevà mūsų parašýtu láišku, esą̃, Viẽšpaties dienà jaũ čià pàt. Tegùl niẽkas jūsų neapgáuna kuriuõ nórs būdù!

Mẽs jaũčiame pãreigą visuomèt dėkóti Diẽvui ùž jùs, Viẽšpaties numylėti bróliai, kàd Diẽvas jùs kaĩp pirmìenas išriñko išgãnymui Dvãsios pašvéntinimu ir̃ tiesõs tikėjimu. Tám jìs ir̃ pàšaukė jùs per̃ mūsų Evangèliją, kàd įgýtumėte mūsų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus garbę. Todẽl, bróliai, tvirtaĩ stovėkite ir̃ laikýkitės pérduotų tiesų̃, kurių̃ išmókote ìš mūsų žõdžių ar̃ ìš láiško. Õ pàts mūsų Viẽšpats Jėzus Kristus ir̃ mūsų Diẽvas Tėvas, kuris pamìlo mùs ir̃ maloningai sùteikė mùms

amžinõs pagúodos ir gerõs viltiẽs, tesuramìna jūsų šìrdis ir tesustìprina kiekvienám gerám dárbui ir žõdžiui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 95, 10. 11—12a. 12b—13 (P.: 13b)

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukū̃rė pasáulį,
valdo tautàs teisingiáusiai. — **P.**

11 Tesidžiaũgia dañgūs, tekrýkštauja žẽmė.
Tešniõkščia jám jū̃ra, pripìldyta gývių.
12 Laukaĩ sù javaĩs tegù kẽlia linksmýbes. — **P.**

Tegù gìrių mẽdžiai Viẽšpačiui siaũdžia,
13 Kaĩ jìs šìt ateĩna,
ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvarko pasáulį teisìngai,
ištikimiáusiai valdo žmonìją. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Žyd 4, 12

P. Aleliùja.— Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 23, 23—26

Reikia tai daryti ir ano neapleisti

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo:

„Vaĩgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jū̃s dúodate dešimtìnę nuõ mẽtų, krãpų ir kmỹnų, õ pamiršta-te, kàs svarbiáusia Įstãtyme,— teisingùmą, gailestingùmą ir iš-

tikimýbę. Reĩkia taĩ darýti iř anõ neapléisti! Aklíeji vadaĩ, jũs iškóšiate úodą, õ prarỹjate kupranugãrį...

Vařgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai iř fariziẽjai! Jũs vãlote taurẽs beĩ dubeñs ìšorę, õ vidujè èsate pilnì gobšùmo iř nesivaĩldymo. Ãklasai fariziẽjau! Pirmiaũ išvalýk taurẽs iř dubeñs vìdų, kàd bũtų švarì nè tìk ìšorė!".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Tes 3, 6—10. 16—18

Kas nenori dirbti, tenevalgo!

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus añtrojo láiško Tesalonikiẽčiams.

Viẽšpaties Jė́zaus Kristaus vardù įsãkome jùms, bróliai, šãlintis nuõ kiekvieno brólio, kurìs netvarkìngai gyvẽna ař nesilaĩko mókslo, gáuto ìš mũsų. Mẽs gì netinginiãvome jũsų tárpe iř neválgėme véltui kienõ nórs dúonos, bèt sù triũsù iř prãkaitu darbãvomės diẽną iř nãktį, kàd tìk neapsuñkintume nẽ vieno ìš jũsų; iř nè todẽl, kàd neturė́tume téisės taĩp darýti, bèt norė́dami dúoti jùms pãvyzdį, kàd galė́tumėte mumìs sèkti. Dár būdamì pàs jùs, mẽs skélbėme: „Kàs nenóri dirbti, teneválgo!"

Patsaĩ ramýbės Viẽšpats tegùl teĩkia jùms ramýbę visadà iř visaĩs būdais. Viẽšpats sù jùmis visaĩs!

Šìs svéikinimas prirašýtas màno, Paũliaus, rankà. Taĩ žénklas kiekvienamè laiškė: taĩp àš rašaũ.

Mũsų Viẽšpaties Jė́zaus Kristaus malónė tebũna sù jumìs visaĩs!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 127, 1—2. 4—5 (P.: plg. 1a)

P. Laimìngi visì, kuriẽ bìjosi Viẽšpaties.

[1] Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
[2] Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
bũsi laimìngas ir pértekęs vìsko. — **P.**

[4] Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kuris Viẽšpaties bìjo!
[5] Teláimina Diẽvas tavè nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regėtum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Jn 2, 5

P. Aleliùja.— Kàs laĩkosi Krìstaus žõdžių,
tàs ìš tiesų tobulaĩ mýli Diẽvą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 23, 27—32

Jũs esate pranašų žudytojų vaikai

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jėzus kalbėjo:

„Vaĩgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs panãšūs į pabáltintus añtkapius, kuriẽ ìš paviršiaus gražiaĩ atródo, õ vidujè pilnì mìrusiųjų káulų ir visókių nešvarùmų. Taĩp ir jũs ìš paviršiaus atródote žmonėms teĩsūs, õ vidujè ẽsate pilnì veidmainỹstės ir nedorùmo.

Vaĩgas jùms, veidmaĩniai Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai! Jũs stãtote pranašáms añtkapius, puõšiate teisiųjų paminklùs ir sãkote: ‚Jėi bũtume gyvẽnę sàvo prótėvių dienomìs, nebũtume kartù sù jaĩs susitẽpę pranašų kraujù'. Taĩgi jũs pãtys

priẽš savè liùdijate, jóg ẽsate pranašų žudýtojų vaikaĩ. Pripìldykite gì sàvo tėvų saĩką!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 1, 1—9

Per jį jūs praturtė́jote visu kuo

Šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams įžanga.

Paũlius, Diẽvo valià pašauktàsis Krìstaus Jė́zaus apãštalas, ir̃ brólis Sostènas. Diẽvo bažnýčiai Korìnte, pašvęstiesiems Krìstuje Jė́zuje, pašauktiesiems šventiesiems ir̃ visiems, kuriẽ šaũkiasi mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus var̃do kiekvienojè viẽtoje pàs juõs ir̃ pàs mùs. Malónė ir̃ ramýbė jùms nuõ Diẽvo Tė́vo ir̃ Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus!

Àš nuõlat ùž jùs dė́kóju Diẽvui, kàd dė̃l Jė́zaus Krìstaus Diẽvas sùteikė jùms sàvo malónę. Per̃ jį̃ jū́s praturtė́jote visù kuõ — visókiu Diẽvo žodžiù ir̃ pažinimù,— ir̃ Krìstaus liùdijimas tar̃p jū́sų tãpo tvìrtas. Todė̃l jùms nestiñga jokiõs malónės dovanõs, beláukiant, kadà apsireĩkš mū́sų Viẽšpats Jė́zus Krìstus. Jìs ir̃ stìprins jùs ikì gãlo, kàd išlìktumė́te nenusikãltę mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus diẽnai. Ìštikimas yrà Diẽvas, kurìs jùs pàšaukė į̃ sàvo Sūnaũs, mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus, bendrỹstę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 144, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: plg. 1)

P. Diẽve, màno Valdõve, àš tàvo var̃dą gárbinsiu ámžiais.

2 Nóriu kasdiẽn tavè šlóvint,

tãvąjį vařdą trókštu gárbinti ámžiais.
3 Viẽšpats bė gãlo didìngas ir̃ garbẽs veř̃tas,—
niẽkas nepérpras jõjo didýbės! —

P. Diẽve, màno Valdõve, àš tàvo vařdą gárbinsiu ámžiais.

4 Tàvo nuostabiùs dárbus, tàvo galýbę
skélbia kartà bū̃simai kařtai.
5 Tàvo didýbė spindė́te spiñdi,
skliñda garšas stebùklų. — **P.**

6 Kokiẽ galìngi veikalaĩ tàvo!
Nórime skélbti tàvo didýbę.
7 Nepamiř̃štamas tàvo visagãlis gerùmas,
tàvo teisùmas džiùgina šìrdį. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja.— Budė́kite ir̃ bū̃kite pasireñgę,
nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikė́site.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 24, 42—51

Būkite pasirengę

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Budė́kite, nès nežìnote, kurią diẽną ateĩs jū̃sų Viẽšpats. Supràskite ir̃ taĩ: jéigu šeimininkas žinótų, kurią naktiẽs vãlandą ateĩs vagìs, jìs budė́tų ir̃ neléistų jám įsiláužti į̃ namùs. Todė̃l ir̃ jū̃s bū̃kite pasireñgę, nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikė́site.

Kàs yrà ìštikimas beĩ protìngas tařnas, kurį̃ šeimininkas paskýrė sàvo metù maitìnti šeimýnos? Laimìngas toksaĩ tařnas, kurį̃ sugrį̃žęs šeimininkas ràs geraĩ besidarbúojantį. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: jį̃ paskiř̃s valdýti visų̃ sàvo turtų̃.

Õ jéi anàs tařnas bùs blõgas iř tařs pàts sáu: ‚Màno šeiminiñkas nèskuba grįžti', iř pradẽs mùšti sàvo draugùs, válgyti, ũžti sù girtuõkliais,— tõ tařno šeimininkas sugrįš vieną gražią dieną, kaĩ jìs neláukia, iř tókią vãlandą, kurią jìs nesìtiki. Jìs žiaũriai nubaũs jį iř paskiřs jám dàlį sù veidmaĩniais. Teñ bùs veřksmas iř dantų griežìmas".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 1, 17—25

Mes skelbiame Jėzų nukryžiuotąjį, kuris žmonėms yra papiktinimas, bet pašauktiesiems — Dievo išmintis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kristus nèsiuntė manęs krikštyti, bèt Evangèlijos skélbti, tiktaĩ nè žõdžių išmintimì, kàd Kristaus krỹžius nepasiródytų bereĩkšmis. Màt žõdis apiẽ krỹžių tiems, kuriẽ eĩna į prãžūtį, yrà kvailỹstė, õ mùms, eĩnantiems į išgãnymą, jìs yrà Diẽvo galýbė.

Jùk parašýta: „Sunaikìnsiu išmintìngųjų ìšmintį, niẽkais paveřsiu gudriųjų gudrýbę". Kuř išmiñčius? kuř Rãšto mokõvas? kuř šiõ pasáulio tyrinėtojas? Ařgi Diẽvas nepàvertė pasáulio išmintiẽs kvailystė? Õ kadángi pasáulis sàvo išmintimì Diẽvo nepažìno ìš Diẽvo išmintiẽs veikalų, taĩ Diẽvas panorėjo skelbìmo kvailumù išgélbėti tuõs, kuriẽ tìki. Žỹdai reikaláuja stebùklų, graĩkai ieško išmintiẽs, õ mẽs skélbiame Jėzų nukryžiúotąjį, kuris žỹdams yrà papiktinimas, pagónims — kvailỹstė. Bèt pašauktiesiems — tiek žỹdams, tiek graĩkams — mẽs skélbiame Kristų, kuris yrà Diẽvo galýbė iř Diẽvo išmintìs. Diẽviškoji kvailýbė išmintingėsnė ùž žmó-

nes ir̃ diẽviškoji silpnýbė galingèsnė ùž žmónes.

Tai̅ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 32, 1—2. 4—5. 10—11 (P.: 5b)

P. Viẽšpaties malónių pilnà yrà žẽmė.

1 Džiū́gaukit, Viẽšpačiui teikdamì šlóvę, teisíeji;
teisíesiems gárbinti dẽra.
2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygè skam̃binkit árfa. — **P.**

4 Viẽšpaties žõdis teìsìngas,
tìkras jõ dárbas kiekvíenas.
5 Brangì jám téisė ir̃ teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė. — **P.**

10 Viẽšpats suar̃do kė́slus pagónių,
ùžmačias jų̃jų niẽkais paver̃čia.
11 Viẽšpaties núosprendžiai tvẽria per̃ ámžius,
ìš kartų̃ į̃ kartàs ei̅na jõ miñtys. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 21, 36

P. Aleliùja.— Vìsą lai̅ką budė́kite ir̃ mel̃skitės,
kàd sugebė́tumėte kai̅p rei̅kia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Mt 25, 1—13

Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Mãtą.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:
„Sù dangaũs karalystè bùs panašiai̅, kai̅p sù dešimtimì mer-

gáičių, kuriõs, pasiẽmusios žibintùs, išẽjo pasitìkti jaunìkio. Peñkios ìš jų̃ bùvo paĩkos ir peñkios protìngos. Taĩgi paĩkosios pasìėmė žibintùs, õ nepasìėmė alỹvos. Protìngosios kartù sù žibiñtais pasìėmė iñduose ir alỹvos. Jaunìkiui vėlúojant, vìsos ẽmė snáusti ir užmìgo.

Vidùrnaktį pasigirdo balsaĩ: „Štaĩ jaunìkis! Išeĩkite pasitìkti!“ Tuomèt vìsos mergáitės atsikėlė ir taĩsėsi žibintùs. Paĩkosios sãkė protìngosioms: ‚Dúokite mùms alỹvos, nès mū̃sų žibiñtai gę̃sta'. Protìngosios atsãkė: ‚Kàd kařtais nepristìgtų ir mùms, ir jùms, verčiau nueĩkite pàs prekiáutojus ir nusipirkite'.

Jóms beeĩnant pirkti, atẽjo jaunìkis. Kuriõs bùvo pasiruõšusios, įẽjo kartù sù juõ į̃ vestuvės, ir dùrys bùvo uždarýtos. Vėliaũ atẽjo ir anõs mergáitės ir ẽmė prašýtis: ‚Gerbiamàsis, atidarýk, čià mẽs!' Õ jìs atsãkė: ‚Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: àš jū̃sų nepažį̃stu!'

Taĩgi budėkite, nès nežìnote neĩ dienõs, neĩ valandõs“.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 1, 26—31

Dievas pasirinko, kas pasauliui silpna

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẻčiams.

Tìk pažvelkite, bróliai, kàs gì jū̃s, pašauktieji, ẽsate? Žmonių̃ akimìs žiū̃rint, nedaũg tařp jū̃sų tėrà išmintìngų, nedaũg galìngų, nedaũg kilmìngų. Bèt Diẽvas pasiriñko, kàs pasáuliui atródo kvaĩla, kàd sugėdintų išminčiùs. Diẽvas pasi-

riñko, kàs pasáuliui sil̃pna, kàd sugė̀dintų galiūnùs. Ir̃ tai̇̃, kàs pasáulio akimìs — žemõs kilmė̃s, kàs paniẽkinta, kõ nėrà, Diẽvas pasiriñko, kàd niẽkais paver̃stų tai̇̃, kàs lai̇̃koma kažìn kuõ,— kàd jóks žmogùs negalė́tų didžiúotis priẽš Diẽvą.

Jõ dė̀kà ir̃ jū̃s ẽsate Kristuje Jė́zuje, kuris Diẽvo valià mùms tãpo išmintìs, teisùmas, pašventìmas ir̃ atpirkìmas, kàd, anót Rãšto, „kàs gìriasi, gìrtųsi Viẽšpačiu".

Tai̇̃ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 12—12. 18—19. 20—21 (P.: 12)

P. Laimìnga tautà, kurì išrinktà bū̃ti Viẽšpaties nuosavýbe.

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį lai̇̃ko,
tóji tautà, kurì išrinktà bū̃ti jõ nuosavýbe.
13 Viẽšpats ìš áukšto dangaũs žemỹn žvel̃gia
ir̃ mãto žmõgų kiekvienà. — **P.**

18 Viẽšpaties ãkys žvel̃gia į̃ tuõs, kuř jõ bijo,
kuriẽ tìkis jõjo malónės.
19 Jìs jų̃ gyvýbę nuõ mirtiẽs sáugo
ir̃ bãdo metù pamaitìna. — **P.**

20 Mẽs jõ didžiai̇̃ išsiil̃gę,
jìs mū̃sų rėmė́jas ir̃ skỹdas.
21 Džiaũgsis mū̃sų širdìs, kàd Viẽšpatį tùri,
šventù jõ vardù pasiklióvus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 13, 33

P. Aleliùja.— Àš jùms dúodu naũją įsãkymą,
sãko Viẽšpats,—
kàd jū̃s vienas kìtą mylė́tumė̀te.
kai̇̃p àš jùs mylė́jau.—
P. Aleliùja.

Evangelija Mt 25, 14—30

Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose,
eikš į savo šeimininko džiaugsmą!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Mãtą.

Jėzus pasãkė sàvo mokiniáms tókį palýginimą:

„Sù dangaũs karalystė bùs taĩp, kaĩp atsitìko vienám žmõgui, kurìs, iškeliáudamas į svėtimą šãlį, pasìšaukė tarnùs ir pàvedė jiems sàvo turtą. Vienám jìs dãvė penkìs tãlentus, kitám dù, trečiám vieną — kiekvienám pagal jõ gabumùs — ir iškeliãvo. Tàs, kurìs gãvo penkìs tãlentus, tuojaũ nuėjęs ėmė vertis ir pelnė kitùs penkìs. Taĩp pàt kurìs gãvo dù tãlentus, pelnė kitùs dù. Õ kurìs bùvo gãvęs vieną, nuėjo, ìškasė duõbę ir pàslėpė šeimininko pìnigus.

Prasliñkus nemãža laĩko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo darýti sù jaĩs apýskaitą.

Atėjo tàs, kurìs bùvo gãvęs penkìs tãlentus; jìs àtnešė kitùs penkìs ir tãrė: ‚Šeimininke, daveĩ mán penkìs tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs penkìs'. Šeimininkas atsãkė: ‚Geraĩ, šaunùsis ir ištikimàsis tarne! Kadángi buvaĩ ìštikimas mažuosė dalỹkuose, àš táu pavėsiu dìdelius. Eĩkš į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Taipõgi tàs, kurìs bùvo gãvęs dù tãlentus, atėjęs pasãkė: ‚Šeimininke, daveĩ mán dù tãlentus, štaĩ àš pelniaũ kitùs dù'. Šeimininkas tãrė: ‚Geraĩ, šaunùsis ir ištikimàsis tarne! Kadángi buvaĩ ištikimas mažuosė dalỹkuose, àš táu pavėsiu dìdelius. Eĩkš į sàvo šeimininko džiaũgsmą!'

Prisiartinęs tasaĩ, kurìs bùvo gãvęs vieną tãlentą, sãkė: ‚Šeimininke, àš žinójau, kàd tù — žmogùs kietas: pjáuni, kuř nesėjai, ir renkì, kuř nebarsteĩ. Pabijójęs nuėjaũ ir pàslėpiau tàvo tãlentą žẽmėje. Šė, imkis, kàs tàvo'.

Šeimininkas jám atsãkė: ‚Blogàsis tarne, tinginỹ! Tù žinójai, kàd àš pjáunu, kuř nesėjau, ir renkù, kuř nebarsčiaũ.

Taĩgi táu reikė́jo léisti màno pìnigus į̃ apývartą, ir̃ sugrį̃žęs àš bū̃čiau gãvęs juõs sù palū̃kanomis. Todė̃l atimkite ìš jõ tãlentą ir̃ atidúokite tám, kurìs tùri dẽšimt tãlentų. Kiekvienám, kàs tùri, bùs dúota, ir̃ jìs turẽs sù peñteklium, õ ìš netùrinčio bùs àtimta ir̃ taĩ, ką̃ jìs tùri. Šìtą netìkusį tañną išmèskite į̃ tamsýbes. Teñ bùs veñksmas ir̃ dantų̃ griežìmas'".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 2, 1—5

Skelbiau jums Kristaus nukryžiuotojo liudijimą

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Kaĩ pàs jùs, bróliai, lankiaũsi, àš atėjaũ skélbti jùms Diẽvo liùdijimo nè iškalbĩngais žõdžiais ař išmintimì. Nètgi buvaũ pasirýžęs jūsų tárpe nežinóti niẽko kìto, kaĩp tik Jėzų Krìstų, iř tą nukryžiúotą. Àš buvaũ pàs jùs silpnas, vìrpantis ìš báimės. Màno kalbà iř màno skelbimas pasižymėjo nè įtikinančiais išmintiẽs žõdžiais, õ Dvãsios iř Diẽvo galýbės paródymu, kàd jūsų tikėjimas remtųsi nè žmoniũ išmintimì, bèt Diẽvo galýbe.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 97. 98. 99. 100. 101. 102 (P.: 97a)

P. Tàvo įstãtymą, Viẽšpatie, àš karštaĩ mýliu!

97 Tàvo įstãtymą àš karštaĩ mýliu,
svarstaũ jį ìštisą diẽną. — **P.**

98 Tàvo priesakas manè dãro protingèsnį ùž priešus —
jìs ámžiais bùs màno. — **P.**

99 Ùž visùs sàvo mókytojus tapaũ protingèsnis.
mąstýdamas tãvąjį žõdį. — **P.**

100 Daugiaũ suprantù iř ùž sẽnį,
nès tàvo įsãkymus výkdau. — **P.**

101 Į pìkto takùs nèkeliu kójos,
kaĩp tàvo liẽpta. —

P. Tàvo įstãtymą, Viẽšpatie, àš karštaĩ mýliu!

102 Nuõ tàvo sprendìmų nukrỹpti nenóriu,
nès tù manè mókai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Lk 4, 18

P. Aleliùja.— Viẽšpaties Dvasià sù maniḿ:
jìs manè siuñtė,
kàd nèščiau gẽrą naujíeną vargdiẽniams.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 4, 16—30

Jis mane siuntė, kad neščiau gerą naujieną vargdieniams...
Joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jézus atẽjo į Nazarètą, kuř bùvo užáugęs. Šeštãdienį, kaĩp prãtęs, nuẽjo į sinagògą ir atsistójo skaitýti. Jám pàdavė prãnašo Izaíjo knỹgą.

Atvyniójęs knỹgą, jìs rãdo viẽtą, kuř parašýta: „Viẽšpaties Dvasià sù maniḿ, nès jìs pàtepė manè, kàd nèščiau gẽrą naujíeną vargdiẽniams. Pàsiuntė skélbti belaĩsviams išvadãvimo, akliesiems — regėjimo; siuñtė vadúoti prislėgtųjų ir skélbti malonìngų Viẽšpaties mẽtų". Užvėręs knỹgą, Jézus grąžìno ją patarnáutojui ir atsisédo; visų sinagògoje ẽsančių ãkys bùvo įsmeigtos į jį.

Ir jìs prad̀ėjo jíems kalbėti: „Šiañdien išsipìldė ką̃ tìk jūsų girdėti Rãšto žõdžiai".

Visì jám pritarė ir stebėjosi malonìngais žõdžiais, skliñdančiais ìš jõ lūpų. Ir jiẽ kláusė: „Ar̃gi jìs nè Juõzapo sūnùs?!"

Õ Jézus prabìlo: „Jūs, bè ãbejo, mán primiñsite pãtarlę:

„Gýdytojau, pàts pasigydyk“ — padarýk ir čià, sàvo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome bùvus Kafarnáume“.

Jìs dár pridūrė: „Ìš tiesų sakaũ jùms: jóks prãnašas neprìimamas sàvo tėviškėje. Tìkrą tiẽsą sakaũ jùms: daũg našlių bùvo Izraèlyje Elìjo dienomìs, kaĩ dangùs bùvo uždarýtas trejùs metùs ir šešìs mėnesius ir baisùs bãdas ištìko visą krãštą. Bèt nẽ pàs vieną ìš jų nebùvo siųstas Elìjas, õ tìk pàs nãšlę Sidònijos miestė, Sarèptoje. Taipõgi prãnašo Eliziẽjaus laikaĩs daũg bùvo raupsúotųjų, bèt nẽ vienas ìš jų nebùvo pagýdytas, tìk sìras Naamãnas“.

Taĩ išgirdę, visì, kuriẽ bùvo sinagògoje, labaĩ užsirūstino; jiẽ pakìlę išsivãrė jį ùž miẽsto, ikì pakriūtės tõ kálno, añt kuriõ pastatýtas jų miẽstas, ir norėjo nustùmti jį žemỹn.

Bèt Jėzus praẽjo tarp jų ir pasišãlino.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 2, 10b—16

Iuslinis žmogus nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios; Ivasinis žmogus gali spręsti apie viską

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dvasià vìsa pažįsta, nèt Diẽvo gelmės. Kàs ìš žmonių pažįsta žmogaũs mintìs, jéi nè patiẽs žmogaũs dvasià? Taĩp ir Diẽvo minčių nežìno niẽkas, tìk Diẽvo Dvasià. Õ mẽs gãvome nè pasáulio dvãsią, bèt ìš Diẽvo eĩnančią Dvãsią, kàd pažìntume mùms sùteiktas Diẽvo dóvanas. Apiẽ taĩ ir kalbame nè mókytais žmõgiškosios išmintiẽs žõdžiais, bèt taĩs, kurių išmó-

kė Dvasià,— dvãsiniais žõdžiais áiškindami dvãsines tiesàs.

Dejà, juslìnis žmogùs nepriìma tõ, kàs ateĩna ìš Diẽvo Dvãsios. Jìs taĩ laĩko kvailystė ir̃ nepajẽgia supràsti, kàd tuõs dalykùs reĩkia vértinti dvasià. Dvãsinis žmogùs gãli spręsti apiẽ vìską, bèt niẽkas negãli spręsti apiẽ jį̃. Kàs gì yrà suvókęs Viẽšpaties miñtį, kàd galė́tų jį̃ pamókyti? Õ mẽs tùrime Kristaus ìšmonę.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 8—9. 10—11. 12—13ab. 13cd—14 (P.: 17a)

P. Kuř Viẽšpats žeñgia — žeñgia teisìngai.

8 Viẽšpats švelnùs, gailestìngas,
didžiaĩ maloníngas, rū̃staut negreĩtas.
9 Viẽšpats visíems yrà gẽras,
sàvo visíems kūriniáms gailestìngas. — **P.**

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavė́ gárbina ištikimíeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartū̃ kartóms viešpatáusi. — **P.**
Kàs Viẽšpaties ìštarta — tìkra,
kàs jõ padarýta — tàs šveñta.
14 Klumpantį Viẽšpats prilaĩko,
parpúolusiam pàdeda vẽl atsistóti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 7, 16

P. Aleliùja.— Dìdis prãnašas atsirãdo tarp mū̃sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 31—37

Aš žinau, kas tu toks: Dievo šventasis!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus nusilėido į Galilėjos miẽstą Kafarnáumą ir šeštãdieniais mókė žmónes. Jiẽ labaĩ stebėjosi jõ mókslu, nès jõ žõdžiai dvelĩkė galýbe.

Kařtą sinagògoje bùvo netýrojo dèmono dvãsios apsėstas žmogùs. Jìs pradėjo gařsiai šaũkti: „Šaliñ! Kõ táu ìš mũsų reĩkia, Jėzau ìš Nazarèto? Gál atėjaĩ mũsų pražudýti? Àš žinaũ, kàs tù tóks: Diẽvo šventàsis!"

Jėzus sùdraudė jį̃: „Nutìlk! Išeĩk ìš jõ!" Nublõškęs jį̃ į̃ sinagògos vìdurį, dèmonas išẽjo, nẽ kiek jõ nesužeĩdęs.

Visì nustẽro ir kalbėjosi: „Kàs taĩ peř žõdis: jìs sù valdžià ir galià įsakinėja netyrósioms dvãsioms, ir tõs pasitráukia?!"

Ir gañdas apiẽ jį̃ plìto visosė apliñkinėse vietóvėse.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 3, 1—9

Mes esame Dievo bendradarbiai,
o jūs — Dievo dirva, Dievo statyba

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Àš, bróliai, tegalėjau kalbėti jùms nè kaĩp dvãsios žmonėms, bèt kaĩp kũno žmonėms, kaĩp kũdikiams Kristuje. Maitinaũ jùs pienu, õ nè kietu maistù, kuriõ jũs dár negalėjote priimti. Dejà, ir dabař negãlite, nès ẽsate kũniški. Jėigu tařp jũsų

viešpatáuja pavỹdas ir nesántaika,— ar̃gi nẽsate kū̃niški, ar̃gi nesielgiate grynai žmõgiškai?

Kõl vienas sãko: „Àš — Paũliaus", kìtas: „Àš — Apòlo",— ar̃gi nẽsate vien žmõgiški? Kàs gì yrà Apòlas? Kàs gì yrà Paũlius? Tarnaĩ, kuriũ dėkà jũs įtikė́jote ir̃ kuriẽ tarnãvo, kiek Viẽšpaties kiekvienám bùvo skìrta. Àš sodinaũ, Apòlas láistė, õ Diẽvas augìno. Niẽko neréiškia sodìntojas, neĩ láistytojas, bèt tìk augìntojas — Diẽvas. Kàs sodìna ir̃ láisto, sudãro viẽna, tačiaũ kiekvienas gaũs sãvąjį ùžmokestį pagal̃ sàvo triū̃są. Mẽs jùk ẽsame Diẽvo bendradar̃biai, õ jū̃s — Diẽvo dirvà, Diẽvo statýba.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 12—13. 14—15. 20—21 (P.: 12b)

P. Laimìnga tautà, kurì išrinktà bū̃ti Viẽšpaties nuosavýbe.

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bū̃ti jõ nuosavýbe.
13 Viẽšpats ìš áukšto dangaũs žemỹn žvel̃gia
ir̃ mãto žmõgų kiekvieną. — **P.**

14 Ìš sàvo buveĩnės kiekvieną jìs stẽbi —
visùs, kàs tìk žẽmėj gyvẽna.
15 Jìs kiekvienám šìrdį sutvė́rė
ir̃ stẽbi jõ visùs dárbus. — **P.**

20 Mẽs jõ didžiaĩ išsiìlgę,
jìs mū́sų rėmė́jas ir̃ skỹdas.
21 Džiaũgsis mū́sų širdìs, kàd Viẽšpatį tùri,
šventù jõ vardù pasiklióvus. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Lk 4, 18—19

P. Aleliùja.— Viẽšpats manė pasiuñtė
nèšti gerõs naujienos vargdiẽniams,
skélbti belaĩsviams išvadãvimo.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 4, 38—44

Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną, nes tam ir esu siųstas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Ìš sinagògos Jézus atẽjo į Sìmono namùs. Sìmono úošvė labaĩ karščiãvo, ir namìškiai prãšė jái pagálbos.

Atsistójęs priẽ jõs galvūgalio, jìs sùdraudė karštinę, ir tóji pasilióvė. Móteris tuojaũ atsikėlusi ẽmė jiems tarnáuti.

Sáulei léidžiantis, visì, kuriẽ turėjo ligónių, įvairiomìs ligomìs seĩgančių, vẽdė juõs priẽ Jėzaus. Õ jìs gýdė, añt kiekvieno uždėdamas rankàs.

Ìš daũgelio išeĩdavo dèmonai, šaukdamì: „Tù Diẽvo Sūnùs!" Jìs draũsdavo juõs, kàd šìto nesakýtų; màt jiẽ žinójo jį ẽsant Mesìją.

Diẽnai išaũšus, Jézus nukeliãvo į negyvẽnamą viẽtą. Bèt mìnios jõ ieškójo ir jį pasivìjo. Žmónės mėgìno Jėzų sulaikýti, kàd jų nepalìktų.

Õ jìs jiems pasãkė: „Ir kitiems miẽstams àš turiù skélbti gẽrąją naujíeną apiẽ Diẽvo karalỹstę, nès tám ir esù siųstas".

Ir jìs skélbė žõdį Judėjos sinagògose.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 3, 18—23

Viskas — jūsų, bet jūs patys — Kristaus, o Kristus — Dievo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Tegùl niẽkas savęs neapgaudinėja. Jéi kàs ìš jūsų tãriasi esąs išmintìngas šiamė pasáulyje, tepasidãro kvaĩlas, kàd būtų išmintìngas. Šiõ pasáulio išmintìs Diẽvo akysė yrà kvailỹstė.

Parašýta: „Jìs sugáuna protìnguosius jų̃ gudrýbėje". Ir̃ toliaũ: „Viẽšpats žìno išmiñčių mintìs, kàd jõs niekìngos". Tàd niẽkas tenesididžiúoja žmonėmìs! Vìskas yrà jūsų: ar̃ Paũlius, ar̃ Apòlas, ar̃ Kėfas, ar̃ pasáulis, ar̃ gyvẽnimas, ar̃ mirtìs, ar̃ dabartìs, ar̃ ateitìs,— vìskas jūsų, bèt jūs pãtys — Kristaus, õ Kristus — Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: 1a)

P. Viẽšpaties žẽmė — ir̃ kàs añt žẽmės.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir̃ kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir̃ kàs jamė gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ viř̃š jūrų pastãtė,
viř̃š ùpių tvìrtą sukū̃rė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bū̃stą?
Kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabū̃ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kuris tùri sąžinę grýną. — **P.**

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbė́jai,
jiẽ išsiìlgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mt 4, 19

P. Aleliùja.— Eĩkite pãskui manè! — sãko Viẽšpats.—
Àš padarýsiu jùs žmonių̃ žvejaĩs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 5, 1—11

Jie viską paliko ir nuėjo paskui jį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą, kaĩ mìnios veřžėsi priẽ Jėzaus klausýtis Diẽvo žõdžio, jìs pàts stovėjo priẽ Genezarèto ẽžero ir pamãtė dvì váltis, sustójusias priẽ ẽžero krañto. Žvejaĩ bùvo išlìpę ìš jų̃ ir plóvė tinklùs. Įlìpęs į̃ vieną váltį, kurì bùvo Sìmono, jìs paprãšė jį̃ trupùtį atsistùmti nuõ krañto ir atsisė́dęs mókė miniàs ìš váltie s.

Baĩgęs kalbė́ti, jìs tãrė Sìmonui: „Ìrkis į̃ gìlumą ir išmèskite tinklùs vaĩksmui".

Sìmonas jám atsãkė: „Mókytojau, mẽs, kiáurą nãktį vařgę, niẽko nesugãvome, bèt dė̃l tàvo žõdžio užmèsiu tinklùs".

Taĩ padãrę, jiẽ ùžgriebė dìdelę daugýbę žuvų̃, kàd nèt tinklaĩ pradė́jo trūkinė́ti. Jiẽ pamójo sàvo beñdrininkams, bùvusiems kitojè váltyje, atplaũkti į̃ pagálbą. Tiems atplaũkus, jiẽ pripìldė žuvų̃ abì váltis, kàd jõs konè skeñdo.

Taĩ matýdamas, Sìmonas Pẽtras púolė Jėzui į̃ kójas, sakýdamas: „Pasitráuk nuõ manę̃s, Viẽšpatie, nès àš — nusidė́jėlis!"

Màt jį̃ ir visùs jõ draugùs sùėmė ìšgąstis dė̃l tõ vaĩksmo žuvų̃, kuriàs jiẽ bùvo sugãvę; taĩp pàt Zebediẽjaus sū̃nus Jokū̃bą ir Jõną, kuriẽ bùvo Pẽtro beñdrai.

Õ Jėzus tãrė Sìmonui: „Nebijók! Nuõ šiõl jaũ žmónes žvejósi".

Išviĩkę į̃ krañtą váltis, jiẽ vìską paliko ir nuė̃jo pãskui jį̃.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 4, 1—5

Viešpats atskleis širdžių sumanymus

+ Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Tegùl žmónės laĩko mùs Krìstaus tarnaĩs iř Diẽvo slėpinių̃ tvarkýtojais. Õ ìš tv̀arkýtojų beliẽka reikaláuti, kàd bū́tų patikimì. Mán mažaĩ rū̃pi, ką̃ jū̃s ař žmonių̃ teĩsmas sprę́stų apiẽ manè. Nė̃ àš pàts savę̃s neteĩsiu. Nórs àš nesijaučiù kaĩtas, bèt dė̃l tõ àš nesù ištéisintas. Màno teisė́jas yrà Viẽšpats. Tàd neteĩskite kõ nórs priẽš laĩką, ikì ateĩs Viẽšpats, kurìs nušviẽs, kàs tamsojè pàslėpta, iř atskleĩs širdžių̃ sumãnymus. Tuomèt kiekvienám tèks pagyrìmas ìš Diẽvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 36, 3—4. 5—6. 27—28. 39—40 (P.: 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadė́toje žẽmėje, turė́si ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

5 Viẽšpačiui sàvo likìmą pavèski,
juõ pasikliáuki: jìs padarỹs, kõ táu reĩkia.
6 Tàvo teisýbei leĩs pasiródyt kaĩp diẽnai,
kaĩp dienóvidžio grõžiui — tãvajai téisei. — **P.**

27 Tráukis nuõ pìkta, kàs gẽra, darýki,
taĩ gyvẽnęs gyvénsi.

28 Viẽšpats brangìna teisýbę,
sàvọ bičiùlių apléisti nenóri. — **P.**

39 Viẽšpats išgélbi teisiúosius
ir̃ sáugo juõs priespaudos mẽtais.
40 Viẽšpats juõs gélbi, vadúoja,
láisvina juõs ìš bediẽvių,
kaĩ jiẽ prieglobsčio ieško. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 8, 12

P. Aleliùja.— Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats.—
Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 5, 33—39

Kai jaunasis bus iš jų atimtas, tada jie pasninkaus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Fariziẽjai ir̃ Rãšto áiškintojai sãkė Jézui: „Jõno mokiniaĩ dažnaĩ pãsninkauja ir̃ kaĩba maldàs, taĩp pàt ir̃ fariziẽjų mokiniaĩ, õ tavíeji válgo sáu ir̃ gẽria".

Jézus jiems atsãkė: „Ar̃gi gãlite veř sti pãsninkauti vestùvių svečiùs, kõl jų̃ tárpe yrà jauníkis? Ateĩs diẽnos, kaĩ jaunàsis bùs ìš jų̃ àtimtas, ir̃ tadà, tomìs dienomìs, jiẽ pãsninkaus".

Jézus dár pasákė jiems palýginimą: „Niẽkas neplė́šia lõpo ìš naũjo apsiaũsto ir̃ nèsiuva jõ añt sẽno. Kitaĩp ir̃ naũjąjį jìs suplė́šytų, ir̃ senájam netìktų lõpas ìš naũjojo.

Taipõgi niẽkas nèpila jáuno vỹno į̃ senùs vỹnmaišius. Jáunas vỹnas suplė́šytų vỹnmaišius, pàts ištekė́tų, ir̃ vỹnmaišiai niẽkais nueĩtų. Jáuną vỹną reĩkia pìlti į̃ naujùs vỹnmaišius. Ir̃ niẽkas, gė́ręs sẽno vỹno, nenóri jáuno; jìs sãko: ‚Senàsis gerèsnis!'"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 4, 6b—15

Badaujame ir trokštame, esame nuogi

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Ìš màno ir Apòlo pãvyzdžio įsidėmėkite taisỹklę: „Niẽko daugiaũ, negù parašýta“ ir vienas dėl kìto nesipūskite priẽš kitùs. Kàs gì tavė ìšskiria ìš kitų? Ir ką̃ gì turì, kõ nebūtum gãvęs? Õ jéi esì gãvęs, taĩ kõ didžiúojiesi, lýg nebūtum gãvęs? Bejė, jūs jaũ ẽsate sótūs, jaũ turtìngi, jaũ pradėjote bè mūsų karaliáuti!

Mán atródo, kàd Diẽvas mùms, apãštalams, paskýrė paskutiniáusią viẽtą, tarsi nuteistiesiems myrióp. Mẽs pasidārėme reginỹs pasáuliui, angeláms ir žmonėms. Mẽs kvailì dėl Krìstaus, õ jūs išmintìngi Krìstuje. Mẽs silpnì, õ jūs stìprūs; jūs gerbiamì, õ mẽs niẽkais laĩkomi. Ikì šiõs valandõs badáujame ir trókštame, ẽsame nuogì ir mušamì, ẽsame bè pastógės ir vaĩgstame, darbúodamiesi sàvo rañkomis. Keikiamì mẽs láiminame, pérsekiojami kañtriai keñčiame, piktžodžiáujami malõniai atsãkome. Ikì šiõl ẽsame laĩkomi pasáulio sąšlavomis, visų̃ atmatomìs.

Àš taĩ rašaũ, nè norėdamas jùs gėdinti, bèt įspėdamas kaĩp mýlimus sàvo vaikùs. Nórs turėtumėte tūkstančius áuklėtojų Krìstuje, bèt nebùs kelių̃ tėvų̃, nès, paskélbdamas Evangèliją, àš esù tãpęs jūsų tėvu Krìstuje Jėzuje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 144, 17—18. 19—20. 21 (P.: 18a)

P. Diẽvas artì kiekvienám, kàs jõ šaũkias.

17 Kuř Viẽšpats žeñgia — žeñgia teisìngai,
ką̃ jìs padãro, tàs šveñta.
18 Diẽvas artì kiekvienám, kàs jõ šaũkias,
kiekvienám, kàs ìš tyrõs širdiẽs šaũkias. — **P.**

19 Diẽvas ténkina nórus tų̃, kàs jõ bìjo,
išklaũso maldãvimus ir̃ išgélbi.
20 Viẽšpats sáugo visùs, kàs jį̃ mýli,
õ nedorúosius naikìna. — **P.**

21 Laĩ màno burnà šlóvina Viẽšpatį!
Vìsa, kàs gýva, laĩ gárbina šveñtą jõ vařdą
dabař ir̃ peř ámžius! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 5

P. Aleliùja.— Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas,—
sãko Viẽšpats.—
Niẽkas nenueĩna pàs Tė́vą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manè. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 6, 1—5

Kam darote, kas šeštadienį draudžiama?!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Viėną šeštãdienį, Jė́zui eĩnant peř javų̃ laũką, mokiniaĩ skãbė várpas ir̃, ištrýnę tařp delnų̃, válgė.

Fariziẽjai jiems prikìšo: „Kám dãrote, kàs šeštãdienį draũdžiama?!"

Jė́zus atsãkė jiems: „Nejaũgi neskaĩtėte, ką̃ padãrė Dóvydas, kaĩ bùvo álkanas pàts ir̃ jõ palydõvai? Kaĩp jìs į̨ẽjo į̨

Diẽvo namùs, ẽmė padėtìnės dúonos, válgė iř dãvė sàvo pãlydai, nórs jõs niẽkam nevalià válgyti, tìk kunigáms!"

Iř jìs pridū̃rė: „Žmogaũs Sūnùs yrà iř šeštãdienio Viẽšpats".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 5, 1—8

Išmeskite senąjį raugą, nes jau yra paaukotas mūsų velykinis Avinėlis, Kristus

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Apskritaĩ teñka girdė́ti apiẽ palaidùmą jū́sų tárpe, ir nètgi apiẽ tókį palaidùmą, kókio nepasitáiko nẽ pàs pagónis: bū́tent kažkàs gyvẽnąs sù tė́vo žmóna... Ir jū̃s dár ẽsate pasipū̃tę? Užúot nuliū̃dę ir taĩp dãrantį išmẽtę ìš sàvo tárpo?! Beñt àš, nebū́damas pàs jùs kū́nu, tačiaũ bū́damas dvasià, jaũ nùteisiau, lýg bū́damas taĩp jū́sų, tą nusikaltìmą padãriusį. Susiriñkę draugẽn Viẽšpaties Jė́zaus vardù sù màno dvasià ir mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus galýbe, atidúokite tókį šė̀tõnui, kàd sužlugdýtų kū́ną, õ dvasià bū́tų išgélbėta Viẽšpaties teĩsmo diẽnai.

Jū́sų gyrìmasis niẽkam tìkęs. Aĩgi nežìnote, jóg trupùtis ráugo suraugìna vìsą maĩšymą? Išmèskite sẽnąjį ráugą, kàd tàptumė̀te naũjas maĩšymas. Jū̃s jùk ẽsate neraugìnti, nès jaũ yrà paaukótas mū́sų velýkinis Avinẽlis, Kristus. Tàd švȩ̃skime šventès nè sù senù ráugu, nè sù blogýbės ir nusikaltìmo ráugu, bèt sù neraugìnta tyrõs širdiẽs ir tiesõs dúona.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 5, 5—6. 7. 12 (P.: 9a)

P. Viẽšpatie, mán vadováuk sù teisýbe.

5 Tù nè tóks esì, Diẽve, kuriám nedorýbė patìktų.
Nedõrėlis táu — nè svẽčias.
6 Akìplėša akìvaizdoj tàvo stovėti negãli.
Tù nekentì visų dãrančių pìkta. —

P. Viẽšpatie, mán vadováuk sù teisýbe.

7 Melãgiams prãžūtį léidi.
Žudìkai ir apgavìkai Viẽšpačiui kõktūs. — **P.**

12 Džiaũgsmas visiems, kuriẽ tavyjè priéglobsčio ieško,—
ámžiais linksmýbė!
Sáugok tù juõs, tedžiūgauja tàvo draugỹstėj
tàvo vařdo gerbėjai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 6, 6—11

Jie stebėjo, ar jis gydys šeštadienį

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Šeštãdienį Jėzus nuẽjo į̃ sinagògą ir mókė. Teñ bùvo žmogùs, kuriõ dešinẽ rankà bùvo padžiūvusi.

Rãšto áiškintojai ir fariziẽjai stebėjo, ař jìs gýdys šeštãdienį, kàd ràstų kuõ jį̃ káltinti.

Bèt jìs išskaĩtė jų̃ mintìs ir tãrė výrui sù padžiūvusia rankà: „Kélkis ir stók į̃ vìdurį". Tasaĩ atsistójo.

Tuomèt Jėzus pakláusė juõs: „Àš kláusiu jùs, ař šeštãdienį léistina gẽra darýti, ař blõga? Gélbėti gyvýbę ař žudýti?"

Ir apžvelgęs visùs apliñkui, jìs tãrė tám žmõgui: „Ištiẽsk sàvo rañką!" Tàs ištiesė, ir rankà atgìjo.

Õ jiẽ baĩsiai įniršo iř tãrėsi, ką Jėzui padarýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 6, 1—11

Brolis bylinėjasi su broliu ir, lyg tyčia, pas netikinčiuosius

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩpgi kaĩ kuriẽ ìš jũsų drįsta bylinėtis vienì sù kitaĩs pàs neteisiúosius, õ nè pàs šventúosius? Ař nežìnote, kàd šventíeji teĩs pasaúlį? Õ jéigu teĩsite pasáulį, taĩ nejaũgi nesugebėtumėte išspręsti menkùčių bylų? Ař nežìnote, kàd mẽs teĩsime ángelus, tàd juõ labiaũ — kasdieniùs dalykùs? Taĩgi, kaĩ tùrite bylą kasdiẽniais reikalaĩs, ařgi sàvo teisėjais pasodìnsite netùrinčius baĩso bendrúomenėje?

Àš taĩ sakaũ, norėdamas jùs sugėdinti. Nejaũgi jũsų tárpe nėrà išmintìngo žmogaũs, kuris sugebėtų išspręsti tařp brólių iškìlusią bỹlą? Dejà, brólis bylinėjasi sù bróliu iř, lýg týčia, pàs nètikinčiuosius. Iř ìš vìso jùms dìdelis pažẽminimas, kàd tarpùsavyje bylinėjatės. Kodẽl jùms verčiaũ nenukęsti neteisýbės? Ařgi nè verčiaũ pakęsti núostolį? Dejà, jũs pãtys dãrote neteisýbę beĩ skriaũdžiate, iř dár brólius!

Ařgi nežìnote, kàd neteisíeji nepaveldės Diẽvo karalỹstės? Neklýskite! Neĩ ištvìrkėliai, neĩ stabmeldžiaĩ, neĩ svetimáutojai, neĩ iškrỹpėliai, neĩ vãgys, neĩ gõbšai, neĩ girtuõkliai, neĩ keikũnai, neĩ plėšikai nepaveldės Diẽvo karalỹstės. Kaĩ kuriẽ bùvote tokiẽ, bèt dabař ẽsate nuplautĩ, pašvéntinti, ištėisinti Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus vardù iř mũsų Diẽvo Dvasià.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: 4a)

P. Mýli Viẽšpats sàvo taũtą.

1 Viẽšpačiui naũją giesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibū̃rę šventieji!
2 Sàvo Kūrė́ju, Izraèli, žavė́kis,
džiū̃gaukit, Jerùzalės sū̃nūs, turė́dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkite Viẽšpatį, susibū̃rę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale pùõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbė̃ jùms, šventieji,
linksmýbė jū̃sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbė̃ bùs, Diẽvo šventieji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja.— Àš jùs išsirinkaũ iř paskýriau,
kàd eĩtumėte, dúotumėte vaĩsių
iř jū̃sų vaĩsiai išlìktų,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 12—19

Jis praleido visą naktį melsdamasis.
Jis išsirinko dvylika, pavadindamas juos apaštalais

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Tomìs dienomìs Jė́zus užkópė į̃ kálną meĩstis. Teñ jìs praléido vìsą nãktį, meĩsdamasis Diẽvui.

Išaũšus rýtui, jìs pasìšaukė sàvo mókinius iř ìš jų̃ išsiriñko dvýlika, pavadìndamas juõs apãštalais: Sìmoną, kurį̃ pràminė Petrù, jõ brólį Andriẽjų, Jokū̃bą iř Jõną, Pilỹpą iř

Baltramiẽjų, Mãtą ir Tòmą, Alfiẽjaus sūnų Jokūbą ir Sìmoną, vadìnamą Uoliúoju, Jokūbo sūnų Jùdą ir Jùdą Iskarijõtą, vėliaũ tãpusį išdavikù.

Jìs nùžengė sù jaĩs nuõ kálno ir apsistójo lygiojė viẽtoje. Teñ bùvo gausùs jõ mokinių būrỹs ir dìdelė daugýbė žmonių ìš visõs Judė́jos ir Jerùzalės, ìš Týro ir Sidòno pajūrio, kuriẽ susiriñko jõ pasiklausýti ir pasigýdyti nuõ sàvo ligų. Bùvo pagýdomi netyrųjų dvãsių várginamieji.

Visà minià sténgėsi jį̃ paliẽsti, nès ìš jõ ẽjo galià ir visùs gýdė.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 7, 25—31

Esi susietas su žmona? Neieškok skyrybų.
Likai be žmonos? Neieškok žmonos

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dė̃l nesitūokiančiųjų àš neturiù Diẽvo įsãkymo, bèt dúodu patarìmą kaĩp žmogùs, ìš Diẽvo gailestingùmo veřtas pasitikė́jimo. Taĩgi àš manaũ, jóg taĩ yrà gẽra, žiūrint šiõ mẽto suspaudìmų: gẽra žmõgui būti tokiám. Esì sùsietas sù žmóna? Neieškók skyrýbų. Likaĩ bè žmonõs? Neieškók žmonõs. Jéi vedì, nenusìdedi, ir jéi merginà ìšteka, nenusìdeda. Tačiaũ šìtokie žmónės turės kū̃no vargų̃, õ àš noréčiau jùs apsáugoti nuõ jų̃.

Sakaũ jùms, bróliai: laĩkas trumpas! Beliẽka tiems, kuriẽ tùri žmónas, gyvénti, tařsi jų̃ neturė́tų, ir kuriẽ veřkia, tařsi neveřktų, ir kuriẽ džiaũgiasi, tařsi nesidžiaũgtų, ir kuriẽ

peřka, tařsi neįsigýtų, iř kuriẽ užsiẽmę pasáulio reikalaĩs,— kaĩp neužsiẽmę. Nès šiõ pasáulio pavìdalas praeĩna.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 44, 11—12. 14—15. 16—17 (P.: 11a)

P. Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩlki čionaĩ, atkreĩpk sàvo aũsį.

11 Pasiklausýki, dukrẽle, pažveĩlki čionaĩ, atkreĩpk sàvo aũsį:
užmiřšk sàvo taũtą iř tėviškę sàvo.
12 Valdõvui meilì tù, gražuõle,
bèt jìs tàvo Viẽšpats — pagárbink parpúolus. — **P.**

14 Žeñgia viduñ tà karaláitė.
Ãpdaras jái — grýno áukso piniìkai.
15 Brokatù papuoštà, jì vedamà pàs valdõvą,
ìš paskõs jái mergìnos — jõs draũgės,
pàs tavė vẽdamos eĩna. — **P.**

16 Eĩdamos jõs džiū́gauja, krỹkščia:
į̃ valdõvo rū́mus màt žeñgia.
17 Táu tėvùs atstõs tàvo sū́nūs,
tù juõs kunigáikščiais statýsi valdýt visõs žẽmės. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 6, 23ab

P. Aleliùja.— Džiaũkitės iř lìnksminkitės,—
sãko Viẽšpats,—
nès jū́sų láukia gausùs ãtlygis dangujė.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 6, 20—26

Palaiminti jūs, vargdieniai. Vargas jums, turtuoliai

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pakẽlęs akìs į̃ sàvo mókinius, Jėzus prabìlo:

„Palaiminti jūs, vargdiẽniai, nès jūsų yrà Diẽvo karalỹstė.

Palaiminti, kuriẽ dabař álkstate, nès būsite pasótinti.

Palaiminti, kuriẽ dabař verkiate, nès juõksitės.

Palaiminti ẽsate, kaĩ žmónės jūsų nekeñčia, àtstumia, niẽkina ir àtmeta kaĩp blõgą jūsų vařdą dėl Žmogaũs Sūnaũs. Džiaũkitės tą diẽną ir linksminkitės, nès jūsų láukia gausùs ãtlygis dangujė. Jùk lýgiai taĩp kadáise jų prótėviai dãrė pranašáms.

Bèt vařgas jùms, turtuõliai, nès jūs jaũ atsiėmėte sàvo pagúodą.

Vařgas jùms, kuriẽ dabař sótūs, nès būsite alkanì.

Vařgas jùms, kuriẽ dabař juõkiatės, nès jūs liūdėsite ir verksite.

Vařgas jùms, kaĩ visì žmónės jùs gìria, nès ir jų prótėviai lýgiai taĩp gýrė netikrùs prãnašus".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 8, 1b—7. 11—13

Sužeisdami brolių silpnas sąžines, jūs nusikalstate Kristui

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Pažinìmas išpučia, užtàt méilė ùgdo. Jéi kàs tãriasi ką nórs žìnąs, taĩ jìs nė̃ nežìno, kaĩp reĩkia pažìnti. Bèt kàs mýli Diẽvą, tàs yrà jõ pažìntas. Taĩgi dėl stabáms paaukótos mėsõs válgymo mẽs žìnome, jóg ìš tìkro nėrà stabų ir nėrà jokių kitų dievų, kaĩp tìk vienas Diẽvas. Ir nórs yrà vadìnamųjų diẽvų dangujė ir žėmėje,— daũg tų diẽvų ir daũg viẽšpačių,— taĩ mẽs tùrime tìk vieną Diẽvą, Tėvą, ìš kuriõ yrà vìsa ir mẽs

ẽsame peř jį̃. Dejà, nè visì tùri tókį pažinìmą. Kaĩ kuriẽ, ikì šiõl priprãtę priẽ stabų̃, válgo mẽsą, kaĩp stabáms paaukótą, iř jų̃ silpnà sąžinė susìtepa.

Tókiu būdù silpnàsis žùs dẽl tàvo pažinìmo. Õ jùk jìs — brólis, ùž kurį̃ nùmirė Kristus. Šìtaip nusikalsdamì bróliams iř sužeisdamì jų̃ silpnàs sąžines, jūs nusikaĩstate Kristui. Jéi tàd vaĩgis pìktina màno brólį, àš neválgysiu mėsõs peř ámžius, kàd tìk nepapìktinčiau brólio.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 13—14ab. 23—24 (P.: 24b)

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, bū̃k mán vadõvas!

1 Ištýręs esì manè, Diẽve, pažį̃sti,
2 žinaĩ, kadà sėdu, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, ką̃ galvóju,
3 žinaĩ, ař žingsniúoju, ař einù gulìti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. — **P.**

13 Jùk tù màno šìrdį sukū̃rei,
sunárstei manè mótinos į̃sčioj.
14 Dėkóju, kàd taĩp stebuklìngai manè tù sukū̃rei,
kàd visì tàvo darbaĩ stebuklìngi. — **P.**

23 Diẽve, patìkrink manè, péržiūrėk šìrdį,
kiaurai péržvelk visùs màno nórus,
24 kàd pražūtim̃ nesibaĩgtų màno keliõnė.
Amžinýbės kelỹ bū̃k màno vadõvas! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Jn 4, 12

P. Aleliùja.— Jéi mýlime vienì kitùs,
Diẽvas mumysè pasiliẽka,
iř jõ méilė mumysè tobulà tam̃pa.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 6, 27—38

Būkite gailestingi, kaip jūsų Tėvas gailestingas

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus bylójo sàvo mokiniáms ir vìsai mìniai:

„Jùms, kuriẽ klaũsotės, àš sakaũ: mylėkite sàvo priešus, darýkite gẽra tiems, kuriẽ jũsų nekeñčia. Láiminkite tuõs, kuriẽ jùs kéikia, ir melskitės ùž sàvo niẽkintojus.

Kàs užgáuna tavè peř vieną skrúostą, atsùk ir añtrąjį; kàs àtima ìš tavęs apsiaũstą, negìnk ir palaidìnės.

Dúok kiekvienám, kuris prãšo, dúok ir nereikaláuk atgal ìš tõ, kuris tàvo pàėmė. Kaĩp nórite, kàd jùms darýtų žmónės, taĩp ir jũs jiems darýkite. Jéi mýlite tuõs, kuriẽ jùs mýli, taĩ kóks čià jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai mýli juõs mýlinčius. Jéi dãrote gẽra tiems, kuriẽ jùms gẽra dãro, taĩ kóks jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai taĩp dãro. Jéi skõlinate tìk tiems, ìš kuriũ tìkitės atgáusią, kóks jũsų núopelnas? Jùk ir nusidėjėliai skõlina nusidėjėliams, kàd atgáutų pãskolą.

Bèt jũs mylėkite sàvo priešus, darýkite gẽra ir skõlinkite, niẽko nesitikėdami. Tuomèt jũsų laũks didelis ãtlygis, ir jũs bũsite Aukščiáusiojo vaikaĩ: jùk jìs maloningas nètgi nedėkingiesiems ir piktiesiems.

Bũkite gailestingi, kaĩp ir jũsų Tėvas gailestingas. Neteĩskite, ir nebũsite teisiami; nesmerkite, ir nebũsite pasmerkti; atléiskite, ir jùms bùs atléista. Dúokite, ir jùms bùs dúota; saĩką gẽrą, prikimštą, sukratýtą ir sù kaupù atiduõs jùms į glẽbį. Kókiu saikù seĩkite, tókiu jùms bùs atseikėta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 9, 16—19. 22b—27

Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip bent kai kuriuos išgelbėčiau

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kàd àš skélbiu Evangèliją, taĩ neturiù pãgrindo gìrtis, nès taĩ màno būtinà prievolė, iř vařgas mán, jéi neskélbčiau Evangèlijos! Jéigu àš taĩ darýčiau sàvo valià, gáučiau ãtlygį; bèt kadángi daraũ nè sàvo valià, taĩ atliekù tìk mán patikėtą tarnýbą. Kaĩp tadà sù ãtlygiu? Õgi kàd, skélbdamas Evangèliją, pateĩkčiau jã véltui iř nesinaudóčiau sàvo téise, kuriã mán dúoda Evangèlijos skelbìmas. Būdamas nuõ niẽko nepriklaũsomas, àš pasidariaũ visų vérgas, kàd tìk daugiaũ jų laiméčiau.

Silpniesiems pasidariaũ silpnas, kàd laiméčiau silpnúosius. Visiems tapaũ vìskuo, kàd vienaĩp ař kitaĩp beñt kaĩ kuriuõs išgélbėčiau. Vìsa taĩ daraũ dėl Evangèlijos, kàd būčiau jõs daliniñkas. Ařgi nežìnote, kàd lenktỹnių aikštėjė bėga visì bėgìkai, bèt tìk vienas gáuna laimėtojo dóvaną? Iř jũs taĩp bėkite, kàd laimėtumėte! Kiekvienas varžýbų dalỹvis nuõ vìsko susilaĩko; jiẽ taĩp dãro, norėdami gáuti výstantį vainìką, õ mẽs — nevýstantį. Todėl àš bėgu nedvejódamas iř grumiúosi nè kaĩp į órą smūgiúodamas, bèt trámdau sàvo kū̃ną iř daraũ jį klùsnų, kàd, kitùs mókydamas, pàts nepasidarýčiau atmèstinas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 83, 3. 4. 5—6. 12 (P.: 2)

P. Kaĩp mielà mán tàvo buveĩnė,
dangaũs kariúomenių Viẽšpatie!

3 Siẽla mán ilgisi, alpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs ir̃ màno kū̃nas
džiū̃gaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo, õ dangaũs kariúomenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
6 Laimìngas žmogùs, kurį rẽmia tàvo pagálba,
kuris šveñtąją viẽtą lankýti panū̃do. — **P.**

12 Jùk Viẽšpats Diẽvas mùms sáulė ir̃ skỹdas,
malónes ir̃ garbę Viẽšpats dõsniai dalìja.
Jisaĩ nešỹkšti gėrýbių
tiems, kuriẽ tobulaĩ elgias. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 17, 17b—17a

P. Aleliùja.— Tàvo, Viẽšpatie, žõdis yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 6, 39—42

Ar gali aklas vesti aklą?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kalbėdamas sàvo mokiniáms ir̃ mìniai, Jėzus pasãkė palýginimą:

„Ar̃ gãli ãklas vèsti ãklą? Ar̃gi nė abù įkriñta į̃ duõbę?!

Mokinỹs nėrà viršėsnis ùž mókytoją: kiekvienas mokinỹs bùs geraĩ išlãvintas, jéi bùs kaĩp mókytojas. Kodėl gì mataĩ krìslą brólio akyjè, õ nepàstebi rąsto savõjoje?

Iř kaĩp galì sakýti bróliui: ‚Bróli, léisk, išimsiu krìslą ìš tàvo akiẽs',— pàts nematýdamas sàvo akyjè rąsto?!

Veidmainỹ, pirmiaũ išrìtink rąstą ìš sàvo akiẽs, õ tadà matýsi, kaĩp ìš brólio akiẽs išimti krislẽlį".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠĘŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 10, 14—22a

Mes daugelis esame vienas kūnas:
mes juk visi dalijamės viena duona

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Màno mylimìeji, sáugokitės stabmeldỹstės! Àš kalbù kaĩp išmintìngiems; apsvarstýkite pãtys, ką sakaũ. Ařgi láiminimo taurẽ, kurią láiminame, nėrà bendrãvimas Krìstaus kraujyjè? Ařgi dúona, kurią láužome, nėrà bendrãvimas Krìstaus kũne? Jéi vienà dúona, taĩ iř mẽs daũgelis ẽsame vienas kũnas: mẽs jùk visì dalìjamės vienà dúona. Pažiūrėkite į žẽmiškąjį Izraèlį: ařgi tiẽ, kuriẽ válgo aukàs, nėrà altõriaus beñdrininkai?

Ką gì sakaũ? Ař tàd stabáms paaukóta mėsà šį tą réiškia? ař kàd iř stãbas yrà šìs tàs? Nè, àš sakaũ, kàd, aukódami ãtnašas, pagónys aukója nè Diẽvui, bèt dèmonams. Õ àš nenóriu, kàd jũs tàptumėte dèmonų beñdrininkais. Jũs negãlite gérti Viẽšpaties taurẽs iř dèmonų taurẽs. Negàlite bũti Viẽšpaties stãlo beñdrai iř dèmonų stãlo beñdrai. Nejaũgi kùrstysime Viẽšpaties pavỹdą?

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 115, 12—13. 17—18 (P.: 17a)

P. Táu, Viẽšpatie, padėkõs aũką aukósiu.

A r b a: Aleliùja.

12 Kuõ gì àš Viẽšpačiui atsidėkósiu,
ùž vìsa gẽra, ką̃ mán padãrė?
13 Išgãnymo taũrę pakélsiu,
Viẽšpaties vařdą kartósiu. — **P.**

17 Táu padėkõs aũką aukósiu,
šaũksiuosi Viẽšpaties vařdo.
18 Àš Viẽšpačiui įžadus atitesėsiu
priẽš vìsą jõ taũtą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manè mýli, laikỹsis màno žõdžio,
iř màno Tė́vas jį̃ mylės;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime iř apsigyvénsime.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 6, 43—49

Kam vadinate mane: „Viešpatie, Viešpatie",
o nedarote, ką sakau?

+ P a s i k l a u s ý k i t e š v e n t õ s i o s E v a n g-è l i j o s p a g a Ĩ L ù k ą.

Jė́zus bylójo sàvo mokiniáms iř vìsai mìniai:

„Nėrà gẽro mẽdžio, kurìs mègztų blogùs vaisiùs, neĩ vė̃l — netìkusio, kurìs mègztų gerùs vaisiùs. Kiekvíenas mẽdis pažį̃stamas ìš vaĩsių. Nuõ usniũ niẽkas nèrenka fìgų, õ nuõ eršk ė̃čių nèskina vỹnuogių. Gẽras žmogùs ìš gẽro sàvo širdiẽs lobýno ìma gẽra, õ blogàsis ìš blõgo lobýno ìma blõga. Lũpos kaĨba taĩ, kõ pértekusi širdìs.

Kám vadìnate manè: ‚Viẽšpatie, Viẽšpatie', õ nedãrote, ką̃

sakaũ? Kiekvienas, kuris ateĩna pàs manè, klaũsosi màno žõdžių ir juõs výkdo,— àš jùms paródysiu, į̃ ką̃ jìs panašùs.

Jìs panašùs į̃ nãmą stãtantį žmõgų, kuris giliaĩ ìškasė žẽmę ir padė́jo pãmatus añt uolõs. Užẽjus pótvyniui, srovẽ atsìmušė į̃ tą̃ nãmą, bèt neįsténgė jõ pajùdinti, nès bùvo geraĩ pastatýtas.

Õ kàs klaũsosi màno žõdžių, bèt jų̃ nevýkdo, panašùs į̃ žmõgų, pasistãčiusį nãmą bè pãmato, tiesióg añt žẽmės. Võs tìk srovẽ į̃ jį̃ atsìmušė, jìs bemãtant sugriùvo, ir tõ nãmo griuvìmas bùvo smarkùs".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 11, 17–26

Jei pas jus yra atskalų, tai nereiškia Viešpaties vakarienės valgymo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Dúodamas šiuõs nuródymus, àš jūsų nègiriu, nès jūsų susirinkìmai išeĩna nè į gẽra, bèt į blõga. Pirmiáusia, mán tẽko girdėti, kàd jūsų bendrúomenės susirinkìmuose ẽsti skilìmų, ir àš ìš daliẽs tuõ tikiù. Jùk tùri pàs jùs bũti atskalų, kàd išeĩtų aikštẽn, kuriẽ ìš jūsų yrà išmėgìnti žmónės. Taĩgi, kaĩ jūs susìrenkate kartù, taĩ dár neréiškia Viẽšpaties vakariẽnės válgymo, nès kiekvienas pirmiáusia ìma válgyti sàvo maĩstą, ir vienas liẽka álkanas, õ kìtas nusìgėria. Ar̃gi netùrite sàvo namų̃ paválgyti ir̃ išgérti? Õ gál nórite paniẽkinti Diẽvo bažnýčią ir̃ sugėdinti nepasitùrinčius? Kàs mán beliẽka sakýti? Pagìrti? Nè! Ùž šìtai nepagìrsiu.

Àš taĩ gavaũ ìš Viẽšpaties ir̃ taĩ pérdaviau jùms, kàd Viẽšpats Jėzus tą nãktį, kurią bùvo išdúotas, pàėmė dúoną ir̃, sukalbėjęs padėkõs maĩldą, suláužė ir̃ tãrė: „Taĩ yrà màno kū̃nas, kuris ùž jùs dúodamas. Taĩ darýkite màno atminìmui“. Tuõ pačiù būdù põ vakariẽnės jìs pàėmė taũrę ir̃ tãrė: „Ši̇̀ taurẽ yrà Naujóji Sándora màno kraujyjė. Kiek kar̃tų gérsite, darýkite taĩ màno atminìmui“. Taĩgi, kadà tìk válgote šìtą dúoną ir̃ gẽriate ìš šìtos taurẽs, jūs skélbiate Viẽšpaties mir̃tį, kõl jìs ateĩs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 39, 7—8a. 8b—9. 10. 17 (P.: 1 Kor 11, 26b)

P. Skélbkite Viẽšpaties miřtį, kõl jìs ateĩs.

7 Táu nepatìko neĩ krùvinos aũkos, neĩ ãtnašos vaĩsių;
bèt atvėrei màno ausìs, kàd klausýtų.
Nenorėjai neĩ dẽginamų, neĩ atgailõs atnašų̃.
8 Tuomèt àš tariaũ: „Ateinù!“ — **P.**

Knỹgoje apiẽ manè yrà parašýta:
9 „Diẽve, àš trókštu įvýkdyti tãvąją vãlią;
tàvo Teisýnas meilùs màno šìrdžiai“. — **P.**

10 Tàvo teisùmą paskélbiau susirinkìmui,
Viẽšpatie, tù žinaĩ, kàd àš netylėjau,
lū̃pas sučiáupęs. — **P.**

17 Tegù taviḿ džiaũgias, didžiúojas,
kuriẽ tavę̃s ieško.
„Dìdis Viẽšpats!“, laĩ nuõlat kartója
visì, kuriẽ ilgisi tàvo pagálbos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 3, 16

P. Aleliùja.— Diẽvas taĩp pamìlo pasáulį,
jóg atìdavė sàvo vienãtinį Sū̃nų,
kàd kiekvienas, kuris jį̃ tìki, neprażū̃tų,
bèt turėtų ámžinąjį gyvẽnimą.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 1—10

Nė Izraely je neradau tokio didelio tikėjimo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Baĩgęs sàvo pamókymus klausýtojams, Jėzus sugrį̃žo į Kafarnáumą. Teñ vieno šimtininko brangìnamas tařnas siřgo iř bùvo artì mirtiẽs. Išgirdęs apiẽ Jėzų, šimtininkas pàsiuntė

pàs jį̃ kelìs žỹdų kilmìnguosius, prašýdamas jį̃ ateĩti ir̃ išgélbėti taŕną.

Atė̃jęs pàs Jė́zų, jiẽ labaĩ prãšė ir̃ sãkė: „Jìs veŕtas, kàd jám taĩ padarýtum, nès jìs mýli mū́sų taũtą ir̃ mùms yrà pastãtęs sinagògą". Jė́zus nuė̃jo sù jaĩs.

Prisiaŕtinus priẽ namų̃, šim̃tininkas àtsiuntė sàvo draugùs jám pasakýti: „Viẽšpatie, nesivárgink! Àš nesù veŕtas, kàd tù užeĩtum põ màno stógu. Àš taĩp pàt nelaikiaũ savę̃s vertù ateĩti pàs tavė. Bèt taŕk žõdį, ir̃ tepasveĩksta màno taŕnas! Jùk ir̃ àš, pàts bū́damas valdinỹs, turiù sáu pavaldžių̃ kareĩvių. Taĩgi àš sakaũ kuriám nórs ìš jų̃: ‚Eĩk', ir̃ jìs eĩna; sakaũ kitám: ‚Ateĩk čionaĩ!', ir̃ jìs ateĩna; sakaũ taŕnui: ‚Padarýk taĩ!', ir̃ jìs dãro".

Taĩ girdė́damas, Jė́zus stebė́josi šim̃tininku ir̃, atsigrę̃žęs į̃ jį̃ lýdinčią mìnią, tãrė: „Sakaũ jùms — nė̃ Izraèlyje neradaũ tókio dìdelio tikė́jimo".

Sugrį̃žę į̃ namùs, pasiųstíeji rãdo taŕną pasveĩkusį.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 12, 12—14. 27—31a

Jūs esate Kristaus kūnas ir atskiri jo nariai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Kaĩp vienas kū́nas tùri daũg narių̃, õ visì nariaĩ, nežiū̃rint daugùmo, sudãro vieną kū́ną, taĩp yrà ir̃ sù Kristumi. Mẽs visì bùvome pakrìkštyti vienojè Dvãsioje, kàd sudarýtume vieną kū́ną, visì — žỹdai ir̃ graĩkai, vergaĩ ir̃ laisvíeji; ir̃ vi-

sì bùvome pagìrdyti víena Dvasià. Jùk ìr kū́nas nėrà sudėtas ìš vìeno nãrio, bèt ìš daũgelio.

Jū̃s ẽsate Krìstaus kū́nas ìr atskirì jõ nariaĩ. Ìr tuõ būdù Diẽvas kaĩ kuriuõs paskýrė Bažnýčioje, pirmiáusia, apãštalais, añtra — pranašaĩs, trẽčia — mókytojais; paskuĩ eĩna stebùklų dãrymas, põ tõ gýdymo dóvanos, pagálbos teikìmas, vadovãvimas, įvairių̃ kalbų̃ dóvanos... Ar̃gi visì apãštalai? ar̃ visì pranašaĩ? ar̃ visì mókytojai? ar̃ visì stebukladariaĩ? ar̃ visì tùri gýdymo dovanų̃? ar̃ visì kalba kalbomìs? ar̃ visì áiškintojai? Taĩgi jū̃s sìekite aukštesniųjų malónės dovanų̃!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 3c)

P. Ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys.

2 Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū́rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs į̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami gìesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį var̃dą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ìr gailestìngas per̃ ámžius,
ìr per̃ kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 7, 16

P. Aleliùja.— Dìdis prãnašas atsirãdo tar̃p mū́sų.
Diẽvas aplañkė sàvo taũtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 7, 11—17

Jaunuoli, sakau tau: kelkis!

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jėzus pasùko į miẽstą, vardù Najìną. Draugė keliãvo jõ mokiniai ir gausì minià. Prisiartinus priẽ miẽsto vartų, štai nẽšė numìrėlį — vienãtinį sūnų mótinos, õ tà bùvo našlė̃. Kartù ẽjo nemažà miẽsto minià.

Pamãčius mótiną, Viẽšpačiui jõs pagailo, ir jìs tãrė: „Neverk!" Priẽjęs pàlietė neštuvùs. Nešėjai sustójo.

Õ jìs prabìlo: „Jaunuõli, sakaũ táu: kélkis!" Numìrėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atìdavė jį mótinai.

Visùs pagãvo báimė, ir jiẽ gárbino Diẽvą, sakýdami: „Dìdis prãnašas atsirãdo mūsų tárpe" ir: „Diẽvas aplañkė sàvo taũtą".

Tókios kalbos apiẽ Jėzų pasklìdo visojė Judėjoje ir visojė šalyjė.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 12, 31 — 13, 13

Pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė — šis trejetas, bet didžiausia jame yra meilė

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Siekite aukštesniųjų malónės dovanų! Ir àš trókštu jùms nuródyti dár prakilnèsnį kẽlią. Jéi kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomìs, bèt neturėčiau méilės, àš tebūčiau žvángantis vãris ir skambantys cimbõlai. Ir jéi turėčiau pranašỹstės dó-

vaną ir pažinčiau visàs pãslaptis ir vìsą mókslą; jéi turėčiau vìsą tikėjimą, kàd galėčiau nèt kálnus kilnóti, tačiaũ neturėčiau méilės, àš bũčiau niẽkas. Ir jéi išdalýčiau vařgšams vìsa, kã turiù, jéigu atidúočiau sàvo kũną sudẽginti, bèt neturėčiau méilės,— niẽko nelaimėčiau.

Méilė kantrì, méilė maloninga, jì nepavýdi; méilė nesididžiúoja ir neišpuĩksta. Jì nesielgia netiñkamai, neieško sàvo naudõs, nepasidúoda piktùmui, pamiršta, kàs bùvo blõga, nesidžiaũgia neteisýbe, sù džiaugsmù pritaria tiẽsai. Jì vìsa pàkelia, vìsa tiki, vìskuo vìliasi ir vìsa ištveria.

Méilė niekadà nesibaĩgia. Išnỹks pranašỹstės, paliaũs kalbos, baĩgsis pažinìmas. Mũsų pažinìmas dalinis ir mũsų pranašỹstės dalinės. Kaĩ ateĩs mẽtas tobulùmui, pasibaĩgs, kàs netóbula. Kaĩ buvaũ vaĩkas, kalbėjau kaĩp vaĩkas, mąsčiaũ kaĩp vaĩkas, protavaũ kaĩp vaĩkas; tãpęs výru, mačiaũ taĩ, kàs vaĩkiška. Dabař mẽs rẽgime lýg véidrodyje, mįslingu pavìdalu, õ tuomèt regėsime akìs į ãkį. Dabař pažįstu iš daliẽs, õ tuomèt pažinsiu pilnaĩ, kaĩp ir àš esù pilnaĩ pažintas.

Taĩgi dabař pasiliẽka tikėjimas, viltìs ir méilė — šìs trẽjetas, bèt didžiáusia jamè yrà méilė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 2—3. 4—5. 12 ir 22 (P.: 12b)

P. Laimìnga tautà, kurì išrinktà bũti Viẽšpaties nuosavýbe.

2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygė skaṁbinkit árfa.
3 Giedókite giesmę jám naũją,
iškilmingai ir skaṁbiai giedókit. — **P.**

4 Viẽšpaties žõdis teisingas,
tìkras jõ dárbas kiekvienas.
5 Brangì jám téisė ir teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė. — **P.**

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bū̃ti jõ nuosavýbe.
22 Viẽšpatie, bū̃ki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp taviḿ tìkim. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 6, 63b. 68b

P. Aleliùja.— Viẽšpatie, tàvo žõdžiai
yrà dvasià ir̃ gyvẽnimas.
Tù turì ámžinojo gyvẽnimo žodžiùs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 7, 31—35

Mes jums grojome, o jūs nešokote;
mes giedojome raudas, o jūs neverkėte

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Viẽšpats kalbė́jo: „Sù kuõ àš galė́čiau palýginti šiõs kartõs žmónes? Į̃ ką̃ jiẽ panãšūs? Panãšūs jiẽ į̃ vaikùs, kuriẽ, susė́dę turgãvietėje, šaũkia vienì kitiems: ‚Mẽs jùms grójome, õ jū̃s nešókote; mẽs giedójome ráudas, õ jū̃s nèverkėte'.

Bùvo atė́jęs Jõnas Krikštytojas. Jìs neválgė dúonos, negė́rė vỹno, taĩ jū̃s sãkėte: ‚Jìs dèmono apsė́stas'.

Atė́jo Žmogaũs Sūnùs, jìs válgo ir̃ gẽria, taĩ jū̃s vė̃l sãkote: ‚Štaĩ rijū̃nas ir̃ vỹno gėrė́jas, muĩtininkų ir̃ nusidė́jėlių bičiùlis'. Bèt ìšmintį patéisino visì jõs vaikaĩ".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

1 Kor 15, 1—11

Taip mes skelbiame, ir taip jūs įtikėjote

Iš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Àš áiškinu jùms Evangèliją, kurią esù jùms paskélbęs, kurią priėmėte, kuriojè stóvite ir̃ kurià pasieksite išgãnymą,— jéigu jõs laĩkotės taĩp, kaĩp esù jùms paskélbęs; kitaĩp bũtumėte véltui įtikėję. Pirmiáusia àš jùms pérdaviau, ką esù gãvęs, bũtent: Kristus nùmirė ùž mũsų núodėmes, kaĩp skélbė Rãštai; jìs bùvo paláidotas ir̃ bùvo prikéltas trẽčiąją diẽną, kaĩp skélbė Rãštai; jìs pasiródė Kėfui, paskuĩ dvýlikai apãštalų. Vėliaũ jìs pasiródė ìš kañto daugiaũ neĩ penkiems šimtáms brólių, kuriũ daugùmas tebegyvẽna ikì šiõlei, õ kaĩ kuriẽ yrà užmìgę. Põ tõ jìs pasiródė Jokũbui, paskuĩ visiems apãštalams. Õ visų paskiáusiai, lýg nelaikù gìmusiam, jìs pasiródė ir̃ mán.

Jùk àš esù mažiáusias ìš apãštalų, neveñtas vadìntis apãštalu, nès esù pérsekiojęs Diẽvo Bažnýčią. Bèt Diẽvo malóne àš esù, kàs esù, ir̃ jõ mán suteiktóji malónė nelìko bergždžià. Àš daugiaũ ùž juõs visùs esù įdėjęs triũso, žìnoma, nè àš, õ sù manimì ẽsanti Diẽvo malónė. Taĩgi añ àš, añ jiẽ,— taĩp mẽs skélbiame, ir̃ taĩp jũs įtikėjote.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 117, 1—2. 16ab—17. 28 (P.: 1a)

P. Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras.

Arba: Aleliùja.

1 Dėkókite Viẽšpačiui, nès jisaĩ gẽras,
jìs malonìngas peř ámžius.
2 Tegù Izraèlis kartója:
„Jìs malonìngas peř ámžius!“ — **P.**

16 „Diẽvo rankà paródė sàvo galýbę!
Diẽvas dẽšinę sàvo pakėlė!“
17 Àš nemiřsiu: gyvénsiu
iř skélbsiu Viẽšpaties dárbus. — **P.**

28 Tù — màno Diẽvas, iř àš táu dėkósiu,
giesme tavè šlóvinsiu, Diẽve. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 28

P. Aleliùja.— Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate iř ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 7, 36—50

Jai atleidžiamos jos gausios nuodėmės, nes ji labai pamilo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Vienas fariziẽjus užsiprãšė Jėzų pietų. Atẽjęs į fariziẽjaus namùs, jìs sėdo priẽ stãlo. Iř štaĩ móteris, kurì bùvo žìnoma miestė nusidėjėlė, patýrusi, kàd jìs fariziẽjaus namuosė, atsìnešė alebãstrinį iñdą kvapaũs tẽpalo iř, priẽjusi ìš ùžpakalio priẽ jõ kójų, verkdamà ẽmė láistyti jàs ãšaromis, šlúostyti sàvo galvõs plaukaĩs, bučiãvo jõ kójas iř tẽpė jàs tẽpalu.

Taĩ matýdamas, fariziẽjus, kurìs bùvo Jėzų pasikviẽtęs, sámprotavo pàts vienas: „Jéigu šìtas bũtų prãnašas, jìs žinótų, kàs tokià ši móteris, kurì jį paliẽčia,— kàd ji nusidėjėlė!“

Õ Jėzus prabìlo: „Sìmonai, turiù táu ką̃ pasakýti“.

Tàs atsìliepė: „Sakýk, Mókytojau!“

„Skõlintojas turė̀jo dù skõlininkus. Vienas bùvo skolìngas penkìs šimtus denãrų, õ kìtas — peñkiasdešimt. Jiems netùrint ìš kõ atidúoti, jìs dovanójo abiem. Katràs labiaũ jį̃ mylė̃s?“

Sìmonas atsãkė: „Manaũ, jóg tasaĩ, kuriám daugiaũ dovanóta“.

Jėzus tãrė: „Teisìngai nuspréndei“. Ir̃, atsisùkęs į̃ móterį, jìs tãrė Sìmonui: „Mataĩ šìtą móterį? Àš atė̀jaũ į̃ tàvo namùs; tù nèdavei mán vandeñs kójoms nusimazgóti, õ jì nuplóvė jàs ãšaromis ir̃ nušlúostė sàvo plaukaĩs. Tù manę̃s nepabučiavaĩ, õ jì, võs mán atė̃jus, nesiliáuja bučiãvusi màno kójų. Tù aliė̃jumi mán galvõs nepàtepei, õ jì tė̃palu pàtepė mán kójas. Todė̃l àš táu sakaũ: jái atléidžiamos jõs gaũsios núodėmės, nès jì labaĩ pamìlo. Kám mažaĩ atléista, tàs menkaĩ mýli“.

Õ jái tãrė: „Atléidžiamos táu núodėmės“.

Sė́dintieji kartù ùž stãlo pradė́jo svarstýti: „Kàs gì jìs tóks, kàd nèt ir̃ núodėmes atléidžia?!“

Õ jìs dár tãrė móteriai: „Tàvo tikė́jimas išgélbėjo tavė. Eĩk sáu ramì!“

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 15, 12—20

Jei Kristus nebuvo prikeltas, tai tuščias jūsų tikėjimas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Skélbiama apiẽ Kristų, kàd jìs bùvo prikéltas ìš numìru-

sių, taĩ kaĩpgi kaĩ kuriẽ ìš jūsų sãko, jóg nesą̃ mìrusiųjų prisikė̀limo?! Jéigu nė̀rà mìrusiųjų prisikė̀limo, taĩ ir Krìstus nebùvo prikéltas. Õ jéi Krìstus nebùvo prikéltas, taĩ tùščias mū̃sų skelbìmas ir tùščias jūsų tikė́jimas. Tuomèt mẽs liẽkame melagìngi Diẽvo liùdytojai, nès liùdijome Diẽvo akysè, kàd jìs prikė́lęs Krìstų, kuriõ jìs nė̀rà prikė́lęs, jéigu mìrusieji negãli bū̃ti prikeltì. Jùk jéi mìrusieji negãli bū̃ti prikeltì, taĩ ir Krìstus nebùvo prikéltas. Õ jèi Krìstus nebùvo prikéltas, taĩ jūsų tikė́jimas tùščias, ir jūs dár tebẽsate sàvo núodėmėse. Taĩp pàt ir užmìgusieji Krìstuje yrà žùvę. Ir jéi vien dė̃l šiõ gyvẽnimo dė́jome sàvo vìltis į̃ Krìstų, taĩ mẽs labiáusiai apgailė́tini ìš visų̃ žmonių̃.

Bèt dabař Krìstus tikraĩ yrà prikéltas ìš numìrusių, kaĩp užmìgusiųjų pìrmgimis.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 16, 1. 6—7. 8 ir 15 (P.: 15b)

P. Võs rýtą pabùsiu — tavè išvýdęs, Viẽšpatie, gėrė́siuos.

1 Paklausýk, Viẽšpatie, teĩsiojo skuñdo,
atsižvelk, kaĩp tavè àš maldáuju.
Tegù tàvo aũsys malda išgìrsta
ìš màno neklastìngųjų lū̃pų. — **P.**

6 Šaukiúosi tavę̃s, išklausýk manè, Diẽve!
Atkreĩpk į̃ manè sàvo aũsį, išgìrsk màno žõdį.
7 Pasiródyk, kàd esì nuostabiaĩ gailestìngas
ir nuõ priešų ginì, kàs tìk tàvo dẽšine kliáujas. — **P.**

8 Tù sáugok manè kaĩp akiẽs lėlýtę,
põ sàvo sparnaĩs strõpiai slẽpki.
13 Pakìlki, õ Diẽve, juõs pasitìk ir partreñki,
apgìnk sàvo kalavijù manè nuõ bediẽvių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė́ve, dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie, kàd karalỹstės pãslaptis apréiškei mažutė̃liams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 1—3

Su Jėzumi buvo kelios moterys, kurios jiems pasitarnaudavo savo turtu

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagal Lùką.

Jėzus keliãvo peř miestùs ir̃ káimus, mókydamas ir̃ skélbdamas gẽrąją naujíeną apiẽ Diẽvo karalỹstę. Sù juõ bùvo Dvýlika apãštalų ir̃ kẽlios móterys, išgýdytos nuõ piktũjų dvãsių beĩ ligũ; taĩ Marijà, vadìnama Magdalietė̀, ìš kuriõs bùvo išẽję septynì dèmonai, Èrodo prievaizdo Chùzos žmonà Joanà, Zuzanà ir̃ daũg kitũ móterų, kuriõs jiems pasitarnáudavo sàvo turtù.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys 1 Kor 15, 35—37. 42—49

Sėjamas gendantis kūnas, keliasi negendantis

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus pìrmojo láiško Korintiẽčiams.

Bróliai!

Gál kàs paklaũs: „Kaĩp bùs prikeltì mìrusieji? Sù kókiu kū́nu jiẽ pasiródys?“ Neišmãnėli! Kã tù pasė́ji, neatgìmsta, jéi priẽš taĩ nenumìršta. Ir̃ ką̃ besė́tum, tù sė́ji nè būsimąjį kū́ną, bèt plìką grū́dą, sakýsime, kviečiũ ar̃ kitókių javũ.

Taĩp ir sù mìrusiųjų prisikėlimù. Sė́jamas geñdantis kū́nas, kẽliasi negeñdantis. Sė́jamas prãstas, kẽliasi garbìngas. Sė́jamas silpnas, kẽliasi galìngas. Sė́jamas juslìnis kū́nas, kẽliasi dvãsinis kū́nas. Jéigu ẽsama juslìnio kū́no, taĩ ẽsama ir dvãsinio. Taĩp ir parašýta: „Pirmàsis žmogùs Adõmas tãpo gýva būtýbe"; paskutinỹsis Adõmas tãpo gyvýbę teĩkiančia dvasià.

Nè dvãsinis ẽsti pirmiaũ, bèt juslìnis, ir tìk põ tõ dvãsinis. Pirmàsis žmogùs yrà ìš žẽmės, žẽmiškas; antràsis žmogùs ìš dangaũs. Kóks bùvo žẽmiškasis, tokiẽ yrà ir žẽmiškieji, õ kóks yrà dañgiškasis, tokiẽ bùs ir dañgiškieji.

Ir kaĩp nešiójame žẽmiškojo ãtvaizdą, taĩp nešiósime ir dañgiškojo pavéikslą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 55, 10. 11—12. 13—14 (P.: plg. 14b)

P. Váikščiosiu akìvaizdoj Diẽvo,
turė́damas gyvẽnimo šviẽsą.

10 Todẽl màno priešai tuõj atgaĩ traũksis,
kaĩ tìk tavę̃s šaũksiuos.
Jùk áiškiai žinaũ àš:
manè Diẽvas užstója. — **P.**

11 Dievù, kuriõ žõdžiais didžiúojuos,
Viẽšpačiu, kuriõ žõdžiais giriúosi,—
12 tuõ Dievù àš remsiuos — ir nebebijósiu:
ką̃ žmogùs mán galẽs padarýti?! — **P.**

13 Àš turiù, Diẽve, výkdyt į̃žadus, táu padarýtus,
táu padė́kõs aũką aukósiu.
14 Ìš mirtiẽs nasrų̃ manè, Diẽve, išplė́šei,
prilaikeĩ, kàd nesuklùpčiau,
bèt váikščiočiau akìvaizdoj Diẽvo,
turė́damas gyvẽnimo šviẽsą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Lk 8, 15

P. Aleliùja.— Paláiminti,
kuriẽ Diẽvo žõdį išsáugo gerojè širdyjè
ir dúoda vaĩsių kantrumù. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 8, 4—15

Nukritusi į gerą žemę sėkla — tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Susiriñkus gaũsiai mìniai ir žmonėms dár skùbant ìš visų miẽstų pàs Jė́zų, jìs bylójo palýginimu: „Sė́jė́jas išsìrengė sė́ti javų̃. Jám sė́jant, vienì grūdaĩ nukrìto pakelė́jė́, bùvo sumìndžioti, ir dangaũs sparnuõčiai juõs sùlesė. Kitì nukrìto añt uolų̃, bèt jų̃ daigaĩ sudžiū̃vo, nès jiems trū̃ko drė́gmės. Dár kitì nukrìto tarp erškė̃čių, ir tiẽ, kartù išáugę, juõs nùsmelkė. Õ dár kitì nukrìto į̃ gẽrą žẽmę ir išáugę dãvė šimteriópą derlių".

Taĩ papãsakojęs, jìs sušùko: „Kàs tùri ausìs klausýti — teklaũso!"

Jõ mokiniaĩ paklausė, ką̃ réiškiąs tasaĩ palýginimas.

Jìs atsãkė: „Jùms dúota pažìnti Diẽvo karalỹstės pãslaptis, õ kitiems jõs sa̧kélbiamos palýginimais, kàd ‚regė́dami nematýtų ir girdė́dami nesupràstų'.

Palýginimas štaĩ ką̃ réiškia: Sė́kla yrà Diẽvo žõdis. Pakelė́jė́ — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũsosi, paskuĩ ateĩna vélnias ir àtima žõdį ìš jų̃ širdiẽs, kàd jiẽ netikė́tų ir nebū̃tų išgélbėti. Añt uolų̃ — tiẽ, kuriẽ, išgir̃dę žõdį, sù džiaugsmù jį̃ prìima, bèt netùri šaknų̃: jiẽ tìki lìgi laĩko, õ gùndymo metù pasitráukia. Kàs krìto tarp erškė̃čių,— taĩ tiẽ, kuriẽ išgir̃do, bèt tolỹn eidamì, yrà nustelbiamì rū̃pesčių, turtų̃ ir gyvẽnimo malonùmų ir nedúoda vaĩsiaus.

Nukrìtusi į gẽrą žẽmę sėkla — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũso žõdžio, išsáugo jį gerojè širdyjè iř dúoda vaĩsių kantrumù".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT PENKTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Pat 3, 27—35

Iškrypėliai Viešpačiui koktūs

Ìš Patarlių knỹgos.

7 Nevénki kitám padarýt gẽrą dárbą,
kaĩ jõ reikalìngam galì padarýti.
Niẽkad nesakýki: „Ateĩk kìtą kařtą —
rytój àš táu dúosiu“, kaĩ dúot galì šiañdien.
Neimki mąstýti, kaĩp ařtimui keñkti
kaĩ tàs šalimaĩs sáu ramiáusiai gyvẽna.
Bè reĩkalo kìto netráuki į̃ teĩsmą,
jéi jìs táu nėrà niẽko pìkto padãręs.
Tù nepavydėki dãrančiam smùrtą
ir niẽkad keliaĩs jõ nežeñki.
Iškrỹpėliai Viẽšpačiui kõktūs,
teisìngieji — jõjo bičiùliai.
Nedõrėlio būstas — prakéiktas,
teisuõlio namùs Viẽšpats láimin.
Išpuĩkėliai Viẽšpačiui juõką tìk kẽlia,
romìesiems jisaĩ malonìngas.
Garbẽ išmintìngųjų láukia,
bèt dìdelė gėda — paikų̃jų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 14, 2—3a. 3bc—4ab. 5 (P.: plg. 1b)

P. Teisùsis gyveñs, Viẽšpatie, šventãjame tàvo kalnė.

[2] Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs eĩgias teisìngai,
kàs ìš širdiẽs kaĩba tiẽsą,
[3] kàs liežuviù nẽ víeno nešmeĩžia. — **P.**

(Kàs) kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;
[4] kàs griežtaĩ nedõrėlį smerkia,
õ Viẽšpaties bìjančius geřbia. — **P.**

[5] (Kàs) bè palū̃kanų skõlina,
nepriìma kỹšių priẽš žmõgų nekaĩtą.
Kàs šìtaipos eĩgias, bùs tvìrtas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 16

P. Aleliùja.— Taĩp tešviẽčia jū̃sų šviesà
žmoniū̃ akìvaizdoje,
kàd jiẽ matýtų jū̃sų gerùs dárbus
ir̃ šlóvintų jū̃sų Tė́vą dangujė.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 8, 16—18

Žiburį stato į žibintuvą, kad ateinantys matytų šviesą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus bylójo minióms:

„Nẽ víenas, uždẽgęs žìburį, neapvóžia jõ indù ir̃ nèkiša põ lóva, bèt stãto į̃ žibintùvą, kàd ateĩnantys matýtų šviẽsą. Nėrà niẽko pàslėpta, kàs nebū̃tų àtskleista, niẽko slãpta, kàs nepasidarýtų žìnoma ir̃ neišeĩtų aikštẽn.

Tàd žiū̃rėkite, kaĩp klaũsotės. Kàs tùri, tám bùs dúota, õ ìš netùrinčio bùs àtimta ir̃ taĩ, ką̃ jìs tãriasi turį̃s".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Pat 21, 1—6. 10—13

Skirtingos nuomonės

Ìš Patarliũ knỹgos.

Valdõvo širdìs — lýg tekė́jimas ùpės:
jã Viẽšpaties rañkos pakreĩpia, kuř nóri.
Akìms jõ patiẽs žmogaũs kẽlias atródo
teisùs, bètgi Diẽvas ĩ šìrdį jùk žiū̃ri.
Tiesùmas, teisýbė màt Viẽšpačiui Diẽvui
patiñka labiaũ, nègu aũkuro aũkos.
Akiū̃ išdidùmas, širdiẽs išpuikìmas
nedõrėliui bū̃tų tarýtum šviesýbė,
tačiaũ ìš tikrū̃jų — taĩ tìk nedorýbė.
Stropùmą, uolùmą sė́kmė vainikúoja,
õ dìdį skubė́jimą núostoliai lỹdi.
Apgáulėm, melaĩs susikráuti sáu tuř̃tą —
kokià tuštýbė: mirtiẽs taĩ žabàngai.
Nedõrėlio sìela ištróškusi pìkta:
jì nepagailė̃s sàvo arř̃timo niẽkad.
Nedõro bausmė̃ neprotìngą pamóko;
protìngas pamókytas tàps protingėsnis.
Teisìngasis Viẽšpats nedõrėlius stẽbi:
jìs pìktadarius ĩ neláimes gramzdìna.
Kàs vařgšo šaukìmo girdė́ti nenóri,
tàs, pàts kadà šaũksis, nebùs išklausýtas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 1. 27. 30. 34. 35. 44 (P.: 35a)

P. Viẽšpatie, sàvo įsakýtais takaĩs manè vèski.

1 Laimìngi, kurių nepeĩktinas kẽlias,
kuriẽ pagaĩ Diẽvo įsãkymus eĩna. — **P.**

27 Léisk pažìnt tàvo prìesakų kẽlią,
iř nuostabiùs tàvo dárbus mąstýsiu. — **P.**

30 Esù pasirýžęs tiesõs kẽlio laikýtis,
priẽ tàvo įsãkymų táikaus. — **P.**

34 Suteĩk įžvalgùmo pìldyt tàvo Teisýną
iř nuoširdžiaĩ jõ laikýtis. — **P.**

35 Sàvo įsakýtais takaĩs manè vèski,
nès jiẽ mán malõnūs. — **P.**

44 Bè paliovõs àš tàvo Teisýno laikýsiuos —
nuõlat, peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja.— Paláiminti tiẽ,
kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio
iř jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 8, 19—21

Mano motina ir mano broliai —
tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pàs Jėzų atėjo mótina iř bróliai, bèt negalėjo prasimùšti ikì jõ peř mìnią.

Jám bùvo pránešta: „Tàvo mótina iř bróliai stóvi laukė, nóri sù tavimì pasimatýti".

Õ jìs atsãkė: „Màno mótina iř màno bróliai — taĩ tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio iř jį výkdo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Pat 30, 5—9

Neduok man nei skursti, nei būti turtingam —
užteks, kad kasdieną turėčiau aš duonos

Ìš Patarliũ knỹgos.

5 Ką̃ Viẽšpats pasãko,— gryniáusia teisýbė.
Jìs — skỹdas visiems, kàs tìk juõ pasikliáuja.
6 Priẽ Viẽšpaties žõdžių tù niẽko nedė́ki,
nès taĩp pasielgęs tù nùbaustas bū̃si
ir jõ akysė melãgis palìksi.
7 Dvejópo dalỹko tavė̀ àš maldáuju —
tõ neatsakýk mán, kõl gývas àš bū̃siu:
8 apgáulė ir mẽlas tolì mán tebū̃na;
nedúok mán neĩ skursti, neĩ bū̃ti turtìngam —
užtèks, kàd kasdiẽną turė́čiau àš dúonos,
idañt prabangõj àš tavę̃s nepamiršč̃iau
ir kàd neburnóčiau: „Õ kàs-gì mán Viẽšpats?!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 29. 72. 89. 101. 104. 163 (P.: 105a)

P. Tavàsis, Viẽšpatie, žõdis, yrà màno žiñgsniams žibiñtas.

29 Į klýstkelius patèkti neléiski,
suteĩk mán sàvo įstãtymo malónę. — **P.**

72 Mán tàvo paskélbtas Teisýnas — dìdelis tur̃tas,
brangèsnis ùž áuksą, sidãbrą. — **P.**

89 Ámžinas tàvo, Viẽšpatie, žõdis,
tvìrtas kaĩp dañgūs. — **P.**

101 Į pìkto takùs nèkeliu kójos,
kaĩp tàvo liẽpta. — **P.**

104 Peř tàvo įsãkymus tapaũ supratìngas,
todẽl pakę̃st negaliù jókio mẽlo. — **P.**

163 Mẽlo pakę̃st negaliù, àš juõ bjauriúosi,
tàvo Teisýnas mán mielas. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiařtino Diẽvo karalỹstė.
Atsiveřskite iř tikė́kite Evangèlija! —
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 1—6

Juos išsiuntė Dievo karalystės skelbti,
sveikatos ligoniams teikti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Sukviẽtęs Dvýlika, Jė́zus sùteikė jiems gãlios visiems dèmonams sutrámdyti iř ligóms gýdyti. Paskuĩ išsiuntė Diẽvo karalỹstės skélbti, sveikãtos ligóniams teĩkti.

Jìs pasãkė jiems: „Niẽko neimkite keliõnei: neĩ lazdõs, neĩ krẽpšio, neĩ dúonos, neĩ pinigų̃. Neturė́kite nė̃ dviejų̃ palaidìnių. Jéi įeĩsite į̃ kókius nórs namùs, pasibū̃kite tenaĩ iř ìš teñ keliáukite toliaũ. Õ kuř tìk žmónės jū̃sų nepriimtų, išeidamì ìš tõ miẽsto, nusikratýkite nuõ kójų dùlkes kaĩp liùdijimą priẽš juõs".

Taĩgi išė̃jęs jiẽ tráukė peř apliñkinius káimus, visuř skelbdamì gẽrąją naujíeną beĩ gýdydami seřgančiuosius.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Koh 1, 2—11

Nėra nieko nauja po saule

Ìš Kohelėto knỹgos.

2 Tuštýbių tuštýbė,— taĩp sãko Galvõčius,—
tuštýbių tuštýbė, gì vìskas — tuštýbė.
3 Õ kuõ gì kitù visì rũpesčiai baĩgias,
kuriaĩs taĩp žmogùs užsiẽmęs põ sáule?
4 Kartà štaĩ praeĩna, kità vẽl ateĩna,
õ žẽmė vìs liẽka kaĩp bùvusi ámžiais.
5 Štaĩ sáulė pakỹla ir vẽl nusiléidžia —
jì nùskuba viẽton, ìš kuř patekė́jus.
6 Štaĩ vė́jas: jìs pràdeda pũsti pietúosna,
pasìsuka šiaúrėn, tenaĩ atsigrę̃žia
ir vẽlei tą̃ pãtį jìs pràdeda kẽlią.
7 Štaĩ ùpės: jõs vìsos gì plaũkia į̃ jū́ras,
bèt jų̃ niekadà nepripìldo. Jõs tẽka
ir tẽka tõn pùsėn, kuriõn vìs tekė́jo.
8 Žmonių̃ kalbõs žõdžiai labaĩ jaũ ribóti
ir vìsko kaĩp reĩkiant negãli išréikšti.
Akiẽs nepasótinsi tuõ, ką̃ jì mãto,
ausiẽs nepaténkinsi tuõ, ką̃ jì girdi.
9 Kàs bùvo, yrà, tàs ir vẽl bùs; kàs vỹko —
toliaũ vỹks. Nėrà niẽko naũja põ sáule.
10 Õ jéi apiẽ ką̃ pasakýtum: „Taĩ naũjas
dalỹkas!", taĩ bū́tų taĩp pàt nèbe naũjas,
õ bùvęs jaũ ámžiais, kuriẽ priẽš mùs ẽjo.
11 Senų̃jų dalỹkų neàtmena niẽkas.

Vėliaũ kàs gyveñs,— neminė̃s būsimųjų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 89, 3—4. 5—6. 12—13. 14 ir 17 (P.: 1)

P. Tù, Viẽšpatie, ìš kartõs į̃ kařtą
buvaĩ mùms globė́jas.

3 Žmonė́ms tù liepì sugrį̃žti į̃ dùlkes.
„Grį̃žkit, žmonijos vaikaĩ", tù bylóji.
4 Jùk tàvo akìvaizdoj tũkstantis mẽtų —
kaĩp dienà vakarýkštė, praė̃jus,
kaĩp naktiẽs prabė́gęs ketviřtis. — **P.**

5 Pašãlini žmõgų kaĩp rýtmečio sãpną,
kaĩp tą̃ žaliúojančią žõlę.
6 Rytė jinaĩ žýdi, žaliúoja,
vakarė — nukirstà jaũ sudžiũsta. — **P.**

12 Išmókyki mùs suskaičiúot, kiẽk dienų̃ mũsų ámžiuj,
kàd mũsų širdìs išmintìnga paliktų.
13 Viẽšpatie, grį̃žki! — Ař dár ilgaĩ delsi?
Bũki sàvo tarnáms gailestìngas. — **P.**

14 Mùs atgaivìnki sàvo malóne,
iř šũkausim, džiũgausim peř dienų̃ dienàs, kõl gyvúosim.
17 Bũk, Viẽšpatie Diẽve, mùms gẽras,
padarýk mũsų rañkų dárbus sėkmìngus,
mũsų rañkų dárbus paláimink! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 5

P. Aleliùja.— Àš esù kẽlias, tiesà iř gyvẽnimas,—
sãko Viẽšpats.—
Niẽkas nenueĩna pàs Tė́vą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manė̀. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 7—9

„Jonui aš nukirsdinau galvą; o kas yra šitas, apie kurį girdžiu pasakojant tokius dalykus?"

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijọs pagal Lùką.

Tetrárchas Èrodas išgirdo apiẽ visùs tuõs įvykius ir nežinójo, kã manýti, nès vienì sãkė: Jõnas prisikėlęs ìš numìrusių, kitì: pasiródęs Elìjas, dár kitì: prisikėlęs vienas ìš senųjų pranašų.

Èrodas tãrė: „Jõnui àš nukirsdinau gálvą; õ kàs yrà šìtas, apiẽ kurį girdžiù pãsakojant tókius dalykùs?!" Ir jìs panóro pamatýti Jėzų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Koh 3, 1—11

Valandą skirtą įvyksta kiekvienas dalykas pasauly

Ìš Kohelèto knỹgos.

1 Vìskam yrà laĩkas, ir vãlandą skìrtą
įvỹksta kiekvienas dalỹkas pasáuly:
2 ỹr laĩkas užgìmti ir laĩkas numirti;
ỹr laĩkas sodìnti ir deŕliui nuimti;
3 ỹr laĩkas marìnti ir laĩkas išgýdyt;
ỹr laĩkas nugriáuti ir laĩkas statýti;
4 ỹr laĩkas raudóti ir laĩkas kvatóti;
ỹr laĩkas gedėti ir laĩkas pašókti;
5 ỹr laĩkas išmėtyt ir laĩkas suriñkti;
ỹr laĩkas apglėbti ir laĩkas tõ véngti;

6 ỹr laĩkas ieškóti iĩ laĩkas pamèsti;
ỹr laĩkas tausóti iĩ laĩkas išmèsti;
7 ỹr laĩkas suplė̃šyt iĩ laĩkas susiū̃ti;
ỹr laĩkas tylė́ti iĩ laĩkas kalbė́ti;
8 ỹr laĩkas mylė́ti iĩ laĩkas nekę̃sti;
ỹr laĩkas kariáuti iĩ — taĩkiai gyvénti.
9 Õ kã̀ gì žmogùs sàvo dárbu pasiékia?
10 Àš įsižiūrė́jau į̃ vìsą tã̀ vaĩgą,
kuriñ, Diẽvui skýrus, žmogùs įsitráukia.

11 Pàts Diẽvas vìsa puĩkiai padãro,
tìk ãteitį žmõgui palìko dár tamsią.
Todė̃l Diẽvo dárbus nėrà žmõgui lémta
visùs nuõ pradžiõs lìgi gãlo supràsti.

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 143, 1a ir 2abc. 3—4 (P.: 1a)

P. Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!

1 Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!
2 Jìs — mán pilìs, màno méilė.
priė́danga iĩ vadúotojas màno.
Mán jisaĩ — prieglauda, skỹdas. — **P.**

3 Viẽšpatie, kàs yrà žmónės, kàd jiẽ táu rū̃pi?
Kàs gì tiẽ Adõmo vaikaĩ, kàd apiẽ juõs tù galvóji?
4 Kaĩp pódvelkis vė́jo yrà žmogaũs ámžius,
taĩtum šešė́liai — jõ diẽnos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 10, 45

P. Aleliùja.— Žmogaũs Sūnùs atė̃jo, kàd pàts tarnáutų
iĩ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpiĩrktų.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 18—22

Tu — Dievo Mesijas.
Žmogaus Sūnui reikės daug kentėti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Kařtą, kaĩ Jėzus nuošaliaĩ vienas meĩldėsi, sù juõ bùvo iř mokiniaĩ. Jìs pakláusė juõs: „Kuõ manė laĩko žmónės?"

Jiẽ atsãkė: „Vienì Jonù Krìkštytoju, kitì Elijù, tretì sãko, prisikėlęs vienas ìš senųjų pranašų".

Tadà jìs pakláusė: „Õ jūs kuõ manė laĩkote?"

Pėtras atsãkė: „Diẽvo Mesijù".

Jėzus sùdraudė juõs, įsakýdamas niẽkam tõ nesakýti. Jìs dár pridūrė: „Žmogaũs Sūnui reikẽs daũg kentėti. Jìs bùs seniūnų, aukštųjų kunigų beĩ Rãšto aiškintojų àtmestas, nužudýtas iř trẽčią diẽną prisikeĩs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Koh 11, 9—12, 8

Jau savo jaunystėj galvok apie kapą;
atmink Sutvėrėją;
kad dulkės atgal vėl į žemę sugrįžta,
dvasia pas ją davusį Dievą keliauja

Ìš Kohelėto knỹgos.

9 Jaunuõli, gyvénki džiaugsmìngai, kõl jáunas!
Tetrýkšta linksmýbe tavóji jaunỹstė!
Žygiúok sáu keliaĩs, kuř širdìs tavė traúkia,
kuř ãkys viliója; tačiaũ atsimiñk, kàd
ùž vìską reĩks dúoti atãskaitą Diẽvui.
10 Laikýk sàvo šìrdį nuõ ãpmaudo laĩsvą

iř kūną pasáugoki nuõ susirgìmo.
Jaunỹstė, jõs gárbanos — vien tìk tuštýbė!
1 Jaũ sàvo jaunỹstėj atmiñk Sutvėrė́ją —
pirmà néi suláuksi tū̃ mẽtų, kaĩ skų̀sies:
„Mán niẽkas nemiela, mán vìskas įgrìso";
2 pirmà negù sáulė, šviesà iř mėnùlis,
iř žvaĩgždės imš gèsti, kadà iř palìjus
dár dẽbesys suñkūs padángėje slánkios;
3 kaĩ námsargės — rañkos pradẽs táu drebė́ti,
kaĩ kójos stipruõlės pradẽs táu kreivė́ti,
kaĩ mãlę sustõs išretė́ję malė́jai,
kaĩ žvelgdams prõ lángus matýsi tìk tamšą;
4 kaĩ vařtai į̃ gãtvę jaũ bùs uždarýti,
malū̃no ūžìmas visái bùs prisilpęs,
paukštẽlių čiulbė́jimas bùs jaũ nutrū̃kęs,
nutilš tàvo skamb̃iosios daĩnos iř giesmės.
5 Sù dìdele báime tù kópsi į̃ kalvą,
saugùs nẽ lygiam̃ kelyjė nesijaũsi.
Pabaĩs táu galvà kaĩp pražýdęs migdõlas,
tù võs, kaĩp nutùkęs skė́rỹs, bepasliñksi
iř pérsprogsi tařtum subreńdusi ánkštis —
kadà į̃ namùs amžinúosius keliáusi.
Verkė́jos jaũ gãtvėje gẽdulą ráuda.
6 Pirmiaũ néi nutrū̃ksta sidãbro saitẽlis,
pirmiaũ néi įskỹla auksìnis žibiñtas,
pirmiaũ néi sudū̃žta pavérsmy ąsõtis,
pirmiaũ negù šùlinio vẽlenas lū̃žta
iř dùlkės atgaĩ vẽl į̃ žẽmę sugrį̃žta,
dvasià pàs ją̃ dãvusį Diẽvą keliáuja.
8 Tuštýbių tuštýbė,— taĩp sãko Galvõčius.—
Tuštýbių tuštýbė, gì vìskas tuštýbė!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 89, 3—4. 5—6. 12—13. 14 ir 17 (P.: 1)

P. Tù, Viẽšpatie, ìš kartõs ị̃ kañtą
buvaĩ mùms globė́jas.

[3] Žmonė́ms tù liepì sugrį̃žti ị̃ dùlkes.
„Grį̃žkit, žmonìjos vaikaĩ", tù bylóji.
[4] Jùk tàvo akìvaizdoj tū̃kstantis mẽtų —
kaĩp dienà vakarýkštė, praė́jus,
kaĩp naktiẽs prabė́gęs ketviřtis. — **P.**

[5] Pašãlini žmõgų kaĩp rýtmečio sãpną,
kaĩp tą̃ žaliúojančią žõlę.
[6] Rytė jinaĩ žýdi, žaliúoja,
vakarė — nukirstà jaũ sudžiū̃sta. — **P.**

[12] Išmókyki mùs suskaičiúot, kìek dienų̃ mū̃sų ámžiuj,
kàd mū̃sų širdìs išmintìnga palìktų.
[13] Viẽšpatie, grį̃žki! — Ař dár ilgaĩ delĩsi?
Bū̃ki sàvo tarnáms gailestìngas. — **P.**

[14] Mùs atgaivìnki sàvo malóne,
iř šū̃kausim, džiū̃gausim peř dienų̃ dienàs, kõl gyvúosim.
[17] Bū̃k, Viẽšpatie Diẽve, mùms gẽras,
padarýk mū̃sų rañkų dárbus sėkmìngus,
mū̃sų rañkų dárbus paláimink! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mū̃sų Išganýtojas Jė́zus Kristus
sunaikìno miřtį
iř nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija.
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 43b—45

Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas.
Jie bijojo klausinėti apie šitą kalbą

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Visiems stẽbintis Jėzaus darbaĩs, jìs prabìlo į mókinius: „Įsidėmėkite geraĩ màno žodžiùs: Žmogaũs Sūnùs tùri būti atidúotas į žmonių rankàs".

Mokiniaĩ nesuprãto šiõs kalbõs; jõs reikšmė lìko jiems paslėptà, taĩp kàd jiẽ neišmãnė jõs ir bijójo klausinėti Jėzų apiẽ šìtą kalbą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT ŠEŠTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Job 1, 6—22

Ką pats buvo davęs — atsiėmė Viešpats.
Tebūna pašlovintas Viešpaties vardas!

Ìš Jõbo knỹgos.

Kařtą priẽš Viẽšpaties sóstą angelaĩ sùeigą bùvo sušaũkę. Tařp jũ atsirãdo taĩp pàt ir šėtõnas.

Jį̃ Viẽšpats pakláusė: „Ìš kuř parkeliáuji?"

Tasaĩ jám atsãkė: „Iškláidžiojau žẽmę, ją̃ išvaikštinė́jau".

Tàd Viẽšpats jį̃ pasiteirãvo: „Ar̃ kařtais neàtkreipei dė̃mesio į̃ mãnąjį tařną Jõbą? Žẽmėj nė̀rà jám lýgaus: jìs tóks nepriekaištìngas ir̃ teisìngas, tóks dievobáimingas ir̃ véngiantis pìkta".

Šėtõnas atšóvė: „Ar̃ Jõbas gì véltui taĩp bìjosi Diẽvo? Ar̃ tù jõ nesáugai, taĩp pàt — jõ namų̃ ir̃ vìso jõ tuřto? Tù dõsniai paláiminai jõ rañkų triũsą, ir̃ jõ nuosavýbė kraštė labaĩ išsiplẽtus. Bèt tìk ištiẽsk [priẽš jį̃] rañką, paliẽsk, ką̃ jìs tùri, taĩ tikraĩ jìs pradẽs į̃ akìs táu burnóti".

Tàd Viẽšpats pasãkė šėtõnui: „Geraĩ! Vìsas jõ tuřtas tebùs tàvo rañkose; tiktaĩ į̃ jį̃ pãtį netiẽsk sàvo rañkos!" Põ tõ šėtõnas pradiñgo Viẽšpačiui ìš akių̃.

Vienà grãžią diẽną, kaĩ Jõbo sū̃nūs ir̃ dùkterys válgė ir̃ gė́rė vỹną sàvo vyriáusiojo brólio namuosè, pàs Jõbą atė̃jo pasiuntinỹs ir̃ pránešė: „Jáučiai ãrė, ir̃ asilaĩ teñ pàt ėdrinė́jo. Juõs užpúolė sabė́jai ir̃ visùs pasigróbė; tarnùs kalavìjo ašmenimìs iškapójo. Àš vienas pabė́gau táu šìto pranèšti".

Dár šìtam tebèkalbant, jaũ kìtas atbė́gęs kalbė́jo: „Diẽvo ugnìs ìš padángių nukrìto, ir̃ liẽpsnos avìs beĩ tarnùs prarìjo. Àš vienas pabė́gau táu šìto pranèšti".

Ir̃ šiám dár tebèkalbant, atbėga dár vienas ir̃ sãko: „Chaldėjai trimìs gaujomìs užpuólė kupranugariùs ir̃ juõs pasigróbė, tarnùs kalavìjo ašmenimìs iškapójo. Àš vienas ištrūkau táu šìto pranèšti".

Dár šiám nepabaĩgus kalbėti, ateĩna vėl kìtas ir̃ tãria: „Kaĩ tàvo sūnūs ir̃ dùkterys válgė ir̃ gėrė vỹną vyriáusiojo brólio namuosè, staigà peř dỹkumą àtūžė smarkì vėtra ir̃ ìš keturių kampų išjùdino namùs, kuriẽ mirtinaĩ jaunuoliùs užgriùvo. Àš vienas išbėgau táu šìto pranèšti".

Tadà atsistójęs Jõbas pérsiplėšė drabužiùs, nusiskùto gálvą, parpúolė añt žẽmės ir̃ taĩp ẽmė meĩstis:

„Àš, nùogas išẽjęs ìš mótinos įsčių,
vėl núogas sugrįšiu į mótiną žẽmę.
Ką pàts bùvo dãvęs — atsiėmė Viẽšpats.
Tebūna pašlóvintas Viẽšpaties vařdas!

Taĩgi neláimėse Jõbas nenusidėjo — niẽko neprìderamo apiẽ Diẽvą nekalbėjo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 16, 1. 2—3. 6—7 (P.: 6b)

P. Atkreĩpk į manè sàvo aũsį, išgir̃sk màno žõdį.

1 Paklausýk, Viẽšpatie, teĩsiojo skuñdo,
atsižveĩk, kaĩp tavė àš maldáuju.
Tegù tàvo aũsys maĩldą išgir̃sta
ìš màno neklastìngųjų lūpų. — **P.**

2 Tegù tàvo burnà manè teĩsia,
tegù tàvo ãkys mãto teisýbę.

3 Galì tìrt màno šìrdį, slapčià nãktį lankýti,
galì ugnimì manè išbandýti.
manỹ neteisýbės neràsi. — **P.**

6 Šaukiúosi tavęs, išklausýk manė̀, Diẽve!
Atkreĩpk ją̃ manė̀ sàvo aũsį, išgirsk màno žõdį.
7 Pasiródyk, kàd esì nuostabiaĩ gailestìngas
ir̃ nuõ priẽšų ginì, kàs tìk tàvo dẽšine kliáujas. —
P. Atkreĩpk ją̃ manė̀ sàvo aũsį, išgirsk màno žõdį.

Posmelis prieš evangeliją

Mk 10, 45

P. Aleliùja.— Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
ir̃ sàvo gyvýbės káina daugýbę išpirktų.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 46—50

Kas tarp jūsų mažiausias, tas iš tiesų didis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Taĩp mokiniũ̃ kìlo giñčas, kurìs ìš jų̃ didžiáusias.

Išskaĩtęs jų̃ slaptàs mintìs, Jė́zus pasìšaukė vaĩką, pasistãtė šalià savęs ir̃ tãrė: „Kàs prìima šį̃ vaĩką vardañ manę̀s, prìima manė̀, õ kàs manė̀ prìima, prìima tą̃, kurìs yrà manė̀ siuñtęs. Kàs taĩp jū̃sų mažiáusias, tàs ìš tiesų̃ dìdis".

Tadà atsìliepė Jõnas: „Mókytojau, mẽs mãtėme vìeną žmõgų, tàvo vardù išvãrantį dèmonus. Mẽs jám draũdėme taĩ darýti, nès jìs neváikščioja kartù sù mumìs".

Jė́zus atsãkė: „Nedraũskite! Kàs nė priẽš jùs, tàs ùž jùs!"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Job 3, 1—3. 11—17. 20—23

Ir kam nelaimingiesiems šviesą išvysti jis davė?

Ìš Jõbo knỹgos.

[1] Atvėręs bùrną, Jõbas pradėjo sáu kéikti gimtąją diẽną.
[2] Pradėjęs jìs šìtaip kalbėjo:
[3] „Kàd màno gimìmo dienà bũt pražùvus
naktìs, kurią džiaũgės: ‚Žmogùs štaĩ pradėtas!'
[11] Kodẽl àš nenùmiriau dár tìk užgìmęs,
iř kám išėjaũ àš ìš mótinos įsčių!
[12] Kodẽl manè priėmė tėvas añt kẽlių?
kám mótinos krũtį mán žįsti reikėjo?
[13] Ilsė́čiaus kapè iř ramùs sáu àš bũčiau,
gulė́čiau užmìgęs iř niẽks nerūpė́tų
[14] Kartù sù karãliais, sù žẽmės didžiũnais,
kuriẽ sáu ìš añksto kapùs pasistãto,
[15] ař sù kunigáikščiais, kuř daũg tùri aúkso,
kuř sàvo buveĩnę pripìldo sidãbro.
[16] Kaĩp ùžkastas žẽmėn negývas nelaĩkšis,
kaĩp kũdikis, sáulės šviesõs neišvýdęs.
[17] Teñ piktadariaĩ nustója besiaũsti.
Teñ ìlsis visì, kuriems jė́gos išsẽkę.
[20] Iř kám nelaimìngiesiems šviẽsą išvýsti
jìs dãvė, gyvẽnimą — miřt pasmerktiesiems,
[21] kuř láukia mirtiẽs iř suláukt vìs negãli,
jõs ieško labiaũ neĩ ùžkasto lõbio.
[22] Jiẽ džiaũgtųsi tiñkamą kaĩvą pamãtę,
jiẽ krýkštautų, viẽtą kapáms susirãdę.
[23] Tàd kám gì šviesà reikalìnga tám žmõgui,
kurìs nẽ negãli matýti sáu kẽlio,

nès ìš visų pùsių jìs Diẽvo užtvértas?"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 87, 2—3. 4—5. 6. 7—8 (P.: 3a)

P. Màno maldà tavė, Viẽšpatie, tepasíekia.

2 Õ Viẽšpatie, màno gélbėtojau Diẽve,
ĩ tavė šaukiúosi peř vìsą diẽną,
nãktį tàvo akìvaizdoj ráudu.
3 Màno maldà pàs tàve tenueĩna,
pakreĩpk sàvo aũsį ĩ màno šaũksmą. — **P.**

4 Kupinà skaũsmo màno síela,
màno gyvẽnimas skùba ĩ mirtiẽs karalìją.
5 Manè laĩko tókiu, kuriám lémta žeñgti ĩ duõbę,
àš bejẽgis, baigíuosi. — **P.**

6 Pàliktas esù numìrėlių tárpe,
kaĩp tiẽ užmuštíeji, kuriẽ kapè gùli,
kuriuõs tù visái jaũ užmiřšęs,
kuriẽ táu neberũpi. — **P.**

7 Įstũmei manè ĩ giliáusiąją duõbę,
tamsýbes, prãrają klaĩkią.
8 Manè tàvo įtūžis slẽgia,
añt manęs viřsta vìsos tàvo siaubìngosios bañgos. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Mk 10, 45

P. Aleliùja.— Žmogaũs Sūnùs atẽjo, kàd pàts tarnáutų
iř sàvo gyvýbės kaĩna daugýbę išpiřktų.
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 51—56

Ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Atẽjus mẽtui, kaĩ turė́jo bū́ti àtimtas ìš pasáulio, Jė́zus ryžtìngai nùkreipė sàvo žingsniùs į̃ Jerùzalę. Jìs ìššiuntė pirmà savę̃s pãsiuntinius. Tiẽ užẽjo į̃ víeną Samãrijos káimą paruõšti, kur̃ jám apsistóti. Bèt káimo gyvéntojai nesutìko jõ priim̃ti, nès jìs keliãvo Jerùzalės liñkui.

Taĩ girdė́dami, mokiniaĩ Jokū̃bas ir̃ Jõnas sušùko: „Viẽšpatie, jéi nóri, mẽs liẽpsime ùgniai krìsti ìš dangaũs ir̃ juõs sunaikìnti!"

Bèt jìs atsisùkęs sùdraudė juõs.

Jiẽ pasùko į̃ kìtą káimą.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Job 9, 1—12. 14—16

Kaip gali žmogus išsiteisinti Dievui?

Ìš Jõbo knỹgos.

1 Pradė́jęs vẽl šìtaipos Jõbas kalbė́jo:
2 „Tikraĩ àš žinaũ, kàd yrà kaĩp tìk šìtaip:
kaĩp gãli žmogùs išsitéisinti Diẽvui?
3 Jéi kàs panorė́tų sù juõ bylinė́tis,
nẽ víeno jõ príekaišto tàs neatrẽmtų.
4 Jìs tóks išmintìngas, taĩp baĩsiai galìngas —
kàs príešintųs jám, tàs galvõs neišnèštų.
5 Jìs pérkelia kálnus, õ tiẽ nepajuñta,
kàd smar̃kiai įšir̃dęs juõs kū̃lvirsčia var̃to.

6 Taĩp smarkiaĩ pajùdina žẽmę ìš viẽtos,
jóg laĩkantys jąją stulpaĩ susvyrúoja.
7 Įsãko jìs sáulei ir̃ tà nebekỹla,
žvaigždės sàvo añtspaudu užantspaudúoja.
8 Pàts vienas jìs sùskliautė mėlyną dañgų
ir̃ jū̃ros bangų keterõm vaikštinėjo.
9 Jìs Šiẽnpjovius, Grį̀žulą, Sietýną sukū̃rė,
taĩp pàt ir̃ visùs pietų skliaũto žvaigždýnus.
10 Darbaĩ jõ didìngi, ir̃ jų neištìrsi,
tokiẽ stebuklìngi — jų nesuskaitýsi!
11 Àš jõ nėmataũ, pàs manè kaĩ ateĩna,
nepàstebiu jõ, kaĩ prõ šãlį praeĩna.
12 Pasìima vìską,— ir̃ jõ nesudraũsi,
jám nepasakýsi: „Õ kã tù daraĩ čià?"
14 Tàd kaĩp àš turė́čiau sù juõ bylinė́tis
ir̃ kókius žodžiùs gì priẽš jį̃ pasiriñkti?
15 Nórs bū̃čiau teisùs,— atsikir̃st negalė́čiau,—
malónės prašýti turė́čiau Teisė́ją.
16 Õ jéigu jį̃ šaũkčiau,— ar̃ jìs atsiliẽptų?
Vargù ar̃ jìs mãnojo balso klausýtųs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 87, 10bc—11. 12—13. 14—15 (P.: 3a)

P. Màno maldà tavè, Viẽšpatie, tepasiekia.

10 Šaukiuosi kasdiẽn tavę̃s, Viẽšpatie,
rankàs į̃ tavè tiẽsdamas.
11 Ar̃gi daraĩ stebuklùs tiems, kuriẽ mìrę?
ar̃gi paláidoti kẽlias ir̃ tavè gárbina? — **P.**

12 Ar̃gi kapuõs kàs beliáupsina tàvo gerùmą,
tàvo ištikimýbę — vėlių̃ karalìjoj?
13 Ar̃gi tamsýbėse besirė́iškia tàvo stebùklai,
tàvo malónė — tojė̀ šalỹ užmirštųjų̃? — **P.**

14 Õ àš tavęs, Viẽšpatie màno, šaukiúosi,
màno maldà į̃ tavè rýtmetį kỹla.
15 Taĩ kodẽl manè, Viẽšpatie, šìtaip atstũmei?
Kõ gì slepì nuõ manęs sàvo véidą? — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Fil 3, 8—9

P. Aleliùja.— Àš rýžausi vìsko netèkti
ir̃ vìską laikaũ sąšlavomis,
kàd tìk laimė́čiau Krìstų ir̃ bũčiau jamè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 9, 57—62

Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eitum!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zui ir̃ jõ mokiniáms eĩnant keliù, vienas žmogùs jám pasãkė: „Àš sèksiu pãskui tavè, kuř tìk tù eĩtum!"

Jė́zus atsãkė: „Lãpės tùri ùrvus, padángių sparnuõčiai — lizdùs, õ Žmogaũs Sūnùs netùri kuř galvõs priglaũsti".

Kitám žmõgui jìs pasãkė: „Sèk pãskui manè!" Tàs atsãkė: „Viẽšpatie, léisk mán pirmiaũ pareĩti tė́vo paláidoti".

Jė́zus atsìliepė: „Palìk mìrusiems láidoti sàvo numìrėlius, õ tù eĩk ir̃ skélbk Diẽvo karalỹstę!"

Dár vienas tãrė: „Àš sèksiu pãskui tavè, Viẽšpatie, bèt léisk mán pirmiaũ atsisvéikinti sù namìškiais".

Jė́zus tám pasãkė: „Nė̃ vienas, kuris prìdeda raňką priẽ árklo ir̃ žvaĩgosi atgaĩ, netiňka Diẽvo karalỹstei".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Job 19, 21—27

Žinau, kad yra man gynėjas, jis — gyvas!

Ìš Jõbo knỹgos.

Jõbas kalbėjo:
21 „Õ, pasigailėkite, màno bičiùliai,
nès Diẽvo rankà manè ištìko skaũdžiai.
22 Kodẽl manè púolat, nelýginant Diẽvas,
kodẽl manè drãskot, tarýtum išálkę?!
23 Kàd màno žodžiùs taĩp kàs nórs surašýtų —
ìš jų kókį ùžrašą kàd padarýtų!
24 Kàd kàs geležiĩm juõs įrėžtų į uõlą,
švinìnėje plõkštėj išbraižýtų ámžiams!
25 Žinaũ, kàd yrà mán gýnėjas, jìs — gývas,
kàd jìs paskutìnis pakĩls viršuĩ dùlkių!
26 Kadà àš pabùsiu,— priẽ jõ atsistósiu,
ìš sãvojo kū̃no àš Diẽvą regėsiu.
27 Tadà jį̃ matýsiu, àš pàts į̃ jį̃ žvelgsiu,
žiūrẽs į̃ jį̃ màno, nè svẽtimos, ãkys.
Àš tókią tàt vìltį širdỹ vìs nešióju".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 26, 7—8a. 8b—9abc. 13—14 (P.: 13)

P. Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kuĩ gyvýbė.

7 Tù, Diẽve, išgirsk màno balso šaukìmą,
bū̃k mán malonìngas, manè išklausýki.

8 Apiẽ tavè širdìs mán bylója:
„Tù jõ véido ieškóki". — **P.**

Tàvo, Viẽšpatie, véido àš íeškau.
9 Nuõ manę̃s sàvo véido neslẽpki,
sãvojo tar̃no rū́sčiai šaliñ nevarýki.
Tù màno pagálba — manę̃s neatmèski! — **P.**

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojè šalyjè, kur̃ gyvýbė.
14 Tũ Viẽšpaties láuki ir̃ výriškai el̃kis,
turė́k tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu rem̃kis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mk 1, 15

P. Aleliùja.— Prisiar̃tino Diẽvo karalỹstė.
Atsiver̃skite ir̃ tikė́kite Evangèlija! —
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 10, 1—12

Jūsų ramybė nužengs ant tų namų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Viẽšpats paskýrė dár kitùs septýniasdešimt dù mókinius ir̃ ìšsiuntė juõs põ dù, kàd eĩtų pirmà jõ į̃ visùs miestùs beĩ vietóves, kur̃ jìs pàts ketìno vỹkti.

Jìs sãkė jíems: „Pjūtìs didžiùlė, õ darbiniñkų mãža. Todẽl prašýkite pjūtiẽs šeimininñką sių̃sti darbiniñkų į̃ sàvo pjū̃tį. Keliáukite! Štaĩ àš siunčiù jùs, lýg avinėliùs tar̃p vilkų̃. Nesinèškite pinigìnės, neĩ krẽpšio, neĩ autùvo ir̃ niẽko kelyjè nesvéikinkite.

Į̃ kuriuõs tìk namùs užeĩsite, pirmiáusia tar̃kite: „Ramýbė šíems namáms!" Ir̃ jéi teñ gyveñs ramýbės ver̃tas žmogùs, jū́sų

ramýbė nužeñgs añt tũ namų̃, õ jéi nè,— sugrį̃š pàs jùs. Pasilìkite tuosè pačiuosè namuosè, válgykite ir̃ gérkite, kàs dúodama, nès darbiniñkas veř̃tas sàvo ùžmokesčio.

Nesikilnókite ìš namų̃ į̃ namùs. Jéi nueĩsite į̃ kurį̃ nórs miẽstą ir̃ jùs priimš, válgykite, kàs bùs jùms padė̀ta. Gýdykite tõ miẽsto ligónius ir̃ sakýkite visiems: ‚Jùms prisiař̃tino Diẽvo karalỹstė!'

Õ jéigu užsùksite į̃ tõkį miẽstą, kuř̃ jū̃sų nepriimš, išẽję į̃ áikštę, tař̃kite: ‚Mẽs jùms nukrãtome nètgi jū̃sų miẽsto dùlkes, prilìpusias priẽ mū̃sų kójų, bèt vìs tiek žinókite: Diẽvo karalỹstė jaũ čià!'

Sakaũ jùms: ateĩs dienà, kaĩ Sodòmai bùs lengviaũ, negù anám miẽstui".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys Job 38, 1. 12—21; 40, 3—5

Ar esi tu išleidęs įsakymų rytui,
į jūros gelmes ar buvai nusileidęs?

Ìš Jõbo knỹgos.

1 Ìš viesulo Viẽšpats atsìliepė Jõbui;
12 „Ař̃ sàvo gyvẽnime kař̃tą nórs vieną
esì tù išléidęs įsãkymų rýtui
ař̃ rýtmečio aũšrai paródęs jõs viẽtą?
13 Ař̃ kadà, ùž kraštų̃ žẽmę nutvė́ręs,
nedõrėlius nuõ jõsios paviř̃šiaus nupùrtei?
14 Jì rỹškina žẽmę, lýg añtspaudas mólį,
spalvótai ją̃ tař̃tum drabùžį nudãžo.
15 Akìms nevidõnų jì àtima šviẽsą,

suknėžina pìkta bedãrančią rañką.
16 Į jūros gelmės ař buvaĩ nusiléidęs,
ař mãrių dugnė kadà tẽko táu váikščiot?
17 Ař táu kàs mirtiẽs karalìją apródė?
Tamsýbių šaliẽs gál vartùs apžiūrė́jai?
18 Ir žẽmės platýbes esì gál išžvaĩgęs?
Sakýk, ař tù vìską supràsti įsténgi?
19 Kuriuõ keliù eĩti, šviesà kuř gyvẽna,
ir kuř nuolatìnė buveĩnė tamsýbių?
20 Tù gál jàs galė́tum parvèst į jų šãlį,
paródyt jóms kẽlią, namõ palydė́ti?
21 Gál vìską žinaĩ, gál tù gìmęs priẽš ámžius,
dienų tàvo skaĩčius turbūt begalìnis?"
3 Į taĩ Jõbas Viẽšpačiui šìtaip atsãkė:
4 „Àš — meñkas, tàd ką táu galiù atsakýti?
Verčiaũ àš rankà užsispáusiu sáu bùrną.
5 Àš, kařtą kalbė́jęs, tõ nebedarýsiu,
taĩp dár kařtą dãręs, daugiaũ nekartósiu!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 7—8. 9—10. 13—14ab (P.: 24b)

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, būk mán vadõvas!

1 Ištýręs esì manė̀, Diẽve, pažį́sti,
2 žinaĩ, kadà sė́du, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, ką galvóju,
žinaĩ, ař žingsniúoju, ař einù gulìti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. — **P.**

7 Kuř àš pasislẽpsiu nuõ tàvo dvãsios,
kuř nuõ tàvo véido pabė́gsiu?!
8 Jéi žeñgsiu į dañgų, ir tù tenaĩ būsi,
jéi léisiuos mirtiẽs karalìjon, tavęs neišvéngsiu. — **P.**

9 Jeĩgu aušrõs sparnùs pasiimsiu
ir nulẽksiu, kuř baĩgiasi jūros,—

10 iř tenaĩ vedžiõs manè tàvo rañkos,
laikỹs manè tavà dešiniòji. —

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, bũk mán vadõvas!

13 Jùk tù màno šìrdį sukũrei,
sunárstei manè mótinos įsčioj.
14 Dėkóju, kàd taĩp stebuklìngai manè tù sukũrei,
kàd visì tàvo darbaĩ stebuklìngi. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd ìšgiřstumėt šiañdien,
ką jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės“.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 10, 13—16

Kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus kalbė́jo:

„Vařgas táu, Chorazìne! Vařgas táu, Betsaìda! Jéigu Týre iř Sidonè bũtų padarýta stebùklų, kokiẽ padarýti jumysè, jų̃ gyvéntojai bũtų seniaĩ atsiveřtę iř atgailóję sù ašutinè iř pelenuosè. Todė̃l Týrui iř Sidònui teismė̀ bùs lengviaũ, negù jùms.

Iř tù, Kafarnáume, nègi bũsi išáukštintas ikì dangaũs? Tù nugarmė́si ikì prãgaro!

Kàs jũsų klaũso, manę̃s klaũso. Kàs jùs niẽkina, manè niẽkina. Õ kàs niẽkina manè, niẽkina tą̃, kurìs yrà manè siuñtęs“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Job 42, 1—3. 5—6. 12—16

Dabar mano akys tave paregėjo

Iš Jõbo knygos.

1 Và šitaipos Viešpačiui Jõbas kalbėjo:
2 „Dabaĩ taĩ žinaũ, kàd esì visagãlis:
galì padarýti, kã̀ tìk užsimóji.
3 Tàd kàs gì sumãnymus tàvo júodinti drįso,
jũ̀ pàts nesupràsdamas, neišmintìngai.
Taĩ šìtaip gì àš neprotìngai kalbėjau
apiẽ dalykùs, kuriẽ viršija prõtą.
5 Tavè tìk ìš núogirdų àš težinójau:
dabaĩ màno ãkys tavè paregėjo.
6 Todẽl atšaukiù tàs kalbàs neprotìngas,
gailiúosi, į̃ dùlkes ir pẽlenus púolu".

Põ tõ Viešpats láimino Jõbą dár labiaũ kaĩp pirmà. Jõbas turėjo keturiólika tū̃kstančių aviũ̀, šešìs tū̃kstančius kupranugãrių, tū̃kstantį jùngų jáučių ir tū̃kstantį asilũ̀. Taĩp pàt jìs turėjo septýnis sū̃nus ir trìs dùkteris: pìrmąją jìs vadìno Balandėlė, añtrąją — Cinamonė, trẽčiąją — Gražinà. Visojė šalyjė nebùvo dailesniũ̀ móterų, kaĩp Jõbo dùkterys. Tė́vas jóms dãvė dalìs kaĩp ir jũ̀ bróliams.

Jõbas dár išgyvẽno šimtą kẽturiasdešimt mẽtų; jìs mãtė sàvo vaikùs ir vaikáičius ikì ketvirtõsios kartõs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 66. 71. 75. 91. 125. 130 (P.: 135a)

P. Viešpatie, pažveĩk giedrù véidu į̃ sàvo taĩrną.

66 Mókyk manè išmintiẽs ir buklùmo,—
àš jùk remiúos tàvo žõdžiais. —
P. Viẽšpatie, pažveĩk giedru véidu į sàvo tarną.

71 Naudìnga mán pakentéti,
kàd tàvo pótvarkių tiẽsą supràsčiau. — **P.**

75 Žinaũ, Viẽšpatie, jóg teĩsūs tàvo sprendìmai,
manè tù teisìngai prispáudei. — **P.**

91 Lìgi šiõl vìskas laĩkos, kaĩp tàvo nuspręsta,
tavęs vìskas klaũso. — **P.**

125 Esù tàvo tarnas, tù manè mókyk,
kàd pótvarkius tàvo pažìnčiau. — **P.**

130 Tàvo žõdžių skaidrùmas apšviẽčia,
neišmãnėlius gãli pamókyt. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovė̃ táu, Tė́ve,
dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams.— **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 17—24

Džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Septýniasdešimt dù mokiniaĩ sugrį̀žo ir sù džiaugsmù kalbė́jo: „Viẽšpatie, mùms paklūsta nèt dèmonai dė̃l tàvo vařdo".

Õ Jė́zus atsìliepė: „Mačiaũ šė́tõną, kaĩp žaĩbą kriñtantį ìš dangaũs. Štaĩ àš sùteikiau jùms gãlią mìndžioti gyvatės beĩ skorpionùs ir visókią priešo galýbę, kàd niẽkas jùms nepakeñktų. Bèt jũs džiaũkitės nè tuõ, kàd dvãsios jùms pavaĩdžios; džiaũkitės, kàd jũsų vardaĩ įrašýti dangujè".

Tuomèt Jė́zus pradžiùgo Šventą́ja Dvasià ir prabìlo: „Àš šlóvinu tavè, Tė́ve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie, kàd pàslė́pei taĩ nuõ išmintìngųjų ir gudriųjų, õ apréiškei mažutė̃liams. Taĩp, Tė́ve, nès táu taĩp patìko. Vìskas mán yrà màno Tė́vo atidúota. Ir niẽkas nežìno, kàs yrà Sūnùs, tìk Tė́vas, ir kàs yrà Tė́vas, tìk Sūnùs ir tàs, kám Sūnùs panorė̃s apréikšti".

Atsigrę̃žęs vien tiktaĩ į̃ mókinius, jìs tãrė: „Paláimintos ãkys, kuriõs rẽgi, ką̃ jū̃s rẽgite. Sakaũ jùms: daũgel pranašų̃ ir karãlių tróško išvýsti, ką̃ jū̃s mãtote, bèt neišvýdo, ir išgir̃sti, ką̃ jū̃s gir̃dite, bèt neišgir̃do".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT SEPTINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 1, 6—12

Aš neperėmiau Evangelijos iš žmogaus ir nebuvau jos išmokytas, bet gavau Kristaus apreiškimu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Àš stebiúosi, kàd jũs nuõ tõ, kurìs pàšaukė jùs Krìstaus malóne, taĩp greĩtai pérsimetate priẽ kitõs evangèlijos,— nórs ìš tìkro kitõs nėrà, õ yrà tìk jùs klaidìnantys žmónės, kuriẽ nóri iškreĩpti Krìstaus Evangèliją. Bèt nórs ir mẽs pãtys ar ángelas ìš dangaũs imtų jùms skélbti kitókią evangèliją, negù ẽsame jùms paskélbę,— tebūniẽ prakéiktas! Kaĩp anksčiaũ sãkėme, taĩp dabar sakaũ dár karãtą: jéi kàs skélbia kitókią evangèliją, negù ẽsate priẽmę,— tebūniẽ prakéiktas! Ar àš ieškau žmoniũ palankùmo, ar Diẽvo? Gál sténgiuosi įtìkti žmonėms? Norėdamas patìkti žmonėms, àš nebebūčiau Krìstaus tarnas.

Àš sakaũ jùms, bróliai, kàd màno paskelbtóji Evangèlija nėrà ìš žmonių. Àš nepérėmiau jõs ìš žmogaũs ir nebuvaũ jõs išmókytas, bèt gavaũ Jėzaus Krìstaus apreiškimù.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 110, 1—2. 7—8. 9 ir 10c (P.: 5b)

P. Sàvo sándorą Viẽšpats àtmena ámžiais.

Arba: Aleliùja.

1 Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisìngųjų tárpe, didžiojė jũ bendrìjoj.
2 Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tiems, kàs juõs mýli. —

P. Sàvo sándorą Viẽšpats àtmena ámžiais.

7 Jõ darbaĩ skélbia ištikimýbę ir tiẽsą,
nepakeičiamì jõ įstãtymai.
8 Jiẽ tveřs ámžių ámžiais;
jiẽ gìmę ìš jėgõs ir teisùmo. — **P.**

9 Jìs gélbi sãvąją taũtą,
ámžiams jõ sándorà sudarýta.
Jõ vařdas šveñtas ir šiurpulìngas.
10 Viẽšpaties gỹrius tveřs ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 13, 34

P. Aleliùja.— Àš jùms dúodu naũją įsãkymą,—
sãko Viẽšpats,—
kàd jũs vienas kìtą mylėtumėte,
kaĩp àš jùs mylėjau.— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 10, 25—37

O kas gi mano artimas?

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Štaĩ atsistójo vienas Įstãtymo mókytojas ir, mėgìndamas Jėzų, pakláusė: „Mókytojau, ką turiù darýti, kàd laimėčiau ámžinąjį gyvẽnimą?"

Jėzus tãrė: „Õ kàs parašýta Įstãtyme? Kaĩp skaitaĩ?"

Tàs atsãkė: „Mylėk Viẽšpatį, sàvo Diẽvą, visà širdimì, visà siela, visomìs jėgomìs ir visù protù, õ sàvo ařtimą, kaĩp savè pãtį".

Jėzus jám tárė: „Geraĩ atsakeĩ. Taĩ darýk, ir̃ gyvénsi".

Norėdamas pasitėisinti, anàs pakláusė Jėzų: „Õ kàs gì màno ar̃timas?"

Jėzus prabìlo: „Vienas žmogùs keliãvo ìš Jerùzalės į̃ Jèrichą ir̃ pakliùvo į̃ plėšìkų rankàs. Tiẽ ìšrengė jį̃, sùmušė ir̃ nuẽjo sáu, palikdamì pùsgyvį. Atsitiktinaĩ tuõ pačiù keliù ẽjo vienas kùnigas. Jìs pamãtė, bèt praẽjo kità pusė kẽlio. Taipõgi ir̃ levìtas, prõ tą viẽtą eĩdamas, jį̃ mãtė ir̃ praẽjo kità kẽlio pusė.

Õ vienas pakeleĩvis samariẽtis, užtìkęs jį̃, pasigailėjo. Jìs priẽjo priẽ jõ, užpýlė añt žaizdų aliẽjaus ir̃ vỹno, aptvárstė jàs; paskuĩ, užkėlęs añt sàvo gývulio, nugabẽno į̃ ùžeigą ir̃ slaũgė jį̃.

Kìtą diẽną jìs ìšsiėmė dù denarùs, pàdavė ùžeigos šeimininkui ir̃ tãrė: ‚Slaugýk jį̃, õ jéigu išléisi ką̃ viršaũs, sugrį̃žęs àš táu atsilýginsiu'.

Kàs ìš šìtų trijų̃ táu atródo bùvęs ar̃timas patẽkusiam į̃ plėšìkų rankàs?"

Jìs atsãkė: „Tàs, kurìs paródė jám gailestingùmo".

Jėzus atsãkė: „Eĩk ir̃ tù taĩp darýk!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 1, 13—24

Apreiškė manyje savo Sūnų,
kad paskelbčiau Evangeliją pagonims

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Jũs ẽsate girdėję, kaĩp àš kadáise elgiaũsi, bū̃damas žỹdų tikėjimo; kaĩp bè saĩko pérsekiojau Diẽvo Bažnýčią ir̃ mėginaũ ją̃ sugriáuti; kaĩp žỹdų tikėjimu buvaũ pranókęs daũgelį

bendraamžių sàvo tautiečių, ìtin uõliai sáugodamas sàvo prótėvių padavimùs.

Kaĩ tàs, kurìs manė pasiriñko dár ẽsantį įsčiose iř pàšaukė sàvo malóne, panorėjo apréikšti manyjė sàvo Sūnų, kàd paskélbčiau Evangėliją pagónims, neskubėjau tařtis sù kūnu iř kraujù iř nenuvykaũ į Jerùzalę pàs anksčiaũ ùž manė pàšauktus apãštalus, bèt iškeliavaũ į Arãbiją iř põ tõ vėl grįžaũ į Damãską. Vėliaũ, põ trejũ mẽtų, àš nukeliavaũ į Jerùzalę susipažìnti sù Kefù iř pasilikaũ pàs jį penkiólikai dienų. Kitų apãštalų mán netẽko pamatýti, tiktaĩ Viẽšpaties brólį Jokūbą. Ką jùms rašaũ, tvìrtinu Diẽvo akìvaizdoje, jóg nemelúoju.

Paskuĩ išvykaũ į Sìrijos iř Kilìkijos sritìs. Àš buvaũ ìš véido nepažįstamas Judėjos krikščiónių bendrúomenėms. Jõs tebùvo tìk girdėjusios: tàs, kurìs mùs kitadõs pérsekiojo, dabař skélbia Evangėlijos tikėjimą, kurį kadáise griovė. Iř jõs šlóvino Diẽvą dẽl manęs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 138, 1—3. 13—14ab. 14c—15 (P.: 24b)

P. Amžinýbės kelỹ, Viẽšpatie, būk mán vadõvas!

[1] Ištýręs esì manė, Diẽve, pažįsti,
[2] žinaĩ, kadà sėdu, keliúosi.
Ìš tólo mataĩ, ką galvóju,
[3] žinaĩ, ař žingsniúoju, ař einù gulìti.
Táu žìnomi visì màno takẽliai. — **P.**

[13] Jùk tù màno šìrdį sukūrei,
sunárstei manė mótinos įsčioj.
[14] Dėkóju, kàd taĩp stebuklìngai manė tù sukūrei,
kàd visì tàvo darbaĩ stebuklìngi. — **P.**

Tù mãnąją sielą pažįsti.
[15] Nẽ vienas kaulẽlis nebùvo táu slãptas,
kaĩ tamsõj manė tvėrei,
kaĩ slaptìngai àš bréndau põ žẽmėm. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja.— Paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio iř jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 10, 38—42

Morta pakvietė jį į svečius.
Marija išsirinko geriausiąją dalį

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus užsùko į̃ vieną káimą. Teñ vienà móteris, vardù Mortà, pàkvietė jį̃ į̃ svečiùs. Jì turėjo sẽserį, vardù Marìją. Ši̇̀, atsisėdusi priẽ Viẽšpaties kójų, klaũsėsi jõ žõdžių.

Mortà bùvo susirū̃pinusi visókiu patarnãvimu. Jì stàbtelėjo iř pasiskùndė: „Viẽšpatie, táu nerū̃pi, kàd sesuõ paliẽka manè vieną patarnáuti? Sakýk, kàd jì mán padė̀tų".

Tačiaũ Viẽšpats atsãkė: „Mõrta, Mõrta, tù rū̃piniesi iř siẽlojiesi daũgeliu dalýkų, õ reĩkia tìk vieno. Marijà išsiriñko geriáusiąją dãlį, kurì nebùs ìš jõs atimtà".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Gal 2, 1—2. 7—14

Pripažino man suteiktą malonę

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Prasliñkus keturiólikai mẽtų, àš vẽl nuvykaũ į̃ Jerùzalę kartù sù Barnabù, taipõgi pasiẽmęs iř Tìtą. Àš nuvykaũ, apreiškìmo paskãtintas, iř jíems išdė́sčiau Evangèliją, kurią̃ skélbiau pagónims, atskiraĩ išsiáiškinęs sù įžymesniaĩs asmenimìs, kàd kař̃tais nebė́gčiau ař nebū́čiau praeityjè bė́gęs véltui.

Priéšingai, jiẽ įsitìkino, jóg mán patikė́ta skélbti Evangèliją pagónims, kaĩp Pẽtrui žỹdams, nès tàs pàts, kurìs paskýrė Pẽtrą apipjáustytųjų apãštalu, paskýrė manè pagónių apãštalu. Pripažindamì mán sùteiktą malónę, Jokū̃bas, Kèfas iř Jõnas, kuriẽ laĩkomi šulaĩs, pàdavė mán iř Barnãbui dẽšines dragỹstės ženklañ, kàd mẽs eĩtume pàs pagónis, õ jiẽ — pàs žydùs; tìk mẽs turė́jome prisimiñti jų̃ vargšùs,— õ àš iř sténgiausi taĩ darýti.

Kaĩ Kèfas atvỹko į̃ Antiòchiją, àš jám pasipríešinau į̃ akìs, nès jìs bùvo nusižeñgęs. Màt priẽš atvỹkstant kaĩ kuríems nuõ Jokū̃bo, jìs válgydavo sù pagónimis; bèt kaĩ tiẽ atvỹko, jìs atsitráukė iř ẽmė jų̃ véngti, bijódamas apipjáustytųjų. Kartù sù juõ veidmainiãvo iř kitì žỹdai, nètgi Barnãbas pasìdavė jų̃ veidmainỹstei.

Pamãtęs, kàd jiẽ nukrỹpsta nuõ Evangèlijos tiesõs, àš pasakiaũ Kèfui visų̃ akìvaizdoje: „Jéi tù, bū́damas žỹdas, gyvenì pagóniškai, õ nè žỹdiškai, taĩ kodẽl vertì pagónis laikýtis žỹdų papročių̃?"

T a ĩ D i ẽ v o ž õ d i s.

Atliepiamoji psalmė

Ps 116, 1. 2 (P.: Mk 16, 15)

P. Eĩkite į̃ vìsą pasáulį iř skélbkite Evangèliją.

A r b a: Aleliùja.

[1] Gárbinkit Viẽšpatį, vìsos taũtos,
šlóvinkite jį̃, vìsos šãlys! — **P.**

[2] Jõ gailestingùmas tikraĩ begalìnis,
sàvo pažadáms jìs ìštikimas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Rom 8, 15

P. Aleliùja.— Jũs gãvote įsūnỹstės Dvãsią,
kuriojè šaũkiame: „Ãba, Tė́ve!" —
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 1—4

Viešpatie, išmokyk mus melstis

+Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą Jė́zus vienojè viẽtoje meĩdėsi. Jám baĩgus maĩdą, vienas mokinỹs paprãšė: „Viẽšpatie, išmókyk mùs meĩstis, kaĩp ir̃ Jõnas išmókė savúosius mókinius".

Jė́zus tãrė jiems: „Kaĩ meĩsitės, sakýkite: ‚Tė́ve, teesiẽ šveñtas tàvo vařdas. Teateiniẽ tàvo karalỹstė. Kasdiẽnės mū̃sų dúonos dúok mùms kasdiẽn ir̃ atléisk mùms mū̃sų kaltės, nès ir̃ mẽs atléidžiame visiems sàvo skõlininkams, ir̃ nevèsk mūsų į̃ pagùndą'".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Gal 3, 1—5

Ar jūs gavote Dvasią įstatymo darbais,
ar paklusdami tikėjimo skelbimui?

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Galãtams.

Õ neprotìngi galãtai! Kàs apkerė́jo jùs, kuriems akivaizdžiaĩ bùvo nùpieštas nukryžiúotasis Jė́zus Kristus? Àš nóriu jũs pakláusti tiktaĩ vieno dalýko: ar̃ jũs gãvote Dvãsią įstãtymo darbaĩs, ar̃ paklusdamì tikė́jimo skelbìmui? Nejaũgi jũs tokiẽ neprotìngi, kàd, pradė́ję Dvasià, dabar̃ užbaĩgsite kū́nu? Ar̃gi tiek daũg ẽsate iškentė́ję véltui? Õ, ìš tiesų̃ būtų̃ véltui!.. Ar̃ tàs, kuris jùms teĩkia Dvãsią ir̃ pàs jùs dãro stebuklùs, taĩ dãro dė̃l jū́sų įstãtymo darbų̃ ar̃ dė̃l jū́sų klusnùmo tikė́jimui?

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Plg. Lk 1, 69—70. 71—72. 73—75 (P.: 68)

P. Šlovė̃ Viẽšpačiui, Izraèlio Diẽvui,
kàd aplañkė sàvo taũtą.

69 Jìs pažãdino gélbėtoją mùms galìngą
sàvo tar̃no Dóvydo namuosè,
70 kaĩp nuõ senų̃ senóvės bùvo skélbęs
sàvo šventų̃jų pranašų̃ lū́pomis. — **P.**

71 Jóg mùs išgélbės nuõ priėšų̃,
ìš rañkų visų̃, kuriẽ mū́sų nekeñčia;
72 jóg mū́sų prótėviams ródys gailestingùmą
ir̃ atsimiñs sàvo sándorą šveñtą. — **P.**

73 Jóg výkdys priėsiaĩką,
dúotą mū́sų tė́vui Abraõmui:
74 kàd mẽs, išvadúoti ìš priėšų̃ rañkų,
tarnáusime jám bè báimės,
75 būdamì jõ akysė̀ šventì ir̃ teĩsūs
peř vìsą gyvẽnimą. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Apd 16, 14b

P. Aleliùja.— Atvérk, Viẽšpatie, mūsų šir̀dis
tàvo Sūnaũs žõdžiams.— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 5—13

Prašykite, ir jums bus duota

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Jė́zus kalbė́jo mokiniáms:

„Kàs nórs ìš jūsų turẽs draũgą ir̃, nuẽjęs pàs jį̃ vidùrnaktį, sakỹs: ‚Bičiùli, paskõlink mán trìs kepaliukùs dúonos, nès draũgas ìš keliõnės pàs manè atvỹko ir̃ àš neturiù kõ dúoti válgyti'. Õ anàs ìš vidaũs atsiliẽps: ‚Nekváršink manę̃s! Dùrys jaũ uždarýtos, õ àš sù vaikaĩs lóvoje, negaliù kéltis ir̃ táu dúoti'.

Àš jùms sakaũ: jéigu nesikeĩs ir̃ neduõs jám dúonos dė̃l bičiulỹstės, taĩ dė̃l jõ įkyrùmo atsikeĩs ir̃ duõs, kiek tìk jám reĩkia.

Tàd ir̃ àš jùms sakaũ: prašýkite, ir̃ jùms bùs dúota; ieškókite, ir̃ ràsite; bélskite, ir̃ jùms bùs atidarýta. Kiekvienas, kàs prãšo, gáuna, kàs ieško, rañda, ir̃ béldžiančiam atidãroma.

Kuř jūs mãtėte tókį tė́vą, kàd dúonos prãšančiam vaĩkui dúotų ãkmenį?! Ar̃ prãšančiam žuviẽs — atkìštų gyvãtę? Arbà prãšančiam kiaušinio — dúotų skorpiòną? Jéi tàd jūs, būdamì nelabì, mókate sàvo vaikáms dúoti gerų̃ daiktų̃, juõ labiaũ jūsų Tė́vas ìš dangaũs suteĩks Šveñtąją Dvãsią tiems, kuriẽ jį̃ prãšo".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 3, 7—14

Tikintys žmonės susilaukia palaiminimo kartu su tikinčiuoju Abraomu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Supràskite, kàd Abraõmo vaikaĩ yrà tiẽ, kuriẽ tìki. Ir Rãštas, numatýdamas, kàd Diẽvas tikė́jimu nutéisina pagónis, ìš añksto paskélbė Abraõmui gẽrą naujíeną: „Tavyjè bùs paláimintos vìsos taũtos“. Tuõ būdù tìkintys žmónės susiláukia paláiminimo kartù sù tìkinčiuoju Abraomù.

Visíems, kuriẽ rẽmiasi įstãtymo darbaĩs, grẽsia prakeikìmas. Parašýta: „Prakéiktas kiekvíenas, kàs ištikimaĩ nesilaĩko visų̃ įstãtymo knỹgoje surašýtų núostatų ir jų̃ nevýkdo“. Kàd įstãtymu niẽkas nenutéisinamas pàs Diẽvą, áišku, nès „teisùsis gyveñs tikė́jimu“. Õ įstãtymas nėrà kìlęs ìš tikė́jimo, nès „kàs juõs výkdo, tàs gyveñs jaĩs“.

Kris̀tus mùs atpir̃ko ìš įstãtymo prakeikìmo, tàpdamas ùž mùs prakeikimù, nès parašýta: „Prakéiktas kiekvíenas, kuris̀ kýbo añt mẽdžio“. Šìtaip peř Jė́zų Kris̀tų pagónims atitẽko Abraõmo paláiminimas, ir̃ mẽs tikė́jimu gãvome pažadė́tąją Dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 110, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 5b)

P. Sàvo sándorą Viẽšpats àtmena ámžiais.

[1] Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisìngųjų tárpe, didžiojè jų̃ bendrìjoj.
[2] Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tíems, kàs juõs mýli. — **P.**

3 Puošnì, prabangì jõ kūrýba,
jõ teisingùmas tvėria peř ámžius.
4 Palìko veiklõs stebuklìngos pamiñklą
geràsis, maloningasis Viešpats. — **P.**

5 Maitìna kiekvieną, kàs jõ šventaĩ bijo,
sàvo sándorą àtmena ámžiais.
6 Galýbę sàvo taũtai paródė,
atìdavė jái žẽmę pagónių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 12, 31b—32

P. Aleliùja.— Netrùkus šiõ pasáulio kunigáikštis
bùs ìšmestas laukañ,— sãko Viešpats.—
Õ àš, kaĩ bũsiu pakéltas nuõ žẽmės,
visùs patráuksiu priẽ savęs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 15—26

Jei aš išveju demonus Dievo pirštu,
tai pas jus atėjo Dievo karalystė

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzui išvãrius dėmoną, kaĩ kuriẽ žmónės sãkė: „Jìs išvãro dėmonus sù dėmonų valdõvo Belzebùlo pagálba". Kitì, mėgìndami jį, reikalãvo žénklo ìš dangaũs.

Žinódamas, ką jiẽ mãno, Jėzus jiems tãrė: „Kiekvienà suskìlusi karalỹstė bùs sunaikìnta, ir namaĩ griùs añt namų̃. Jéigu ir šėtõnas pasidalìjęs, taĩ kaĩp išsilaikỹs jõ karalỹstė?! Jũs gì sãkote manė ìšvejant dėmonus sù Belzebùlo pagálba. Jéigu jaũ àš išvaraũ juõs su Belzebùlo pagálba, taĩ sù kienõ pagálba išvãro jũsų sekėjai? Todẽl jiẽ bùs jũsų teisėjai. Bèt jéi àš ìšveju dėmonus Diẽvo pirštù, taĩ tikraĩ pàs jùs atẽjo Diẽvo karalỹstė. Kaĩ apsiginklãvęs galiũnas sérgi sàvo sodýbą, tadà jõ tuřtas apsáugotas. Bèt jéi užpuĩs stip-

rėsnis iř jį nugalės, taĩ atimš jõ ginklùs, kuriaĩs tàs pasitikėjo, iř išdalỹs grõbį.

Kàs nè sù manimì, tàs priẽš manè, iř kàs nèrenka sù manimì, tàs bařsto.

Netyróji dvasià, išẽjusi ìš žmogaũs, kláidžioja bevandẽnėse viẽtose, ieškódama póilsio. Nerãdusi jì sãko sáu: ‚Grį̃šiu į̃ sàvo namùs, ìš kuř išėjaũ'. Sugrį̃žusi rañda juõs iššlúotus iř ìšpuoštus. Tadà eĩna, pasìima kitàs septýnias dvasiàs, dár piktesnès ùž savè, iř į̃ẽjusios jõs teñ apsigyvẽna.

Iř paskuĩ tám žmõgui dãrosi blogiaũ, negù pirmà".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys Gal 3, 22—29

Jūs visi esate Dievo vaikai, tikėdami Jėzų Kristų

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Rãštas vìską apjúosė núodėme, kàd pãžadas dė̃l tikė́jimo į̃ Jė́zų Krìstų tèktų tiems, kuriẽ tìki.

Priẽš ateĩnant tikė́jimui, mẽs bùvome įstãtymo galià įkãlinti, kàd láuktume apsiréiškiant tikė́jimo. Tuõ būdù įstãtymas áuklėjo mùs Krìstui priimti, kàd mẽs būtume tikė́jimu nutéisinti. Tikė́jimui atė̃jus, mẽs jaũ nėsame áuklėtojo globojė. Jùk jũs visì ẽsate Diẽvo vaikaĩ, tikė́dami Jė́zų Krìstų.

Iř visì, kuriẽ ẽsate pakrìkštyti Krìstuje, apsivilkote Krìstumi. Nebėrà neĩ žỹdo, neĩ graĩko; nebėrà neĩ vérgo, neĩ laĩsvojo; nebėrà neĩ výro, neĩ móters: visì jũs ẽsate viena Krìstuje Jė́zuje! Õ jéigu jũs priklaũsote Krìstui, taĩ ẽsate taipõgi Abraõmo pãlikuonys iř pãžado paveldė́tojai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 104, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 8a)

P. Ámžiais àtmena Viẽšpats sándorą sàvo.

A r b à: Aleliùja.

2 Jũs jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą.
3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ilgis. — **P.**

4 Žvelkit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit.
5 Vìs atsimiñkit jõ nuostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lū̃pų tar̃tą sprendìmą. — **P.**

6 Jũs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jũs, jõ rinktìniai, Jokũbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį valdo jõ galìngasis žõdis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 11, 28

P. Aleliùja.— Paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ir̃ jõ laĩkosi. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 11, 27—28

Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo.
Dar labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzui bèkalbant, vienà móteris ìš miniõs garsiai sušùko: „Paláimintos įsčios, kuriõs tavè nešiójo, ir̃ krū̃tys, kuriàs žìndai!"

Õ jìs atsìliepė: „Dár labiaũ paláiminti tiẽ, kuriẽ klaũsosi Diẽvo žõdžio ir̃ jõ laĩkosi".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT AŠTUNTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 4, 22—24. 26—27. 31—5, 1

Mes nesame vergės vaikai, bet laisvosios

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Parašýta, kàd Abraõmas turė́jo dù sū́nus: víeną ìš vérgės, õ kìtą ìš laisvõsios. Bèt vérgės sūnùs bùvo gìmęs pagal̃ kū́ną, õ laisvõsios — pagal̃ pãžadą.

Tai̅ pasakýta pérkeltine prasmè: tiẽdvi móterys — tai̅ dvì Sándoros. Vienà priẽ Sinãjaus kálno sudarýta, gim̃danti vergỹstei: ją̃ réiškia Hagarà. Bèt aukštýbių Jerùzalė laisvà, ir̃ jì yrà mū́sų mótina, nès parašýta: „Pralinksmė́k, nevaisìngoji, kurì negimdei̅! Šū́kauk ir̃ džiū́gauk, nepažìnusi kentė́jimų! Nès apleistóji tùri daũg vaikų̃, daugiaũ, negù tùrinčioji výrą".

Štai̅ kodė̃l, bróliai, mẽs nẽsame vérgės vaikai̅, bèt laisvõsios. Krìstus mùs išvadãvo, kàd bū́tume laisvì. Tàd stovė́kite tvirtai̅ ir̃ nesidúokite vė̃l įkiñkomi į̃ vergỹstės jùngą!

Tai̅ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 112, 1—2. 3—4. 5—7 (P.: plg. 2)

P. Šlovė̃ Viẽšpaties var̃dui per̃ ámžius!

1 Diẽvo tarnai̅, giedókit,
gárbinkit Viẽšpaties var̃dą!
2 Šlovė̃ Viẽšpaties var̃dui
dabar̃ ir̃ per̃ ámžius! — **P.**

3 Nuõ pàt saulė́tekio ikì saulė́lydžio

tebùs šlóvinamas Viẽšpaties vařdas.
4 Aukštaĩ viřš tautũ yrà Viẽšpats,
garbė̃ jõ aukštèsnė ùž dañgų. — **P.**

5 Kàs tóks, kaĩp mũsų Viẽšpats Diẽvas?
Jìs aukštýbėj gyvẽna,
6 ìš teñ žvelgia žemỹn
į̃ dañgų ir žẽmę.
7 Jìs kẽlia nuõ žẽmės betuřtį,
ìš puřvo elgetą tráukia. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgiřstumėt šiañdien,
kã̃ jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jũsų šìrdys nebũna storžiẽvės".—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 29—32

Šiai kartai nebus duota jokio kito ženklo,
kaip tik Jonos ženklas

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Žmonėms gaũsiai susiriñkus, Jė́zus pradė́jo kalbė́ti: „Šì kartà yrà blogà kartà. Jì reikaláuja žénklo, bèt jái nebùs dúota jókio kìto žénklo, kaĩp tìk Jónos žénklas. Kaĩp Jóna bùvo žénklas nineviẽčiams, taĩp Žmogaũs Sūnùs bùs šiái kařtai. Pietų̃ šaliẽs karalienė teĩsmo diẽną prisikelš draugė̀ sù šiõs kartõs žmonėmìs ir juõs pasmeřks. Nès jì atkeliãvo nuõ žẽmės pakraščių̃ pasiklausýti Saliãmono išmintiẽs, õ štaĩ čià daugiaũ, negù Saliãmonas. Ninėvės gyvéntojai stõs teismė draugė̀ sù šià kartà ir ją̃ pasmeřks, nès jiẽ atsìvertė, išgiřdę Jónos pamokslùs, õ štaĩ čià daugiaũ, negù Jóna".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 5, 1—6

Nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, o vien tikėjimas, kuris veikia meile

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Krìstus mùs išvadãvo, kàd bũtume laisvì. Tàd stovėkite tvirtaĩ ir nesidúokite vėl įkiñkomi į vergỹstės jùngą. Štaĩ àš, Paũlius, sakaũ jùms: jéigu léisitės apipjáustomi, Krìstus jùms nebebùs naudìngas. Àš pakartótinai įspėju kiekvìeną, kurìs léidžiasi apipjáustomas; jìs tam̃pa įpareigótas laikýtis vìso įstãtymo. Jũs, ieškantys nutéisinimo įstãtyme, atsiskýrėte nuõ Krìstaus, prarãdote malónę.

Õ mẽs, Dvãsios vedamì, iš tikėjimo láukiame ir tìkimės nutéisinimo. Jùk Krìstuje Jėzuje niẽko neréiškia neĩ apipjáustymas, neĩ neapipjáustymas, õ vien tikėjimas, kurìs veĩkia méile.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 41. 43. 44. 45. 47. 48 (P.: 41a)

P. Viẽšpatie, bũki mán malonìngas.

41 Viẽšpatie, bũki mán malonìngas,
pãramą žadėtą atsiųski. — **P.**

43 Ìš màno lũpų neatim̃k tiesõs žõdžių —
tàvo pasãkymais kliáujuos. — **P.**

44 Bè paliovõs àš tàvo Teisýno laikýsiuos —
nuõlat, peř ámžius. — **P.**

45 Plačiuõju keliù tuomèt žeñgsiu,
nès tàvo vãlią výkdyti nóriu. — **P.**

47 Tàvo priesakais àš džiaugiúosi,
juõs ìš visõs širdiẽs mýliu. — **P.**

48 Į tavúosius įsãkymus àš tiesiù rañką,
tàvo pótvarkius nóriu suvókti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Žyd 4, 12

P. Aleliùja.— Diẽvo žõdis yrà gývas, veiksmìngas.
Jìs teĩsia širdiẽs sumãnymus beĩ mintìs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 37—41

Duokite žmonėms iš vidaus tarsi išmaldą,
ir viskas jums bus nesutepta

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Vienas fariziẽjus pasìkvietė Jézų pietų̃. Įẽjęs į̃ vìdų, jìs tiesióg ùžėmė viẽtą priẽ stãlo. Taĩ matýdamas, fariziẽjus nusistebėjo, kàd jìs nenusimazgójo rañkų priẽš valgį̃.

Õ Viẽšpats kreĩpėsi į̃ jį̃: „Kaĩp tìk jũs, fariziẽjai, vãlote taurẽs ir dubeñs ìšorę, õ vidujè ẽsate pilnì gobšùmo ir nelabùmo. Neišmãnėliai! Ar̃gi ìšorės kūrėjas nėrà sukū̃ręs ir vidaũs?! Verčiaũ dúokite žmonėms ìš sàvo vidaũs taŕsi ìšmaldą, ir vìskas jùms bùs nesùtepta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Gal 5, 18—25

Kurie yra Kristaus Jėzaus,
tie nukryžiavo savo kūnus su aistromis ir geismais

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Galãtams.

Bróliai!

Gyvénkite Dvasià, iř jũs nepasidúosite kū̃no geismáms. Màt kū̃no geismaĩ priešingi dvãsiai, õ dvãsios — kū̃nui; jiẽ vienas kitám priešingi, todẽl jũs nedãrote, kaĩp norėtumėte. Bèt jéi léidžiatės Dvãsios vadováujami, jũs nebẽsate įstãtymo valdžiojė. Kū̃no darbaĩ geraĩ žìnomi; taĩ ištvirkãvimas, netyrùmas, gašlãvimas, stabmeldỹstė, burtininkãvimas, priešiškùmas, nesántaika, pavyduliãvimas, piktùmai, vaidaĩ, nesutarìmai, susiskáldymai, pavỹdai, girtãvimai, smaguriãvimai iř panãšūs dalỹkai. Àš jùs įspė́ju, kaĩp jaũ esù įspė́jęs, jóg tiẽ, kuriẽ taĩp dãro, nepaveldės Diẽvo karalỹstės.

Dvãsios vaĩsiai yrà méilė, džiaũgsmas, taikà, kantrýbė, malonùmas, gerùmas, ištikimýbė, romùmas, susivaĩldymas. Tokiems dalỹkams nėrà įstãtymo. Kuriẽ yrà Kristaus Jė́zaus, tiẽ nukryžiãvo sàvo kū̃nus sù aistromìs iř geismaĩs. Jéi gyvẽname Dvasià, taĩ iř elkimės pagaĩ Dvãsią.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: Jn 8, 12)

P. Kàs tavimì, Viẽšpatie, sẽka, turės gyvẽnimo šviẽsą.

[1] Laimìngas, kuris neklaũso piktų̃ patarìmų,
nestója į paklýdėlių kẽlią,
nesė́di sù nepraustabuřniais.

2 Viešpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį dieną ir naktį. — **P.**

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą deřlių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
6 Į teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiūri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 42—46

Vargas jums, fariziejai! ir jums, Įstatymo mokytojai!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Vařgas jùms, fariziẽjai! Jũs dúodate dešimtìnę ìš mẽtų, rųtų ir kitókių žolẽlių, õ nepáisote teisingùmo ir Diẽvo méilės. Reĩkia šìtai darýti ir anõ neapléisti!

Vařgas jùms, fariziẽjai! Jũs taĩp mėgstate pirmąsias kėdės sinagògose ir svéikinimus turgãvietėse...

Vařgas jùms! Ẽsate lýg apleistì kapaĩ, kuriuõs žmónės nepastebėdami mìndžioja".

Tadà vienas Įstãtymo mókytojas atsìliepė: „Mókytojau, taĩp kalbėdamas, tù ir mùs įžeidì".

Jìs atsãkė: „ Vaĩgas ir jùms, Įstãtymo mókytojai! Jũs kráunate žmonėms nepàkeliamas naštàs, õ pãtys tų naštų nẽ vienu pirštù nepajùdinate".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ef 1, 1—10

Dievas mus išrinko Kristuje prieš pasaulio sutvėrimą

Šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams įžanga.

Paũlius, Diẽvo valià Jėzaus Krìstaus apãštalas, šventiesiems, gyvẽnantiems Efezė, ir ištikimiesiems Krìstuje Jėzùje. Malónė ir ramýbė jùms nuõ mũsų Tėvo Diẽvo ir Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus!

Garbẽ Diẽvui, mũsų Viẽšpaties Jėzaus Krìstaus Tėvui, kurìs paláimino mùs Krìstuje visokeriópa dvãsine paláima dangujè, mùs išriñkdamas jamè priẽš pasáulio sutvėrìmą, kàd bũtume šventì ir nekaltì jõ akìvaizdoje. Ìš grynõs méilės, laisvù sàvo vãlios nutarìmu jìs ìš añksto paskýrė mùs peĩ Jėzų Krìstų tàpti jám įsūniais sàvo malónės kilnùmo šlóvei. Jà jìs apipýlė mùs vardañ Mýlimojo, kuriamè tùrime atpirkìmą jõ kraujù ir núodėmių atleidìmą jõ malónės gausà. Jìs dõsniai apréiškė mùms sàvo malónę sù įvairiópa išmintimì ir sumanumù, paskélbdamas mùms sàvo vãlios pãslaptį, kaĩp jìs panorėjo ìš añksto nutarĩti jamè, ámžių pilnãtvei atẽjus, vìsa, kàs yrà dangujè ir žẽmėje, ìš naũjo suviẽnyti Krìstuje, tarĩtum galvojė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 97, 1. 2—3ab. 3cd—4. 5—6 (P.: 2a)

P. Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė.

1 Naũją gíesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jõ teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadė́tą. — **P.**

Ir̃ mãto vìsas pasáulis
išganìngąjį Diẽvo veikìmą.
4 Žavė́kitės Viẽšpačiu, šãlys,
šū́kaukit, džiū̃gaukit, grókit! — **P.**

5 Viẽšpačiui skambinkit árfom,
giedókit, prìtariant kañkliams.
6 Trimìtų ir̃ rãgo balsaĩ tegù aĩdi.
Valdõvą Viẽšpatį gìrkit audrìngai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 14, 5

P. Aleliùja.— Àš esù kẽlias, tiesà ir̃ gyvẽnimas,—
sãko Viẽšpats.—
Niẽkas nenueĩna pàs Tė́vą kitaĩp,
kaĩp tìk peř manè. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 11, 47—54

Bus pareikalauta pranašų kraujo,
pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Vaĩgas jùms! Jūs stãtote pranašáms paminklùs, õ jūsų tėvaĩ juõs žùdė! Taĩgi jūs liùdijate ir̃ prìtariate sàvo tėvų darbáms. Jiẽ žùdė, õ jūs stãtote paminklùs.

Štaĩ kodėl Diẽvo Išmintìs yrà pasãkiusi: ‚Àš siųsiu pàs juõs pranašų ir̃ apãštalų, õ jiẽ vienus žudỹs, kitùs pérsekios, kàd ìš šiõs kartõs būtų pareikaláuta visų pranašų kraũjo, pràdedant Ãbelio kraujù ikì kraũjo Zacharìjo, kurìs bùvo nužudýtas tarp altõriaus ir̃ šventỹklos'. Taĩp! Àš sakaũ, jóg bùs pareikaláuta jõ ìš šiõs kartõs.

Vaĩgas jùms, Įstãtymo mókytojai! Jūs pasisãvinote pažinìmo rãktą, bèt pãtys nėjote ir̃ nórintiems įeĩti kliùdėte".

Jám ìš teñ išėjus, Rãšto áiškintojai beĩ fariziẽjai pradėjo labaĩ jį pùlti ir̃ visaĩp kamantinėti, týkodami ką nórs pagáuti ìš jõ lūpų.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 1, 11—14

Mes nuo seno turėjome viltį Mesijyje,
ir jūs esate paženklinti Šventąja Dvasia

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Kristuje ẽsame tãpę Diẽvo nuosavýbe, ìš añksto paskirtì sutvarkymu tõ, kurìs vìsa veĩkia pagaĩ sàvo vãlios nutarìmą, kàd pasitarnáutume jõ didýbės šlóvei mẽs, kuriẽ nuõ sẽno turėjome viltį Mesìjyje. Kristuje ir̃ jūs, išgirdę tiesõs žõdį — išgélbėjimo Evangèliją — ir̃ įtikėję juõ, ẽsate pažénklinti

pažadėtąja Šventąja Dvasià, kuri yrà mūsų paveldėjimo laĩdas jõ nuosavýbės atpirkìmui, jõ didýbės šlóvei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 32, 1—2. 4—5. 12—13 (P.: 12b)

P. Laimìnga tautà, kurì išrinktà būti Viẽšpaties nuosavýbe.

1 Džiūgaukit, Viẽšpačiui teikdamì šlóvę, teisíeji;
teisíesiems gárbinti dẽra.
2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
jám dešimtstygė skam̃binkit árfa. — **P.**

4 Viẽšpaties žõdis teisìngas,
tìkras jõ dárbas kiekvíenas.
5 Brangì jám téisė ir̃ teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė. — **P.**

12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà būti jõ nuosavýbe.
13 Viẽšpats ìš áukšto dangaũs žemỹn žvelgia
ir̃ mãto žmõgų kiekvíeną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 32, 22

P. Aleliùja.— Viẽšpatie, būki tù mùms gailestìngas,
mẽs gì taĩp tavim̃ tìkim. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 1—7

Visi jūsų galvos plaukai suskaityti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Susiriñko tūkstančiai žmoniũ taĩp, kàd vienì kitùs trỹpė. Tadà Jėzus pradėjo kalbėti pirmiáusia į̃ sàvo mókinius: „Sáugokitės fariziẽjų ráugo, taĩ yrà veidmainỹstės. Nėrà niẽko

ùždengto, kàs nebùs atìdengta, ir niẽko pàslėpto, kàs nepasidarỹs žìnoma. Ką kalbėjote patámsyje, skambẽs šviesojė, ir ką šnibždėjote į aũsį kambariuosė, bùs garsiai skélbiama nuõ stogų!

Àš sakaũ jùms, sàvo bičiùliams: nebijókite tų, kuriẽ žùdo kū̃ną ir paskuĩ nebegãli daugiaũ keñkti. Àš paródysiu, kõ tùrite bijóti: bijókite tõ, kurìs nužùdęs tùri gãlią įstùmti į prãgarą. Taĩp, sakaũ jùms: šìto bijókite!

Ar̃gi nè penkì žvìrbliai parduodamì ùž dù skatikùs? Tačiaũ nẽ vienas ìš jų nėrà Diẽvo pàmirštas. Žinókite, kàd nètgi visì jū̃sų galvõs plaukaĩ suskaitýti. Tàd nebijókite! Jū̃s vertesnì ùž daugýbę žvìrblių".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 1, 15—23

Kristų pastatė viršum visko, kad būtų galva Bažnyčios, kuri yra jo Kūnas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Išgirdęs apiẽ jū̃sų tikėjimą Viẽšpačiu Jėzumi ir apiẽ jū̃sų méilę visiems šventiesiems, àš nesiliáuju dėkójęs ùž jùs, prisimiñdamas jùs ir melsdamas, kàd mū̃sų Viẽšpaties Jėzaus Kristaus Diẽvas, garbingiáusiasis Tėvas, suteĩktų jùms išmintiẽs ir apreiškìmo Dvãsią ir jū̃s galėtumėte jį pilnaĩ pažìnti; kàd apšviẽstų jū̃sų dvãsios akìs ir jū̃s pažìntumėte, kokià yrà viltìs, į kurią jū̃s ẽsate pašauktì, kóks jõ šventųjų garbìngo paveldėjimo tur̃tas ir kokià nepalýginama jõ galýbės didýbė mùms, tìkintiesiems, veĩkiant jõ neribótai jẽgai.

Jà jìs prižãdino Krìstų ìš numìrusių ìr pasodìno danguosè sàvo dešinėjè, aukščiaũ ùž visàs kunigaikštystès, valdžiàs, galýbes, viešpatystès ìr ùž kiekvìeną vařdą, tãriamą nè tìk šiamè pasáulyje, bèt ìr būsimãjame, ìr vìsa jám pàlenkė põ kójų, õ jį̃ pãtį pastãtė viršuñ vìsko, kàd būtų galvà Bažnýčios, kurì yrà jõ Kū̃nas, pilnãtvė tõ, kurìs vìsa visamè pripìldo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 8, 2—3a. 4—5. 6—7 (P.: plg. 7)

P. Tàvo Sūnùs viešpatáuja tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.

2 Viẽšpatie, mū̃sų Valdõve,
kóks įstabùs tàvo vařdas pasáuly!
Tàvo šlovė̃ pranóksta žvaigždė̃tąjį skliaũtą;
3 jã skélbia lū̃pos vaikùčių, mažutėláičių. — **P.**

4 Kaĩ pasižiū̃rim į̃ tàvo dañgų, tàvo rañkų sukùrtą,
į̃ mėnùlį, žvaigždès, tvariaĩ padarýtas,
5 tãriam: „Kàs gì žmogùs, kàd tù jį̃ dár atmiñtum,
kàs tàs Adõmo sūnùs, kàd jį̃ belankýtum?!“ — **P.**

6 Jį̃ padareĩ nè kã menkèsnį ùž ángelus,
garbė ìr grožiù jį̃ vainikúoji.
7 Jìs viešpatáuja tàvo rañkų sukurtájam pasáuliui.
Jám põ kójų tù vìsa paklójai. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 26b. 27a

P. Aleliùja.— Tiesõs Dvasià toliaũ liùdys apiẽ manè,—
sãko Viẽšpats,—
ìr jū̃s liùdysite.
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 12, 8—12

Šventoji Dvasia tada jus pamokys, ką kalbėti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Àš jùms sakaũ: kàs išpažiñs manė žmonių̃ akìvaizdoje, tą̃ ir Žmogaũs Sūnùs išpažiñs Diẽvo angelų̃ akìvaizdoje. Õ kàs manę̃s išsigiñs žmonių̃ akìvaizdoje, tõ bùs išsigìnta Diẽvo angelų̃ akìvaizdoje.

Kàs taĩtų žõdį priẽš Žmogaũs Sū̃nų, tám bùs atléista, õ kàs piktžodžiáutų Šveñtajai Dvãsiai, tám nebùs atléista. Kaĩ jiẽ vès jùs į̃ sinagogàs pàs viršininkus ar̃ vyresnýbes, nesirū̃pinkite, kaĩp gìnsitės ar̃ ką̃ atsakinėsite, nès Šv̀entóji Dvasià tadà jùs pamókys, ką̃ kalbė́ti".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

DVIDEŠIMT DEVINTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 2, 1—10

Dievas mus prikėlė gyventi su Kristumi
ir pasodino danguje su juo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Jũs bùvote mìrę sàvo nusikaltìmais ir núodėmėmis, kuriuosè kadáise gyvẽnote, laikýdamiesi šiõ pasáulio papročių, paklusdamì kunigáikščiui, viešpatáujančiam orė, dvãsiai, veĩkiančiai neklusnùmo vaikuosè. Taĩp jų kadáise ir mẽs visì gyvẽnome, sekdamì sàvo kũno geismaĩs, výkdydami kũno ir minčių troškimùs, ir ìš prigimtiẽs bùvome rūstýbės vaikaĩ, kaĩp ir kitì.

Bèt Diẽvas, apstùs gailestingùmo, sàvo didžià méile, kurià mùs pamìlo, mùs, mìrusius nusikaltìmais, prikėlė gyvénti sù Kristumi,— jũs gì ẽsate išgélbėti malóne; — prikėlė ir pasodìno draugè sù Kristumi Jėzumi, kàd ateĩnančiais ámžiais beribį sàvo malónės lõbį paródytų sàvo gerumù mùms Kristuje Jėzuje.

Jũs gì ẽsate išgélbėti malóne peř tikėjimą, ir nè ìš savęs, bèt taĩ yrà Diẽvo dovanà; ir nè darbaĩs, kàd kàs nórs nesìgirtų.

Mẽs ẽsame jõ kūrinỹs, sutvertì Kristuje Jėzuje geriems darbáms, kuriuõs Diẽvas ìš añksto paskýrė mùms atlìkti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: 3b)

P. Viẽšpats mùs sukū̃rė, ẽsam jõ žmónės.

2 Vìsos šãlys džiū̃gaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
Jìs mùs sukū̃rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs į̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami giesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį vařdą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras iř gailestìngas peř ámžius,
iř peř kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 5, 3

P. Aleliùja.— Paláiminti dvasìngieji vargdiẽniai:
jų̃ yrà dangaũs karalỹstė. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 12, 13—21

Kam gi atiteks, ką susikrovei?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Vienas žmogùs ìš miniõs Jėzui tãrė: „Mókytojau, liẽpk màno bróliui, kàd pasidalýtų sù manimì palikìmą".

Jìs atsãkė: „Žmogaũ, kàs gì manè skýrė jūsų teisė́ju ař dalýtoju?" Iř dár pridū̃rė: „Žiū̃rėkite, sáugokitės bèt kókio godùmo, nès jėi kàs iř tùri apsčiaĩ, jõ gyvýbė nepriklaũso nuõ tuřto".

Jìs pasãkė jiems palýginimą: „Vieno turtìngo žmogaũs laukaĩ dãvė gaũsų deřlių. Iř jìs pradė́jo sáu vienas svarstýti: ‚Ką̃ mán čià dabař padārius? Neturiù kuř sukráuti deřliaus'.

Galóp jìs tãrė: ‚Štaĩ ką padarýsiu: nugriáusiu sàvo klojimùs, statýsiuos didesniùs ir į juõs sugabénsiu visùs javùs ir visàs gėrýbes.

Tuomèt àš taŕsiu sàvo sielai: màno siela, tù turì daũg gėrýbių, sukrautų ilgiems mėtams. Ilsėkis, válgyk, gérk ir linksmaĩ pokyliáuk!'

Õ Diẽvas jám tãrė: ‚Kvailỹ, dár šiąnakt bùs pareikaláuta tàvo gyvýbės. Kám gì atitèks ką susikróvei?'

Taĩp ir bùs tám, kàs kráuna turtùs, bèt nesirūpina tàpti turtìngas pàs Diẽvą".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 2, 12—22

Jis yra mūsų sutaikinimas, iš abejų padaręs viena

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Kadáise jũs bùvote bè Kristaus, svetimì Izraèlio bendrúomenei, tolimì pãžado sutartìms, bè viltiẽs ir bè Diẽvo pasáulyje. Bèt dabaĩ Kristuje Jėzuje jũs, kadáise bùvusieji tolì, ẽsate tãpę artimì dėlei Kristaus kraũjo.

Jìs yrà mūsų sutáikinimas, ìš abejų padãręs viena, sugrióvęs viduryjè stóvinčią pértvarą, sàvo kūnu panaikìnęs priešýbę. Jìs sunaikìno įsãkymų Įstãtymą sù jõ pótvarkiais, kàd ìš dviejų jamè būtų sutvértas naũjas žmogùs. Jìs įkūrė taĩką ir vienamè kūne krỹžiumi ãbejus sutáikino sù Dievù, pàts savyjè sugriáudamas priešiškùmą.

Atėjęs jìs skélbė taĩką jùms, kuriẽ bùvote tolì, ir tiems,

kuriẽ bùvo artì, nès peř jį vienì iř kitì gãlime prieĩti priẽ Tė́vo vienojė Dvãsioje.

Vadìnasi, jũs jaũ nebẽsate ateĩviai neĩ svetimì, bèt šventųjų bendrapiliẽčiai iř Diẽvo namìškiai, užstatýti añt apãštalų iř pranašų pãmato, tùrintys kertiniù ãkmeniu pãtį Jė́zų Kristų, añt kuriõ dařniai áuga vìsas pãstatas, tam̃pantis šventóve Viẽšpatyje, añt kuriõ iř jũs ẽsate draugė stãtomi, kaĩp Diẽvo bū́stinė Dvãsioje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 84, 9ab—10. 11—12. 13—14 (P.: plg. 9)

P. Viẽšpats sàvo žmonė́ms skélbia ramýbę.

9 Nórìu išgiřsti, ką̃ Viẽšpats Diẽvas bylója:
jìs skélbia ramýbę sàvo žmonė́ms — sàvo bičiùliams.
10 Tikraĩ jìs tuõs netrùkus išgélbės, kuriẽ jõ šventaĩ bijo.
iř Diẽvo garbė̃ sugrį̃š į̃ mū́s šãlį. — **P.**

11 Susitìks teñ Gailestingùmas iř Ištikimýbė,
pasibučiuõs Taikà sù Teisýbe.
12 Žẽmėje dỹgs Ištikimýbė,
ìš dangaũs pažveĩgs meĩliai Teisýbė. — **P.**

13 Visókių gėrýbių duõs Viẽšpats,
derlìnga bùs mū́sų žẽmė.
14 Teisýbė jõ akìvaizdoj váikščios,
õ jõsios pė́dõm sèks Diẽvo paláima. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 36

P. Aleliùja.— Vìsą laĩką budė́kite iř meĩskitės,
kàd sugebė́tumėte kaĩp reĩkia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 35—38

Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Tebūniẽ jūsų strėnos sujúostos ir žiburiaĩ uždegtì. Jūs būkite panãšūs į žmónes, kuriẽ láukia sàvo šeimininko, grįžtančio ìš vestùvių, kàd, kaĩ tìk jìs parvỹks ir pasibeĩs, tuojaũ atidarýtų.

Laimìngi tarnaĩ, kuriuõs sugrįžęs šeimininkas ràs bùdinčius. Ìš tiesų sakaũ jùms: jìs susijuõs, susodiñs juõs priẽ stãlo ir, eĩdamas apliñkui, patarnaũs jiems. Jéigu jìs sugrįžtų antrõsios aĩ trečiõsios naktiẽs sargýbos metù ir ràstų juõs bùdinčius, laimìngi jiẽ!"

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Ef 3, 2—12

Kristaus paslaptis dabar atskleista:
pagonys kartu su žydais yra pažado paveldėtojai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Jūs, bè ãbejo, ẽsate girdėję, kokià malónės tarnýba Diẽvo mán suteiktà jūsų lãbui: apreiškimù bùvo mán atskleistà paslaptìs, kaĩp àš ką̃ tìk esù trumpaĩ aprãšęs. Skaitýdami gãlite įsitìkinti, kàd àš suvókiu Krìstaus pãslaptį, kurì ankstyvesnėms žmonių̃ vaĩkų kartóms nebùvo paskelbtà taĩp, kaĩp jì

dabar Dvāsios atskleistà jõ šventiesiems apāštalams ir pranašáms: pagónys kartù sù žỹdais yrà paveldėtojai, priklaũso bendrám kūnui ir draugė láukia pãžado Kristuje Jėzuje ìš Evangėlijos. Àš tapaũ Evangėlijos tarnas Diẽvo malónės dovanà, kurì mán bùvo duotà jõ galýbės veikimù.

Mán, visų̃ šventų̃jų mažiáusiajam, atitẽko malónė skélbti pagónims nesuvókiamus Kristaus turtùs ir atskleĩsti visiems, kaĩp tùri išsipìldyti šìta paslaptìs, nuõ ámžių uždengtà Dievė — visų̃ dalỹkų Kūrėjyje,— kàd dabar peř Bažnýčią tàptų žìnoma kunigaikštỹstėms ir valdžióms dangujė daugeriópa Diẽvo išmintìs. Taĩ atitiñka ámžinąjį nutarìmą, padarýtą mūsų Viẽšpatyje Kristuje Jėzuje. Jį̃ tikėdami, mẽs drąsiai ir sù pasitikėjimu eĩname priẽ Tėvo.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Iz 12, 2—3. 4bcd. 5—6 (P.: 3)

P. Džiaũgdamiesi sémsite vándenį ìš versmių̃ išganìngų.

2 Štaĩ manė gélbėja Diẽvas;
juõ pasikliáusiu ir nedrebėsiu.
Viẽšpats — màno jėgà ir stiprýbė —
jìs manė išgélbėjo.
3 Džiaũgdamies sémsite vándenį
ìš versmių̃ išganìngų. — **P.**

4 Dėkókite Viẽšpačiui!
Šaũkitės jõ vařdo!
Skélbkit tautóms didìngus jõ dárbus,
áukštinkite jõ kiĩnųjį vařdą! — **P.**

5 Šlóvinkite Viẽšpatį: nuostabių̃ darbų̃ jìs padãrė;
tegùl visà žẽmė taĩ žìno.
6 Džiū̃gauki, krýkštauki, Siòne,—
dìdis tavyjė Izraèlio Šventàsis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Plg. Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja.— Budėkite ir̃ bū̃kite pasireñgę,
nès nežìnote, kurią̃ vãlandą
Žmogaũs Sūnùs ateĩs. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 12, 39—48

Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Įsidėmėkite: jėi šeimininkas žinótų, kurią̃ vãlandą ateĩs vagìs, neléistų jám įsiláužti į̃ sàvo namùs. Ir̃ jū̃s bū̃kite pasireñgę, nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikėsite".

Tuomèt Pėtras pakláusė: „Viẽšpatie, ar̃ šį̃ palýginimą pasakeĩ tìk mùms, ar̃ visiems?"

Viẽšpats atsãkė: „Kóks ùžvaizdas tiek ìštikimas ir̃ sumanùs, kàd šeimininkas galėtų jį̃ paskìrti vadováuti šeimýnai ir̃ sàvo metù ją̃ maitìnti? Laimingas taĩnas, kurį̃ sugrį̃žęs šeimininkas ràs taĩp dãrantį. Sakaũ jùms tiẽsą: jìs paskiĩs jį̃ valdýti visõs nuosavýbės. Bèt jéigu anàs taĩnas pasakỹs pàts sáu: ‚Màno šeimininkas nèskuba grį̃žti', ir̃ imìs mùšti tarnùs beĩ tarnáites, válgyti, gérti ir̃ girtuokliáuti, taĩ tõ taĩno šeimininkas sugrį̃š vieną grãžią dīẽną, kaĩ jìs neláukia, ir̃ tókią vãlandą, kurią̃ jìs nẽ manýti nemãno. Šeimininkas jį̃ žiaũriai nubaũs, ir̃ jám tèks neištikimū̃jų likìmas.

Taĩnas, kuris žìno sàvo šeimininko vãlią, bèt niẽko neparuõšia ir̃ pagaĩ jõ vãlią nedãro, bùs smaĩkiai nùplaktas. Õ kuris nežìno šeimininko vãlios, kàd ir̃ baustinaĩ pasieĩgęs, bùs mažaĩ plãkamas. Ìš kiekvieno, kuriám daũg dúota, bùs daũg pareikaláuta, ir̃ kám daũg patikėta, ìš tõ bùs daũg ir̃ išieškóta".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 3, 14—21

Kad, įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje,
būtumėte pripildyti visos Dievo pilnatvės

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Efèziẽčiams.

Bróliai!

Àš klaupiúosi priẽš Tė́vą, nuõ kuriõ kiekvienà tėvỹstė dangujè ir žẽmėje tùri vařdą, kàd ìš sàvo šlovẽs lõbio suteĩktų jùms stiprýbės jõ Dvãsios galià tàpti vidìniais žmonėmìs, kàd Kristus peř tikė́jimą gyvéntų jūsų širdysė ir jũs, įsišakniję ir įsitvìrtinę méilėje, galė́tumėte suvókti kartù sù visaĩs šventaĩsiais, kóks yrà plõtis, ir ilgis, ir aũkštis, ir gỹlis, ir pažìnti Kristaus méilę, kurì pranóksta visókį žinójimą, kàd būtumėte pripìldyti visõs Diẽvo pilnãtvės.

Õ tám, kurìs sàvo jėgà, veĩkiančia mumysė, gãli padarýti nepalýginti daugiaũ, negù mẽs prãšome ař išmãnome, jám tebũna šlovẽ Bažnýčioje ir Kristuje Jė́zuje visosė kartosė peř ámžių ámžius! Ãmen.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 32, 1—2. 4—5. 11—12. 18—19 (P.: 5b)

P. Viẽšpaties malónių pilnà yrà žẽmė.

1 Džiūgaukit, Viẽšpačiui teikdamì šlóvę, teisìeji;
teisiesiems gárbinti dẽra.
2 Kañkliais Viẽšpatį skélbkit,
dešimtstygė jám skambinkit árfa. — **P.**

4 Viẽšpaties žõdis teisìngas,

tìkras jõ dárbas kiekvìenas.
5 Brangì jám téisė ir teisingùmas,
õ jõ malónių pilnà yrà žẽmė. — **P.**

11 Viẽšpaties núosprendžiai tvẽria peř ámžius,
ìš kartũ į kartàs eĩna jõ miñtys.
12 Laimìnga tautà, kurì sàvo Dievù Viẽšpatį laĩko,
tóji tautà, kurì išrinktà bũti jõ nuosavýbe. — **P.**

18 Viẽšpaties ãkys žvelgia į tuõs, kuř jõ bìjo,
kuriẽ tìkis jõjo malónės.
19 Jìs jų gyvýbę nuõ mirtiẽs sáugo
ir bãdo metù pamaitìna. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Fil 3, 8—9

P. Aleliùja.— Àš rýžausi vìsko netèkti
ir vìską laikaũ sąšlavomis,
kàd tìk laimėčiau Krìstų ir bũčiau jamė.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 12, 49—53

Esu atėjęs nešti ne taikos, o nesantarvės

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Àš atėjaũ įžiẽbti žẽmėje ugniẽs ir taĩp norėčiau, kàd jì jaũ liepsnótų! Àš turiù bũti pakrìkštytas krikštù ir taĩp nerìmstu, kõl taĩ išsipìldys!

Gál mãnote, kàd esù atẽjęs atnèšti žẽmėn taikõs? Nè, sakaũ jùms, nè taikõs, õ nesántarvės. Nuõ dabař penkì vienuosè namuosè bùs pasidalìję: trỹs priẽš dù ir dù priẽš tris. Tėvas stõs priẽš sũnų, õ sūnùs priẽš tėvą, mótina priẽš dùkterį, õ duktẽ priẽš mótiną; anýta priẽš marčią, ir martì priẽš anýtą".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 4, 1—6

Vienas kūnas, vienas Viešpats,
vienas tikėjimas, vienas Krikštas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Àš, kalinỹs Viẽšpatyje, rãginu jùs eĩgtis, kaĩp dẽra jũsų pašaukìmui, į kurį ẽsate pašauktì. Sù visù nuolankumù beĩ meilumù, sù didžià kantrýbe palaikýkite tarpùsavio méilę, uõliai sérgėkite Dvãsios vienýbę taikõs ryšiaĩs.

Vienas kũnas ir vienà Dvasià, kaĩp ir ẽsate pašauktì į vieną sàvo pašaukìmo vìltį. Vienas Viẽšpats, vienas tikėjimas, vienas Krìkštas. Vienas Diẽvas ir visų Tėvas, kuris viršv visų, peř visùs ir visuosė.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 6)

P. Teisieji žmónės išsiilgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir kàs jamè gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ virš jũrų pastãtė,
virš ùpių tvìrtą sukũrė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bũstą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabũti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kuris tùri sąžinę grýną,
bė reĩkalo nėmini Viẽšpaties vařdo. — **P.**

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbėjai,
jiẽ išsiìlgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė́ve, dangaũs ir žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutẽliams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 12, 54—59

Jūs mokate išaiškinti, ką reiškia žemės ir dangaus išvaizda, tai kodėl gi neišsiaiškinate šio laiko prasmės?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangėlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus kalbė́jo mìniai: „Matýdami dẽbesį, kỹlantį vakaruosė, jũs tuõj pàt sãkote: ‚Ateĩna lietùs', ir taĩp atsitiñka. Pùčiant pietų̃ vė́jui, jũs tvìrtinate: ‚Bùs káršta', ir taĩp ìš tiesų̃ ẽsti. Veidmainiaĩ! Jũs mókate išáiškinti, ką̃ réiškia žẽmės ir dangaũs ìšvaizda, taĩ kodẽl gì neišsiáiškinate šiõ laĩko prasmẽs? Kodẽl gì pãtys nenuspréndžiate, kàs teisù?

Kaĩ einì sù ieškovù pàs vyresnýbę, pasisténk dár kelyjè sù juõ susitarti, kàd jìs tavę̃s kařtais nenusitem̃ptų pàs teisė́ją, teisė́jas neatidúotų teĩsmo výkdytojui, õ teĩsmo výkdytojas neįmèstų tavę̃s į̃ kalė́jimą.

Sakaũ táu: ìš teñ neišeĩsi, kõl neatsiteĩsi lìgi paskutìnio skatìko".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 4, 7—16

Kristus yra galva. Iš jo visas kūnas auga

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Kiekvienám mū́sų duotà malónė pagal̃ Krìstaus dovanõs mãstą.

Todẽl sãkoma: „Kìldamas aukštỹn, nusìvedė belaisviùs ir̃ dãvė žmonė́ms dovanų̃".

Ką̃ réiškia „jìs pakìlo", jéigu nè taĩ, kàd jìs ir̃ nusiléido į̃ žemesnès sritìs žẽmėje. Õ tasaĩ, kurìs nùžengė, yrà tàs pàts, kurìs iškìlo aukščiaũ ùž vìsą dañgų, kàd vìsa užpìldytų.

Taĩ jìs paskýrė víenus apãštalais, kitùs pranašaĩs, evangelìstais, ganýtojais ir̃ mókytojais, kàd padarýtų šventúosius tiñkamus tarnỹstės dárbui, Krìstaus kū́no ùgdymui, kõl mẽs visì pasíeksime tikė́jimo vienýbę ir̃ Diẽvo Sūnaũs tóbulą pažinìmą — výrišką subrendìmą ir̃ Krìstaus pilnãtvės ámžiaus saĩką. Mẽs jaũ nebegãlime bū́ti mažì vaikaĩ, siūbúojami ir̃ nešiójami bèt kókio mókymo vėjẽlio, žmonių̃ apgáulės, jų̃ gudrùmo, vẽdančio į̃ klýstkelius. Nè! El̃gdamiesi pagal̃ tiẽsą, mẽs áukime méilė visaĩs ãtžvilgiais tamè, kurìs yrà galvà,— Krìstuje. Ìš jõ vìsas kū́nas, sudẽrintas ir̃ stipriaĩ sujùngtas įvairiaĩs ryšiaĩs, savaĩp veĩkiant kiekvíenai dãliai, áuga ir̃ savè pãtį stãto méilėje.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 121, 1—2. 3—4a. 4b—5 (P.:1)

P. Į̃ Viẽšpaties bū́stą džiaugsmìngai keliáujam.

[1] Džiaugiúosi, išgirdęs, kàs mán pasakýta:
„Į Viẽšpaties būstą keliáujam!"
[2] Štaĩ mūsų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, varčtuos. — **P.**

[3] Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tarsi nulietas!
[4] Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės. — **P.**

Jùk priedermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint.
[5] Teisėjams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo aĩniams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Ez 33, 11

P. Aleliùja.— Àš nè mirtiẽs nedõrėliui trókštu,—
sãko Viẽšpats,—
bèt kàd jìs atsiverčstų ir gyvéntų.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 13, 1—9

Jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atėjo kelì žmónės ir papãsakojo Jėzui apiẽ galilėjiečiùs, kurių kraũją Pilõtas sumaĩšęs sù jų aukomìs. Tadà Jėzus pasãkė jiems: „Ar mãnote, kàd tiẽ galilėjiẽčiai bùvo didesnì nusidėjėliai ùž visùs kitùs galilėjiečiùs ir todėl taĩp nukentėjo?! Anaiptõl, sakaũ jùms! Bèt jėi neatsiverčsite, visì taĩp pàt pražūsite.

Arbà aniẽ aštuoniólika, kuriuõs užgriùvo bókštas priẽ Siloãmo tveñkinio ir ùžmušė; jūs mãnote, kàd jiẽ bùvo kaltesnì ùž visùs kitùs Jerùzalės gyvéntojus?! Nè, sakaũ jùms, bèt jėi neatsiverčsite, visì taĩp pàt pražūsite".

Jėzus pasãkė palýginimą: „Vienas žmogùs turėjo sàvo vyn-

uogýne pasisodìnęs fìgmedį. Kařtą jìs atẽjo pažiūrė́ti jamė vaĩsių, bèt nerãdo.

Ir̃ pàliepė sõdininkui: ‚Štaĩ jaũ trejì mẽtai, kaĩp àš ateinù ieškóti šiõ fìgmedžio vaĩsių, ir̃ vìs nerandù. Nukir̃sk jį̃, kám dár žẽmę ãlina!'

Anàs jám sãko: ‚Šeimininke, palìk jį̃ dár šiaĩs mẽtais. Àš jį̃ apkàsiu ir̃ patrę̃šiu. Ràsi jìs dár duõs vaĩsių. Õ jéi nè, tadà jį̃ iškir̃sdinsi'".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 4, 32 — 5, 8

Gyvenkite meile, kaip ir Kristus

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Bũkite malõnūs, gailestìngi, atlaĩdūs vienì kitiems, kaĩp ir Diẽvas Kristuje jùms bùvo atlaidùs.

Bũkite Diẽvo sekėjai, kaĩp jõ mylimì vaikaĩ, ir gyvénkite méile, nès ir Kristus pamìlo jùs ir atìdavė ùž mùs savè kaĩp ãtnašą ir kvãpią aũką Diẽvui.

Užtàt ištvirkãvimas, visóks netyrùmas ar godulỹstė tenebūna jūsų nèt minimì, kaĩp pridera šventiesiems; taipõgi begėdỹstė, kvailà šnekà ar juokų krėtìmas — jùms taĩ netiñka, verčiaũ tebūna dėkójimas.

Geraĩ įsidėmėkite, kàd jóks ištvìrkėlis, nedõrėlis ar gõbšas, taĩ yrà jóks stabų gárbintojas, nepaveldės Kristaus ir Diẽvo karalỹstės daliẽs. Tegùl niẽkas neapgáuna jūsų tuščiaĩs plepalaĩs; ùž tókius dalykùs Diẽvo rūstỹbė ištiñka neklusnùmo vaikùs. Nebũkite jų beñdrai!

Jùk kadáise jūs bùvote tamsà, õ dabar ẽsate šviesà Viẽšpatyje. Tàd elkitės, kaĩp šviesõs vaikaĩ.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: plg. Ef 5, 1)

P. Bũkime Diẽvo sekėjai kaĩp jõ mylimì vaikaĩ.

[1] Laimìngas, kurìs neklaũso piktų patarìmų,

nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesėdi sù nepraustabuřniais.
2 Viẽšpaties mėgsta Teisýną,
mąsto jį̃ diẽną ir nãktį. —

P. Bū̃kime Diẽvo sekėjai kaĩp jõ mylimì vaikaĩ.

3 Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą deřlių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

4 Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
6 Į̃ teisiū̃jų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiū̃ri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į̃ prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 17, 17b. a

P. Aleliùja.— Tàvo žõdis, Viẽšpatie, yrà tiesà.
Pašvéntink mùs tiesà! — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 13, 10—17

Argi šios Abraomo dukters
nereikėjo išvaduoti iš pančių šeštadienį?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Vieną šeštãdienį Jėzus mókė sinagògoje. Čià pasitáikė móteris, aštuoniólika mẽtų keñčianti nuõ ligõs dvãsios. Jì bùvo sutrauktà ir vìsiškai negalėjo išsitiẽsti.

Jėzus pamãtęs pasìšaukė ją̃ ir tãrė: „Móterie, esì išvadúota ìš sàvo ligõs!" Jìs uždėjo añt jõs rankàs, tóji bemãtant atsìtiesė ir ẽmė šlóvinti Diẽvą.

Tadà sinagògos vyresnỹsis, supỹkęs, kàd Jėzus išgýdė šeštãdienį, pasãkė mìniai: „Dìrbamos yrà šẽšios diẽnos. Ateĩkite jomìs ir gýdykitės, õ nè šeštãdienį!"

Viẽšpats jám atsãkė: „Veidmainiaĩ! Arĝi kãs ìš jũsų neàtriša šeštãdienį nuõ ėdžių sàvo jáučio ar ãsilo ir nenùveda pagìrdyti?! Arĝi šiõs Abraõmo duktèrs, kurią šėtõnas laĩkė sukáustęs jaũ ašuoniólika mẽtų, nereikėjo išváduoti ìš pánčių šeštãdienį?“

Jám taĩ bèkalbant, visì jõ priẽšai susigėdo, õ visà minià džiaũgėsi jõ šlovìngais darbaĩs.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Ef 5, 21—33

Šita paslaptis yra didelė, žvelgiant į Kristų ir Bažnyčią

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Paklùskite vienì kitiems dẽl Krìstaus báimės. Jũs, móterys, bũkite klùsnios sàvo výrams, lýg kàd Viẽšpačiui, nès výras yrà žmonõs galvà, kaĩp Krìstus yrà Bažnýčios galvà,— jìs, kũno gélbėtojas. Ir kaĩp Bažnýčia klaũso Krìstaus, taĩp ir móterys visamė teklaũso výrų.

Jũs, výrai, mylėkite žmónas, kaĩp ir Krìstus mylėjo Bažnýčią ir atìdavė ùž jã savė, kàd jã pašvéntintų, apvalýdamas vandeñs nuplovimù ir žodžiù, kàd padarýtų sáu garbìngą Bažnýčią, netùrinčią jokiõs dėmės, neĩ raukšlės, neĩ niẽko tókio, bèt šveñtą ir nesùteptą.

Taĩp ir výrai tùri mylėti sàvo žmónas, tarýtum savúosius kũnus. Kàs mýli žmóną, mýli savė pãtį. Jùk niẽkas niekadà nėrà nekeñtęs sàvo kũno, bèt jį maitìna ir globója, kaĩp ir Krìs-

tus Bažnýčią. Mẽs gì ẽsame jõ kū̃no nariaĩ. „Todė̃l žmogùs palìks tė́vą beĩ mótiną ir̃ glaũsis priẽ sàvo žmonõs, ir̃ dù tàps vienas kū̃nas“.

Šìta paslaptìs yrà dìdelė,— àš taĩ sakaũ, žvelgdamas į̃ Kristų ir̃ Bažnýčią. Taĩgi kiekvienas jū̃sų temýli sàvo žmóną, kaĩp savè pãtį, õ žmonà tegerbia výrą.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 127, 1—2. 3. 4—5 (P.: plg. 1a)

P. Laimìngi tiẽ, kuriẽ bijosi Viẽšpaties.

1 Laimìngas esì, kàd Diẽvo bijaĩsi,
kàd laikaĩs jõ paródyto kẽlio!
2 Sàvo dárbo vaĩsiais maitìnsies,
būsi laimìngas ir̃ pértekęs vìsko. — **P.**
3 Tavóji žmonà — kaĩp vỹno mẽdis derlìngas —
apiẽ namų̃ žìdinį sùksis,
vaikaĩ — kaĩp jáunos alỹvų šakẽlės —
susẽs apliñk stãlą. — **P.**

4 Mataĩ, kóks laimìngas tàs výras,
kuris Viẽšpaties bìjo!
5 Telaimina Diẽvas tavè nuõ Siòno,
kàd vìsą gyvẽnimą tù Jerùzalę klẽstint regė́tum. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Plg. Mt 11, 25

P. Aleliùja.— Šlovẽ táu, Tė́ve, dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie,
kàd karalỹstės pãslaptis
apréiškei mažutė̃liams. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 18—21

Grūdas išaugo į medelį

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Į kã panašì Diẽvo karalỹstė, ir sù kuõ mán jã palýginti? Jì panašì į garstỹčios grūdą, kurį ẽmė žmogùs ir pasėjo sàvo daržė. Jìs išáugo į medẽlį, ir padángių sparnuõčiai susisùko lizdùs jõ šakosė".

Jìs vẽl tãrė: „Sù kuõ mán palýginti Diẽvo karalỹstę? Jì panašì į ráugą, kurį ẽmusi móteris įmaĩšė į trìs saikùs mìltų, ir nuõ jõ vìskas įrūgo".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Ef 6, 1—9

Ne žmonėms patikti norėdami, bet kaip Kristaus vergai

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Jūs, vaikaĩ, klausýkite sàvo gimdýtojų, nès šìto reikaláuja teisingùmas. „Geřbk sàvo tėvą ir mótiną",— taĩ pirmàsis įsãkymas sù pãžadu: „Kàd táu geraĩ sèktųsi ir ilgaĩ gyvéntumei žẽmėje". Ir jūs, tėvai, neérzinkite sàvo vaikų, bèt áuklėkite juõs, draũsmindami ir mókydami Viẽšpaties vardù.

Jūs, vergaĩ, klausýkite sàvo žẽmiškųjų šeimininkų sù báime ir pãgarba, nuoširdžiaĩ, lýg kàd Krìstaus, nè dẽl akių tar-

náudami, lýg žmonėms patìkti norėdami, bèt kĩp Kristaus vergaĩ, ìš širdiẽs výkdantys Diẽvo vãlią. Nóriai tarnáukite, kaĩp Viẽšpačiui, õ nè žmonėms, žinódami, jóg kiekvienas, tiek vérgas, tiek laisvàsis, jéi padãro kã gẽra, gaũs atlýginimą ìš Viẽšpaties.

Ir jũs, šeimininkai, tã pãtį darýkite jiems. Liáukitės grasìnę, žinódami, kàd ir jiems, ir jùms yrà Viẽšpats dangujè ir kàd jìs nedãro skìrtumo tarp asmenų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 144, 10—11. 12—13ab. 13cd—14 (P.: 13c)

P. Kàs Viẽšpaties ìštarta — tìkra.

10 Viẽšpatie, tegù visì tvariniaĩ táu dėkója,
tegù tavè gárbina ištikimìeji.
11 Tegù jiẽ skélbia tàvo karalỹstės kilnùmą,
tegù gársina tàvo galýbę. — **P.**

12 Kàd visì žmónės supràstų tàvo didýbę,
tàvo karalỹstės kilnùmą.
13 Tàvo karalỹstė — amžinà karalỹstė,
tù kartų kartóms viešpatáusi. — **P.**

Kàs Viẽšpaties ìštarta — tìkra,
kàs jõ padarýta — tàs šveñta.
14 Klumpantį Viẽšpats prilaĩko,
parpúolusiam pàdeda vẽl atsistóti. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 2 Tes 2, 14

P. Aleliùja.— Diẽvas pàšaukė mùs peř Evangèliją,
kàd įgýtume mũsų Viẽšpaties
Jėzaus Kristaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 13, 22—30

Ateis žmonės iš rytų ir vakarų
ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus ẽjo mókydamas peř miesteliùs iř káimus iř keliãvo į̃ Jerùzalę.

Kažkàs jį̃ pakláusė: „Viẽšpatie, ař mãža bùs išgélbėtų?"

Jìs pasãkė jiems: „Pasisténkite įeĩti prõ ankštùs vartùs! Sakaũ jùms, daũgelis bandỹs įeĩti, bèt neįsteñgs.

Kaĩ namų̃ šeimininkas atsikeĩs iř užrakiñs duris, stovėdami laukė, jũs pradėsite bélsti į̃ duris iř prašýti: ‚Viẽšpatie, atidarýk mùms!' Õ jìs atsakỹs: ‚Àš nežinaũ, ìš kuř jũs'.

Tadà jũs imsite dėsyti: ‚Mẽs válgėme iř gėrėme tàvo akìvaizdoje, tù mókei mũsų gãtvėse...' Õ jìs jùms tařs: ‚Àš nežinaũ, ìš kuř jũs. Eĩkite šaliñ nuõ manę̃s, visì piktadariaĩ!'

Taĩ bùs veřksmo iř dantų̃ griežimo, kaĩ Diẽvo karalỹstėje pamatýsite Abraõmą, Izaõką, Jokũbą iř visùs prãnašus, õ pãtys bũsite išvarýti laukañ. Iř ateĩs žmónės ìš rytų̃ iř vakarų̃, ìš šiáurės iř pietų̃ iř sẽsis priẽ stãlo Diẽvo karalỹstėje. Iř štaĩ yrà paskutìnių, kuriẽ bùs pirmì, iř pirmų̃jų, kuriẽ bùs paskutìniai".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Ef 6, 10—20

Imkitės visų Dievo ginklų, kad galėtumėte išsilaikyti

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Efeziẽčiams.

Bróliai!

Būkite tvirtì Viẽšpatyje ir̃ jõ galýbės jėgà. Apsiginklúokite visaĩs Diẽvo giñklais, kàd galė́tumėte išsilaikýti priẽš vélnio klastàs. Mẽs grùmiamės nè sù kraujù ir̃ kū́nu, bèt sù kunigaikštỹstėmis, valdžiomìs, šių tamsýbių pasáulio valdõvais ir̃ dvãsinėmis blõgio jėgomìs dangaũs aukštumosè.

Todė̃l imkitės visų̃ Diẽvo giñklų, kàd galė́tumėte blõgą dienà pasipriẽšinti ir̃, vìsa nugalė́jẽ, išsilaikýti. Tàd stókite į̃ kõvą, apsijúosę sàvo strė́nas tiesà, apsiviĩkę teisùmo šarvaĩs ir̃ apsiãvę kójas ryžtù skleĩsti taikõs Evangèliją. Õ svarbiáusia, pasiimkite tikė́jimo skỹdą, sù kuriuõ užgesìnsite visàs ugnìngas pìktojo strė̀lės.

Pasiimkite taipõgi išgãnymo šálmą ir̃ Dvãsios kalavìją, taĩ yrà Diẽvo žõdį. Kiekvienu metù meĩskitės Dvãsioje įvairiomìs maldomìs ir̃ prãšymais. Bė̀ paliovõs budė́kite, maldà užtardamì visùs šventúosius ir̃ manè, kàd, kaĩ àtveriu bùrną, būtų mán dúota drąsiai skélbti Evangèlijos pãslaptį, kuriõs pasiuntinỹs esù ir̃ būdamas kãliniu,— kàd turė́čiau drąsõs kalbė́ti taĩp, kaĩp privalaũ kalbė́ti.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 143, 1—2. 9—10 (P.: 1a)

P. Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!

1 Šlovė̃ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!
Jìs mìklina màno rañką kautỹnėms,
kùmštį — grumtỹnėms. — **P.**

2 Jìs — mán pilìs, màno méilė,
priedanga ir̃ vadúotojas màno.
Mán jisaĩ — prieglauda, skỹdas;
dãvė tautàs mán valdýti. — **P.**

9 Táu, Diẽve, naũją giesmę sukùrsiu,
skam̃binsiu táu dešimtstygė̀ árfa.

10 Mūsų valdõvams pérgales dúodi:
gélbėjai Dóvydą, sãvąjį taĩrną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 19, 38

P. Aleliùja.— Garbė̃ karãliui,
kuris ateĩna Viẽšpaties vardù!
Ramýbė dangujè, šlovė̃ aukštýbėse! —
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 13, 31—35

Nedera gi pranašui žūti ne Jeruzalėje

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atė̃jo kelì fariziẽjai ir įspėjo Jė́zų: „Eĩk ìš čià, pasišãlink, nès Èrodas nóri tavė nužudýti".

Jìs atsãkė jiems: „Keliáukite ir pasakýkite tám lãpei: ‚Štaĩ àš išvarinė́ju dèmonus ir gýdau šiañdien, taĩ darýsiu ir rytój, õ trẽčią diẽną bū̃siu vìsa atlìkęs. Bèt šiañdien, ir rytój, ir porýt àš turiù keliáuti — nèdera gì prãnašui žū̃ti nè Jerùzalėje'.

Jerùzale, Jerùzale! Tù žudaĩ prãnašus ir ùžmuši akmenimìs tuõs, kuriẽ pàs tavè siųstì. Kíek kařtų norė́jau suriñkti tàvo vaikùs, tařsi vištà sàvo viščiukùs põ sparnaĩs, õ tù nenorė́jai!

Štaĩ paliekamì jùms jū̃sų namaĩ. Ir àš sakaũ jùms: jū̃s manę̃s nebematýsite, kõl ateĩs laĩkas, kadà imsite šaũkti; ‚Garbė̃ tám, kuris ateĩna Viẽšpaties vardù!'"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 1, 1—11

Tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą,
jį ir pabaigs iki Kristaus dienai

Šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Filipiẽčiams įžanga.

Paũlius ir Timotiẽjus, Kristaus Jėzaus tarnaĩ, visiems šventiesiems Kristuje Jėzuje, gyvẽnantiems Filipuose, kartù sù vyskupaĩs ir diãkonais. Malónė jùms ir ramýbė nuõ mũsų Tėvo Diẽvo ir Viẽšpaties Jėzaus Kristaus.

Àš dėkóju sàvo Diẽvui, kadà tìk jùs prisìmenu, visuomèt, kiekvienojè maldojè, sù džiaugsmù ùž jùs visùs besimeĩsdamas, ùž jũsų bendradarbiãvimą Evangèlijos lãbui nuõ pirmõsios dienõs ikì šiañdien. Àš esù tìkras, kàd tàs, kurìs jumysè pradėjo šį gẽrą dárbą, jį ir pabaĩgs ikì Kristaus Jėzaus diẽnai.

Šìtaip manýti apiẽ jùs visùs teisìnga, nès àš turiù sàvo širdyjè jùs, kuriẽ, tiek mán ẽsant kalėjime, tiek gìnant ir stiprinant Evangèliją, visì tebẽsate màno malónės beñdrininkai. Diẽvas gãli paliùdyti, kaĩp àš jũsų visų pasiilgau Kristaus Jėzaus nuoširdumù.

Ir dabaĩ meldžiù, kàd jũsų méilė vìs áugtų ir áugtų pažinimù ir gausià patirtimì, kàd jũs mokėtumėte pasiriñkti, kàs vertingiaũ, kàd bũtumėte tyrì ir bè priekaišto Kristaus diẽną, pilnì teisùmo vaĩsių peř Jėzų Kristų Diẽvo garbei ir šlóvei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 110, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 2a)

P. Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ.

A r b a: Aleliùja.

1 Visà širdimì Diẽvui dėkósiu
teisìngųjų būrỹ, didžiojė jų̃ bendrìjoj.
2 Didìngi Viẽšpaties kūriniaĩ,
nuostãbūs tiems, kàs juõs mýli. — **P.**

3 Puošnì, prabangì jõ kūrýba,
jõ teisingùmas tvẽria peř ámžius.
4 Paliko veiklõs stebuklìngos pamiñklą
geràsis, malonìngasis Viẽšpats. — **P.**

5 Maitìna kiekvíeną, kàs jõ šventaĩ bìjo,
sàvo sándorą àtmena ámžiais.
6 Galýbę sàvo taũtai paródė,
atìdavė jái žẽmę pagónių. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno baĩso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, iř jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 14, 1—6

Jei kurio sūnus ar galvijas įkris į šulinį,
argi neištrauks jų šeštadienį?

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą šeštãdienį Jėzus atėjo į̃ vieno fariziẽjų vyrėsniojo namùs válgyti, õ jiẽ atidžiaĩ stebėjo jį̃. Štaĩ jį̃ pasitìko vandénlige seřgantis žmogùs.

Jėzus kreĩpėsi į̃ Įstãtymo mókytojus iř fariziejùs: „Valià šeštãdienį gýdyti ař nè?“ Tiẽ tylėjo. Tadà jìs ẽmė, išgýdė jį̃ iř paléido.

Õ jiems pasãkė: „Jéi kuriõ ìš jūsų sūnùs ar galvìjas įkrìs į šùlinį, ar̃gi tùčtuojau neištraũks jų̃ šeštãdienį?!“ Ir̃ jiẽ nesugebėjo į̃ taĩ atsakýti.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 1, 18b—26

Man gyvenimas — tai Kristus, o mirtis — tik laimėjimas

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Kàd yrà skélbiamas Krìstus,— štaĩ kuõ àš džiaugiúosi! Bèt àš ir̃ toliaũ džiaũgsiuosi. Jùk àš žinaũ, kàd šìtai praveĩs màno išgãnymui dė̃l jūsų maldõs sù Jė́zaus Krìstaus Dvãsios pagálba. Àš karštaĩ láukiu ir̃ turiù vìltį, jóg anaiptõl nelìksiu sugė́dintas, bèt kaĩp visuomèt, taĩp ir̃ dabar̃ Krìstus bùs viešaĩ išáukštintas màno kū̃ne — nesvarbù, ar̃ gyvẽnimu, ar̃ mirtimì.

Mán gyvẽnimas — taĩ Krìstus, õ mirtìs — tìk laimė́jimas. Bèt jéi àš, gyvéndamas kū̃ne, dár galė́čiau vaisìngai pasidarbúoti, tuomèt nebežinaũ, ką̃ pasiriñkti. Manè tráukia ir̃ viena, ir̃ kìta, nórs verčiaũ mán mir̃ti ir̃ bū̃ti sù Krìstumi, nès taĩ visų̃ geriáusia. Õ màno pasilikìmas kū̃ne reikalingèsnis jùms.

Taĩp įsitìkinęs, àš žinaũ, jóg lìksiu ir̃ bū̃siu sù jumìs visaĩs jūsų pãžangai ir̃ tikė́jimo džiaũgsmui, kàd jū̃s dár labiaũ galė́tumėte pasigìrti manimì Krìstuje Jė́zuje, kaĩ àš vė̃l atvỹksiu pàs jùs.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 41, 2. 3. 5bcd (P.: 3a)

P. Mãno siela ištróškusi gývojo Diẽvo.

2 Kaĩp ištróškusi élnė úodžia upẽlio,
taĩp mãno širdìs tavę̀s ilgisi, Diẽve. — **P.**

3 Mãno siela ištróškusi Diẽvo — gývojo Diẽvo.
vái, kadà nukeliáusiu ir Diẽvo véidą išvýsiu? — **P.**

5 Mán sù minià tèkdavo eĩti,
žygiúoti į̃ Diẽvo buveĩnę,
džiaũgsmo ir liaupsių̃ balsáms apliñkui beaĩdint
bũrỹ iškilmìngam. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 29ab

P. Aleliùja.— Imkite añt pečių̃ mãno jùngą
ir mókykitės ìš manę̀s,— sãko Viẽšpats,—
nès àš romùs ir nuolankiõs širdiẽs.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 14, 1. 7—11

Kuris save aukština, bus pažemintas,
o kuris save žemina, bus išaukštintas

+Pasiklausýkite šv.entõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kařtą šeštãdienį Jėzus atẽjo į̃ vieno fariziẽjų vyrèsniojo namùs válgyti. Matýdamas, kaĩp svečiaĩ riñkosi pirmąsias vietàs priẽ stãlo, jìs pasãkė jiems palýginimą:

„Kaĩ tavè pakviẽs į̃ vestuvès, nesisė́sk pirmojè viẽtoje, kàd kařtais nebũtų pãkviesta garbingèsnio ùž tavè ir atẽjęs tàs, kuris tavè ir jį̃ kviẽtė, netařtų táu: ‚Užléisk jám viẽtą!' Tuomèt tù sugė́dintas turė́tum sė́stis į̃ pastutìnę viẽtą. Kaĩ bũsi pàkviestas, verčiaũ eĩk ir sė́skis paskutìnėje viẽtoje,

taĩ atẽjęs šeimininkas táu pasakỹs: ‚Bičiùli, pasisliñk aukščiaũ!' Tadà táu bùs garbẽ priẽš visùs svečiùs.

Kiekvienas, kuris savè áukština, bùs pažẽmintas, õ kuris savè žẽmina, bùs išáukštintas".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT PIRMOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 2, 1—4

Padarysite mano džiaugsmą tobulą tuo,
kad laikysitės vienos minties

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Jéigu ẽsama Krìstuje paskãtinimo, méilės pagúodos, jéi ẽsama bendrỹstės Dvãsioje, nuoširdùmo iř užúojautos, taĩ padarýsite màno džiaũgsmą tóbulą tuõ, kàd laikýsitės vienõs mintiẽs, turė́site vienókią méilę, sántaiką iř sutarìmą. Tegùl neliẽka viẽtos vaidáms ař tùščiai puikýbei, bèt nuolankiaĩ kitùs vértinkite aukščiaũ ùž savè iř žiūrė́kite kiekvíenas nè sàvo naudõs, bèt kitų̃.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 130, 1. 2. 3

P. Išlaikýk màno sielą sàvo ramýbėje, Viẽšpatie.

1 Viẽšpatie, màno širdìs neišpuĩkus,
ãkys nežvel̃gia ìš áukšto.
Tuščiõs didýbės nenóriu vaikýtis—
tõ, kàs màno jẽgą prašóka. — **P.**

2 Tikraĩ nurámdžiau sàvo dvãsią,
padariaũ ją̃ ramutẽlę.
Tar̃tum kū̃dikis mótinos prieglobsty,
tar̃tum kū̃dikis ramì širdìs màno krūtìnėj. — **P.**

[3] Pasikliáuk Dievù, Izraèli,
dabař iř peř ámžius! —

P. Išlaikýk màno sielą sàvo ramýbėje, Viẽšpatie.

Posmelis prieš evangeliją Jn 8, 31b—32a

P. Aleliùja.— Jéi laikýsitės màno mókslo,
jũs ìš tikro bũsite màno mokiniaĩ;
jũs pažìnsite tiẽsą,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 14, 12—14

Nekviesk savo draugų, bet vargšų ir paliegėlių

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pasikviẽtusiam jį̃ váišių fariziẽjų vyresniájam Jė́zus pasãkė:

„Kéldamas pietùs ař vakariẽnę, nekviẽsk neĩ sàvo draugų̃, neĩ brólių, neĩ pažįstamų̃, neĩ turtìngų kaimýnų, kàd kařtais jiẽ sàvo rúožtu nepasikviẽstų tavę̃s iř táu nebũtų atlýginta. Reñgdamas váišes, verčiaũ pasikviẽsk vařgšų, paliegėlių, luošų̃ iř aklų̃, taĩ bũsi palaìmintas, nès jiẽ netùri kuõ atsilýginti iř táu bùs atlýginta teisiųjų prisikėlimė".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Fil 2, 5—11

Jis nusižemino, todėl jį Dievas išaukštino

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Būkite tókio nusistãtymo, kaĩp Jė́zus Kristus.

Jìs, turė́damas Diẽvo prìgimtį, gõdžiai nesilaĩkė sàvo lygýbės sù Dievù, bèt apiplė́šė pàts savė, priimdamas taĩrno ìšvaizdą iř tàpdamas panašùs į̃ žmónes. Jìs iř ìšore tãpo kaĩp visì žmónės; jìs nusižẽmino, tàpdamas klusnùs ikì mirtiẽs, ikì krỹžiaus mirtiẽs. Todė̃l iř Diẽvas jį̃ išáukštino iř padovanójo jám vařdą, kilniáusią ìš visų̃ vardų̃, kàd Jė́zaus vařdui priklaũptų kiekvienas kẽlis dangujė̀, žẽmėje iř põ žemė̀ iř kiekvienos lū̃pos Diẽvo Tė́vo šlóvei išpažìntų: „Jė́zus Kristus yrà Viẽšpats!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 21, 26b—27. 28—30a. 31—32 (P.: 26a)

P. Àš tavė̀, Viẽšpatie, áukštinsiu didžiùlėj bendrìjoj.

[26] Táu įvýkdysiu įžadus taĩp tàvo gerbė́jų.
[27] Bùs váišės, pókylis vařgšams,
iř Viẽšpatį gárbins visì, kàs jõ ieĩgis:
jų̃ šìrdys gyvũos ámžių ámžiais. — **P.**

[28] Susipràs, į̃ Viẽšpatį grę̃šis visų̃ tautų̃ žmónės,
jõ akìvaizdoje jám leñksis žemaĩ pagónių šeimýnos.
[29] Jùk vienas Viẽšpats — Valdõvas,
jìs viešpatáuja pagónims.
[30] Jį̃ vieną tegárbins žẽmės galiū̃nai. — **P.**

[31] Tarnaũs jám taĩp pàt màno aĩniai.
Kalbė̃s apiẽ Viẽšpatį bū̃simai kařtai.
[32] iř skelbs užgìmsiančiai taũtai
teisìnguosius Viẽšpaties dárbus:
„Štaĩ ką̃ Viẽšpats padãrė!“ — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 28

P. Aleliùja.— Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vařgstate ir ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 14, 15—24

Eik į kelius bei patvorius ir varu atvesk žmones, kad mano namai būtų pilni

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Vieno fariziẽjaus vyrėsniojo namuosė vienas svẽčias Jėzui tãrė: „Paláimintas, kám tèks dalyváuti Diẽvo karalỹstės pókylyje!"

Jėzus atsìliepė: „Vienas žmogùs iškėlė dìdelę puõtą ir pàkvietė daũg svečių. Atẽjus mẽtui puotáuti, jìs pàsiuntė tařną pranèšti pakviestiesiems: ‚Ateĩkite, jaũ vìskas sùrengta'. Tuomèt jiẽ visì kaĩp vienas pradėjo atsikalbinėti. Vienas jám tãrė: ‚Nusipirkaũ dirvą ir būtinaĩ turiù eĩti jõs apžiūrėti. Prašaũ laikýti manè ištėisintu'. Vẽl kìtas sãkė: ‚Pirkaũ penkìs jùngus jáučių ir einù jų išmėginti. Prašaũ laikýti manè ištėisintu'. Trẽčias tãrė: ‚Vedžiaũ žmóną ir todẽl negaliù atvỹkti'.

Tařnas sugrįžęs vìską apsãkė šeimininkui. Šìs supỹko ir įsãkė tařnui: ‚Skubiaĩ eĩk į miẽsto áikštes ir skeřsgatvius ir vèsk čionaĩ visùs vargšùs, paliegėlius, aklùs ir lúošus'. Tařnas ir vẽl pranešė: ‚Šeimininke, kaĩp buvaĩ liẽpęs,— padarýta, bèt dár yrà viẽtos!' Tadà šeimininkas tãrė tařnui: ‚Eĩk į keliùs beĩ pãtvorius ir varù atvèsk žmónes, kàd màno namaĩ būtų pilnì.

Sakaũ jùms,— nẽ vienas ìš anų kviestųjų žmonių neragaũs màno váišių'".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 2, 12—18

Siekite savo išganymo,
nes Dievas jums įkvepia ir troškimus, ir darbus!

Iš šventojo apaštalo Paulia us
laiško Filipiečiams.

Mano mylimieji, kaip visuomet klausydavote manęs, kai buvau tarp jūsų, taip dar labiau klausykite, man nesant tarp jūsų: siekite savo išganymo su baime ir drebėdami, nes Dievas savo nuožiūra jums įkvepia ir troškimus, ir darbus!

Visa darykite be murmėjimų ir svyravimų, kad būtumėte nepeiktini ir nekalti, nesutepti Dievo vaikai sugėdusioje ir iškrypusioje kartoje, kur jūs spindite tarsi žvaigždės visatoje. Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio, kad Kristaus dieną galėčiau pasigirti nė veltui bėgęs ir nė veltui vargęs.

O jei turės būti pralietas mano kraujas, kaip jūsų tikėjimo auką ir atnašą Dievui, aš džiaugiuosi ir esu linksmas kartu su jumis visais. Taip pat ir jūs būkite linksmi ir džiaukitės kartu su manimi.

Tai Dievo žodis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 26, 1. 4. 13—14 (P.: 1a)

P. Viešpats — mano šviesa, Gelbėtojas mano.

1 Viešpats — mano šviesa, Gelbėtojas mano:
ko man bijotis?
Viešpats gina mano gyvybę: ko man drebėti? — **P.**

4 Labiausiai iš Viešpaties trokštu,
to vieno prašau,—

kàd Viẽšpaties būste gyvénčiau
visàs sàvo bū̃vio dienàs,
kàd patìrčiau Viẽšpaties palankùmą,
kàd jõjo šventóvę lankýčiau. —

P. Viẽšpats — màno šviesà, Gélbėtojas màno.

13 Tikiúos pamatýti Viẽšpaties gẽrį
tojė̀ šalyjė̀, kuř gyvýbė.
14 Tù Viẽšpaties láuki iř výriškai eĩkis,
turė́k tvìrtą šìrdį, Viẽšpačiu remkis! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Pt 4, 14

P. Aleliùja.— Jéi jùs niẽkina dė̃l Jė́zaus vařdo,—
jū̃s paláiminti,
nės Diẽvo Dvasià ìlsisi añt jū̃sų.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 14, 25—33

Kuris neatsižada visos savo nuosavybės,
negali būti mano mokinys

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kartù sù Jė́zumi ẽjo gaũsios mìnios. Atsigrę̃žęs jìs tãrė žmonė́ms: „Jéi kàs ateĩna pàs manė̀, bèt nebrangìna manę̃s labiaũ ùž sàvo tė́vą, mótiną, žmóną, vaikùs, brólius, sẽseris iř nėtgi sàvo gyvýbę,— negãli bū̃ti màno mokinỹs. Kàs nėneša sàvo krỹžiaus iř nėseka manimì, negãli bū̃ti màno mokinỹs.

Kàs ìš jū̃sų, norė́damas pastatýti bokštą, pirmiaũ atsisė́dęs neskaičiúoja išlaidų, kàd įsitìkintų, ař turė̃s ìš kõ užbaĩgti. Kàd kařtais, padė́jus pãmatą iř nebaĩgus, žmónės matýdami nesišaipýtų ìš jõ iř nesakýtų: „Šìtas žmogùs pradė́jo statýti iř neįsténgia baĩgti".

Arbà kóks karãlius, tráukdamas į kãrą sù kitù karãliumi, pirmiaũ atsisėdęs nesvarsto, ar, turėdamas dẽšimt tūkstančių kareĩvių, pajẽgs stóti į kõvą sù tuõ, kuris atsiveda dvidešimt tūkstančių? Jéi nè, taĩ, anám dár tolì ẽsant, siuñčia pãsiuntinius tarĩtis dẽl taikõs.

Taĩp pàt kiekvienas ìš jūsų, kuris neatsižada visõs sàvo nuosavýbės, negãli būti màno mokinỹs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 3, 3—8a

Tą pirmenybę aš dėl Kristaus palaikiau nuostoliu

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Tikrieji apipjáustytieji ẽsame mẽs, kuriẽ tarnáujame Diẽvui jõ Dvasià, didžiúojamės Kristumi Jėzumi ir pasitikime nè kūnu. Õ jùk àš galėčiau pasitikėti ir kūnu! Jéi kàs nórs tãriasi galįs pasitikėti kūnu, taĩ visų pirmà ašaĩ, aštuñtą diẽną apipjáustytas, kìlęs ìš Izraèlio tautõs, Benjamìno gentiẽs, žỹdas ìš žỹdų, įstãtymo tiksliaĩ besilaĩkantis fariziẽjus, uolùs Bažnýčios pérsekiotojas, bè priekaištų výkdęs įstãtymo reikaláujamą teisùmą.

Bèt tą pirmenýbę àš dẽl Kristaus palaikiaũ núostoliu. Õ taĩp! Àš ìš tikrųjų vìsa laikaũ núostoliu, palýginus sù Kristaus Jėzaus, màno Viẽšpaties, pažinìmo didýbe.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 104, 2—3. 4—5. 6—7 (P.: 3b)

P. Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ieĩgis.

A r b à: Aleliùja.

2 Jũs jám giedókit ir̃ grókit,
gársinkit jõ stebuklìngą veikìmą.
3 Jùms léista šventù jõ vardù vìs didžiúotis.
Laĩ džiaũgiasi šìrdys, kuriõs Viẽšpaties ieĩgis. — **P.**

4 Žveĩkit į̃ Viẽšpatį, į̃ jõ galýbę,
jõ véidą išvýsti vìs trókškit.
5 Vìs atsimiñkit jõ nùostabiùs dárbus,
jõ stebuklùs, jõ lũpų taĩtą sprendìmą. — **P.**

6 Jũs, jõ tarnaĩ, Abraõmo ainìja,
jũs, jõ rinktìniai, Jokũbo vaikáičiai!
7 Diẽvas mùms yrà patsaĩ Viẽšpats,
vìsą pasáulį vaĩldo jõ galìngasis žõdis. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 11, 28

P. Aleliùja.— Ateĩkite pàs manè visì,
kuriẽ vaĩrgstate ir̃ ẽsate prislėgtì:
àš jùs atgaivìnsiu,— sãko Viẽšpats.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 15, 1—10

Danguje bus džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pàs Jėzų riñkdavosi visókie muĩtininkai ir̃ nusidėjėliai jõ žõdžių pasiklausýti.

Õ fariziẽjai ir̃ Rãšto áiškintojai murmėdavo, sakýdami: „Šìtas prìima nusidėjėlius ir̃ sù jaĩs válgo".

Tuomèt Jėzus pasãkė jiems palýginimą: „Kàs ìš jūsų, turė̃damas šimtą avių̃ ir vienai nuklýdus, nepaliẽka dykumojè devýniasdešimt devynių̃ ir neieško pražùvusios, kõlei surañda?!

Rãdęs sù džiaugsmù dẽdasi jã añt pečių̃ ir̃, sugrį̃žęs namõ, susikviẽčia draugùs beĩ kaimýnus, sakýdamas: „Džiaũkitės draugė sù manimì! Radaũ sàvo pražùvėlę ãvį!“

Sakaũ jùms, taĩp ir̃ dangujè bùs daugiaũ džiaũgsmo dė̃l vieno atsiveř̃tusio nusidė̀jėlio, negù dė̃l devýniasdešimt devynių̃ teisiųjų, kuriems nereĩkia atsiveř̃sti.

Arbà kurì móteris, turė̀dama dẽšimtį drãchmų ir̃ vieną pamẽtusi, neužsìdega žìburio, nešlúoja namų̃ ir̃ rūpestìngai neieško, kõlei surañda?

Rãdusi jì susivadìna draugės beĩ kaimýnes ir̃ sãko: ‚Džiaũkitės sù manimì, nès radaũ drãchmą, kurią̃ buvaũ pamẽtusi'.

Sakaũ jùms, šìtaip džiaũgiasi Diẽvo angelaĩ dė̃l vieno atsiveř̃tusio nusidė̀jėlio“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 3, 17—4, 1

Mes laukiame Išgelbėtojo, kuris pakeis mūsų vargingą kūną ir padarys jį panašų į savo garbingąjį kūną

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai, visì bū̃kite màno sekė́jai ir̃ žiūrė́kite į̃ tuõs, kuriẽ eĩgiasi pagaĩ mū̃sų pãvyzdį. Daũgelis,— apiẽ juõs àš nè kařtą esù jùms kalbė́jęs ir̃ dabař sù ãšaromis kalbù,— eĩgiasi,

kaĩp Krìstaus krỹžiaus priešai. Jų gãlas — pražūtìs, jų diẽvas — pilvas ir jų garbė̃ — gė́da. Jiẽ temą̃sto apiẽ žẽmės dáiktus.

Tuõ tárpu mū́sų tėvỹnė dangujė, ir ìš teñ mẽs láukiame Išgélbėtojo, Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus, kurìs pakeĩs mū́sų vargìngą kū́ną ir padarỹs jį̃ panãšų į̃ sàvo garbìngąjį kū́ną tà galià, kurià jìs sáu vìsa paleñkia.

Taĩgi, màno bróliai, màno mylimíeji ir išsiilgtíeji, màno džiaũgsme ir màno vainìke,— tvirtaĩ stovė́kite Viẽšpatyje, mylimíeji!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 121, 1—2. 3—4a. 4b—5 (P.: 1)

P. Į̃ Viẽšpaties bū́stą džiaugsmìngai keliáujam.

1 Džiaugiúosi, išgirdẽs, kàs mán pasakýta:
„Į̃ Viẽšpaties bū́stą keliáujam!"
2 Štaĩ mū́sų kója jaũ stóvi
tàvo, Jerùzale, varčtuos. — **P.**

3 Jerùzale, miẽste puikùsis,
tvirtaĩ pastatýtas, tarsi nuliė́tas!
4 Čionaĩ plaũkia žmónės, Viẽšpaties žmónės. — **P.**

Jùk priė́dermė Izraèliui Viẽšpatį šlóvint.
5 Teisė́jams krãsės čià stóvi,
čià — sóstai Dóvydo aĩniams. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Jn 2, 5

P. Aleliùja.— Kàs laĩkosi Krìstaus žõdžių,
tàs ìš tiesų̃ tobulaĩ mýli Diẽvą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 16, 1—8

Šio pasaulio vaikai apsukresni tarp panašių į save, negu šviesos vaikai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Bùvo vienas turtìngas žmogùs. Jìs turėjo prievaizdą. Tàs bùvo jám apskųstas, esą, eikvójąs jõ tuřtą.

Tuomėt, pasišaũkęs jį̃, turtuõlis pasãkė: ‚Ką̃ àš girdžiù apiẽ tavė šnẽkant? Dúok sàvo prievaizdãvimo apýskaitą, nès jaũ nebegalėsi bũti prievaizdu'.

Õ tasaĩ tãrė sáu: ‚Ką̃ veĩksiu, kàd šeimininkas àtima ìš manę̃s prievaizdãvimą? Kàsti neįsténgiu, õ elgetáuti mán gė̀da. Jaũ žinaũ, ką̃ darýti, kàd žmónės manè priimtų į̃ sàvo namùs, kaĩ bũsiu atléistas ìš tarnýbos'.

Jìs pasìkvietė põ vieną sàvo šeimininko skõlininkus ir̃ kláusė pìrmąjį: ‚Kiek tù skolìngas màno šeimininkui?' Šìs atsãkė: ‚Šimtą statìnių aliẽjaus'. Tadà jìs tãrė: ‚Imk sàvo skolõs rãštą, sėsk ir̃ tuõj pàt rašýk: peñkiasdešimt'. Paskuĩ kláusė kìtą: ‚Õ kiek tù skolìngas?' Anàs atsãkė: ‚Šimtą saikų̃ kviečių̃'. Jìs tãrė: ‚Imk skolõs rãštą ir̃ rašýk: aštúoniasdešimt'.

Šeimininkas pagýrė sùktąjį prievaizdą, kàd jìs gudriaĩ pasielgęs. Šiõ pasáulio vaikaĩ apsukresnì tar̃p panašių̃ į̃ savė, negù šviesõs vaikaĩ".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Fil 4, 10—19

Aš visa galiu tame, kuris mane stiprina

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filipiẽčiams.

Bróliai!

Àš labaĩ apsìdžiaugiau Viẽpatyje, kàd pagaliaũ pražýdo jūsų rūpinimasis manimì. Jūs ir̃ seniaũ rūpindavotės, bèt stìgo prógų taĩ paródyti. Suprañtama, àš visái nemanaũ skųstis stokà, nès išmókau būti paténkintas sàvo bū̃kle.

Àš móku gyvénti vargìngai ir̃ būti turtìngas. Mán pažįstamos visókios gyvẽnimo są̀lygos: būti sočiám ir̃ alkanám, būti turtìngam ir̃ skur̃sti. Àš vìsa galiù tamè, kurìs manè stìprina. Vìs dėltõ jūs geraĩ padãrėte, bendráudami sù manim̃ vargè.

Jūs, filipiẽčiai, ir̃ pãtys žìnote: kaĩ, pradėjęs skélbti Evangèliją, išvykaũ ìš Makedònijos, jokià bažnýčia neùžmezgė sù manimì davìmo ir̃ gavìmo sántykių, tìk jūs vienì. Jūs mà-no reikaláms prìsiuntėte aukų̃ vìeną ir̃ kìtą kar̃tą į̃ Tesalòniką.

Àš netrókštu dovanõs, bèt nóriu, kàd jūsų náudai áugtų vaĩsiai jūsų sąskaiton. Õ àš esù vìsko gãvęs ir̃ turiù peř akìs. Àš vìsiškai aprūpintas, peř Epafrodìtą gãvęs kvãpią dóvaną, Diẽvui priimtiną ir̃ patiñkamą aũką.

Õ màno Diẽvas Kristuje Jėzuje ténkins visùs jūsų reĩkalus ìš sàvo tur̃tų Jėzaus Kristaus gar̃bei.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 111, 1—2. 5—6. 8a ir 9 (P.: 1a)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.
Arbà: Aleliùja.

[1] Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
[2] Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisiũjų kařtai — paláima. — **P.**

[5] Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvařko teisìngai.
[6] Jám niẽkad neteñka drebė́ti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius. — **P.**

[8] Širdìs jõ ramì, nebìjanti niẽko.
[9] Jìs vařgšams dóvanas dúoda, dalìja,
jõ teisingùmas ámžiais nežũsta.
Jõ didýbė skaĩdriai nušviñta. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Kor 8, 9

P. Aleliùja.— Jė́zus Kristus, bũdamas turtìngas,
tãpo vargdieniù,
kàd jũs tàptumėte turtìngi peř jõ netuřtą.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 16, 9—15

Jeigu jūs nepasirodėte verti pasitikėjimo, tvarkydamį nešvarų pinigą, tai kas patikės jums tikrąsias vertybes?!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Darýkitės bičiùlių sù nešvaraũs pìnigo pagálba, kàd, gãlui atė́jus, jiẽ priimtų jùs į̃ amžinąsias padangtės. Kàs ìštikimas mãžmožiuose, tàs ìštikimas ir̃ didžiuosė dalỹkuose, õ kàs nesąžìningas mãžmožiuose, tàs nesąžìningas ir̃ dideliuosė dalỹkuose. Jéi tàd jũs nepasiródėte vertì pasitikė́jimo, tvarkýdami nešvãrų pìnigą, taĩ kàs patikẽs jùms tikrąsias vertýbes?! Ir̃ jéigu nebùvote patikimì sù svẽtimu dáiktu, taĩ kàs jùms duõs taĩ, kàs jũsų?!

Jóks taĩnas negãli tarnáuti dviẽm šeimininkams, nès jìs arbà vìeno nekę̃s, õ kìtą mylẽs, arbà priẽ anõ bùs prisirìšęs, õ šìtą niekù veĩs. Negãlite tarnáuti Diẽvui iř pìnigui".

Vìsa taĩ girdė̀jo gõdūs pinigų̃ fariziẽjai iř šaĩpėsi ìš Jė́zaus.

Õ jìs jíems pasãkė: „Jū̃s žmonių̃ akìvaizdoje dėdatės teisuõliais, bèt Diẽvas mãto jū̃sų̃ šìrdis. Kàs žmonė́ms atródo prakilnù, Diẽvo akìvaizdoje bjaurù".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT ANTROJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Tit 1, 1—9

Paskirk vyresniuosius, laikydamasis mano nurodymų

Šveñtojo apãštalo Paũliaus
láiško Tìtui pradžià.

Paũlius, Diẽvo tarnas ir Jėzaus Kristaus apãštalas, kàd vèstų Diẽvo išrinktúosius į tikėjimą beĩ teisìngo maldingùmo pažinìmą sù viltimì pasiekti ámžinąjį gyvẽnimą,— kurį tiesakaĩbis Diẽvas pažadėjo priẽš amžinúosius laikùs, õ atẽjus nustatýtam mẽtui, apréiškė sàvo žõdį, mán patikėtą skélbti Gélbėtojo Diẽvo vãlią,— Tìtui, tikrám sūnui bendramė tikėjime: malónė ir ramýbė nuõ Diẽvo Tėvo ir mūsų Išganýtojo Kristaus Jėzaus!

Àš todẽl palikaũ tavė Krėtoje, kàd sutvarkýtum, kàs bùvo lìkę nesutvarkýta, ir paskìrtum atskiriems miẽstams vyresniúosius, laikýdamasis màno nuródymų: jėi kàs yrà bė priekaištų, vieną kařtą vẽdęs, turį̃s tìkinčius vaikùs, kuriẽ nekáltinami paláidu gyvẽnimu ař neklusnumù.

Jùk výskupas, kaĩp Diẽvo reikalų̃ šeimininkas, tùri būti nepeĩktinas: nè savavaliáutojas, nè pikčiùrna, nè girtuõklis, nè kivirčius, nè gobšuõlis, bèt svetìngas, trókštantis gẽro, santūrùs, teisìngas, šveñtas, susitvárdąs, tvirtaĩ besilaĩkantis tìkrojo mókymo, kàd, dėstydamas sveĩką mókslą, sugebėtų ir parãginti, ir atremti priešginas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 6)

P. Teisieji žmõnės išsiilgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — iř kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis iř kàs jamè gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį̃ viř̃š jū̃rų pastãtė,
viř̃š ùpių tvìrtą sukū̃rė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bū̃stą?
kàs drį̃s jõ šventỹkloj pabū̃ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekaĩtos,
kurìs tùri sąžinę grýną,
bè reĩkalo nèmini Viẽšpaties vařdo. — **P.**

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbė́jai,
jiẽ išsiilgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Fil 2, 15—16

P. Aleliùja.— Spindė́kite tařsi žvaĩgždės visãtoje.
Tvirtaĩ laikýkitės gyvẽnimo žõdžio.
— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 17, 1—6

Jei jis septyniskart kreiptųsi į tave, sakydamas: ‚Gailiuosi',— atleisk jam

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Papìktinimai neišvengiamì, bèt vařgas žmõgui, peř kurį̃ jiẽ ateĩna. Jám bū̃tų geriaũ, jéi añt kãklo bū̃tų užmautà gìrnapusė iř jìs bū̃tų į̃mestas jū̃ron, negù papìktintų beñt vieną ìš šìtų mažutė̃lių.

Taĩgi sérgėkitės! Jėi tàvo brólis nusikaĩsta, pabárk jį̃ ir̃, jéigu jìs gaĩlisi, atléisk jám. Jėi jìs septýnis kartùs peř diẽną táu nusižeñgtų ir̃ septýniskart kreĩptųsi į̃ tavė̀, sakýdamas: ‚Gailiúosi'‚— atléisk jám".

Apãštalai prãšė: „Sustìprink mū̃sų tikė́jimą".

Õ Viẽšpats atsãkė: „Jėi turė́tumėte tikė́jimą kaĩp garstýčios grūdẽlį ir̃ įsakýtumėte šìtam šiĩkmedžiui: ‚Išsiráuk ir̃ pasisodìnk jū̃roje'‚— taĩ jìs jū̃sų paklausýtų".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Tit 2, 1—8. 11—14

Maldingai gyvenkime, laukdami palaimintosios vilties — Dievo bei mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus atėjimo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Tìtui.

Tù kalbė́k, kàs sutiñka sù sveikù mókslu: kàd sẽniai bū̃tų blaĩvūs, garbìngi, santū̃rūs, sveĩko tikė́jimo, tikrõs méilės ir̃ kantrýbės. Taipõgi, kàd sẽnos móterys eĩgtųsi, kaĩp reikaláuja maldingùmas,— neapkalbinė́tų, negirtuokliáutų, mókytų gẽro, skãtintų jaunąsias myléti sàvo výrus ir̃ vaikùs, bū̃ti santūriàs, skaisčiàs, rūpestìngas šeimininkės, geràs, klusniàs sàvo výrams,— kàd dė̃l jū̃ nebū̃tų šmeĩžiamas Diẽvo žõdis.

Taĩp pàt jaunuoliùs rãgink, kàd bū̃tų santū̃rūs. Pàts visaĩs ãtžvilgiais ródyk gerū̃ darbū̃ pãvyzdį: mókymo grynùmą, rimtùmą, sveĩką ir̃ bè priekaištų mókslą, kàd priešininkas lìktų sugė́dintas, neturė́damas apiẽ mùs pasakýti niẽko blõgo.

Išganìngojo Diẽvo malónė pasiródė visiems žmonė́ms ir̃ móko mùs, kàd, atsisãkę bedievỹstės ir̃ pasáulio aistrū̃, santūriaĩ,

teisìngai ir̃ maldìngai gyvéntume šiamė pasáulyje, laukdamì paláimintosios viltiẽs ir̃ mū̃sų dìdžiojo Diẽvo beĩ Gélbėtojo Krìstaus Jė́zaus šlovẽs apsireiškìmo. Jìs atìdavė savė ùž mùs, kàd išpir̃ktų mùs nuõ visókių nedorýbių ir̃ subùrtų sáu nuskaĩstintą taũtą, uõlią geriems darbáms.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 36, 3—4. 18 ir 23. 27 ir 29 (P.: 39a)

P. Viẽšpats išgélbi teisiúosius.

3 Viẽšpačiu kliáukis, gẽra darýki,
taĩ gyvénsi pažadė́toje žẽmėj, turė́si ramýbę.
4 Džiaũkis, kàd gárbini Viẽšpatį.
Jìs táu suteĩks, kõ širdìs tàvo trókšta. — **P.**

18 Viẽšpačiui rū̃pi teisiū̃jų likìmas,
jiẽ ámžiais valdỹs gáutąjį tur̃tą.
23 Viẽšpats pastìprina eĩnančio žingsniùs,
jám malonì jõ keliõnė. — **P.**

27 Tráukis nuõ pìkta, kàs gẽra darýki,
taĩ gyvẽnęs gyvénsi.
29 Teisuõliai valdỹs žadė́tąją žẽmę,
tenaĩ jiẽ gyveñs ámžių ámžiais. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 14, 23

P. Aleliùja.— Jéi kàs manė̀ mýli, laikỹsis màno žõdžio,
iš̃ màno Tė́vas jį̃ mylẽs;
mẽs pàs jį̃ ateĩsime iš̃ apsigyvénsime.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 7—10

Esame nenaudingi tarnai. Padarėme, ką turė́jome padaryti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo:

„Kàs ìš jūsų, turėdamas samdinį artóją ar piemenį, jám grįžus iš laũko, sãko: ‚Tuojaũ sėsk priẽ stãlo'? Ar̃gi nesãko: ‚Prireñk mán vakariẽnę. Susijúosk ir̃ patarnáuk, kõlei àš válgysiu ir̃ gérsiu, õ paskuĩ tù paválgysi ir̃ atsigérsi...'? Ar̃gi samdiniui dėkójama, kàd jìs atlìko, kàs jám liẽpta?

Taipõgi jūs, atlìkę vìsa, kàs jùms bùvo pàvesta, sakýkite: ‚Ẽsame nenaudìngi tarnaĩ. Padãrėme, ką̃ turėjome padarýti'".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys Tit 3, 1—7

Buvome paklydėliai,
bet jis išgelbėjo mus dėl savo gailestingumo

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Tìtui.

Primiñk jiems, kàd leñktųsi ir̃ bū̃tų klùsnūs viršininkams ir̃ vyresnýbei, kàd bū̃tų pasirýžę kiekvienám gerám dárbui, niẽko neapkalbinėtų, nesikivirčytų, bū̃tų nuosaĩkūs, visiems žmonėms ródytų meilùmą. Jùk ir̃ mẽs kitadõs bùvome neprotìngi, neklùsnūs Diẽvui, paklýdėliai, vergáujantys įvairiems įnoriams ir̃ malonùmams, gyvẽnome blogýbėje ir̃ pavydė, bùvome vertì neapýkantos ir̃ vienì kitū̃ nėkentėme.

Bèt kaĩ pasiródė mū̃sų Gélbėtojo Diẽvo gerùmas ir̃ méilė žmonėms, jìs išgélbėjo mùs Šventõsios Dvãsios atgimdančiu ir̃ atnaũjinančiu nuplovimù, tìk nè dė̃l mū̃sų atliktū̃ teisùmo darbū̃, bèt ìš sàvo gailestingùmo. Jìs mùms dõsniai išlìejo tõs Dvã-

sios peř mūsų Išganýtoją Jėzų Krìstų, kàd, nutėisinti jõ malóne, tàptume viltimì ámžinojo gyvẽnimo paveldėtojai.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 22, 1—3a. 3b—4. 5. 6 (P.: 1)

P. Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.

1 Manè Viẽšpats gãno: mán niẽko nestiñga.
2 Jìs manè vẽda, kuř vẽšlios ganỹklos žaliúoja,
léidžia mán atilsėtì pavérsmy;
3 mãnąją sielą gaivìna. — **P.**

Vẽda manè teisìngais takaĩs sàvo garbei.
4 Nẽ keliáudamas slėniù tamsiáusiu,
àš nebijósiu, nès tù draugė būsi.
Tàvo lazdà, vẽzdas galìngas,
drąsą mán dúoda. — **P.**

5 Tù mán kelì váišes,
õ priešai sugėdinti žiūri.
Kvepalaĩs mán pàtepi gálvą,
pilì mán sklìdiną taũrę. — **P.**

6 Tavóji malónė ir méilė palỹdi
kiekvienà màno gyvẽnimo diẽną.
Àš Viẽšpaties būste gyvénsiu
peř ámžius ilgiáusius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją 1 Tes 5, 18

P. Aleliùja.— Ùž vìską dėkókite,
nès tõ Diẽvas nóri ìš jūsų Krìstuje Jėzuje.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 11—19

Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal Lùką.

Keliáujant į Jerùzalę, tẽko Jėzui eĩti tarp Samãrijos ir Galilėjos.

Įeĩnant į vieną káimą, jį pasitìko dẽšimt raupsúotų výrų. Jiẽ sustójo atstù ir garsiai šaũkė: „Jėzau, Mókytojau, pasigailėk mūsų!"

Pažveĩgęs į juõs, Jėzus pasãkė: „Eĩkite, pasiródykite kunigáms!" Ir beeidamì jiẽ pasveĩko.

Vienas ìš jų̃, pamãtęs kàd išgìjo, sugrįžo atgal̃, balsù šlóvindamas Diẽvą. Jìs dėkódamas parpúolė añt žẽmės Jėzui põ kójų. Tai̇̃ bùvo samariẽtis.

Jėzus pakláusė: „Ar̃gi nè dešimtìs pasveĩko? Kur̃ dár devynì? Niẽkas nepanorėjo sugrįžti ir atidúoti Diẽvui garbę, kaĩp tìk šìtas svetimtaũtis!"

Ir̃ tãrė jám: „Kélkis, eĩk! Tàvo tikėjimas išgýdė tavè".

Girdė̃jote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Fm 7—20

Turėk jį jau ne kaip vergą, o kaip mylimą brolį

Ìš šveñtojo apãštalo Paũliaus láiško Filemònui.

Àš turė̃jau daũg džiaũgsmo ir̃ pagúodos ìš tàvo méilės, nès tù, brolaũ, atgaivinaĩ šventų̃jų širdis.

Nórs turiù Kristujė pìlną téisę táu liẽpti, bèt verčiaũ prašaũ vardañ méilės tóks, kóks esù: àš, Paũlius, sẽnas žmogùs, õ šiuõ metù ir̃ Kristaus Jėzaus kalinỹs, prašaũ tavė ùž sàvo vaĩką, kuriõ tėvu tapaũ, bū̃damas surakìntas,— ùž Onezìmą. Seniaũ jìs bùvo táu nenaudìngas, õ dabar̃ ir̃ táu, ir̃ mán naudìngas. Àš táu siunčiù jį̃ kaĩp sàvo šìrdį. Àš norė́jau jį̃ pasilaikýti, kàd jìs tàvo viẽtoje mán patarnáutų, kõl esù kãlinamas dė̃l Evangėlijos, tačiaũ bè tàvo sutikìmo nenorė́jau niẽko darýti, kàd tàvo gẽras dárbas bū̃tų àtliktas laisvà valià, õ nè tarýtum ìš prievartos.

Galbū̃t jìs tám ir̃ bùvo laikinaĩ atskìrtas nuõ tavẽs, kàd galė́tum jį̃ turė́ti amžinaĩ, jaũ nè kaĩp vérgą, õ daugiaũ — kaĩp mýlimą brólį. Jìs ýpač brólis mán, õ juõ labiaũ táu, ir̃ kaĩp žmogùs, ir̃ kaĩp krikščiónis. Tàd jéigu laikaĩ manè bičiuliù, priimk jį̃ kaĩp manè. Õ jéigu jìs yrà táu padãręs skriaũdą ar̃ tùri skolõs,— įrašýk taĩ į̃ màno sąskaitą!

Àš, Paũlius, rašaũ sàvo rankà: àš apmokė́siu,— kàd nepridùrčiau, jóg ir̃ pàts savė esì mán skolìngas. Taĩp, brolaũ, àš norė́čiau pasinaudóti tavimì Viẽšpatyje: atgaivìnk màno šìrdį Kristuje!

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 145, 7. 8—9a. 9bc—10 (P.: 5a)

P. Laimìngas, kurį̃ Diẽvas palaĩko.

Arbà: Aleliùja.

7 Jìs gìna reikmės nekaltų̃jų prispaustų̃jų,
alkaniems parū̃pina dúonos.
Kãlinius ìš páncių Viẽšpats vadúoja. — **P.**

8 Akliesiems šviẽsą Viẽšpats grąžìna,
klumpantiems pàdeda Viẽšpats vė̃l atsistóti,
mýli Viẽšpats žmónes teisìngus.
9 Viẽšpats sérgi svetimšãlio žiñgsnį. — **P.**

Našláitį, nãšlę globója,
õ nedoriesiems ùžkerta kẽlią.
10 Viẽšpats yrà ámžių Valdõvas,— jìs tàvo Diẽvas, Siòne!
Jìs kartũ kartóms viešpatáuja. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 5

P. Aleliùja.— Àš esù vỹnmedis, õ jũs šakẽlės,—
sãko Viẽšpats.—
Kàs pasiliẽka manyjè ir àš jamè,
tàs dúoda daũg vaĩsių. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 17, 20—25

Dievo karalystė jau yra tarp jūsų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Fariziẽjų pakláustas, kadà ateĩs Diẽvo karalỹstė, Jėzus paáiškino: „Diẽvo karalỹstė ateĩna nepastebimaĩ. Ir niẽkas nepasakỹs: ‚Štaĩ jì čià arbà teñ!' Nès Diẽvo karalỹstė jaũ yrà tarp jũsų".

Jìs tãrė mokiniáms: „Ateĩs diẽnos, kaĩ jũs geĩsite išvýsti beñt vieną vieniñtelę Žmogaũs Sūnaũs diẽną, ir nepamatýsite. Jùms sakỹs: ‚Štaĩ jìs čià! Štaĩ teñ!' — Neĩkite ir nebėkite pãskui juõs! Kaĩp tvýkstelėjęs žaĩbas nušviẽčia vìską nuõ vieno dangaũs pãkraščio ikì kìto, taĩp sàvo diẽną pasirõdys ir Žmogaũs Sūnùs.

Bèt pirmiaũ jám reikẽs daũg iškentėti ir bũti šiõs kartõs atmestám".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

2 Jn 4—9

Kas laikosi mokslo, tas turi ir Tėvą, ir Sūnų

Iš šveñtojo apãštalo Jõno añtrojo láiško.

Išrinktóji põnia, àš labaĩ nudžiugaũ, rãdęs tavũjų vaikų, váikščiojančių tiesojè, kaĩp reikaláuja ìš Tė́vo gautàsis įsãkymas. Õ dabaĩ prašaũ tavè, põnia,— nè kaĩp rašýdamas naũją įsãkymą, bèt kaĩp tą, kurį̃ turė́jome nuõ pradžiõs,— kàd mylė́tume vienì kitùs. Õ méilė — taĩ gyvénti pagaĩ jõ įsãkymus.

Tóks ir yrà įsãkymas, kurį̃ girdė́jote nuõ pradžiõs: kàd gyvéntumė́te méile. Põ pasáulį paskl̀ido daũg suvedžiótojų, kuriẽ nepripažį̀sta, kàd Jė́zus Kr̀istus yrà atė́jęs kū̃ne. Õ tóks žmogùs yrà apgavìkas ir antikr̀istas. Sáugokitės, kàd nepražudýtumė́te, ką̃ ẽsate nuveĩkę, bèt kàd gáutumė́te pìlną ùžmokestį.

Kàs tìk péržengia ribàs ir nesilaĩko Kr̀istaus mókslo, netùri Diẽvo. Kàs laĩkosi mókslo, tàs tùri ir Tė́vą, ir Sū̃nų.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 1. 2. 10. 11. 17. 18 (P.: 1b)

P. Laimìngi, kuriẽ pagaĩ Diẽvo įsãkymus eĩna.

1 Laimìngi, kuriũ nepeĩktinas kẽlias,
kuriẽ pagaĩ Diẽvo įsãkymus eĩna. — **P.**

2 Laimìngi, kàs laĩkos jõ žõdžių,
kàs ìš širdiẽs jõjo iĩgis. — **P.**

10 Visà širdimì tavę̃s ieškau,
tìk neléisk nuõ įstãtymų tàvo nuklýsti. — **P.**

11 Giliaĩ širdyjė slepiù tàvo žõdį,
kàd tavęs neįžeĩsčiau. — **P.**

17 Suteĩk sàvo tarnui malónę, taĩ àš gyvénsiu
ir tàvo mókslo laikýsiuos. — **P.**

18 Akìs mán atvérki,
kàd stebuklùs tàvo regėčiau. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 21, 28

P. Aleliùja.— Atsitiẽskite ir pakélkite gálvas,
nès jūsų išvadãvimas artì. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 17, 26—37

Tą dieną, kai apsireikš Žmogaus Sūnus

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus kalbėjo sàvo mokiniáms:

„Kaĩp yrà bùvę Nõjaus laikaĩs, taĩp bùs ir Žmogaũs Sūnaũs dienomìs. Žmónės válgė, gėrė, tuõkėsi, kõl atėjo dienà, kaĩ Nõjus įlìpo į laĩvą. Tuomèt ištìko tvãnas ir visùs sunaikìno.

Ar nè taĩp dėjosi ir Lòto laikaĩs? Žmónės válgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodìno ir stãtėsi. Õ tą dieną, kadà Lòtas palìko Sodòmą, ìš dangaũs ẽmė kristi ugnìs sù sierà ir visùs sunaikìno. Šìtaip bùs ir tą dieną, kaĩ apsireĩkš Žmogaũs Sūnùs.

Kàs tą dieną bùs añt stógo, õ jõ daiktaĩ vidùj, tenèlipa žemỹn jų pasiimti, õ kàs laukuosè, tenegrįžta, namõ. Prisimiñkite Lòto žmóną! Kàs steñgsis išsáugoti sàvo gyvýbę, tàs ją pražudỹs, õ kàs ją pražudỹs, tàs ją atgaiviñs.

Sakaũ jùms: tą nãktį dviese miegõs vienojė lóvoje, ir vienas bùs pàimtas, õ kìtas pàliktas. Dvì móterys malìs vienomìs girnomis, ir vienà bùs paimtà, õ kità paliktà".

Tadà jiẽ atsìliepė: „Õ kuřgi, Viẽšpatie?"
Jìs atsãkė: „Kuř bùs lavónų, teñ sulẽks iř maĩtvanagiai".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

3 Jn 5—8

Mes turime brolius svetingai priimti,
kad taptume tiesos tarnystės bendradarbiais.

Ìš šveñtojo apãštalo Jõno
trẽčiojo láiško.

Mielàsis, tù ištikimaĩ elgìesi, pagélbėdamas bróliams, ýpač atvýkstantiems ìš kituř. Jiẽ iř pránešė bažnýčiai apiẽ tàvo méilę. Tù puĩkiai padarýsi, išruõšdamas juõs į̃ keliõnę taĩp, kaĩp Diẽvui patiñka. Jiẽ léidosi keliáuti jõ vařdo lãbui, niẽko neimdamì ìš pagónių. Mẽs tùrime tókius žmónes svetìngai priimtì, kàd tàptume tiesõs karalỹstės bendradařbiais.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 111, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: 1a)

P. Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo.

1 Laimìngas, kàs Viẽšpaties bìjo,
kàs jõ įsãkymus mýli.
2 Jõ aĩniai bùs žẽmėj galìngi.
Teisìngųjų kařtai — paláima. — **P.**

3 Jõ namuosè — ìštaiga, dideli tuřtai.
jõ teisùmas ámžiais laikỹsis.
4 Jìs nušviñta geriesiems lýg šviesà tamsýbėj,
švelnùs, gailestìngas, teisìngas. — **P.**

5 Laimìngas, kàs kìto gaĩlis, pãskolą dúoda,
kàs reĩkalus tvarko teisìngai.
6 Jám niẽkad neteñka drebė̀ti,
mìnimas teisuõlio vařdas peř ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Tes, 2, 14

P. Aleliùja.— Diẽvas pàšaukė mùs peř Evangèliją,
kàd įgýtume mū̃sų Viẽšpaties
Jė́zaus Krìstaus garbę. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 18, 1—8

Dievas apgins teises savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus pasãkė sàvo mokiniáms palýginimą, kaĩp reĩkia visuomèt meĩstis iř nepaliáuti. Jìs pradė́jo: „Vienamè miestè gyvẽno teisė́jas, kurìs nebijójo Diẽvo iř nesidrovė́jo žmoniū̃.

Tamè pačiamè miestè gyvẽno iř našlẽ, kurì vìs eĩdavo pàs jį̃ iř prašýdavo: ‚Apgìnk manè nuõ skriaudìko!' Jìs ilgaĩ spýrėsi, bèt pagaliaũ tãrė sáu: ‚Nórs àš Diẽvo nebijaũ neĩ žmoniū̃ nesidroviù, vìs dėltõ, kaĩ šìta našlẽ tokià įkyrì, imsiu iř apgìnsiu jõs téises, kàd, kõ gẽro, jì manę̃s neapkùltų'".

Iř Viẽšpats pridū̃rė: „Įsidėmė́kite, ką̃ pasãkė tàs nesąžinìngas teisė́jas. Tàd nejaũgi Diẽvas neapgìntų téisių sàvo išrinktū̃jų, kuriẽ jõ šaũkiasi peř dienàs iř naktìs, iř deĩstų jiems padė́ti?! Àš sakaũ jùms: netrùkus jìs apgiñs jū̃ téises. Bèt ař atė́jęs Sūnùs berà̀s žẽmėje tikė́jimą?"

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT TREČIOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 1, 1—4; 2, 1—5a

Prisimink, nuo kur nupuolei, ir atsiversk

Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui pradžià.

Jėzaus Kristaus Apreiškimas, kurį Diẽvas jám dãvė, kàd jìs atskleĩstų jõ tarnáms, kàs tùri greĩtai įvỹkti. Peř sàvo pàsiųstą ángelą jìs padãrė jį žìnomą savájam tařnui Jõnui. Šìs paliùdijo Diẽvo žõdį beĩ Jėzaus Kristaus liùdijimą — vìsa, ką̃ bùvo mãtęs. Paláiminti pranašỹstės žõdžių skaitýtojas iř klausýtojai, iř tiẽ, kuriẽ laĩkosi, kàs jojè parašýta, nès laĩkas yrà artì.

Jõnas septynióms Ãzijos bažnýčioms: malónė iř ramýbė júms nuõ tõ, kurìs yrà, kurìs bùvo iř kurìs ateĩs, iř nuõ septynių dvãsių, ẽsančių priẽš jõ sóstą.

„Efèzo bažnýčios ángelui rašýk: ‚Taĩ sãko tàs, kurìs laĩko sàvo dešinėjè septýnias žvaigždės, kurìs váikščioja tařp septynių áukso žibintùvų. Àš žinaũ tàvo dárbus, tàvo triūsą iř tàvo ištvermę. Žinaũ, kàd tù negalì pakę̃sti piktų̃jų iř ištýrei tuõs, kuriẽ sãkosi esą̃ apãštalai, bèt tokiẽ nėrà, iř radaĩ juõs ẽsant melagiùs. Žinaũ, kàd esì ištvermingas, kàd dė̃l màno vařdo nenuĩsdamas kentėjai vargùs.

Bèt àš turiù priẽš tavè taĩ, kàd palikaĩ sàvo pìrmąją méilę. Taĩgi prisimiñk, nuõ kuř nupúolei, atsiveřsk iř vė̃l imkis pirmýkščių darbų̃.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 1, 1—2. 3. 4 ir 6 (P.: Apr 2, 7b)

P. Nugalėtojui àš dúosiu válgyti nuõ gyvýbės mẽdžio.

[1] Laimìngas, kuris neklaũso piktų̃ patarìmų,
nestója añt paklýdėlių kẽlio,
nesėdi sù nepraustabur̃niais.
[2] Viẽšpaties mėgsta Teisýną,
mą̃sto jį̃ diẽną ir̃ nãktį. — **P.**

[3] Jìs — kaĩp tàs mẽdis, priẽ upẽlio sodìntas,
duõs gẽrą dėr̃lių, mẽtui atẽjus,
nevýsta jõ lãpai;
visì darbaĩ jõ sėkmìngi. — **P.**

[4] Nè taĩp sù bediẽviais, nè taĩp!
Jiẽ kaĩp pelaĩ, sklaĩdomi vėjo.
[6] Į̃ teisiųjų gyvẽnimo kẽlią Viẽšpats žiũri malõniai,
õ kẽlias bediẽvių į̃ prãžūtį vẽda. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 8, 12

P. Aleliùja.— Àš — pasáulio šviesà,— sãko Viẽšpats.— Kàs sẽka manimì, turẽs gyvẽnimo šviẽsą.— **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 18, 35—43

Ko nori, kad tau padaryčiau? — Viešpatie, kad regėčiau!

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Prisiar̃tinus Jėzui priẽ Jèricho, šalià kẽlio sėdėjo neregỹs el̃geta. Išgir̃dęs praeĩnančią mìnią, jìs pakláusė, kàs taĩ bū̃tų. Jám pasãkė, jóg praeinąs Jėzus ìš Nazarèto.

Tuomèt neregỹs ẽmė šaũkti: „Jėzau, Dóvydo Sūnaũ, pasigailėk manę̃s!“ Ėję priešakyjė mėgìno sudraũsti jį̃, kàd tylėtų, bèt tàs dár garsiaũ šaũkė: „Dóvydo Sūnaũ, pasigailėk manę̃s!“

Jėzus sustójo ir liẽpė jį atvèsti.

Jám prisiartinus, Jėzus pakláusė: „Kõ nóri, kàd táu padarýčiau?"

Šìs atsãkė: „Viẽšpatie, kàd regėčiau!"

Jėzus tãrė: „Regėk! Tàvo tikėjimas išgélbėjo tavè".

Tàs bemãtant praregėjo ir nulydėjo jį, gárbindamas Diẽvą. Taĩ matýdami, visì žmónės šlóvino Diẽvą.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys Apr 3, 1—6. 14—22

Kas atvers man duris,
aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, girdėjau mán bylójantį Viẽšpatį:

„Sardų bažnýčios ángelui rašýk: ‚Taĩ sãko tàs, kurìs laĩko septýnias Diẽvo dvasiàs ir septýnias žvaigždės. Àš žinaũ tàvo dàrbus: tavè vadìna gývu, õ tù esì lavónas. Prabùsk ir stìprink, kàs dár nenumìrę! Àš nerandù tàvo darbų, kuriẽ bũtų atlìktì màno Diẽvo akìvaizdoje. Todėl prisimiñk, kaĩp esì priẽmęs ir išgirdęs; laikýkis tõ ir atsiveřsk! Jéigu nebudėsi, àš ateĩsiu kaĩp vagìs, ir tù nežinósi, kurią vãlandą tavè užklùpsiu.

Vìs dėltõ tù Sarduosè turì tegùl ir nedaũgelį žmonių, kuriẽ nėrà susitẽpę drabùžių. Jiẽ váikščios sù manimì, apsireñgę baltaĩ, nès jiẽ šìto vertì.

Taĩgi nugalėtojas bùs àprengtas baltaĩs drabùžiais, iř jõ vařdo àš neištrìnsiu ìš gyvẽnimo knỹgos. Àš išpažìnsiu jõ vařdą sàvo Tėvo iř jõ angelų̃ akìvaizdoje'.

Kàs tùri ausìs, teklaũso, ką̃ Dvasià kalba bažnýčioms.

Laodikėjos bažnýčios ángelui rašýk: ‚Taĩ skélbia Āmen, ištikimàsis beĩ tiesakaĩbis Liùdytojas, Diẽvo kūrýbos Pradžià. Žinaũ tàvo dárbus, jóg nesì neĩ šáltas, neĩ kárštas. Õ, kàd bū̃tum arbà šáltas, arbà kárštas! Bèt kadángi esì druñgnas iř neĩ kárštas, neĩ šáltas, àš išspjáusiu tavè ìš sàvo burnõs.

Tù gì sakaĩ: „Àš esù turtìngas iř pralõbęs, iř niẽko mán nebereĩkia“,— õ nežinaĩ, kàd esì skuřdžius, apgailėtinas, betuřtis, ãklas iř plìkas. Àš táu pàtariu piřkti ìš manę̃s nuskáidrinto ugnyjè áukso, kàd pralõbtum, báltus drabužiùs, kàd apsireñgtum iř nebū̃tų mãtoma tàvo nuogùmo gėda, iř tẽpalo pasitèpti akìms, kàd praregėtum.

Àš barù iř trámdau tuõs, kuriuõs mýliu; bū̃k tàd uolùs iř atsiveřsk!

Štaĩ àš stóviu priẽ dùrų iř béldžiu: jéi kàs išgiřs màno balsą iř atveřs durìs, àš pàs jį̨ užeĩsiu iř vakarieniáusiu sù juõ, õ jìs sù manimì. Nugalėtojui àš léisiu atsisėsti šalià savę̃s, sàvo sóste, panašiaĩ kaĩp àš nugalėjau iř atsisėdau šalià sàvo Tėvo jõ sóste'.

Kàs tùri ausìs, teklaũso, ką̃ Dvasià skélbia bažnýčioms!“

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 14, 2—3a. 3bc—4ab. 5 (P.: Apr 3, 21)

P. Nugalėtojui àš léisiu atsisėsti šalià savę̃s, sàvo sóste.

2 Tasaĩ, kàs nesùteptas váikšto,
kàs elgias teisìngai,
kàs ìš širdiẽs kalba tiẽsą,
3 kàs liežuviù nẽ vieno nešmeĩžia. — **P.**

Kàs kitám niẽko pìkta nedãro,
neužgauliója kaimýno;

4 kàs griežtaĩ nedõrėlį smeĩkia,
õ Viẽšpaties bìjančius geĩrbia. — **P.**

5 Kàs bė palū̃kanų skõlina,
nepriìima kỹšių priẽš žmõgų nekaĩltą.
Kàs šìtaipos eĩgias, bùs tvìrtas peĩ ámžius. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

1 Jn 4, 10b

P. Aleliùja.— Diẽvas mùs pamìlo iĩ àtsiuntė sàvo Sū̃nų,
kaĩp pérmaldavimą ùž mū̃sų núodėmes.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 19, 1—10

Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas buvo pražuvę

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Atvỹkęs į̃ Jèrichą, Jė́zus ẽjo peĩ miẽstą. Teñ bùvo žmogùs, vardù Zachiẽjus, muĩtininkų viĩršininkas iĩ turtuõlis. Jìs trósko pamatýti Jė́zų, kóks jìs esą̃s, bèt negalė́jo peĩ mìnią, nès pàts bùvo žẽmo ū̃gio. Zachiẽjus užbė́go priekin iĩ įlìpo į̃ šiĩlkmedį, kàd galė́tų jį̃ pamatýti, nès jìs turė́jo praeĩti prõ tą mẽdį.

Atẽjęs į̃ tą viẽtą iĩ pažveĩlgęs aukštỹn, Jė́zus tãrė: „Zachiẽjau, greĩt lìpk žemỹn! Mán reĩkia šiañdien apsilankýti tàvo namuosè“. Šìs skubiaĩ nulìpo iĩ sù džiaugsmù priėmė jį̃. Taĩ matýdami, visì murmė́jo: „Pàs nusidė́jėlį nuẽjo į̃ svečiùs!“

Õ Zachiẽjus atsistójęs prabìlo į̃ Viẽšpatį: „Štaĩ, Viẽšpatie, pùsę sàvo tuĩrto àš atidúodu vaĩrgšams iĩ, jéi ką̃ nórs nùskriaudžiau, grąžìnsiu ketùrgubai“.

Jė́zus tãrė: „Į̃ šiuõs namùs šiañdien atẽjo išgãnymas, nès iĩ jìs yrà Abraõmo palikuonìs. Žmogaũs Sūnùs atẽjo ieškóti iĩr gélbėti, kàs bùvo pražùvę“.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 4, 1—11

Šventas Viešpats, visagalis Dievas,
kuris buvo, kuris yra ir kuris ateis!

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, turėjau regėjimą. Štaĩ atsivėrė vařtai dangujè, iř pirmàsis balsas, kurį buvaũ girdėjęs gaũdžiant mán tařsi trimìtą, kalbėjo: „Užžeñk čionaĩ, àš táu paródysiu, kàs toliaũ tùri įvỹkti". Bemãtant manè ištìko dvãsios pagavà. Iř štaĩ dangujè stovėjo sóstas, õ sóste bùvo Sėdintỹsis.

Jìs sàvo ìšvaizda bùvo panašùs į jãspio iř sárdžio bráng-akmenius, õ vaivórykštė, júosianti sóstą, bùvo panaši į smarãgdą. Apliñkui sóstą regėjau dvìdešimt kẽturis sóstus iř tuosè sóstuose sėdinčius dvìdešimt kẽturis vyresniuosius baltaĩs drabùžiais, õ jų gálvas puõšė áukso vainìkai. Nuõ sósto skriejo žaibaĩ, aidėjo balsaĩ iř griaustìniai; septynì deglaĩ liepsnójo priẽš sóstą, õ taĩ yrà septýnios Diẽvo dvãsios.

Priẽš sóstą tviskėjo tařsi stìklo jūra, panaši į krìštolą; sósto viduryjè iř apliñkui sóstą bùvo kẽturios būtýbės, pìlnos akių ìš priekio iř ìš ùžpakalio. Pirmóji būtýbė bùvo panašì į liũtą, antróji būtýbė panaši į veršį, trečióji būtýbė tùrinti tarýtum žmogaũs véidą, ketvirtóji būtýbė panašì į skreñdantį erẽlį.

Kiekvienà ìš keturių būtýbių turėjo põ šešìs sparnùs; apliñkui iř vidujè jõs bùvo pìlnos akių. Iř bè pérstojo, diẽną iř nãktį, jõs šaũkė: „Šveñtas, šveñtas, šveñtas Viẽšpats, visagãlis Diẽvas, kurìs bùvo, kurìs yrà iř kurìs ateĩs!" Iř kiekvieną kařtą, kaĩ būtýbės teĩkė Sėdinčiajam sóste, Gyvájam

peř ámžių ámžius, šlóvę, pãgarbą iř dėką, dvìdešimt keturì vyresnìeji parpùldavo priẽš Sėdintį̀jį̀ sóste, pagárbindavo Gývąjį peř ámžius iř numèsdavo sàvo vainikùs priešais sóstą, kartódami; „Veřtas esì, mū́sų Viẽšpatie iř Diẽve, priimti šlõvę, pãgarbą iř vaĩdžią, nès tù vìsa sutvérei — tàvo valià vìsa yrà iř bùvo sutvérta".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 150, 1—2. 3—4. 5—6 (P.: Apr 4, 8b)

P. Šveñtas, šveñtas, šveñtas Viẽšpats, visagãlis Diẽvas.

1 Šlóvinkit Diẽvą šventóvėj,
šlóvinkit jį̃ dangaũs skliaũto aukštýbėj.
2 Šlóvinkit jį̃ dė̃l jõ didžių̃ žỹgių,
šlóvinkit jõ begalìnę didýbę. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, gáũdūs trimìtai,
šlóvinkit, árfos iř kañkliai.
4 Šlóvinkit Viẽšpatį, bū̃gnai iř chòrai,
šlóvinkit stỹgos, šlóvinkit vaṁzdžiai! — **P.**

5 Šlóvinkit Viẽšpatį, cimbõlai skambìeji,
šlóvinkit Diẽvą, cimbõlai žvangìeji!
Tešlóvina Viẽšpatį vìsa, kàs gýva! — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Jn 15, 16

P. Aleliùja.— Àš jùs išsirinkaũ, iř paskýriau kàd eĩtumėte,
dúotumėte vaĩsių iř jū́sų vaĩsiai išlìktų,—
sãko Viẽšpats. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 11—28

Kodėl neleidai mano pinigų apyvarton?

+Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus pasãkė dár vieną palýginimą. Màt jìs bùvo netolì Jerùzalės, ir žmónės mãnė, jóg netrùkus tùrinti pasiródyti Diẽvo karalỹstė.

Tàd jìs kalbėjo: „Vienas didžiũnas iškeliãvo į tólimą šãlį gáuti karãliaus sósto, õ vėliaũ turėjo sugrįžti atgal.

Jìs pasìšaukė dẽšimt tarnų̃, padalìjo jiems dẽšimt mìnų ir tãrė: ‚Veřskitės, kõl sugrįšiu'.

Piliẽčiai nėkentė jõ ir nùsiuntė ìš paskõs pãsiuntinius paréikšti: ‚Mẽs nenórime, kàd šìtas mùms viešpatáutų'.

Gãvęs karalỹstę, jìs sugrįžo ir liẽpė pašaũkti tarnùs, kuriems bùvo dãvęs pinigų̃, norėdamas sužinóti, kiek kuris uždìrbo.

Atẽjo pirmàsis ir tãrė: ‚Valdõve, tàvo minà mán àtnešė dẽšimtį mìnų'. Jìs atsãkė: ‚Geraĩ, stropùsis tařne! Kadángi pasiródei pàtikimas mažuosė dalỹkuose, tù gáusi valdýti dẽšimt miẽstų'.

Atẽjo antràsis ir paréiškė: ‚Valdõve, tàvo minà mán laimėjo penkiàs minàs'. Ir šìtam jìs pasãkė: ‚Tù valdýk penkìs miestùs'.

Atẽjo dár vienas ir tãrė: ‚Valdõve, štaĩ tàvo minà, kurią laikiaũ suvyniótą į skẽpetą. Àš bijójau tavẽs, nès esì žmogùs griežtas: imì nepadėjęs ir pjáuni nepasėjęs'.

Jìs atsìliepė: ‚Netìkęs tařne! Àš tavė teĩsiu tàvo patiẽs žõdžiais. Tù žinójai, kàd àš griežtas žmogùs: imù, kõ nepadėjau, ir pjáunu, kõ nesėjau. Taĩ kodẽl neléidai màno pinigų̃ apývarton, kàd sugrįžęs išreikaláučiau sù palũkanomis?'

Apliñkiniams jìs tãrė: ‚Atimkite ìš jõ mìną ir atidúokite tàm, kurìs tùri dẽšimt mìnų'.

Tiẽ sãkė: ‚Valdõve, bètgi anàs jaũ tùri dẽšimt mìnų!'

Jìs tãrė: ‚Àš sakaũ jùms: kiekvienàm, kàs tùri, bùs pridėta, õ ìš netùrinčio bùs àtimta nèt ir taĩ, ką̃ turėjo. Màno priešus, nenorėjusius, kàd jiems viešpatáučiau, atvèskite čionaĩ ir nugalãbykite màno akysè!'"

Taĩ pasãkęs, Jėzus visų̃ priekyje léidosi į Jerùzalę.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apr 5, 1—10

Avinėlis buvo užmuštas ir nupirko savo krauju mus iš visų tautų

Iš Apreiškimo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau sóste Sėdinčiojo dešinėjė knỹgos rìtinį, prirašýtą ìš vidaũs ir ìš laũko, užantspaudúotą septyniaĩs añtspaudais.

Ir pamačiaũ didìngą ángelą, skélbiantį skardžiù balsù: „Kàs bùs veřtas atvérti knỹgą ir nuplėšti nuõ jõs añtspaudus?!" Bèt niẽkas neĩ dangujė, neĩ žẽmėje, neĩ põ žemė, negalėjo atvérti knỹgos neĩ pažiūrėti į̃ ją̃. Àš graũdžiai pravìrkau, kàd neatsirãdo veřto atvérti knỹgą ir pasižiūrėti.

Tuomèt vienas vyresnỹsis mán tãrė: „Neveřk! Štaĩ nugalėjo liũtas ìš Dóvydo giminės, Dóvydo atžalà. Jìs atveřs knỹgą ir nuplẽš septýnis jõs añtspaudus.

Àš išvýdau sósto ir keturių̃ būtýbių beĩ vyresniųjų̃ viduryjė Avinẽlį. Jìs bùvo tarýtum ùžmuštas ir turėjo septýnis ragùs ir septýnias akìs, kuriõs yrà Diẽvo dvãsios, siųstos į̃ vìsą žẽmę. Jìs priẽjo ir pàėmė knỹgą ìš sóste Sėdinčiojo dešinės. Kaĩ jìs pàėmė knỹgą, kẽturios būtýbės ir dvìdešimt keturì vyresnieji parpúolė priẽš Avinẽlį, kiekvienas laikýdamas rañkose árfą ir áukso indùs, pìlnus smilkalų̃,— õ taĩ bùvo šventųjų̃ maldos. Jiẽ giedójo naũją giesmę, skelbdamì: „Veřtas esì paimti knỹgą ir atvérti jõs añtspaudus, nès buvaĩ ùžmuštas ir nupirkaĩ Diẽvui sàvo kraujù žmónes ìš visų̃ genčių̃, kalbų̃, tautų̃ ir giminių̃. Ìš jų̃ tù padareĩ mũsų Diẽvui karalỹstę beĩ kùnigus, ir jiẽ viešpataũs žẽmėje".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 149, 1—2. 3—4. 5—6a ir 9b (P.: Apr 5, 10)

P. Ìš jų padareĩ mūsų Diẽvui karalỹstę beĩ kùnigus.

1 Viẽšpačiui naũją gìesmę giedókit,
gárbinkit jį̃, susibūrę šventìeji!
2 Sàvo Kūrė̀ju; Izraèli, žavė́kis,
džiūgaukit, Jerùzalės sū̃nūs, turė̀dami tókį valdõvą. — **P.**

3 Šlóvinkit Viẽšpatį, susibūrę ratẽlin,
mùškite bū̃gnais, kankliúokit!
4 Mýli jisaĩ sàvo taũtą,
pérgale puõšia silpnúosius. — **P.**

5 Džiaũgsmas, garbė̃ jùmš, šventìeji,
linksmýbė jū̃sų buveĩnėj.
6 Valiúodami gárbinkit Diẽvą.
9 Taĩ jùms garbė̃ bùs, Diẽvo šventìeji. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Ps 94, 8ab

P. Aleliùja.— Õ, kàd išgir̃stumėt šiañdien,
kã̀ jùms Viẽšpats bylója:
„Tegùl jū̃sų šìrdys nebū̃na storžiẽvės“.—
P. Aleliùja.

Evangelija Lk 19, 41—44

O, kad tu šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę!

℣ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Prisiar̃tinęs priẽ Jerùzalės ir̃ išvýdęs miẽstą, Jė́zus verkė̀ jõ ir̃ sãkė: „Õ, kàd tù šiañdien supràstum, kàs táu nẽša ramýbę! Dejà, taĩ pàslėpta nuõ tàvo akių̃.

Tù suláuksi dienų̃, kaĩ tàvo priẽšai apjuõs tavè pýlimu, apgulš ìš visų̃ pùsių ir̃ suspaũs tavè; jiẽ parblõkš añt žẽmės

tavė iř tàvo vaikùs sù taviḿ iř nepalìks tavyjè akmeñs añt akmeñs, nès tù nepažinaĩ sàvo aplañkymo mẽto".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 10, 8—11

Aš paėmiau knygelę ir ją suvalgiau

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išgirdaũ ìš dangaũs balsą, kuris vẽl ẽmė kalbėti sù manimì iř tãrė: „Eĩk, paiḿk atvyniótą knygẽlę ìš ángelo, stóvinčio viřš jūros iř sausumõs".

Àš nuėjaũ pàs ángelą iř paprašiaũ, kàd dúotų mán knygẽlę. Jìs mán atsãkė: „Iḿk iř suválgyk jã!" Jì bùs kartì viduriuosė, bèt burnojė jì bùs saldì kaĩp medùs". Àš pàėmiau knygẽlę ìš ángelo rañkos iř jã suválgiau. Jì bùvo màno burnojė saldì, tarýtum medùs, bèt kaĩ prarijaũ, màno viduriuosė jì apkařto.

Tuomèt mán bùvo pasakýta: „Reĩkia, kàd tù iř vẽl pranašáutum apiẽ daũgelį žmonių̃, tautų̃, kalbų̃ iř karãlių".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 118, 14. 24. 72. 103. 111. 131 (P.: 103a)

P. Mielì mán, Viẽšpatie, tàvo žõdžiai!

14 Stovėdamas añt tàvo įsãkymų kẽlio, džiaugiúosi
labiaũ, negù lõbiais didžiáusiais. — **P.**

24 Manė tàvo pótvarkiai žãvi.
Visì tàvo nórai — mán tikrì patarėjai. — **P.**

72 Mán tàvo paskélbtas Teisýnas — dìdelis tur̃tas,
brangèsnis ùž áuksą, sidãbrą. — **P.**

103 Mielì mán yrà tàvo žõdžiai,
saldesnì màno bùrnai ùž mẽdų. — **P.**

111 Tàvo pótvarkiai mán ámžinas pãveldas,
jiẽ màno šìrdžiai — linksmýbė. — **P.**

131 Gõdžiai àtveriu sàvo lūpas,
àš tàvo įsãkymų álkstu. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Jn 10, 27

P. Aleliùja.— Mãnosios ãvys klaũso màno balso,—
sãko Viẽšpats; —
àš jàs pažįstu, ir̃ jõs sẽka pãskui manè.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 19, 45—48

Jūs pavertėte mano namus plėšikų lindyne

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Įžeñgęs į̃ šventỹklą, Jėzus pradėjo varýti laukañ prekiáutojus. Jìs sãkė jiems: „Parašýta: ‚Màno namaĩ tùri būti maldõs namaĩ', õ jũs pàvertėte juõs plėšìkų lindynè".

Ir̃ jìs kasdiẽn mókė šventỹkloje. Aukštieji kunigaĩ ir̃ Rãšto áiškintojai beĩ tautõs seniũnai svar̃stė, kaĩp jį̃ pražudýti, tačiaũ neišmãnė, kõ griẽbtis, nès visì žmónės tìk ir̃ klaũsėsi jõ mókslo.

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 11, 4—12

Tiedu pranašai vargino žemės gyventojus

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Mán, Jõnui, bùvo pasakýta: „Štaĩ màno dù liùdytojai: jiẽ yrà dù alývmedžiai ir dù žibintùvai, stóvintys visõs žẽmės Viẽšpaties akìvaizdoje. Jéi kàs panorẽs juõs skriaũsti, ìš jų burnõs išsiveřš ugnìs ir praris jų priešininkus. Jéi kàs norẽs jíems keñkti, tàs irgi taĩp žùs. Jiẽdu tùri gãlią užrakìnti dañgų, kàd jų pranašãvimo dienomìs nelýtų lietùs, tùri gãlią vándenis paverřsti kraujù ir ištìkti žẽmę bèt kokià nẽganda, kadà panorẽs.

Kaĩ jiẽ baĩgs liùdyti, žvėrìs, išliñdęs ìš bedùgnės, kovõs sù jaĩs, nugalẽs ir nužudỹs juõs. Jų lavónai gulẽs aikštėjė dìdžiojo miẽsto, kurìs dvãsine prasmė vadìnamas Sodomà ir Egiptù, kuř ir jų Viẽšpats bùvo nukryžiúotas. Tuomèt įvairių tautų, genčių, kalbų ir giminių žmónės galẽs žiūrė́ti į jų lavónus pusketvirtõs dienõs, ir nebùs léista jų lavónų paláidoti kapè. Žẽmės gyvéntojai džiūgaus ir lìnksminsis dẽl jų žuvìmo, jiẽ siuntinẽs vienì kitíems dóvanas, nès tiẽdu pranašaĩ várgino žẽmės gyvéntojus.

Õ põ pusketvirtõs dienõs gyvýbės dvasià nuõ Diẽvo įžengė į juõdu. Jiẽ pašóko añt kójų, ir didžiùlė báimė pagãvo tuõs, kuriẽ į juõs žiūrė́jo.

Tadà jiẽ išgirdo galìngą baĩsą ìš dangaũs, kurìs jíems šaũkė ‚Užžeñkite šeñ!' Ir jiẽdu ùžžengė į dañgų debesysė, õ jų priešai žiūrė́jo į juõdu".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 143, 1. 2. 9—10 (P.: 1a)

P. Šlovẽ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!

1 Šlovẽ Viẽšpačiui, màno tvirtóvei!
Jìs mìklina màno rañką kautỹnėms,
kùmštį — grumtỹnėms. — **P.**

2 Jìs — mán pilìs, màno méilė,
priẽdanga ir vadúotojas màno.
Mán jisaĩ — prieglauda, skỹdas;
dãvė tautàs mán valdýti. — **P.**

9 Táu, Diẽve, naũją giesmę sukùrsiu,
skam̃binsiu táu dešimtstygė árfa.
10 Mũsų valdõvams pérgales dúodi:
gélbėjai Dóvydą, sãvąjį tarną. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

2 Tim 1, 10b

P. Aleliùja.— Mũsų Išganýtojas Jėzus Kristus
sunaikìno miřtį
ir nùšvietė gyvẽnimą sàvo Evangèlija.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 20, 27—40

Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Pàs Jėzų atẽjo sadukiẽjų, kuriẽ neĩgia mìrusiųjų prisikėlìmą, ir pakláusė: „Mókytojau, Mõzė yrà mùms parãšęs: ‚Jéi kienõ vẽdęs brólis numiřtų bevaĩkis, tuomèt jõ brólis tegùl vẽda nãšlę ir pažãdina sàvo bróliui palikuoniũ'. Taĩgi yrà bùvę septynì bróliai. Pirmàsis vẽdė žmóną ir mìrė bevaĩkis. Ją vẽdė antràsis, paskuĩ trečiàsis ir paeiliuĩ visì septynì, ir mìrė, nepalikdamì vaikų. Galiáusiai mìrė ir tà móteris. Kuriõ

gì žmonà jì bùs, kaĩ mìrusieji prisikeĩs? Jùk jì yrà bùvusi visų̃ septynių̃ žmonà!"

Jėzus jiems atsãkė: „Šiõ pasáulio vaikaĩ vẽda ir tẽka, õ kuriẽ pasiródys vertì dalyváuti anamè pasáulyje ir mìrusiųjų prisikėlimė, tiẽ nevės ir netekẽs, taĩp pàt ir miřti jiẽ negalẽs, nès bùs tolýgūs angeláms ir bùs Diẽvo vaikaĩ, būdamì prisikėlìmo vaikaĩ.

Õ kàd mìrusieji prisikeĩs, mìni ir Mõzė pãsakojime apiẽ krū̃mą, kuř jìs Viẽšpatį vadìna Abraõmo Dievù, Izaõko Dievù ir Jokū̃bo Dievù. Jùk Diẽvas nėrà mìrusiųjų Diẽvas, bèt gyvū̃jų, nès visì jám gyvẽna".

Tuomèt kaĩ kuriẽ Rãšto áiškintojai atsìliepė: „Mókytojau, tù geraĩ išáiškinai!" Ir daugiaũ niẽkas nebedrį̃so jõ klausinė̀ti.

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

TRISDEŠIMT KETVIRTOJI SAVAITĖ

PIRMADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 14, 1—3. 4b—5

Kristaus ir jo Tėvo vardai įrašyti jų kaktose

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išvýdau: štaĩ Avinėlis, bestovįs añt Sióno kálno, õ sù juõ šimtas kẽturiasdešimt keturì tūkstančiai palydõvų, tùrinčių jõ ir jõ Tėvo vardùs, įrašýtus sàvo kaktosė. Àš išgirdaũ ìš dangaũs garsùs, tarsi dideliũ vandenų šniokštìmą ir tarsi galìngo griaustìnio dundėjimą. Garsaĩ, kuriuõs girdėjau, bùvo tarýtum árfininkų, skambinančių sàvo árfomis.

Jiẽ giedójo naũją giesmę priešais sóstą, kẽturias būtýbes ir vyresniúosius, ir niẽkas negalėjo išmókti tõs giesmės, išskýrus tuõs šimtą kẽturiasdešimt kẽturis tūkstančius, àtpirktus ìš žẽmės.

Jiẽ lýdi Avinėlį, kuř tìk jìs eĩna. Jiẽ yrà atpirktì ìš žmonìjos, pirmienos Diẽvui ir Avinėliui. Jų lūpose nèrasta mẽlo: jiẽ bè dėmės.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 23, 1—2. 3—4ab. 5—6 (P.: plg. 6)

P. Teisíeji žmónės yrà išsiìlgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

1 Viẽšpaties žẽmė — ir kàs tìk añt žẽmės,
vìsas pasáulis ir kàs jamè gýva.
2 Jùk taĩ jìs jį viřš jūrų pastãtė,
viřš ùpių tvìrtą sukūrė. — **P.**

3 Kàs įžeñgs į̃ Viẽšpaties bū́stą?
kàs drį̀s jõ šventỹkloj pabū́ti?
4 Žmogùs, kuriõ rañkos nekal̃tos,
kuris tùri sąžinę grýną,
bè reĩkalo nèmini Viẽšpaties vařdo. —

P. Teisíeji žmónės yrà išsiìlgę tàvo, Viẽšpatie, véido.

5 Viẽšpats šìtokį láimins,
Gélbėtojas Diẽvas atlýgins.
6 Šìtokie žmónės — tikrì jõ gerbė́jai,
jiẽ išsiìlgę Viẽšpaties véido. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Mt 24, 42a. 44

P. Aleliùja.— Budė́kite ir̃ bū́kite pasireñgę,
nès Žmogaũs Sūnùs ateĩs, kaĩ nesitikė́site.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 21, 1—4

Pamatė vieną vargšę našlę, įmetančią du smulkius pinigėlius

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagal̃ Lùką.

Pakė́lęs akìs, Jė́zus išvýdo turtuoliùs, dėdančius sàvo dóvanas į̃ aukų̃ skrỹnią. Jìs taipõgi pamãtė vieną vařgšę nãšlę, kurì į̃metė dù smùlkius pinigėliùs.

Ir̃ jìs tãrė: „Ìš tiesų̃ sakaũ jùms, šìta neturtìnga našlė̃ į̃metė daugiaũ ùž visùs. Aniẽ visì aukójo Diẽvui dovanų̃ iš tõ, kàs jiems atliẽka, õ jì ìš sàvo netur̃to į̃metė vìską, ką̃ turė́jo pragyvẽnimui".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

ANTRADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 14, 14—20a

Išmušė pjūties valanda ir žemės derlius prinoko

Ìš Apreiškìmo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, regėjau: štaĩ báltas debesìs, õ añt debesiẽs sėdėjo panašùs į Žmogaũs Sūnų. Añt galvõs jìs turėjo áukso vainìką, õ rañkoje — ãštrų pjáutuvą.

Ìš šventỹklos išẽjo dár vienas ángelas, kurìs šaũkė galìngu balsù sėdinčiajam añt debesiẽs: „Paléisk darbañ sàvo pjáutuvą ir pjáuk, nès ìšmušė pjūtiẽs valandà ir žẽmės derlius prinóko“. Tuomèt sėdintỹsis añt debesiẽs nusviedė sàvo pjáutuvą žẽmėn, ir žẽmės derlius bùvo nupjáutas. Dár kìtas ángelas išẽjo ìš dangaũs šventỹklos, taĩp pàt tùrintis ãštrų pjáutuvą.

Ir dár vienas ángelas išẽjo nuõ aũkuro, tùrintis valdžiõs ùgniai. Jìs didžiù balsù sušùko tùrinčiajam ãštrų pjáutuvą: „Paléisk darbañ sàvo ãštrųjį pjáutuvą ir nuriñk žẽmės vỹnmedžio kekės, nès úogos jaũ prisiřpo“. Tadà ángelas nùmetė sàvo pjáutuvą žẽmėn ir nuskýnė žẽmės vỹnmedį, ir supýlė vỹnuoges į dìdįjį Diẽvo rūstýbės spaustùvą. Spaustùvas bùvo mìnamas ùž miẽsto, ir išsìveržė ìš spaustùvo kraũjas.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 95, 10. 11—12. 13 (P.: 13b)

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

10 Skélbkit tautóms, kàd Viẽšpats — galìngas Valdõvas.
Jìs nepajùdinamai tvìrtą sukūrė pasáulį,
valdo tautàs teisingiaúsiai. — **P.**

11 Tesidžiaũgia dañgūs, tekrýkštauja žẽmė.
Tešniõkščia jám jūra, pripìldyta gývių.

12 Laukaĩ sù javaĩs tegù kẽlia linksmýbes.
Tegù gìrių mẽdžiai Viẽšpačiui siaũdžia. —

P. Viẽšpats ateĩna tvarkýti pasáulio.

13 kaĩ jìs šìt ateĩna,
ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvarĩko pasáulį teisìngai,
ištikimiáusiai valdo žmonìją. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Apr 2, 10c

P. Aleliùja.— Bũk ištìkimas ikì mirtiẽs,
— sãko Viẽšpats,—
ir àš táu dúosiu gyvẽnimo vainìką! —
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 21, 5—11

Neliks akmens ant akmens

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Kaĩ kuriems bèkalbant apiẽ šventỹklą, kàd jì išpuoštà gražiaĩs akmenimìs beĩ dovanomìs, Jézus prabìlo: „Ateĩs diẽnos, kaĩ ìš tõ, kã mãtote, neliks akmeñs añt akmeñs".

Jiẽ pakláusė: „Mókytojau, kadà šìtai įvỹks? Ir kóks bùs žénklas, kadà taĩ prasidẽs?"

Jézus pasãkė: „Žiūrėkite, kàd nebũtumėte suklaidìnti, nès daũgelis ateĩs, prisideñgę màno vardù, ir sakỹs: ‚Taĩ àš!' ir: ‚Atẽjo mẽtas!' Jũs neĩkite pãskui juõs! Õ kaĩ išgirsite apiẽ karùs ir maištùs, nenusigąskite. Vìsa taĩ tùri pirmiaũ įvỹkti, bèt dár negreĩt gãlas".

Ir dár sãkė: „Tautà sukilĩs priẽš taũtą ir karalỹstė priẽš karalỹstę. Šeñ ir teñ bùs dideliũ žẽmės drebėjimų, ligũ ir bãdmečių. Bùs baisenýbių ir dideliũ ženklũ ìš dangaũs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

TREČIADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 15, 1—4

Giedojo Mozės giesmę ir Avinėlio giesmę

Iš Apreiškimo šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, pamačiaũ dangujè dár vieną dìdį ir núostabų žénklą: septýnis ángelus, tùrinčius septýnias paskutinės nẽgandas, nès jomìs išsibaĩgia Diẽvo rūstýbė.

Àš išvýdau tarsi stìklo jūrą, sumaišýtą sù ugnimì, ir žmónes, kuriẽ bùvo pérgalėję žvėrį, jõ ãtvaizdą ir jõ vardo skaĩčių, stóvinčius sù Diẽvo árfomis añt stìklo jūros. Jiẽ giedójo Diẽvo tarno Mõzės giesmę ir Avinẽlio giesmę:

„Didìngi ir stebėtini tàvo darbaĩ, Viẽšpatie, visagãli Diẽve! Teisìngi ir tikrì tavíeji keliaĩ, tautų Valdõve! Kàs gì nesibijótų, Viẽšpatie, ir negerbtų tãvojo vardo?! Jùk tù vienas šveñtas! Vìsos taũtos ateĩs ir šlóvindamos puĩs véidu priẽš tavè, nès paaiškėjo tàvo teĩsūs sprendìmai".

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 97, 1. 2—3ab. 7—8. 9 (P.: Apr 15, 3b)

P. Didìngi ir stebėtini tàvo darbaĩ,
Viẽšpatie, visagãli Diẽve!

1 Naũją giesmę giedókite Viẽšpačiui:
nuostabiùs dárbus jìs dãro!
Jõ dešinė̃ visagãlė,
jõ šventóji rankà pérgales skìna. — **P.**

2 Sàvo išgãnymą Viẽšpats apréiškė,
jò teisingùmas šviẽčia pagónims.
3 Atsìmena sàvo gerùmą, ištikimùmą,
Izraèlio šeĩmai žadėtą. — **P.**

7 Tekrýkštauja jūra ir vìsa, kàs jūroj,
vìsas pasáulis ir kàs jamè gýva.
8 Delnaĩs plókit, ùpės, upẽliai,
jūs, kalnaĩ, linksmaĩ jiems pritarkit. —

P. Didìngi ir stebėtini tàvo darbaĩ,
Viẽšpatie, visagãli Diẽve!

9 priẽš Viẽšpatį Diẽvą, kaĩ jìs ateĩna,
kaĩ jìs ateĩna tvarkýti pasáulio.
Jìs tvarko pasáulį teisìngai,
žmonìją valdo, kaĩp dẽra. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Apr 2, 10c

P. Aleliùja.— Bũk ìštikimas ikì mirtiẽs,— sãko Viẽšpats,—
ir àš táu dúosiu gyvẽnimo vainìką! —
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 21, 12—19

Visi jūsų nekęs dėl mano vardo.
Vis dėlto nė vienas plaukas nuo jūsų galvos nenukris

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus sãko sàvo mokiniáms:

„Žmónės pakeĩs priẽš jùs rankàs ir imìs jùs pérsekioti. Dẽl màno vařdo tąsỹs jùs põ sinagogàs ir kalėjimus, vedžiõs pàs karaliùs ir valdýtojus. Tadà jùms bùs próga liùdyti. Taĩgi įsidėkite sáu į šìrdis ir ìš añksto negalvókite, kaĩp gìnsitės; àš jùms dúosiu tokiõs ìškalbos beĩ išmintiẽs, kàd negalẽs neĩ atsispìrti, neĩ prieštaráuti visì jūsų priešininkai.

Jùs išdavinės tėvaĩ, bróliai, gìminės ir draugaĩ; kaĩ kuriuõs nètgi žudỹs. Visì jūsų nekęs dẽl màno vařdo. Vìs dėltõ

nẽ vienas pláukas nuõ jũsų galvõs nenukrìs. Sàvo ištverme jũs išsáugosite sàvo gyvýbę".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

KETVIRTADIENIS

Pirmasis skaitinys Apr 18, 1—2. 21—23; 19, 1—3. 9a

Krito didžioji Babelė

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išvýdau ángelą, nužeñgiantį ìš dangaũs ir tùrintį dìdžią galýbę. Žẽmė nušvìto nuõ jõ skaistùmo.

Õ jìs šaũkė skambiù balsù: „Krìto, krìto didžióji Bãbelė! Jì pavirto dèmonų buveinė, visų netyrųjų dvãsių pastóge, visókių nešvarių ir nekenčiamų paũkščių landynė".

Tuomèt vienas galìngas ángelas iškėlė ãkmenį, tarsi dìdelį girnakmenį, ir jį svìedė į jūrą, sakýdamas: „Tókiu smarkumù bùs nùblokštas didỹsis Bãbelės miẽstas, ir jõ nebebùs gãlima ràsti. Niẽkas daugiaũ nebegirdẽs tavyjè árfininkų, giesminiñkų, vamzdininkų, trimìtininkų balsų. Niẽkas neberàs tavyjè jokių mẽno kūrėjų, ir nebesigirdẽs tavyjè malũno dūzgìmo. Tavyjè nebešviẽs žìburio spindulỹs, niẽkas nebegirdẽs jaunìkio ir núotakos balso. Tàvo pirkliaĩ bùvo tãpę žẽmės didžiũnais, nès tàvo bùrtais bùvo suvedžiótos vìsos taũtos".

Paskuĩ àš girdėjau dangujè skardžiùs balsùs tarsi didžiùlės miniõs, kurì skélbė: „Aleliujà! Išgãnymas, šlovė ir galýbė priklaũso mũsų Diẽvui, nès tikrì ir teisìngi jõ núosprendžiai! Jìs nùteisė dìdžiąją ištvìrkėlę, kurì sugadìno žẽmę sàvo ištvirkãvimu; jìs atkeršijo ùž sàvo tarnų kraũją, pralietą jõs rañkomis". Ir dár kařtą jiẽ skélbė: „Aleliùja! Jõs dūmai rũks peř ámžių ámžius!"

Ir̃ sãko mán ángelas: „Rašýk: ‚Paláiminti, kuriẽ pakviestì ị̃ Avinẽlio vestùvių pókylį'.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 99, 2. 3. 4. 5 (P.: Apr 19, 9a)

P. Paláiminti, kuriẽ pakviestì ị̃ Avinẽlio vestùvių pókylį.

2 Vìsos šãlys, džiū̃gaukit Diẽvui,
jám tarnáukite liñksmos,
jõ akìvaizdon žeñkit džiaugsmìngai! — **P.**

3 Jìs tìkras Diẽvas, žinókit!
jìs mùs sukū̃rė, ẽsam jõ žmónės,
ẽsam jõ liáudis, jõ kaĩmenės ãvys. — **P.**

4 Žeñkite prõ jõ vartùs ị̃ šveñtąjį kiẽmą,
šlóvę jám teikdamì, giedódami giesmes.
Gárbinkit jį̃, jõ šveñtąjį vařdą. — **P.**

5 Viẽšpats jùk gẽras ịr̃ gailestìngas peř ámžius,
ir̃ peř kartų̃ kartàs mùms atsidãvęs. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją Lk 21, 28

P. Aleliùja.— Atsitiẽskite ir̃ pakélkite gálvas,
nès jū̃sų išvadãvimas artì. — **P.** Aleliùja.

Evangelija Lk 21, 20—28

Jeruzalę mindžios pagonys,
kol baigsis pagoniškųjų tautų laikai

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus sãkė sàvo mokiniáms:
„Kaĩ matýsite Jerùzalę sùpamą kariúomenės, žinókite, jóg

prisiaũtino jõs nuniókojimas. Tuomèt, kàs bùs Judėjoje, tebėga į kálnus, kàs miestė — teišeĩna ìš jõ, kàs apýlinkėse — tenegrįžta. Taĩ bùs bausmės diẽnos, kàd išsipìldytų Rãštai.

Vaĩgas nėščióms ir žìndančioms tomìs dienomìs! Šãlį užklùps didžiáusios neláimės. Šìtą taũtą ištìks Diẽvo rūstýbė. Žmónės krìs nuõ kalavìjo ašmenų ir bùs išvarýti neláisvėn į įvairiùs kraštùs. Jerùzalę mìndžios pagónys, kõl baĩgsis pagóniškųjų tautų laikaĩ.

Bùs ženklų sáulėje, mėnùlyje ir žvaigždėsė, õ žẽmėje taũtos blaškỹsis, gąsdinamos baisaũs audrìngos jūros šniokštìmo. Žmónės eĩs ìš prõto, bijódami ir laukdamì tõ, kàs dár turės ištìkti pasáulį, nės dangaũs galýbės bùs sùkrėstos.

Tuomèt žmónės išvỹs Žmogaũs Sūnų, ateĩnantį debesyjè sù didžià galýbe ir garbė. Tìems reiškiniáms prasidėjus, atsitiẽskite ir pakélkite gálvas, nės jūsų išvadãvimas artì".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

PENKTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 20, 1—4. 11—21,2

Mirusieji buvo teisiami pagal jų darbus.
Išvydau naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus

Ìš Apreiškìmo
šventájam apãštalui Jõnui.

Àš, Jõnas, išvýdau ángelą, nužeñgiantį ìš dangaũs, laĩkantį rañkoje bedùgnės rãktą ir didžiùlę grandìnę. Jìs nutvėrė slìbiną — sėnąją gyvãtę, kurì yrà Vélnias ir Šėtõnas,— surìšo jį tūkstančiui mėtų ir įmetė į bedùgnę, užrakìno ją ir ìš viršaũs užantspaudãvo, kàd nebegalėtų suvedžióti tautų, kõl pasibaĩgs tūkstantis mėtų. Paskuĩ jìs turės būti àtrištas trumpám laĩkui.

Àš pamačiaũ sóstus, ir jiẽ sėdosi į juõs, ir jiems bùvo pàvesta teĩsti. Taĩp pàt àš regėjau siélas tų, kuriems bùvo nùkirstos gálvos dėl Jėzaus liùdijimo ir dėl Diẽvo žõdžio, kuriẽ negárbino žvėriẽs, neĩ jõ ãtvaizdo ir nėėmė jõ žénklo sáu añt kaktõs ir rañkos. Jiẽ atgìjo ir viešpatãvo sù Kristumi tūkstantį mẽtų.

Paskuĩ àš pamačiaũ dìdelį báltą sóstą ir jamė Sėdintįjį, nuõ kuriõ véido pabėgo žẽmė ir dangùs, ir nebelìko jiems viẽtos. Ir pamačiaũ numìrusius, dìdelius ir mažùs, stóvinčius priešais sóstą. Ir bùvo àtskleistos knỹgos, bùvo atverstà dár vienà, būtent gyvẽnimo knỹga. Mìrusieji bùvo teisiamì ìš ùžrašų knỹgos, pagaĩ jų dárbus. Jūra atìdavė sàvo numìrėlius, õ mirtìs ir mìrusiųjų pasáulis atìdavė savúosius. Ir kiekvienas bùvo teĩsiamas, žiūrint jõ darbų. Patì mirtìs ir mìrusiųjų pasáulis bùvo įmestì į ugniẽs ẽžerą. Taĩ yrà antróji mirtìs — ugniẽs ẽžeras. Kàs tìk nebùvo rãstas įrašýtas gyvẽnimo knỹgoje, tàs bùvo įmestas į ugniẽs ẽžerą.

Àš regėjau naũją dañgų ir naũją žẽmę, nès pirmàsis dangùs ir pirmóji žẽmė išnỹko ir jūros taĩp pàt nebelìko.

Ir àš, Jõnas, išvýdau šveñtąjį miẽstą — naũjąją Jerùzalę, nužeñgiančią ìš dangaũs nuõ Diẽvo, kurì bùvo išsipuõšusi kaĩp núotaka sàvo sužadėtiniui.

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė Ps 83, 3. 4. 5—6a ir 8a (P.: Apr 21, 3)

P. Štaĩ Diẽvo padañgtė taĩp žmonių.

3 Siela mán ilgisi, alpsta
Viẽšpaties kiẽmo atšlaĩnių.
Màno širdìs ir màno kūnas
džiūgaudami svéikintų gývąjį Diẽvą. — **P.**

4 Nèt žvìrblis pastóginę susirañda,
blezdingà susikráuna lìzdą vaikẽliams.
Ilgiúosi aũkuro tàvo,

õ dangaũs kariuómenių Viẽšpatie,
õ màno Diẽve, màno Valdõve! — **P.**

5 Laimìngi, kuriẽ namuosè tàvo gyvẽna,
nuolatõs teĩkia táu, Viẽšpatie, šlóvę.
6 Laimìngas žmogùs, kurĮ̃ rẽmia tàvo pagálba,
8 jiẽ nuõ tvirtóvės žygiúoja tvirtóvėn. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 21, 28

P. Aleliùja.— Atsitiẽskite iř pakélkite gálvas,
nès jũsų išvadãvimas arti. — **P.** Aleliùja.

Evangelija

Lk 21, 29—33

Pamatę visa tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jėzus sàvo mokiniáms pasãkė palýginimą:

„Stebėkite fìgmedį beĩ kitùs medžiùs. Kaĩ jiẽ ìma sprógti, jũs žìnote artì ẽsant vãsarą. Taĩp pàt pamãtę vìsa taĩ dẽdantis, žinókite, kàd Diẽvo karalỹstė artì. Ìš tiesų̃ sakaũ jùms: nepraeĩs nẽ šì kartà, kõl vìsa taĩ įvỹks.

Dangùs iř žẽmė praeĩs, õ màno žõdžiai nepraeĩs".

Girdėjote Viẽšpaties žõdį.

ŠEŠTADIENIS

Pirmasis skaitinys

Apr 22, 1—7

Nakties nebebus, nes Viešpats jiems švies

Iš Apreiškimo
šventájam apãštalui Jõnui.

Ángelas paródė mán, Jõnui, gyvýbės vandeñs ùpę, tvãskančią tarsi krištolas, ištękančią nuõ Diẽvo iř Avinẽlio sósto. Aikštės viduryjė iš abipus ùpės áugo gyvýbės mẽdžiai, vẽdantys dvýlika vaĩsių, kiekvieną mėnesį dúodantys sàvo vaĩsių, õ tũ mẽdžių lãpai tiko tautóms gýdyti. Niẽko prakéiktino nebebùs. Miestė stovės Diẽvo iř Avinẽlio sóstas, iř Diẽvo tarnaĩ gárbins jį. Jiẽ regės jõ véidą, iř jų kaktosė bùs jõ vařdas. Naktiẽs nebebùs, jiems nebereikės neĩ žiburio, neĩ sáulės šviesõs, nès Viẽšpats Diẽvas jiems šviẽs iř jiẽ viešpataũs peř ámžių ámžius.

Tuomèt jìs mán pasãkė: „Šiẽ žõdžiai patikimì iř tikrì. Viẽšpats, pranašų dvãsių Diẽvas, àtsiuntė sàvo ángelą paródyti sàvo tarnáms, kàs tùri įvỹkti netrùkus. Štaĩ àš veĩkiai ateinù! Paláimintas, kàs laĩkosi šiõs knỹgos pranašỹstės žõdžių!"

Taĩ Diẽvo žõdis.

Atliepiamoji psalmė

Ps 94, 1—2. 3—5. 6—7 (P.: 1 Kor 16, 22b ir Apr 22, 20b)

P. Maranatà! Ateĩk, Viẽšpatie Jézau!

1 Ateĩkite, linksmaĩ šlóvinkim Viẽšpatį.
Šaũkim ìš džiaũgsmo, nès jìs mũs tvirtóvė.
2 Sù pãdėka jõ akìvaizdon eĩkim,
jám giesmes džiùgesio pìnkim. — **P.**

3 Diẽvas — Viẽšpačių Viẽšpats,
taĩ dìdis valdõvas, nè tóks, kaĩp dieváičiai.
4 Jõ vieno rañkose žẽmės gilýbės,
jõ valdžiojė ir̃ kalnų̃ viršū̃nės.
5 Jõ yrà jū̃ra, nès jìs jã sutvė́rė,
ir̃ sausumà — jõ rañkų dárbas. — **P.**

6 Tàd eĩkime, pùlkime žẽmėn priẽš Diẽvą,
priẽš Viẽšpatį klaũpkim, kurìs mùs sutvė́rė.
7 Jìs mū̃sų Diẽvas, õ mẽs jõ gãnoma liáudis,
jõ rañkų globójamos ãvys. — **P.**

Posmelis prieš evangeliją

Lk 21, 36

P. Aleliùja.— Vìsą laĩką budė́kite ir̃ meĩlskitės,
kàd sugebė́tumėte kaĩp reĩkia stóti
Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje.—
P. Aleliùja.

Evangelija

Lk 21, 34—36

Budėkite, kad sugebėtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių

+ Pasiklausýkite šventõsios Evangèlijos pagaĩ Lùką.

Jė́zus kalbė́jo sàvo mokiniáms:

„Sáugokitės, kàd jū̃sų širdìs nebū̃tų apsuñkusi nuõ gardžių̃ vaĩgių, svaigalų̃ ir̃ kasdiẽnių rū̃pesčių, kàd tóji dienà neužklùptų jū̃sų netikė́tai. Ìt žabángai jì užgriùs visùs žẽmės gyvéntojus. Todė̃l vìsą laĩką budė́kite ir̃ meĩlskitės, kàd sugebė́tumėte išvéngti visų̃ būsimų̃jų neláimių ir̃ atsilaikýti Žmogaũs Sūnaũs akìvaizdoje".

Girdė́jote Viẽšpaties žõdį.

VISUOTINĖS MALDOS

1

Šiandien ir kasdien...

Kun.: Prašýkime Diẽvą mū̃sų gyvẽnimui šiañdien ir̃ kasdiẽn reikalìngų malónių.

Vad.: Diẽve, tautų̃ Tė́ve! Láimink visùs, kuriẽ žmonìjai nẽša Kristaus Evangèlijos šviẽsą.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Visagãli Diẽve, padė́k, kàd kasdiẽniai mū̃sų darbaĩ beĩ rū̃pesčiai nebū̃tų véltui.

Vad.: Geràsis Tė́ve, pakélk seĩgančius, atléisk núodėmes miĩštantiems ir̃ pasigailė́k mìrusių.

Vad.: Apšviẽsk, Viẽšpatie, tuõs krikščiónis, kuriẽ nesuprañta sàvo pašaukìmo didingùmo, kàd ir̃ jiẽ prisidė́tų priẽ Diẽvo karalỹstės plitìmo pasáulyje.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, uždėk netìkinčiųjų širdysè troškìmą tavę̃s ieškóti ir̃ padė́k atràsti.

Kun.: Laikū̃ ir̃ amžinýbės Viẽšpatie, siū̃sk sàvo Dvãsią visiems krikščiónims, kàd supràstų tàvo jiems skìrtus pavedimùs pasáulyje ir̃ turė́tų jėgū̃ juõs tobulaĩ įvýkdyti. Prãšome peĩ Kristų̃, mū̃sų Viẽšpatį.

Visì: Ãmen.

2

Apšviesk, Šventoji Dvasia!

Kun.: Prašýkime Diẽvą Šveñtąją Dvãsią, kàd jì mùms šviẽstų kelyjè į̃ amžinýbę.

Vad.: Amžinóji Išmintiẽs Dvãsia, padė́k žmonìjai paklùsti tàvo nuródymams.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Visókio gerùmo Dvãsia, padėk mũsų parãpijos tėváms sàvo vaikùs krikščióniškai áuklėti.

Vad.: Amžinóji Tiesõs Dvãsia, apšviẽsk klaidatikių šìrdis, kàd tavęs — tìkrojo Diẽvo ieškótų ir̃ rástų.

Vad.: Diẽve, stìprink ligónius, įkvẽpk viltiẽs keñčiantiems beĩ pérsekiojamiems.

Vad.: Šventóji Dvãsia, stìprink mùs visùs, kàd bũtume jaũtrūs tàvo įkvėpìmams ir̃ jaĩs vadováutumės.

Kun.: Ateĩk, Šventóji Dvãsia, ir̃ išlaikýk mùs Diẽvo méilėje, kàd prasmìngai gyvéntume, õ nuklýdę į̃ blõgio kẽlią, ãtgaila priẽ dañgiškojo Tėvo sugrį̃žtume. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

3

Pagalbos krikščionims!

Kun.: Maldáukime dangaũs ir̃ žẽmės Kūrė́ją, kàd padėtų mùms krikščióniškai gyvénti.

Vad.: Visãtos Kūrė́jau, tù žmõgui atìdavei nuostãbią žẽmę. Padėk mùms, kàd, puošdamì žẽmės véidą, sàvo šìrdis į̃ tavè dėkìngai kéltume.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Švenčiáusioje Trejýbėje vienas Diẽve, teĩkis visùs krikščiónis subùrti į̃ vienýbę.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, stìprink keñčiančius, drąsink baimìngus, õ nustójusiems viltiẽs — įkvẽpk pasitikė́jimą tàvo gerumù.

Vad.: Visagãli Viẽšpatie, tegù išsiskýrusios šeĩmos susiviẽnija ir̃ sutuoktìniai vienì kitiems draũgiškai atléidžia.

Vad.: Diẽve, globók našláičius ir̃ tuõs vaikùs, kuriũ áuklėjimu tėvaĩ nesirū́pina, kàd jiẽ eĩtų tàvo įsãkymų keliù.

Kun.: Viẽšpatie ir̃ mū́sų Tė́ve, sàvo malónės spiñduliu apšviẽsk visùs krikščiónis, kàd tavė́ dár tvirčiaũ tikė́tų ir̃ dár karščiaũ mylė́tų. Prãšome peř Kristų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

4

Dėkingumas, dosnumas

Kun.: Prašýkime Diẽvą pagálbos, kàd darbų̃ beĩ rū́pesčių sūkuriuosė nepamiřštume sielos reikalų̃.

Vad.: Geràsis Diẽve, priimk mū́sų pãdėką ùž vìsa, ką̃ mùms kasdiẽn dúodi.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Láimink, Viẽšpatie, mū́sų Tėvỹnę, kàd jõsios vaikaĩ laimìngai gyvéntų ir̃ táu patìktų.

Vad.: Atlýgink, geràsis Diẽve, mū́sų geradariáms ir̃ visiems, kuriems mẽs liẽkame skolìngi.

Vad.: Padė́k, Viẽšpatie, visiems, kuriuõs mẽs susitìkome gyvẽnimo kelyjè ir̃ linkė́jome gẽro.

Vad.: Įkvė̃pk mùs, Viẽšpatie, sù kitaĩs ir̃ dúona, ir̃ méile dalýtis.

Vad.: Dúok ámžinąjį ãtilsį mū́sų parãpijos žẽmėje paláidotiems.

Kun.: Dangaũs ir̃ žẽmės Viẽšpatie, mū́sų žingsniùs kreĩpk į̃ savè, kàd tavè labiaũ ùž vìską mylė́tume, visiems gẽra darýtume ir̃ amžinýbėje tavè šventų̃jų būryjè gárbintume. Peř Kristų, mū́sų Viẽšpatį.

Visì: Ãmen.

5

Stiprybės!

Kun.: Maldáukime Diẽvą, kàd gyvẽnime nepristìgtume žmõgų pàkeliančio džiaũgsmo ir dvãsinės stiprýbės.

Vad.: Diẽve Tė́ve, tù Jė́zaus Krìstaus kančià ir mirtimì mùs prikė́lei amžinájam gyvẽnimui. Padė́k mùms visuomèt bũti táu dėkìngiems.

Visì: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, amžinája garbė atlýgink visiems, kuriẽ mùms padė́jo tavè pažìnti ir pamìlti.

Vad.: Mũsų Tė́ve, įkvẽpk visùs kùnigus ir kliẽrikus uõliai darbúotis tàvo garbei.

Vad.: Geràsis Diẽve, tegù vařgšai susiláukia paramõs, našláičiai pagúodos, nelaimìngieji — tàvo diẽviškos stiprýbės.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, mũsų taũtai daugiaũ šventųjų altõriaus garbė́jė.

Vad.: Ámžinąjį ãtilsį dúok visiems, kuriems mẽs nesugebė́jome ùž gẽra atsilýginti.

Kun.: Diẽve Tė́ve, padė́k mùms visuomèt sèkti įkvepiančiu Jė́zaus Krìstaus pãvyzdžiu ir sù visaĩs žmonė́mis dalỳtis dúona beĩ širdiẽs šìluma. Prãšome peř Jė́zų Krìstų, tàvo Sũnų, mũsų Atpirkė́ją.

Visì: Ãmen.

6

Mes — Dievo vaikai

Kun.: Diẽvas mùs padãrė sàvo vaikaĩs. Prašýkime malónės, kàd bũtume gerì jõ vaikaĩ.

Vad.: Viẽšpatie, padėk visiems krikščiónims šventaĩ výkdyti tàvo vãlią ir̃ tavè sàvo darbaĩs gárbinti.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Globók visùs, kuriẽ darbúojasi žmonìjos žẽmiškajai geróvei pasiekti, kàd jų̃ dárbas patarnáutų ir̃ amžinájam gyvẽnimui laimėti.

Vad.: Diẽve, stìprink mũsų tikėjimą, ugdýk vìltį ir̃ skaĩstink méilę.

Vad.: Globók vargšùs ir̃ neláimių bañdomus, kàd jiẽ ir̃ tavimì pasitikėtų, ir̃ žmonių̃ pagálbos susiláuktų.

Vad.: Viẽšpatie, teĩkis mũsų žẽmei vaĩsių dúoti ir̃ mũsų namùs nuõ neláimių sáugoti.

Kun.: Visagãli Diẽve, tù globóji mùs kaĩp sàvo vaikùs. Padėk mùms dvasià nũolat kìlti į̃ tavè ir̃ sàvo darbaĩs táu patìkti, kàd peř ámžius šventų̃jų draugìjoje džiaũgtumės nuostabiù tàvo gerumù. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visì: Ãmen.

7

Žemę apvaldyti!

Kun.: Diẽvas, mũsų Tė́vas, pasáulio Kūrė́jas, pàvedė žmonė́ms kūrybìngai darbúotis ir̃ apvaldýti žẽmę.

Vad.: Dangaũs Tė́ve, priimk mũsų pãdėką ùž žẽmę, kurì mùs maitìna, ir̃ ùž malónę, kurì mùs stìprina.

Visì: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Viẽšpatie, įkvẽpk tautų vadovùs vaisìngai siẽkti taikõs, teisingùmo ir̃ visų piliẽčių geróvės.

Vad.: Diẽve, tù sàvo išmintimì įkvepi žmõgų sukùrti nuostabių dalỹkų. Neléisk, kàd jiẽ tàvo véidą užtémdytų.

Vad.: Geràsis Diẽve, globók visùs, kuriẽ žẽmėje pàdeda áugti tàvo karalỹstei.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, stìprink ir̃ mùs, kaĩ geramè kelyjè apsiĩpsime, ir̃ suteĩk atsivertìmo malónę, jéi kadà nusikaĩsime.

Kun.: Viẽšpatie, mẽs negãlime gyvénti bè žẽmės, bèt padẽk, kàd mũsų dvasià nuõlat kìltų į̃ tavè, õ mũsų darbaĩ bũtų vertì tàvo paláimos ir̃ ámžinojo ãtlygio peř Kristų, mũsų Gélbėtoją.

Visì: Ãmen.

8

Palaimos kraštui!

Kun.: Maldáukime Diẽvą paláimos mũsų krãštui, sàvo parãpijai ir̃ šeimóms.

Vad.: Kristau, tù įkũrei Bažnýčią. Globók jã ir̃ sáugok nuõ žmogaũs savìvalės.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Láimink Bažnýčios ganýtojus, kàd jiẽ visuomèt siẽktų tõ, kàs táu patiñka.

Vad.: Diẽve, sáugok mũsų taũtą nuõ neláimių ir̃ padẽk, kàd jì gyvúotų tàvo šlóvei.

Vad.: Geràsis Tẽve, tegù mũsų parãpijoje žỹdi blaivùmas, skaistùmas ir̃ pamaldùmas.

Vad.: Diẽve, globók mũsų šeimàs, kàd josè klestẽtų méilė ir̃ vienýbė.

Vad.: Diẽve, padėk mùms visiems nuoširdžiaĩ priimti tãvąjį žõdį ir gyvẽnimo Dúoną.

Vad.: Mũsų mìrusiesiems dúok ámžinąjį ãtilsį.

Kun.: Diẽve, stìprink mũsų jėgàs, kàd, žẽmėje ieškódami láimės, nepamiršt̃ume tavęs ir visadà výkdytume tàvo vãlią. Prãšome peř Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

9

Ištikimybės Dievui!

Kun.: Dėkókime Diẽvui ùž išgãnymo malónes ir prašýkime pagálbos, kàd visuomèt bũtume jám ištikimì.

Vad.: Išgãnymo teikėjau Diẽve, priimk mũsų pãdėką ùž begalìnį tàvo gerùmą.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Teisìngasis Atlýgintojau, stìprink visùs pakrìkštytuosius, kàd gyvẽnimo bañdymuose jiẽ lìktų táu ištikimì.

Vad.: Mũsų Viẽšpatie, atvèsk į̃ sàvo méilės karalỹstę visùs tavęs — tìkrojo Diẽvo dár nepažį̃stančius.

Vad.: Visãtos Kūrėjau, láimink mũsų dárbus ir sáugok mùs, kàd rũpestis dẽl žẽmiškos geróvės netrukdýtų siekti tàvo draugỹstės.

Vad.: Atlýgink amžinomìs gėrýbėmis visiems mũsų geradariáms.

Kun.: Gailestìngasis Diẽve Tėve, atsižvelk į̃ mũsų — sàvo vaikų̃ žmõgiškąjį silpnùmą ir besirũpinantiems dúona pridėk ir amžinų̃jų vertýbių. Prãšome peř Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visì: Ãmen.

10

Tiesos ir šviesos!

Kun.: Diẽvas mùms nuõlat pàdeda sàvo malóne. Meĩlskime pagálbos, kàd bū̃tume jám ištikimì.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Geràsis Tė́ve, padė́k žmonìjai tavè geriaũ pažìnti ir labiaũ pamìlti.

Vad.: Padė́k mókslininkams, kàd sàvo triūsù ir žmonė́ms džiaũgsmą nèštų, ir tàvo garbei kẽlią ruõštų.

Vad.: Diẽve, sáugok besimókančiuosius, kàd žmõgiškųjų gudrãvimų páiniavose pažìntų tìkrąją tiẽsą.

Vad.: Padė́k mū̃sų tė́váms, kàd pãvyzdžiu ir žodžiù mókytų sàvo vaikùs tavè mylė́ti ir tavę̃s klausýti.

Vad.: Gailestìngasis Tė́ve, atvèsk į̃ tìkrąjį kẽlią visùs, kuriuõs gyvẽnime žodžiù ar pãvyzdžiu suklaidìnome.

Kun.: Visagãli Diẽve, tù nenóri nẽ vìeno žmogaũs pražūtiẽs, bèt skãtini tavè pažìnti. Padė́k, kàd bū̃tume jaũtrūs tàvo įkvė́pìmams ir nugalė́tume visàs kliū̃tis kelyjè į̃ tavè. Prãšome peř Kristų, mū̃sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

11

Malonių Bažnyčiai ir kraštui!

Kun.: Diẽvas dė̃l Jė́zaus Kristaus atpirkìmo padãrė mùs sàvo vaikaĩs. Prašýkime malónių, kàd bū̃tume vertì amžinõsios láimės dangujè.

Vad.: Diẽve Tė́ve, sáugok Jė́zaus Kristaus Kū̃rinį — Bažnýčią ir padė́k mùms bū̃ti jái ištikimiems.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Globók Šveñtąjį Tėvą*** ir sáugok jį nuõ visų piktų kėslų.

Vad.: Diẽve, apšviẽsk Bažnýčios priẽšus, kàd jiẽ pažìntų tìkrąjį išgãnymo kẽlią ir sàvo Atpirkė́ją Jė́zų Kristų.

Vad.: Gailestìngasis Tė́ve, pasigailė́k núodėmėse gyvẽnančių ir įkvė̃pk jíems nórą pasitaisýti.

Vad.: Globók visùs, kuriẽ rū̃pinasi mū́sų krãšto geróve, kàd jų̃ darbaĩ remtųsi tiesà ir teisingumù.

Vad.: Diẽve Tė́ve, bū̃k gailestìngas ir mùms, kàd ir kalčių atleidìmo susiláuktume, ir tàvo diẽviškųjų dovanų̃ gaũsiai laimė́tume.

Kun.: Gailestìngasis Diẽve, atléisk, kaĩ dė̃l žmõgiško silpnùmo nusikaĩstame, padė́k žẽmėje visuomèt sù tavimì gyvénti ir ámžiną tàvo draugỹstę laimė́ti peř Kristų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

12

Stiprybės!

Kun.: Jė́zus Kristus ùž visùs žmónes mìrė añt krỹžiaus ir prisikė́lė mū́sų vìlčiai. Prašýkime, kàd bū́tume vertì atpirkìmo malónių.

Vad.: Viẽšpatie, priimk mū́sų nuošir̃džią pãdėką ùž atpirkìmo malónes ir padė́k pasáulyje geraĩ atlìkti Atpirkìmo dalỹvių pãreigą.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve Tė́ve, tegù žmonijà supranta tàvo gailestingùmą Bažnýčios pasiuntinýbėje ir paklū́sta jõsios vadovãvimui.

Vad.: Diẽve, dúok pasáuliui gerų̃ kunigų̃ ir uolių̃ misioniẽrių.

Vad.: Viẽšpatie, tegù mū́sų tautojė daugiaũ išáuga altõriaus garbė̃s vertų̃ šventų̃jų.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, stìprink keñčiančius ir̃ láimink visùs, kuriẽ jíems nẽša pagúodą.

Kun.: Diẽve Tė́ve, tàvo Sūnùs Jė́zus Kristus ìštiesė rankàs añt krỹžiaus, kàd visùs sàvo méile apglė́btų. Padė́k žmonìjai Kristuje matýti išsigélbėjimą ir̃ rásti atpirkìmą. Sù tavimì jìs gyvẽna ir̃ viešpatáuja peř ámžius.

Visi: Ãmen.

13

Stiprybės!

Kun.: Jė́zus Kristus atẽjo mū́sų gélbėti ìš núodėmės vergìjos. Maldáukime jį̃: Jė́zau, sustìprink mùs!

Visi: Jė́zau, sustìprink mùs!

Vad.: Jė́zau, tù atsìteisei dangaũs Tė́vui ùž visõs žmonìjos núodėmes. Padė́k visíems geramė kelyjė ištvérti.

Vad.: Viẽšpatie, padė́k žmonė́ms suprásti, kàd tàvo draugỹstė brangėsnė ùž trumpalaikiùs žẽmės džiaugsmùs.

Vad.: Atléisk, Viẽšpatie, nusikaĩtusiems, apšviẽsk klaidatikiùs, pakélk skę̃stančius núodėmėse.

Vad.: Paleñk, Viẽšpatie, mū́sų širdis, kàd sàvo méilę táu paródytume darýdami gẽra ar̃timui.

Vad.: Diẽve, išmókyk mùs gyvẽnimo sunkùmuose tavimì pasitikė́ti ir̃ tavyjė ieškóti pagálbos.

Kun.: Viẽšpatie Jė́zau Kristau, tù sàvo mirtimì mùs išgélbėjai nuõ amžinõsios pražūtiẽs; padė́k mùms taĩp gyvénti, kàd, išmókę sù tavimì kentė́ti, įžeñgtume ir̃ į̃ tàvo prisikėlìmo džiaũgsmą. Tù gyvenì ir̃ viešpatáuji peř ámžius.

Visi: Ãmen.

14

Švč. Marijos ir šventųjų globos!

Kun.: Diẽvas mùms paskýrė dvãsinę Mótiną Marìją. Maldáukime malónių jõsios užtarimù.

Vad.: Gailestìngasis Tė́ve, tù sàvo Sūnaũs Mótiną Marìją skýrei mùms Globė́ja ir pãvyzdžiu. Tegù jì mùs visuomèt ùžtaria.

Visì: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Geràsis Diẽve, sáugok mū́sų taũtą nuõ neláimių ir dvãsinio menkùmo.

Vad.: Mū́sų Viẽšpatie, léisk mùs táu užtaĩrti mū́sų tautõs šventíesiems globė́jams.

Vad.: Dangaũs Tė́ve, globók mū́sų krãšto jaunìmą ir vaikùs.

Vad.: Diẽve, amžinomìs gėrýbėmis atlýgink visíems, kuriẽ mùs áuklėjo ir mókė.

Kun.: Dangaũs Tė́ve, visókio Gẽrio šaltìni, padė́k mùms nuõlat gyvénti tàvo malónėje ir džiaũgtis dañgiškosios mū́sų Mótinos ir šventū̃jų Globė́jų užtarimù. Prãšome peĩ Kristų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

15

Dangaus pagalbos šeimoms!

Kun.: Dėkókime Diẽvui, kàd jìs mùs padãrė sàvo vaikaĩs, ir prašýkime pagálbos kelyjè į̃ Diẽvo karalỹstę.

Vad.: Diẽve, priimk mū́sų pãdėką ùž visàs atpirkìmo malónes.

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Globók sàvo Bažnýčią nuõ piktõsios dvãsios kė̀slų, kàd sėkmìngai skleĩstų Išgãnymo Evangèliją.

Vad.: Diẽve, globók visùs krikščiónis iř padė̀k greičiaũ surąsti kẽlią į̃ širdžių iř minčių vienýbę.

Vad.: Sáugok, Viẽšpatie, susituõkusius iř šeimàs nuõ tàvo šventõs vãlios paniẽkinimo.

Vad.: Diẽve, įkvẽpk nórą jaunìmui rimtaĩ pasireñgti krikščiónіškos šeimõs gyvẽnimui.

Vad.: Gailestìngasis Tė́ve, padė́k nusikaĩtusiems pàs tavè sugrį̃žti iř žmonė́ms padarýtas skriaudàs atlýginti.

Vad.: Geràsis Tė́ve, bũk gailestìngas iř mùms, jė́i nusikaĩsime, iř neléisk núodėmėse užkietė́ti.

Kun.: Diẽve Tė́ve, siųsk mùms Šventõsios Dvãsios malónę, kàd nóriai výkdytume tàvo vãlią iř vienì kitiems padė́tume išgãnymo kelyjė. Prãšome peř tàvo Sū̃nų, mū̃sų Atpirkė́ją.

Visi: Ãmen.

16

Atsinaujinti!

Kun.: Diẽvas mùs mýli iř globója. Prašýkime malónės, kàd visuomė̀t bū̃tume jám ištikimì.

Vad.: Visų̃ tautų̃ Viẽšpatie, léisk, kàd visà žmonijà tavè pažìntų iř sutartinaĩ gárbintų.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, tù mùs apšvietì sàvo diẽviška šviesà. Padė́k visuomė̀t jà sèkti.

Vad.: Tegù tautosè viešpatáuja taikà iř pagarbà vienì kitų̃ téisėms.

Vad.: Diẽve, tegù mūsų Tėvỹnėje klẽsti méilė, teisingùmas iř pamaldùmas.

Vad.: Diẽve, tegù mókslo žmónės siekia iř žẽmiškos tautų geróvės, iř tavõsios Tiesõs.

Vad.: Mūsų Tėve dangujè, tegùl iř mẽs pãtys kasdiẽn atsinaũjiname tavąja Dvasià.

Kun.: Diẽve Tėve, sàvo gerumù atvėręs mùms durìs į sàvo gailestingùmą, padėk, kàd kiekvienas Krìstų atràstų iř Krìstus sù kiekvienu žmogumì galėtų eĩti peř gyvẽnimą. Jìs gyvẽna iř viešpatáuja peř ámžius.

Visi: Ãmen.

17

Laimink Bažnyčią ir žmoniją!

Kun.: Diẽvas kiekvieną apšviẽčia sàvo tiesà iř šviesà. Prašýkime pagálbos, kàd sàvo gyvẽnimu būtume vertì diẽviškosios šviesõs.

Vad.: Visãtos Kūrėjau iř Valdõve, padėk žmonìjai geriaũ pažìnti Krìstų — žmonìjos Atpirkėją.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Tegù visų krikščiónių gyvẽnimas visuomèt liùdija Krìstaus tiẽsą iř méilę.

Vad.: Mūsų Diẽve, padėk mókytojams iř áuklėtojams geraĩ atlìkti sàvo pãreigas iř sėkmìngai mokinių širdysè ugdýti gẽrį.

Vad.: Globók visùs pérsekiojamus ùž tiẽsą iř teisingùmą.

Vad.: Padėk iř mùms visiems sàvo gyvẽnimu tavè, Diẽve, gárbinti.

Kun.: Diẽve Tėve, pažãdink visų žmonių širdysè tavęs iĩ-

gesį, õ surãdusiems tavè neléisk niekuomèt nuõ tavęs atsitráukti. Prãšome peř Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

18

Ramybės!

Kun.: Meĩskime Diẽvą pagálbos, kàd visuomèt gyvéntume sù juõ.

Vad.: Mũsų Tė́ve, tegù vìsos taũtos surañda išgãnymo Sakrameñtą — Bažnýčią iř nóriai viẽnijasi sù jà.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, žemýnams iř tautóms taĩką iř ramýbę.

Vad.: Láimink kovójančius ùž tiẽsą iř teisingùmą tařp tautų iř žmonių.

Vad.: Visagãli Diẽve, neléisk, kàd mũsų kũno póreikiai nuslopìntų dvãsios siekimùs.

Vad.: Padė́k keñčiantiems iř piktõs vãlios žmonių pérsekiojamiems.

Vad.: Láimink iř mũsų dárbus beĩ siekimùs, kàd gyvẽnime bũtų džiaũgsmas, õ širdỹ — tavóji ramýbė.

Kun.: Mũsų Tė́ve dangujè, siųsk Šventõsios Dvãsios dovanų, kàd sàvo troškìmais táu patìktume, õ darbaĩs iř kilniù gyvẽnimu tavè gárbintume peř Kristų, mũsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

19

Dievo draugystės!

Kun.: Dėkókime Diẽvui ùž atpirkìmo malónes iř prašýkime viltiẽs amžinýbėje ràsti jõ draugỹstę.

Vad.: Tėve, priimk mūsų pādėką ùž viìsa, ką sùteiki mūsų kūnui ir sielai.

Visi: Prãšom tavė, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, padėk žmonìjai gyvẽnimą tvarkýti pagal láisvės ir teisingùmo, gẽrio ir méilės įstãtymus.

Vad.: Diẽve, įkvẽpk mùs ir visùs žmõnes nė vien sáu ieškóti džiaũgsmo, bèt ir kitiems.

Vad.: Viẽšpatie, padėk ligóniams pasveĩkti, dvasià silpniems sustiprėti, abejójantiems ir nusivýlusiems — tàvo veiksmìnga pagálba remtis.

Vad.: Diẽve, globók mūsų krãšto vaikùs, kàd nebūtų blogų žmonių suklaidìnti.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, mùms visiems dìdžiąją tikėjimo malónę, kàd į pasáulį, savė ir tavė žvelgtume tikėjimo akimìs.

Kun.: Mūsų Viẽšpatie ir Tėve, tù kasdiẽn mùms pàskleidi begalìnių sàvo méilės ir gerùmo turtų. Padėk, kàd sàvo méilę ir ištikimýbę táu sugebėtume paródyti nė vien žõdžiais, bèt ir krikščiónišku gyvẽnimu. Prãšome peř Kristų, mūsų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

20

Už Bažnyčią

Kun.: Prašýkime sàvo Atpirkėją Jėzų Kristų láiminti Bažnýčią ir mūsų krãštą.

Vad.: Dañgiškosios šviesõs Nešėjau Jėzau Kristau, apšviẽsk savõsios Bažnýčios nariùs, kàd jiẽ sàvo gyvẽnimą tvarkýtų pagal tàvo méilės karalỹstės núostatus beĩ nuródymus.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Kristau, padėk visóms tautóms pažìnti vieną Trejýbėje Diẽvą ir jám atvérti sàvo gyvẽnimą.

Vad.: Mūsų Atpirkėjau, globók sàvo kùnigus ir̃ visùs, kuriẽ skleĩdžia tàvo karalỹstės Evangèliją.

Vad.: Diẽve, teišnỹksta krikščiónių susiskáldymas, tegù prõtas nùgali išdidùmą, õ tiesà — neteisýbę.

Vad.: Bũk, Viẽšpatie, gailestìngas visiems, kuriuõs suklaidìnome ar̃ papiktinome.

Kun.: Bũk sù mumìs, Viẽšpatie Jėzau, per̃ vìsą gyvẽnimą ir̃ žãdink mūsų šìrdis krikščióniškiems darbáms, kàd, žẽmėje klaũsę tàvo žõdžio ir̃ stiprinęsi Švenčiáusiuoju Sakramentù, visì džiaũgtumės ámžina tàvo draugystė, kur̃ tù sù Tėvu gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

21

Švč. Marijos ir šventųjų užtarimo!

Kun.: Meĩskime Diẽvą pagálbos ir̃ Šventũjų užtarìmo.

Vad.: Viẽšpatie, tù esì mūsų gyvýbė ir̃ gyvẽnimas. Padėk krikščiónims vertìngai gyvénti ir̃ sàvo pãvyzdžiu beĩ žodžiù kitùs į̃ tavè leñkti.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, tù žmõgų sukū̃rei į̃ sàvo pavéikslą ir̃ panašùmą. Padėk, kàd jamè visuomèt bū̃tų ryškùs tàvo véidas.

Vad.: Gailestìngasis Diẽve, padėk mùms žẽmėje vaisìngai darbúotis, didìngai trókšti ir̃ vien táu atsidúoti.

Vad.: Diẽve, globók mūsų Tėvýnę ir̃ jõs žmónes, kàd niẽkam netrū̃ktų maĩsto ir̃ pastógės, ir̃ tàvo draugỹstės.

Vad.: Léisk, Viẽšpatie, mùs nuõlat užtar̃ti Kristaus Mótinai Marijai ir̃ džiaũgtis angelų̃ beĩ Šventũjų (Šveñtojo***) pãrama.

Vad.: Diẽve, dúok mū́sų taũtai daugiaũ altõriaus garbė̃s vertų̃ šventų̃jų.

Kun.: Diẽve Tė́ve, padė́k mùms iř gyvẽnimu sèkti Krìstų, iř darbaĩs skleĩsti tàvo gař̃bę, kàd galė́tume amžinaĩ džiaũgtis tàvo iř šventų̃jų draugėjè. Prãšome peř Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

22

Palaimos!

Kun.: Prašýkime Diẽvą paláimos vìsai Bažnýčiai iř sáu.

Vad.: Diẽve mū́sų stiprýbe, suteĩk sàvo tìkintiesiems nepaláužiamą tikė́jimą, tvìrtą vìltį iř veĩklią méilę, kàd mū́sų darbaĩ iř gyvẽnimas tavè gárbintų.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, įkvė̃pk valstýbių vadovùs sí́ekti piliẽčių gerõvės iř tautų̃ láimės.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, žẽmei gẽrą deř̃lių iř mū́sų darbáms sė̃kmę.

Vad.: Láimink, Viẽšpatie, tuõs, kurí́ems mẽs liñkime gẽro, iř tuõs, kurí́ems privãlome ródyti dėkingùmą.

Vad.: Diẽve, paskãtink žmõnes sù visaĩs dalýtis dúona iř pastóge, méile iř nuoširdumù.

Vad.: Amžinąja garbè atlýgink, Viẽšpatie, visí́ems, kuriẽ žùvo kitùs gélbėdami.

Kun.: Gailestìngasis mū́sų Tė́ve, nuoširdžiaĩ prãšome: palẽnk mū́sų šìrdis į̃ savè, kàd nè vién lū́pos, bèt gražùs gyvẽnimas beĩ kiĩnūs darbaĩ tavè gárbintų peř Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

23

Į aukštumas!

Kun.: Diẽvas nuõ ámžių žmõgų paskýrė malónei ir gařbei. Prašýkime Diẽvą pagálbos, kàd sugebėtume eĩti išgãnymo keliù.

Vad.: Diẽve, tù žmõgų pàšaukei ìš núodėmės tamsõs į̃ sàvo diẽviškąją šviẽsą. Padėk žmonìjai visuomèt gyvénti pagaĩ tàvo vãlią.

Visi: Išklausýk mùs, Viẽšpatie!

Vad.: Mū̃sų Viẽšpatie, prikélk dvasià mìrusius ir pažãdink núodėmės užmigdýtus, kàd tavę̃s ieškótų ir tàvo gailestingùmo susiláuktų.

Vad.: Diẽve, tegù méilė liepsnója táu ištikimū̃jų širdysè, tegù krikščiónių pavyzdỹs skãtina nepažį̃stančius tavę̃s — ieškóti ir atràsti.

Vad.: Viẽšpatie, sàvo diẽviškos šviesõs dúok gùndomiems ir gyvẽnimo nẽgandų bañdomiems, kàd visuomèt lìktų táu ištikimì.

Vad.: Mū̃sų Diẽve, tegù ir mẽs nepasiténkinsime pàprastu žmogaũs gyvẽnimu, bèt veř̃simės priẽ krikščióniškos tobulýbės aukštumū̃.

Kun.: Viẽšpatie, pažveĩk į̃ visùs Kristaus atpirktúosius, ir dúok jėgū̃ beĩ išmintiẽs, atsikrãčius nuodėmìngo žmogaũs gyvẽnimo, siekti Diẽvo vaikū̃ láisvės ir didýbės. Prãšome peř Kristų, mū̃sų Atpirkė́ją.

Visi: Ãmen.

24

Malonių Bažnyčiai!

Kun.: Meĩskime Diẽvą pagálbos išgãnymo kelyjè.

Vad.: Diẽve Tė́ve, tù siunteĩ sàvo Sū́nų nè pasmeĩkti, bèt gélbėti. Padė́k žmonìjai tàpti vertà tàvo gailestingùmo malónių.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Sáugok nuõ sielos ir kū́no pavõjų mū́sų pópiežių beĩ jõ bendradarbiùs výskupus.

Vad.: Láimink mū́sų parãpijoje dìrbančius ir dìrbusius kùnigus, õ mìrusiems suteĩk ámžiną ramýbę.

Vad.: Globók, Jė́zau Krìstau, kunigų seminãrijas, kàd jų́ áuklėtojai žodžiù ir pãvyzdžiu būtų mókytojai pagaĩ tàvo Šìrdį.

Vad.: Skãtink mū́sų kliẽrikus, kàd įsigýtų reĩkiamų dorýbių beĩ išmintiẽs ir nuoširdžiaĩ pasireñgtų darbúotis tàvo Vynuogýne.

Vad.: Amžinýbės Viẽšpatie, dañgiškomis gėrýbėmis atlýgink visiems, kuriẽ mùs mókė ir áuklėjo.

Kun.: Visagãli Diẽve, parodýk mùms sãvąjį gailestingùmą ir padė́k pažìnti, kàs gẽra ir naudìnga mū́sų išgãnymui, kàd būtume nepriekaištìngi ir kū́nu, ir siela mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus atėjìmui. Jìs gyvẽna ir viešpatáuja peř ámžius.

Visi: Ãmen.

25

Išlikti su Dievu!

Kun.: Diẽvas nóri, kàd visì žmónės būtų išganýti, ir kiek-

vienàm teĩkia reikalìngų malónių. Prašýkime, kàd sàvo gyvẽnimu bū̃tume jū̃ vertì.

Vad.: Dangaũs Tė́ve, tù mùs gélbi sàvo Sūnaũs Jė́zaus Krìstaus Kraujù. Padė́k visiems žmonė́ms tavè mylė́ti ir ámžinąją tàvo draugỹstę laimė́ti.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, klýstantiems léisk surásti tàvo tiẽsą, õ nutõlusiems — sugrį̃žti pàs tavè.

Vad.: Geràsis Tė́ve, globók apleistúosius, sáugok našlaĩčius ir pagélbėk visiems keñčiantiems.

Vad.: Padė́k mùms, kàd sàvo darbaĩs ir gyvẽnimu táu patìktume.

(*Vad.:* Suteĩk ámžinąjį ãtilsį mìrusiajam***.)

Kun.: Diẽve, tù kiekvienà tráuki priẽ savę̃s ir nutõlusius skãtini tavę̃s ieškóti. Padė́k mùms visuomèt gyvénti tàvo malónėje ir niekuomèt nuõ tavę̃s nenutõlti. Prãšome peř Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

26

Pagalbos žmonėms!

Kun.: Meĩskime Diẽvą žmonìjai ir sáu gausių išgãnymo malónių.

Vad.: Amžinóji Šviẽsa Diẽve, globók sàvo Bažnýčią ir láimink besidarbúojančius jõsios geróvei.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Šventóji Dvãsia, apšviẽsk visùs, kuriẽ reñgiasi priimti Krìkštą.

Vad.: Diẽve Tė́ve, įkvẽpk įvairių sričių darbúotojus nesavanaũdiškai rū́pintis kitų geróve.

Vad.: Dúok, Viẽšpatie, ligóniams sveikãtos, gýdytojams išmintiẽs, slaugýtojams stropùmo, kàd jų dárbas nèštų džiaũgsmą ir̃ bū́tų veř̃tas ámžinojo ãtlygio.

Vad.: Atlýgink, Diẽve, dangaũs dovanomìs visíems mū́sų giminė́ms, draugáms ir̃ geradariáms.

(*Vad.:* Viẽšpatie Diẽve, ámžinąjį ãtilsį dúok mìrusiam ***, ir̃ tàvo garbė̃s šviesà jį̃ teapšviẽčia.)

Kun.: Diẽve Tė́ve, léidęs mùms pažìnti tàvo Sū́nų kančiojè, padė́k taĩp gyvénti, kàd sù juõ peř ámžius džiaũgtumės prisikė̀lìmo garbėjè. Jìs gyvẽna ir̃ viešpatáuja peř ámžius.

Visi: Ãmen.

27

Atlikti pareigas!

Kun.: Prašýkime Diẽvą pagálbos, kàd žẽmėje geraĩ atlìktume sàvo pãreigas ir̃ laimė́tume ãtlygį dangujè.

Vad.: Mū́sų Kūrė́jau, stìprink visùs, kuriuõs pàšaukei į̃ Katalìkų Bažnýčią, kàd jiẽ liùdytų pasáuliui Krìstų.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Mū́sų Tė́ve, atvèsk į̃ taĩką susipỹkusius, suviẽnyk išsiskýrusius ir̃ padáugink méilę šeimosè.

Vad.: Padė́k, Diẽve, visíems keñčiantiems nuõ gamtõs neláimių ir̃ žmogaũs rañkos.

Vad.: Geràsis Viẽšpatie, atlýgink sàvo dovanomìs visíems, kuriẽ mùms padė́jo pažìnti tiẽsą ir̃ gẽrį, ir̃ mū́sų šìrdis kreĩpė į̃ tavè.

Vad.: Diẽve, neléisk, kàd mẽs bū́tume nejaū́trūs sàvo ar̃timo teisė́tiems lū̃kesčiams.

Kun.: Gailestìngasis Tė́ve, kreĩpk mūsų žingsniùs ị̃ tavè — ámžinąjį Gẽrį, kàd garbìngai atlìktume sàvo pãreigas žẽmėje ir̃ sù tavimì džiaū́gtumės amžinýbėje. Prãšome per̃ Kristų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

28

Saugok amžinybei!

Kun.: Pasitikė́dami sàvo dañgiškojo Tė́vo gerumù, meĩlskime išgãnymui reikalìngų malónių.

Vad.: Diẽve Tė́ve, atléisk krikščiónims, nusikaĩtusiems dė̃l žmõgiškojo trapùmo ir̃ stìprink visùs kelyjè ị̃ tavè.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Tautų̃ Viẽšpatie, padė́k visiems krikščiónims protù ir̃ jausmaĩs viẽnytis, kàd greičiaū bū́tų vienà kaĩmenė ir̃ viẽnas Ganýtojas.

Vad.: Viẽšpatie, apšviẽsk visùs papìktintojus, kàd liáutųsi bloga dãrę ir̃ gė́riù atsilýgintų ùž nedorýbes.

Vad.: Globók, Diẽve, ịvairiaĩ gùndomus ir̃ klaidìnamus krikščiónis, kàd išlìktų táu ištikimì.

Vad.: Neléisk, Viẽšpatie, kàd mẽs ką̃ nórs paskãtintume ị̃ blõga.

Kun.: Visagãli, gailestìngasis Diẽve Tė́ve, sáugok Kristaus Kraujù àtpirktąją taū́tą nuõ kū́no ir̃ sielos neláimių ir̃ méilės keliù vèsk ị̃ nesibaĩgiančią láimę sù Tavimì, kuris gyvenì ir̃ viešpatáuji per̃ ámžius.

Visi: Ãmen.

29

Būti vertiems Dievo!

Kun.: Kristus atėjo gélbėti visų žmonių, õ mẽs ẽsame pašaũktì bũti jõ bendradarbiais. Prašýkime malónių, kàd geraĩ atlìktume sàvo pãreigas.

Vad.: Viẽšpatie Jézau, tù įspėjai žmõgų, kàd siaũras kẽlias vẽda į gyvẽnimą, õ platùs į prãžũtį. Neléisk, kàd tàvo atpirktíeji taĩ pamiršty̆tų.

Visi: Prãšom tavè, Viẽšpatie!

Vad.: Diẽve, padėk mùms geraĩ atlìkti žẽmėje teñkančias pãreigas ir laimėti ámžiną tàvo draugỹstę.

Vad.: Geràsis Tė́ve, įkvė̃pk mũsų krãšto žmónes uoliai darbúotis, kàd mũsų Tėvỹnėje klestė́tų geróvė ir plìstų tàvo karalỹstė.

Vad.: Diẽve, išklausýk mũsų užtarė́jus — léisk mùs užtarĩti dañgiškąją Mótiną Marìją ir mũsų tautõs šventúosius.

Vad.: Diẽve, apšviẽsk medžiagìnių ir kultū́rinių vertýbių kūrė́jus, kàd jiẽ atmìntų, jóg žmõgui reĩkia nè vìen prõto ir rañkų dárbo, bèt ir tàvo palaimos.

Kun.: Meĩldžiame tavè, Viẽšpatie Diẽve, įkvė̃pk mùms tìkrą ãtgailą, kàd, nusiplóvę núodėmes, galė́tume bũti tikė́jimo gáirėmis tíems, kuriẽ nepáiso tàvo įsãkymų ar kláidžioja nežinójimo tamsojè. Prãšome peř Jė́zų Krìstų, mũsų Atpirkė́ją.

Visi: Ãmen.

30

Už gyvus ir mirusius

Kun.: Meĩskimės ùž visùs žmónes, kaĩp mùs skãtina krikščióniška méilė.

Vad.: Diẽve, globók Šveñtąjį Tė́vą*** ir mū́sų Výskupą*** (mū́sų krãšto výskupus, Vyskupìjos Valdýtoją***).

Visi: Prãšom tavė̀, Viẽšpatie!

Vad.: Sáugok, Diẽve, mū́sų šeimàs, kàd gyvéntų taikojė ir geróvėje.

Vad.: Geràsis Tė́ve, stìprink silpnúosius, gúosk liū̃dinčius ir padė́k ištvérti gùndomiems.

Vad.: Atlýgink, Diẽve, amžinomìs gė́rybėmis gyvìems ir mìrusiems mū́sų bažnýčios (parãpijos) geradariáms.

Vad.: Stìprink, Viẽšpatie, visùs, čià ẽsančius, ir apdovanók gausiomìs diẽviškųjų paslapčių malónėmis.

(*Vad.:* Dangaũs džiaugsmù apdovanók mìrusįjį***.)

Kun.: Paródyk, Viẽšpatie Diẽve, mùms sãvąjį gailestingùmą, kàd visì, baĩgę žẽmės keliõnę, susitìktume tàvo amžinõsios karalýstės džiaũgsmui. Prãšome peř Krìstų, mū́sų Viẽšpatį.

Visi: Ãmen.

RODYKLĖS

PIRMIEJI SKAITINIAI

1 Sam
1, 1-8 7
1, 9-20 9
3, 1-10. 19-20 12
4, 1b-11 14
8, 4-7. 10-22a 17
9, 1-4. 17-19; 10, 1a 19
15, 16-23 22
16, 1-13 24
17, 32-33. 37. 40-51 27
18, 6-9; 19, 1-7 29
24, 3-21 32

2 Sam
1, 1-4. 11-12. 17. 19. 23-27 35
5, 1-7. 10 38
6, 12b-15. 17-19 40
7, 4-17 42
7, 18-19. 24-29 45
11, 1-4a. 5-10a. 13-17 47
12, 1-7a. 10-17 50
15, 13-14. 30; 16, 5-13a 53
18, 9-10. 14b. 24. 31-19, 3 56
24, 2. 9-17 59

1 Kar
2, 1-4. 10-12 62
3, 4-13 67
8, 1-7. 9-13 70
8, 22-23. 27-30 72
10, 1-10 75
11, 4-13 77
11, 29-32; 12, 19 79
12, 26-32; 13. 33-34 81
17, 1-6 138
17, 7-16 140
18, 20-39 142
18, 41-46 146
19, 9a. 11-16 148
19, 19-21 150
21, 1-16 152
21, 17-29 154

2 Kar
2, 1. 6-14 157
11, 1-4. 9-18. 20 162
17, 5-8. 13-15a. 18 169
19, 9b-11. 14-21. 31-35a. 36 171
22, 8-13; 23, 1-3 174
24, 8-17 176
25, 1b-12 (1-12) 179

2 Krn
24, 17-25 165

Job
1, 6-22 372
3, 1-3. 11-17. 20-23 375
9, 1-12. 14-16 377
19, 21-27 380
38, 1. 12-21; 40, 3-5 382
42, 1-3. 5-6. 12-16 385

Pat
3, 27-35 358
21, 1-6. 10-13 360
30, 5-9 362

Koh
1, 2-11 364
3, 1-11 366
11, 9-12, 8 368

Sir
47, 2-11 64
48, 1-14 (1-15) 160

Iz
1, 11-17 212
6, 1-8 209
7, 1-9 214
10, 5-7. 13-16 216
26, 7-9. 12. 16-19 218
38, 1-6. 22. 7-8 220

Jer
1, 1. 4-10 229
2, 1-3, 7-8. 12-13 231
3, 14-17 233
7, 1-11 236

13, 1-11 239
14, 17-22 241
15, 10. 16-21 243
18, 1-6 245
26, 1-9 247
26, 11-16. 24 250
28, 1-17 253
30, 1-2. 12-15. 18-22 256
31, 1-7 260
31, 31-34 262

Rd
2, 2. 10-14. 18-19 181

Ez
1, 2-5. 24-28c 269
2, 8-3, 4 271
9, 1-7; 10, 18-2 273
12, 1-12 276
16, 3-15. 60. 63 279
16, 59-63 280
18, 1-10. 13b. 30-32 283
24, 15-24 286
28, 1-10 288
34, 1-11 290
36, 23-28 293
37, 1-14 296
43, 1-7a 299

Oz
2, 16. 17b. 19-22 (2, 14a. 15b-16. 19-20) 198
8, 4-7. 11-13 200
10, 1-3. 7-8. 12 202
11, 1-4. 8c-9 204
14, 2-10 206

Am
2, 6-10. 13-16 185
3, 1-8; 4, 11-12 187
5, 14-15. 21-24 189
7, 10-17 191
8, 4-6. 9-12 193
9, 11-15 196

Mch
2, 1-5 223
6, 1-4. 6-8 225
7, 14-15. 18-20 227

Nah
2, 1-3. 3, 1-3. 6-7 264

Hab
1, 12-2, 4 266

1 Kor
1, 1-9 307
1, 17-25 309
1, 26-31 311
2, 1-5 315
2, 10b-16 317
3, 1-9 319
3, 18-23 321
4, 1-5 324
4, 6b-15 326
5, 1-8 329
6, 1-11 331
7, 25-31 333
8, 1b-7. 11-13 335
9, 16-19. 22b-27 338
10, 14-22a 340
11, 17-26 343
12, 12-14. 27-31a 345
12, 31-13, 13 347
15, 1-11 350
15, 12-20 352
15, 35-37. 42-49 354

Gal
1, 6-12 389
1, 13-24 391
2, 1-2. 7-14 393
3, 1-5 395
3, 7-14 398
3, 22-29 400
4, 22-24. 26-27. 31-5, 1 402
5, 1-6 404
5, 18-25 406

Ef
1, 1-10 408
1, 11-14 410

1, 15-23 412
2, 1-10 415
2, 12-22 417
3, 2-12 419
3, 14-21 422
4, 1-6 424
4, 7-16 426
4, 32-5, 8 429
5, 21-33 431
6, 1-9 433
6, 10-20 435

Fil
1, 1-11 438
1, 18b-26 440
2, 1-4 443
2, 5-11 444
2, 12-18 447
3, 3-8a 449
3, 17-4, 1 451
4, 10-19 454

2 Tes
1, 1-5. 11b-12 301
2, 1-3a. 13-17 303
3, 6-10. 16-18 305

2 Tim
1, 1-3. 6-12 128
2, 8-15 131
3, 10-17 133
4, 1-8 135

Tit
1, 1-9 457
2, 1-8. 11-14 459
3, 1-7 461

Fm
7-20 463

Jok
1, 1-11 84
1, 12-18 86
1, 19-27 88
2, 1-9 90
2, 14-24. 26 92
3, 1-10 94
3, 13-18 97
4, 1-10 99
4, 13-17 101
5, 1-6 103
5, 9-12 106
5, 13-20 108

1 Pt
1, 3-9 110
1, 10-16 112
1, 18-25 114
2, 2-5. 9-12 117
4, 7-13 119

2 Pt
1, 1-7 124
3, 12-15a. 17-18 126
2 Jn 4-9 466
3 Jn 5-8 468

Jud
17, 20b-25 122

Apr
1, 1-4; 2, 1-5a 470
3, 1-6. 14-22 472
4, 1-11 475
5, 1-10 478
10, 8-11 480
11, 4-12 482
14, 1-3, 4b-5 485
14, 14-20a 487
15, 1-4 489
18, 1-2. 21-23; 19, 1-3, 9a 491
20, 1-4. 11-21, 2 4 493
22, 1-7 496

PSALMĖS IR GIESMĖS

1 406, 429, 471
3 54
4 141
5 153, 188, 329
8 413
9 267
10 223
11 95
14 88, 358, 473
15 144, 150
16 353, 373
17 65
18 97, 192
20 20
21 445
22 291, 462
23 40, 322, 424, 458, 485
24 131
26 149, 380, 447
30 158
31 60
32 310, 312, 320, 348, 411, 422
33 90
35 232
36 76, 324, 460
39 13, 344
41 441
43 15
44 334
47 172, 215
48 102, 104
49 23, 186, 190, 212, 225
50 48, 51, 155, 207, 262, 284, 294
54 100
55 30, 355
56 33
58 244
59 170
62 122
64 146
68 248, 250
70 136, 230
73 183
77 277
78 177, 242
79 36, 205
80 80
83 73, 237, 339, 494
84 196, 228, 299, 418
85 57
87 376, 378
88 18, 25, 38, 43, 166
89 127, 365, 370
90 124
92 210
93 86, 217
94 496
95 120, 301, 304, 487
96 161
97 113, 409, 489
99 117, 346, 416, 492
101 219, 257
102 106
104 203, 401, 450
105 78, 82
106 297
110 110, 389, 398, 438
111 93, 454, 468
112 275, 402
113B 201
115 7, 341
116 394
117 350
118 68, 84, 134, 175, 194, 254, 272, 315, 361, 362, 385, 404, 466, 480
120 138
121 426, 452
122 129
127 306, 432
130 443
131 46, 71, 164
136 180

138 336, 383, 392
140 108
143 28, 367, 436, 483
144 198, 307, 318, 327, 434
145 246, 464
147 115
148 270
149 332, 479
150 476

Įst 32, 18-19. 20-21 240, 287
32, 35cd-36abcd. 41 265, 289

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7 10

1 Kr 29, 10. 11ab. 11cd. 12 63

Iz 12, 2-3. 4bcd. 5-6 281, 420
38, 10. 11. 12. 16 221

Jer 31, 10. 11-12ab. 13 234, 260

Lk 1, 69-70. 71-72. 73-75 396

POSMELIAI PRIEŠ EVANGELIJĄ

Ps
24, 4b. 5a 145, 298
32, 22 411
94, 8ab 186, 215, 226, 295, 384, 403, 479
118, 34 132
118, 36a. 29 73
118, 36a. 29b 151
118, 105 47, 154
118, 135 278
129, 5 188

Ez
33, 11 427

Mt
4, 4b 83, 255
4, 19 322
4, 23 16, 29, 71
5, 3 136, 165, 287, 416
5, 10 213, 251, 265
5, 12a 139
5, 16 142, 359
8, 17 57, 180, 183
11, 25 41, 49, 109, 113, 218, 232, 284, 354, 386, 425, 432
11, 28 195, 220, 351, 446, 450
11, 29ab 272, 441
16, 18 263
23, 9b-10 300
24, 42a. 44 308, 421, 486

Mk
1, 15 8, 63, 203, 205, 363, 381
9, 7 95
10, 45 115, 367, 374, 376

Lk
4, 18-19 21, 320
4, 18 316
6, 23ab 334
7, 16 18, 54, 261, 318 346
8, 15 66, 235, 356
11, 28 361, 393, 401
19, 38 437
21, 28 467, 492, 495
21, 36 310, 418, 497

Jn
1, 49b 258
3, 16 52, 344
4, 10b 474
4, 12 336
6, 63b, 68b 91, 349

8, 12 118, 173, 325, 471
8, 31b-32a 444
10, 14 201
10, 27 13, 61, 69, 197, 222, 302, 330, 407, 439, 481
11, 25a. 26 130
12, 31b-32 399
13, 33 312
13, 34 147, 156, 390
14, 5 327, 365, 409
14, 6 85, 102
14, 23 87, 134, 158, 178, 228, 341, 460
15, 4. 5b 175
15, 5 465
15, 15b 93, 245
15, 16 120, 332, 476
16, 26b. 27a 413
16, 13a. 14, 26b 207
17, 17ba 76, 107, 339, 430

Apd
16, 14b 37, 80, 246, 397

Rom
8, 15 162, 395

2 Kor
5, 19 34, 192, 224, 275
8, 9 111, 167, 289, 455

Gal
6, 14 100

Ef
1, 17-18 26, 89, 127

Fil
2, 15-16 149, 458

3, 8-9 379, 423

Kol
3, 16a, 17c 123

1 Tes
2, 13 11, 104, 281
5, 18 462

2 Tes
2, 14 270, 434, 469

2 Tim
1, 10b 31, 39, 98, 199, 267, 370, 483

Žyd
4, 12 23, 170, 292, 304, 405

Jok
1, 18 190, 240
1, 21 78, 237

1 Pt
1, 25 249
4, 14 210, 448

1 Jn
2, 5 306, 452

Apr
1, 5ab 125
2, 10c 488, 490

Sėkla - tai Dievo žodis 43, 230, 242

EVANGELIJOS

Mt

5, 1-12 139
5, 13-16 142
5, 17-19 145
5, 20-26 147
5, 27-32 149
5, 33-37 151
5, 38-42 154
5, 43-48 156
6, 1-6. 16-18 159
6, 7-15 162
6, 19-23 165
6, 24-34 167
7, 1-5 170
7, 6. 12-14 173
7, 15-20 175
7, 21-29 178
8, 1-4 181
8, 5-17 184
8, 18-22 187
8, 23-27 188
8, 28-34 191
9, 1-8 193
9, 9-13 195
9, 14-17 197
9, 18-26 199
9, 32-38 201
10, 1-7 203
10, 7-15 205
10, 16-23 208
10, 24-33 210
10, 34-11, 1 213
11, 20-24 216
11, 25-27 218
11, 28-30 220
12, 1-8 222
12, 14-21 224
12, 38-42 226
12, 46-50 228
13, 1-9 230
13, 10-17 233
13, 18-23 235
13, 24-30 237
13, 31-35 240
13, 36-43 242
13, 44-45 245
13, 47-53 247
13, 54-58 249
14, 1-12 251
14, 13-21 255
14, 22-36 258
15, 1-2. 10-14 259
15, 21-28 261
16, 13-23 263
16, 24-28 265
17, 14-20 267
17, 22-27 270
18, 1-5. 10. 12-14 273
18, 15-20 275
18, 21-19, 1 278
19, 3-12 282
19, 13-15 284
19, 16-22 287
19, 23-30 290
20, 1-16 292
22, 1-14 295
22, 34-40 298
23, 1-12 300
23, 13-22 302
23, 23-26 304
23, 27-32 306
24, 42-51 308
25, 1-13 310
25, 14-30 313

Mk

1, 14-20 8
1,21-28 11
1, 29-39 13
1, 40-45 16
2, 1-12 18
2, 13-17 21
2, 18-22 23
2, 23-28 26

3, 1-6 29
3, 7-12 31
3, 13-19 34
3, 20-21 37
3, 22-30 39
3, 31-35 41
4, 1-20 43
4, 21-25 47
4, 26-34 49
4, 35-40 52
5, 1-20 55
5, 21-43 58
6, 1-6 61
6, 7-13 63
6, 14-29 66
6, 30-34 69
6, 53-56 71
7, 1-13 74
7, 14-23 76
7, 24-30 79
7, 31-37 81
8, 1-10 83
8, 11-13 85
8, 14-21 87
8, 22-26 89
8, 27-33 91
8, 34-39-9, 1 93
9, 2-13 96
9, 14-29 98
9, 30-37 101
9, 38-40 103
9, 41-50 105
10, 1-12 107
10, 13-16 109
10, 17-27 111
10, 28-31 113
10, 32-45 115
10, 46-52 118
11, 11-25 120
11, 27-33 123
12, 1-12 125
12, 13-17 128
12, 18-27 130
12, 28b-34 132
12, 34-37 134
12, 38-44 136

Lk

4, 16-30 316
4, 31-37 319
4, 38-44 321
5, 1-11 323
5, 33-39 325
6, 1-5 327
6, 6-11 330
6, 12-19 332
6, 20-26 334
6, 27-38 337
6, 39-42 339
6, 43-49 341
7, 1-10 344
7, 11-17 347
7, 31-35 349
7, 36-50 351
8, 1-3 354
8, 4-15 356
8, 16-18 359
8, 19-21 361
9, 1-6 363
9, 7-9 366
18-22 368
9, 43b-45 371
9, 46-50 374
9, 51-56 377
9, 57-62 379
10, 1-12 381
10, 13-16 384
10, 17-24 386
10, 25-37 390
10, 38-42 393
11, 1-4 395
11, 5-13 397
11, 15-26 399
11, 27-28 401
11, 29-32 403
11, 37-41 405
11, 42-46 407
11, 47-54 409
12, 1-7 411
12, 8-12 414

12, 13-21	416	17, 1-6	458
12, 35-38	419	17, 7-10	460
12, 39-48	421	17, 11-19	463
12, 49-53	423	17, 20-25	465
12, 54-59	425	17, 26-37	467
13, 1-9	427	18, 1-8	469
13, 10-17	430	18, 35-43	471
13, 18-21	433	19, 1-10	474
13, 22-30	435	19, 11-28	476
13, 31-35	437	19, 41-44	479
14, 1-6	439	19, 45-48	481
14, 1. 7-11	441	20, 27-40	483
14, 12-14	444	21, 1-4	486
14, 15-24	446	21, 5-11	488
14, 25-33	448	21, 12-19	490
15, 1-10	450	21, 20-28	492
16, 1-8	453	21, 29-33	495
16, 9-15	455	21, 34-36	497

TURINYS

Dekretai 5

I eilinė savaitė 7
II eilinė savaitė 22
III eilinė savaitė 38
IV eilinė savaitė 53
V eilinė savaitė 70
VI eilinė savaitė 84
VII eilinė savaitė 97
VIII eilinė savaitė 110
IX eilinė savaitė 124
X eilinė savaitė 138
XI eilinė savaitė 152
XII eilinė savaitė 169
XIII eilinė savaitė 185
XIV eilinė savaitė 198
XV eilinė savaitė 212
XVI eilinė savaitė 225
XVII eilinė savaitė 239
XVIII eilinė savaitė 253
XIX eilinė savaitė 269
XX eilinė savaitė 286
XXI eilinė savaitė 301
XXII eilinė savaitė 315
XXIII eilinė savaitė 329
XXIV eilinė savaitė 343
XXV eilinė savaitė 358
XXVI eilinė savaitė 372
XXVII eilinė savaitė 389
XXVIII eilinė savaitė 402
XXIX eilinė savaitė 415
XXX eilinė savaitė 429
XXXI eilinė savaitė 443
XXXII eilinė savaitė 457
XXXIII eilinė savaitė 470
XXXIV eilinė savaitė 485

Visuotinės maldos

1 Šiandien ir kasdien... 499
2 Apšviesk, Šventoji Dvasia! 499
3 Pagalbos krikščionims! 500
4 Dėkingumas, dosnumas 501

5 Stiprybės! 502
6 Mes—Dievo vaikai 503
7 Žemę apvaldyti! 503
8 Palaimos kraštui! 504
9 Ištikimybės Dievui! 505
10 Tiesos ir šviesos! 506
11 Malonių Bažnyčiai ir kraštui! 506
12 Stiprybės! 507
13 Stiprybės! 508
14 Švč. Marijos ir šventųjų globos! 509
15 Dangaus pagalbos šeimoms! 509
16 Atsinaujinti! 510
17 Laimink Bažnyčią ir žmoniją! 511
18 Ramybės! 512
19 Dievo draugystės! 512
20 Už Bažnyčią 513
21 Švč. Marijos ir šventųjų užtarimo! 514
22 Palaimos! 515
23 Į aukštumas! 516
24 Malonių Bažnyčiai! 517
25 Išlikti su Dievu! 517
26 Pagalbos žmonėms! 518
27 Atlikti pareigas! 519
28 Saugok amžinybei! 520
29 Būti vertiems Dievo! 521
30 Už gyvus ir mirusius 522

Rodyklės 523

ROMOS MIŠIOLAS, VI t.

KATALIKŲ PASAULIO leidykla
prie Lietuvos Vyskupų Konferencijos
2001 Vilnius, Pylimo 27, SL 364

Formatas 70x100 1/16. 33,5 sp.l. Ofseto spauda.
Tiražas 3 000. Kaina sutartinė.
„Spindulio" spaustuvė. 3 000 Kaunas, Gedimino 10
Užsak. Nr. 127